

آاسآانه

منآآى اقرأ الآآافى
www.igra.ahlamontada.com

آواآاهآه كانى كوآارى مه آهنى

◀ نووسىنى: آىبراهىم سهكران

◀ وهركآىرانى: آهآمه آ نوورى

ئىبراھىم سەكران

ناوى ئەبوو غومەر، ئىبراھىم كورى غومەر كورى
ئىبراھىم سەكران. لە سالى ۱۹۷۶ لە ولاتى سعوودىيە
لەدايكبوو. يەك سالى لە زانكۆى مەلىك فەھد بۆ
نەوت و كانزاكان خويندوو و پاشان ئەوئى بەجىي
دەھيئىت و پروو لە كۆلئى شەرىعەت دەكات لە شارى
پىاز و بىرونامەى ماجستىر لە سىياسەتى شەرى
بەدەست دەھيئىت. پاشان دەچىتە بەرىتانيا و
بىرونامەى ماجستىر لە ياساى بازىرگانی تىودەولەتى لە
زانكۆى ئىسكس لە شارى كۆلشېستەر بەدەست
دەھيئىت.

پىرەوى فېكرى ئىبراھىم سەكران گۆرانی گەورەى
بەخۆيەو بېنيو، سەرەتا سەكران وەك پىشەنگى
فېكرى لىبرالى و بانگەشەكەرىكى تازەگەرى ئايىنى
دەركەوت، بەلام دواى چەند سالىكى كەم، سەكران لە
ھەموو بىر و بۆچوون و نووسىنەكانى پىشووئى
ھەلگەراپەو و بانگەشەيەكى فېكرى جياوازی دەكرد و
وەك بەرەنگارىكى سەرسەختى فېكرى لىبرالى و
تازەگەرى دەركەوتەو، جيا لە بانگەواز و نووسىن
پەخنەى لە سىياسەتى دەسەلاتدارانى ولتەكەى تا لە
سالى ۲۰۱۶ دەستگىر كرا

ئەم بىرمەندە خاوەنى چەندىن كىتیبى بەپىزە كە
ھەندىكى بۆلە كردهو لەوانە:

- پىگە بەرەو قورئان
- پەيشە ناسكەكانى قورئان
- پىيازەكان
- ھەژموونى پۆشنىبىر زال
- لىكدانەوئى سەردەمى بۆ كەلەپوور
- پرووداوەكان
- پشكە تىكەلەكان).

دواها ته کانی
گوتاری مه ده نی

ناوی نووسەر : ئیبراهیم سه کران
ناوی وه رگیپر : ئه حمه د نووری
دیزاینی ناوه وه و بهرگ : ریکخواوی ئاستانه
نۆبته تی چاپ : یه که م ۲۰۲۳
تیـــــراژ : ۱۰۰۰ دانـــــه

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - هه ری می کوردستان
ژماره سپاردنی (۱۳۲۳) ی سالی ۲۰۲۳ پیدراوه

دواھات ۽ ڪانن گوتارن مہ دہنن

نووسینی
ئیراهیم سہ کران

وہ رگیرانی
ئہ حمہ د نووری

چەند سەرنجیكى سەرەتایی

سوپاس و ستایش بۆ پەرورەدگار، لە پاشان ...

ئەوا حەوت سال بە سەریە کەم بۆلاوکردنەوهی ئەلیکترۆنی ئەم توێژینهوهیهدا
تێپەری، ئەوکات وام پێشینی دەکرد لەمیانەی چەند مانگی کدا وەک کتیب
بۆلاوی دەکەمهوه، کەچی وا بوو بە حەوت سال!

جا ئەم توێژینهوهیهی لەبەر دەستت دایە بۆ یە کەم جار لە (مجلة العصر
اللكترونية) دا و لە بەرواری جوممادی دوايي (١٤٢٨ ک) / تەموزی (٢٠٠٧ ز)
بۆلاو کراو تهوه. دواتر هەندیک لە خوێنەرانی ئەو کات چەند خوێندنەوهیهکی
رەخنەییان بۆ توێژینهوهکە پیشکەش کرد و منیش ئەو رەخنەم پوخت
کردهوه. بە شوێنیدا پاشکۆیهکی گشتگیرم بە ناوێشانى: «چەند پرسىكى
وروژاو» نووسی، دیسان لە هەمان مانگدا لە «مجلة العصر» دا بۆلاو کرایهوه،
جا ئەو پاشکۆیهم لە کۆتایی کتیبە کەدا زیادکرد بۆ ئەم توێژینهوهیه بەهۆی ئەو
پهيوه ندييه جهوه ههرييهی به پرسه کانييهوه ههيه و به ئامانجی یه کلاکردنەوهی
توێژینهوهکە بۆ ئەم بۆلاوکردنەوه چاپییهی - که لەبەر دەستتدایه - ههستام به
راستکردنەوهی ههله کانی چاپ. ههروهها ههستام به شیکردنەوهی ههندیک
چه مکی هزری و ئەنسروپۆلۆژی که لای ههندیک له خوێنهران ناروون بوون،
نموونه و به لگه و کۆتاکاریشم بۆ ههندیک شوینی ئالۆز زیادکردوو به لادانی
تەم و رۆشنتر بوونهوهی، ناوێشانیشم بۆ ههندیک بابەتی ناوێشانە کراو داناوه.
ئیدی زۆرینهی پرگه کانی توێژینهوه کەم وەک خۆی هێشتوو تهوه. له پەرورەدگار
دەپارێمهوه که ئەم توێژینهوهیه لهو زانسته به سووده بیت که پاش مردن
دهمێنیتهوه. (نووسەر - iosakran@gmail. com)

دەلاقەیک

لە سەرۆختی مائاوايي کردن لە نەو دەهەکان ناوڤۆ ئیسلامی لەرڤگای چاپکراو و کۆنگرە تاییبەتەکانییەو تژی بووبوو لە دیالۆگ و چارەسەری جۆراوجۆر لەمەر پڤویستیمان بە تازەگەری و رەوايەتی بەخۆداچوونەو، هەرۆهە پڤشوازییەکی باش و بەگوریش هەبوو بۆ هەر تڤز و پڤشنیازڤک لەو پڤناوەدا، ئەو تڤزانەش بەگشتی کۆمەلڤک تڤز بوون کە دەگەرانیەو بۆ پڤوهرە شەرعییەکان، تازەگەریشیان بە ئامانجی بەهڤزترکردنی ئامادەبوونی ئیسلامی و گەياندنێ بە شوڤن و ناوچەي تازە پڤشکەش دەکرد، نەک تازەگەری بە ئامانجی لادانی ناوەرۆکی ئایینی و جڤڤ لڤزکردنی.

بەلام دوابەدواي پرووداوەکانی «سڤتەمبەری ۲۰۰۱ز» دیوہ سۆزدارییەکەي ئاوازی گوتاری نوڤگەریي پەیتا پەیتا گۆرانکاری بەسەردا دەهات، هەرچەندە هڤشتا لەناو مەرچەکانی ناوڤۆ ئیسلامیدا دەسوورایەو. هەر لەگەل کەوتنی بەغداش لە سەرەتای سالی ۲۰۰۳ز، زۆرڤک لە ئالاکانی شووناس و ئینتیماش لە گەلیدا کەوتن، زۆرڤک لەو دەنگە نوڤگەرییانەش لە ناوڤۆ ئیسلامیدا بەرەو سەربازگەییەکی تەواو جیاواز کشانەو.

راستە هڤشتا چەند کەسایەتیيەکی نوڤخواز ماونەتەوہ کە قورسایي شەری و سەربەخۆيي سیاسی خۆیانیان پاراستوو، مەرۆف بە گەرەتەماشاکردنڤکی راستالانەوہ لەبەریان هەلدەستڤت -کە زۆریشن سوپاس بۆ خوا-، بەلام دەبڤت دان بەوہشدا بنڤڤن -بەوہپەری راشکاویشەوہ- کە زۆرڤک لە خامەکانی گوتاری مەدەنی کاریان گەیشتووہتە کۆمەلڤک بەرەنجامی بەئازاری وەها کە خەریکە چاوی چاودڤران کوڤرایي بۆی دابڤت لە خەم و خەفەتدا، وەختڤک دەبڤنڤت

به ره و هه لډير ده چن.

چهند توانای نه پساوی گه نجانمان که سهره تاي ريگيان به زمانیکي بانگخوازانې گهرموگور ده ستيپيکړد، وا نه مړوکه - داخي گرانم - هه لوږستتيکي عه لمانی سوور و راشکاويان وهرگرتووه و خه ريکي په کخستني کرداري پوځي دهقه کان له ژيانې گشتي، بيوچان کارده کهن له دژي فه توا ثاينيه کان و تانه و ته شerdان لييان، راده کيشرېت بوئه وهی پوځي نوو سهراني به کريگيراوی بهرده رگای پادشايان بيښت، ئيدي سهنگي خوږيان دؤراند و پروپاگنده و پيا هه لډانيان خستووه ته ري، ئه و جا بو له بو لiane له ده ست زما ني ئيمانی و به گه مژه يي داده نين و هه ميشه په هه ندي غه يي و په نهاني دوورده خه نه وه له ليکدانه وهی پروداوه کاندا، به لکوو هه نديکيان کاری گه يشتووه به وهی به راشکاوی په خنه گه لی و هها دهرده برېت که دوو دلييه کی قوول و گه و ره سه باره ت به پرسه وجودييه گه و ره کان ده نوښت. ئهم چينه ئيدي سهرچاوه يه تي به لگه يان گوږييه وه به سهرچاوه يه تي روخسه ت و ئاسانکاري جا له هه ر کوږييه که ده سته دات به چاوپوښی له وهی که ئايا مه به ستي خودای تيډا ديته دی يا خود نا؟ له و حاله ی پيشوويانه وه که هه لگري خه می په ره پيډانی گوتاری ئيسلامی بوون، چوونه ته حال و دوخی ته نگ هه لچنيني سياسي به و گوتاره، له پاش هه ر پروداويکی ئه منی به زمانیکي هاندانه وه ليډوان ده دن دژ به هه ر شتيک که بوون و بهرامه ی ئيسلامی لي بيت، ئيتر شهيدای ئه و شروقه ناماقوولانه بوون که پروداوه کانی توندوتيزی په يوه ست بکه ن به کار و ئيشی دامه زراوه بانگخوازييه کان، زيده په ويی بکه ن له پيايه خکردنی هه ر ده سته کوتيکی که له پووری و په نا ده به نه بهر ئه ده بيا ته فرانکفونييه کان له پيناو دووباره ليکدانه وهی سياسي بو که له پوور، به وهی بلين که هه موو ئه وه ته نها ئه نجامی مملانيکانی بهر ژه وه ندي و هاوسه نگیيه کانی هيز بووه و هيچ پالنه ريکی ئه خلایي يا خود ئايني نه بووه، به لکوو هه نديکيان راهاتوون

به تانه دان له گيړانه وه کانی سوننه تى نه به وى، به تايبته ئه و سهرچاوه نى سوننه ته که سهنګى ميژوويى تايبته به خوږيان هه يه و به سهرچاوه نى تیکدانى کومه لايه تى هاوچه رخى له قه له م ده دن.

له به رانه ر ئه م هه موو سته م و نا ئينسافييه نى دهرحق به ده ق و که له پوور و دامه زراوه ئيسلامييه کان ئه نجامى ده دن، که چى له مامه له کردنياندا له گه ل دوژمنانى چاره سهرى ئيسلامى زمانىکى ناسک و پروخوشى به کاردينن، بوچوونه کانيان به هه ند وه رده گرن و به مافى ره وای خوږيان و ئازادى بير و را نوزه دى ده که ن، ليکتيگه يشتنى دوستانه يان هه يه بو تويزينه وه گالته ئاميزه کان به ئيسلام و رومانه پووچگه راکان و چه پله ليدانى به رز و به هيز بو هه ر بابته تىکى روژئاوايى که مروقى روژئاوايى بوخوشى وانويه! باسکردنى که سانى خوړاوايى به زمانىکى فووتیکه ر و سهنګين و ئه زموونه عه لمانييه کانی ناو ميژووى ئه وروويى له مملانئى نيوان کلّيسا و زانست و شوړشى فهره نسى و چاخى روژشانيه کان و نموونه نى ئه وانه به شيوه يه ک داده به زينه سهر کومه لگای خوږمان که شايه نى گه نجىکى موسولمان نييه. هه روه ها زه فکردنه وه و تيبينى خسته سهر هه له کانی به رگرى و به رهنګارى زياتر له هه له کانی داگيرکه ر، داواکارى به رده واميان ئه وه يه که به گو له غانديپانه کانی ئاشتى رووبه رووى پروژه نى سهر بازى روژئاوا بيه نه وه. هه تا کو تاييى زنجيره نى په رسه ندنه به ئازاره کان که له و توويزه کانی داهاتوودا ئماژه يان پى ده که ين.

چاودير زور به ساده يى ده توانيت له هيلکاريى ئه م چه ندباره بوونه وه به رده وام گه شه سه ندووانه دا رو لى تابلويدى ئه ليکترؤنى له هه لاوساندنى ئه م لادانه دا بخوږنيته وه. به و واتايه نى: که زورينه نى ئه م هه وکردنانه نى ناو ئه م گوتاره له ميانه نى کارليکه تيژ و تونده کان و گيچهل گوړينه وه له گه ل گروپه ئينته رنيتيه تايبه ته کان به نمايشى توندوتيزى و زيده رووى له پشت ده مامکى هزرى ريگرتنى ساخته له خراپه ئاوا زل بووته وه و به م روژه گه يشتووه، به

جوړيک که گوتاری نوږی مهدهنی به تنها ههسته کانی توله کردنه وه و که له رقی پالیده نین به ره و زیده ره ویکردن له سره پیچیکردنی دیدگای ئیسلامیدا له دژ و له داخی ستم و پیړاکیشانیکی ئهلیکترونی، واش نازانم عاقللیک هه بیت توله له خودای دوژمنه کانی بکاته وه، به داخه وه ئه مهیه که ده گوزهریت!

به هه حال، پیموایه ساده ترین دهرهاویشته کانی خوشویستن و ئه مه کداری بو ئه م چینه ئه وهیه که ده ستیپشخه ری بکریت بو راشکاوانه باسکردن له مه ترسییه کانی ئه م پهره سندنانه، به شکوو له ناو گهرمه ی مشت و مړه کاندا به هوش خو مان بیینه وه و له وه خه بهرمان بیته وه که نابیت رقه به رایه تی رکابه ران و دوژمنایه تی دوژمنان قلیش بخاته په یوه نديمان به خوا و پیغه مبه ره وه و سه رمایه ی راسته قینه مان بدوړینین.

به تاییه ت که ئه م گوتاره نوږیه گوتاریکی چالاک و گه شه سه ندووه له ناو چینی ئالووده به روښنیری و خاوه ن مه یلی هزری، هه روه ها پیښوازییه کی گهرمی لن ده کریت له لایه ن ده زگا کانی راگه یاننده وه له روژنامه و که نالی ئاسمانی و جگه له وانه ش که هه میشه هه له کانی ده رکه وتنی سر شاهه کان و ستونه کانی چاپه مه نی دیمه نیکی وه ها دلرفین نیشان ده دن که غه ریزه کلپه داره کانی سه ره تا کانی ته مه ن له خو ده رخستن و خودسه لماندن هه رگیز خو ی له بهریان راناگریت، ئیدی لاو/روښنیر ده چته ژیر رکیفی مه رجه کانیان، تاکوو ئه و پله و پیگه یه به ده ست بیښیت.

ئهم دیمه نه جهرگېره خویندنه وه و پامانی خو ی ده سه پیښیت، له پاشانیش لیکدانه وه ی فهریزه ناو خو بییه کانی ئه م گوتاره که گه یان دوویه تییه ئه م سه ره نجامه سامناکانه، به ئامانجی رازیکردنی خوا ی په روه ردگار و له ریگای ئاموژگاریکردنی شوینکه وتووانی ئه م ئاراسته یه وه بو وه رگرتنی حق و پاره ستان له سه ری، هه روه ها له پیناو به هیژکردنی متمانه ی بانگخوازی له ناو ناوه نده په روه رده یی و

زانستییه‌کانی ئاراستەیی ئیسلامیدا بۆ ڕووبەر و ڕووبوونەوه‌ی دەمدیژییەکانی ئەم گوتارە و بریندارکردنە بەردەوامەکانی و بانگەشە دوژمنکاریەکانی و چالاکێ و جوولەیی لە پەمپیدانی ڕاگەیانندن و ھاندانی دامەزراوە ئەمنییەکاندا لە دژی کاری بانگخوازی و پەرورەدەیی ئیسلامی.

لە واقعیدا: ئەم گوتارە مەدەنییە نوێیە ھەندیک لە چاودێرانێ بە چەند پۆلێنیک وەسفی دەکەن کە بەرھەمھێنەرانی ئەم گوتارە خۆیان پێی ڕازی نین، زیاتر وەک جێنۆیکێ نەیاران لێی دەروان وەک لەوێ بە پۆلێنیکێ ڕیکاری وەری بگرن، ھەربۆیە واما ن بەباش زانی کە بەسەر ئەم پۆلێنانەدا باز دەین و لەپێی فەرھەنگی چەمکەکانی خۆیەو لەم گوتارە بگەین کە پیکھاتە تایبەتەکەیی ئەو پیکدێن، وەک چەمکی شارستانیەت، کرانەو، ئەوانی دی، لێبوردن، رێژەییەتی، ڕۆشنخوازی، ھەستانەو، ھاوولاتیووون، مەروڤاندن، وەلانی بەئایدۆلۆژیکردن، دوورخستەو، سەرپەرشتیاری، بەسیاسیکردن، دۆگماتیزم، رادیکالییەت و ئەم نموونانە.

کە ئیستا ئەم چەمکانە لە کۆمەڵە ئامرازیکێ مانابەخشی پەتیەو گۆراون بۆ چەند لافیتەییەکی ھزری کە بەرەو ئاراستەییەکی ھاوبەشی تایبەت پالەنن و ئیدی لەناو ڕێرەوی مشتومری ناوخییماندا بە ماناگەلیکی نوێ بارگاو پیکراون، بەجۆریک کە ناوەرۆکیکی مەزھەبی پیکەو بەستراو لەخۆدەگریت، پتر لەوێ کە تەنھا چەند تەکنیکیکی لیکدانەوێ ئازاد بن.

تەنھا لەپێناو خۆپاراستن لە ناروونی و ھەڵتەگیەشتن بوو ئەو پۆلێنانەمان تێپەراند، کە ئیمە لێرەدا ئامانجمان ئیجتیھادکردنە بۆ پێشکەشکردنی گوتوبیژیکێ زانستی کورت و پوخت بۆ ئەو تۆرە چەمکیەیی کە لەپشت بەخۆکردنی ئەم گوتارەوێ و بە دیدگای تایبەتی خۆی کۆمەکی دەکات، ئامانجی ئەم پەرەو رەخنەییە -خودا بۆخۆی دەزانیت- بریندارکردن و ئازاردان

نییه، یاخود خستنی چەند کەسایه تییه کی دیاریکراو، یاخود لایه نداریکردن بۆ بهرەیه ک نییه. داواکارین له پەرودگار کە سەرکەوتوومان بکات له یه کلابوونهوه بۆ خۆی و یارمه تیمان بدات بۆ دوورکەوتنهوه له شوینکەوتنی ههوا و ئارەزوو وستەم.

ئەوهی گرنه لێره دا به تاییهت ئاماژە ی پێ بدەین ئەوهیه کە ئیمه نه توخنی نموونه هیانەوه کەوتووین، نه ناوهینانی کەسایهتی دیاریکراوی ناو ئەو گوتاره، له پیناو دوورکەوتنهوه له گشتان، چونکە ئیمه له سەر چەند ویناکارییه کی گشتی دەدوین کە نووسه رانی ئەم گوتاره جیاوازی گه وره یان ههیه له دانپیدانان و له ئەستۆگرتن و نزیکبوونهوه یاخود دوورکەوتنهوه لێی. هه یانه زۆر تییکه وتوووه و ههشیانه کهم، جا کۆکردنهوهی ناوهکان و خزان دنیانه ناو یهک سیاق لهوانهیه وههمی ئەوه دروست بکات کە له ورده کارییه کانی شدا به شدار و هاوران، ئەوهش دژی کارکردنه به ئەرکی دادگه ری و ویشدانپهروه ری.

کهواته ئەم پهراوه تاییه ته به «پیانە کردنی په یوه ندی ئەم گوتاره مه دهنیه به بنچینه کانی وه حیهیه وه»، ده ستپیکیش نمایشی کی کورتی سیاقی میژوو یی ئەم دیاردهیه ده کهین، ئیدی لێره وه ده چینه سەر باسکردنی مه بهستی سهره کی.

۱- تارمايييه کانی هه لگه پړانه وهی پيڼوهری

گوتاری مه دهنی له میانه یی ئه و دینامیکیه ته به ئازاره ی پهره سه ندنه کانیدا - که ئاماژه مان پیکرد- به ره و دۆخیکی هه لگه پړانه وهی پيڼوهری چوو، تا وایلیهات که ئه مړۆ وهک بلئی دووباره هه لسه نگاندنه وهی بنچینه یی و گشتگیر ده بینین که ده ست بۆ توخمه ناوه پۆکییه کانی دیدی هزریمان ده بات، ئه مړۆ له بهر چاوماندا حاله تیکی توندی هه لگه پړانه وه له خشته ی به هاکاندا هه به که ناتوانین چاوپۆشی لی بکهین یاخود پشتگوئی بخهین، کار به وه گه یشتوو هه که هه ره می له پییشینه یییه کان ئاوه ژوو بووه ته وه!

ئهم هه لگه پړانه وه چه مکیانه هه لۆیستی له هه مبه ر توراس، هه لۆیست له هه مبه ر پۆژئاوا، هه لۆیست له هه مبه ر دامه زراوه بانگخوازییه کان، هه لۆیست له هه مبه ر نه یارانی چاره سه ری ئیسلامی، هه لۆیست له هه مبه ر واقعی کۆمه لگای هاوچه رخانم و هه لۆیستی له هه مبه ر ده وله تی نوئی عه ره بی گرت ه وه. به و واتایه ی که ئیتر ده رزی قبیله نمای هزری هیزی موگناتیسی پيشووی خۆی به ته واوی له ده ستداوه، وهک بیژی دوو که له که ی سیپته مبه ر بالی دريژ کردییت بۆمان و کاتژمیره لمییه که ی ئاوه ژوو کردوو ته وه تا کوو ئه مجاره یان ریکردنمان به ره و دواوه ئاراسته بکاته وه.

ئه وه تاا توراس له کابینه ی پيشره وایه تیکردنه وه دابه زینرایه ناو قه فه سی تۆمهت! پاش ئه وه ی ئهم توژی له لاه وهک نمونه ی پرشنگذاری سه رچاوه ی ئیلهام و به هاکان له توراسیان ده پروانی، مړۆف به سوکنایی شووناس و ئینتیما له به رده میدا ده ست له سه ر سنگ ده وه ستا، وای لیها تووه به شیک له و گه نجان ه وهک ئه لبوومی ره فتاری سه ره تایي شهرمه تین له توراس ده روان که نابیت

به بې بزه ی ته رېقېوونه وه و داوای لیبور دنکردن لاپه رېه کانی هه لېدرینه وه، له گهل به کم ته ماشا کردنیکی قوول له گه وره پیاوان و پېشه وایانی ناویشی.

له باشتړین حالدا ئیدی ته نها هینده له که له پووری ئیسلامی وهرده گیریت که پرچه کمان بکات بهو دهق و سهند و واتایانه ی که جهخت له ئه نجامه کانی چاخی رۆشنگه ریی ده که نه وه و پالېشتی ده که ن!

هه ربویه زوریک له وه به رهینه رانی ئهم گوتاره بانگه وازیان ئه وه یه که ده که کانی وه حی و که له پوور به خویندنه وه یه کی مه دهنیانه بخوینرینه وه، بیگومان مه دهنیه تیش لیره دا به پیناسه ماددی که ی، به واتای خویندنه وه یه کی ئاراسته کراو که له ناو ئه وه ده قانده ته نها به شوپن ئه و ناوهر و کانه دا بگه ریت که پالېشتی مه دهنیه تی ماددی ده که ن، ئه وانه شی که پیکدادانیان له گه لیدا هه یه، ماناکانیان لاری بکات، ئیدی له ناو ئهم ئاراسته یه دا لیه اتوویی فیه هزان په یوه ندی به وه وه هه یه که چه ندیک توانای فه راهه مکردنی په رده پوشرکردنیکی شرعی بو به ره مه کانی شارستانییه تی ماددی هه بی، هه روه ها توانای لاریکردن و گورپنی جوړاوجور و جیاوازی هه رچی که له گه لیدا پیکدادانی هه یه، له جیی ئه وه ی که بانگه وازیان بو ئه وه بیټ تا خویندنه وه ی وه حی خویندنه وه یه کی بابه تی و راستالانه بیټ که یه کلا بیته وه بو پشکین و گه رانی پیداگر و ورد بو مه به سستی خودایی!

به واتایه کی دیکه: وه حی له باتی دادوهر به سهر شارستانییه ته وه بکړیت به ته نها پاریزه ریکی به ره مه کانی و پاساویان بو بینیتته وه و له به رهی ئه واندنا بجه نگیت، ئیدی جگه له وه مافی هیچ رولتیکی دیکه ی نه بیټ! شاره وه ش نییه که داوهر یکردن جوړیکه له ده سه لات و سالاری، به لام پاریزه ریټیکردن بو جگه له خوټ حاله تیکی شوینکه وته ییه که نرخ و ئهرزشی ته نها له پاسه وانیکردن و پاساوه یتانه وه دایه.

پرسپاره به نازاره که که لیره دا خوۍ ده سه پینیت ئه مه یه:

ئو هه ماهه نگییه راس ته قینه یه چیه که ده توانین پیشکه شی جیهانی
بکهین ئه گهر ئه وپه ری ئه وه ی که به رۆژئاوای ده لپین ئه وه بیت که: رپاز و
رهوشت و هه لسوکه وته کانی ئیوه ده گونجیت له سهر هه ندیک له بۆچوونه
فیهیه کانی لای ئیمه بواری بۆ بدۆزیتته وه، یاخود ئه گهری هه یه که هه ندیک
له به لگه کان ئامازه یان پی کردبیت؟ ئه سلهن ئه وان بهر له وه ی ئیمه ش بناسن
خهریکی ئه و شیوازه ژیهانی خویان بوون!

ههروهک چۆن وینه ی رۆژئاوا له شه قامی به زین و دابه زینه وه بازیدایه سهر
سه کۆی ئه و مامۆستا و ده مسپییه ی که قسه ی ناگیردریتته وه، خو ئه گهر قایلپیش
نه بووین به وه ی ده یلپیت، ئه وه له بهر که موکوری ئیمه یه نه ک خوانه خواسته
هه لیه ک بیت له وه وه!

له پاش ئه وه ش که هه ندیک له و لاوانه شانازیان به وه وه ده کرد که خویان
بدنه پال ئاراسته ی ئیسلامی و وه ک شووناسیکی که سی له ژیهانی گشتیدا
نمایشی بکهین، وا ئه مپۆ هه ندیکیان وه ک بار به سهر کۆمه لگاوه ده یبینن،
زۆریش که یغیان نایه ت به قوولبوونه وه و گه شه سه ندنه کۆمه لایه تییه که ی!

۲- نمونه راقه ییبه ګاڼی دیارده ګه

هېشتا کادیرانی ئیسلام برؤی سهرسامی و پرسیاریان بهرزده بیته وه له م کاره ساته هزرییه، زور مکورانه ده پرسن که بلئی به دیاریکراوی چی روویدا ییت؟ له راستیدا هه موو ګوتاریکی هزری له کومه لیک فهریزه ی بنچینه یی یاخود سهلمینراوی شاراووه وه سهرچاوه ده گریت، که جیبه جیکردنه کان لیوه ی سهره لده دن و داوه ریکردنی کیسه و ئاریشه کانیشی بو لا ده گپدریته وه، ئیدی به ئه گه ری بنچینه یی ناوینریت یاخود به های سهره کی، یان پارادایم^(۱)، یان ئیپستیم^(۲)، یاخود هه دهسته واژه گه لیکى ئه نسروپوؤلوزی^(۳) دیکه ی هاوشیوه ی

(۱) پارادایم (paradigm): یه کیک له چه مکه به ناوبانگه ګاڼی ناو فلهسه فه ی زانسته کان، له بنه مادا به واتای: «نموونه» دیت، به لام توماس کون (ک: ۱۹۹۶ز) میژووناسی زانسته کان له میانه ی په رتوکه که ی: «پیکهاته ی شورشه زانستیه کان» ناوه رۆککی دهسته واژه یی تایبته و به رته سکتري به به ردا کردووه، که خودی خوی ئاوا پیناسه ی ده کات: "ئو دۆزینه وه زانستیه ی که له لایه ن جیهانه وه دانی پیدا نراوه له قوناغکی کاتی دیاریکراودا که ده بیته سهرچاوه ی گرفت و چاره سهری نمونه یی کومه لگای توپزهره زانستیه کان." بروهانه: (بنیه الثورات العلمیه)، ترجمه: علی نعمه، دار الحداثه، الطبعة الأولى، (۱۹۸۶ز)، (ص ۱۰).

(۲) ئیپستیم (episteme) بیته فه رهنسی: له بنه رتدا وشه یه کی یونانییه به واتای «زانین» دیت، له پاشان فه یله سووفی فه رهنسی «میشال فوکو» (ک: ۱۹۸۴م) له په رتوکه به ناوبانگه که یدا: «وشه کان و شته کان: هه لکولینه کان له زانسته مروییه کاند» به کاره ی نانیکی تایبته ی پی دا، به لام چهنه دیاریکه ریکی نوی دهسته واژه ییشی پی دا، هه روه ک به م واتایه به کاریدنییت: «ئو دهسته چه مکه گشتیه ناوه رۆکیه له پیشینه ییانه ی که سیستمی زانین دیاری ده کن، هه روه ها مهرج و گونجانه ګاڼی ګوتار، له چاخیکی دیاریکراودا، له پاشان له و ریگایه وه ناوبانگ په یدا ده کات.»

(۳) له وانه یه ئه وه ی که پارادایمی کون و ئیپستیمای فوکومان له یه ک په فده دا داناوه، هه ندیک له خوینه ران به گرفتی بینن، بو زیاتر بینینی به لگه کان له سهر لیکچوونی به هیزی چه مکیانه ی نیوانیان؛ ده توانن ئو به راوردکاری و لیکچوواندنه ی که «جان بیاجیه» (ک: ۱۹۸۰ز) زانای

ئهمانه، ئه وهی که له زانسته شه رییه کاندایه دهسته واژه ی (الأصل - بنچینه) یاخود (الکلی - گشتی) ناوده بریت، ههروهک ده لّین "بنچینه کانی فلّانه مه زههب" واته: ئه و بنهما ناوه رۆکیانه ی مه زههبه که که هه رچی جیه جیکاری و چاره واقیعییه کانه لیوه ی سه رچاوه ده گرن.

پیشه وای ئین ته مییه له تینینه کی داهینه رانه دا ئاماژه ی به رۆلی دۆزینه وه ی گشتی و پرهنسییه میژوویه کان کردوه له تیگه یشتن و له خوگرتن و دلنیا بوونه وه ی زانستیدا، ههروهک ده فهرموویت - په حمه تی خوی لی بیت-: "چونکه بۆده رکه وتن و زانیی بنچینه ی شته کان و پرهنسییان ...، له به سوودترینی زانسته کانه، له کاتی کدا که مروف هه تاوه کوو زانیاری ته وایوی له باره ی ئه و حه قیقه تانه ی شته که وه نه بیت که پیویستی پییه تی و کاری تی ده که ویت، هیشتا زۆر ناارامی و دوودلی له سینیدا دیت و ده چیت".^(۱)

له جیگایه کی دیکه دا ده فهرموویت: "هه رکه سیک هۆکاری پشت قسه و بۆچوونه کان نه زانییت، با به تال و ناراستیش بن - ئه و بیر و بۆچوونانه، توانای تیمارکردنی گیرۆده بووانیان ولادانی گومانه کانیانی نابیت".^(۲)

له واقیعدا: چاودیران و په خه گران لیکدانه وه ی زۆریان بۆ ئه م دیارده یه ی ئاوه ژوو بوونه وه ی پیوه ری - که ئاماژه مان پیکرد - خستوو ته پروو، ههروه ها هه ولّی جۆراوجۆریش بۆ دۆزینه وه ی ئه و تۆوه جه وه رییه ی که جیه جیکردن و هه لویست و نویکردنه وه کانی ئه م گوتاره مه ده نییه تونده وه لیوه ی سه رچاوه ده گرن، جا هه ندیک له په خه گران بۆچوونیان وایه که هۆکار سه رسامبوونه به رۆژئاوا،

ده رووناس و فه یله سووفی سویره ی که له نیوان ئه و دوو چه مکه دا کردوویه تی بخویننه وه له په رتووکه کهیدا: (البنیویه)، ترجمه: عارف منیمه و بشیر اوبری، دار عویدات، الطبعة الرابعة، (۱۹۸۵ ز)، (ص ۱۰۶).

(۱) ابن تیمیه، "مجموع الفتاوی": (۱۰/۳۶۸).

(۲) ابن تیمیه، "تلخیص الاستغاثه": (۱/۱۸۲).

لە دیدی منیشدا: سەرسامبوون بە پۆژئاوا یەکیک لە دەرئەنجامەکانە نەک
فاکتەری یەکلاکەرەوە، ھەرۆک لە داھاتوودا روونی دەکەینەو.

بە بۆچوونی ھەندیکی دیکە لە رەخنەگران رەگی شاراو لەم دیاردەیدا
بریتییە لە عەقڵانییەت. بە ھەلسەنگاندنی منیش: ئەم دیاردەییە تیۆریایەکی
کردەیی لە سەرچاوەکانی زانین و مەعریفەدا نییە کە ئەوەی عەقڵ دەلالەتی
لەسەر دەکات پێش بخت و ئەوەی عەقڵ دژیەتی رەتی بکاتەو، بەلکوو
جارێک لەگەڵ عەقڵ، جارێکیش لەگەڵ دەق، تاوێک لەگەڵ سەلیقەیی کەسی،
تاوێکیش لەگەڵ دابونەریت، جارێکیش دژ بە ھەموو ئەمانە، چونکە ئەو
لەگەڵ بەرھەمی نوێی شارستانیدا دەسووڕێتەو سەرباری ئەو پەيوەندیەیی کە
لەگەڵ سەرچاوەکانی زانیندا ھەیەتی، بەلکوو پێموایە کە بنیادنانی سیستمیکی
عەقڵانی تۆکمە زۆر گەورەترە لە توانای ئەم دیاردەییە و سەرچەم نووسەرائی.

ھەندیکیش لە نووسەران دەئێن کە ئەم دیاردەییە درێژبوونەوێکی میژوووی
قوتابخانەیی موعتەزەلییە، لە واقیعیشتدا، ئەم لێکدانەوێیە زۆر دوور رۆشتوو،
چونکە قوتابخانەیی موعتەزەلییە قوتابخانەیی ئایینی پەرگەرە کە سەرچەم
فاسق و تاوانکاران -تاوانی گەورە-ی لە ئیسلام کردوو تەدەرەو و رەوایەتی
دا بە مەملەتیی چەکداری بەرانبەر بە دەسەڵاتدارانی ستەمکار، ھەرۆھا بە
ھەمان کەرەستەکانی خۆی بەرەبەرەکانیی لەگەڵ فەلسەفەیی ئیغریقیدا کردوو،
ھەرۆک زۆرێک لەو زانایانەیی لێکۆڵینەوێیان لەبارەیی زانستی «فیرەق -
گرووپەکان» کردوو موعتەزەلییان بە خاوەن «ئیرادات - وەرەبەرز» وەسف
کردوو، بەو واتایە: کەسانی خاوەن سولوک و پەرستش بوون، ھەرۆھا
بەرھەمییکی رێکخراوی عەقڵیان ھەبوو، ھۆکاری لادانیان تەنھا ئەو بوو کە
بە عەقڵ دەمیان لە بابەتە غەیبییەکان دەکوتا و پێشیشیان دەخست بەسەر
ریوایەت و گێڕانەوێکاندا، تاوێک پێنج بێچینە ناسراو و بەناوبانگەکانی لێو
بەرھەم ھات، نەک لەبەرئەوێ کە پشتیان لە شەریعەتە کردارییەکان کردبێت

و سه رسامی میلله تیک له میلله تانی بیباوه پ بوو بیتن. که وایت موعته زیله قوتا بخانه یه کی په پر گیره نه ک شلگیر، بگره موعته زیله زور ماقوولترن له و گو تاره فرانکفونییه هاوچه رخه ی که هه ولی گه یشتن به دژیه کییه ناوځوییه کانی که له پووری ئیسلامی ده دات به ئامانجی دوورخستنه وه ی یه کجاری وه چی له ژبانی گشتی.

که واته: لیکدانه وه ی ئه م ئاوه ژوو بوونه پتوه رییه چییه؟

به پپی لیکوآینه وه و هه لسه نگانندی تاییه تی څوم، وای ده بینم که ئه و ناوکه شاراوه یی هه موو ئه م گورانکارییه توند و ریشه ییانه ی له هه لویت و دیدگا کاندای لپی که و توه ته وه بریتیه له زیده روه یکردن له به هادانان بو مه ده نییه ت و شارستانییه تدا، به پیناسه ماددییه که ی، چونکه زیده روه یکردن له شارستانییه ت و مه ده نییه تی دنیایی به پیناسه ماددییه که ی و کردنی به پرسى له پتیشینه و ئامانجی ئامانجه کان ئه مه یه ئه و ره گه سه ره کییه ی که هه موو ئه م هه لگه رانه وه چه مکییانه ی لیوه سه رده ره یناوه، به و واتایه ی که ئه و نموونه لیکدانه وه یییه ی وه لامیکی ورد سه باره ت به جتیه جتیکارییه کانی ئه م دیارده یه پتیشکه ش ده کات، ئه وه یه که ده کریت ناوی لپ بنیین به ئامانج دانانی شارستانییه ت و سه نته ربوونی مه ده نییه ت، به پیناسه ماددییه که ی.

ده کریت زور به کورتی بوتريت: مه ده نییه تی توندرو سه رچاوی لادانی روښنیریه، به جوړیک که لادانی کرده یی وه چی به شوین څویدا دینیت، چونکه وه چی به ئاراسته ی مه ده نییه تی ماددی دنیایی پالنائیت و له گه ل زوریک له به ره مه کانیشیدا پیکدادانی هیه، هه روه ها به سووک ته ماشا کردنی که له پووری ئیسلامی لپ دپته کایه وه چونکه ده زگایه کی شرعی چه مکی وای له څوگرتوه که مروف دنیانه ویست و وابه سته ی ژبانی پاشه روژ ده کات.

ئه م زیده روه یکردنه له به های مه ده نییه تی ماددیدا به گه وره دانانیکي

دهروونی له لای خاوه نه که ی له همبهر رۆشنیبری نوږی رۆژئاوا دینیتته بهرهم، به هوی پېشکه و تنه مه دهنیه ماددیه که یه وه به سهر میلیته هاوچه رخه کانی دیکه، جا ئالوده ی نمایشکردنی بهرهمه کانی ده بیت، قه لسیش ده بیت به باسکردنی که لینه کانی رۆشنیبری رۆژئاوایی و لاده داته وه بۆ فامکردنی رۆشنیبری خوراوایی و به خشین مانایه کی ئهرینی پتی، یا خود به لایه نی که مه وه بیلایه نانه لئی بوه ستیت و له پال جوانیه کانیاندا پاکانه ی بۆ بکات.

ئیدی گهنج بهر بهر ده ست ده کات به دوور که و تنه وه له کادیرانی ئیسلام به هوی خۆماندوو کردنیان به بانگه وازی رپی پهروه ر دگاره وه، به وه شی له خوی گرتوه له قوولکردنه وه ی باوهر له ناو دلی خه لکیدا و حالیبوون له واتاکانی وهی، ئیدی بنچینه ی په یوه ندی له گهل ئه وانی دیکه دا له سهر بنچینه یه کی ئایینی نییه که دۆستایه تی له گهل بهرانبه ردا به ئه ندازه ی ئه وه بیت که که سی بهرانبه ر تا چند دۆستایه تی وهی و چاخه کانی پېشین ده کات، ههروه ها لئی دوور بکه و پته وه به ئه ندازه ی ئه وه ی ئه و که سه له دۆستایه تیکردنی وهی و چاخه کانی پېشین دوور ده که و پته وه، به لکوو بنه ما و کۆله که ی دۆستایه تی له گهل ئه وانی دیکه دا بنه مایه کی مه دهنی ماددی بنیادنراو ده بیت له سهر هه ولی هاو به ش بۆ ئاوه دانکردنه وه ی دنیا، به چاپووشی له قه باره ی سنوورشکینیه کان بهرانبه ر به وهی و چاخه پېشینه کان. جا خاوه ن بهرهمی مه دهنی ماددی -ئیدی نووسه ر بیت، یا خود ئاراسته یه کی هزری، یا خود کۆمه لگایه کی هاوچه رخ- لیخو شبوون بۆ سهر جه م لادانه ئایینییه کانی ده رده چیت و له ده ریای چاکه مه دهنیه کانی لیکتیگه یشتنی بۆ په یدا ده کریت، له کاتیکدا به چاوی سووکه وه ته ماشای خاوه ن ده سته که وتی ئایینی ده کریت ماده م له که مته رخه می مه دهنی ماددیدا تیوه گلاوه، -ئیدی نووسه ر بیت، یان ئاراسته یه کی هزری، یا خود کۆمه لگایه کی هاوچه رخ-.

ههول بده له تابلوی هاوچه رخی خه مناکي ساردوسړي بانگه واز رابمښت و شوینږتې ده زووه کانی پارایی هزري هه لږگريت که بهر وکی هه ندیک له گه نجانی کومه لگای موسلمانې ئه مړوی گرتووه، ده بیښت که سهرجه م ئه و ده زووانه له گرتي زیده ره ویکردن له بهای مه دهنیه و شارستانییه تدا - به پیناسه ماددیه که ی-یه کده گر نه وه، له وپوه درده چن و بو ئه ویش ده گه رینه وه.

چهندي ده ته ویت چاو بخشینه به و گروپه هزریانه دا که ژيانی تازه ی ئه مړویان ته نیوه، ده بیښت ئه و مړکه ی که رهنگی جیاجیای به گشت ئه م گروپانه به خشویه بریتیه له هه لویست له هه مبه ر شارستانییه ت، جا پیم بلې بهای شارستانییه ت و مه دهنیه ت لای تو کام پله ی وه رگرتووه؟ پیت ده لیم که وتوو یت ته کوتی نه خشی به ره هاوچه رخی هزریه کانه وه.

جا ئیمه ئه گهر له جیبه جیکردنه کانی ئه م گوتاره نوږیه و هه لویست و بوچوون و شیوازه کانی په یوه ندی و نوږکاریه ناوچه بییه کانی بکولینه وه که له سهر نه خشی هزري ئه نجامیان ددهات، بیگومان به و ئه نجامه ده گه ین -وهک پیشووتریش ئامازه ی پیدرا- که ئه و به ها سهره کییه ی زاله به سهریدا و وا ده کات پشتگیری هه لویستیک بکات یاخود دژایه تی بکات، پرسیک بهرز ده نرخښت یان بښرخ ده کات، زور به دلنیا ییه وه ده بیښن که بریتیه له سته تهر بوونی مه دهنیه ت، به مانا ماددیه که ی، بنیاد له سهر سته تهر بوونی مه دهنیه تی ماددی، شتوازی په یوه ندی له گه ل کومه لگا و که له پوور و روژئاوا و ده ولته تی نوږی عهره بی دیاری ده کړیت، له سهر بنه مای نژیکی و دووریان له مه دهنیوونی ماددی.

ته نها به وهی که لای موسلمان بیري زیده ره و وه رږگريت له به هاداناندا بو مه دهنیه ت و شارستانییه ت و ئاوه دانکردنه وه و هه ستانه وه به پیناسه ماددیه کانیان، ئیدی هه ره می له پیشینه بییه کان و نه خشی به هاکان له لای

سەرھوژێر دەبنەوہ، ئەوہی پێی وایە کە لەپیشینەییەتی و بەھای سەرھکی لە
پەژھە پەھاکاندا بریتیە لە مەدەنییەتی ماددی دنیایی، ئیدی پۆشنبیری
پۆژئاوایی لە تەرازووی ئەودا دەبێتە نموونە سەرکەوتووہ کە، لەھەمان کاتدا
سەردەمی چاخە زێڕینەکانی پیشین و بزووتنەوہی ھاوچەرخێ ئیسلامی لەلا
دەبێتە نموونەئێ نەسکۆ و شکستێک کە دەبێت داوای لێبوردنی بۆ بکەیت.

بەلام ئەوێ کە پێی وایە لەپیشینەییەتی بۆ بەھای سەرھکی لە پەژھە
پەھاکاندا بریتیە لە بژاری دەروون و بنیادنانی داھاتووی پۆژی دواویی و
مەدەنییەتی ماددی لەلای تەنھا ئامرازێکە، ئەوکات کەلەپووری ئیسلامی و
لەپاش ئەویش جوولانەوہی ئیسلامی لەلای ئەمیان دەبنە نموونەئێ ناوازیی
و ھەلکەوتن و پۆشنبیری پۆژئاواییش دەبێتە نموونەئێ نەزمی و دواکەوتوویی.

۳- چا و گه کانی زېده روه ویی مه دهنی

نهم گوتاره ی که بهو شیوازه به ئیشه پهره یسه ند و گه یشته ئه و حاله ته په رگیره مه ده نییه ی که پیکدادانی له گهل بنچینه کانی وه حیدا هیه، چوار دؤخی سهره کی بالی کیشاوه به سهریدا که گوشه کانی ده فری جه وه هری گه شه سندنه که یان پیکه یناوه، ئه وانیش بریتین له که شی سیپته مبه ر و وروژه کردنی فرانکفونییه ت و پیشوازیی گهرمی ده زگا کانی راگه یانندن بوی و په رچه کردار به رانه ر به سته می ئه لیکترونی.

جا له پاش پرووداوه کانی یانزه ی سیپته مبه ر ته وژمی ئیسلامی که وته به ر شالوی دادگاییکردنیکي درنده ی جیهانییه وه که به ری گرت له په لهاویشتن و ده نگدانه وه ی، له گه ئیشیدا لایه نگیرییه میللیه کومه لایه تییه که ی به شیوه یه کی به رچاو پاشه کشه ی کرد، له سایه ی ئهم بوشاییه جوزئییه شه وه که چوونه وه یه کی حاله تی ئیسلامی له پاش خوی به جیی هیشته، توژیینه وه کانی قوتابخانه فرانکفونییه چالا که کان له سنوری مه غریبدا ده رکه وتن، وه ک وه لامیکی نوئ که سهرکه وتوو بوو له قوستنه وه ی دؤخی ئه منی کاتی، سهرکه وتنیکي گه وره و فراوانیشی له ماوه یه کی کورتدا به ده سته ینا.

فرانکفونییه ت (Francophonie) له بنه رته دا چه مکیکه بؤ ئه وانه به کاردیت که به زمانی فهره نسی ده دوین، له پاشان به کاره ینانی فراوان بوو به جوریک که بوو به «پابه ندبوونیکي ئایدیولؤژی» بؤ په ره پیدان و بلاوکردنه وه و به بازارکردنی زمان و پوښنیری فهره نسی، دامه زراوه ی جوراوجوریش سهرپه رشتی ده که ن، له وانه دامه زراوه ی نیودوله تی فرانکفونییه ت و ئه و باله دامه زراوه ییانه ی که

لێکەوتە ی ئهون.^(١)

ئیمەش لێرەدا فرانکفۆنییەت بە دەستەواژە یەکی تایبەتتر بەکار دێنین، کە بریتییە لە: تەعبیر کردن لە تەوژمیکی مۆدێرنە ی عەرەبی هاوچەرخ کە کار دەکات لەسەر دووبارە تەئویلکردنەوێ توراسی ئیسلامی بە ئیلهام وەرگرتن لە ڕیازە هزرییە فەرەنسییەکان، بە واتای چەماندنەوێ ڕۆشنبیری خۆنراوە بۆ ڕۆشنبیری خۆنەر، لە واقعییشدا زۆریک لە نوێگەرانی عەرەب ئهوه ناشارنەوێ کە ئهوان بە چاویلکە ی فرانکفۆنی پەرەکانی کە لە پوور هەڵدەدەنەوێ، تەنانەت «جابری» دەلێت:

"ئەو تێبینییە ی یەکیک لە هاوڕێیان کە گوتی: 'زیاتر ئەبستمۆلۆژیای فەرەنسی لە نووسینی تۆدا ئامادەیی هەیە.' بەلێ، ئەو پراستە، بۆ چەند هۆکارێکی دەگەرێتەوێ: خودی و بابەتی. هۆکارە خودییەکان ئهوه یە کە ئیمە لە مەغریب زیاتر وابەستە ی ڕۆشنبیری فەرەنسیین وەک لەوێ وابەستە ی ڕۆشنبیری ئەنگلۆسەکسۆنی بین."^(٢)

(١) بۆ خۆیندەنەوێ نموونە یەک لە تێروانیی فرانکفۆنییەکان بۆ خۆیان دەتوانرێت ئەو پەرتووکی وەدەست بخریت کە ئەنجومەنی بالای فرانکفۆنییەکان دەریانکردووە، کە ئەلقە ی دەیه مە لە زنجیرە ی «نامیلکەکانی فرانکفۆنییەت»، ئەویش بە ناوینشانی: (الفرانکفونیه العربیه: دراسات وشهادات) ترجمه: جیهان عیسوی، ئەم پەرتووکی هاوکات لەگەڵ لووتکە ی «فرانکفۆنییەتی عەرەبی» دەرچوو کە لە ئۆکتۆبەر (٢٠٠١ز) لە بەیروت بەسترا، خۆنەر لەو پێشەکییە کە «شارل جۆسلان» بۆ پەرتووکی کە ی نووسیوە -وێ «وەزیر پراسپێدرارو بۆ هەماهەنگی و فرانکفۆنییەت»- تێزیکی ئەو پەری سەیر و نامۆی بەرچاو دیکەوێت، کە جۆسلان لە پێشەکییە کەیدا هەول دەدات خۆنەری عەرەب قایل بەو بکات کە فرانکفۆنییەت باشتەر بۆ عەرەب لە ئەمریکاندن! چۆن بلیت سەپاوە لە سەرمان یەکیکیان هەڵبژیرین. بۆ خۆیندەنەوێ شیکاریگەلی پەخنە ی جۆراوجۆر سەبارەت بە فرانکفۆنییەت. بڕوانە: عبداللە بلقریز، (محرر)، «الفرانکفونیه، آیدیولوجیا، تحد ثقافي لغوي»، مرکز دراسات الوحدة العربیه، الطبعة الأولى، (٢٠١١م).

(٢) محمد عابد الجابري، «التراث والحداثة: دراسات ومناقشات»، مرکز دراسات الوحدة العربیه، الطبعة الثانية، (١٩٩٩م)، (ص ٢٩٣).

به هه مان پروونی و راشکاوی «ئهرکۆن» دان به هاوینه فرانکفۆنیه کانی خۆیدا ده نیت، وهک ده لیت: "ئهورپازانهی که من به سهر که له پووری عهره بی ئیسلامیدا جیبه جیی ده کهم هه مان ئهورپازانه که زانا کانی فهرنسا به سهر که له پووری مه سیحی لاتینی یاخود ئه وروپی خۆیادا جیبه جیی ده کهن".

وادیاره که ئهم ره واجة خیرایه به شیوه یه کی کاتی ده مینیته وه تا ئهو کاته ی ته وژمی ئیسلامی چاره ی ئه منی خۆی بو ده گهریته وه؛ ئه گینا ئه گهر قوتابخانه ی فرانکفۆنیه ت پستی به بلیمه تی تیزه تاییه ته کانی خۆی بیه ستایه، مۆزه خانه که ی ههر له هه شتا کانه وه ئاوه دان ده بوو، نهک له دوا ی سا لی ۲۰۰۱ زاینیه وه! به لام ره واجة پاش بیبازاری به شوین زه مینله رزه ی دۆخی سیاس ی سیپته مبه ریدا هات که هاوسه نگیه کانی هیزی سه ره وژیر کرده وه که رپگه ی به زۆریک له هزره سیاسیه تیکشکا وه کان دا له پشت میزه باز نه بییه کانه وه بزه بکه ن.

به هه ر حال، زۆریک له و لاوانه ی ئیسلام که له پيشانگانای کتیدا پرویان له به ره مه کانی قوتابخانه ی فرانکفۆنی کرد و له به رانه ره ره فه کانی خانه ی وه حده و ساقی و جومه لدا هیشتا په رتوو که کانیان به ته واوی نه خویند بوویه وه وه لی چه مکه شاراهه زاله کانی ناویان به ته واوی نو شکر دبوو، یاخود به واتایه کی دیکه لوژیکی ناوه وه ی ئهو تووژینه وانه، له لووتکه ی ئهو چه مکه شه سته ره بوونی مه دهنیه ت و به ئامانج گرته ی شارستانیه ت.

ئهو تووژه ی له ده می قهیرانی که نداو سه رقالی خویندنه وه ی گو قاری (المجتمع)، گو قاری (البیان)، مه ودودی، سه بیید قوتب، نه ده وی، موحه ممه د قوتب، موحه ممه د غه زالی، فه تحی یه کون، موحه ممه د ئه حمه د راشید، جه مال سولتان و توو قالیکیش فه می هویدی و موحه ممه د عه ماره بوون، دۆلابی ناو سه یاره کانیان ئاخرا بوو له کاسییتی عه وده و حه والی، ده مه وئیواره ی سیپته مبه ر ده ستیان دابوو خویندنه وه ی قوتابخانه ی فرانکفۆنی/مه غریبی

که به ناوبانگترین که سایه تیهه گه وره کانی موحه ممه د عابید جابری و عبد الله عوره وی و موحه ممه د ئه رکۆن و عه بدولمه جید شوره فی و عه بدولمه جید سه غیر بوون، له گه ل بریکی کهم له که سایه تی رۆژه لاتی که نزیک بوون له م ئاراسته یه وه، وهک که سه ن هه نه فی و خه لیل عه بدولکه ریم و نه صر حامید ئه بوو زهید و عه بدولجه واد یاسین و طه یب تیزینی و حوسین مهروه و عه لی هه رب و فیراس سواح و نمونه ی ئه مانه.

ئهم توێژه له گه نجانی ئیسلامی له سه ر کورسییه کانی قوتابخانه ی فرانکفۆنی/ مه غریبی پرساری شارستانییه ت رایچه کاندن، شایه نی باسه ئه وه ش بلیین که رایچه کانیکی زۆر توند و به هیز بوو، تا ئاستی دروستکردنی له رزینی هزری جوراوجۆر و له ده ستدانی توندوتۆلی رۆشنیری له لای زۆریک له خوێنه ران.

ئهم توێژه لاوه خاوه ن پێشینه بانگخوازییه ئیسلامیه له سه ره تادا هه ولایندا وه لامیک بۆ پرساری شارستانییه ت پێشکه ش بکه ن که هه ردوولا رازی بکات و خۆیان لابه دن له پیکدادان به و شووناس و ئینتیما قووله ی رایکیشاون، هه روه ها خۆشیان له لای ئه و سه لیه هه رزییه خۆشه ویست بکه ن که تازه وا خه ریکی خوێندنه وه و ملدانن بۆ هه ژموونی گوتاره که ی، به لام به ر له وه ی وه لامبه دنه وه وهک نه یاره کانیان بیران کرده وه و په رنسییه کانی ئه وانیان وه رگرت.

ئهم توێژه لاوه هیشتا له وه حالیه نه بوون که قوتابخانه ی فرانکفۆنی/ مه غریبی دووباره پیکه ینه وه ی ته وای بۆ لۆژیکیان ئه نجامداوه، دووباره ریکه خسته وه ی رینگای بیرکردنه وه و شتوازی ئاویته بوونیان له گه ل شته کاندان، شیوه ی روانینیان له واقع، هه روه ها هه لسه نگاندنیان بۆ رووداوه کانیان، له رینگای هه لمزینی ئامرازه تایبه ته کانی خوێندنه وه و لیکدانه وه و تییینیکردنیان و دووباره ریزکردنه وه ی هه رهمی ناوه وه ی به هاکان و دووباره کیشه نه وه ی خسته ی زهینی له پێشینه ییه کان.

ئو پرسپاره ی لیره له شوینه دا قوت ده بیته وه ئه وه یه: جیاوازی چییه له نیوان عه لمانییه تی عه ره بی پیش ۱۹۸۴ز و عه لمانییه تی عه ره بی دوا ی ۱۹۸۴ز؟ که سالی ۱۹۸۴ز ئو ساله بوو که یه که م ئه لقه ده رچوو له زنجیره ی (نقد العقل العربي) - په خنه گری له عه قلی عه ره بی- له لایه ن موحه ممه د عابید جابری بیرپاری مه غریبی به ناوبانگه وه، که ده می - په یمانی نوی ته لمودی عه لمانییه تی عه ره بی ناوبژیوان-ی کرده وه، که چوار ئه لقه ی سهره تای ئم زنجیره یه که به دوا ی یه کدا بلاوکرانه وه به ناویشانی: (تکوین العقل العربي - پیکه نانی عه قلی عه ره بی) و (بنیه العقل العربي - پیکهاته ی عه قلی عه ره بی) و (العقل السياسي العربي - عه قلی سیاسی عه ره بی) و (العقل الأخلاقي العربي - عه قلی ئه خلاق عه ره بی) ته واوکاری ریازی ئو کومه له توژی نه وه په رت و بلاوانه ی پیشووی بوو که له نووسراوه ی (نحن والثرات - ئیمه و که له پوور) دا پیشکه شی کردبوو.

هه ربویه هه ندیک له میژوونووسانی لیبرالی پیان وایه که ئه گهر طه هطاوی دامه زړینه ری ئه زموونی هه ستانه وه ی یه که می عه ره بی بیت، ئه وا جابریش دامه زړینه ری ئه زموونی دووه می عه ره بییه، هه روه ک (سعدالدین ابراهیم) زانای کومه لناسی و چالاکوانی به ناوبانگ ده یلئت.

بگره به ناوبانگترین په خنه گری توند له پروژه که ی جابری که نزیکبووه نیوه ی ته مه نی له لیکو لینه وه ی قسه ی هه لېژارده و گواستراوه و نیوان فاریزه کانی به ره مه کانی جابری دابنیت، که ئه ویش بیرپاری عه ره بی ناسراو «جوړج طه رابیشیه» دان به وه دا ده نیت که جابری نه ک هه ر کاریگه ری له سه ر مورید و قوتا بیانی خو ی هه بووه، که ئه مه رووداو یکی میژووییه و به رده وام دووباره ده بیته وه، به لکوو به وه ی که هه ژموونیک ی سه رسامکه ری به سه ر هاو تاکانی خوشیدا هه بووه، که ته نانه ت طه رابیشی په خنه گر خوشی له یه که م پروانین

و خویندنه وهی بهر هه مه کانی دا له وه دهر باز نه بووه که «جورج طه رابی شی»
- سه ر سه خت تر ین بۆ سه دانهر و ره خنه گری جابرییه- له با سی سه رسامبوون و
کاریگه ربوونی به کتیبه که ی جابری له یه که م خویندنه وه یدا ده لئیت:

«با راشکاوانه بابه تیکی تایبه تی بۆ خوینهر بخره مه پروو، که من له دوا ی
سئ مانگ له دهر چوونی» پیکهینانی عه قلی عهره بی له گو قاری «وه حده» دا
نرخاندنیکی بالام بۆ کتیبه که نووسی، ههروه ها هه ندیک په لپی تاک و ته ره ی
ورده له ش، له دوا یدا به وه کو تاییم پئ هینا که گوتم: "به راستی زهینی مرؤف
له پاش خویندنه وه ی پیکهینانی عه قلی عهره بی وهک ئه وه نامینیتته وه که
پیشووتر له سه ری بووه، چونکه ئیمه له به رانه ر تیزیکدا وه ستاوین که توانای
گو رانکاری هه یه، نهک ته نها تیزیک که رۆشنگه ری بکات ..."^(۱)

کاریگه ری بی ریار له سه ر هاوتا و هاوچاخ و کتیه رکتیکارانی، حاله تیکی سه ر
و ده گمه نه له ره شنوو سی میژوودا. له کاتیکدا که هاوچه رخی په رده و ریگه ر.

پیشتریش میژوونوو سانی هزری عهره بی ئه م دیارده یه یان تیبینی کردبوو
که به نموونه (رضوان سید) ده لئیت: "جابری ئه و بی ریاره عهره به یه که خاوه ن
زۆرترین جه ماوه ر و هه واداری ناو ناوه ندی گه نجانی جیهانی عهره بییه."^(۲)

راستییش ئه وه یه که قورسایى جابری و ئه وه ی که خالکی وه رچه رخانه
نزیکه کو ده نگى سه رجه م که سایه تییه هاوچه ر خه کانی له سه ر بیت، ئه مه ش
واتای ئه وه یه که هه لواسینی میژووی دیارده ی عه لمانییه تی/ناو بزیوانی به
جابرییه وه زۆر نییه به راورد به قورسایى و توانای کو نکری تپری ئه و که سه رجه م
ته وژمه کتیه رکتیکاره کانی توانایان به سه ریدا نه شکا.

ئه و جا هه لۆیستی خودی جابری له هه مبه ر چه مکی عه لمانییه ت هه لۆیستیکی

(۱) طرابی شی، "نظرية العقل"، دار الساقی، الطبعة الثانية، (۱۹۹۹م)، (ص ۸).

(۲) رضوان السید، "محمد عابد الجابری وتفسیر القرآن"، صحیفة الحیادة، العدد: (۱۷۲۰).

ئالۆز و ناروونه که جابری له بهرهمه کانی سه ره تايدا راشکاوانه عهلمانييه تي
 خۆی دهرده بړی و فهور بهرهمه که تي لی ده خواست، ههروهک به شانازییه وه ده لیت:
 "فهلسه فهی عه ره بی له مه غریب و ئهنده لووسدا خاوه ن ئاراسته یه کی عهلمانی
 بوو."^(١) یان له شوینیکی دیکه دا له شیوهی به لگه هینانه وه یه ک ده لیت: "جا
 ئه مه نابیت بپته رپگر له بهرده ممان که گرنگی ئه م ئاراسته عهلمانيیه ی ناو
 گوتاری ئین باجه وه دهر بخره یین"^(٢)، به لام له کاره کانی ئه و دوا ییه یدا جابری
 مه یلی به و لایه دایه که ده سته رداری "ده سته واژه ی" عهلمانيیه ت بیت له پاش
 ناشرینبوونی و بانگه وازی بو ئه وه ده کات که ناوه رۆکه که ی بناخریته ناو
 ده سته واژه گه لیکی دیکه که که متر هه ستیاری خوینه ری ئیسلامی بورووژین،
 ههروهک به نمونه جابری خۆی ده لیت: "هیچ دروشمیک له دروشمه کانی هزری
 نوئی عه ره بی هینده ی دروشمی عهلمانيیه ت مایه ی ئالۆزی و هه له تیگه یشتن
 نه بووه"، له پاشان ده لیت: "له هه شتا کانی سه ده ی رابردووه وه ئیمه بانگه واز بو
 پیویستی دوور خسته وه ی دروشمی عهلمانيیه ت له فرههنگی هزری عه ره بی
 ده که یین، ههروه ها گوهرینه وه ی به دوو دروشمی «دیمو کراسییه ت وعه قلانییه ت
 و ...»."^(٣)

به لام ئه وه ی که دیسانه وه ده بپته گرفت بو ئه م هه لسه نگاندنه نه رینیه
 بو دروشمی عهلمانيیه ت ئه وه یه که جابری له وسه ره وه دپته وه و «ناواخن» ی
 عهلمانيیه ت له شوینگه لیکی دیکه دا ده پهرینیته وه، چون بلیت ره خه له
 ده سته واژه ی عهلمانيیه ت ده گریت و له پاشانیش ره خه که له ناوه رۆکی خۆی
 بۆش و به تال ده کاته وه، به شیوه یه ک که جابری له کتیپکی دواتریدا -به نمونه-

(١) الجابري، "نحن والتراث"، المركز الثقافي العربي، الطبعة السادسة، (١٩٩٣م)، (ص ٩).

(٢) الجابري، "نحن والتراث"، (ص ١٩٢).

(٣) الجابري، "في نقد الحاجة إلى الإصلاح"، مركز دراسات الوحدة، الطبعة الأولى، (٢٠٠٥م)،
 (ص ٨٣-٨٤).

ده لیت: "ئیسلام دین و ده ولته، به لام ودها بو ده ولت ته شریع نه کراوه که بو دین ته شریع کراوه." ^(۱) ههروهه ها نهو بیرۆکه عهلمانییه ده چه سپینیت که ده لیت شه ریعت په یوه ندی به سیستمی حوکم و داوه رییه وه نییه، ده لیت: "سیستم یکی حوکم نییه که ئیسلام ته شریعی بو کرییت." ^(۲)، جا ئهم پاراپییه له نیوان ره تکرده وهی دروشمه که و دزه پیکردنه وهی ناوه پۆکه که ی وای ده نوینیت که پالنه ره کانی ره تکرده وه ستراتیژین، نهک باوه ری ^(۳)، به تاییه ت نه وهی که به ئاشکرا ره تکرده وهی دهسته واژه که -وهک بانگه شه ی ده کات- هه ره له سه ره تای هه شتا کانه وه رویداوه، واته له گه ل هه لاهاتی هیژ و گوشاری رۆشنیری رابوونی ئیسلامی.

ئهم وشه بازییه ش به هه لاهاتن له دهسته واژه ی عهلمانییه ت و له و لایه شه وه پیشکه شکردنی هه مان ناوه پۆک له ناو دهسته واژه گه لیکی دیکه دا، شیوازیکی تاییه ت به جابری نییه به لکوو ئهم ستراتیژییه ته ته له که بازه هه ره له وه ختی سه رگرتن و بردنه وهی رابوونی ئیسلامییه وه له بلاو کردنه وهی هوشاری کۆمه لگایی به بهرزه راگرتن و شکۆدانانی حوکمی شه ریعت، له ناو رۆشنییه ره عهلمانییه عه ره به کاندایه وای په یدا کردوه، ده شتوانین چه ند نموونه یه ک له وه بو هه ندیک له عهلمانییه عه ره به کان بئینه وه، نموونه یه ک له وه «جابر عصفور» ده لیت: "ماده م ئیدی دهسته واژه ی عهلمانییه ت شکۆی شکاوه و ناوی

(۱) الجابري، "العقل السياسي العربي"، مركز دراسات الوحدة، الطبعة الخامسة، (۲۰۰۴م)، (ص ۳۸۵).

(۲) الجابري، "العقل السياسي العربي"، مركز دراسات الوحدة، الطبعة الخامسة، (۲۰۰۴م)، (ص ۳۷۱).

(۳) دواتر نه وه شم بهرچاوه کهوت که روضان سه یید -که له پۆشنه گهران نه ژمارده کريت- له باره ی عهلمانییه ت له لای جابری ده لیت: "هزی عهلمانییش، که جابری هزی به دهسته واژه که ی نایه با به ناوه پۆکیش جیگیری کردبیت". پروانه: رضوان السید، "المتفقون العرب والموروث الإسلامي" المصدر... ئهم وینا کردنه ی روضان سه ییدیش بو هه لویتستی جابری له هه مبه ره عهلمانییه ت به وینا کردنیک وورد و راست ده بینم.

زراوھ؛ وا باشترە دەستەواژە «دەولەتی مەدەنی» بەکاربێت^(۱).

باشە، لێگەرێ بابەتەکە بە شێوەیەکی پوونتەر نمایش بکەین: جیاوازی لە نێوان قوتابخانەی «صادق جەلال عەزەم و زەکی نەجیب مەحفوز و فوئاد زەکەرەیا و موحەممەد ئەحمەد خەلف اللّٰه» و هاوشێوەکانیان لە نێوان قوتابخانەی «جابری و ئەرکۆن و حەسەن حەنەفی» و هاوشێوەکانیان چییە؟

بە واتایە: نەهێنی هێزی کێشکردن لە توێژینەوێکانی عەلمانییەتی عەرەبی هاوچەرخی زەینی لاوانی ئیسلامی فریوداوە و وای کردووە ئەم پەنگە لە توێژینەو و نووسین لە ناویاندا جێی خۆی بگرێت؟

حەقیقەتەکە ئەوەیە کە جیاوازی بنچینەیی بریتییە لە گۆڕینی شیوازی بە ئامانجگرتنی راستەوخۆی شەریعەت بۆ شیوازی دووبارە لێکدانەوەی توراس لە ڕێگای ئەو کەرەستەنەو کە زانستە مەروییە نوێکان لە خۆیانگرتووە، بە شێوەیەکی دیكە بڵێم: یانی بازدان لە پرسى ئەنتۆلۆجییەو بۆ پرسى ئیستمولۆژى.

ئەم جیاوازییە کە بریتییە لە نمایشکردنی دەستور لە دەفرە ئەنسۆپۆلۆژییەکاندا- کەرێک خودی ئەمەییە سەرچاوەی کاریگەریوون و کەمەندکیشبوون لەلای خوێنەری ئیسلامی، ئەو زمانەى کە ئەو بەبەشى لێی تێدەگات.

ئەم لاوانە بە شێوەیەکی ناوەڕۆکی زۆرێک لە «چەمکە بارگاوپیەکان بە لێکدانەوەی عەلمانی شاراو»یان هەلمژى، یاخود ئەوەى کە بە ئاراستەى وێناکردنە عەلمانییەکاندا پالەنەیت، لە وێنەى چەمکی چاخى تۆمارکاری، بە دەفکردنی سیاسى، عەقلى داھاتوو، ئەرسۆزۆکسى ئیسلامى، دەق وەک بەرھەمێکی پۆشنییری، نەرمى/مەتاتیتی قورئان و جگە لەوانەش لە ئامرازەکانی بیرکردنەوێ عەلمانی.

(۱) جابر عصفور، الأزهـر والمتقفون، الأهرام، السنة (۱۳۵)، العدد (۴۵۴۵۸).

بەھەر حال، قوتابخانە ی فرانکفۆنی/مەغریبی ھاوچەرخ وەک پاشکاوترین
نمایندە ی ئەم شیوە گوتارە دەمێنیتەو، ھەروەھا گرنگیدانی بە دوو بابەتە
سەرەکییەکە: دووبارە شرۆڤەکردنەوێ توراس و لیکدانەوێ ئەنسەرۆپۆلۆژی
بۆ بزووئەوێ ئیسلامی، سەرچاوە ی سەرنجراکێشان و خەڵەتاندن بوون کە
دزەکردنی بۆ ناو شووراکانی ناوخوا ئیسلامییان بۆ دەستەبەرکرد، چونکە بابەت
و ناوەندە ھاوبەشەکانی گرنگیپێدان ھەمیشە زمانیکی ھاوبەشی تێگەیشتن
دەنوێنن، خالێکی یەکتربینی و ناسین دەنوێنن، -کە زۆرجار- دەگۆڕێت
بۆ حالەتێکی پێکگەشتن و قیبلەنمای ھەژموونیان بەپێی تەرازووی ھێزە
مەعریفییەکان ئاراستە وەردەگرێت، لە کۆتاییشدا دەگاتە حالەتێکی داگیرکاری
رۆشنییری.

لەراستیشتدا: ساتی مال گواستەوێ ئەم چینی لاوە لەنیوان دوو
قوتابخانەکەدا تەنھا «ساتیکی کارلیکی سروشتی لەگەڵ شاندیکی رۆشنییری
دیاریکراو» نەبوو، بەلکوو چەند ھەژانیکی ھزری سەرسوڕھێنەری بەخۆو بێنی
کە ئەنجامی داخوڕپانی ھەلگەرانەوێ پرسیاری سەرەکی نیوان دوو قوتابخانەکە
بوو.

کە پرسیاری سەرەکی لە قوتابخانە ی ھزری ئیسلامیدا بریتیوو لە پرسی
سەرکەوتنی ئیسلام، ھەرچی چەمکیکی بانگخوازیشت کە دواوەدوای ئەو
پەرە ی پێدرا کە چنراوی ئەم ھزرە پێکدێنیت دەچیتە ژێر ئەووەو، وەک چەمکی
چارەسەری ئیسلامی، بەداوەرکردنی شەریعت، بژاری باوەری، کاری رەوتەوانی،
فیقھی واقع، فرەپێکخراوەیی، کاری پەرورەدەیی، پێگەریکاری لە خراپە،
ھۆشیارکردنەوێ رەوێندەکان، وەکارخستنی مزگەوتەکان، ئاسایشی ھزری و
پاراستنی پاکیزەیی، راگەیانندی ئیسلامی، تیمارکردنی برینەکانی مسوڵمانان،
ئامادەکردنی ھیز و نمونە ی ئەوانە لە چەمکە ئیسلامی و شیوازە پەییوەندییە
دێرینەکانی ناو ئەم گوتارە.

به لām پرسپاری سهره کی قوتا بخانه ی فرانکفونی، پرسى شارستانیه ت بوو به مانا ماددیه که ی، له پاشانیش سهرزه نشترکردنی توراس و ئاراسته ی ئیسلامی و کۆمه لگای عهره بی و ده ولته تی نوئی عهره بی له سهر بنه مای نزیکبوونه وه و دوورکه وتنه وه یان له نموونه ی رۆژئاوایی نوئ، که نموونه ی رۆژئاوایی نوئ پیوه ره ناوه رۆکیه ئاشکرانه کراوه که بوو، نه گهرچی ده قی فرانکفونی زورجار پیچه وانه ی نه وه ده نوییت.

ئهم شوکبوونه به گوتاری قوتا بخانه ی فرانکفونی و هه ژموونی ده زگا چه مکیه که ی و شانکیشانکیتی زمانه ده ستبلاوه که ی و جبه خانه ی گه واه ی و به لگه که له پووریه کانی، نه وه ی له شانپرست و چه پی په راوی ده قه کانی وه ک تۆ وه شینراوه له ناوی بریقوباقی که سایه تیه نه وروویییه کان، نه وه ی ره وانه ت ده کات بۆ لای له نه زموونی سهرکه وتووی رۆژئاوایی، ههروه ها نه وه ی هه ندیک له برکه کانی له خو یگر توه له خه رمانی ناروونی و ئالۆزی سهرنچراکیش، په میدانی شاراو و به رده وامی له دژی هه رچی شتیکی نارۆژئاوایی هه یه، سهرکه وتوو بوو له فراندنی بیرکرده وه ی هاوسه نگ و درزپیبردنی ئینتیمای بانگخوازی و ملیدانی خوینهر بۆ پرهنسیه جه وه ریه کانی خو ی و خۆرا ده سترکردن له هه مبه ر گو شه تایبه ته کانی روانین و خویندنه وه و هه لسه نگاندنی بۆ شته کان، ههروه ها بیرکرده وه له جیهان له ریگای خودی تۆری چه مکی نه وه وه.

نه وه ی که وایکرد گوازانه وه ی ئهم تو یژه ی گه نج - که بابته تی باسه که مانه لی ره دا - له نه توان دوو قوتا بخانه که دا گوازانه وه یه کی هیلی که له که بوو نه بی ت له قوتا بخانه یه که وه بۆ نه وه ی ته نیشتی، هینده ی نه وه ی ده ستله کارکیشانه وه یه کی هزری دوژمنکارانه بوو له سهر بازگه یه کی پی شو وه وه، له پاشان ناو تۆمارکردن بۆ نه دما میه تیکی نوئ له سهر بازگه یه کی به رانه ریدا.

واده زانم وه لامه هه له کان بۆ پرسی شارستانییه؛ «بهشی هه ره گه وره ی پسوولهی شله ژانی هزری له لای ئهم توێژه ناوځویییه ی لاو» له ئهسته ده گریت، که ئه ویش ده رهنجامی پیکدادان بوو له گه ل بریسکانه وه ی گوتاری فرانکفونی له ژیر گوشاره کان یانزه ی سیپته مبه ردا، ئه وه ی که ناوه ندی رۆشن بیریمان تییدا زیاتر به رپواریکی به هه لپه ده چوو که ځوی به نزیکترین پاسدا هه لپواسیت تا چه ته کان ی کۆشکی سپی هه رپه شه ی لئ نه کهن، به بئ گویدانه ئه وه ی که ئایا ئه و پاسه ده یگه یه نیتته ئامانجی ځوی، یاخود به ره و سه ره نجامیکی دیکه راپیچی ده کات.

ده بیت دان به وه شدا بنیین که دابه زینی گوتاری ئیسلامی له سه ر مینه به ره وه بۆ ناو قه فه سی تۆمه ت له ده می نه وه ده کان و له پاش سیپته مبه ردا، هه ندیک له هیزی کیشکردنی کۆمه لایه تی داشکاند، بواریشی والاکرد بۆ به بازارکردنی گوتارگه لیک که هه رگیز پشت نابه ستن به سه رکه وتنی خودی و تاییه تی ځویان، هینده ی پشت به ئاماده نه بوونی کتیرکتیکاره مکوره کان یان ده به ستن.

ئهمه ش مانای ئه وه یه -وه ک له پیشیشدا هات-: که گوتاری هاوچه رخی ئیسلامی هه ر له گه ل تیپه راندنی ئهم قه یرانه و له کۆلبوونه وه ی شوینه واره ئه منیه تونده کان ی رووداوی سیپته مبه ر؛ ته ندروستی و پیگه ی پیشره وی کۆمه لایه تی ځوی بۆ ده گه رپته وه، ریک به وینه ی ئه وه ی که وه ک دیارده یه کی سروشتی هه لچوون و هاوار و سه رزنه شتی ده سته جئ و تیکه ل و پیکه ل له گه ل ساتی یه که می رووداویکی هاتوچۆدا ده بینین، له دوا ییشدا هه ر ئه وه ندی شوینه واره سه ره تاییه کان ی شله ژان تیپه رنران دۆخه که دیته وه جئ و دووباره ریگه که باری ئاسایی ځوی وه رده گریته وه.

میژوو ئه وه ی فیرکردووین که شکست و ژیرکه وتنه وابه سته و په یوه ندیداره کان به دۆځیکی سیاسی له گه ل کۆتایی پیه اتنیدا ئه وانیش کۆتاییان پئ دیت.

ھہر بڑیہ؛ کہ دوورگہی عہرہبی لہ ئیسلام ھہ لگہ پرایہ وہ لہ بہر بارودوخی کوچی
دوایی پیغہ مہر (ﷺ)، گوتاری ئیسلامی راستہ و خو لہ دوای گیرسانہ وہی
خہلافہت لہ سہر دہستی ئہ بووبہ کری سدیق جیگای خوئی تیدا گر تہ وہ.

لہ گشت حالیکیشدا و ھہر چہ ندیکیش دیار دہی زیڈہ پڑہوی مہدہنی
دیاردہیہ کی کاتی بیت بہو پییہی کہ پھیوہ ندیدارہ بہ چہند زہمینہی پروداوئیکی
ئہ منیہ وہ؛ ئیمہ ہیشتا لہ سہرمانہ دہست پییشخہری بکہین بو لیکنانہ وہ
و توپکاری کردن پیکھاتہ ناوہ کییہ کہی و وہ لامدانہ وہی ئہو پرسیارانہی کہ
سہر قالیان کردوہ و گوتارہ کانی نیو روظنامہ و گوتوبیژہ ئہ لیکترؤنی و لیدووانہ کانی
سہر شاشہی کہ نالہ ئاسمانیہ کانی پین پردہ کاتہ وہ. ئہوہش چونکہ ئیمہ
-پیش ھہموو شتیک- وای دادہ نیین کہ چہند کارتیکہریکی بابہ تی بوونیان
ھہ بیت کہ لہ ساتہ وہ ختیکی میژوویدا واتایہ کی دیاریکراویان بہو پرسیارہ
ھہ سانکراوانہ دابیت، بونیاد لہ سہر ئہمہش ناگونجیت بیبایہ خ و ساردوسرانہ
مامہ لہی لہ گہ لدا بکہین.

۴- یاسای به شویتیه کداهاتووی هزری

وهختیک پهرتووکه کانی سه بارهت به میژووی هزر و ریچکه و بۆچوونه
فهلسه فییه گوازاوه کان له سهرجه م گهلانه وه ده خوینیتیه وه؛ زورجار تووشی
سهرسورمان دییت له نامویی هه ندیک له هزر و بۆچوونه کان له وینه ی کۆتایاندا
و دژبه ریان له گهل چهن دین بابه تی به لگه نه ویستی دیاردا، پرسیار له میشتک
دروست ده بیئت چۆن بووه ئه وه که سانه به م جوړه باوه ره سه یروسه مه ره یه
گه یشتوون؟! چۆن شته پروون و ره وانه کانیان ئاوا لی گۆراوه؟!

واقع ئه وه یه که: زوریک له هزر و بۆچوونه کان که له وینه ی دوا یاندا
ره زاقورس و بیزراون، یاخود له گهل ئه لفوبیی وه حی و عه قلانییهت دژبه ریان
هه یه، به وه ده ستیان پی کردووه که پابه ندی پرهنسیپکی تیوری دیاریکراو
بوون به بی هینانه پرووی ته وای شوینه وار و سهره نجام و لیکه وته کۆتاییه کانی،
له دریزه ی ریگای چه له حانی و پیکدادان له گهل نا کوکاندا خاوه نی بۆچوون
به ئامانجی پاراستنی توخمی دامه زراو بوون و نهواندنی دژیه کی؛ په لکیشی
پابه ندبوونی به ره به ره ی ده رهاو یشته کانی ئه وه پرهنسیپه ی خوی ده کریت،
ئه وه ش ده یگه یه نیته ریگه و رای وه ها نه شیاو و نا قو لا که بۆخوشی گومانی وا
نه بووه رۆژیک له رۆژان پی بگات، که ده کریت ئه وه ش ناو لی بنیین یاسای
به شویتیه کداهاتووی هزری.

له میژوو په کی زوودا وهختیک پیشه وای ئیبن قوته یه (ک: ۲۷۶ک) سهرنجی
لادانه کانی موته که لایمی نی سهرده می خوی ده دا، تیینی ئه م به زنجیره هاتنه ی
په ره سهندنی بۆچوونه لاریبووه کانی کرد و ئه وه ش که ئه وه -زورجار- به ئامانجی
چه سپان و پابه ندبوونه، هه ره وه ک ئیبن قوته یه له باره یانه وه ده فه رموویت:

"خویان دوو چاری پرپارگه لیکې هه له ی زل و زه به لاج کردووه له پیناو چه سپاندن و په تبه ردان بۆ پخوانی خویان"^(۱)، که ئەمه تیبینییه کی ئەوپه پری ورد و قووله له میژووی هزره کاند.

پیشه وائین تهیمییه ش زورچار ئاماژه ی بهم دیارده زانستییه ی پهره سه ندنی هزره کان ده کرد له میانه ی گوتوو بیژکردنی له سه ر بۆچوونه فه لسه فییه کان، که ئەو له بلیمه تترین تو بیژهرانی زانستی میژووی بۆچوون و ره وته کانه، ههروهک پیشه وائین تهیمییه -به نموونه- لهوپه پری وردیدا ده فهرمووئیت:

"بنچینه ی ئایینه که یان نه بوو که پیغه مبه ر به درۆبخه نه وه و هه وال و دهقه کانی رهت بکه نه وه، به لام کۆمه لیک به لگه ی عه قلییان که هینایه وه و جیگیریان کرد، که یان له خویانه وه دایانه یابوو، یاخود له وانه ی غه یری ئەهلی ئیسلام وه ریانگرتبوو که وهک به لگه دایانابوو، جا ناچار بوون بنچینه ی بۆچوونه کانیان ده ست بۆ به رده ن و له گه لی برۆن؛ تاکوو له که موکوپری و هه لوه شانه وه پاریزراو بیت، ئەوه بوو له دوا ییدا که وتنه چه ندین جوړ له دژبه ریکردن و ره تکرده وه ی واتای هه واله خوداییه کان و به درۆخستنه وه ی فهرمووده نه به وییه کان"^(۲).

نموونه ی ئەمه ش له ناو تو بیژینه وه و ده ستبرده کانی ئین تهیمییه بۆ شیکاری ته وژمه هزرییه کان زۆره، وهک ئەوه ی ده فهرمووئیت: "خۆ ئەوان خاوه ن پیگه و خاوه ن عه قل بوون، ناچار بوون مل بده ن بۆ په ت شلکردنی و چه سپاندنی لیکه وته کانی، به و هوییه وه بوو به و ئەنجامانه گه یشتن له را و بۆچوونیان که تی کرای مسو لمانان له هاوه لانی زانست و ئایینداری نکۆلی لی بکه ن"^(۳).

له شوینتیکی دیکه دا ده فهرمووئیت: "هه ر که سیکیش پشتگیری له

(۱) ابن قتیبة، "تأویل مختلف الحديث"، تحقیق: محمد الأصفر، المكتب الإسلامي، (ص ۱۱۴).

(۲) ابن تیمیة، "درء تعارض العقل والنقل"، تحقیق: محمد رشاد سالم، (۷/۱۰۶).

(۳) ابن تیمیة، "درء تعارض العقل والنقل"، تحقیق: محمد رشاد سالم، (ص ۲/۱۰۲).

بۆچوونیکې له پړولواو بکات؛ ته نه دوو ریځای بۆ ده مینیته وه: یان تووشی دژیه کی دیت، یاخود پابه ندی لیکه وتگه لیک بیت که زور به پروونی ناراست و ناروهان، چونکه نه و نه گهر به لگه و به هانه ی خوی ده ست بۆ شل بکات، ثم لیکه وتانه یه خه ی پی ده گرن، نه گهریش وا نه کات، دژیه کی یه خه ی ده گریټ".^(۱)

به لکوو پیښه وا ئیبن تهیمییه سهرنجی نه وه شی داوه که به شوینیه کداهاتووی هزری ته نانه ت له په یوه ندی نیوانی نه وه هزرییه کانیشدا دیارده دات، ههروهک ده فهرموویټ: "خو نه گهر هه له له خویدا بستیک بیت، له شوینکه وتواندا ده بیت به گه زیک، له پاشان دوو گهز، تاوه کوو به م روزه ی ده گات".^(۲)

پیښه وا ئیبن تهیمییه له شوینیکې دیکه دا ده فهرموویټ: "داهینراوه کان له سه ره تایاندا هینده ی بستیک ده بن، له پاشاندا و له ناو شوینکه وتواندا ده بنه چهن دین بال و میل و فهرسه خ".^(۳)

له واقعیشدا: یاسای به شوینیه کداهاتووی هزری، وهک نموونه یه کی شیکاری یارمه تیده رمان ده بیت بۆ تیگه یشتن له په ره سه ندنه کانی دیارده ی گوتاری مه ده نی و نه وه ی که چۆن بوو به چهند پرسیکی نویگه ری ئیجتهادی ستایشکراو ده ستیپیکرد، که چی له دوایدا زوریک له نوو سه رانی به سه ره نجامگه لیکې بیزراوی به ئازار گه یشتن، جا زورینه ی نه و گه نجان به ده ستیان به خویندنه وه ی به ره مه مه کانی قوتا بخانه ی فرانکفونی کردووه، هانده ری سه ره کییانه له سه ره تادا بۆ مه به ستیکی جوان و ماقوولانه بوو، که بریتیبوو له گه شه پیدانی توانا لیکدانه وه بییه کانیا ن و به ده سه ته ینانی که ره سه ته هزرییه کان به ئامانجی به هیژکردنی گوتاری ئیسلامی و پالپشتیکردنی به لگه یه تی، زورینه شیان هیشتا

(۱) ابن تیمیة، "العقود"، تحقیق: محمد حامد الفقی، (ص ۸۵).

(۲) ابن تیمیة، "بغیة المرتاد"، تحقیق: موسی الدویش، مکتبه العلوم والحکم، الطبعة الثالثة، (۱۴۲۲م)، (ص ۴۵۱).

(۳) ابن تیمیة، "مجموع الفتاوی"، (۸/۴۲۵).

ئو بابۀ تانه نه گه یشتبووه گه روویان بوون به دوو به شه وه:

به شی یه که میان: ئاگاداری پووچییتی ئو بنچینه ناوه رۆکیه بوویه وه که ئه م توژیڤنه وانه ی له سهر دامه زراوه که بریتییه له به ئامانج دانانی شارستانییه ت، یاخود سه نته ربوونی مه ده نییه ت (به پیناسه ماددییه که ی)، جا بنیاد له سهر ئه وه زۆرینه ی ئه نجامه کانیس که ئه م توژیڤنه وانه له خویان گرتبوو به تالبوویه وه، ههر له به سووک ته ماشاگردنی توراس و به گه وره دانانی رۆژئاوا، له پاشان وریابوونه وه له دوو ئامرازی ههره کاریگهر له م قوتا بخانه یه دا بو پراویز خستنی توراس که ئه وانیش: ئامرازی به سیاسیگردن، و ئامرازی قه رزار بارکردنه وه ن.

جا ئامرازی به ساسیگردن، واته: دووباره لیکدانه وه ی سیاسی بو تیۆره شه رعیه کان و جووله کانی که سایه تییه ناسراوه کانی ناو توراس و هه ولدان بو به ستنه وه ی به ململانی سیاسییه وه له ژیر ناویشانی هیومانیزه یشن (مرۆفاندن)، ئامرازی قه رزار بارکردنه وه ش به واتای: هه ولدان بو به ستنه وه ی سه رجهم چه مک و بنه ما شه رعیه کان - که فه قیه کانی ناو توراس دایانرشتو- به رۆشنیرییه کانی پیش ئیسلامه وه، ویناگردنی وه ک ته نها قه رزگردنکی که لتووری و خواستنیکی مه عریفی و رۆشنیری، له رۆشنیرییه کی هاوردنه وه وه ک رۆشنیرییه کانی هیره مسی و غونووسی و فارسی و یونانی، روونکردنه وه ی زیاتریش له سهر ئه م دوو ئامرازه دیت.

به لام کۆمه لی دووهم - که زۆرینه بوون -: نااگایانه خویان راده ستی بنچینه ی ناوه رۆکی ئه م توژیڤنه وانه کرد، که بریتییه له سه نته ربوونی مه ده نییه ت (به پیناسه ماددییه که)، به لام وه ک نیازپاکییه کیش هه ولی به رگریکردنیان له ئایین و که له پوور و ئوممه تی خویان داوه، له رپی جه ختکردنه وه له وه ی گوایه وه حی و توراس له پیشینه یه تی مه ده نییه ت و شارستانییه تیان له خو گرتوه، له پاشان گواستایانه وه به ره و ئه ندیشه ی لیکدانه وه ی مه ده نی بو که له پوور.

ټه و جا دهستیان کرد به گهړان له ناو ناوه پوکه کانی وه چی و توراس به شوپن ههر به لگه و نیشانه یه ک که له گهل مهده نییه تی ماددی نویدا بگونجیت، هاوکات په خنه گرتن له ههر چی واتا و ناوه پوکی دیکه ی ناو توراس که له گهل ټه وده نا ناگونجیت، ئیدی خه می سهرزه نشتکردنی ئیسلامیه کانیان ههلگرت، تاوه کوو خوین له سیمایه کی مهده نیانه دا دهر بخه ن که له گهل سه لیکه ی مهده نی نویدا بگونجیت.

به سروشتی حالیش: له گهل گشت پرؤسه کانی سهرله نوئ ته ئویلکړدنه وه که ئهم گوتاره له سهر وه چی و توراس جپیه جپی ده کرد، به ههر چی له خوئی ده گریت له زه هکړدنه وه یاخود دوور خستنه وه ی به مه به ست بو کومه لیک دهق و که سایه تی دیاریکراو، به ئامانجی پیکسازان له گهل شیوازی نوئی مهده نییه تی ماددیدا؛ به لام سروشتی وه چی و توراس له خودی خویدا ژیرباری ئهم نه بوو و ناوه پوکی جه وه هری وه چی ههر به زیندوویی ماوه ته وه و نه شار دراوه ته وه. جا له گهل ټه و هه موو دهقانه دا که په له پروزی شروقه یان کردبوو -به نموونه- له دهقی نوو سینه کانی ئیبن رشد یاخود شاطبی یان ئیبن خولدوون یاخود ئیبن حزم و جگه له مانه ش، هیشتا خودی دهق و نوو سراو و وته ی ئهم زانایانه ئه نجامه کوئیایه کانی ئهم قوتا بخانه یه ههلده وه شیننه وه، ئهمه سهرباری وپنه ی چاخه زپړینه کان، بگره خودی دهقه کانی وه حیش که له دواتر دا هه ولئ خستنه پرووی ههن دیک له وه دهده نی.

به لکوو وپنه ی خودی گوتاره که له ئیستادا وپنه یه کی به زور گونجاندن و کرؤله که ههر له ناو پیکهاته ی ناوه کی خویدا به ده ست فشولیه کی زانستی قووله وه ده نا لیت، له ئه نجامی پشت به ستنی به برین و لیکدان و ونکردنیکي نائه کادیمی و دوور له پیوه رگه لیکي روشن که بکریته دادوهر به سهریه وه، به و واتیایه کی که: بوته تیکه له یه ک له کومه لیک ئه نجام که ده کریت پیچه وانه که شی بسه لمینریت، یانی نه یارانی دیدگای ئیسلامی ده توان ساده وئاسان خوینه ری پی بپنه

پیکه نین، چونکه ئه و ژماره زوره له ئایه ته کانی سه باره ت به سه نته ربوونی ژيانی
 رۆزی دوا یی و لۆمه کردنی دنیا و خوشگوزه رانییه ی و ئه و زمانه غه یی-په نهانییه
 له مامه له کردن له گه ل دیارده کاند، ههروه ها ئه و پتوهره ئایینییه بۆ شیوازه کانی
 په یوه ندی و پروونکردنه وه ی بێنرخ ی مروقی بیباوهر و دابه زاندنی بۆ ئاستی و لاغ
 و گیانه وه ران، پۆلینکردنی زانسته کانی بیباوهران به زانسته گه لیکی رواله تی و
 شیوه ی راشکاوانه ی سنووری سزا تاوانکارییه کان، زۆری دیکه ش جگه له مانه
 که سه رجه م توانا فریاگوزارییه کانی گوتاری مه ده نی له دووباره لیكدانه وه ی
 که له پووردا به رگه ی ناگرن.

مه به ستیش لی ره دا: ئاماژه کردنه به په ره سه ندنه کانی ئه م گوتاره نو ییه
 مه ده نییه و ئه وه ی که زۆرینه ی لادانه کۆتاییه کانی ته نها کۆمه لێک هه وکردن و
 په رچه کرداری زۆروزه به ندی تیکه ل و پیکه ل که به ناویه کدا شه پۆل ده دن،
 له گه ل بوونی جیاوازییه کی توند و قوولیش له ناو خۆیاندا.

جا سه ره تای زۆریک له مانه -پیاو بۆ خوا بلێ- سه ره تایه کی باش بووه که
 وایان دیوه ناتوانین په یامی ئیسلامی خۆمان و سه ره ربزی کۆمه لگا که مان
 بڵاوبکه ی نه وه مه گه ر له رێگای ئامراز و توانا نوێکانه وه، له پاشان توێژینه وه یان
 له سه ر شارستانییه ت و هه ستانه وه و توانا ماددییه نوێکان کاری به وه گه یاندن
 که به شیوه یه کی کرداری ناوه رۆکی ئه و ره گه زانه له خودی خۆیاندا له لایان
 بیته ئامانج، دوا به دوا ی ئه وه ش وه ختیکی بینیان که ره خنه گرتن له رۆژئاوا
 ده بیته کۆسپ و په رده له نێوان لاو و شارستانییه تی رۆژئاوا ییدا و مه رجه عیه تی
 ده هه ژینی تی؛ زی ده ره و بیان کرد له پا کانه کردن بۆ لادانه کانی شارستانییه تی
 رۆژئاوا یی و ده ستیان بۆ ئه و به لگانه برد که له گه ل ئه و دۆخه ی ئه واندا ته بایه.
 له پاشان کاتیکیش له ئه نجامی هه و له کانی سازاندنی حوکه مه کان له گه ل
 ئه نجامه کانی رۆژئاوا دا ماندوو و شه که ت بوون، تووشیان به تووشی زۆر چه مکی
 شه رعی خاوه ن ره گی ئایینی/په نهانییه وه بوو له وێنه ی بابته باوه ریه کان

و دروشمه کان و حوکمه شهرعییه ورده کاره کان و ویناکارییه په نهانییه کان و نمونونه ی ئه وانه، جا زوریکیان هه ولی جیگیرکردنی ئه ویه یان دا که ئه سلنه مه به سستی کوتایی هه موو ئه م ته شریعانه بریتییه له: ئاوه دانکردنه وه ی زه وی و بنیادنانی شارستانییه ت. به و شیوه یه ئه م چه مکه شهرعییانه ئیدی له خودی خویاندا و له سیبه ری ئامرازییتی په تییان به ره به ره به هایان بیه خواره وه و هاوکات به های مه دهنیه تی ماددی رۆژئاوایی بجیه ته سه ره وه به ره چاوکردنی ئه وه ی که مه به سستی کوتایی به دیه پناوه که ئه ویش شارستانییه ته، له دواتریشدا دۆخه که له سه رسامبوون به شارستانییه تی هاوچه رخی رۆژئاواوه به ره و سه رزه نشتکردنی جوولانه وه ی ئیسلامی و زبری نواندن له گه لیدا په ره یسه ند، به پتی نزیکبوونه وه یاخود دوورکه و تنه وه ی له شارستانییه تی هاوچه رخی رۆژئاوایی، له وه شه وه دیارده کانی جیا بوونه وه و ترازان له مه شخه له کانی باوه ر و ئامۆزگاری و یاده پنهانه وه هاتنه بوون. ئیدی رۆژ له دوا ی رۆژ پشکو ی ئیمان بیسو تر ده بوویه وه و ملکه چی ساردوسرتر و به ندایه تی خامو شتر ده بوویه وه.

دواتر هه ندیکیان کاریان به زور له وه خراپتریش گه یشت، که ده ستیان به گه ران کرد به شوین کو سپ و ته گه ره بو واتا ناوه روکییه کانی خودی شه ریعت خو ی، تاوه کوو هه ندیکیان به وه گه یشتن که گرفت له سونه تی نه به ویدایه، که خه لکی له که یسی شارستانییه ت لاداوه به ره و ورده کارییه بجوو که کان، به م شیوازه دۆخه که له خراپه وه بو خراپتر دریه ده کیشیت.

وه ک ئه نجامیکی راسته وخو ی سته مگه لکی ئه لیکترونی که هه ندیک له م نووسه رانه رووبه پرووی بوو بوونه وه له سه ره تای نووسینه کانیاندا، وه ک دانه پالی هه ندیک ده رهاویشته و ئه نجام و گومرا کردنیان پیی که خو یان پیی رازی نه بوون و رایان له سه ر نه بوو، یاخود به ستنه وه یان به لایه نکی ده ره کییه وه به بوه تان و نا ره وایی، زوریکیان ململانیی نه یارانیا ن پله پله بردنی به ره و هه لگه رانه وه به سه ر دیدگای ئیسلامیدا و هه زیکی شاره وه ی به هیز بو جه ختکردنه وه

له خوجيا كړدنه وه، به بونه و به بې بونه وه، تا ئه وهى كارى هه ردوو گروو پى
سته مگوروه به وه گه شت په نابهرنه بهر په كيك له دوو باله كهى ده ولت دژ
به گروو په كهى ديكه.

له حه قيقه تدا: كه وتنه ناو سته م و زېده ره وى له لايهن هه نديك له وانه وه
كه خويان داوه ته پال فهران كړدن به چاكه و پړگري كړدن له خراپه، نه ريتيكى
ميژو وى بووه. پيشه وا ئين ته يميه له زوريك له كتبه كانيدا ئامازهى به مه
كردوه، له وانه ئه وهى كه ده فهران ووت: "ههروه ها وهك چوئن له وانه يه هه نديك
له وانهى خويان داوه ته پال سونه ت سته م له هه نديكى ديكه يان بكهن، ياخود
له جوريك له بيدعه چي يان بكهن، به زياد له وهى په روه ردگار فهرانى پي كردوه،
ئو وېش ئه و زېده ره وى به كه قورئان له سهر زمانى باوه رداران ده فهران ووت:
«په روه دگارمان له تاوانه كانمان و له زېده ره وى كړدنمان له م كارماندا خوښ
بېه.»^(١)

بگره كومه ليكيان له بابته و هادا هيرش ده كهن و توندى ده نوين كه له
بهره تدا به لگه يان له سهرى له لايه، به لكوو ده شت راي به هيز ئه وهى لاي
به رانه ره كانيان بيت، ههروهك پيشه وا ئين ته يميه له روودا وىكى هاوشيوه دا
ده فهران ووت: "گرويهك له وانهى كه ده لئين پيغه مېهر (ﷺ) په روه ردگارى به
چاوى سهر بينيوه گروى به رانه ريان ته كفيره كهن، بنياد له سهر ئه وهى كه وا
ده زانن چهنده فهران ودهى راست و چه سپاو له و باره وه هاتووه، وهك ئه بولحه سهن
على كورى په شكور كردو وى ته كه پياوېكى زور به ده سوېرده بو ته كفير كړدى
ههركهس كه پيچه وانهى راي ئه وه ربگري ت له وهى كه ئه و بانگه شه ده كات
كه له سونه ته، كه له وانه شه هه له بيت تيدا، يان به هوى به لگه هينانه وهى به
فهران وده گه ليكى لاواز، ياخود فهران وده گه ليك كه چه سپاون به لام به لگه نين

(١) ابن تيمية، "مجموع الفتاوى"، (١٤/٤٧٣).

بۆ مه به سته که ی ئه و".^(۱)

به لām خۆ خاوهن عه قل ناچیت له شرع لابدات بۆ تۆ له سهندنه وه و له رقی هه له ی هه ندیک له وانه ی خۆیان ده دهنه پāl شرع، به لکوو ته وای باوه ر له وه دایه که ژیر ته ماشای ئامۆزگارییه که بکات و داوای لیخۆشبوون بۆ ئه وانه بکات که هه له یان به رانه ر کردووه و پێداچوونه وه ش بۆ په یوه ندی خۆی له گه ل پهروه ردگاری بکات، جا ئه گه ر له سه ر حق بوو به رده وام بیت و ئه گه ریش له سه ر هه له بوو بکشیته وه و ته وه به بکات.

له پاشان ئه وه شی که زیاتر ئاگری ئه م له ده سته ربوونه گه نجانیه یی خۆشتر کرد پیشوازی گه رمی زۆریک له ده زگاکانی راگه یاندن بوو، به پālنه ری تۆ له سهندنه وه و به تālکردنه وه ی داخ و زووخواوی دلایان به رانه ر به وه ی که ناویان لێناوه «ئیسلا می سیاسی»، ئه وه شی که وابزانیت که ده زگاکانی راگه یاندن ته نها بریتین له که شیکی رۆشنییری په تی، ئه وه له وه همیکی گه ورده دا ده ژییّت. بێگومان که ده زگاکانی راگه یاندن بوونه وه رانیکی سیاسین که ئه جێندا و مه رامی تایبه ت و لایه نداری قوول خۆیانان هیه، له هه مان کاتیشدا خاوهن ئامراز ی تایبه تن بۆ له خۆگرتن و گلێرکردنه وه و به کاره ییان و پێدانی هه لی کار به و جوړه ی که له گه ل پیکهاته ی خۆیاندا ده گونجیت وه ک پێگه ی نووسه ریکی ستوونی رۆژنامه گه ری، یاخود سه رپه رشتیاری په یجیکی راگۆرینه وه، یاخود پێشکه شکاریکی ته له فیزیۆنی، یاخود ئاماده کاریکی به رنامه، یاخود میوانیکی هه میشه یی که له ژیر ناوه که یدا ده نووسن «شاره زا له بزاقه ئیسلا مییه کاند»، هه روه ها نمونه ی ئه مانه له پێگه و پۆسته کانی راگه یاندن که له سه رده می

(۱) ابن تیمیة، "مجموع الفتاوی"، (۱۶/۴۳۳).

ئه م کابرایه ش ئه بولحه سه ن عه لی کوپی یه شکور قازییه کی شافیعی مه زه به ی میسری بووه، قوتابی (حافظ عبدالغنی مه قدیسی) بووه، کتیبیکی له سوننه ت و سیفاتدا هیه، سالی ۱۱۱۶ هه فاتی کردووه.

هه ژموونی شاشه دا ده ست به سه ر ئاوه زی لاواندا ده گرن.

له پاش ئهم نمایشکردنه کورته ی رپړه وی میژوو یی ئهم دیارده یه و
 پهره سندنه کانی، ده چین به لای گوتوو بیژکردن ټکی بابه تیانه وه سه باره ت به
 گرفته کانی ئهم گوتاره و په یوه نندیان به بنه ماکانی وه حییه وه، هه ولیش ده دهن
 تیشک بڅه پنه سه ر نمایشکردنی ئهو حه قیفه تانه ی وه حی که ئهم گوتاره ونی
 کردوون و تیاندا دوړاوه و له کیشمه کیشی بالگرته وه ی مه دهنی خویدا کال و
 کز و شاراوه و بگره نادیا ری کردوون که ئه ویش بابه تی به شی دووه مه.

به نشی دووهم
پیځه مه دهنییه تی مادی

۱- فرمانی مروؤف

فرمانی مروؤف چیه؟

ئهمه ئهو پرسیار/دهلاقه یهیه که راجیاییه جه وهه رییه کانی ئاراسته هزرییه کانی بۆ ده گهرتته وه - وهک له پیشووتردا ئاماژه مان پئی دا- دوو ئاراسته ی سهره کیش له وهلامی ئهم پرسیاره دا ههن:

یه که میان: ئاراسته ی مهدهنی که وایده بینیت فرمانی به دیهتانی مروؤف بریتیه له ئاوه دانکردنه وه. بئگومان به پیناسه ماددییه که ی، گشت شته کانی دیکه ش جگه لهو ته نه ها ئامرازه بۆ ئه وه، جا وه حی و شه ریعه ته کان و په رسته شه کان هه موو ئه وانه ته نه ها ئامرازن بۆ هینانه دی ئاوه دانکردنه وه و شارستانییه ت و مه ده نییه ت، ئاوه دانکردنه وه ئامانجی جه وهه ری و له پیشینه و سهره کی مروؤفه، بنیاد له سهر ئه مه ش ئهم گوتاره ئیتر سهرقالبوو به بابه تی به مه ده نیبوون و ئاراسته کردنی سهرجه م پیدراوه کانی دیکه به ره و ئه و و شلگیری و لیخۆشبوون له گشت شته کانی دیکه ی به ده ر له و، دوا به دوا ی ئه وه ش هه لسه نگاندنی کۆمه لگا کان و رۆشنییرییه کان و که سایه تییه کان به پئی پیگه یان له م مه ده نییه ته دنیا ییه دا.

مه ده نییه تیش به پئی ئهم ئاراسته یه چه مکیکی گشتگیره که ههر شتیکی خۆشگوزهرانی مروؤیی و خۆشبه ختی په گه زی مروؤفایه تی بینیته دی له گشت گۆره پانه کانی ژیا نی دنیا دا له خۆیده گریت، ههروه ها پیشکه وتن له زانسته فه لسه فی و مروؤیی و سروشتی و هونه ره کان و وینه کانی ئه وانه دا.

ئاراسته ی دووه میش: که ئاراسته شه رییه که یه، وای ده بینیت که فرمانی

مروځ به ندایه تییه، به و واتایه ی که خودا مروځی دروستکردووه و په یامبه رانی ناردووه و په رتوکه کانی دابه زاندووه تا کوو خودا و به ندایه تیکردن بو خودا به خه لک بناسینن، ورده کاری ئه وهی شایسته ی زاتی به رزی په روه ردگاره و ئه وهی شایسته ی نییه و دووره لیه وه نیشانیانی بدن و بویان پروون بکه نه وه، هه روه ها یاساکانی ریکخستنی مافه کانی به نده کان و تا کو بلین هه رچی له م دونیا به دا هیه ته نها بریتیه له گالته وگه پ و یاری و سه رقالی و خوشگوزه رانییه کی پروپوچی کاتی، جا ده بیت هه رچی تیایدا پیویست و یارمه تیده ره بو به ندایه تی (الله) وه برگیریت و به کار به ټیریت. هه رچییه کیش له په رستش بو خودا یارمه تیده ر نییه و به ره و ئه و مه به سته ناچیت ئه وه یان له نټوان دوو ئاستدایه و سییه میان نییه، یاخود حه رامه و ده بیت دهستی لن هه لبرگیریت، یاخود ته نها زیاده و سه رقالییه هه لویتستی شه رعی له هه مبه ریدا ئه وه یه هه تا ده گونجیت دهستی لن بگیریته وه.

جا ئاوه دانکردنه وه و شارستانییه ت و مه ده نییه ت به مانا ماددییه کانیا ن ته نها ئامرازن بو سه رخستن و ده رخستنن ئایین و به رپا کردنی دروشم و شه ریعه ته کان، له م مه ده نییه ته ش ته نها ستایشی ئه و به شهی ده کریت که ئم ئامانجه بینیته دی، پنگه ی مه ده نییه تیش - له و په ری کورتی و پوختیدا - له و پره نسییه ئوسو ولییه به ناوبانگه دا خو ی ده نوینیت که به پیشه کی واجب ناسراوه، ئه وهی که به ده ق ده لیت: "هه ر شتیک که واجب ته نها به و بیته جی؛ ئه و ئه و شته بوخو شی ده بیته واجب"، به م مانایه ش، ئه گه ر به بئ ئه و واجبه که ده هاته دی، ئه وکات ئه و نابیته واجب.

کاتیکیش پیشه و ئین ته مییه له دیدگای ئیسلامییه وه باس له فرمانی ده ولت ده کات له کتیه که یدا (السیاسة الشرعية) پوخته یه کی گرینگ له پیشدا ده خاته روو که به ئامرازوونی مه ده نییه ت وه درده خات و ئه وهی که وابسته ی ئامانجه ئایینییه که یه، هه روه ک پیشه و ئین ته مییه ده فهرمووت:

"جا مه به ستي واجب له ده مسپيټي و سهر په رشتيا ريبه کان:

راستکردنه وه و راگيرکردنى ئاينى خه لکه که نه گهر بيدوړېنن نه وه دوړان و شکستى گه وره و ناشکرا خوږه تى، هه رچيش له نيعمه ت و خوښى دونيان هه بټت نه وکات سووديان پښ ناگه يه نيټ.

راستکردنه وه و راگيرکردنى نه و به شه له دنيا که کارى ئاينيانى له سهر راوه ستاوه و به وه وه بنده." (۱)

به نډايه تيش به پيى نه م ئاراسته يه سيستم يکه له کومه له لقيکى پله به نډيى گشتگير و فراوان که به رزترينيان: وشه ي (لا إله إلا الله) و نرمترينيان: لادانى ئازار و زيان يکه له سهر پرېگان. جا له يه کتاپه رستى بو په روه ردگار و يه کلاکردنه وه و په تيوونه وهى دل بوى ده ست پښ ده کات، به شوينيدا فهرزه عيني-خودى- يه کان، به شوينيدا فهرزه کيفائى-له برتت-يه کان که سوود و به رژه وه نډييه گشتييه کاني ئاده ميزاد ديښنه دى.

کات يکيش دوو به ش يان دوو لق له به ش و لقه کاني به نډايه تى جيان به يه ک ليژ کرد، ناچين به رپه هايى به رژه وه نډييه مه ده نډييه کان پيش بخهين، به لکوو ياساگه لټکى وردى شهرى هه ن له کيشان و به راوردکردنى نيوان ئاست و گرينگي پيدان و کار و بابته گشتييه کاندا، وه ک پيشخستنى پاراستنى پاکيزه يى به سهر ئازادى هونه ريدا، پيشخستنى فهرزى عيني به سهر کيفائيدا، پيشخستنى سوودى تيپه ر به سهر سوودى که سى و تايبه تدا و پيشخستنى واجب به سهر مه نډو باتدا و نمونه يى نه مانه.

هه ر له به ر نه مه ش؛ زورينه ي کرده وه په تيبه په رستش ييه کان ده چنه ژرر حوکمه ته کليفييه کان (راسپارده ييه کان) وه به له به رچاوگرتنى نه وه ي که

(۱) ابن تيمية، "السياسة الشرعية"، دار عالم الفوائد، (ص ۳۰).

ئەوانه وینەى كۆتايين بۆ مه به ستى خودايى، ههروه ها زۆرينه ى كار ه دونيايه مه ده نييه كانيش ده چنه ژېر حوكمه وه ضعييه كان (دانراوه كان) هوه، وهك سه به ب هۆ، شهرط -مه رج-، عيلله ت -پيناو-، مانيع -رېگر-، به ره چاوكردنى ئەوه ى كه ئەمانه ئامرازن بۆ حوكمه ته كليفييه كان.

دوا به دوا ى ئەوهش هه لسه نگاندى كۆمه لگا و رۆشن بىرى و كه لتوور و كه سايه تىيه كان به پى پى پىگه و جىگه يان له م به ندايه تىيه دا و له سه ر ئەم ديدگايه بنيات ده نرين.

به چرۆكردنى لقو پۆپىكى زۆر له جياوازى ئەم دوو ئاراسته يه له ديارى كردنى ئامراز و ئامانجا، زۆرينه ى ورده كارييه ناكۆتاك ان و جياوازيه مه زنه كان وهك ليكه وته و دواها تيان ها توونه ته كايه وه، ئەوهش جياوازى زۆرى له هه لۆيستيشدا له گه ل خۆى هيناوه، جا هه ر دۆسيه يه كى هزرى كه خه لك راجياده بن تىيدا، گرۆيه ك ده بينيت كه كاريگه رى ئەم هه لۆيسته له سه ر به ندايه تى و پاكي زه ى ره چاوده كات؛ له و سايه شدا هه لۆيستىكى ديارى كرا و تىيىنى ده كات، گرۆيه كه ى ديش په يوه ندى ئەم دۆسيه به شارستانيه ت و مه ده نييه ت تىيىنى ده كات و ئەويش هه لۆيستىكى پىچه وانه وه رده گریت، جا هه ر گرۆيه ك وابه سته و بايه خده ره به ئامانج و مه به ستى دوا ى خۆى.

له راستيشدا: په رتوو كه كه ى (الله) ئەم بابته ى به گرېكو پره ى يا خود ته ماوى و ناديار و ئەگه رى به جينه هيشتوو، به لكوو به شيوه يه كى دلنايى و يه كلايى و روون و راشكاو خستوو يه تيه روو، ههروه ها ئامانجى به ديه پىنانى مرۆقى به زمانىكى چپوه كرا و رۆشن باس لى كردوو كه پهروه ردا ر ده فهرمو ویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات: ۵۶] «به راستى ئەم جن دو كه و ئاده ميزادم بۆ جگه له به ندايه تى كردن بۆ خۆم دروست نه كردوو.»

ههروه ها روونى كردوو ته وه كه مرۆقى له م دونيايه دا دروست كردوو و

له پاش مردنیشی زیندووی ده کاته وه تا کوو له سهر ئه مه به سته سهر زه نشتی بکات که بریتیه له ههستان به به ندایه تی و به ریا کردنی، ههروهک پهروه دگار ده فهرموویت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ [الملك: ۲] «ئهو خودایه ی که مردن و ژیا نی به دیه یتیا وه تا کوو تا قیتان بکاته وه کامه تان باشتیرین کرده وه ئه نجامده ده ن.»

کرده وه ی باشیش له م ئایه ته و ئایه ته کانی هاوشیوه یدا بریتیه له باوه ر و کرده وه ی چاکه به پیتی پله شه رییه کانی خو ی، خو ئه گهر ئاوه دانکرده وه ی زه وی به شارستانییه ت و به مه ده نیوون و زانسته دونیا ییه کان به پیناسه ماددییه کانیان مه به سته سهره کی و له پیشینه بوونایه له کرده وه ی باش؛ ئه وکات پهروه دگار له میژووی مرو قایه تیدا په یامبه رانی ههر له بنه رته وه نه ده نارد؛ که خودا بو خوی ناوازه یی و پیشکه وتنی ئه و گه لانه ی پیغه مبه رانی بو ناردوون له ئاوه دانکرده وه ی سهرزه وی و قوولی زانستیاندا به دنیا تار یف لی کردووه، وهک له باره ی ئوممه تانی پیشووه وه ده فهرموویت: ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا﴾ [الروم: ۹] «له مان به هیژتر بوون و سهرزه ویان کیلا و چاند و-کو شک و ته لارییان سازدا- ئاوه دانیانکرده وه.»

له باره ی زانستی مه ده نیشیا نه وه ده فهرموویت: ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ [الروم: ۷] «زانستیان ته نها به شتیکی پروا له تی و دهره کی ژیا نی دنیا هه یه.»

ههروه ها فرمانی په یامبه ری تییه کان و په رتو وکه ئاسمانییه کان و شه ریعه ته کانی پروونکرده وه ته وه که هه موویان ئامانجیان جه ختکرده وه یه له به ندایه تی بو خودا و ئاماده سازی بو ژیا نی داها تووی دوا ی مردن، نهک کیپرکی جیهانی له مه ده نییه ت و شارستانییه تی دنیا یدا، ههروهک پهروه دگار له باره ی فرمانی پیغه مبه رانه وه ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا

اللَّهُ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴿۳۶﴾ [النحل: ۳۶] «بهراستی که ئیمه له ناو ههر گه لیکدا پیغه مبه ری کمان ناردوو هه که (الله) بیه رستن و توخنی طاغووت نه که ون.»

ههروه ها باسی له پرسپاری خودایی سه بارهت به هینانه دی ئهم ئامانجه کردوو هه که ده فهرموویت: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ [الأنعام: ۱۳۰] «ئهی کومه لی جنو که و مروڤ ئه ری پهیامبه رانیکتان له خو تان بو نه هات که ئایه ته کانی منیان به سه ردا ده خویندنه وه و ئاگاداریان ده کردنه وه له دیدار و واده ی ئه مروژه تان که روژی دوا ییه.»

ههروه ها له روونکردنه وه ی فرمانی شه ریعه ته کاندای ده فهرموویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ [البینة: ۵] «فرمانی هیچیکیشیان پی نه کرابوو ئه وه نه بیته که (الله) بیه رستن.»

جگه له مانه ش زوړن له و ئایه ته چه سپاو و روښانه ی وه چی که به شیوه یه کی براوه و یه کلاکه ره وه ئامانجی دروستکردنی مروڤیان خستوو ته روو، ئه وه شی لیره دا مه به ستمانه ته نها نیشان دانی چهنه نموونه یه که، نه ک کو کردنه وه و ئه ژمارکردن و تو مارکردنی هه مووی.

۲- ئامانجیتیی شارستانییهت له په ژهه وهیدا

به ته وای پروونی و راشکاو و به بې هیچ پیچوپه نایه ک.

شارستانییهت به واتا بهربلاوه که ی که بریتییه له زانسته مه دهنیه دنیا یییه کان بو خولقاندنی خوشگوزهرانی مروځ، له وه حی خوداییدا خاوه پیگه یه کی لاهه کی و شوینکه وته یییه، نهک ئامانج، نهک له پیشینه بیت یاخود دوسییه سهره کی، به پیچپه وانه ی نه وه وه که ئیمه پیمان خوشه وا بیخه ی نه پروو.

ده زانم نه مه زور که س بزار ده کات، بگره ئازاریان ده دات، چونکه ده یانه ویت به وپه پری نیاز پاکیه وه هاوسوژی توژی روښن بیران بو ئیسلام ده سته بهر بکه ن، به لام نه مه راستیه که یه.

ئیمه ده بیت ئینتیمه و هاوسوژی و دلی خه لک بو ئیسلام و قورئان و موحه ممه دی پیغه مبه ر (ﷺ) وهک خو یان ده سته بهر بکه ی ن، واته: چو ن بوون له خودی خو یاندا به و شیوازه، نهک وهک نه وه ی ئیمه ده یه ینین له ریگی پرؤسه کانی دووباره سازندن و پیکه ینانه وه و به پیی ئاواز و مه یلی به کار به ران، ئیسلام له شیوه راسته قینه راستاله که ی خویدا، نه نه و ئیسلامه ی که گو یگران هزی جوړیک له بیستیان بو ی هیه، موحه ممه دی پیغه مبه ر (ﷺ) به و ژیا نه ی له گه رما و گر ه کانی ته یبه دا به سهری برد، نه نه و وینه و وینایه ی پیغه مبه ر (ﷺ) که به پیی سه لیه ی فرائنکوونی دیزاینکراوه.

نه و شاهیدی و به لگه و ره ه ندانه ی مانا گه یینیش که نه وه ده سه لمینن که مه دهنیه تی ماددی به هایه کی لاهه کی هیه و به له بهر چا وگرتنی نه وه ی که ته نها ئامرازیکی شوینکه وته یه بو ئامانجی سه رخستنی ئیسلام و چه سپاندنی

شهریعه ته که ی، نهک له خودی خویدا ئامانج بیت، یاخود بواریک بیت بۆ کتیرکتیکاری نه ته وه و گهلان له به ده سته پینانی دونیادا؛ شاهیدی زوروزه بنده و له ئەژمار نه هاتوون.

قورئان به شیوه یه کی روون هاتوو به جیگیرکردن و چه سپاندنی سه نته ربوونی رۆژی دوايي له به رانه بر سه نته ربوونی دنیا، ئەمه به جوړیکی راشکاو هاتوو له قورئاندا که شهرم بکهین له وهی به لگهی بۆ بینینه وه، به لام ئیمه زورجار و امان پیخوشه خۆمان له وه بیئاگا بکهین و به زور و زورکاری ههرمی گرینگی پیدانه قورئانییه کان ئاوه ژوو بکهینه وه.

هه ولدان بۆرازیکردنی ئەوانی تر زورجار و امان پال پيوه ده نیت که قورئان وا نمایش بکهین که په یامه سه ره کییه که ی ئاوه دانکردنه وهی ماددیه! حه قیقه تیش ئه وه یه که: ئیمه درۆ ده کهین به ناوی قورئانه وه و له شوپنیکي داده نیین که خۆی بۆ ئه وه نه هاتوو خۆی له ویدا دابنیت.

نا، هه رگیز، قورئان به په یامی له پیشینه یه تی ئاوه دانکردنه وهی ماددی نه هاتوو، به لکوو راست و ریک به پیچه وانه ی ئه وه وه هاتوو، بۆ بنچینه سازی سه نته ربوونی ژبانی دوايي له به رانه بر سه نته ربوونی دونیادا، قورئان هاتوو تاکوو دنیا له ئامانجیکه وه بکاته ته نها ئامرازیک.

به لکوو باسکردنی قورئان له مه ر مه ترسی دنیا له گومراکردنی خه لک له ریگای خودا زیاتره له باسی پیویستی ئاوه دانکردنه وهی و دنیا له دیدگای قورئانیدا ته نها ئامرازیکي مه ترسیداره که ده بیت به وریاییه وه مامه له ی له گه لدا بکریت، نه بادا له ژبانی نه براوهی داها تووی پاشه رۆژمان لابادات و پیمانی له کیس بدات.

به راستی که دیارترین پره نسپی عه قلانی بریتیه له پیشخستنی به رژه وه ندیی هه تاهه تایي به سه ر به رژه وه ندیی کاتیدا، هه ربویه قورئانیش

به جه ختکردنه وه له م حه قيقه ته عه قلییه و به هیژکردنی دهره نجامه کانییه وه هاتووه، جا خو شبه ختی ماوه و نه پراوه ی روژی دوا یی خستوو ته پیش خو شییه کاتی و دوا هاتوو کانی دنیا.

زوړیک له توژی رو شه نییران هه ست به بیژاری ده که ن وه ختیک فه رمایشه کانی نئو قورئان ده بیستن له باره ی زه مکردنی ژیا نی دنیا وه، چونکه له وه ده ترسن که خه لک واز له م ئامرازه بینن و ئیمه ش هه روا وه کومه لگایه کی لاواز بمینینه وه، که ئه و بیرکردنه وه و هه لویسته شیان جوړیکه له کار پر استکردنه وه بو پهره وردگار!

هه ربویه؛ سه رچاوه ی لادانی رو شن بیری هه ر ئه وه بووه و هه ر ئه وه ش ده مینیتیه وه که -زوړ به پوختی- بریتیه له سه رسامبوون به دیارده ماددییه کان له ئاوه دانی و مه ده نییه ت و شارستانییه تی ماددی دویایی و بینیازی له واتا و ناوه رو که کانی وه چی له زانسته خوداییه کان و حه قيقه ته کانی باوه ر و په نهانه کان و مامه له له گه ل زاتی بهرز و پیروزی پهره وردگار.

زوړجار قورئان ئاماژه به وه ده کات که هه رچی له سه ر پرووی ئه م زه مینه یه له سامان و سه رچاوه ی سروشتی مادده به رده سته کان، مه به ست لیان خو شگوزه رانی مرو فه کان نییه، به لکوو مه به ست لیی تاقیکردنه وه ی خه لک و له بیژنگدانیا نه که ئاخو باوه ر دینن و روو له پهره وردگار ده که ن، یا خود پشتی لی ده که ن؟ هه روه ک (الله) ده فه رموویت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِيَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ [الكهف: ۷] «ئیمه هه رچی له سه ر پرووی زه ویدایه کردوو مانه ته مایه ی پازانه وه و سه رنجراکیشان بو ی تاکوو تاقییان بکه ینه وه کامیکیان باشتیرین کار وه پیش خو ده خه ن.»

باسیشی له فرمانی بژیوییه مه ده نییه کان و گرته ده ستی ده سه لاتی سیاسی کردوو که ده فه رموویت: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ

قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿۱۰﴾ [الأعراف: ۱۰] «بهراستی ئیوه مان له سهر زهويدا دهسه لات پښ داوه و راممان کردووه و بۆتان بژیويمان لښ داناوه، چهنده کهم و هيچه سوپاس و شوکرانه بژیريتان.»

به لښکوو پهروه ردگار ئاماژه به مه زنی و قوولیی ئهم دهسه لاتدارييه مه دهنیيه ده کات که ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِيمَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ [الأحقاف: ۲۶]، «بهراستی ئهوانه ی پيش ئیوه مان توانایی پيدا به جوړیک که به ئیوه شمان نه داوه، بیستن و بینین و دلمان بۆ گپړان به لام سوودی بۆیان نه بوو بیستن و بینینه کان و دلّه کانیان وه ختیک ئهوان نکولییان له ئایه ته کانی (الله) ده کرد و به روکی گرتن ئهوه ی که گالته یان پښی ده هات.»

بروانه چوڼ خودا بژیوییه دونیاییه کانی وهک نیعمه تیکی خو ی نیشانداوه که بۆ تاقیکردنه وه ی خه لکن، نهک داخواییه کی شهرعی سهره کی بن، له پاشان له شوینتیکي دیکه دا جهخت له ئامانجی بهر زراگرتنی دروشمه کانی ئایین و ریگری له خراپه و بره ودان به چاکه ده کات له نیعمه تی دهسه لاتداریی سیاسی، وهک ده فهرموویت: ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ [الحج: ۴۱] «ئهوانه ی که ئه گهر دهسه لاتدار و پیقاییمان کردن له سهر زهويدا نویتز به ریاده کهن و زه کات ده دهن و فهرمان ده کهن به چاکه و ریگری ده کهن له خراپه، سهره نجامی گشت کاره کانیس ههر بۆ لای خوايه.»

کاتیکیش پهروه ردگار وینه یه کی بهرز و به پیزی باوه رد ارمان بۆ نمایشده کات جهخت له وه ده کاته وه که ئه و پیاوه ی چالاکی ئابووری سهرقالی ناکات له ئامانجی په رستشی راسته قینه و دنیا له ده ستیدایه نهک له دلیدا، چونکه

چاوی له سهر نه و واده یه یه که ټییدا ده گات به پروه ردگاری، (الله) ده فهرموو یت: ﴿رَجُلًا لَا تُلْهِمُهُمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعًا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ [النور: ۳۷] «پیاوانیک که نه بازرگانییه ک نه کرین و فروشتنیک له یادی خودا و بهرپاکردنی نوږ و زه کاتدان سهرقالیان ناکات، ترسی روژیکیان هه یه که دل و چاوه کان ټییدا هه لده گه رینه وه.»

پروه دگار له زور شوینی وه حیدا ئاگاداری نه وه مان ده کاته وه پیگه و پایه ی راسته قینه له لای پروه دگار نه به پیی هه بوونه ماددیه مه ده نییه کانه نه توانا ئابووری و دیموگرافیه کانیش، که ده فهرموو یت: ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَى﴾ [سبأ: ۳۷] «نه پاره وپوول و سامانتان و نه مالومندالتان نه وه نین که له نیمه تان نزیک بکه نه وه.»

نه وهش له نه نجامی بیئهرزشی سامانه ماددیه کان له تهرارزووی پروه ردگاردا، جا ئاخو بلایی تهرارزووه کانی نیمه ش شوینکه وته ی نه وه ی پروه ردگار بیت، یاخود پیوه رگه لیکي تایبه تی خو مان ده بیت؟!

پروه دگار له زور شویندا پروپوچییتی هم دیارده ماددیه نه ی له زور پرووه وه به ده رختووه، خه ریکه هیچ کومه له ئایه تیک نه بینیت باس و ئاگادارییه کی سه باره ت به سووکی دنیا ټیدا نه بیت و ههروه ها نه وه ی که ته نها بریتیه له گمه و گالته و خو شی و رازانه وه یییه ک و نموونه ی هم نازناوانه، کوکهره وه ی هه موو هم وه سفانه ش نه وه یه که دنیا: چیژیکي کاتییه.

ههروه ها وه ی له چن شوینی کدا روونکردنه وه ی به «رپسای لادان» داوه له میژوودا که خه ریکه قورئان سهرجه م دیارده کانی گرفتی بیروباوه ری و ره وشتی به وه وه ببه سستیته وه، که نه ویش سهرسامبوونه به دیارده ماددیه کان و به گه وره ته ماشاگردنیان و تژی بوونی دل لیان و وابسته بوونی پیانه وه، له واقعی نه مړوی خه لکیش رابمینه پیکانی وردی هم به ستنه وه قورئانییه ده بینیت که

نزيكه بَلَيِّت هه موو گومړاييه كي هزرييان لادانيكي ره وشتي له به گه وره بينيني
دوني او هه لقو ولاوه، هه رو هك له و فهرمايشته ي پهره وردگاردا هاتووه: ﴿كَلا بَلْ
تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ (تَذَرُونَ الْآخِرَةَ) [القيامة: ۲۰ - ۲۱] «نا، به لكوو ئيوه دونياتان
خوشده ویت و پي خوشتره ★ وازيش دینن له ژياني دوايي.»

هه ربويه؛ به راوردكردني قورئان له نتيوان ده سته و تي دونيايي و ده سته و تي
قيامه تيدا زوره، له نمونوي ئه و ه ي پهره وردگار ده فهرمو ویت: ﴿لَوْ مَا أُوتِيتُمْ
مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ [القصص: ۶۰] «جا
هه رچيه كتان پي درايت، ئه و ه خوشي ژياني دونيايه، ئه و ه شي كه له لاي
خودايه باشت و ماوهره.»

هه رو هه رووني ده كاته وه كه دوو پښا هه يه، پښا گاي ده سته و تي دونيايي و
پښا گاي ده سته و تي دواړو ژي، هه رو هك ده فهرمو ویت: ﴿لَوْ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ
نَرَدَ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ [الشورى: ۲۰] «هه ركه س كي لان و به ري
دواړو ژي بویت له كي لان و به ره مي زياد ده كه ين، هه ركه سيش كي لان و به ري
دونياي بویت، به شي ده ده ين لتي.»

له سني نايه تي سه رسوړه ينه ري سووره تي ئيسر ايشدا پهره وردگار
مه شخه له كاني ئه م دوو پښا گايه ده خاته ريزه وه، جا له باره ي پښا گاي ده سته و تي
دونياييه وه ده فهرمو ویت: ﴿لَوْ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ [الإسراء: ۱۸] «هه ركه س ژيانه به په له كه ي
دونياي بویت، زو و بوي دينين، چيمان بویت و بو هه ركه س كه بمانه ویت، له
دواييشدا دوزه ده كه ين به به شي و به لومه كراوي و دوو خراوه يي بچيته ناوي.»

له پاشان له نايه تي دواي ئه ودا پښا گاي ده سته و تي دواړو ژي روون ده كاته وه
كه ده فهرمو ویت: ﴿لَوْ مَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا﴾ [الإسراء: ۱۹] «هه ركه سيكيش دواړو ژي بویت و هه ولى شاياني خوي

بؤ بدات و له گهل ئه وه شدا باوه رددار بئیت، ئه واه ئه وانه هه و لئان سو پاسکراو و جئپاداشته.»

له پاشان له ئایه تی سئیه مدا پاشکویه کی ئه و په ری پاراو و تیرو ته سه ل به شوین هه ردوو دیمه نه که دا دینتیت: ﴿كُلَّا نُمِدُّ هُؤْلَاءِ وَهَؤْلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ [الإسراء: ۲۰] «له به خشین پهروه دگارت به شی ئه وانه ش و ئه وانه ش هه موویان ده دهین که به خشین پهروه دگارت گیراوه و یاساغ نییه.»

له زمانیکی روون و راشکاویشدا که هه رچی له م ژیانی دونیا یه دایه ته نها خوشییه کی کاتییه و سامان و سه رچاوه ی وشکنه کردوو هه میسه له بهر روشتوو ته نها له پاشه روژدایه، قورئان ده فه رموویت: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ [الشوری: ۳۶] «جا هه رچییه کتان پی درابیت، ئه وه خوشی ژیانی دونیا یه، ئه وه شی که له لای خودایه باشت و ماوه تره.»

ههروه ها ده فه رموویت: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ [القصص: ۶۰] «هه رچییه کتان پی درابیت، ئه وه خوشی ژیانی دونیا یه، ئه وه شی له لای خودایه باشت و ماوه تره.»

له شوینیکی دیکه دا دنیا به گه مه و یاری و سه رقالی وه سف ده کات له بهرانه ر ژیانی راسته قینه ی دوا روژدا، که ده فه رموویت: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ [القصص: ۶۰] «ژیانی دنیا هیچ نییه جگه له گه مه و سه رقالی، ژیانی مالی دوا بیش باشته بؤ ئه وانه ی له خواتر سیان هه یه.»

له دیمه نی که مکردنه وه ی نرخی ئه وانه شدا که دله کانیان پر بووه له شای و شادی و له خوشی ده سته که وت و هه بوونه ماددییه کانه وه ده فه رموویت: ﴿وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ﴾ [الرعد: ۲۶] «شاد بوون

به ژيانی دونيا که ژيانی دونيا له چاو دواړوژدا جگه له چيژيکی کاتيی دواها توو،
هیچی دی نییه.»

ههروه ها پهروه دگار ئاماژه ی بهوه کردووه که هه موو ئه م سامانه ماددیانه،
خاوه نه کانی مالاوایی لڼ ده کهن له گهل یه که م هه نگاوی ریگی ژيانی داهاتوویان
به جیی دیلن، که ده فهرموویت: ﴿وَتَرْكُمَا مَا حَوْلَنَا كُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾ [الأنعام:
٩٤] «ئوه ویشی پیمان دابوون له پشت خوټانه وه به جیتانه یشت و ئیدی نه ما.»

نمونه ی ئه م واتایانه ش له فهرمایشته کانی پهروه دگار و فهرمایشته کانی
پیغمبر (ﷺ) له وه دا نییه بژمیردریټ، له موسلمانیش شاراهه نییه، سوپاس
بو خوا، به لام ته نها ویستمان ئاماژه به چند شاهیدیک له واتا گشتیه کانی و
ئو بره هاو به شه ی له سهری هاتوون، بکهین. به لام وهک تاک تاکی به لگه کان،
ریگیاهک بو سنووردارکردن و ژماردنی ته واویان نییه مه گهر خودا بیهه ویټ.

٣- ھەلۆیستی پەیا مەریەتیبەکان لە ھەمبەر شارستانیەتەکاندا

ئەرشیفی میژووی مەرفایەتی پرە لە زۆر ئەزموونی شارستانی و مەدەنی بەپێی چوارچۆیە میژوویی خۆیان کە مەدەنیەت بەراوورد ناکرێت بە پەرەسەندنەکانی پاش خۆی، بەلکوو بە دۆخی میژوویی خۆی و بە چوارچۆیە مەعریفی داوەر بەسەر ئەو ساتە چاخی خۆیدا بەراوورد دەکرێت، جا داھێنانی مەدەنی بریارێکی رێژەبێیە قورسای خۆی لە قەبارەیی ئەو دووریەو ھەردەگرێت کە لە ساتێکی میژوویدا دەبێرێت، ئیدی خۆیندنەو ھەمان بۆ میژووی شارستانیەتەکان خۆیندنەو ھەیکەلی بێت یاخود پەرچەر، یەکسانە؛ ھێشتا ئەو ھەیکەلە پێشدا ھاتوو ھەیکەل مەرج دەمێنێتەو بۆ بوونی ئەو ھەیکەلە پاش خۆی، بەشیوەیەک کە بەشێوەی کەدھاتنی زنجیرەیی بۆ پرسیار و ھەلەمەکان ئاشکرای دەکەن.

بەم ھەبەرچاوترنەش؛ میژوونووسە ئێنسکلۆپیدیەکان ساتەکانی کەلەکەبوونی مەدەنیان لە شارستانیەتەکانی پێشوودا تۆمارکردوو، ھەیکەل شارستانیەتی سۆمەری، میسری، ئیغریقی، رۆمانی، فارسی، ھیندی، چینی و لەدواییدا شارستانیەتی نوێی رۆژئاوایی، ئەو ھەیکەلە تییدا بە ھەلەسەفە و لۆژیک و ھونەرەکان و ئاوەدانکردنەو ھەلکۆلین و نەخشاندن و جگە لەوانەشیان تۆماریان کردوو.

ھێشتاکە ھەندێک لە پاشماو ھەیکەلە شارستانیەتەکان و توخمە سەرسوڕھێنەرەکانیان لە مۆزەخانە جیھانیەکان و دیمەنە گەشتیارییەکاندا تا ئەمڕۆش ماونەتەو، بگرە ھەندێک لە تیۆرەکانیان تا ئێستاش لە زانستە

نویکاندا تووژینهوهی لەسەر دەکریت، یاخود وەک زەمینەیی بەلگەنەوێستیان
 لئ هاتوووە بۆ تیۆرگەلیکی دیکە، هەر بەو ھۆبەو؛ نزیکە بۆلێن ھیچ زانستیک لە
 زانستە ھاوچەرەکان نابینیتهووە کە لە کاتی خوێندنی دەروازە و پێشەکییە کەیدا
 ڕەگ و ڕیشەکانی لەنێو شارستانییهتەکانی پێشوو باس دەکریت، ئەمە لەگەڵ
 فتوحاتە جەوھەرییەکانی کە بە پەرەسەندنی ئەمڕۆیان گەیاندوو، بەتایبەت
 بەستنهو بە شارستانییهتی یۆنانی لەبەر گرینگیدانی بە بابەتە عەقڵییەکان
 لەلایەک و لایەنگیرییهکانی ڕۆژئاوا بۆی لەلایەکی دیکەو.

لە واقیعیشتدا: ھەندیک لە لاوانی مسوڵمان ھێشتا بە گەرموگۆری دەپرسن
 کە ئایا ھەلۆیستی شەری پەسەند لە ھەمبەر شارستانییهتی ئەمڕۆدا چییە؟
 وەلامی یەکلای و براوہ بۆ ئەم پرسە کامەییە؟

راستییهکەش ئەوێە کە: ھەرکەس راستگۆیانە و بێلایەنانە رابمێنێت و
 وردبێتەو لە مامەلەیی پێغەمبەرەکان لەگەڵ دەستکەوتە شارستانییهکان و
 سەرمایەیی زانستی و ھونەرە مەدەنییەکان لە چاخی خۆیاندا؛ ئەو ڕێبازە
 مامەلەیییە بۆ ڕوون دەبێتەو کە پەروردار پێی رازییە کە وەک ھەلۆیست
 وەری بگرین لە ھەمبەر شارستانییهتی ھاوچەرەدا. لێرەدا فرمێسک لە دڵی
 گەرمەو سەردەردینێت کە ئەو لەخۆیدا بەسە بۆ نیشاناندانی مەبەست و
 بێنیازمان دەکات لە سەرچەم وردەکارییەکانی ئەم تووژینهوێە.

جا پێغەمبەر (ﷺ) نێردرایە ناو خەلک کە لەو چاخەدا چوار ئیمپراتۆرییەت
 ھەبوون کە دنیایان لەخۆیان بەشکردبوو، رۆمانی و فارسی و ھیندی و چینی.
 کە یەکەمیان ھەتا ئەورووپا درێژ ببووێەو، دووھمیشیان لە ڕۆژھەلاتی نزیکدا
 بوو، دووانەکەیی دیکەش نیمچە داہراو بوون، پەیمانگاگانی زانستیش تێیاندا
 ئاوەدان بوون، جگە لە عەمباریکی شارستانی کە ئەکەبوو لە شارستانییهتی
 میسری و ئیغریق.

به لک وو زانسته مه ده نيه کان بهر له هاتنى (ﷺ) گه يشتبوونه ئاستيکى بهرز و ناوازه له ورده کارى بابه ته عه قليب ه کاندا، وهک ريسا جه وهه ريبه کاني عه قل، ريساى شوناس، دژيه کى و سييه مى بهرز کراوه، تيوري ده ولت و دابه شکردنى شيوه کاني دانه پالى ده سولات، ورده کاريبه کاني نه دنازيارى و ديارى کردنى هه نديک به هاى بير کاريانه، هونه ره کاني ئاوه دانکردنه وه، شانۆ، شيعر، نه ده ب، بنه ما کاني پزيشكى، پتيوانى مه ودا فه له کيبه کان، ديارى کردنى واده کاني گيرانى خوړ و مانگ، داهيتاني قيبه نما و بهرز که ره وه کان و زوري ديكه ش جگه له وانه که نه مانه ته نها چهنه نموونه يه کن که ئاسته کاني تويزينه وهى مه ده نى ده رده خهن، سه رجه م نه م زانست و داهيتراوه مه ده نيانه ش له وه ختى هاتنى پيغه مبهردا (ﷺ) خرابوونه روو.^(١)

له گه ل هه موو نه وه شدا؛ پهروه دگار کاتيک پيغه مبه ره کهى (ﷺ) له دوور گه ي عه ره بيدا نارد، راي نه سپارد به خه لک بلت: "هۆ کو مه لى عه ره ب! ئيوه به ده ست دواکه وتنى مه ده نيه وه ده نالين، بويه پتيويسته له سه رتان ره قوته قى و وشكى عه ره بييتان تيبه رين و له گه لاني پيش خو تانه وه فيربن!" ياخود پيان بلت: "سه رتا ده بيت ئيوه وهک قوتابى ده سته ونه زهر بو زانستى مه نطيق و پزيشكى و فه له کناسى و فه لسه فه و نه وانه بوه ستن، نه وجا بانگه وازيبى خه لک بکه ن!"، ياخود: "پتيويسته به شدارى خيزانى نيوده ولته تى بن له خو شبه ختيى ره گه زى مرو قايه تى له ريگاي داهيتاني مه عريفيه وه!"

نه خير، هيچيک له وانه پروينه دا، به لک وو پهروه دگار به ته واوى پيچه وانه ي

(١) پيغه مبه رى خوا (ﷺ) له سه ده ي حه وته مى زانيدا نيردراوه، به ديارى کراو يش له سالى: (٧١١ ک)، خوينه ر ده ستوانيت چاو يک به ميژووى زانست و داهيتان و ده سته وه مه ده نيه کاني بهر له سه ده ي حه وته مى زانيدا بخشيتت له توتى نه م سه رچا وانه دا:

_ Lenberg & Numbers (eds), The Cambridge History of Science, 8 vols., 2002.

_ Bunch & Hellemans, The History of Science and Technology, Houghton Mifflin, 2004.

ئوهی به پیغه مبه‌ر (ﷺ) راگه یاند، هه‌والی پيدا سه‌بارت به‌و بییه‌هایی و ئاست نرمیه‌ی که سه‌رجه‌م ئه‌و مه‌ده‌نییه‌تانه‌ی هاوچه‌رخ‌ی هاتنی نه‌به‌وی له ته‌رازووی په‌روه‌ردگارا هه‌یانه، به‌لکوو هه‌والی ئه‌وه‌ی پئ داوین که رقی لیانه و خه‌شمی لئ گرتوون، ئیدی چ ئه‌دیبه‌کانی عه‌ره‌ب، یاخود فه‌یله‌سووفه‌کانی ئه‌سینا، چ پزیشکانی میسر و چ داناکانی هیندستان و چ غه‌یری ئه‌وانیش.

هه‌روه‌ک پيشه‌وا موسلیم له سه‌حیحه‌که‌یدا له فه‌رمووده‌ی عیاضی موجاشیعیه‌وه گپ‌راویه‌تییه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پوژیکیان له وتاره‌که‌یدا فه‌رمووی: "په‌روه‌ردگار سه‌یری خه‌لکانی سه‌رزه‌وی کرد، جا رقی لیان بوویه‌وه، عه‌ره‌ب و عه‌جه‌میان، جگه له هه‌ندیک پاشماوه‌ی پاکی ئه‌هلی کیتاب، فه‌رمووی من تۆم ناردووه تاکوو تاقیت بکه‌مه‌وه و به تۆش غه‌یری تۆ تاقیبکه‌مه‌وه."^(١)

جا له‌گه‌ل هه‌رچی که له‌سه‌ر ئه‌م زه‌وییه‌دا هه‌یه له زانستی مه‌ده‌نییه‌کان و فه‌یله‌سووف و ئه‌دیبه‌کان، ئه‌وانه هه‌یچ قورساییه‌کیان له ته‌رازووی په‌روه‌ردگارا نییه، چ عه‌ره‌ب چ عه‌جه‌میان، هه‌یچی لئ جیانه‌کردنه‌وه جگه له کۆمه‌لێکی که‌م له خه‌لک به‌هۆی ئه‌وه‌وه که لایان ما‌بوویه‌وه له پاشماوه‌ی په‌یامبه‌رییه‌تییه‌کان و هه‌ندیک شوپنه‌واری وه‌حی، جا پاشماوه‌ی په‌یامبه‌رییه‌تییه‌کان و ئه‌وه‌ی له‌خۆی گرتووه له زانسته‌ خوداییه‌کان، ئه‌وه ده‌روازه‌ی راسته‌قینه‌ی رۆشنه‌گه‌رییه له سه‌رزه‌ویدا، نه‌ک رۆشنه‌گه‌ری بریتی بێت له خۆه‌لک‌یشان له فه‌لسه‌فه و مه‌ده‌نییه‌تدا، شاهیدی ئه‌م گوتاره نه‌به‌وییه‌ش له په‌رتووکه‌که‌ی خودادا ئه‌و ئایه‌ته‌یه که ده‌فه‌رموویت: ﴿إِلَّا رَ كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِخُورَجَ النَّاسِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ [إبراهیم: ١] «ئهل‌یف لام را، په‌رتووکیک که دامانه‌زاندووه بۆ تۆ تاکوو خه‌لک له تاریکاییه‌کانه‌وه به‌ره‌و رووناکی ده‌رب‌نیت».

که‌واته په‌روه‌ردگار ناوی ئه‌و دۆخه‌ی که هه‌موو مرؤقایه‌تی تیدا بوو پیش

ها تني ئه و به تاريکييه کان بر دووه و ئه و رۆشن گه ريبه ش که پيويستيانه بر يتييه له رۆشنایي وه حی، ههروهک له جیگایه کی دیکه دا ده فهرموویت: ﴿هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتِ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ [الحديد: ٩] «ئه وه ئه و زاته يه که ئايه تي روون و رۆشن داده به زینتیته سه ر به نده که ی (موحه ممه د) تا کوو ئیوه له تاريکايييه کانه وه به ره و رووناکی ده ريئیت.»

له جیگایه کی دیکه شدا دیسان جه خت له وه ده کاته وه که رۆشن گه ری راسته قینه رۆشنایي وه حییه، وه ک ده فهرموویت: ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانُهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [المائدة: ١٦] «پهروه ردگار پینمایی هه رکه سیکی پین ده کات که شوین په زامه ندی ئه و که وتییت به ره و ریگا کانی ئاسایش و سه لامه تبوون و له تاريکييه کانه وه به ره و رووناکی ده رياندینیت و رینوماييان ده کات به ره و ریگایه کی راست.»

هه رکه سیش پشت له م وه حییه بکات هه ر به چه قیوی له نئو تاريکاييه کانددا ده ميئیته وه، جا ئیتر هه رچه ندیشی له زانسته مه ده نييه کان پین درايیت، ههروهک ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ [الأنعام: ٣٩] «ئه وانه شی که ئايه ته کانی ئیمه یان به درۆخته وه؛ که ر و لال و نیشه جیی ناو تاريکييه کانه.»

پیشه و ئیبن ته مییه ش ئاماژه ی به م رۆشن گه ريبه هه لگۆزراوه له وه حی کردووه که ده فهرموویت: "موسلمانانیش هینده ی که له زانستی خودایي به میرات له خاته می پیغه مبه رانه وه (علهم السلام) بۆیان ماوه ته وه، جیهانی پرکردووه له رینمایی و رۆشنایي".^(١)

جا له وتاره که ی پیشووی پیغه مبه ر (ﷺ) را بمینه چون رۆحی شکۆمهندي و بالارووانین ده کات به بهر هاوه لانیدا به و زانسته خوداييیه له چاو ئه و مه ده نياته

(١) ابن تیمیة، "مجموع الفتاوى": (٢/٨٤).

بچووک و چرووکهی که هیچ نییه له ئاست مه زنی مه عریفه ی خودایی، ههروه ها ئاگاداری کردنه وه له رۆشنگه ری راسته قینه که رۆشنایی وه حییه و هاوه لانی له سه ر ئه وه پهروه ده کرد که ئه و کۆمه لگا مه ده نیانه پتووستیان به ئیوه یه چهن د قاتی ئه وه ی ئیوه پتووستتان به وان بیت، چونکه ئه وان ته نها ئامرازه کانیان له ده ستدایه ئیوه ش ئامانجه کانتان له لایه، نیوانی ئامراز و ئامانجیش ئاسمان و رپسمانه!

به لکوو هه رکه س چاوی به ئینسکلۆبیدیای (المفصل فی تاریخ العرب قبل الإسلام) «جهواد علی» (١٩٨٧ز) میژوونووسی به ناوبانگی عیراقی که وتیبت که له ده بهرگدا نووسیویه تی، ههروه ها خویندبیتیه وه که چی له دوورگی عه ره بیدا هه بووه له رهنگی جیاوازی ئه ده ب و هونه ر و دانایی، له پاشان به راوردی بکات به و هه لسه نگانده نی له قورئاندا کراوه بۆ ئه م حاله ته عه ره بییه ی بهر له هاتنی په یامبه ر، ئه وکات به دنیاییه وه پتگی دیارده و زانست و هونه ره کانی دونیا و مه ده نییه ته که ی له ته رازووی خوا دا ده زانیت، که له گه ل ئه و هه مووه داهینانه عه قلی و ئه ده بییه ی عه ره ب که ئه و ئینسکلۆبیدیای میژوویه ئاشکرای کردووه؛ که چی هیشتا پهروه ردگار ئه و واقیعه عه ره بییه به گوهرایی ئاشکرا وه سف ده کات ههروه ک ده فه رمووت: ﴿لَهُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ [الجمعة: ٢] «ئه وه ئه و زاته یه که له ناو ئوممه ته نه خوینده واره که دا (عه ره ب) پیغه مبه ریکی له خو یان بۆ ناردن که ئایه ته کانی ئه و یان به سه ردا بخوینتیه وه و بژاری ده روونیان بکات، ههروه ها کتیب (قورئان) و دانایی (سوننه ت) یان فیر بکات که به راستی له وه و پیش له گوهراییه کی ئاشکرا دا بوون.»

ئاوای وه سفکردن له کاتیکدا ئه دیب و شاعیر و گوتاریژ و سوارچاک و خو ره وشتی مه ردانه و به خشنده یی میواندارییان له وه په ریدابوو، بگره دانای وه هایان تیدابوو که تا ئه مپروش وته و په نده کانیان له سه ر زاری خه لکه، له

وینهی «قیسی کوری ساعیده و نه کسه می کوری سه یفی» و جگه له وانیش:

به لکوه و نه که سایه تیهی که عه رب به بالادهستی بواړی داهینانی هونه ری ده بینن و خاوه ن ناوازه نه ده بیه کانه له پیغه مبه ری خواوه گپر دراوه ته وه که له باره یه وه فهرموویه تی: «ئیمروئولقه یسی ئالابه دهستی شیعر؛ له ناگردایه.»^(١)

ئهم بالاروانیه شه ریعه به سهر نه وه ده سته وه ته شارستانی و هونه ریانه ی پیش هاتنی (ﷺ) به که م ته ماشاگردنی نه وه ده سته وه تانه نییه له خودی خویندا، به لکوه له بهر نه وه یه که نه وه که سانه پاکژ و چاوپوښ نه بوونه ته وه به وه حی و زانسته خوداییه کان، نه گه یشتوونه ته بلندی و به رزی پراسته قینه که پیگه و ئاستی به ندایه تیه، هیشتا له قوراوی ململانی دونه ییدا مابوونه وه.

پاک و بیگهردی بو (الله)! له تهرارزوی خوادا نه م زانسته دونه ییانه چه نده بینرخ له ئاست ناوه روک و واتاکانی وه حیدا.

له راستیشدا: نه م هه لو یسته نه به وییه له وردترین خالی پرونکه ره وه ی نه وه یه که سوودوه رگرتن له خه لکانی دیکه مانای نه وه نییه سهرسامیان بیت و زهمکردنی واقعی نه وان پیکدر نییه له گه ل نه وه ی سوود بینیت له و زانست و دانایانه ی که ونووی موسلمان له هه رکوی دهستی بکه ویت، هه ولش ده دهن له برگیه کی پاشتردا نه وه پرونتر بکه ینه وه.

مه به ستیش لیږه دا نه وه یه که هه رکه س لیږه و له شوینه کانی دیکه ی هاوشیوه ی ئیږه وردبته وه، نه وړتیازه مامه له ییه ی بو ده رده که ویت که خودا بو موسلمانی ده ویت و پتی رازییه له هه مبه ر شارستانییه ته کانی دیکه، نه م ریبازه ش زور به کورتی نه وه یه که سوودیان لی وه رگریت له وه دا که پالپشتیه

(١) رواه الإمام أحمد في "المسند": (٧١٢٧)، وقال الهيثمي: "وفي إسناده أبو الجهم شيخ هشيم بن بشير، ولم أعرفه، وبقيّة رجاله رجال الصحيح"، "مجمع الزوائد"، دار الفكر: (٨/٢٢١).

بۇ ئامانجه كهى خۇى، ههروهك پيڭهمبه ر (ﷺ) و هاوه لانى كرووويانه، به لام نه كه وپته ناو داوى گه و ره كرو و سه رسامبوون و ده مداچه قاندن به دياريه وه له كاتي كدا ئه وان له ئيسلام گومر ابوون، به لكوو هه ميشه هو شى به دوا كه و توو يى و دابه زين و تاريكه رستي يانه وه هه بيت و چاوى له سه رى بيت، ههروهك پيڭهمبه ر (ﷺ) و هاوه لانى چاويان له سه رى بوو و ئاتاجييان به رو شنگه رى راسته قينه كه ته نها به سينه كرانه وه بۇ ئيسلام دپته جى، ههروهك پهروه ر دگار ده فهرمو وپت: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ [الزمر: ٢٢] «ئهرى كه سيك كه (الله) سينه ي بۇ ئيسلام ئاوه لا كر دپت جا له سه ر رو شنا ييه ك له پهروه ر دگاريه وه رى بكات (يه كسانه له گه ل كه سيك كه ئه وه به شى نه بيت؟)»

به لكوو ئوممه تي ك له و ئوممه تانه نابيني ته وه كه خودا پيڭهمبه رانى بۇ نارد بن و له يه كي ك له هونه ره مه ده نييه كاندا داهي نايان نه بو وپت. له گه ل هه موو ئه وه شدا، پهروه ر دگار پيڭهمبه رانى ناردو وه تاكوو له تاريكى به ره و پروونا كى ده ريان بينن، خو ئنه رى ساته كانى په يامبه رييه تى له قور ئاندا هه ميشه تيبينى ئه وه ده كات كه قور ئان وينا ي ئه و گه لانه به وه ده كات كه له گومر ا يى و تاريكا يى و دارو و خاندا بوون سه ره راي ئه و هپز و توانايى و سه رمايه و ديار ده زله ماددي يانه ي له چنگياندا بوون و پيڭهمبه ران جه جتيان له وه كرو و وه ته وه كه ئپوه زور ئاتاجن به پروونا كييه كانى وه حى.

هه ركه سيش ورد تر تيبينى ديمه نه كانى ره وانه كرو دنى پيڭهمبه ران بۇ گه لان بكات ده رها و يشته يه كى مه تر سيدارى ديد گاي زي ده ره وانى گو تاري مه ده نى بۇ ئاشكرا ده بيت كه ئه گه ر مه ده نييه تى ماددى له پيشينه ي به رزو بلند بيت؛ ئه وكات ئه وه ي لي ده خو ئنر ي ته وه كه پهروه ر دگار پيڭهمبه رانى به باب ته ي په راپز خرا و لا وه كى ناردو وه، به دو سيه مه زنه كانى رانه سپاردوون! جا چ سو و كايه تيبه ك له مه گه و ره تر به پيڭهمبه رانى خوا؟!

واقیعیش ئەوێهێه کە: ئەگەر خودای مەزنی داناترینی دانایان و داوهران پێغەمبەرانى هەلبژاردبێت و پالۆتبێت و بەسەر جیهانیاندا و کردبى بە نموونە و مەشخەلى بەرزى و شەرەفمەندى بەسەر تەواوى مەروفاىه تێهه؛ ئەمە مانای ئەوێهێه کە بە گرینگترین داخوازىه کانیش رەوانەى کردوون و گرینگترین داخوازىش لە پرۆژە گۆرانخوازىه کانىهه وهرده گیریت.

ئەم دەرھاوێشته مەترسیدارەش زێدەرەوانى مەدەنىهت جیاوازی لە هەلوێستیاندا هەیه بەرانبەرى کە هەندیکیان لە بنەرەتەوه بیریان بەلایدا نەچوو، ئەمەش لەوانەدا زۆرە کە قسە و گوفتاریک دەکەن بۆخۆشیان ناگیان لە دەرەنجام و دەرھاوێشتهکانى نییه، کە زۆریک لە لیکۆلەران ئاماژەیان بەوه کردوو، هەرۆک پێشەوا ئیبن تەیمىیە دەفەرموویت: "هەستکردن پلە و ئاستى جیاوازی هەیه، کە لەوانەیه مەروفا هەست بە شتیک بکات بەلام هەست بە زۆریک لە دواھاتەکانى نەکات، لەپاشان لەوانەیه هەست بە هەندیک لە دەرھاوێشتهکان بکات و بە هەندیکیشى هەست نەکات."^(١)

هەندیکیشیان بەم سەرەنجامەیان زانیوه، بەلام هەولەدەن پاساو و دەرچەیهکی فریاگوزاریانەى بۆ بدۆزنەوه، هەرۆک پێشەوا ئیبن تەیمىیە دەفەرموویت: "خەلکانى جگە لە پێغەمبەران، دەکریت قسەکانیان ئەنجامگەلێکیان لى بگیریّت کە خۆشیان بیریان لى نەکردوووتەوه، ئەگەریش بیریان بۆى بچیت و پێى بزانیان ئەوێهێه پابەندى دەبن و قەبوولیانە، یاخود پەسەندى ناکەن و لە پێشەکییهکەشى دەست هەلەدەگرن، یاخود هەر لێى ناگەرێنەوه، بەلام پێیان وایه کە ئەو قسانە ئەو دەرھاوێشته و دەرەنجامەیان لى ناگیریّت."^(٢)

(١) ابن تیمیة، "درء تعارض العقل والنقل" تحقیق: محمد رشاد سالم (١٠/١٢١).

(٢) ابن تیمیة، "مجموع الفتاوى (٣٥/٢٨٨).

جا هه نديکيان ته گهر بهم دهرهاوېشتانه بزانيټ؛ پاساوبازی بو ده کات، ده لټيت: پيځه مبه ران حاله تټيکي تايه تن قياسي ان له سر ناکريټ، يا خود پيځه مبه ران لای خوداوه راستکردنه وه يان بو ده کريټ به پيځه وانه ی ئيمه وه، يا خود پيځه مبه ران دوڅی ميژوويی خو يان يان هه يه و نموونه ی دیکه ی ئم به هانانه که ئمه مه ش دهرگای به پيشه ننگرتن داده خات و فرمانی په يام به ريبه تی هه لده وه شيټيټه وه، بگره مانای ته وه يه که هيچ پيويستي يه ک نيه بو خویندنه وه ی ژيان نامه ی پيځه مبه ر (ﷺ) و هيچ سوود پکيش له شوينې هه لگرتنی هه لوېسته کانی وه رناگيريت، له کاتيکدا په روه ردگار له باره ی پيځه مبه رانه وه ده فهرموويت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ اقْتَدِهْ﴾ [الأنعام: ۹۰] «ئانه وانه ن که (الله) رينومايي کردوون جا تو ش رينومايي نه وان به پيشه ننگ بگره.»

هه نديکي دیکه ش له زيده روه وانی مه دهنيه تی ماددی دهرکی ئم دهره نجامانه ده کهن، پابه نديشی ده بيت - په نا به خوا- جا له ميانه ی دهر برينه کانيدا ئاماژه به وه ده کات که مروفايه تی بهر له م شارستانيه ته ی هاوچه رخ هيچيکی پي نه بووه، خه لک سه رجه ميان له تاريکی و کو له واری و دواکه و توويی وه حشيتی و نه فسانه گه ريدا بوون بهر له م نموونه مروبييه تاقانه يه، چاکه خوازانيش بهر له م په رجووه شارستانيه هاوچه رخ سه رکه و توو نه بوون له سازاندنی ژيانتيکی ناوازه و روشنی وه ک ته وه ی نه مرو ديبيين.

هه رکه سيش له نموونه ی ئم گوتار و بير و بوچوونانه وردبيته وه، له وه دلنيا ده بيته وه که زيده روه ی مه دهنی سه رچاوه ی لادانی روشنيبريه، هه روه ها ته وه ی که زيده روه ويکردن له دو سيه ی شارستانيه تی مادديدا بهرپرسی يه که می ئم گرفته کاره ساتباريه.

۴- ئاشووب و فریوی هیژمی ماددی نه یارانې پیڅه مبه ران

وه خته کړوکی ململانی له قورئاندا له بنچینه وه بکه ویته نیوان «دیارده ماددیه کان» و «بنه مای ئایینی»، یاخود ئه وهی که قورئان ناوی لئ ده نیت دنیا/ دواړوژ، له توندترین هوکاره ګاڼی هه لګه رانه وه و فریو خواردنی خه لک له ئاست حه قیقه ته ګاڼی وه حییش ئه وه بووه که زورجار پیڅه مبه ران و شوینکه وتووانیان له کادیرانی دلسوژی بانگخوازی و ګه یانندی ئهم وه حیه سیما دیاره ګاڼی هیژمی ماددیان له لا نه بووه وهک ئه وهی له ده ست ناموسلماناندا بووه.

ئهمه ش یاسایه کی میژووی و ریسایه کی ګه ردوونی دووباره بووه یه که هه رچند له ئه رشیفه به ته مه نه که یدا سهرینیت و بیهیت سهرسامیت دواپی نایهت که زورینه ی بانگخوازان و ریبوارانی رپی ګه یانندی په یامی خودا هه ر له بهر به یانی په یام به رییه تییه کانه وه و هه تا ئهم ساته ی کاری هاوچه رخی ئیسلامیش هه میشه رووبه پرووی کو مه لیک هیژمی ګه وره ی ماددی بوونه ته وه که زور له پیش ئه وانه وه بووه و بووه ته مایه ی له ریلادانی خه لک له ئاست وه لامدانه وهی ئه وه حیه ی که ئهمان پییان بووه؛ خو ئه ګه ر پیڅه مبه ران و شوینکه وتووانیان خاوه ن سهرمایه ی ماددی و بودجه ی زه به لاج بووانه، ته نانه ت تاقیکیش له و خه لکه له مزګه وته کان دوانه ده که وتن.

بنواړه له ئه زموونی پیڅه مبه ران و ئه وهی له خو یګرتووه له هو شیارې بانگخوازی، ده بینیت که هه مووی خه ریکه ببیته په یکه ریکی ئاخپهر له سهر ململانی نیوان بانگخوازی وه حی خودایی و فریودهری هیژمی ماددی، ده بینیت چو ن هیژمی مادده دلی خه لکی که مه ندکیش کردووه و بینایی لئ سه ندوونه ته وه

و لایان ددهات له ملکه چکردن و خو راده ستکردن به وه حی، ده بینیت چوڼ کادیرانی بانگه واز گیریان خواردووه به ده ست فریو خواردنی خه لکی به سیمه ماددیگه راییه کان.

جا پیڅه مبهړ نووح (سهلامی خوای لی بیت) گه له که ی به راشکاو ی و به و په پری ماددیگه راییه وه پتیا ن وت: ﴿وَمَا تَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّى الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ﴾ [هود: ۲۷] «وا نابینین جگه له هه ژار و لاوازان و پیگه نزمانی ناومان که سى تر شویت که وتبن، ئه وانیش هه روا به بیریکى ساده و ساویلکه ئه و برپاره یان داوه، واش نابینین ئیوه هیچتان (له مالى دنیا) به سهر ئیمه وه هه بیت.»

ئهم هه سته شیان هه میسه ئاماده گى هه بوو به رانبر به باوه رداران به وه حی، تا ئه و ئاسته ی که وه ک به لگه ده یان هتیاوه و نمایشیان ده کرد، ههروهک په روه ردگار له سووره تی شوعه را له باره یانه وه ده فهرموویت: ﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ﴾ [الشعراء: ۱۱۱] «وتیان ئه رى ده ته ویت باوه رت پی بینین له کاتیکدا هه ژاران و لاوازان شویت که وتوون.»

هینده ی ئاسمان بارانی گرته وه و ئاوی لافاوه که نغړوی زه وی بوو و نه وه کانی نووح چوونه ناو په راوه کانی له یاد چوونه وه، گه لی عادى یه که م جلوه ی جینشینى سهرزه مینیان گرته ده ست، ههروهک په روه ردگار له باره یانه وه فهرموویه تی: ﴿وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾ [الأعراف: ۶۹] «-ئهى گه لی عاد- یادى ئه وه بکه نه وه که خودا له پاش گه لی نووح ئیوه ی کرده جینشین.»

جا باشوورى دوورگه ی عه ره بیان له ناوچه ی ئه حقاف و ئیرم ئاوه دانکردبووه وه و هیزیکى ماددى سهرسور هینه ریان هه بوو، بنیادیکی لاشه یی ناوازه، له گه ل چریه کی دانیشتووان که خو شگوزهرانی بژیوی و هونه ره کانی ته لارسازی بو لواندبوون، ههروه ها تا کره وی هیز و پرچه کی سهربازی به سهر گشت جیهاندا،

نهم هیزه ماددیی هس تووشی لووتبه رزی کردبوون و له باوه پهاوردن به واده ی گه یشتن به خودا و ملکه چبوون بۆ وه چی لادابوون، ههروهک پهروه ردگار له باس و وه سفی هیزی لاشه یییان له سووره تی ئه عرافدا ده فره موویت: ﴿إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً﴾ [الأعراف: ۶۹] «یادی ئه وه بکه نه وه که له پاش گه لی نوح ئیوه ی کرده جینشین و له بونیادی لاشه تاندا توانایه کی زیاد و فراوانی پیدابوون.»

له سووره تی فه جریشدا جه ختی له و بونیاده لاشه یییه ناوازه یان کردووه ته وه: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ (۱) إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (۲) الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ (۳)﴾ [الفجر: ۶ - ۸] «ئه ری نازانیت پهروه ردگار ت چۆنی به سهر عاددا هینا؟ ئیره می خاوه ن هیز، ئه وانه ی که له شاراندا له وینه ی به هیزی ئه وان به دی نه هینرابوو.»

ههروه ها قورئان له سووره تی شوعه رادا باس له کۆشک و ته لار و دامه زراوه زل و زه به لاهه کان و ده ستوه شانندی سه ربازیان ده کات، که ده فره موویت: ﴿اتَّبِعُونِ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ (۱) وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ (۲) وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ (۳)﴾ [الشعراء: ۱۲۸ - ۱۳۰] «ئه ری ئیوه له هه چ به رزاییه کدا ته لاریکی به رز و دیار و نیشان بۆ لووتبه رزی و خۆنواندن و ئازاردانی خه لکان داده مه زرینن. بینای تۆکمه و قایم ده سازینن وهک بلیی نامرن و دواتان نابه. وه ختیکیش ده ست ده وه شینن له خه لکیک به فه لاقه یان کوشتن، ناره وا و سته مکارانه ده یکه ن.»

نهم دیارده ماددییانه ش چاویانی به چاوبه سستی لووتبه رزی داگرتبوو، هه تاکوو ئه وه ی به رانه بر به پیغه مبه ره که ی خودا (سه لامی خوا ی لی بیت) ئه و پرسیاره نابه چی فووله خۆکه ره فربووخواردووه یان کرد، به وه پهری کش و فشی سیاسیه وه گوتیان کئ له ئیمه به هیزتره؟

وهک پهروه ردگار ئه و قسه یانمان بۆ ده گێریتته وه: ﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً؟ [فصلت: ۱۵] «گوتیان کی له ئیمه به هیتره؟ ئه ری نه یانزانی که ئه و خودایه ی ئه وانی دروستکردوه، له وان به هیتره؟!»

توخوا دیسان له و پرسیاره پر له کهش و فشه یان وردبوه کی له ئیمه به هیتره؟

ئه و جا بنواړه له وه لامي خودای خاوهن هیزی ئاسمانه کان و زهوی که به مه زنی خودایی خویه وه وه لامیان ده داته وه و ده فره موویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً؟﴾ [فصلت: ۱۵] «ئه ری نه یانزانی ئه و خودایه ی که ئه وانی دروستکردوه له وان به هیتره؟!»

توانا ماددیه کانیان وایکردبوو که له بهر لووتبندیان بهرچاو خویان نه بینن، جا دیداری خویان به دروخسته وه و به گالته و توانجه وه گوتیان: ﴿أَلَيْعِدُكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ﴾ (هیهات هیهات لما توعدون؟ [المؤمنون: ۳۵ - ۳۶] «ئه ری به لینی ئه وه تان پیده دات وه ختیک که مردن و بوونه خوّل و ئیسقان له پاشدا درده هیترینه وه به زیندوویی؟ ئای چه نده دووره چه نده دووره ئه وه ی ئیوه به لیتیتان پیدراوه.»

چینه خوشگوزهران و ده ولهمه نده که ی ناو گه لی عادیش، وه ک ریسای میژوو هه میشه وابوو، توندتر نه یاریتی بانگه وازی وه حیان ده کرد، وه ک پهروه ردگار له سووره تی موئمینوندا له باره یانه وه ده فره موویت: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتَرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ [المؤمنون: ۳۳] «ئه و ده مسپی و سرگه و رانه ی ناو گه له که ی که بیباوه و به دروخهره وه ی دیداری دواوژ بوون و خوشگوزهرانمان کردبوون له ژیانی دونیادا گوتیان: ئه م کابرایه (هودی پیغه مبه ر) جگه له وه ی وه ک ئیوه مروقیکه و له وه ی ئیوه ده یخوّن و ده یخونه وه ئه ویش هه ر له وه

ده خوات و ده خواته وه، هیچ ټکی تر نییه.»

خوړی عادیش هیشتا ټاوا نه بېوو له کاره ساتی باهوژه به ناوبانګه که دا که هه فته یه ک به سهریه که وه به رده وام بوو، شارستانییه تی مه دائین له حیجر و له باکووری دوورګه ی عهره یی سهری دهره ټنا و دیسان هه مان زنجیره ی درامای له خوږابییبوو و که شوفشکردن به هیزی مه ده نیی ماددیه وه ی دوو باره کرده وه.

که سه موودیش به هه مان شیوه ی ګه لی عاد و له پاش ټه وان بېوونه خاوه ن جینشینی سهرزه مین، ده ستیشیان دابوویه هه مان هونه ره ګاڼی هه لک ټولین و ته لار سازی و تیتیدا بلیمه ت بوون، هه ندیک له پاشماوه ګاڼی ټه مړو ټان ګه واه ی بو مه ده نییه ته و ټیران و ټاوا بووه که یان ده دات، که (الله) له باره ی جینشینی و کوشک و ته لاریانه وه فهرموویه تی: ﴿وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا﴾ [الأعراف: ۷۴] «یادی ټه وه بکه نه وه که په روه ردگار له پاش عاد ټیوه ی کرده جینشین و کردنیه خاوه نی زه وی له ته ختی و ده شتاییه ګاڼی کوشک سازده دهن و به هه لک ټولینیش کیوه ګان ده که نه مال و لانه.»

له سووره تی شوعه پرائیشدا له تاریفی خوشگوزهرانی و هه لک ټولینه ګانیانه وه ده فهرموویت: ﴿أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ﴾ (۱۳۱) فی جَنَاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۱۳۲﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿۱۳۳﴾ وَتَنْجِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿۱۳۴﴾ [الشعراء: ۱۴۶ - ۱۴۹] «ټهری ده تانه ویت ټاوا لیته و به مجوره وازتان لی به ټنریت؟ له باخت و بیستان و ګاڼی و سهرچاوه، له کشتوګال و دارخورما و بو لداژهن دووی قورس و پر و ته وواو، به وپه ری لیزانی و کارامه ییشه وه کیوه ګان هه لده کو ټن و به مالی ده که ن.»

داهینانیشیان له داتاشینی شاخه ګاندا سه قامگیرییه کی ټه منی بو فهره هم کربوون وه ک له سووره تی حیجر دا ټاماژه ی پی ده دات: ﴿وَكَانُوا يَنْجِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ﴾ [الحجر: ۸۲] «مال و ټاوه دانی ټارام و به ټاسایشیان له شاخه ګان

داده تراشی.»

له ئاماژه دان به ئاوه دان کړدنه وه شیان بؤ د دنیا ده فهرمووېت: ﴿وَإِلَىٰ مُوَدَّ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ [هود: ۶۱] «بؤ سه موودیش صالحی براینمان نارد، پئی وتن ئه ی گه له که م (الله) به رستن که جگه له ئه و په رستراوېکی حقی دیکه تان نییه، ئه وه که هینانه دی ئیوه ی له سه رزه وی ده سته پیکردؤ و کردوونیه تیه ئاوه دان که ره وه تپیدا.»

جا توانای مادی و پیشکه وتنی مه دهنیان به سهر رکابه رانیاندا فریویدان و به پیوه ری سه رمایه دونیا یی که ته ماشایان ده کرد، نکؤلیان له و وه حییه کرد که پیغه مبه ر صالح (سه لامی خوی لئ بیت) هینابووی. بگره نکؤلی ئه وه شیان ده کرد که که سیک گهر سه رمایه یه کی مه زنی مادی نه بیت خودا تایه تمه ندی بکات به پیغه مبه رایه تی و وه حی، وه ک په روه ردگار له سوورته ی قه مه ردا له باسی به لگه هینانه وه مادی یه که یاندا ده فهرمووېت: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ (۱) فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفَىٰ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ (۲) أَلْقَىٰ الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ﴾ [القمر: ۲۳ - ۲۵] «سه موودیش ئاگادار که ره وانیان به درؤخته وه، ګوتیان ئه ری یه ک مروفتیک له ئیمه بیت و ئیمه شوینی بکهوین خو ئه وسا ئیمه له ګومرایی و شیتیداین، له ناو هه مووماندا وه حی بؤ سهر ئه و دابه زیوه؟! به لکوو کابرایه کی درؤزنی خو سه پیته.»

به لام، وه ک رپسای گهر دوون و یاسای میژوو له سهری رپویشتووه، دیسان جلّه و به ده ستانی روو به روو بوونه وه و ئازاردانی صالحی پیغه مبه ریش (سه لامی خوی لئ بیت) کار به ده ست و سه رگه و ره و هاوه لانی مولک و رواله ته مادی یه کان بوون، پشتیوانانیشی هه ژاران و لاوازان بوون، هه روه ک په روه ردگار ئه و وتووېژه مان له سوورته ی ئه عرافدا بؤ ده ګویژیته وه: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٦﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٧﴾ [الأعراف: ٧٥ - ٧٦] «ئهو انه ی لووتبه رز و ده مارزلی ناو گه له که ی بوون به لاواز و چه وساو ه کانیان وت: ئه ری زانیوتانه سالح لای پهروه ردگاریه وه نیردراوه؟ گوتیان: ئیمه باوه پردارین به وه ی پیی نیردراوه، سه رگه و ره و لووتبه رزانیس گوتیان: ئیمه به وه ی پیی نیردراوه بیباوه رین.»

به بونه ی قسه کردنیسه وه له سه ر توانا ماددییه کانی عاد و سه موود، تیبینیه کی بیوینه ی زانای مه زن، ئیین خه لدوونم وه بیردیته وه که له موقه ددیمه که یدا ده یفه رمویت:

"بنیاد و هه یکه له مه زنه کانی ده ولت به پیی ریژه ی به هیزی ده ولته که ن له بنچینه که یدا؛ چونکه ئه وانه به هه ماهه نگی و کو بوونه وه ی هیزی زوری مرویی و دهستی کار نه بیت نایه نه دی، جا ئه گه ر ده ولته که گه و ره و به رفراوان بوو، مولک و زهوی وه و ره ها دانیشتووانی زور بوون، دهستی کاریش زور ده بیت، له په ر تا په ری ولاته وه کو ده کرینه وه و کاره که له توکمه ترین هه یکه لدا دیننه جی، نابینیت دامه زراوه و ته لاره مه زنه کانی هوژی عاد و سه موود، چون قورئان سه ربوورده یانی گیراوه ته وه، به چاوی سه ریش بنواړه له هوتاقی کیسرا و ئه و هیزو هونه ره ی فارسه کان نواندوو یانه تییدا، ته نانه ت هاروونه ره شید پیی داگرت له سه ر ئه وه ی بیرووخینیت، زوریشی له سه ر قورس بوو، دهستییشان تن برد به لام هیزیان لئ برا و کو لیان دا، ته ماشا چون ده ولته تییک دهستی ده گاته کارسازیه ک له بینادا که ده ولته تیکی پاش خو ی ته نانه ت بو شی خاپوورنه کریت، له گه ل جیاوازی گه و ره ی نیوان بنیادنان و پروو خاندندا."^(۱)

به هه رحال، ئه وه نده ی نه بردبوو که قه له په شی دوورگه ی عه ره بی به سه ر

(۱) ابن خلدون، «المقدمة»، تحقیق: الشدادي، بیت الفنون، (۲۰۰۵م): (۱/۲۹۹).

که لاهه کانی عاد و سه مووده وه قريشکاندي و هه رچی دياردهی هيزيش که هه يانبوو، نه مجارهيان مووسای پيځه مبه ر (سه لامی خواي لي بيت) له نيوان نه هرامه کانی ميسر دا پرووبه پرووی شارسانيه تي فيرعه ونی ده بوويه وه به هه رچی قورسايی ميژوويی و توانای ئيمپراتورييه وه که هه يانبوو، تا کوو ديسان زنجيره درامای پيړاکيشانی هيزی مه دهنی و فريو خواردنی له هه مبه ر وه حيدا دووباره ببيته وه.

فيرعه ون له سه ر نووسينگه ی کوشکی سپی به رپوه بردنی جيهانی نه وکات؛ چوارمشقی دابوو، وه ک ناوخواي شاهانه یی له سوورته ی غافيردا ئاماژه ی پي ده کات: ﴿يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ [غافر: ۲۹] «ئهی گه له که م وا نه مړو مولک و سامان هی ئيوه به و زال و ده سه لاتداری سه رزه وی خوتانن.»

فيرعه ون که شوفشيکی له راده به ده ری به توانا سياسيه کانيه وه ده کرد، وه ک په روه ردگار له سوورته ی زوخرودا له باره ييه وه ده فه رموویت: ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ﴾ [الزخرف: ۵۱] «فيرعه ون هاواری کرد به ناو گه له که يدا، گوتی: ئه ری گه لو مولک و سه رمایه ی ميسر هه ر هی من نييه؟»

سه رسورمان دوايی نايه له راده ی تيگه يشتنی قوولی مووسا پيځه مبه ر (سه لامی خواي لي بيت) و تبينیکردنی بو ئه وه ی که چو ن شارسانيه تي فيرعه ونی و هيزه مادديه که ی خه لکی فريوداوه و چو ن ئه و پيوه ره مادديه ره گ و ريشه داکوتراوانه له ده روونی مروقه کاندای ليداو ن له راده ستبوون بو وه چی، مووسای که ليموللا نه م ياسا ميژووييه ی ده ربړيوه سه باره ت به گه وره ترين ئالنگاری که پرووبه پرووی بانگه وازه کان ده ببيته وه، وه ک له ويدا که په روه ردگار ده فه رموویت: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأْتَ زِينَتَهُ وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلَّوْا عَنْ سَبِيلِكَ﴾ [يونس: ۸۸] «مووسا گوتی په روه ردگارمان تو رازانه وه و مال و سه رمایه يه کی دونيات به فيرعه ون و داروده سه ته که ی داوه،

پهروه ردگارمان تا کوو خه لک له ریځای تو گومړا بکه ن.»

جا کاتیک پهروه ردگار مووسای نارد نه ناو هم کومه لگا میسر یی پئی نه فهرموو برؤ گه له که ی خوت به ناگا بی نه وه با له شارستانییه تی میسری که لک وه ربگرن، به لکوو ناردی تا کوو له تاریکایی شارستانییه تی خو یان به وه چی چا ورؤش نیان بکاته وه، وهک ده فهرموو یت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ [ابراهیم: ۵] «به راستی که نیمه مووسامان به نایه ته کانی خو مانه وه نارد که گه له که ت له تاریکاییه نه وه بهر ورووناکی دهر بی نه.»

به لکوو پهروه ردگار به تهر ازووی خو ی به نی ئیسر ائیلی به و زانسته خودایانه ی که له لایان بوو؛ به گه وره تر و خاوه ن پیگه تر به سر فیرعه ونه کان پو لئینک ردو وه له گه ل نه و شارستانییه تی هه یان بوو، وهک ده فهرموو یت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَزَكَّيْنَاهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ [الجاثیه: ۱۶] «به راستی که نیمه په رتووک و کار و داوهریکردن پئی و پیغه مبه رایه تیمان به خشی به به نی ئیسر ائیل و کردمانه خاوه ن پیگه به سر جیهانیانه وه.»

جا نه گه ر خو ینر لیره دا ورد بیته وه که چو ن رو شناییه کانی په یامبه رییه تی و په رتووک هو کاری به خاوه نی پیگه بوونی به نی ئیسر ائیل بوون و چو ن شارستانییه تی فیرعه ونه کان سه رکه وتوو نه بوون له دهر هینانیان له تاریکیه کان، نه وکات تهر ازووی خودایان بو به دیارده که ویت له هه لسه نگانندی کومه لگا و که لتوور و که سایه تی و شارستانییه ت و مه ده نییه ته کاند، که تهر ازووی موسلمانیش شو ینکه وته ی تهر ازووی پهروه ردگار ه.

بارودوخه که ش تازه نه بوو بو پیغه مبه ری خو شمان موحه ممه د (ﷺ) که نکو لیکارانی په یامبه رییه تی و نه وه حییه ی که پئی بوو؛ بو پشتلیکردنی په نایان دهر ده بهر به لگه هینانه وه به لاوازیه ماددییه که ی، ههروه ها نه وه ی

که ټهو سه رمایانه ی هیژ و خوښگوزهرانی له لا نییه که هه ندیک له ده و له مه نده
 ګوره ګاڼی حیجاز له لایانه و خاوه نین و وایانده بیڼی که ناکریت مل بو
 پیغه مبه ریک که چ بکریت مه ګر له خانه دانه ګاڼی ناو چینی ټهرستو کراتییه ک له
 دوو پایته خته که ی حیجاز بیت مه که یان تائیف، وهک له سووره تی زو خرو فدا
 له و باره یه وه ده فهرمو ویت: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ
 عَظِيمٍ﴾ [الزخرف: ۳۱] «وتیان ده با ټم قور ټانه دابه زیبایه ته سر پیاوړکی
 مه زن له دوو دپهاته که.»

مه به ستیان له دوو پیاوړه که، وه لیدی کورې موغه یه و عوروه ی کورې
 مه سعودی سه قه فی بوو.

زور به پروون و راشکاویش ټه وه یان پی و ت که ټهو سه رمایه یه کی مادی
 وای نییه که شایانی ټه وه بیت ټه وان شوینی بکه ون، وهک هه ندیک له
 به لکه هینانه وه ګاڼیانی هیناوه له ویدا که ده فهرمو ویت: ﴿ثُمَّ أَوَّاهُ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنُزٌّ أَوْ
 تَكْرُؤٌ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ [الفرقان: ۸] «... یاخود ګه نجینه یه کی بو بنیردرايه،
 یاخود باخیکی هه بووايه لی بخواردایه.»

راسته وخو له پاشکو ی ټم ټایه ته شدا په روه رد ګاروه لامی ټهو به لکه هینانه وه
 ماددیه بیمانایه یان ده داته وه که ټهو بیده سه لات نییه له ټاست ټهو به خشش
 و توانایانه، به لام ویستی له سر ټه وه بووه ټه وان تاقیبکاته وه، که ده فهرمو ویت:
 ﴿ثُمَّ نَزَّلْنَاهُ عَلَى خَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ جَنَاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
 قُصُورًا﴾ [الفرقان: ۱۰] «هر له مه زنی و زور و زیاد بووندا بن فهر و به خششه ګاڼی
 ټهو په روه رد ګاره ی که ټه ګر بیهه ویت له وه چاکتریکیشت پی ده دات، باختیک
 که روو باره ګاڼی به ژیردا پروون و چندان کوښک و ته لاریشت پی بدات.»

به لام په روه رد ګار له شوینیکی دیکه دا پیغه مبه ره که ی له وه ټا ګاډارده کاته وه
 که فریو نه خوات به وابهسته بوونی ټه وان به مادده وه و دوو باره رپسا میژوو ییه

بانگخوازیه کانی به یاد دینیتته وه که مملانی نیوان وه چی و مادده یه و ئالنگاری باوهر له هه مبه ر سیمما ماددیگه راییه کان، وهک له سووره تی هوددا ده فره موویت: ﴿قُلْ لَّعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوْحٰی اِلَيْكَ وَضَاقُ بِہٖ صَدْرُكَ اَنْ يَقُوْلُوْا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَیْہِ کُتُبٌ﴾ [هود: ۱۲] «خو له وانه یه تو واز له هه ندیک له وه بئیت که بو ت وه چی ده کریت، و سینت پئی تنگ بئته وه که ئه وان بلین با گه نجینه یه کی بو دابه زئیرایه.»

به لکوو پهروه ردگار وای به پیغه مبه ره که ی (ﷺ) داداوه که زور به روون و راشکاوی به قوره یش بلیت: که ئه وه هیزی ماددی و گه نجینه و داراییه ی له لا نییه که پیوه ر و ته رازووی ئه وانه، ئه وه ته نها بانگخوازی که بو وه چی، ههروهک به پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ده فره موویت: ﴿قُلْ لَا اَقُوْلُ لَکُمْ عِنْدِ خَزَیْنِ اللّٰہِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَیْبِ وَلَا اَقُوْلُ لَکُمْ اِنِّیْ مَلٰکٌ اِنْ اَتَّبِعْ اِلَّا مَا یُوْحٰی اِلَیَّ﴾ [الأنعام: ۵۰] «بلن من پیتان نالیم که گه نجینه کانی خودا له لای منه، یان په نهانه کان ده زانم، یاخود نالیم من فریشته م، من جگه له وه ی بوم وه چی کراوه شوینی هیچی کی دیکه ناکه وم.»

جا بنواره چون له شوینکه وتنی پیغه مبه ر (ﷺ) لایاندا بوو ته نها له بهر ئه وه ی که کومه له سیمما یه کی ماددی وه های نییه که شایانی ملکه چ کردن بیت بوی، به لکوو ته ماشای سه یرتر له وه: ئه وه ی که ئه وه بوخوی کروکی تاقیکردنه وه ی خودایی بوو بویان، که خودا مالین بوو له وابه سته بوون به ماددیگه راییی و راده سته بوون بوو به وه چی، هه ربویه پهروه ردگار پیغه مبه ره که ی ئاگادار کردووه ته وه که دلته نگ نه بیت به هه ندیک له وه چی به هووی ئه وه ی ئه وه سیمما ماددیگه راییه ی نییه که پیوه ری ئه وانه بو گوپرایه لبوون، ئه وه یش که خودا وه لایم ئه وه داواکاریانه یان ناداته وه که وهک پیوه ری ماددی به مهر چی شوینکه وتنیان داناوه، جا ده بیت یان ریگی وه چی هه لبزیرن یاخود ریگی مادده!

له راستیشدا: خو ئه گه ر پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ر ته ختی هیز و دارایی شانی دادایه، ئه وه دمه هیه که له نه یارانی لی دوانه ده که وتن، نهک له بهر ئه وه حه قه

پاشه پوږی که پییه تی، به لکوو له بهر ئه و هیزه دونیاییه کی له ده ستیدایه، جا چ واتایه کی تاقیکردنه وه و له بیژینگدان و پوختکردنه وه له شوینکه وتنی زلهیز و هه ژمونداردا هه یه؟

هه ربویه؛ کاتیک سوله یمانی پیغه مبه ر (علیه السلام) له سه رزه ویدا پادشایه ک بوو که هه رچی ئامرازی ده سه لات هه بوو له ده ستیدا بوو، یه کتیک له خه لکی له باوه پیه تینانی دوانه که وت، نه له جنوکه و نه له مروف، زه بوون و ملکه چی ئامازه یه کی بوون، جا کاتیکیش به لقیمی شازنی سه بهء هه ندیک له باوه پیه تینانی خو ی دوا ده خست و ده یویست به دیاری و دارایی گه وه گه وه تاقی بکاته وه که وتی: ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾ [النمل: ۳۵] «من دیاریه کی بو دهنیرم، جا چاوه پروان ده بم بزائم نیردراوانم به چی وه لامتیک دینه وه.»

سوله یمانی پیغه مبه ر (علیه السلام) هه ره شه ی لن کرد به خستنه ری له شکری زل و زه به لاح هه روه ک فه رمووی: ﴿وَارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلْ لَهُمْ بِهَا﴾ [النمل: ۳۷] «بگه ریره وه بو لایان، سویند بیت به سه ربازاتیکی وه ها بو یان بیین که توانای به رهن گاربوونه و یان نه بیت.»

جا به لقیس که ها ته خزمه تی و سه ری سو رما بوو له و ته لار و باله خانه شوو شه بییانه ی که بینی و ملکه چی پیغه مبه ری خوا بوو (علیه السلام)، وه ک په روه ردگار ده یگتیره وه: ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [النمل: ۴۴] «پی گوترا بچو ناو کو شکه که وه جا کاتیک که چاوی پیی که وت وایزانی ئاو یکی به خوړ و جوو له یه و قاچه کانی هه لکرد و به ده ریخست (بوئه وه ی ته ر نه بیت)، سوله یمان پیی گوت: ئه وه ته ختیکی شوو شه یه و ئاو له ژیریدایه، به لقیس گوتی په روه رودگارم من سته مم له خو م

کرد (به بیاوه پوونى پیشووم)، وا من له گهل سوله یمان و له شوین ئه وه وه
ملکه چى پهروه ردگارى جیهانیان بووم.»

ئهم ريسا ميژووييه په يامه ئاسمانيه كان كه فريو خواردنى خه لكه به روا له تى
ماددى نه يارانى پيځه مبه ران، ههركه س چمكيكى ميژووى په يامبه ريه تيه كاني
ئاگا لتييت ئاشنايه پيى، جا بانگخوازانى وه حى - زورجار - له لاوازيى مادديدان،
جگه له هه ژار و نه دارانىش خه لككيكى ديكه له ريزياندا نيه، له كاتيكداسه رگه و ره
و سه رمايه دار و ده سه لاتداران ئازاريان داوون و گيچه ليان پيى كردوون.

هه ربويه؛ وه ختيك كه هيره قل شاره زاي ميژووى په يامبه ريه تيه كان بوو
پرسياركي زور به جي و مانادارى پرسى، تيبينيه كي بليمه تانه و زيره كانه تريشى
به شوينيدا وت، وهك له دوو سه حيه كه دا هاتووه كه هيره قل به ئه بوو
سوفيانى وت: "ليم پرسيت: سه رگه و ره و خانه دانه كان شويني كه وتوون يا خود
لات و هه ژاران؟ وت: كه لات و هه ژاران شويني كه وتوون، كه هه ر ئه وانه شن
شوینكه وتووانى پيځه مبه ران." (۱)

(۱) "صحيح البخاري": (۷)، و "صحيح مسلم": (۴۶۰۷).

۵- واتای مشتومړی مهدهنییه ت/چاکییتی

خوینهری میژووی دیرینی ئیسلامی تیبینی ئهوه دهکات که رهههندی مهدهنی بهره وهه لکشان چووه ههتا ئهوهی له ناوهراسته کانی میژووی ئیسلامی گهیشتهوه ته لووتکهی خوئی، جا سهردهمی پیغمبهه (ﷺ)، سهردهمیک بوو که به سادهیی و سنووردارییتی مهدهنی تاییه تمهه ند بوو، پیغمبهه ریش (ﷺ) ترسی ئهوهی له سهر هاوه لانی هه بوو که جیاوازیی توانا مهدهنییه کان له نیوان کومه لگای موسلمان و بیباوه ردا بیته مایه ی گومان و شله ژان له باوه رپاندا، لهو چیرۆکه شدا که عومهری کوری خهتاب دهیگوژیته وه سهارهت به شمهک و تفای ناومالی پیغمبهه (ﷺ) و کاردانه وهی عومهر له وهختی بینینیدا، ههروه ها کاردانه وهی پیغمبهه (ﷺ) له بهرانبه ریدا، چه ندین مانای تیروته سهلی له کیشانی دیمه نه که دا تیدایه که بوخاری و موسلیم و جگه له وانیش دهیگیر نه وه له عومهری کوری خه طتابه وه که فرموویه تی: "له مالی پیغمبهه ردا (ﷺ) سهرم بهر زکرده وه و نواریم، سویند به (الله) شتیکم تیدا نه بینی چاو بگیریته وه (به که لک بیت) جگه له سن تفاق، جا کاتیک جیگای حه سیره کهم به ته نیشتییه وه بینی وتم: ئه ی پیغمبهه ی خوا له پهروه ردار داوا بکه که رۆزی ئوممه ته که ت فراوان بکات، خو رۆزی فارس و رۆمی فراوان کردوه له کاتیکدا خوداش ناپه رستن، پیغمبهه (ﷺ) راستبوویه وه و دانیش ت و له پاشان فرمووی: ئه ری تو له گوماندا ی کوری خهتاب؟! ئه وانه خه لکانیکن که خوشیه کانیا ن بو پیشخراوه له ژیا نی دونیادا." (۱)

هه ر که سهردهمی پیغمبهه رایه تیش دوا بیهات و سهردهمی خیلافه تی

(۱) "صحيح البخاري": (۲۶۷۸)، و "صحيح مسلم": (۱۴۷۹).

راشدین دەستی پیکرد، ئیدی فوتوحات دەستی پیکرد و ولاتان ئازادکران و پاره و سامان هه‌لڤڤا و ریکخستنی ده‌وله‌تی ئیسلامی و نوپکردنه‌وه‌ی ده‌زگا به‌ریوه‌به‌ریه‌کان له‌ وینه‌ی دیوان و تۆمارگا و خه‌زینه و به‌خشینه‌کان و نموونه‌ی ئه‌وانه‌ی زیادی کرد.

له‌پاش سه‌رده‌می خیلافه‌تی راشدین و هاتنه‌کایه‌ی ده‌سه‌لاتی ئه‌مه‌وی و ده‌سه‌لاتی عه‌بباسی؛ مه‌عریفه و زانسته عه‌قلی و فه‌لسه‌فی و ئه‌زموونیه‌کان ته‌قینه‌وه و پرۆسه و جووله‌ی وه‌رگێران گه‌شایه‌وه و په‌یمانگای تاییه‌تمه‌ند و پسپۆری بۆ بنیادنرا، دامه‌زراوه سیاسیه‌کان که‌وته‌ کێرکێ له‌ وه‌ده‌ستخستنی په‌رتووک و به‌ستنی کۆری زانست و مشتومر و وتووێژ و هینانه‌پیشه‌وه‌ی داهینه‌ران و لیها‌تووان و ئینسکلۆپیدیای زه‌به‌لاح له‌ هونه‌ره جیاوازه‌کاندا نووسرا‌نه‌وه که‌ هه‌تا رۆژگاری ئه‌م‌رۆشمان سه‌رچاوه‌ن.

به‌م شیویه‌؛ خۆینه‌ری میژووی دێرینی ئیسلامی تییینی ئه‌وه ده‌کات که‌ چۆن پیشکه‌وته‌نی مه‌دنه‌ی له‌گه‌ڵ به‌ره‌وه‌پیشه‌چوونی میژوودا زیاده‌کات که‌ ده‌سه‌لاتی عه‌بباسی مه‌ده‌نیه‌ره له‌ رووی ماددیه‌وه له‌ ده‌سه‌لاتی ئه‌مه‌وی، ده‌سه‌لاتی ئه‌مه‌ویش له‌ رووی ماددیه‌وه مه‌ده‌نیه‌ره له‌ سه‌رده‌می خیلافه‌تی راشیدین، سه‌رده‌می خیلافه‌تی راشیدینیش مه‌ده‌نیه‌ره له‌ رووی ماددیه‌وه له‌ چاخی پیغه‌مبه‌رایه‌تی.

ئه‌وجا ئه‌گه‌ر بێین و ئه‌م وینه‌ په‌ره‌سه‌ندوه به‌پێی واقعی میژوویی له‌ به‌ها مه‌ده‌نیه‌که‌یدا به‌راورد بکه‌ین به‌ به‌ها ئایینییه‌که‌ی به‌پێی ته‌رازووی شه‌رعی؛ ده‌بینین که‌ ئه‌م هاوکێشه‌ میژوویه به‌ته‌واوی به‌پێچه‌وانه‌ی ته‌رازووی شه‌رعییه‌وه‌یه، به‌و واتایه‌ی که‌ دژیه‌کییه‌کی مشتومری له‌نیوان تیکرای مه‌ده‌نیه‌ت و تیکرای باشییتیدا هه‌یه، جا له‌ ساتی هه‌لکشانی هێلی پۆتانی ئاستی مه‌ده‌نیه‌تدا؛ هێلی پۆتانی ئاستی باشییتى داده‌کشیت.

که مېوونه وهی خیر و باشیټیش له گهل بهره و پېشچوونی کاتدا پېدراوېکه له پېدراوه چه سپاو و براوه کانی شهرېعت که له پېغه مېره وه (ﷺ) چه سپاو به چه سپانیکې براوه و گومان هه لنه گر نهک وهک بابه ټیکې ئیجتیهادی، زیاد له یه کیک له شاره زایانی بواړی فەرمووده ی نه به وی له وېنه ی ئیبن ته یمیه و ئیبن چه جهر و سیوطی و جگه له وانیش ئه وه یان وتوو که فەرمووده ی: «باشترینی سه ده کان سه ده ی منه.» فەرمووده یه کی موته واتیره، که سیزده هاوې له پېغه مېره وه (ﷺ) گېراویانه ته وه، له هه ریه کیکیش له وانه وه کومه لیک راوی گېراویانه ته وه، هه روه ها زانایانی پاشینیش که په رتووی تابه تیان به کوکرده وه و دیاریکردنی تاک تاکی فەرمووده موته واتیره کان نووسیوه ئه وه یان به دهق وتوو.^(۱)

بوخاری و موسلیم کومه لیک گېراونه وهی ئم فەرمووده یه یان تومارکردوه، به لکوو دیوانه بنه پره ټیبه کانی سوننه ت هه موویان به شیک له م فەرموودانه یان تومارکردوه، نمونه له وه ئه وهی که بوخاری و موسلیم له پېغه مېره وه (ﷺ) ده گېرنه وه که فەرموویه تی: «باشترینی ئوممه ته که م ئو چاخیه که منی تیدا نیردراوه، له پاشان ئه وانه ی دوا ی ئه وان دین، له پاشان ئه وانه ی دوا ی ئه وان دین.»^(۲) هه روه ها له سه حیحا له عائیشه وه هاتوو که فەرموویه تی: «پیاوېک

(۱) پېشه و ئیبن ته یمیه ده فەرموویت: "به موته واتیری له پېغه مېره وه (ﷺ) هاتوو که فەرموویه تی: باشترین سه ده کان (به واتای نه وه و چینیکې مرویی) ئو سه ده یه که منیان تیدا نیردراوه، له پاشان ئه وانه ی دوا ی ئه وان دین، له پاشان ئه وانه ی دوا ی ئه وان دین ... " "منهاج السنة": (۲/۲۵) ... ئیبن چه جهر ده فەرموویت: "به موته واتیری ئو فەرمووده یه ی لیوه گېردراوه ته وه: باشترینی خه لک سه ده ی من، له پاشان ئه وانه ی دوا ی ئه وان دین ... " "الإصابة في تمييز الصحابة" دار الکتب العلمیه: (۱/۱۶۵).

سیوطی ده فەرموویت: "به وه ده چیت که ئم فەرمووده یه موته واتیر بیت" اموناوی له "فیض القدير" گواستوویه ټیه وه، دار الکتب العلمیه: (۲/۶۲۸)، پروانه: الکتانی، "نظم المتنائر في الحديث المتواتر"، دار الکتب العلمیه، (ص ۲۱۰).

(۲) "صحيح البخاري": (۲۶۵۰)، و "صحيح مسلم": (۲۵۳۴).

له پیڅه مبهري (ﷺ) پرسى: كام خه لكه باشتړن؟ ئه ویش فهرمووى: ئه و چاخه ی
منى تیدایه، له پاشان دووهم، له پاشان سییه م.»^(۱)

ئهم و اتایه ش كه ناماژه به وهی باشییتى له و قوناغه میژووییه دا پاشه كشه
دهكات به تنه نا له سهر ئهم فهرمووده موته واتیره رانه وه ستاوه، به لكوو بری
هاوبه شی چهندين شاهیدی شهرعی زوروزه به نندهیه، ههروهك بوخاری و
موسلیم له فهرمووده ی ئه بوو هورهیره وه گپراویانه ته وه كه پیڅه مبهري خوا (ﷺ)
فهرموویه تی: "له باشتړین چاخه كانی نه وهی ئاده مدا نیردراوم چاخ به چاخ."^(۲)

دپسان له وهش ئه وهی كه موسلیم له سه حیه كهیدا له ئه بوو بوره یده وه
له باوكییه وه، ده فهرموویت: «نویژی مه غریبمان له گهل پیڅه مبهري خوا (ﷺ)
كرد، له پاشان وتمان: بمینینه وه هه تاوه كوو نویژی عیشاشی له گهلدا ده كهین:
فهرمووى: جا ماینه وه، جا پیڅه مبهري (ﷺ) ها ته دهره وه و بینینی، فهرمووى: ئه وه
هیشتا لیړه ن؟ وتمان: ئه ی پیڅه مبهري خوا! نویژی مه غریبمان له گهل كردی
له پاشان وتمان ده مینینه وه هه تاوه كوو عیشاشت له گهلدا ده كهین، فهرمووى:
باشتان كرد، یاخود "پيكاتان". فهرمووى: ئه و جا سهری به رزكرده وه بو ئاسمان
كه زورجار ئاوا سهری به رزده كرده وه بو ئاسمان. ئه و جا فهرمووى: ئه ستیره كان
ئاسایشن بو ئاسمان، جا ئه گهر ئه ستیره كان نه مان؛ ئه وهی ئاسمان واده ی
پیدراوه بو دی (ویران ده بیث له رۆژی دوايیدا)، منیش ئاسایشم بو هاوه لانم،
جا ئه گهر من نه مام، ئه وهی واده ی به هاوه لانم دراوه بویان دی، هاوه لانیشم
مایه ی ئاسایشی ئوممه ته كه من، خو ئه گهر هاوه لانم نه مان؛ ئه وهی واده ی
دراوه به ئوممه ته كه من یه خه یان ده گریت.»^(۳)

(۱) "صحیح مسلم": (۲۵۳۶).

(۲) "صحیح البخاری": (۳۵۵۷).

(۳) "صحیح مسلم": (۲۵۳۱).

جا پێغەمبەر (ﷺ) ساتی بوون و مانەوێی خۆی بە پشتینی سەلامەتی کۆمەلگا دانا کە بە نەمان و رۆشتنی ئەوەیان دەچیت، هاوێلانیشی لەپاش خۆی کردوو بە پشتینی سەلامەتی شوێنکەوتووێک کە ئەگەر چوون، کۆمەلگا ئەوەشیان لەدەست دەدات. هەموو ئەوەشی چوواندوو بەوەی کە مانەوێی ئەستێرەکان سەلامەتیە بۆ ئاسمان، جا کە ئەستێرەکان لێڵ بوون وەک لە گۆرانی گەردوونیە مەزنەکانی بەر لە هاتنی دواڕۆژدا ئەو پوودەدات؛ ئەو کاتە ئیدی ئاسمانیش لەت دەبێت و قلیش دەبات وەک لە سوورەتی تەکویر و ئینفیطار و ئینشیقاق و جگە لەوانیشدا هاتوو.

هەرۆهە پێغەمبەر (ﷺ) باسی ئەو شوێنەوارەشی کردوو کە ئەم چاخە خاوەن فەزڵانە لەپاش خۆیان جی دێڵن لە بەرەکەت و دەستکەوت و سەرکەوتندا هەریەکە و بەپێی فەزڵ و پێگەی خۆیان، وەک بوخاری و موسلیم لە ئەبوو سەعیدی خودری و جابر و جگە لەوانیشەو گێڕاویانەتەو کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی:

«رۆژگاریک بەسەر خەڵکیدا دێت، کۆمەلانیکی دەچنە غەزا، پێیان دەوترێت: کەستان تێدایە پێغەمبەری خوا (ﷺ) دیبێت؟ دەلێن: بەلێ؛ جا سەردەخرێن. لەپاشان کۆمەلانیکی دەچنە غەزا، پێیان دەوترێت: تێتاندا هەیه ئەوانە دیبێت کە هاوێلتی پێغەمبەری خویان (ﷺ) کردوو؟ دەلێن: بەلێ؛ جا سەردەخرێن. لەپاشان کۆمەلانیکی دەچنە غەزا، پێیان دەوترێت: تێتاندا هەیه یەکیک کە ئەوانە دیبێت کە هاوێلتی ئەوانەیان کردبێت کە هاوێلتی پێغەمبەری خویان (ﷺ) کردوو؟ دەلێن: بەلێ؛ جا سەردەخرێن.»^(۱)

لە گێڕانەوێکی دیکەدا:

«رۆژگاریک بەسەر خەڵکیدا دێت، کۆمەلێک بۆ غەزا دەنێردرێن، جا دەلێن:

(۱) «صحيح البخاري»: (۳۶۴۹)، و «صحيح مسلم»: (۲۵۳۲).

بگهړښ، بزائن کهستان له هاوه لانی پیغه مبهري خوا (ﷺ) تیدایه؟ پیاوړیک ده بڼرته وه، جا بهو پیاوه سرده خرښ. له پاشان نیردهی دووهم ده نیردرښ، جا ده لښ: تیایاندایه که هاوه لانی پیغه مبهري (ﷺ) دیبیت؟ جا به وانه سرده خرښ. له پاشان نیردهی سییه م ده نیردرښ، دهوتریت: بگهړښ، بزائن ئه وانه ده بیننه وه که ئه وانه یان دیبیت که هاوه لانی پیغه مبهریان (ﷺ) دیوه؟ له پاشان نیردهی چوارهم ده نیردرښ، ئه و جا دهوتریت: بنوارن، به کیکیان تیدا ده بیننه وه که به کیکی دیبیت که به کیکی دیبیت که هاوه لانی پیغه مبهري (ﷺ) دیبیت؟ به کیکی پیاوړیک ده بڼرته وه؛ جا بهو پیاوه سرده خرښ.»^(۱)

خو ئه گهر ئه و چاخانه له خودی خویندا تایبه تمه نندی و فەر و فزلیان نه با؛ به ته نها خوځدانه پال ئه وان نه ده بووه هوکاری سرکه وتن.

مه به ستیش له هه موو ئه و ه دا ئه و ه به که به لگه ی میژووی بۆ سه لماندو وین که مه ده نییه ت هه لده کشیت، به لگه ی شهرعیش ئه و ه ی بۆ سه لماندو وین که باشییتی داده کشیت و پاشه کشه ده کات. ئه م به را ورده ش گه وره ترین به لگه به له سه ر ئه و ه ی که شارستانییه ت و مه ده نییه تی ماددی پتوهره خوداییه که نین بۆ نرخاندنی کو مه لگا و ئوممه ته کان؛ خو ئه گهر شارستانییه ت به مانا ماددییه باوه که ی مه به سستی بنچینه یی شهریعت بو وایه؛ ئه و کات چاخی عه بباسی که زانسته عه قلی و ئه زموونییه کان تیدا گه شه یان کردبوو باشت ر ده بوو له چاخی هاوه لان، هه روه ها چاخی هاوه لان که تیدا ده ولت و سیستمه کانی ده ولت فراوانبوون باشت ر ده بوو له چاخی پیغه مبهرایه تی که تیدا ژیا نی موحه ممه دی پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه لانی ته نها پاروویه ک بوو که پشتیان راست بکاته وه.

له راقه ی هه ندیک له دیارده کانی پاشه کشیکردنی خیر و باشییتی له چاخی عه بباسیشدا پیشه و ا ئین ته مییه ده فهرموویت: "په روه ردگار له رووناکی

(۱) "صحیح مسلم": (۲۵۳۲).

پیغه مبه رایه تی خوړی کی هه لهنه که ترووسکایی ته ستیره کانی شارده وه، ده میکی دوو رو درې ژیش پېشین له و پایه و سایه دا ژیان و مانه وه، له پاشان هه ندیک له روښنایی په یامبه رییه تی لاواز و کزبوویه وه، نه و جا هه ندیک له په رتو وکی فله یله سوو فه کانی عه جه م کرایه عه ره بی، له روږم و له فارس و له هیند، له سرده می ده ولته تی عه بباسیدا، له پاشان له ده ولته تی مه ئمووندا داوای نه و په رتو وکانه کرا که له ولاتی روږمه وه بینرن، نه ویش کرایه عه ره بی، خه لکیش لیان خویند و خوینده وه، جا ئیتر له وه وه و له وپوه نه وه ی هاته روو له بیده هاته روو.^(۱)

هه ندیکیش له زیده پوهانی مه دهنیه ت راشکاون و خو یان له وه لاناده ن که به نمونه- بلن چاخی عه بباسی مه ئموون ئاست بهر تر و باشته ره له چاخی نه بو به کر که تیدا له رووداوی سه قیغه ده ستگی کراوه به سر ده سه لاتدا، نه م بریار لیدانه ش که پیکد ادانی له گهل وه حیدا هه یه په نگدانه وه ی زیده پوه ویکردنه له به های شارستانیه تی مه دهنیدا و به که مگر تنی ناوه رو که کانی زانسته خوداییه کان، که جه خت له وه ده کاته وه زیده پوه ی مه دهنی سرچاوه ی لادانی که لتووریه، وه ک پېشتر ئماژه ی پښ درا.

لامان گرنگه لیره دا نه وه وه بیر پیننه وه که نه و هاو کیشه یی ئماژه مان پښ کرد مه به ستمان لی نه وه نییه که نه و په ریسایه کی په های گه ردوونییه، به و واتایه ی که هه موو پېشکه وتنیک ی مه دهنی پاشه کسه ی شهرعی به شوینیدا بیت، به لکوو نه وه ته نها رووداویکی راسته قینه ی میژووییه، که ویستمان مانا کانی بخه ی نه روو، وانه ی جه وه ه ریش تیدا به لای ئیمه وه نه وه یه که به پپی وینا کردنی تاییه تی ئیسلامی ئیمه؛ باشییتی وابه ستی کر وکی باوه ری و په وشتی- ئیمانی و نه خلاییه، نه ک سیما مه دهنی و ماددیه کان.

(۱) ابن تیمیه، "مجموع الفتاوی": (۲/۸۴).

۶- خو هه لئو اسين به دوو ئايه تی «ئاوه دانکردنه وه و به جينشينکرد» ندا

هه نديک له په رگيره کانی ريبازی مه دهنییه کاتيک سه باره ت به له پيشينه بوونی شارستانییه ت - به پیناسه ماددییه که ی- وتووێژده که ن، دوو ئايه ت زۆر به به لگه دپننه وه: که به تايه ت گرنگی به و دووانه دده ن، ئه وانیش: «ئايه تی ئاوه دانکردنه وه، و ئايه تی جينشينکردن» ن، زۆر پشت به م دوو ئايه ته ده به ستن له بونیادنانی دیدگای خو یاندا، جا ئايه تی ئاوه دانکردنه وه ئه وه یه که پهروه ردگار ده فه رموویت: ﴿وَإِلَىٰ مُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾^(۱) «بۆ سه موودیش صالحی برایانمان نارد، گو تی ئه ی گه له که م (الله) بپه رستن، ه یچ په رستراوێکی حه قتان جگه له ئه و نییه ئه و بوو که هینانه دی ئیوه ی له سه رزه وی ده سپی کردۆ و کردوونی به ئاوه دانکه ره وه ی.» ئايه تی جينشينکردنیش ئه وه یه که ده فه رموویت: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ [البقرة: ۳۰] «یادی ئه وه بکه وه که پهروه ردگارت به فره شته کانی فه رموو من له سه رزه ویدا جينشينیک داده نیم.»

له م دوو ئايه ته ش ئه وه وه رده گرن که خودا مروقی کردوو به ئاوه دانکه ره وه ی دونیا، هه ره وک کردوو یه تی به جينشين تیدا، ئه وه ش مانای وایه که ئاوه دانکردنه وه ی ماددی بۆ دونیا و دامه زرانندی شارستانییه تی مه دهنی تیدا مه به ستی شه ریه ته.

له راستیدا گرتی ئه م به لگه هینانه وه یه ش له شار دهنه وه ی چه ند زانیارییه که وه

هاتووه، له وانه:

ئوهی که مانای ئه و فره مایشته ی پهره وردگار «کردوونی به ئاوه دانکه ره وهی»
 ئه وه یه که: کردوونی به بنیاتنه ر و ئاوه دانکه ره وه له زه ویدا، مانای
 ئاوه دانکه رنه وه ش لیږدها له سهر ئه و بڼه مایه نه هاتووه که داخوازییه کی شرعی
 بیت، به لکوو ئه و پهری ئه وه ی تئیدایه ئه وه یه وه که به خششیکي گهر دوونی هاتووه
 که شایانی وه لآمدانه وه یه به به ندایه تی و مل بوکه چکردن، ئه وه ش واتایه کی
 روون و دیاره له ئایه ته که دا و حالییوون لیی ماندوو بوونیکي زوری ناویت، که
 له چوارچیوهی منه تکردندا هاتووه نه که له چوارچیوهی هاندان و داخوازیدا، که
 پیغه مبه ره که یان فره مانی یه کتاپه رستیان پی ده کات و ئه وه یان به یاد دښتته وه
 که پهره وردگار ئه وانی لهم زه ویه دروستکردووه و ئاوه دانیشی کردووه ته وه
 پییان، ئیدی ئه م واتایه له کوئی و ئه وه ی که په رگیرانی ریازی مه ده نییه ت له
 واتا و قال و هۆسه لییان خر کردووه ته وه و له سهری دایانمه زران دووه له کوئی؟!

یه که له و شتانه ش که له مه دلنیا مانده کاته وه ئه وه یه که ئه و فره مایشته
 «کردوونی به ئاوه دانکه ره وه ی» له گه لی سه مووددا هاتووه له مه دائینی حیجر
 له نئوان ته بووک و مه دینه دا که له بڼچینه دا گه لی سه موود خو یان که مته ر خه مییان
 له ئاوه دانکه رنه وه ی ماددیدا نه بوو، سه رباری ئه وه ش پهره وردگار به کاره ساتیکي
 سامناک سزای دان که له قورئاندا بو ی گواستووینه ته وه.

با بللین به وه قایلین که ئاوه دانکه رنه وه لهم ئایه ته ی پیشوودا به
 واتای داخوازی هاتووه؛ ئه و خۆ ئاوه دانکه رنه وه له قورئاندا دوو جوړه:
 ئاوه دانکه رنه وه یه کی ئیمانی و ئاوه دانکه رنه وه یه کی ماددی. هه ردوو کیشیان
 داواکراون، به لآم گه وړه ترین و به ریزترینی دوو جوړه که که ئه وه شیا نه
 به راشکاوی داواکراوه، ئاوه دانکه رنه وه ی سه رزه ویه به باوهر، هه روه ک
 پهره وردگار ده فره موویت: ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ

الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ [التوبه: ١٨] «بهراستی ته نه ائهوانه مزگه وته کانی خودا ئاوه دانده که نه وه که باوه پریان به (الله) و بهر وژی دوايي هیناوه و نویژیان بهر پاکردو و زه کاتیان داوه و له جگه خوداش ناترسن، جا نزیکه ئهوانه له ریتنوماييکراوان بن.»

ئهمه ش شهره فمه ندرتین پله کانی ئاوه دانکردنه وه یه، که ئهوانه ی چاویان به روښنایی په یامبه ریه تیبه کان روون نه بووه ته وه لای بته شن، وه که پهروه ردگار ده فهرموویت: ﴿لَمَّا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِم بِالْكُفْرِ﴾ [التوبه: ١٧] «بو موشریکان-هاوه لدانه ران نییه که مزگه وته کانی خودا ئاوه دان بکه نه وه له کاتیکدا ئهوان گهواهی کوفر و بیاهو پریان له سه رخویان داوه.»

جا هه رکه س سه رزه مینی به ئیمان ئاوه دان نه کرد بته وه، هیشتا له تاریکاییه کان و نزمبوونه وه دایه و به روښنگه ری راسته قینه نه گه یشتوه.»

دیسان لهوانه ش که ئه وه روونده کاته وه ئه وه یه که ئاوه دانکردنه وه دژه که ی ویرانکاریه، پهروه ردگاریش باسی له وه فهرمووه که نابوو تترین جوړه کانی ویرانکاری ویرانبوونی زهویی به نه مانی ئیمان، ههروه که ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ [البقرة: ١١٤] «کن له وه سته مکارتره که پږگری له وه بکات مزگه وته کانی خودا ناوی خودای تیدا بهیتریت و ههول و کوښش بو ویرانکردنی بدات.»

ئه وه ی که پهروه ردگار نمونه ی زور له گهلانی بو هیناوینه ته وه که له ئاوه دانکردنه وه ی ماددیدا داهینر بوون، له گهل ئه وه شدا پهروه ردگار له رووی لومه کردن و سه رکونه کردنه وه چیروکیانی گیراوه ته وه، چونکه له ئاوه دانکردنه وه ی ئیمانیدا مایه پووچ بوون، ههروه که ده فهرموویت: «ئهری به سه ر زه ویدا نه گه راون جا بنوارن سه رهنجامی ئهوانه ی پیش خوین چوون بوو، له مان به هیتر بوون و

زه و بیان کيلا و بوو ژاند و ئاوه دانکرده وه.

ئوه وشي سهرنجي شارستانيه تي ئه مرؤ بدات هه مان وینه به تهر و تازه ي ده بينيته وه، که به هره وه و لته اتوون له ئاوه دانکرده وه ي مادديدا و مایه پووچن له ئاوه دانکرده وه ي ئيمانيدا.

ئوه وي که ئه گهر واشي دانين که وشه ي ئاوه دانکرده وه له م ئايه ته دا وه ک هاندان بو مه ده نيه ت و شارستانيه ت هاتوو به پيناسه مادديکه ي؛ ئه وا خو هه رمي له پيشينه کان و په يژه ي به هاکان به ته نها له تاقه ئايه تيکي راشکاوه وه وه رناگيريت، به لکوو له کو ي هه لوپسته کاني شه ريعه ت و پوخته ي هاوسه نگی ده که کانه وه وه رده گيريت، جا چو ن ئه گهر له بنچينه وه ماناي ئايه ته که بوخوشي ئه گه ري زور هه لگريت، له به رانه ريشيدا سه دان ده قی چه سپاوي راشکاوه بن که جه خت له سه ر له پيشينه يه تي باوه ر و فره يزه و پاکيزه ييه کان ده که نه وه و ئه وي که ئه وه رو شنايي راسته قينه و ئاوه دانکرده وه ي شه ره فمه ندانه يه و هه رچيش جگه له وه يه له دونيا ته نها ئامرازیکه و هيجيتر.

ئه و جا ئايه تي به جي نشينکردن، که زوریک له په رگيراني رتي بازي مه ده نيه ت ئه و فره مايشته ي پهروه ردگار: «من له سه ر زهويدا جانشينیک داده نيم» به به لگه دينه وه له سه ر چه مکی جي نشينبووني مرو ف، جا هه ميشه ئامازه به وه ده که ن که پهروه ردگار ئاده مي کردوو ته جي نشيني خو ي له سه ر زهويدا، که به و واتايه ديت: مرو ف بريکاري خودايه له ئاوه دانکرده وه ي زهويدا، که سيکيش که له ماناکاني ئه م جي نشينينبوونه وردبیته وه له چوارچيوه ي گوتاري مه ده نيدا؛ ده بينيت که ئه م ئايه ته له دوو بواردا به به لگه دينه وه: يه که میان، له پيشينه يه تي ئاوه دانکرده وه. دووه مه میان، ته وه رييتي (سه نته ربووني) مرو ف.

له واقيعدا: ئه م به لگه هينانه وه يه به م ئايه ته، چه ند زانياريه يه کی گرنگ و جه وه ري حه شارداوه که وا ئامازه به هه نديکيان ده که ين:

ئوهوی پای به هیزه له پاقه ی مانای جینشین له م ئایه ته دا ئوه نییه که ئاده م جینشینیکه له بری خودا له سه رزه ویدا، به لکو و واتاکه ی جیگرته وهی مروقه کانه هه ندیکیان بۆ ئه وانه ی بهر له خویان به و واتایه ی که ره گه زی مروقاییه تی ده ستاوده سترکردنی جینشینی و به میرات وهرگرتنه وهی زه وی ده نوین له ناو خویاندا، زوریکیش له زانایانی ئیسلام جه ختیان له هه لپژاردنی ئه م رایه کردووه ته وه.

ئهو دوخانه شی ده بنه به لگه بۆ به هیزی ئه م تیگه یشتنه، فره و زۆرن که ههر به لپرامانی پیره وی هاتنی خودی ئایه ته که پرونده بنه وه، ههروه ها کو کردنه وه و له خوگرتنی کو دی ده قه کانی شه ریعت و پوختکردنه وهی مه به ستیان له چه مکی جینشینیکه مروقه کاند، له و پرونکه ره وانه ش ئه وه یه که جینشینیکه و بریکارییتی ته نها له بری زاتیکی نااماده ده بیت، پهروه ردگاریش نااماده نییه، به لکو و شاهید و ئاگادار و چاودیره (الشهید الرقیب)، ئه وه ش واتا و لیکه وته ی راویستاوییتی و کاربه ده ستییتی ئه وه (القیومیه)، سا جینشینی نییه، یاخود بریکارییک که له بری ئه و به کاره کانی هه ستییت پاکوبیگه ردی بۆ (الله)، پهروه ردگاری حه ق بوخوی ئامازه ی به وه کردووه که ده فره رموویت: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ [یونس: ۶۱] «هیچ کاریک ناکه ن که ئیمه له وهختی ده سترتاندا بوی و سه رگه رمبووتان پیی، به سه رتانه وه شاهید و ئاماده نه بین.» درێژه ی ئایه ته که.

هه روا ده فره رموویت: ﴿وَمَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ [المجادلة: ۷] «سیان ناچیینن که ئه و چواره میان نه بیت، یاخود پینج که ئه و شه شه میان نه بیت، نه له وه خوارتر و نه له وه ش زیاتر مه گه ر ئه و هه ر له گه لپانه له هه ر کو ییه ک بن.»

هه ر له بهر ئه مه؛ پیغه مبه ر (ﷺ) نزیکییی پهروه ردگاری فیری هاوه لانی ده کرد، ههروه ها ئاماده گی و شاهیدبوون و ونه بوونی و کاریگه ری ئه وه ش

له سهر شپږوازی پهرستش، ههروهک له دوو سه حېحه که دا له پيغه مېره وه
(ﷺ) هاتووه که ده فهرمووېت: «نهرې خه لکه که! له سه رخوټان؛ خو ټيوه هاوار
له که رپاخود نا ئاماده يه ک ناکهن، ټه و خوايه ي بانگي ليده که ن نزيکتره له
ههريه کيکتانه وه له ملي و شتره که ي.»^(۱)

هه ربويه پيشه وائين ته يمييه ده فهرمووېت:

"گونجاو نيه و رپي تيناچيت به کاره ټيناني چينشين له بري پهروه ردگار
....، چينشين (جيگر) له هه لومه رجي نه بووني جيگير او ده د ده بيت، به مردن
يان ديار نه مان و ئاماده نه بوون، ناويسي ليناوه چينشين؛ چونکه جيگاي ټه و
که سه ده گرېته وه که چووه ته غه ز، ټه و يش له جي ټه و راوه ستاوه، گشت ټه و
واتا يانه ش له باره ي پهروه ردگار وه ټه سته من و رپي تيناچيت، ټه وه دووره له
زاتي بهرز و پاكي (الله) وه."^(۲)

سا کاتيک که پهروه ردگار شاهيد و ئاماده و چاوډير بيت نه ک نا ئاماده، ټه و جا
نا بيت چينشين له بري ټه و هه بيت؛ که چينشيني ته نها له بري نا ئاماده يه ک
ده بيت که زورېک له ده قه کانيش واتاي به کاره ټيناني چينشينيان له بري
نا ئاماده يه ک گه ياندووه، وهک ټه وه ي پهروه ردگار ده فهرمووېت: ﴿وَقَالَ مُوسَى
لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي﴾ [الأعراف: ۱۴۲] «مووسا به هارووني براي وت تو ببه
جانشينم له ناو گه له که مدا.»

فهرماني پښ کرد که له نا ئاماده يي ټه و دا جي بگرېته وه، ههروه ها ټه وه ي
که ده فهرمووېت: ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِنَأْخُذْهَا ذُرُونَا
نَتَّبِعْكُمْ﴾ [الفتح: ۱۵] «به جيم او هه کان پيتان ده ټين ټه گهر ده رچوون بو وه رگرتنې
ده سته و تتيک به ټين ټيمه ش له گه ټتاند ا بيتين.»

(۱) "صحيح البخاري": (۲۹۹۲)، و "صحيح مسلم": (۲۷۰۴).

(۲) ابن تيمية، "مجموع الفتاوى": (۳۵/۴۵).

هەروا بوخاری و موسلیم لە سەحیحەکانیاندا لە فەرموودەی ئەبوو ھورەیرە و ھیناویانە کە پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: «بەنی ئیسرائیل پێغەمبەرەن بەرپۆەیان دەبردن، کە پێغەمبەرێک وەفاتی دەکرد یەکیکی دیکە دەبوو جێنشینى.»^(۱) جا ئەو پێغەمبەرەى کە دەبوو جانشینی ئەوێ پێش خۆی تەنھا لە نەمان و ونبوونیدا ئەم دەھاتە جێی.

لە سەحیحی موسلیمیشدا لە فەرموودەی زەیدی کورپی خالیدی جوھەنبیە و ھاتوو کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: «ھەرکەس غەزاکارێکی ڕێگای خودا پڕچەک و ئامادە بکات ئەوا خۆشی غەزای کردوو، ھەرکەسێکی جێنشینى غەزاکارێک بکات لە مالومناڵیدا بە چاکە لەپاش دەرچوونی ئەو، ئەویش ھەر غەزای کردوو.»^(۲) جا فەرمووی کە ھەستان بە کاروباری خێزانی موحاھیدان جێنشینى موحاھیدە کە ئیدی دەروات و ئامادەیی نابێت.

سوننەت و دابی پێغەمبەریش (ﷺ) وابوو کە وەختێک لە مەدینە دەرچووبا، بۆ جیھاد یاخود حەج یاخود جگە لەوێ؛ یەکیکی دەکردە جێنشینى خۆی لەسەر مەدینە، وەک ئیبن ئوم مەکتوم و عەلی کورپی ئەبوو تالیب و جگە لەوانیشی داناو، ئەوێش بەھۆی ئامادەنەبوونیەو، جا کە تەشریفی دەھاتەو سەفەتی جێنشینى لە جێنشینەکەى وەردەگیرایەو؛ بەھۆی نەمانى ھۆکارە کە یەو کە ئەویش ئامادەییە.

بگرە دەقە شەریعیەکان بەتەواوی پێچەوانەى ئەو واتا لاوازیان چەسپاندوو، کە پەرورەدگار جێنشینى مەرۆقە لە حالى دیارنەمانیدا، نەک ئەوێ مەرۆف جیی پەرورەدگاری بگریتەو، کە پێشەوا موسلیم لە فەرموودەى ئیبن عومەرەو گێراویتیەو کە پێغەمبەر (ﷺ) ئەگەر بچواوەتە سەفەر، دەیفەرموو: «پەرورەدگارم

(۱) "صحیح البخاری": (۳۴۵۵)، و "صحیح مسلم": (۱۸۴۲).

(۲) "صحیح مسلم": (۱۸۹۵).

ئەتۆ ھاوعلی له سه فهدرا، ئەتۆش جینشینی له مالمونال و لانهدا.»^(۱)

ئەم تێگەشتەش بۆ ئایەتە کە شوینپێهە لگرتنی سەر جەم ئایەتە کانی دیکە کە چەمکی جینشینیان بە کارهێناوه؛ پالپشتی لێ دەکات؛ وهختیک قورئان کە فەرماشتی پەرورەدگار هەندیکێ راقەیه بۆ هەندیکێ تری، زۆرجار ئەو مانایانە لە شوینپێکی دیاریکراودا گشتی و ناروون بن، لە شوینپێکی دیکەدا ماناگەلێکی پروونکەرەوه دەیخەنەرۆو، ئەم واتایەش کە بریتییە لەوێ کە رەگەزی مەرووفەکان هەندیکیان دەبنە جینشینی هەندیکێ تریان، لە زۆر شوینی پەر توو کەهێ پەرورەدگاردا زۆر و بەربلاو هەیه، لەوانە ئەوێ کە دەفەر موویتی: ﴿قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَهْلِكَ عِدْوُكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ [الأعراف: ۱۲۹] «مووسا وتی بە شکوو پەرورەدگارتان دوژمنە کەتان لەناو بدات و ئیوه بکاتە جانشین لە زهویدا ئەوجا پروانیت (بیخاتەدەر) چ کارێک دەکەن.»

جا ئەم جینشینییه لەپاش فەوتانی ئەوانە یێش خۆیانەوه هاتەجێ، هەر لەم وێنەیه دەفەر موویتی: ﴿فَكَذَّبُوهُ فَنَبَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ﴾ [يونس: ۷۳] «جا نووحیان بە درۆخستەوه، جا ئیمەش ئەو و ئەوانە یێ لێگەلیدا بوون رزگارمان کردن لە کەشتییه کەدا و کردیشمان بە جانشین.»

بە پامانیش لە ئایەتە کانی جانشینییتی مەرووف دەبینیت کە ئاماژە بە واتای لەپاشییتی و بە شویندا هاتن دەدەن، بەجۆریک کە ئەم جانشینییتیە لەپاش خەلکانی پێشووهوه دەبێت، واتە ئاماژە بە دەستاو دەستکردنی جینشینی لەنیوان نەوه کانی ئادەمدا دەدات نەک جینشینی لەبری خودا، جا هەندیک لە نموونە ی ئەو ئایەتە دینیهوه کە ئاماژەیان بە چەمکی دەستاو دەستکردنی جینشینییتی و بە شویندا هاتن تێیدا کردووه، لەوانە ئەوێ کە پەرورەدگار دەفەر موویتی: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾ [يونس: ۱۴] «لەپاشان ئیوه مان کرد بە جانشین لە سەر زهویدا لەپاش ئەوان.»

هه روا ده فره موویت: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ﴾ [مریم: ۵۹] «جا جانشینیک له پاشی وان بوونه جانشین.»

دیسان ده فره موویت: ﴿وَإِذْ كُنَّا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾ [الأعراف: ۶۹] «یادی ئه وه بکه نه وه که له پاش گه لی نووح ئیوهی کرده جانشین.»

ههروه ها ده فره موویت: ﴿وَإِذْ كُنَّا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ [الأعراف: ۷۴] «یادی ئه وه بکه نه وه که له پاش عاد ئیوهی کرده جانشین.»

جا گشت ئه م ئایه تانه ئاماژن به مانای له پاشییتی که ئه ویش مانای به شویندا هاتن ده دات.

ههروه ها ده فره موویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكَ خَلِيفَ الْأَرْضِ﴾ [الأنعام: ۱۶۵] «ئو بوو که ئیوهی کرده جانشینانی زهوی.»

ههروه ها ده فره موویت: ﴿وَجَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾ [النمل: ۶۲] «ههروه ها ده تانکاته جانشینانی زهوی.»

ئیدی ئه م شاهیده روونکه ره وانه له وه حی، مانا ئه گه ری و گشتیه کان ده خه نه روو له نمونه ی فره مایشتی: «من له سر زهویدا جانشینیک داده ئیم»، که مه به ست لیی ده ستاوده سترکردنی جینشینی و به شویندا هاتنه تیدا له ناو ره گه زی مروّقایه تی خویدا، نه ک جینشینیه تی له بری (الله).

له پاشان له و شتانه ی که جهخت له وه ده کاته وه که مانای جینشین لیره دا مه به ست لیی ته واوی ره گه زی مروّقه کانه، نه ک ته نها خودی ئاده م سه لامی خوا ی لی بیت، ئه وه ی که ئه گه ر مه به ست ئاده م بووايه، ئه وکات ئه و قسه یه ی فریشته کان له جیی خو ی نه ده بوو: ﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ﴾ [البقرة: ۳۰] «وتیان ئه ری خه لکانیکی لی داده ئییت که خراپه ی تیدا بنینه وه و خوین بریزن؟»

له کاتیکدا که ئاده‌م سه‌لامی خوای لښ بښت خراپه‌کار نه‌بوو له‌سهر زه‌ویدا، خوښی نه‌رشت، که‌واته مه‌به‌ستیان په‌گه‌زی مروّقه‌کانه.

له‌راستیشدا: ئه‌وه‌ی که زوړ سه‌ری له زانایانی ئهم دوايیه‌ی راقه‌کاری قورئان تیکداوه له تیگه‌یشتنی مانای (الخلیفة-جینشیندا) ئه‌وه‌یه که به تاک هاتووه، له کاتیکدا (الخلائف-جینشینه‌کان) شیوازی کوّیه!

له واقیعیشتدا: له زمانی عه‌ره‌بدا وشه‌ی تاک زوړجار دښت و مه‌به‌ست لښی کوّیه، پښه‌وای نه‌حو «سیبه‌وه‌یه» ئاماژه‌ی به‌وه کردووه، که فهرموویه‌تی: "نکوّلی لښ ناکرښت له زمانی واندا که وشه تاک بښت و مانای کوّ بدات." (۱)، «سه‌عالیبه» ده‌فهرموویت: "به‌شیک له دانانی تاک له جښی کوّدا، که یه‌ک له شیوازه‌کانی عه‌ره‌به." (۲)

ئوه‌ش پښایکی شیوازی به‌کارهاتووه که قورئانیش له زیاد له شوینیکدا هښاویه‌تی، دوا زانای راقه‌وان شځی شه‌نقیطی ئاماژه‌ی به‌سروشتی ئهم شیوازه کردووه، که له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌فهرموویت: "ئوه‌ی له به‌دواداچوونی زمانی عه‌ره‌بییه‌وه که قورئانی پښ دابه‌زیوه بوم به‌دیاردنه‌که‌وښت ئه‌وه‌یه که یه‌ک له شیوازه‌کانی ئه‌وه‌یه که تاک ئه‌گه‌ر ناوی په‌گه‌ز (اسم جنس) بوو، ئه‌وا به‌زوړی مه‌به‌ست لښی «کوّ» یه." (۳)

له نمونه‌ی ئوه‌ش ئه‌وه‌یه که کاتیک په‌روه‌ردگار باس له به‌خششه‌کانی به‌هه‌شت ده‌کات ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ﴾ [القمر: ۵۴] «به‌راستی که له‌خواترسان له باخات و پرووباردان»، جا «پرووبار» ی به‌شیوازی ناوی تاک هښاوه، له کاتیکدا مه‌به‌ست لښی کوّیه. خو ناگونجښت ئهم ئایه‌ته

(۱) سیبویه، «الکتاب»، تحقیق: عبد، السلام هارون: (۱/۲۰۹).

(۲) الثعالبی، «فقه اللغة»، مؤسسة الرسالة، (ص ۳۳۵).

(۳) الشنقيطي، «أضواء البيان، طبعة المجتمع: ۵/۳۱».

به به لگه به ټنر ټه وه که له به هه شتدا ته نها يهک ړووبار هه يه که په روه ردگار
فه رمووشيه تی: ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾ [محمد: ۱۵] «تټيدايه چه نده ها
ړووبار له ئاوی نه گورای تټکنه چوو.»

ټه وهی که له حالۍ داننانيشدا به راستی ټهو بوچوونه لاوازه دا که هه نديک
له زانايانی ړافه کاری ټهم دوايپانه هه لټانېزارووه که مانای جټنشين لټره دا:
جټنشينه له بری په روه ردگار؛ هټشتا خو ټهو ړاکارانه ش که مه لپيان به لای ټهم
ړايه لاوازه وه بووه، نه يان وتووه که ناوه ړوکی ټهم جټنشينيه ټاوه دانکرده وهی
ماددی سه رزه وييه، به لکوو ناوه ړوکی ټهم جټنشينيه يان به به ړپاکردنی
ټايينه که ی خدا داناوه، هه روهک به نموونه به غه وهی ده فه رمووټ: "ړاست
ټه وه يه که مروف جټنشینی خودايه له زه وی خودادا بو به ړپاکردنی حوکمی
خودا و به جټگه ياندنی ړپاره کانی".^(۱)

جټنشينيه تيش له به جټگه ياندنی فه رمانه کانی په روه ردگار و به ړپاکردنی
حوکمه کانيدا. مانای ټه وه يه جټنشینی لټره دا ديسان چوويه وه سه ر
ټاوه دانکرده وهی ئيمانی، نهک ټاوه دانکرده وهی ماددی، که وايه هيچ شتټکی
نوئ له م واتايه دا نييه.

زور به کورتیش؛ ټه گره کانی ماناگه يټنی له م ټايه ته دا سيانن، با خوټنهر
بمانبووړټ له چوونه ناو هه نديک ورده کاری هونه ری که ناچاری بووین به هوئی
زور به لگه هټنانه وهی په رگيرانی ړټبازی مه ده نييه ت به م ټايه ته، ټهو سټ ټه گره
واتاييه ش ټه مانن:

ياخود (جټنشين - خليفة): له سه ر کيشی (فعيلة) بټ به مانای (مفعول -
به رکار)، واته: جټگيراهه که نه وه کانی ټاوه م هه نديکیان جټی هه نديکیان
بگرنه وه و ببه جټنشینی يه کدی که تټگه يشتنی به هټز بو ټايه ته که ټه مه يانه.

(۱) البغوي، "معالم التنزيل"، تحقيق: النمر وزملائه، دار طيبة: (۱/۷۹).

ياخود (خليفة): له سهر کيشى (فعيلة) بيت به مانای (فاعل)، واته: جيگروهه و جينشيني ئهوانه ي پيش خو، که ئادهم جى بوونه وه رانتيكى بهر له خو، گرتبيته وه له سهر زهويدا، ههروهک کو مه لئیک له پيشين ئه مه يان وتووه.

ياخود (خليفة): جينشين بيت له برى خودا و بريکاري بيت له راويستاندننى حوکمی خودادا.

جا به پى هه رسى ئه گهر بو ئايه ته که، به به هيز و به لاوازيه وه؛ هيشتا ئه وه هه لئاگر يت که په رگيرانى ريبازى مه ده نيه ت له واتاکانى سه نته ربوونى ئاوه دانکردنه وه ي ماددى و ئامانجبوونى شارستانيه تدا و ئه وه ي که ئه وه جه وه ره ي فرمانى مرو فة لتيان خرکردوه ته وه و داويانه به کو ليا.

له باره ي به لگه هينانه وه ش به م ئايه ته له سهر پيزنان له په گه زى مرو ف به له بهر چاوگرتنى ئه وه ي که جينشيني خودايه، به چاو پو شى کردن له شووناسى ئايينى و به نديا به تى، ئه مه يان ئيدى ئه نجامگيري به کى پيکدزه له گه ل زانباريه کانى وه حيدا؛ چونکه جينشيني به تى مرو ف -جا به واتاي جيگرتنه وه ي مرو فة کان بو يه کتر، ياخود جينشيني تييان بو پهروه ردگار- شه ره فمه ندي به کى په ها ني به وهک ئه وه ي په رگيرانى ريبازى مه ده نيه ت تي به گه يشتوون، به لکوو ريز و به رزي به که ي وابه سته به به به جيگه ياندى به نديا به تيه وه، خو ئه گهر مرو ف پشت له وه حى بکات، ئه وکات شه ره فمه ندى ئه م جينشيني به تيه ي لى ده سه نري ته وه. هه ربويه پهروه ردگار له باره ي رو لى پشت کردن له وه حى له لپسه ندنه وه ي شه ره فى جينشيني تييدا ده فه رموو يت: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ [فاطر: ۳۹] «ئهو خودايه به که ئيه وه ي کردو وه ته جانشين له سهر زهويدا، جا هه رکه س بي باوه ري يت، بي باوه ري که ي له ئه ستوى خو يدا به، بي باوه رانيش بي باوه ري به که يان له لاي پهروه ردگار جگه له بو غز و قين

هیچی دیان لی زیاد ناکات، ههروه ها بیباوه ران بیباوه پیه که یان جگه له دۆران و خه سارۆمه ندی هیچی دیان لی زیاد ناکات.»

ههروه ها پهروه ردگار شتیکی له به سه رهاته کانی میژوو باس فهرمووه، ئه وهشی که چۆن شه ره فمه ندی جینشیننی زهوی له یهک له گه لان ده سه نده وه وهختیک پشتیان له وهی و په یام به ریه تیه کان ده کرد و ده یخسته سه ر شانی گه لیککی دیکه وه، ههروهک ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ (١٣ - ١٤) «به راستی که ئیمه چا خانی کمان پیش ئیوه فه وتاند و له نیو برد وهختیک که سته میان کرد و پیغه مبه رانیان به به لگهی روون و ره وانه وه بو هات و ئیدی له وه دا نه بوون که باوه ر بینن، ئاوه ها تۆله له خه لکانی تاوانبار ده ستینینه وه. له پاشان ئیوه مان کرده جانشین له سه رزه ویدا له پاش ئه وان تا کوو ببینن (دیاری بخه یین) ئیوه چۆن کاریک ده که ن.»

جا ئهم ئایه ته جه وه هه ری فرمانی به جینشینکردنی ده رخستوه که بریتییه له تاقیکردنه وه به باوه ر و به کرده وهی چاکه و شوینکه وتنی پیغه مبه ران له پاش ئه وهی که پهروه ردگار ئه وهی له گه لانی پیشوو سه نده وه به هووی پشتکردنیان لی، ئهم واتایهش سه بارهت به فرمانی به جینشینکردن چه ند ئایه تی دیکهش به هه مان شیوه روونیان کردوه ته وه، ههروهک پهروه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ [الأنعام: ١٦٥] «ئوه ئه و خودایه یه که ئیوهی کردوه ته جانشین له سه ر زه ویدا، هه ندیکتانی به رز کردوه ته وه به سه ر هه ندیککی دیکه دا تا کوو له وه دا که پییداوون تاقیتان بکاته وه.»

هه ربۆیه؛ ئه و ئوممه ته ی که به ندایه تی به دیده هینیت ئه و ئوممه ته یه که

مانای به جینشینکردن و جینشینیه تی ئاده میزادی هیناوه ته جی، ههروهک پهروهردگار دهفه رموویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ﴾ [النور: ۵۵] «پهروهردگار به لینی داوه به وانهی که باوهریان هیناوه له ئیوه و کاری چاکه یان کردووه که سویند بیت له سهرزهویدا ده یانکاته جانشین ههروهک نه وانهی پیس نه وانی کردووه ته جانشین و نه و ئایینهی - که خوی ته نها به وه رازیه لئیان- بویانی ده چه سیپیت و ده سولات پی ده دات.»

جا نه وهیه جینشینیه تی شهرعی ئیمانی ستایشکراو له هه موو ره هه ندیکه وه، نه وه شه که به باوه ر و کاری چاکه و بهرچاو پروو نبوو ته وه بهرپوشنایی په یامبه ریه تیه کان و کاریکردنی ئایین و چه سپاندنی ده بیت، نهک بریتیت ته نها ئاوه دانکردنه وهی مادی.

له واقعی شدا: به لگه هینانه وه به ئم ئایه ته له سهر ریزنان له ره گه زی مرو فایه تی به چاوپوشی له شووناسی ئایینی، ده ستوهردان و چه واشه کارییه کی توند ده نویت که سرپنه وهی ناوه روکه کانی دیکه ی وه حی لی ده که ویته وه که رو لی شووناسی ئایینی به ده رده خه ن له پیکهینانی پیوه ری هه لسه نگاندن و په یوه ندیه کاند، ئم پرسهش به وردی و دوو رو دریزی له برگی مرو فاندنی په یوه ندیه کاند ده خهینه به رباس.

پوخته ی باب ته ش: ئم دوو ئایه ته -مه به ستم دوو ئایه تی ئاوه دانکردنه وه و به جینشینکردنه- بو زورینه ی دروشمه کانی گوتاری زیده ره وی مهده نی کراوه ته به لگه و بنچینه، زوریکیشیان هه ولی نه وه ده دات په یوه ندی و خو دانه پالیک به شریعه ته وه بینته کایه وه له رپی به زور ده ستکاریکردن و مانا گو رینیا نه وه، کردنیان به زه مینه یه ک بو هینانه دی ژینگه یه کی له بار بو چه مکه کانی زیده ره وی مهده نی، پیکه وهش قه باره ی زور له خو کاری و رپه خو دانی سته مکارانه و

لادهرمان له گوړینی واتای خودی دوو ټایه ته که دا بو به دیار که وت، سهره پای
 پیکدادانی ټو لیکدانه وه لادهره له گهل زانیارییه کانی دیکه ی وه حیدا، زور
 به لگه هیڼانه وهی شهرعی دیکه ش هه ن که هه ندیک له زیده پره وانی مه دهنییه ت
 دوو باره ی ده که نه وه که له شوینی خو ی و له برکه کانی داهاتوودا ټامازه به وانیش
 ده که ین و گفتوگو یان له سهر ده کریت.

۷- ئیسلامییه کان دژ به شارستانییه تن

له ئەدهبیات و کلتووری پەرگیرانی پریازی مه دهنیه تدا زۆر ئه وه دهوتریته وه که بزوتنه وه ئیسلامییه کان عه ده می- نه بوونی و پره تکه ره وه ن له دژی شارستانییه ت و مه دهنیه ت و نوښگه ری، ته نها کۆمه لیک ته وژمی شوو ناسین نه ک رابوونی، ته نها میکانیزمی پریگریکاری و به ره نگاریان له هه مبه ر گۆرپانکاری له هه مبه نه دایه، کۆمه لیک بزوتنه وه ی جوداخوازی گۆشه گیرن که بانگه واز بۆ داخراوی و خۆداشاردن ده که ن، دژن به سوود وه رگرتن له ده سته وه ته مه دهنیه تازه کان، نموونه ی ئەم قسانه ش -که زۆرپراشکاوانه بلیم- به کاربه ریان له رۆژگاری ئیستادا زۆربووه و جۆریک له نابوو تیشیان به روخساره وه یه.

ئەم قسه وباسه رۆژنامه وانییه به کاربراوانه ش له دوو حاڵه ت به ده رنین: یان ئه وه ی که خاوه نه که ی ئاراسته ی ئیسلامی به باشی نه ناسیوه و خویندنه وه ی بۆی نه بووه، ته نها ئه وه یه تازه یی و به رباسی ئه و جۆره ده ربهرینه ی چووه به دلدا و ئیدی له ده می ئه وانی دیکه ی وه رگرتووه و ده یلێته وه، له کاتیکیشدا -شایانی باسه- که ئه وانه دروشمگه لێکی کۆن که هزری عه ره بی ماوه ی چه نده ها ده یه یه وه ک تووتی ده یلێته وه، به لام ناوخۆی خۆمالیمان تازه به تازه هاوردی کردووه و پیتی زانیوه.

یاخود ئەم قسه یه به پالنه ری ستراتیژییه تیکی مشتومرکاریی هاتوو ته پیش که تیدا نووسه ر هه ولی چه واشه کاریکردن به رانه ر هه لۆیستی ئیسلامی و هه لآوساندن و ئالۆزکردنی و ویناکردنی به شیوه یه کی نه رپنی ده دات؛ به ئامانجی ئاسانکاری و رپخۆشکردن بۆ سووککردن و له به رچاوخستن و هه روا وه لامدانه وه ی، جا ئه وکات ئەم نووسه ره زۆرانبازی له گه ل کۆمه لیک دیو و

درنجدا دەکات کە راستەقینە نین و تەنھا وێنەیه‌کن کە خۆی دروستی کردوون تاکوو وەلامیان بداتەوێ هەر وەکوو ئاشی هەوایی.

زۆرجاریش کاتێک لە پالنه‌ره‌کانی ئەم قسەیه‌ ده‌کۆلیته‌وه، ده‌بینیت نووسەر خه‌ریکه‌ برینیکی له‌خوێنگه‌وزاوی هه‌لۆیست و گرفتێکی تایبه‌تی خۆی پێ تیمارده‌کات، که هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ له‌به‌رچاوگیریه‌ به‌تیه‌یه‌کانی دۆسیه‌که‌وه‌ نییه‌، تەنھا ئەو‌یه‌ دیارده‌ی ئیسلامی له‌م حاڵه‌ته‌دا مه‌رامێکی تۆله‌ لێسه‌ندنه‌وه‌یه‌ و هه‌یچتر.

به‌هه‌رحال، هه‌ڵه‌ گشتیه‌یه‌کانی هه‌لۆیستی ئیسلامیه‌یه‌کان له‌هه‌مبه‌ر شارستانییه‌ت و رۆشنخوازی به‌گشتی و شارستانییه‌تی رۆژئاوایی به‌تایبه‌تی، روون و رۆشنه‌ و له‌کەس تێک‌نه‌چوو، راسته‌ له‌ هه‌ندێک له‌ ورده‌کارییه‌کاندا بیروپرای جیاواز هه‌ن، به‌لام هه‌ڵه‌ گشتیه‌یه‌ مه‌نه‌ه‌جیه‌یه‌کانی زۆرینه‌ی ئیسلامیه‌یه‌ هاوچه‌رخه‌کان هاوبه‌شن که‌ نزیکه‌ بلێن له‌ هه‌یچ چاوپێکی به‌ویژدانه‌وه‌ ته‌ماوی نین، ئەم هه‌لۆیسته‌ش له‌ سێ توخم پێک‌دێت که‌ له‌ حه‌قیقه‌تیاندا بریتین له‌ جیاکردنه‌وه‌ی ئەکادیمی و رێبازی بۆ ئاسته‌کانی خوێندنه‌وه‌ و تێکه‌ڵاوبوون و لێوه‌رگرتن، هه‌رکه‌سیش ئەم سێ جیاکه‌ره‌وه‌ مه‌نه‌ه‌جیه‌یه‌ وه‌ر‌ب‌گ‌ری‌ت و باش لێی تێب‌گ‌ات، ئەوکات باش له‌ هه‌لۆیستی هاوچه‌رخ‌ی ئیسلامیش ده‌گات له‌هه‌مبه‌ر شارستانییه‌ت و رۆشنییری به‌گشتی و شارستانییه‌تی رۆژئاواییش به‌تایبه‌تی، ئەم جیاکه‌ره‌وه‌ مه‌نه‌ه‌جیه‌یه‌ش به‌م شێوازه‌ن:

توخمی یه‌که‌م: «جیاکاری له‌نیوان شارستانییه‌ت وه‌ک ئامانج و شارستانییه‌ت وه‌ک ئامراز»

که‌ شارستانییه‌ت له‌لای په‌ر‌گیرانی رێبازی مه‌دەنییه‌ت داخوازییه‌کی ره‌ه‌ایه‌ که‌ ده‌یانه‌وێت باهۆزی توندی هه‌رچۆنێک و به‌هه‌ر لایه‌که‌دا بێت هه‌ل‌کات به‌بێ بوونی هه‌یچ مه‌رجێکی سه‌پێنراو به‌سه‌ریدا له‌ژێر سایه‌ی ئازادی تاکه‌که‌سیدا

تا پلهی ونبوونی واتا و لیلی و ناروونی ئامانج، به لām شارستانییهت له وینای شهرعیدا: شارستانییهتیکي ئاراسته کراوه به ئامانجی به دیهینانی به ندایه تی به ههرچی له خویگرتوو له سهرخستن و دهرخستنی ئایین و ههستان به دروشم و شهریه ته کان، جا له ویدا شارستانییه تی ستایشکراو واته شارستانییه تی ژیربارکراو به کۆت و پێوه نده شهرعییه کان و ئامانجدار به سهرخستنی ئیسلام و به دیهینانی به ها و ناوه پۆکه کانی، ته نانه ت تاک تاکي پرس و ئاست و به شه کانی شارستانییهت به های ورد و راسته قینه ی خویان به پیی به جیهینان و په یوه ندی هه بوونیان به م ئامانجه وه وهرده گرن.

هه ربویه؛ شهریهت چه مکی شارستانییهت یاخود مه دهنیه تی به کارنه هیناوه، به لکوو دووچه مکی: «هیز» و «زالی» و ئهو وینانه ی به کارهیناوه، وهک پهروه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْحَيْلِ﴾ [الأنفال: ۶۰] «بۆیان ئاماده بکه ن ههرچی پیتان ده کریت و له توانا تاندا یه له هیز و له دابه ستنی ئه سپ و سواری» ههروه ها پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرموویت: «به راستی که هیز هاویشتنه.»^(۱)

ههروه ها پهروه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ [آل عمران: ۱۳۹] «ئیه ون بهرز و زال» ههروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: «دهستی بهرزی سهروه بهشتره له دهستی نهوی ژیره وه.»^(۲)

ههروه ها نموونه ی دیکه ی ئه م ده قانه، زانراویشه که ئهو وزه خه یالپیکهینیه ی له ئاماژه کانی چه مکی شارستانییهت و مه دهنیه تدا هه یه وهک ئهو واتا یانه نین که چه مکی هیز ده ی نوینیت که هیز چه مکیکی خزمه تکار و پابه ندی په رهنسییه، به لām شارستانییهت چه مکیکی ئاماژه کاره به چیژ و خوشگوزهرانی.

(۱) "صحيح مسلم": (۱۹۱۷).

(۲) "صحيح البخاري": (۱۴۲۷)، و "صحيح مسلم": (۱۰۳۳).

مه به ستيش له وه: ئه وه يه که شارستانيهت و مه دهنیهت له لای
ئیسلامیه کان داخوازیه، به لام داخوازی سهره کی نییه، یاخود داخوازی
جه وه هری له ژيانه دا، به لکوو ته نها ئامرازه بو به دیهتانی ئامانجی راسته قینه
که به ندایه تیه.

توخمی دووهم: «جیاکاری له نیتوان ره هه ندی زانستی، فه لسه فی، و سیاسیدا»
زیده ره وانی مه دهنیهت بانگه واز ده کهن بو به پیره وه چوونی شهیدایانه و
له ئامیزگرنتی ده سته وتی رۆژئاوایی به سهرجه م شیوه کانییه وه چۆن بلی
پیدراویکی یه کپارچه ی بیجیاوازیه، نارچه تیش ده بن به پشکنین و توپکاری
پیداگرانه و ورد، به جوریک که به خۆدوورگرنت و عه ده میبوون و ره تکرده وه ی
رۆشنخوازی له قه له می ده دن. هه ربویه؛ به شیوه یه کی کرداری بانگه وازی بو
چاوپوشیکردن له که لینه کان ده کهن یاخود به هانه و پاکانه ی بو وه رپده خهن،
بیرورای نه شاز و ناماقوول و تهری ناو که له پووری بو ده بیننه وه تاکوو پالی
له سهر بداته وه، به لام ئیسلامیه کان به شیوه یه کی روون جیاکاری له نیتوان سی
ره ههنده سهره کییه که ی شارستانییه تی رۆژئاواییدا ده کهن، جا هه لسه نگاندن
و پیداغری و ورده کاریان له پشکنیندا به وپییه به رپوه ده چیت.

جا ره هه ندی یه که م: ره هه ندی زانستی په تییه به ههرچی به ره هه می ئه زموونی
و زانستی سروشتی و پیشه سازی و ته کنۆلۆژیا و سیستمه کانی په یوه ندی و
کۆمپیوته ری و نمونه ی ئه وانه وه هه یه له و به ره هه مانه ی که لایه نی که ره سته یی
و ئامرازییی په تییان به سهردا زاله، به جوریک که ههر که لتووړیک ده توانیت
به پپی به هاکانی خۆی ئاراسته یان بکات. جا ئه مه یان توانست و داناییه کی
هاوبه شه، که دروستی و پیکانی هزری رۆژئاوایی تیدا زیاتره هه تا لادان و
گومرا بوونی.

به لکوو له مرودا کۆمه لگای رۆژئاوایی به ته نها خۆی نییه له و مهیدانه دا، که

میلله تانی دیکه ش به شداریان له م بهر هه مه پانه ته کنیکانه دا هه یه نه گهر له پشتریش نه بن تیدا، به تایهت ژاپون و چین و هیندستان، ههروه ها دیارده ی (outsourcing) پیدانی مافی خستنه سه رکار له گرنګترین دیارده کانه که هه نګاوه له پانه کانی خه سته بونه وه ی له نه زموونی ته کنیکی جیهانیدا وه ده رخت، به جوړیک که په یمان نامه کانی پیشه سازی دهره کی له ناوچه کانی کارکردنی هه رزاند، چه ندین جه مسه ری نوپی نه زموونی ته کنولوژی له دهره وه ی پیته خته روژناواییه کاند د پیته کایه وه.

هوکاری زالبوون و زوړی دروستی و پیکان له م لایه نه دا نه وه یه که نه و بهر هه مانه له رپسا گه ردوونیه کانه وه وه رگیرون که پهروه دگار له سروشتدا دایان، واته به شیکی هاو به شن که به هو ی زه مینه ی ئاینیه وه جیاوازیه کی نه وتویان تیدا دروست نابیت.

له واقعی شدا: ئیسلامیه کان به سه رجه م گروکانیانه وه پیش غیری خو یان له تویره رو شنبیره کانی دیکه که وتوون له سوود لیوه رگرتی، بگره زوړیک له سه له فییه کان له سه ر نه وه یان نووسیوه که حه قیقه ته کانی ناو زانسته سروشتیه کان حه قیقه تگه لیکی شه رعیشن، به لکوو زانستیک له زانسته هاوچه ر خه کانی سه ر پرووی زه وی له مرودا نابینیه وه که هاوه لانی له پرووی پر وگرامیه وه هینده ی زانسته شه رعیه کان خزمه تیان کردیت.

ههروه ها وینه ی لاوه ئاینیداره کان له ناو کو لیژه کانی پزیشکی و نه دازاری و کو مپیوته ر و هاو شتیه کانیاندا نه ک ته نها وینه یه کی ئاساییه، به لکوو وینه یه کی شیوا زگه ربی چه سپاوه له ناو هو شیاری میلیدا، ته نانه ت مو حه ممه د نه ره کو نی فرانکفونی توندپرو، له چهنده ها شوین له ناو تویره نه وه کانیاندا ئاماژه ی به وه کردوه، ههروه ک ده لیت: "ئیمه ده زانین که زوړیک له قوتا بیانی کو لیژه زانستی

و ته کنیکیه کان سهر به جوولانه وه سه له فیه ئوسولیه کان. ^(۱)، دیسان
ئهره کوڤ له کتیبکی دیکه دا ده لیت:

"تیبینی ئه وه ده دهین که زۆریک له تویره رانی زانسته فیزیایی و بیرکاری و
پزیشکی و هاوشیوه کانیان ده خزینه ناو ریزه کانی ئه م ته و ژمانه وه، -واته: ته و ژمه
ئیسلامیه کان- زۆر زیاتر له پسپو رانی زانسته کانی مرو و و کومه لگا، له میانه ی
ئو و ململانی و ئالوزیانه ش که له زانکۆکانی تونس و جه زائیر و قاهره که و تنه وه
و ... هتد، زانیومه که کهسانی وشک و ده مارگیر به شیوه یه کی تایبه ت سهر
به کۆلیژه کانی زانسته کانن، به راستی که دیارده یه کی شایانی وردبوونه وه و
به دوا دا چوونه." ^(۲)

ئهمه له پال دیارده ی به پیره وه هاتنی ئیسلامی بو خوله کانی راهیانی
خۆبه رپوه بهری و زانستی سهرکه وتن و جگه له وانه شدا، سا نازانم واتای چیه
موزایه ده کردن و خۆه لکیشان به سهر ئیسلامیه کانه وه و وتنی ئه وه ی که
ئهو ان دژ به رۆشنخوازی و سوودبینین له ده سته که و ته کان؟

ئهو جا په هه ندی دووهم: په هه ندی فه لسه فی شارستانییه تی رۆژئاواییه به وه ی
له خۆیده گریت له پرسیاره ئه نتۆلۆژی (وجودی - بوونی) یه کان و ئه بستمۆلۆژی
(مه عریفیه کان) و ئه کسیۆلۆژی (به هاییه کان)، ئه وه شی له دوا ی ئه وانه وه دیت
له بازنه گه و ره کانی فه لسه فه، له وینه ی حه قیقه تی ژیان و چه مکی به خته وه ری
و حه قیقه تی مرو و و رۆل و سنووره کانی و داها تووی مرو و قایه تی له پاش نه مانی
و جیهانی سهر وه و سهر چاوه یه تی په وشت و په هایی و پژه یی بوون، هه روه ها
سهر چاوه کانی مه عریفه ت-زانین که بنیادی ژیرخانی فه لسه فه یه و نموونه ی
ئهو انه.

(۱) أركون، "الفكر الإسلامي: قراءة علمية"، مركز الإنماء القومي، الطبعة الثانية، (١٩٩٦م)،
(ص ١٨١).

(۲) أركون، "تاريخية الفكر العربي الإسلامي"، مركز الإنماء القومي، الطبعة الثالثة، (١٩٩٨م)،
(ص ٢٦).

جا ئهم ږهه ندهيان گومړايي هزري ږوژئاوایي تييدا زياتره له دروستي و پيکاني، به تاييه ت له پرسه گه وره کاند، ورده کاري و به شه گچکه کانيشي له وانه يه هه نديکي هاو به ش بيت و هه نديکيشي له گهل وهيدا دژبه ريتي هه بيت.

به لکوو خوښه ري موسلمان نزیکه که هيچ نه نجامگه ليکي سه لمي تراوي تييدا نه بيني ته وه که دلې پي خوښييت و وهک په يامپيکي کومه لايه تي هه لي بگري ت، به لکوو هر فهيله سوو فيک ته وه ي که فهيله سوو في پيش خو ي وتوويه تي هه لي ده وه شيني ته وه، ئامانجي خوښه ريش له م بابه تانه دا ته وه نيه که وينا و بيرو باوه ري به شي وه يه کي راست و دروست بنياد بنيت و ئيدي شتيک بو خو ي زياد بکات، به لکوو ويستگه ي دوايې ته وه يه که نه رميه يه کي زهيني و راهاتيک له سره گوتوبيز و وه لامدانه وه و هه لوه شانده وه دا پهيدا بکات، له به رانه ريشيدا پاکيزه يي يه کلايي و يه قين-دلنيايي له ده ست بدات که له گرنگ ترين هوکاره کاني پيشه وايي تيه له ئاييندا، هه روهک ده فهرمو وپت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَوْقِنُونَ﴾ [السجده: ۲۴] «له وان پيشه وايانيکمان گيړا که به فهرماني ئيمه ږي نومايي بکه ن وه ختيک که ئاراميان گرت و سه باره ت به ئايه ته کاني ئيمه يه قين-دلنيايان هه بوو.

ئيدي خوښه ږ پرده بيت له گومان و پارايي و سه رگه رداني و نه ږراندنه وه له گشت شتيکدا، تاوه کوو ده گاته قوناغيکي عه ده مي-نه بوونگه رايي که تييدا ناتواني ت داني يه کلايي به هيچ يه کيک له پي دراوه کاني شه ري عه تدا بنيت، ته وه ش ديارده يه کي بينراوه، خو گومان و دوو دلي و لي هه له بوونيش له بنچينه گه وره کاند له به شه کاني نيفاقن، په نا به (الله)، هه روهک په روه ردگار ده فهرمو وپت: ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾ [التوبة: ۴۵] «دل ه کانيان پارا بووه جا هر له ناو گوماني خو ياندا دي ن و ده چن و سه ريان لي شيواوه.»

هه ربویه؛ زۆرینه ی زیده ره وانی مه دهنیه ته ده بینیت که نزیکي ئه
توژینه وه فلهسه فیانه که وتونه ته وه هه ره ئه وه ده لینه وه که "گرنه خسته ره ووی
پرسیاره کانه نه که وه لانه کان"، یاخود ئه وه ی که: "به ره و نمایشکردنی پرساری
زیاتر"، نمونه ی ئه م ده ربړپانه ش که وه که هۆشبه ریخ خو یانی پي دلده دهنه وه
له نه گه یشتن به ئه نجامه کان، هه تا ئه وه ی که له لای میژو و نووسانی فلهسه فه
ئه و قسه یه زۆر به ربلاوه که: "فلهسه فه پرسار پیشکه ش ده کات زیاتر له
پیشکه شکردنی وه لام"، ئه م حاله ته ش له به مه زنبینینی هاویشتنی پرساره
گومانا و بییه کان و به سوو کړوانین له وه لانه کان؛ حاله تیکي دیرینه که له رۆحی
فلهسه فی گومانه وه دزه ی کردووه، هه تا ئه وه ی که پیسه وا ئیین ته یمیه له
ره خه گرتن له هه مان بیروکه وه ده فهرموو پت:

"پله و پایه ی یه کیکیان ته نها له توانستی په لپ و تانه و نیقاشدا خوی
ده بینیت ته وه، زانراویشه که په لپ و تانه نه زانستن، نه سوو دیشیان هه یه،
باشترین حالی خاوه نه که شی ئه وه یه که بلتین له ئاستی عه و امیکدایه، چونکه
زانست له وه لامدانه وه ی پرسار دایه".^(۱)

هۆکاری ئه وه ش ئه وه یه که: پیکهاته سه ره کییه کانی ناو ئه م بازنامه:
یاخود لایکی په تین^(۲) - که زۆرینه یه -، یاخود کیتابی (ته وراتی و ئینجیلی)

(۱) ابن تیمیه، "مجموع الفتاوی": (۴/۲۷).

(۲) لایکییه ته به عه ره بیکردن تیکي راسته وخوی وشه ی (Laifit) ه، که له سه ده ی نۆزده دا
به م واتایه له قالدراوه، بنچینه ی داتاشینیشی: وشه یه کی ئیغریقیه به واتای خه لک
یاخود گه ل، له پاشان له چوارچیوه ی ململانی نیوتوان دین و ده ولته دا و له بواری هزری
ئه و رووپیدا گه شه ی سه ندووه؛ هه تا ئه وه ی که بوو به ئامازه ی عه لمانییه تیکي پیداکر و
توندپه و، زۆرجاریش وشه که به کار دیت بۆ ده ربړین له عه لمانییه تی دوژمنکار به رانه به به
ئایین، نه که عه لمانییه تی بیلایه ن. هه ربویه؛ له رووی میژو و بییه وه به ستراوه به عه لمانییه تی
فه ره نسبییه وه به له به رچا و گرتنی ئه وه ی که فه ره نسا نوینه ری نمونه یی ئه م هه لویسته زهریه
له هه مبه ر ئاییندا. توژهر «کارۆلاین فۆرد» که پرۆفیسۆری میژووه له زانکۆی کالیفۆرنیا ده لیت:
"دهسته وازه ی لایکییه ته سه ره تا له سالی (۱۸۴۲ز) دا به ده رکه وت، وه که وه سفکاری ئه و

دەستکاریکراون -کە کەمینە، بەلکوو دەگمەنە-

سەرەرای ئەوەی کە ئەوانەیان شتیکیان لە پەيامە ئاسمانییە دەستکاریکراوەکان بۆ ماڤتەو و پێ برائیت باشتەر لەوانەیان کە لەسەر لائیکەتیی پەتین؛ چونکە پیت و فەری پاشماوەی پەيامبەرییەتیەکان و ئەو رۆشانییەتی تێنەندایە لە کوێریتی تەواوی بێ تروسکایی باشتەر، جا ئەوەی کە دەستی بە مەسیحییەتی گۆراوە گرتبێت لە تەرازووی خودادا بەرز و بەرێزترە لە بیاوهری پەتە، کە دەقەکانی وەحی سەبارەت بە باشتەر دانانی شوێنکەوتووani پەيامە ئاسمانییە «شیۆنراوەکان» بە بەراورد بە دەهری و مولحیدەکان زۆرن، ئەوەش لە فەر و پیرۆزی پاشماوەی ئەو پەيامە ئاسمانییەکان کە هێشتا لە دەستیاندایە، جا شوێنکەوتە پەيامە ئاسمانییە شیۆنراوەکان لە ئاگرپەرەست باشتەر، ئاگرپەرەستیش لە مولحید باشتەر، چونکە ئاگرپەرەست بەلای کەمەو بەرێ شتی پەيامە ئاسمانییەکانی لایە، بەلام مولحید هیچ شتیکی پەيامە ئاسمانییەکانی پێ نییە، هەربۆیە پێشەوا ئێبن تەیمیە دەفەرمووت: "گومراترینی تاقم و گرۆکان لە وێنە نەقامەکانی گاور و سامرییەکانی جوولەکە، زاناتر لە فەیلەسووفەکان، رینومايیکراوتر و پێچەسپاوتریشن، مەیلیشیان بەلای حەقدا زیاترە."^(۱)

قوتابخانەیی کە مەیلی بەو لایەدایە بەرگێکی نااییینی بەبەر دامەزراوەکاندا بکات، بەپێی فەرەنگی «ئیمیل لیتری» ش -کە فەرەنگێکی فەرەنگی بەناوبانگە- دەستەواژە لائیکییەت سەرەتا لە ساڵی (۱۸۷۱ز)دا لەقالبدراوە، لەمیانەیی ئەو چەلەحانییانە کە سەبارەت بە لەکارلادانی فەرمانبەرە ئاییینیەکان و رینمایە ئاییینیەکانەو لە قوتابخانە سەرەتاییەکان بەرپۆهچوون". برۆانە:

Ford, Divided Houses: Religion And Gender In Modern France, Cornell University Press, 2005, p. 6.

(۱) ابن تیمیة، "مجموع الفتاوی": (۹/۲۷).

ھەرۆھە دەفەر مووئیت:

"ھەربۆیە «ئەنجام و وینە» کۆتایی فەیلەسووفەکان -ئەگەر پەرۆردگار ھەندیک رێنومايیان بدات- سەرەتای جوولەکە و گاورە بێباوەرەکانە، چجای موسلمانانی -ئوممەتی موحمەد (ﷺ)-؛ چونکە ئەوێ که لەلای جوولەکە و گاوری بێباوەرە لەپاش نەسخ-ھەلگیران و دەستکاریکردنیش -لەو بابەتانە ی که لە جۆری تەواوکاری نەفسن- باشتەر لە جۆر و بر و چۆنیتیشدا لەوێ که لەلای فەیلەسووفەکانە."^(۱)

پیشەوا ئیبن تەیمیە ئەم بەراوردکاری و ھەلسەنگاندنە ی لە بابەتە سەلمێنراوەکانی ناو ئیسلام ھەژمارکردوو ھەرۆک دەفەر مووئیت: "زانراویشە لە ئایینی ئیسلامدا کە جوولەکە و گاور باشتەر لە فەیلەسووفەکان؛ کە لە ھەرچی ئایین و بەرنامە یدەرجوون."^(۲)

شایانی ئاماژە بۆکردنیشە کە ئەسلەن ئەم ڕووە فەلسەفیە بریتی نیە لە ڕووە پیشکەوتوو کە ی ناو شارستانیەتی ڕۆژئاوایی، بەلکۆ ڕووە دواکەوتوو نزمەکە یەتی، سەرەرای ھەولێ زۆری زیدەرەوانی مەدەنیەت بۆ وانیشاندا کە پیشکەوتنی ڕۆژئاوا رەنگدانەوێ فەلسەفەکە یەتی، ئەو ەش تەنھا ئاواتیکێ مێژووییە.

لە واقعیدا: پیشکەوتنی مەدەنی ڕۆژئاوایی ئەم ڕۆ؛ بۆ شۆرشێ پیشەسازی قۆناغی پیشوو دەگەریتەو، لەپاشان شۆرشێ تەکنۆلۆژی و ھەرۆھە سیستمەکانی پەییوەندی و زانیاری ئیستا، ھەموو ئەو ەش بەرھەمی ئارەقێ ناوچاوانی کارگەکان و پشتیوانییە سیاسیە زەبەلاحەکانە بۆ ناوەندەکانی توێژینەو و ھونەری کارگێری دامەزراوێ، ئامانجی فەلسەفەش بریتیە لە

(۱) ابن تیمیة، "الرد علی المنطقيين"، تحقیق: الکتبی، مؤسسة الريان، (ص ۱۷۴).

(۲) ابن تیمیة، "درء تعارض العقل والنقل"، تحقیق: محمد رشاد سالم: (۹/۲۰۷).

سەرلەنوێ ڕاڤەکردنەوهی ئەوهی که روویداوه که -هەمیشە- لیکدانەوهیەکی پاشکۆیە بۆ رووداوەکان که هەولێ هۆپێدان و واتادارکردنێان دەدات لەپاش روودانیان، کەواتە لە باشترین حالەتیدا دانای پاش رووداوەکان بێت.^(۱)

هەر ئەوێش هۆکاری پاشەکشەکردنیەتی لە مەیدانی گرینگییەتی مەعریفیدا. هەربۆیە؛ پێشەوا ئێبن تەیمیە هۆشیاری ئەوهی دەدا که ئەوه فەلسەفە نییە که کۆمەلگا سەرکەوتووێکان بەرپۆه دەبات، یەک لەو جارانه بەسەر سوڕمانەوه دەفەر مووێت: "بۆچی مەگەر فەیلەسووفیکت دیوه توانیییتی بەرژەوهندی لادییهک لە لادیکان ببات بەرپۆه، چ جای شارێک لە شارەکان."^(۲)

بەلکوو لە هۆکارەکانی پاشەکشەکردنی گرینگییە مەعریفییەکە؛ توانا نەشکانیەتی بەسەر هێنانە کایەیی یاساگەلێکی ڕەها که زانستیوونی بۆ بەدیپێن. هەربۆیە؛ فەلسەفە لە دێرژەمانەوه گرێیەکی خۆبەکەمییینی لەهەمبەر زانستە سروشتییەکاندا^(۳) هەبوو که ئەوان ڕێژ و پێگەیی مەعریفی خۆیان هەیه بەهۆی

(۱) لە کوردیدا ئیدیۆمی هاووشپۆه و نزیک لەوه هەیه که دەلێن: «قالتی دواي گورگ» یاخود وتوویانە «لەدواي باران فەرەنجیم بۆچییه؟!» بە واتای وەرپێخستنی بەزم و هەرایەکی بێسوودی دواکەوتوو لەمەر رووداو و پرس و فرسەتەکان. [اوەرگێڕ]

(۲) ابن تیمیة، "درء تعارض العقل والنقل"، مصدر سابق: (۵/۶۵).

(۳) بە هەلسەنگاندنی خۆم: لە گرنگترین ئەو تێزانەیی که هەولێ توێژینەوهیان لە دارووخانی فەلسەفە و وتوویژکردن لەسەر بەلگەیی نەیارانی داوه، ئەو کارتەیی برنارد ویلیامزی فەیلەسووفی ئینگلیزییە (ک: ۲۰۰۳ز)، بە ناوێشیانی: «سەبارەت بە رەقڵیبوونەوه و بێبایەخ ڕوانین لە فەلسەفە» که لە گۆڤاری «لەندەن ریفیو» دا بڵاوکرایەوه، ویلیامز بەم وشانە دەست پێدەکات: "لە هەر کوێ بابەتێکی فەلسەفی بێنرێتەوه، خەلکێکیش دەبێنرێتەوه که رقیان لێیەتی و بەسووک سەیری دەکەن" ئەو تۆمارکردنە سەرنجراکێشەش که «ویلیامز» نمایشی کردوو، ئەو وتەییەتی که لەمیانەیی وتارەکیددا دەلێت "لەمڕۆژانەدا، زۆرینی ئەوانەیی که ئەم هەلوێستەیان بەرانبەر بە فەلسەفە هەیه ئاییندارەکان نین، بەلکوو زاناکان!" بڕوانە گوتارەکەیی: B. Williams, On hating and Despising philosophy, LRB, p: ۱۶.

دیسان خۆینەر دەتوانیت دادگاییکردنێکی پێداگر و نوکەتەنامیزی زانای فیزیایی و گەردوونناسی ئینگلیزی بەناوبانگ «جیمس جینز» (ک: ۱۹۴۶ز) بخوێنیتەوه لە پەرتووکه کەیدا:

ئەو رېسا زانستىيە رېكخراوانه وه كه له خويانگرتووه.

ههريويه؛ لهم ماوانه ي كوتاييدا هات و هاواري روتئاوايييه كان به راگه ياندني مهرگ و نه ماني فەلسەفە گەلێك بهرز و زور ببوونه وه، هاوكات ئەستېره ي زانسته كۆمه لايه تىيە ئيمبيرىقييە سه لمينراوه كان گەشايه وه.

هۆكاري ئەو وههمه ي به مه زنييني فەلسەفەش: ئەوه يه كه زورێك له رۆشنبيرائي زېده په واني مه ده نييه ت كاريگه ربوون به نووسراوه فيركارييه كان سه باره ت به چيروكي فەلسەفە، ئەو نووسراوانه ي كه ميژووي مروقايه تي وهك به رهه ميكي راسته وخوي هزري ده پانزه فەيله سووفيك ويناده كەن، چون بلای ميژووي مروقايه تي به گشتي و ميژووي ئەوروپي به تاييه تي، گاليسكه يه كه و له ناو كابينه كهيدا چەند فەيله سووفيك چوارمشتي دانىشتوون و جىييه كدى ده گرنه وه و فه رمان به كۆمه لگاكان ده كەن به لای راست يان چه پدا برۆن!

كه له واقيعدا: په رتووكه فەلسەفیه به مۆرك فيركارييه كان ده ستيان زور وهرداوه ته ناو بيركردنه وه ي زېده په واني مه ده نييه ته وه، ئەم وينه كيشراوه ي ناو ميشكيان وههميكي پيكه نيناوييه كه رۆلى فاكته ره راسته قينه كاني ميژوو له خولقاندني رابردوو و ئيستاشدا ده شاريتته وه، له وينه ي رۆلى سه ركرده سياسيه كان و پسپوران و كاره ئەده بييه مه زنه كان و سۆزداريه ميلليه كان، سه ره راي رۆلى راگه ياندني نوێ و سيستمه كاني په يوه ندى هاوسه نگيه كاني هيز و كارگه فره په گه زنامه كان و سه رچاوه گۆراوه كان و جگه له وانه ش.

به لكوو ئەم تيروانيه قوتابخانه ييه ساويلكه يه كه زېده په وه له ويناكردني كاريگه ري فەلسەفەدا؛ رۆلى په يامبه رييه تيه كاني له پيكه تنياني ميژوودا بزركردوه، رۆلى ئايينيش له دارشتني ميژوودا، گه وه ميژوونووساني روتئاوايي دركيان پيكردوه، له وانه ميژوونووسي ئينگليزي ناسراو «ئارنۆلد توينبي» (ك):

۱۹۷۵ز)، که پسرپوره له «میژووی شارستانییه ته کان» دا، که تۆینبی ده لیت: «بیروباوه ری ئایینی به شیکه له سیستمی هینانه دی شارستانی»، سه باره ت به میژووی ئینگلیزیش که ئه وه له غهیری خوی شاره زاتره پتی، «تۆینبی» ده لیت: "چونکه ئه وه گورانکارییه ئایینییه که له راستیدا ده ستپیکي هه موو شتیکی بوو له میژووی ئینگلیزیدا ..."^(۱)

راستییه که ش ئه وه یه که تیوره که ی «تۆینبی» له باره ی رۆلی ئایینه وه له میژووی شارستانییه ته کاندایه چهند دیاریکه ری زور ورده کارتر له م کۆکاریانه ی له خوگرتووه، که «تۆینبی» وای ده بینیت ئایین ئه وه «حهوزه هه لگه ریه» که شارستانییه ت له قوناغیکه وه بو قوناغیکي دیکه ده گوژیته وه، هه ربویه؛ ئاوه لئاوی (Chrysalis-قوزاخه) ی بو خواستووه که ئه وه بهرگه یه ده وری په پووله ی داوه له تته پهراندنی قوناغیکه وه به ره و قوناغیکي دیکه، جا به نمونه ده بینیت «تۆینبی» ده لیت:

"ئایینه کان له چه شنی قوزاخه بوون بو سه رجهم ئه م شارستانییه تانه، ههروهک چۆن پاشماوه به بهر دبووه کان، که هیشتا له و شارستانییه ته له ناوچووانه ماونه ته وه، دیسان له بهرگیکي ئایینیدا پارێزگارییان لی کراوه."^(۲)

نمونه ی ئه م لیکدانه وه یه ش له بیریاریکي لاوه کی ناو هزری رۆژئاوا ییه وه نایه ت، به لکوو نوینه ریکي نمونه یی له بواری پسرپورتیه که ی خۆیدا، تۆینبی له به ناو بانگترین میژوونوو سه رۆژئاوا ییه خاوه ن تیوریاکانه له لیکدانه وه ی میژوودا، ههروه ها به تایبه تتریش میژووی شارستانییه ته کانی، زورجار ئه وه و شینگله ر و هیکل و ئه وانه له ویستگه ی به راوورددا پیکه وه داده نرین، په رتووکه که شی (الأصل-بنچینه) ئینسکلۆپیدیایه کی زه به لاح و تیروته سه لی پر ورده کارییه که له

(۱) ارنولد توینبی، "مختصر دراسة للتاريخ"، مصدر سابق: (۱/۵).

(۲) ارنولد توینبی، "مختصر دراسة للتاريخ"، مصدر سابق: (۳/۱۵۳).

دوانزە بەرگ پیکھاتووہ.

ئامادەبوونی ئایین وەک بزۆینەری سەرەکی بۆ میژوو لەلای تۆینیی توخمیکی زۆرروون و ڕۆشنە، تەنانەت لەسەر ئەو تێڕوانینە ی ڕووبەرۆوی ڕەخنەش بوو تەوہ، ئینسکلۆپیدیای نووسەرانی بەریتانی ئەوہی ویناکردووہ کە تێیدا ھاتووہ:

"بەرگی کۆتایی پەرئووکەکی تۆینیی «تۆیزینەوہیەک لەسەر میژوو» کە بە چەند پێداچوونەوہیەک ناوێشان کراوہ، تاییبەتکراوہ بە وەلامدانەوہی «تۆینیی» لە ھەمبەر ڕەخنە فرەچەشنەکان سەبارەت بە کارەکی، ئەوہ ڕەخنەش لە دەوری دوو تەوہر دەخولێنەوہ: یەکەمیان، ئەوہی کە ھەندیک لە میژوونووسان وایان ھەست کردووہ کە «تۆینیی» قورسایییەکی زیدە ی بە ئایینەکان داوہ وەک ھیزگەلیکی بزۆینەر بۆ پیکھێنانی شارستانیەتەکان." (۱)

بەر لە ھاتنەدنای «تۆینیش» بە پینج سەدە؛ ئین خەلدوون (ک: ۸۰۸) ھۆشیاری سەبارەت بەم فاکتەرە یەکلاکەرەوہ داوہ، وەختیک بەشیکی تاییبەتی لە پیشەکیەکیدای بۆ تێڕامانی ورد لەم دیاردە یە داناوہ، کە لەویدا دەلیت: "بەشی چوارەم: سەبارەت بەوہی کە دەولتە دەسەلات فراوانە مولک زەبەلاحەکان، بنچینەکیان ئایینە، ئیدی لە پەيامبەرییەتیە کەوہ بیت، یاخود بانگەوازییەکی حەقەوہ." (۲)

بەلکۆو پیشەوا ئین تەیمیەش (ک: ۷۲۸) لە تۆمارکردنی ئەم دیاردە میژووییەدا لە ڕۆلی پەيامبەریەتیەکان لە پیکھێنانی میژوودا پێش ھەمووان کەوتووہ کە فەرموویەتی:

(1) Hager; (ed), EncyclopediaOf British Writers, 18th Century, Infobase Publishing, p. 489.

(۲) ابن خلدون، "المقدمة"، دار الکتب العلمیة، (ص ۱۶۷).

"له سهرزهويدا شانشينیکی راوېستاو نییه مهگهر به په یامبه رییه تییه ک یاخود پاشماوه ی په یامبه رییه تییه ک، هه موو خیر و فهریکیش له سهرزهويدا له پاشماوه ی په یامبه رییه تییه کانه وهیه، با هیچ ژیریک گومانی له مه نه بیت." (۱)

پیشه وائین تهیمییه تییینیگی لیکي پهرشوبلاوی زوری دیکه ی سه باره ت به ژماره یه ک له چه مکی مهدهنی هه یه که ده لیت ئه و چه مکانه نه ناسراو بوون له چاوگی په یامبه رییه تییه کانه وه نه بیت، وهک ئه وه ی که ده فهرموویت:

"هر گه لیک خاوه ن پهرتووکي ئاسمانی نه بوو بیت پرژه کانی هه فته له زمانیندا نییه، به لکوو ته نها ناوی رۆژ و مانگ و سالی تیدا هه یه؛ چونکه ئه وه به هه ست و به عه قلایش زانراوه، جا گهلان ناویان بۆ دانراوه، چونکه دهربرین شوین ویناکردن که وتووه، به لام هه فته ته نها به بیستن (۲) زانراوه، که نه زانراوه پهره ردگار ئاسمانه کان و زهوی و ئه وه ی له نیوانیاندا یه له شه ش رۆژدا دروستی کردوون و له پاشان به رزوبلند بووه ته وه به سهر عهرشدا؛ مه گهر له هه وائی پیغه مبه رانه وه، ئه وانه ی که بۆیان ته شریعکراوه له هه فته دا رۆژیک کۆبینه وه و پهرستشی پهره ردگاری تیدا بکه ن و هه فته ی یه که میان پی تۆمارکردووه، که پهره ردگار هیئانه دی جیهانی تیدا ده ستیپکردووه." (۳)

ئین قه ییمیش ده فهرموویت: "په یامبه رییه تییه کان نه بوونایه تاقه زانستیکی به سوودیش له جیهاندا نه ده بوو، نه خو شی و خیریکیش له بژیویدا و نه راوېستان و مانه وه یه کیش بۆ هیچ ده ولت و شانشینیک." (۴)

(۱) ابن تیمیة، "الصارم المسلول"، تحقیق: الحلواني وشودري، دار رمادي: (۲/۴۵۹).

(۲) السمیع بیستن به واتای وه حی و جگه له وه حیش له وه ی له پیغه مبه رانه وه گواستراوه ته وه و ده ماو ده م و به بیستن گه یشتووه.

(۳) ابن تیمیة، "مجموع الفتاوی": (۷/۹۵).

(۴) ابن القیم، "مفتاح دار السعادة"، طبعة المجتمع: (۲/۱۱۵۵).

مه به ستيش ئه وه يه كه ئه م فاكته ره كه بريتيه له رۆلى ئايين وه ك بزوينه ريكي ميژوو، زۆريك له وانه ي كه كتيبه ره و اجپډه ره فله سه فيه كه كان ده خوښنه وه ئاگايان ليى نيه، واش وه هميان كرووه كه ميژووى شارستانيه ته كان چهنه ئه نداميكي ناو يانه ي فله سه سووفه كان ئه ن دازه گيريان بو كرووه!

بگره سه لمي نراويكي وردتر له به رده ستدايه بۆره واندنه وه ي ئه فسانه ي پاكري عه قلى فله سه فه و شارستانيه ت، ئه و يش ئه وه يه كه توڙينه وه هاوچه رخه كان ده ريانخستوه كه خودى «نوڭگه رى سياسى رۆژئاوايى» بوخوى نه يتوانيوه له چه مك و ده زگا تيوريه ئايينييه كان ده ر بازبښت. به و واتايه ي كه عه قلى عه لمانى رۆژئاوايى هيشتا له رپى كۆمه له ده زگايه كي چه مك گه راييه وه بيرده كاته وه كه له چاوگه ئايينييه كانه وه وه رى گرتوه، ئيستاش ئاسوى تيورى رۆژئاوايى به هاوينه ي روانيى ئايينييه وه چنراوه، له وانه يه به ناو بانگترينى ئه و توڙينه وانه ش ئه و تيزه ي ياساناسى ئه لمانى «كارل شميت» (ك: ١٩٨٥ ز) بښت، له په رتووكه كهيدا «لاهووتى سياسى» كه له سالى ١٩٢٢ ز اينيدا بلأوكرايه وه كه له ويدا «شميت» ده لئيت:

"سه رجه م چه مكه سه ره كييه كان له تيورى نويدا بو ده و له ت، بريتين له «تيورگه ليكي لاهووتى به عه لمانيكراو»، ئه وه ش نه ك ته نها به هو ي په ره سه ندنه ميژووييه كه يه وه كه له لاهووته وه هه نگاوى به ره و تيورى ده و له ت ناوه، ئيدي به نمونه - ده سه لآتى په ها بو خودا بوويه ده سه لآتى په ها بو ده سه لآتى ياسادانه ر، به لام - ديسان - به هو ي بونيا ده ري كخراوه كه يه وه، هه ره و ك چۆن ده سه لآت له حاله ته له ناكاو و جياكراوه كاندا و له فيقه ي ياسادا؛ هاوتاي بيرۆكه ي موعجيزه - په رجوو له لاهووتدا." (١)

راستي ش ئه وه يه كه: تيزه كه ي «كارل شميت» تيوريابه كي هينده خاوين و

(1) Schmitt, Political Theology, trans. Schwab, MIT press, 1985, p.36.

بئ مهران نییه، چونکه چهنه گره وی «نازی» ههن که زالن به سهر لیکدانه وه کانی «شمیت» دا، ههن دیک له لیبرالییه کانیش تیزه کانی «شمیت» دووباره ده که نه وه که له باره ی کارتی که ره میژوو بییه کانییه وه نازان له به ره ه لستکاری په ره له مانییه ت و لیبرالییه تدا، ئیره ش شوینی روونکردنه وه ی ئه وه نییه، به لام ئه وه نده مان به سه که بریتییه له تو مارکارییه که ی «شمیت» که پی وایه؛ نو یگه ری سیاسی چه مکه ئایینییه کانی به کاره ی ناوه و خواستوه.

بگره یه که له بلیمه تترین پسپوره کان له فه لسه فه ی شارستانییه تدا، که «شپنگلهر» ی ئه لمانییه (ک: ۱۹۳۶ز)، له باره ی باز نه یه که له باز نه کانه وه که له دوورترین مه ودا دایه له ئایینه وه، له باره ی باز نه ی هونه ره وه ده لیت: "له به ختی خرابیشمان ئه وه یه که تو یزینه وه هونه رییه کانمان، سه ره رای ئه وه ی که ئیدی ئیستا دان به سنووره ئایینییه کاندانا نیت، که چی له گه ل ئه وه شدا نا نا گایانه بانگه شه ی ده کات و له خو یگرتوه." (۱)

- دیارده ی هه بوونی جیاوازیش له نیاوان داهینانی زانستی و دابه زینی فه لسه فیدا؛ ئه مه یان به سهر ئه و گه لانه دا زاله که بایه خیان به مه ده نییه ت داوه و پشتیان له په یام به رییه تییه کان کردوه، چون ئه وه دوخیکی دووباره بووه ی میژوو بییه، هه ربویه کاتیک شارستانییه تی ئیغریقی له رووی ناوه رو که کانی وه حییه وه مایه پووچ و له رووی زانسته مه ده نییه کانه وه ده وله مهن دبوو، هه مان وینه ی تیدا پیکهات، پیشه وایین ته مییه ئه م دیمه نه له و وته یه یدا پوخته کاته وه:

"چونکه ئه و خه لکه -واته: فه یله سووفه کان- خودا نانس، به لکوو ئه وان له بیاهوهرانی جووله که و گاوریش له ناسینی [خودا] دوورترن، به لام زانستیکی باشیان له سهر بابه ته سروشتیه کان هه یه، ئه وه یه ده ریای زانیان، بو ئه وه

(۱) أشبنجلر، "تدهور الحضارة الغربية"، ترجمة: أحمد الشيباني، مكتبة الحياة: (۱/۳۸۱).

خويان يه کلاکردووه ته وه و له وه دا ته مه نيان خه سار کردووه، به لام ناسيني پهروه ردگاري بهرز و مه زن؛ به شيان ليى زور کم و چرووکه، ئيدى له باره ي فريشته کان و په يام به ران و په رتوو که کان و زيندوو بوونه وه؛ نه وه هر هيچى لن نازان.^(۱)

له باره ي په مزى فلسفه فهى يوناني شه وه پيشه وا ئين ته يميه ده فه رمو وېت: "ماموستاى يه که مېش ئه رستو، له نه زانترينى خه لکه به پهروه ردگاري جيهانيان، هه تا سه ر ئيسقان نه زان."^(۲)

ههروه ها ئين ته يميه له زيده روونکردنه وه يه کى هه مان به راورد دا ده فه رمو وېت: "ئه رستو و شوينکه وتوواني شى له «زانسته خوداييه کان» دا، زور زور له جووله که و گاوري ش نه زانترن، به لام له «زانسته سرووشتيه کان» دا؛ زورينه ي قسه کاني چاک و ته واو ن."^(۳)

قسه وباسى ئه م پر سه فلسفه فيانه ش دريژه ي ده وېت که وا با شتره بو چاره سازييه کاني داهاتووي دوا بخرين له دوژى په يوه ندى گوتارى مه ده نى به هزرى نوپوه که له وېدا گونجاوتره.

گرنګ ليره دا نه وه يه که ئاماژه به وه بدين که ئه م بابه ته فلسفه فييه ئه سلن فلسفه فهى هاوچه رخى روظئاوايى ناي ناسيت، يا خود زانيارى شيويناو ي له باره ي وه هه يه، وه ک بابه تى زانسته خوداييه کان و هه رچيش له خو يده گري ت له ناسيني پهروه ردگار و نه وه ي شايانيه تى به ناسيني کى دروست، ههروه ها جيهانه په نهانيه کان و نه ندازه گرتنى هه موو شته کان له په راوى پاريزراو (الروح المحفوظ) دا، به رپوه چوونى رپسا سروشتييه کان به پيى مه به سته خوداييه کان،

(۱) ابن تيمية، "مجموع الفتاوى": (۱۷/۳۳۰).

(۲) المصدر السابق.

(۳) ابن تيمية، "الرد على المنطقيين"، تحقيق: الكتبي، مؤسسة الريان، (ص ۲۷۷).

ههروه ها کاریگه ریی په رستش له نیشانه و رووداوه گهردوونیه کاندا و جوولانی دل به بزارکردنی وهک پشته ستن و ملکه چی و پارانه وه و نمونه ی ئم و اتایانه که هه ر ئه وه یه روښنگه ری راسته قینه. ههروهک په روهردگار له بهراوردی نیوان روښنکاری و وحی و تاریکچیه تی ئه وانه ی دژین ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ كَانَ مِثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ﴾ [الأنعام: ۱۲۲] «ئه ری که سیک که مردوو بووبیت و جا ئیمه زیندوومان کردیته وه و روښناییه کمان پیدایت له ناو خه لکدا پیی پروات، وهک ئه و که سه وایه له تاریکاییه کاندایه و لیشی ده رناچیت؟»

پیشه وایین تهیمییه ئاماژه ی بهم روښنگه ریه وه رگراوه له وهی کردوو، که ده فهرموویت: "له لای موسلمانان هینده هیه له زانسته خوداییه بوواوه کان له خاتمه پیغه مبه رانه وه، که جیهانی پر کردوو له روښنایی و رینومایی." (۱)

په هه ندی سییه میش: که په هه ندی سیاسی شارستانییه تی روژئاواییه که به ته وای مانای وشه بریتییه له پروه په شه که ی، که دامه زراوه ی سیاسی روژئاوایی دامه زراوه یه کی ئیمپریالی داگیرکاره و سامانی گهلانی دیکه هه لده لووشت، هیچ به ربه سستیکی ئه خلاقیش له به ردهم به رژه وه ندییه کانی خویدا ناسیت، له سیاسه تی ناو خویدا دیموکراتی و شه فافه - زورجار-، له سیاسه تی دهره کیشدا هه میشه دیکتاتورییه ت و تاریکیره.

هه ر دامه زراوه ی سیاسی روژئاواییه که نابوو تترین نمونه خویناوییه کانی ناو میژووی خولقاندوو و بهر پر سه له په ره پیدانی ئامرازه کانی قه لاچوکردنی مرویی گشتگیر و گرتوو خانه نامرو فانه کان و بوړدومانکردنی شارانیکی ته وای به هه رچی مه دهنیشه وه تیاندایه، چون ئه و شارستانییه ته خو ی له گریی تاوان بییه ری ده کات له کاتیکدا چاخی په گه ز په رستییه کان و نه ته وه نازییه کان و

(۱) ابن تیمیه، "مجموع الفتاوی": (۲/۸۴).

هیرۆشیمما و ناکازاکي و داگیرکردنی ولاتانی عهره بی و گوانتانامۆ و ئه بوو غریبی دیته وه بهرچاوه؟ ههروهها چه که ئه تۆمیه کان و گازه ژه هراوییه کان و وهستاندنی لیکۆلینه وه کانی گهنده لی له پیناو بهرژه وهندییه بالا نه ته وه بییه کاندای و بگره یاساکانی بییه شکردنی ئافره تی موسلمان له بالا پۆشی و دالده دان و به خێوکردنی دامه زراوه گه لیکي رۆژنامه وانی که سووکایه تی و گالته به پیغه مبه ریک ده که ن که نیوه ی جیهان باوه ری پتی هه یه.

به هه رحال، ئهم سێ ره ههنده سه ره کییه ی شارستانییه تی رۆژئاوایی ته نها نمونه ن، بواری دیکه ش ده مینه وه که ئهم به شه بواری ئه وه ی تیدا نییه ورده کارییه کانی باس بکات، له وینه ی زانسته مروییه کان و هونه ره کان و جگه له وانه ش، ئهم نمونانه ش به سن بۆ نیشاندان و سه لماندنی مه به ست که ئیسلامیه کان هه لۆیستیکي ورده کارییان هه یه که به سوود و زیانه خش لیک جیا ده کاته وه، نه ک به و شیوه یه ی که زیده ره وانی مه ده نییه تی ماددی وینای ده که ن.

توخمی سییه م: «جیاکاری له نێوان سوودبینین و سه رسامبووندا»

زیده ره وانی مه ده نییه تی ماددی وه همی ئه وه ده که ن که وابه سته بییه ک له نێوان سوودبینین و سه رسامبووندا هه یه، بۆئه وه ی سوود له شارستانییه تی رۆژئاوایی بینین، ده بێت هه رده م شه ویلگه ی سه رسامی بۆ داچه قینین، ده ممان بدرێت هینده ی ده م به باسی فه لسه فه یان بدرینه وه، ناو و نازناوه دیاره کانیان به خه رمانه ی ده ربرینه خه یالی و سرووشتی ره کان ده وره بده یان. هه ربۆیه؛ هه ندیکیان ده ربرینی په رجوو (موعجیزه) ی رۆژئاوایی یاخود په رجووی نوێگه ری و نمونه ی ئه وانه به کار دینیت.

له لق و لیکه وته ی ئه وه شدا، هه ر لۆمه کردنیک یاخود لیکه مکردنیک واقیعی شارستانییه تی رۆژئاوایی وه ک ره تکرده وه ی سوودبینین له دروستیه کانیان لی

دهروانن! به هر دهربرینکی ئایینی بیزار ده بن له وه سفکردنی شارستانییه تی
 رۆژئاواییدا، وهک وه سفکردنیا به گومرای و به دره وشتی و داوینپیی و
 بیاهوپی و نمونه ی ئه وانه له دهربرینه شهرعییه کان، چونکه ئه م وینه له
 چه مکه کان بارگاویکراوی باریکی ئایینن، به لām ئه وان ده یانه ویت به زمانیکی
 مه ده نیانه مامه له بکه ن که ناوه رۆکی ئایینی له هه لسه نگاندنه کان دوور
 بخاته وه.

له واقیعییدا، تینه گه یشتنی زیده روهانی مه ده نییه ت له هه لۆیستی
 شهرعی به رانه ر به شارستانییه ته کان، هۆکاری تینه گه یشتنیانه له هه لۆیستی
 هاوچه رخی ئیسلامی به رانه ر به شارستانییه تی رۆژئاوایی که له شهرعیه تدا
 وابه سته ییه کی ره ها نییه له نتوان سوودبینن له وانی دیکه و سه رسامبوون
 پیان، بگره پیچه وانه ی ئه وه یه.

چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) سوودی له شارستانییه تی هاوچه رخی خۆی وه رگرت
 له بابته تی خه نده قدا، هه روه ها دروستیه تی غیله^(۱) و ئالوگۆریی بازرگانی و دیلی
 بیاهوپی له به رانه ر فیرکردنی موسلماناندا ئازادکرد و په یامی بۆ ناردن و بۆ
 په یام ناردنیش ئه نگوستیله یه کی مۆری تایبه تکرد وهک دابی ئه وان و دیاری
 لئ وه رگرتوون، هه روه ک دیاری پادشای ئه یله و قیبتی وه رگرت و له خواردنیانی
 خواردوو و له به رگ و چنراویانی پۆشیوه، به شداری جووله که ی خه بیهری
 کرد له باخه خورماکانیاندا و جگه له وانه ش له لایه نه کانی هاموشۆی شهرعی
 له گه لیان، به لām له گه ل هه موو ئه وه شدا باسی له گومرای و ئاست نرمیی و
 تاریکچه رستییان کردوو به هۆی پشتکردنیانه وه له رۆشنایی وه حی، هه روه ک
 له باره ی ده می پیش نیردرانی فه رموویه تی: «په روه ردگار ته ماشای خه لکی

(۱) «غیله» واته: سه رجییکردن له گه ل ئافره تی شیرده ردا، که پیغه مبه ر (ﷺ) ویستی رێگری
 لئ بکات به لām له پاشان دیتی که رۆم ئه وه ده که ن و زه ره ریکیشی نه بووه ئه و جا رێگه ی پێدا.
 بروانه: «صحیح مسلم»: (۱۴۴۲).

سهرزهوى كرد، جا رقى لتيان بوويه وه، له عهرېب و له عهجهميان، جگه له خه لكانىكى شوينه وار هه لگر و پاشماوهى نه هلى كيتاب.»^(۱)

پهروه ردگار يش فهرموويه تى: «كتيبيك كه دامانبه زاندووه بو تو تاكوو خه لكى له تاريكييه كانه وه پي دهر بينيت بهر هوروشنايى.»

ههروه ها فهرموويه تى: ﴿الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ [ابراهيم: ۱] «ئو پهروه ردگار هيه كه ئايه تگه لىكى پروون و روشن داده به زى نيته سهر بنده كهى خوى موحه ممه د (ﷺ) تاكوو ئيوه له تاريكييه كانه وه بهر هوروشنايى دهر بينيت.»

جا ئه وهى پروونكر دوه كه سهرجه م ئو گه لانهى هاوچه رخى ئو له تاريكىدان، تاريكه رهست ئه وانن كه پيوستيان به روشنگه رى راسته قينه ههيه كه روشنايى وه حيه.

ئهم سى جياكار يه مهنه جيه كه برتين له: جياكارى له نيوان شارستانيهت وهك ئامانج و وهك ئامرازدا، جياكارى له نيوان ره هه ندى زانستى و فهلسه فى و سياسى شارستانيه تى هاوچه رخدا، ههروه ها جياكارى له نيوان سوود بينين و سهر سامبووندا: كليلى سهره كى تيگه يشتنن له هه لويسى ئيسلاميه هاوچه رخه كان له هه مبه ر شارستانيه تى هاوچه رخ، هه ركه سيكيش لى حالى بيت بيگومان نه زانى ئه وانى بو دهر ده كه وىت كه ده لىن ئيسلاميه كان دژى شارستانيه تى و روشنخوازى و نوپگه رين، ئيدى بوى پروون ده بته وه كه ئيسلاميه كان هه لويسى تىكى ورد و دروستيان ههيه، كه هه لقوولاوى ده قه كانى شه ريعه ته.

وه لى سكا لا و بۆله بۆلى په رگيرانى مه ده نييه تى ماددى له هه مبه ر دوودلى

(۱) «صحيح مسلم»: (۲۸۶۵).

کومه لايه تي دژ به رۆشنبيري و کلتووري رۆژئاوايي و متماننه بوون به بانگخوازاني و نارپه ته تبووني هه نديک له خه لک به بهرهمه رۆژئاوايييه کان، ئه واهه بهرپرسی راسته قينه ي ئه مه يان ئيسلاميه کان نين، به لکوو ئه و زمانه زبر و ئه و رووه گرژ و تونده يه که هه نديک له په رگيراني مه ده نييه ت بوخويان ده نيوين، تا ئه وه ي يه کيکيان وتي: "پيويسته ئه وه ي له شارستانييه تي رۆژئاوايدا هه يه وه ري بگري، به تال و شيرين و چاک و خراپيه وه"، يه کيکي ديکه شيان ده لپت: "شارستانييه تي رۆژئاوايي وه ک کۆشکيکي ناوازه و رازينراوه وايه، نابيت به ته نه که ي زبله کانييه وه سه رقالبين." جا نمونه ي ئه م تاوتيدان و خوله ده ستدانه به رانه به به بهرهمي رۆژئاوايي؛ ئه وه يه که شووناسي ئيسلامي خه مبارکردووه و داينه مۆي به ره له ستي ميللي هه راسانکردووه؛ وه گه رنا خه لک ئه گه ر هه لوپستيکي عه قلاني و سه نگينيان به رانه به به بهرهمه کاني هزي رۆژئاوايي له و تويزه رۆشنبيريانه به ديکردبا که هه ستيا ري و خو به خاوه نکردني بو به ها کاني ئيمان و ئه خلاق و پاکيزه يي بنواندايه، ناچار نه ده بوون به و شيوه يه په تکردنه وه ي بو ده ربيرن که زيده په واني مه ده نييه تي ماددي په خنه يان لتي هه پيت.

۸- بهر ژن او اکړدنې رڼا و او

له سهره تاي سده دى شازده يه مډا «توماس مډر» کتیبه به ناو بانگه که دى «یوتوبیا» نووسى، که کومه لگایه کی نمونه یی خه یالې پښ ویناده کات له دوورگه یه کی زه ریای ئه تلنه تیدا، ئه م کتیبه ش بووه یه کیک له سهرچاوه کانی ئه ده بیى سیاسى له هزرى رڼا و او اییدا، هر له ویشه وه وه سفى یوتوبیا و تووباویه ت^(۱) بؤ وه سفکردنې بیروکه دى نمونه یی خه یالیا نه وه رگیراوه.

چاودیرى گوتارى په رگیرانى مهده نیه تی ماددى و ئه و زمانه ی که ده سته که وته کانی فله سه فه ی رڼا و او ایی پښ دهرده برن و ئه و هاله یه ی (خه زمانه) که ده وری که سایه تیبه ناوداره رڼا و او اییه کانی پښ ده دن له ژینگه ی رڼا و او اییه ریماندا؛ شتیکی بؤ دهرده که ویت له شیوه ی به توبا کردنې کی رڼا و او، به و اتای دووباره وینا کردنه وه ی رڼا و او وه ک کومه لگایه کی توبا و نمونه یی، به زمانې کی ئه سته که چانه که توانای شار دنه وه ی لایه نگیریه ده روونی ه ئا شکر اکه ی خوی نیه.

جا وینای پیشکه شکر او له سهر هزرى رڼا و او ایی وینایه کی زانستی نیه که گرنگیده ر بیت به خویندنه وه و لیکدانه وه ی حاله تی رڼا و او ایی وه ک پیکهاته یه کی کومه لایه تی، یاخود توپړکی ئالوز که تیدا سیاست و بهر ژه وه ندی و هزر و ره وشت و ته و ژمه کان تیکه ل ده بن، به لکو و وینه ی هزرى رڼا و او ایی به زمانې کی پیا ه لدان و ده سته واژه گه لیکى سوزداریا نه پیشکه ش ده کات که له عه شقه وه نریکتره تا خویندنه وه یه کی مه عریفی، جا گوتارى زیده ره وانی مهده نیه ت له باره ی

(۱) له (طوبا) وه هاتووه به و اتای به خشش و باشی و خوشیه کی مه زن و بیسنور، لیره شدا به و اتای بیروکه یه ک که به و شیوه یه تاریفی شتیکی بکات.

رۆژئاواوە گوتاریکی «تەبشیری-مژدەدەر»یە، نەک گوتاریکی «لێکدانەوهیی»
وێک بانگەشەیی دەکەن.

جا هەندیک لە بانگخوێزانی مەدەنییەتی ماددی کاتیک باس لە کۆمەڵگای
رۆژئاوایی دەکات هەر دەلییت تاریری شاریکی بەهەشتت بۆ دەکات کە لە سەر
زەویدا نراوە بەیەکەوه، ئیدی تۆش بۆت دەبیته پرسیار کە ئایا ئەم کۆمەڵگا
نموونەیی و بێگەرد و دوورە لە هەموو هەلە و پەلەیهکی مرۆفەکان لە کوێیە کە
ئەم نووسەرە باسی لێ دەکات؟

تاکوو لەپاش ئەو بۆت دەردەکەوێت کە ئەم نووسەرە وەختیک لەبارەیی
کۆمەڵگای رۆژئاواییەوه دەدوێت، زەینی بە سێ قۆناغدا تیپەر دەبیته، سەرەتا
وێنە نموونەییە خەیاڵییە کە لە زەینیدا پێکدێنێت، لەپاشان دەیداته پال ئەم
کۆمەڵگا رۆژئاواییە، لەدوایشدا دادگایی کۆمەڵگاکانی دیکە دەکات کە بۆچی
بەم ئاستە پێشکەوتوووە رۆژئاواییە نەگەیشتون؟!

جا کۆمەڵگای رۆژئاوایی هاوتای نموونە توباواییە دانراو-ئەگەری-هەکەیه، نەک
ئەو واقعیە رۆژئاواییە کە ئیمە لە لایەنی جوگرافی و هزرییەوه دەیناسین،
بەو واتایە کە رۆژئاوا بووئەتە وتە چاوگ «مەرجەع» کە لە سەرەختی
هەلسەنگاندن و بەراورد و دادگاییکردنی ئەزموونە مرۆییەکانی دیکەدا ئامادە
دەبیته، زێدەتر لەوێ کە بۆ ناوھێنانی شارستانیەتیکی دیاریکراوی ناسراو لە
لایەنی جوگرافی و هزرییەوه و لە چەند چوارچۆیەکی تایبەتی خۆیدا بەکاربێت.

لێرەشدا دەتوانین ئەم چەمکە بەکاربێنین کە «ئیدوارد سەعید» پەرەیی پێ
داوە و داوێتی لەقالب، ئەویش چەمکی جوگرافیای خەیاڵکراوە (imaginative
geography)، کە ئیدوارد سەعید بنیاد لەسەر ئەو سەرکۆنەیی توێژینەوه
رۆژھەڵاتناسییەکانی کردوووە کە خەریکی «بەرۆژھەڵاتکردنی رۆژھەڵاتن»^(۱)،

واتە: بە بەرداکردنی کۆمەڵێک سیفەتی ڕۆژھەڵاتی خەیاڵکراوی ئاست نزم و دواکەوتوو بەبەر ڕۆژھەڵاتی راستەقینە سەرزەویدا، ھەر ئەوەی کە بەر لەویش ئەنوەر عەبدولمەلیکی ڕەخنەگر لە ڕۆژھەڵاتناسی پەیی بردوو^(۱).

ئیمەش لێرەدا ئەم چەمکە بەکاردینین، بۆ چەند مەبەستێکی ڕیکاری، بەلام بە شیوەیەکی پێچەوانە، بەجۆرێک کە لە نووسراوە نوێگەرییەکاندا لەبارەی ڕۆژئاواوە دەبینین کە خەریکی «بەرۆژئاواکردنی ڕۆژئاوا»، واتە: بە بەرداکردنی بەرگیکی نمونەیی بەبەر کۆمەڵگای ڕۆژئاواییدا، واتە: وێناکردنی ڕۆژئاوای راستەقینە سەرزەوی وەک ڕۆژئاوای خەیاڵکراوی توباوی.

گرنگ ئەوەیە: ئەم ڕێپێوانە زەینییە، لە بەرۆژئاواکردنی ڕۆژئاوا لە گوتاری نوێگەری عەرەبیدا و لەپاشان دادگاییکردنی واقع لەبەردەستی ئەودا، تا ئاستێکی زۆر لە ھەندیک لە خۆبەفەقیھزانەکانی مەدەنییەت دەچیت کاتیەک کە بە سەلیقە پەتی خۆیان شتیکیان بەدل نەبیت؛ دەڵێن: "ئەمە لەگەڵ شەریعەدا ناگونجیت"، جا سەلیقە خۆیان دەدەنە پال شەریعەت، لەپاشان ڕووداوەکان لەسەر بنەمای سەرپێچیکردنی ئەو شەریعەتە دادگایی دەکەن کە بانگەشە دەکەن، ھەر بەم شیوەیەش بانگخاوەزانی مەدەنییەتی ماددی دەبینیتەو لەبارەی دیاردەیکەو کە بەدلیان نەبیت دەڵێن: "ئەمە دواکەوتووێیە و لە کۆمەڵگا ڕۆژئاواییەکاندا نییە." کە لەپراستیدا مەبەستی ڕۆژئاوا خەیاڵکراوەکە ناو زەینی خۆیەتی، کە لە بەرۆژئاواکردنی ڕۆژئاواوە پەیدا بوو، نەک ڕۆژئاوای راستەقینە واقیعی ناسراو کە برێکی زۆر سیمای دواکەوتن و دابەزینی تێدا بە شانبەشانی ڕووالەتەکانی پێشکەوتنی ماددی.

بۆئەوەی قسەکانیش تیۆری پەتی نەبن، بیرمە یەکیەک لە نووسەرانی ڕۆژنامە

ناوڅوښه کان چهند گوتاریکی تایبته کردبوو به باسکردن له دیاردهی خیل له کومه لگای عهره بی و به تایبته ناوڅوید، هرچی نازناوی زهم و ناشیرنکردن له فهره نگیدا هه بوو تیوهی ئالاند، له پاشان دهستی کردبوو داخه لکیشان و زوخوا خواردنه وه که که لتووری ئیمه په گی په گه زیه رسته تی دایه به پیچه وانه ی که لتووری روظاوا بییه وه که پاک و بیگه رده و دووره له م په گه زیه رستیانه وه.

جا نازانم ئهم نووسره له باره ی کام روظاوا وه دهوا؟ که مملانی زه به لاهه کانی ناو که لتووری ئه ورووی له دهوری جیاکاریه کانی نیوان په گه زه روظاوا بییه کاند خولونه ته وه، له سهر ئه و بنچینه یه شی جهنگی گه وړه و توقینه ر هه ستاون و هه روه ها پرژهی دابه شبوون بو چهند دهوله تیک هاتوونه ته کایه وه، ئه و ویلایه ته یه کگرتو وانه شی که زیده ره وانی مه دهنیه تی ماددی وهک نمونه ی یه کسانی لیی دهروان، به دریژایی ته مهنی که هه بووه نه پیاوکی رهش^(۱) و نه مینه یه کیش هه تا ئهم ساته نه گه یشتوونه ته لووتکه ی دهسه لات تییدا. له گهل هه موو ئه وه شدا؛ که چی ئهم نووسره دادگایمانی بردووه ته لای ئهم که لتوور و روظنبریه که بانگه شه ی بیگه ردی نه ته وه بیان بو دهکات که ئهمه ش به لگه یه له سهر ئه وه ی که ئهم که سه هه ستاوه به به روظاوا کردنی روظاوا، واته: وینه ییکی زهینی نمونه یی پیکه تی ناوه، له پاشان داویه تیه پال کومه لگای روظاوا بی، له دوا بییدا هه لویتسه کان بو دادگاییکردن ده با ته لای و ئه و دهکاته داوهر به سه ریه وه.

به و واتیایه ی که: روظاوا له لای هه ندیک له بانگخوازانی مه دهنیه تی ماددی بوته جوگرافیا یه کی خه یالکراو که بوونی نییه، که زیاتر له ره ها و بالاوه نزیکه هه تا

(۱) ئهم پیدراوه په یوه ست بوو به کاتی بلاوکردنه وه ی یه که مجاری ئهم توژینه وه یه سالی (۱۴۲۸ ک- ۲۰۰۷ ز)، زانراوه که پاش ئه وه باراک ئوباما گه یشته پیگه ی سه روکایه تی له سالی (۲۰۰۹ ز) دا، که له ریشه گه لیکی ئه فریقیه وه هاتبوو، به لام هیشتا ئهم رووداوه وهک حاله تیکی هه لاویردو له میژووی سه روکایه تی ئه مریکا دا ده مینیته وه، هه روهک تا ئه مرپوش نافرته به پیگه ی سه روکایه تی نه گه یشتووه له ئه مریکا دا.

واقیعی و مروی، بنیاد له سهر ئه وه وادیاره که ئه وه بانګخوازانی مه ده نییه تی ماددین که پټو بیستیان به به مرویی کړدنې و ټاکانیا ن هه یه له باره ی رۆژئاوا وه، به واتای دیتنه وه ی په هه ندی مرویی و خودی له ناوه رۆکه ګانې هزری رۆژئاواییدا، نه ک خو ټندنه وه ی وه ک بیرۆکه یه کی ترنسنتدالی بالا له چوارچټوه ی میژوو ییدا.

له راستیشدا: ئه م سهر سامبوونه نه خوڅی نییه سهره پای پټکدادانی له ګه ل وه چی و واقعیدا؛ دیسان زیانګه یه نه به رۆچی رابوون له ناو دهر وونی موسلماندا؛ چونکه پشتمه ستن به ئاماده ګییه تی به ره می رۆژئاوایی تواناییه ګانې به ره مه ټیان به ره و ئیفلیج بوون ده بات. هه ربویه؛ سهرجه م ئه زموونه ګانې هه ستانه وه ی ئاسیایی جه خت له ګرینګی تی توخمی متمانه بوون به خود ده که نه وه له سهرکه وتنی ګه شه پټدانا.

هه ندیکیش له بانګخوازانی زیده ره وی مه ده نییه تی ماددی ده رګایان له نیوان خو یان و په خنه ګران له رۆشنیری و که لتووری رۆژئاواییدا داخستوه، له رڼګای خالکی له پټیشینه ی چه سپټنراوه وه، ئه ویش ئه وه یه که په خنه ګرتن له رۆشنیری رۆژئاوایی له بیئاګابوون و نه ناسینه وه دټ، جا هه ر کاتیک هه ر په خنه ګریک له رۆشنیری رۆژئاوا بیین وای داده ټین که ته نها به هو ی نه ناسینه وه په خنه ی لټده ګرټ!

که بڼګومان ئه مه ش وټاکردنیکي ته واو ناراسته، بګره ئیمه له رټره وی هزری عه ره بیدا ده بیین که په مزه ګانې په خنه ګری له هزری رۆژئاوایی له زورینه ی هه ره زوری ته بشیرییه ګانې هزری رۆژئاوایی ئاګادارتر و زانترن پټی!

که لټره دا نمونه به چوار پر پوژهی هزری عه ره بی دینمه وه که به چوټی تییه کی تاییه ت؛ به ره ه لستکاری و په خنه ګرتن له هزری رۆژئاوایان له خو ګرتوه، که ئه ویش پر پوژه که ی فیه له سووفی مه ګریب د. ته ها عه بدوله رحمان بو دووباره هه لسه نګاندنه وه ی که له پوور و مافی راجیایی هزری و فله سه فی

و بنچینه سازیکردن بۆ فلهسهفه و دیتنه وهی په یوه نډیه ورده کانی نیوان زمانه وانی و مه نطیق. ههروه ها پرۆژه که ی د. ئه بوویه عروب مه رزووقی، بۆ به ستنه وهی ره گی گرفت ی فلهسه فی و هزی به فلهسه فه ی ناوی له وینه «ته می/خه لدوون» په که یدا و پرۆژه که ی د. عبدالوهاب مه سیری بۆ توژی نه وه له دیارده ی عه لمانییه تی گشتگیر، یاخود ئه وه ی که ده کریت ناو بنریت به دیارده ی ماده ده گه رای له وینای پۆژئاوا ییدا، ههروه ها پرۆژه که ی د. ئیدوارد سه عید بۆ به دوا داچوونی ده رکه وته کانی ویستی هه ژموونداری له ریشه کانی به ره می پۆشنبیری پۆژئاوا ییدا، له وینه ی دیارده ی پۆژه لاتناسی و دیارده ی هیان و گواسته وه هه ره گه وره کان له میژووی پۆژئاوا ییدا.

جا ئه و چوار په مزه ره خنه گره له هزی پۆژئاوا یی، نه زان نین پتی، بگره له زۆریک له مژده ده رانی نوینه ری پۆژئاوا له زیده په وانی مه ده نییه ت پتی ئاگاترن، له گه ل ئه وه شدا ئه و چوار په مزه هه لویستیکی توندی نه یارانه یان به رانه ر به پۆشنبیری پۆژئاوا یی هه یه، ئه مه ش ئه وه ده رده خات که ره خنه گرتن له پۆشنبیری و کلتووری پۆژئاوا ره نگدانه وه ی نه زانین نییه پتی.

ئه و خاله شی که مه به ست لپی خسته پرووی پرۆژه ی هزیی ئه م چواره بوو مانای هاو رابوون نییه له گه لیان له هز و بۆچوونه کانیاندا که هه رییه کتیکیان چه نده ها تیزی هه یه که جیگای وتووێژن که ئیره شوینیان نییه، به لکوو مه به ستمان بری هاو به شی نیوان ئه و چواره بوو که ره خنه گرتنه له هزی پۆژئاوا یی و سه ره خوپی و جیا بوونه وه ی هزییه لپی، که واتای ئه وه ده دات که ره خنه گرتن له هزی پۆژئاوا لقیک نییه له نه زانین پتی، هه ره ک هه ندیک له زیده په وانی مه ده نییه ت هه میشه ده یلینه وه.

هه ندیکیش له زیده په وانی مه ده نییه ت نکۆلی ده که ن له م رپبازه ره خنه گره ئیسلامیه له پۆشنبیری پۆژئاوا یی، شین و پۆرۆبیانه که به داخه وه چۆن

ئیسلامییه کان بیئاگا و ناسه رسامن به موعجیزه ی نویگه ری پوژئاوایی و ئه وه دووپات ده که نه وه که کومه لگای پوژئاوایی جگه له کیشی سیکی هیج گرفتیکي ئه خلای دیکه ی نییه، له کاتیکدا کومه لگای پوژئاوایی لیوانلیوه له رهوشته کانی کارکردن له وینه ی راستگویی و سپارده پاریزی و ئه وانه، ههروه ها کومه لگای پوژئاوایی توانیویه تی دادگه ری و رهوشت به دامه زراوه بکات، یان هه ندیکیان چوواندنیک بو هه لوپستی ئیسلامییه کان له هه مبه ر کومه لگای پوژئاوایی ده هاون، که ده لئین: "ئیسلامییه کان وه ک ئه و که سه وان که ده چته ناو کوشکیکی به رزی رازاوه وه که چی سه رقالی سه یرکردنی ته نه که ی زبله کانیه تی، جوانی و که شخه یی کوشکه که ی وازلیه یناوه." ئه م بیرو که یه ش له لای بانگخوازانی مه ده نییه تی ماددی به ربلاوه.

راستیش ئه وه یه که: ئه م نمونه هینانه وه یه گه مه باز و چه واشه کاره، به لکوو کومه لگای پوژئاوایی وه ک کوشکیکی پروالته رازاوه وایه که بناغه کانی هه ره شه ی دارمانیان له سه ره، جا ئایا عه قلانییه ته که ئیمه واق و پرمای پروانین و وه ستان به دیار جوانی پروالته کانییه وه بین و هاوار له خه لک بکه یین پرژینه ناویه وه، یاخود ده بیت ئاگاداریان بکه یینه وه که وا له ئان و ساتدا ده رووخت؟

له وانه شی که ئه وه به دیارده خات: ئه وه ی که روشنییری پوژئاوایی گیروده ی ناجیگیریه کی توند و به رز و هه ستیاره له زه مینه ی بابه ته خوداییه کاند، که زۆرینه ی خه لک له و کومه لگایه دا گرفتی لیشیواندنیکی قوولی له م بنچینه چه وه ره یه دا هه یه، ئیدی زۆرینه ی توژه روشنییره کانیشیانیا لایکین، یاخود که یسی ئایین له لایان که یسیکی دواخراو و یه کلانه بووه یه، جا جیهانی پوژئاوایی له ئه نجامی شه ره فمه ندنه بوونی به باوه ره ینان به په یامبه رییه تی موحه ممه د (ﷺ) هیشتا کوو بیبه شه له وینا راست و ورده کان له باره ی خودا و زیندوو بوونه وه و په یامبه رییه تییه کان و جیهانی بان و داهاتووی دوا ی مردن و چه شنی ئه وانه له داخوازییه بالاکان.

جا ئهم پرسياړه جه وهه رييه كه: ئايارؤژئاوا چي له ده ستدا به بياوه رېووني به په يامبه رييه تي موحه ممه د (ﷺ)؟ هيشتا زؤرېك له رؤشنبيرياني موسلمانيش ليى بئناگان به داخه وه.

كومه لگاي رؤژئاوايي كاتيک بياوه رېوو به په يامبه رييه تي موحه ممه د (ﷺ) فراهه مكردنې دواها توييه كي باشي پاش له نيوچووني مروفايه تي له ده ستدا، ئيدي هره شهى سه ختي كاره ساتي دؤزه خي خوداي له سهره، ههروه ها ناسيني ناوه پوكي وه حيان دؤراند كه ئهو زانسته به به هايانه ن كه دوا پيغه مېهر كه به ديته نهرى گهر دوون ناردوويه تي بؤي هيناوين.

هر له بهر ئهمه؛ زؤرېك له رؤشنبير و فهيله سووفه كاني رؤژئاوا له وه حاليى نه بوون كه زانسته خوداييه كان نيشاني ده دات كه ههره مې له پيشينه ييه كان ئاوه دانكر دنه وهى ده روونه كانه به (الله)، به پهرهستن و وابهسته پيېووني، به پاكرېوونه وه و يه كلاكر دنه وهى خود بؤ ويست و ويستراوه كاني ئهو.

ههروهك چؤن كومه لگاي رؤژئاوايي په ي به زؤرېك له بنچينه و ورده كارييه كاني دادگهري نه بر دووه كه وهى ئاشكراي كردوون، جا په ي به كاره ساتباري رپيا و قومار و سه رخؤشكه ره كان و داوئنيپيسي نه بر دووه، عه قلييه تي ياسادانانيان ههنگاوي نه ناوه بؤ ناسيني زؤرېك له ورده كارييه كاني سيستمى سه لماندن و دادوهرى شهرعى و سزا تاوانكاريه كان و رپساكاني په يوه ندييه خيزانييه كان كه وهى هيناوونى و نيشانيداون، به لكوو رپگاي زؤرېك له دابه كاني فيتريه و سروشتي پاكي نه ناسيوه له پاكوخاوينى و لابردنى پيسييه كان كه له وه حيدا فرمانى پي كراوه.

به لكوو كومه لگاي رؤژئاوايي هيشتا گيرؤده ي ديارده ي بته پرستييه كه نه ويترين ئاسته كاني دواكه وتوويه كه زؤرېك له بانگخوازانى مه دهنه نييه تي ماددى ئاگاداري ديارده ي بته پرستي نين له كومه لگاي رؤژئاواييدا له ئه نجامى

ئوه‌ی که واده‌زانن بته‌رستی ته‌ن‌ها بریتیه له کرنووشبردن بۆ بټیک، له کاتیکدا چه‌مکی بته‌رستی له قورئاندا زۆر له‌وه فراوانتره، بنیاد له‌سه‌ر بنه‌مای فراوانی خودی چه‌مکی به‌ندایه‌تی خۆی؛ که‌م‌لدانی ته‌واو بۆ ئاره‌زووی که‌سی و چیژی تایبه‌ت؛ به‌ندایه‌تیکردنه بۆ ئاره‌زوو، هه‌ریۆیه په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [الجماعه: ۲۳] «ئه‌رئ ئه‌وه‌ت دیوه که خودای خۆی کردووته هه‌وا و ئاره‌زووی خۆی».

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾ [الفرقان: ۴۳] «ئه‌رئ ئه‌وه‌ت دیوه که خودای خۆی کردووته هه‌وا و ئاره‌زووی خۆی، ئه‌رئ تو ده‌بیته پارێزگار به‌سه‌ریه‌وه که به‌زۆر بیگه‌رپنیه‌وه سه‌ر باوه‌ر».

به شوین به‌خوداکردنی ئاره‌زووشدا؛ دیسان مروّقی ملکه‌چ و زه‌بوون بۆ داخواییه‌کانی مادده به‌ملکه‌چی ته‌واو، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌به‌نده‌ی پاره و مالی ناو‌بردووه که وه‌ک له سه‌حیحا هاتووه ده‌فه‌رموویت: «دارزی به‌نده‌ی دینار، داوه‌شی به‌نده‌ی دره‌هم».^(۱)

جا ئه‌م ده‌قانه‌ روویه‌ک له‌ پرووه‌کانی بته‌ره‌ستی نیشانده‌ده‌ن که به‌خوداکردنی ئاره‌زوو هه‌روه‌ها به‌ندایه‌تیکردنه بۆ مادده.

ئه‌وجا چه‌ند به‌ئازاره که بیریاریکی موسلمان قه‌باره‌ی سنوورشکینیه شه‌رعیه‌کانی شارستانییه‌تی رۆژئاوایی لێ بزربیت و وای بینیت که کۆمه‌لگای رۆژئاوایی ته‌ن‌ها گرفتی سیکسی هه‌یه. له واقیعه‌شدا: ورده‌کاریکردن و به‌دواداچوون له‌ نموونه‌ی ئه‌م بۆچوونانه ئه‌وه به‌ده‌رده‌خات که زۆربه‌ی له‌ زیده‌په‌ویکردن و له‌ نرخاندنی شارستانییه‌تی ماددیه‌وه په‌یدا‌بووه، هه‌روه‌ها به‌که‌مگرتنی به‌های زانسته خوداییه به‌میرات ماوه‌کان له پی‌غه‌مبه‌رانه‌وه،

(۱) «صحيح البخاري»: (۲۸۸۷).

ئەمەش جەخت لەو دەکاتەوه که زیډه پرهوی مهدهنی ماددی؛ سهراوهی لادانی رۆشنییرییه.

له گەل ئەوهشدا ئەگەر وایدانتین که ئەو قسهیهی زیډه پرهوانی مهدهنییهتی ماددی راسته که کۆمه لگای رۆژئاوایی جگه له بهره لّالی سیکیسی هیچ کیشهیهکی دیکه ی نییه، له وینهی گرتنی هاوهلی سه رجی و له شفرۆشی و ترازان و هه لوه شانهوهی خیزان و به یاساییکردنی هاوسه رگیری هاوپه گه زبازه کان و هتد، ئەوا هیشتا ئەوه به سه بۆ وه ده رخستنی نزمی و دواکه وتووویی ئەو کۆمه لگایه، هه روا ئاتاجبوونی ئیکجار زۆری به رۆشنگه ری به زانسته خوداییه کان که به نمونه دیاردهی هاوپه گه زبازی ته نها ته نه که یه کی بچووکی زبلی نییه، به لکوه یه کی که له هۆکاره کانی خه شم و تو په یی گشتگیری خودایی، هه ر بۆیه په روه ردار دیی سه دوومی به فه وتان دنیکی گشتگیر فه وتاند کاتیک دیاردهی هاوپه گه زبازه کانی تیدا بلا و بویه وه، هه روه ک ده فه رموویت: ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مِّنصُودٍ﴾ (سوره هود: ۸۲ - ۸۳) «جا کاتیک فه رمانمان هات ژوو ریمان کرده ژیری و به ردی قورینی توندی تاودراوی ریکخراومان بارانده سه ریان. نیشانکراو له لای په روه ردار ته وه ئەوهش له سته مکارانی دیکه به دوور نییه.»

هه روه ها له باره یانه وه ده فه رموویت: ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ (سوره هود: ۸۲) «جا کاتیک فه رمانمان هات ژوو ریمان کرده ژیری و به ردی قورینی توندی تاودراوی ریکخراومان بارانده سه ریان. نیشانکراو له لای په روه ردار ته وه ئەوهش له سته مکارانی دیکه به دوور نییه.»

هه روه ها له باره یانه وه ده فه رموویت: ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ (سوره هود: ۸۲) «جا کاتیک فه رمانمان هات ژوو ریمان کرده ژیری و به ردی قورینی توندی تاودراوی ریکخراومان بارانده سه ریان. نیشانکراو له لای په روه ردار ته وه ئەوهش له سته مکارانی دیکه به دوور نییه.»

هه روه ها له باره یانه وه ده فه رموویت: ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ (سوره هود: ۸۲) «جا کاتیک فه رمانمان هات ژوو ریمان کرده ژیری و به ردی قورینی توندی تاودراوی ریکخراومان بارانده سه ریان. نیشانکراو له لای په روه ردار ته وه ئەوهش له سته مکارانی دیکه به دوور نییه.»

هه روه ها له باره یانه وه ده فه رموویت: ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ (سوره هود: ۸۲) «جا کاتیک فه رمانمان هات ژوو ریمان کرده ژیری و به ردی قورینی توندی تاودراوی ریکخراومان بارانده سه ریان. نیشانکراو له لای په روه ردار ته وه ئەوهش له سته مکارانی دیکه به دوور نییه.»

جا ئه گهر دياردهی هاوړه گه زبازی مایه ی ئه م خه شمه گه وړه خوداییه بیت، ئیدی چوڼ دروسته بابه ته که سووک و ئاسان بکړیته وه و وهک گرفتیکي سنووردار لیې پروانریت، له کاتیکدا که کومه لگای رڅوژئاوایی له پرسى هاوړه گه زبازیدا گه یشتووه ته ئاستی رڼکخستنی یاسایی و پاراستنی مافی لاده رانی! جگه له چهند دامه زراوه یه کی کلنسیایش هیچ کهس و لایه نی دیکه له کومه لگای رڅوژئاواییدا به رهه لستی دياردهی هاوړه گه زبازییان نه کردووه، ئهوانیش له پاشماوه رڅوشناییه کی په یامبه ریه تییه کانه وه، له گه ل ئه وه شدا؛ هه ندیکي دیکه له کلنساکان ئه وه شی که له و رڅوشناییه مابووه کوژاندیانه وه و رڼزگرتنی خوږیان بو ئه م ديارده لاده ره راگه یاند.

ئه و جا ئه وه ی که ده وتریت کومه لگای رڅوژئاوایی توانیویه تی دادگهری و ئه خلاق به دامه زراوه بکات، ئه و ا چوڼ توانیویه تی هه ندیک له وه به دامه زراوه بکات؛ ئاواش زوړ لښه اتووانه زوړیک له جیبه جیکارییه کانی داوینیسى و تاوان و سته مکاری به دامه زراوه کردووه و پيشکه و تووترین توانا ته کنولوژییه کانیشی بو فه راهم کردووه.

ئه وه شی که زیده پره وانی مه ده نییه ت دوو باره ی ده که نه وه له لیوانلیو بوونی کومه لگای رڅوژئاوایی له ره وشته کانی راستگوږی و سپارده پاریزی له کاری بازرگانیدا؛ ئه و ا هه ندیک له وه وه کچوڼ له گه لانی دیکه شدا هه یه لای ئه وانیش هه یه، به لام زوړیک له وه راستگوږی و ئه مانه تپاریزییه ک نییه که له پیناو خوا دا بیت، له نیازپاکي و ویستنی په زامه ندی کردگاری مه زنی گه ردوونه وه هه لنه قوولوه، هینده ی ئه وه ی متمانه ی به بازارکردنه و پالئراوه به بالانسه کانی قازانچ و زهره ری ماددی و هونه ره کانی مارکیتینگ.

ئه وه شی ئه وه به ده رده خات بریتیه له قه باره ی دزی و شه و کو تی رڼکخراو و هونه ره پيشکه و تووه کانی تاوانکاری له کومه لگای رڅوژئاواییدا که به رده وام

توێژینه‌وه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان به‌تیروته‌سه‌لی نمایشیده‌که‌ن، جاربە‌جاریکیش رۆژنامه‌گه‌ری هه‌ندیکێ به‌ نموونه وه‌رده‌گریت، دیسان ئه‌مه‌ش پێویستی رۆژئاوا به‌ زانسته‌ خوداییه‌کان به‌ده‌رده‌خات بۆراستکردنه‌وه‌ی پالنه‌ره‌کانی.

ئه‌وه‌شم له‌ زۆریک له‌وانه‌ی که‌ له‌سه‌ر تو‌باوییه‌تی کۆمه‌لگای رۆژئاوایی ده‌دوین به‌دی‌کردووه‌ که‌ ئا‌گایان له‌و به‌دوادا‌چوون و ئاما‌رانه‌ نییه‌ که‌ کۆنگره‌ و ناوه‌نده‌ گرنگ و دیاره‌کانی تو‌یژینه‌وه‌ی رۆژئاوایی له‌باره‌ی کیشه‌کانی کۆمه‌لگای رۆژئاواییه‌وه‌ په‌یتا په‌یتا ده‌یخه‌نه‌روو، تژی له‌ ژماره‌ و ئاما‌ر و لی‌کدانه‌وه‌ی سه‌نگین، له‌ وینه‌ی: تیک‌را‌کانی تاوان‌کاری، ساخته‌کاری، به‌رتیلخۆری، ب‌لا‌وبوونه‌وه‌ی چه‌ک، توندوتیژی خیزانی، له‌به‌ریه‌که‌ه‌لوه‌شانه‌وه‌ی دامه‌زراوه‌ی خیزان، نه‌خۆشییه‌ ده‌روونییه‌کان، گنجیه‌لی سێکسی، نه‌خۆشییه‌کانی چێژی قه‌ده‌غه‌کراو و قه‌یرانی قه‌رزه‌کان^(١)...هتد.

سه‌ره‌رای سه‌رگه‌ردانی فه‌لسه‌فی له‌ داخواییه‌ مه‌زنه‌کاندا له‌ باوه‌ربوون به‌ په‌روه‌ردگار، نه‌بوونی ئۆق‌ره‌یی و باوه‌ری دلّ به‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر، ئه‌رخه‌یانبوون به‌ زانینی سه‌ره‌تا و بنچینه‌ی ژیان و سه‌ره‌نجامی و شه‌ره‌فمه‌ندبوون به‌ ته‌شریعی خودایی.

ئه‌م چاره‌ره‌شی و نه‌گه‌تییه‌ی رۆژئاوا له‌ باب‌ه‌ته‌ ئیما‌نییه‌کان و بگ‌ره‌ زۆریک له‌ ماد‌دییه‌کانیشدا؛ به‌داخه‌وه‌ که‌ زۆریک له‌وانه‌ی ده‌م له‌ باس و تاریف و پیا‌هه‌لدانی کۆمه‌لگای ئه‌ورووپی ده‌کو‌تن ئا‌گایان لێی نییه‌.

ئه‌وه‌شی ئاما‌ژه‌مان پێ‌کرد هه‌ندیک له‌ دیاره‌ده‌کانی «دابه‌زینی رۆژئاوایی» ه‌ که‌ نا‌هۆشیار بوون پتی؛ دیاره‌ده‌ی «ئیفلیجی عه‌ق‌لی» دیتته‌ بوون له‌ هه‌مبه‌ر

(١) بۆ وه‌چنگ‌خستنییه‌ک له‌ تازه‌ترین و سه‌نگینترین خستنه‌پرووه‌ ورده‌کاره‌کان بۆ قه‌یرانه‌کانی کۆمه‌لگای رۆژئاوایی، ب‌روانه‌: ئانتونی غدنز، «علم الاجتماع»، المنظمة العربیة للترجمة، الطبعة الأولى، (٢٠٠٥ز)، که‌ ئه‌م‌رۆ کتیبه‌که‌ له‌ ئه‌کادیمیا رۆژئاواییه‌کاندا پشت‌پێیه‌ستراوه‌، نووسه‌ره‌که‌شی زانیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی به‌رچاو و کاریگه‌ری هاوچه‌رخانی خۆیه‌تی.

به ره مه هزريه پوژئاواييه کاندا، ههروه ها چوونه ناو دوڅيکي ده ماو ده م
وه رگرتني نه ريتي که بنچينه کاني بوږي توږينه وه و هه سترکدن به تواناي
سه ربه خوږووني تيدا نييه، به لگه شه له سهر هه بووني بيرکردنه وه يه کي چه ماوه و
به زيو و دارووخوا، هه موو نه وهش به هوږي به پوژئاواکردني پوژئاوا و توباويکردن و
گوږيني بو وينه يه کي وه همي نمونه يي و نه زاني به گرفت و قهيرانه ناو خوږييه کاني.

بگره پوژئاوا له گوتاري بانگخوازاني مه ده نييه تي مادديدا وهک وينه يه کي
به رجه سته ي «پزگار بوون» له دژيه کييه کاني هم ژيانه نمايش ده کريت، وهک
نه وه ي که توانيو يه تي چاره يه ک بو کيشه ي بونيادي ليکيه لاتن بيني ته دي
که به دريژايي هه زاران سال عه قلي مروقي سهرقا لکردووه، له هه نديک له و
نوو سينانه ي که به دهنگي هه ناسه ي ئاي و وايه کاني عه شق و هه لوه دا يي
له نتيوان ديږه کاندا باس له توباويه تي پوژئاوا ده کهن، وا هه ست ده که يت که نه وه
شوږندوږييه کي سوژداري ده سته وه ستان و واقورپ ماوه به ديار چاوه شينه کانه وه،
هه تا ئاستي به کارهيناني چه مکي پيروږي ناميز له وينه ي «په رجووي پوژئاوا يي»
که هه نديک له نوو سه راني پوژنامه کان دووپاتي ده که نه وه و موږکيکي سرووشت پري
پيوه يه.

له راستيدا: له وه ختيکي دوور و ديږينه وه که من له ناو پوژنامه گهري
ناوڅوډا چاوډيري گوتاريک ده که م که پوژئاوا - وهک کلتور و پوښنيري و وهک
کو مه لگا- له وينه يه کي ته واو نازانستيدا نمايش ده کات، وينه يه کي پيايه لډاني
شاهانه يي زياتر له وه ي وينا يه کي زانستي بنيادنراو بيت له سهر توږينه وه ي
هيمن و سه نگين، هم وينا پوژنامه وانييه بو پوژئاوا، يهک له ده رکه وته کاني
«به پوژئاواکردني پوژئاوا» يه.

به بي گومانيش؛ توږينه وه ي زانستي بابه تيانه له سهر پوژئاوا - وهک کلتور
و وهک کو مه لگا- نه وه ت بو ده خاته پرو که نه وي ديارده يه کي ئاوږته ي ئالوږه

که قوولایی پیشکه وتنی هاوشانه له گهل قوولایی کاره ساته کانی، به لام بهر ژنوا واکړدنی رڼژنوا خه ریکی کور تکر د نه وهی فووپیا که ری و پیا هه لدانییه که بوو ته هوکاری ویران کړدنی بیر کړد نه وهی زانستی، له بار بردنی بویری توپژر له ره خنه گرتن و لیکدانه وه دا.

وهر گرتنی بنچینه یی هم وینه یه - به دیدی من - له دوو چاوگی سهره کییه وه بنیاد نراوه:

چاوگی یه که م: نامه قوتا بخانه یییه نووسراوه کان له سهر «چیروکی فلهسه فه»، که هه نگاوه هه لپانه کانی میژووی رڼژنواوی وهک بار مته یه کی دهسته موئی ناماژه کانی فلهسه سووفیک نمایش ده کات.

چاوگی دوو هم: «گشتگیر کړدنی پیشکه وتن»، واته: گشتگیر کړدنی پیشکه وتنی «ته کنیکی و نابووری» بهر وه پیشکه وتنی فلهسه فی و نه خلاقی، توانایه کیس نییه بو جیا کړد نه وه و بینینی جیاوازییه کان و گه یشتن له دیاردهی «جیاوازیی شارستانی» که میژووی شارستانییه ته کان جه ختی لیده کاته وه.

کومه لگای رڼژنواوی له رووی ته کنیکی و نابوورییه وه زیاتر پیس ده که ویت تا کوو لایه نی فلهسه فی و ره وشتی، هم مه ودا هه لکشاوه له نیوان هیلی «ته کنیکی» و هیلی «فلهسه فی» دا بو شاییه که ده خولقینیت که باهوژی هه لگه راوهی له نیوبه ری به دوو دا دیت.

فرۆکه ی پیشکه وتوو مانای دانایه تی فرۆکه وانه که ی ناوی نادات، ده کړیت له ده ست فرۆکه وانیکی سهر شیتدا بیت که بهر وه کاره سات و تیکشکانی به ریت.

نمونه یه که له سهر هم دژیه کییه وهر بگره: چوڼ ده کړیت که سیک باوه ربکات که توانایه کی زه به لاحی نابووری و ته کنیکی و سهر بازی ئیمپراتورییه تیک له وینه ی ویلایه ته یه کگرتو وه کانی همه ریکا، که سیکی لاوازی توانا سنوورداری وهک

بۆشی کور بۆ ماوەی دوو گەری سەرۆکیەتی بەرپۆوەی ببات؟!

تەنیا شتیک کە یار و نەیارى «بۆشی کور» لەسەرى کۆک بوون بریتیوو لە «سنووردارییەتی و کەمى توانا کەسییەکانى»، ئەمە قەیرانیکی پروون لە «هاوتەریببوونی بوارەکان» دا لە کۆمەلگای رۆژئاوایی بەدیاردەخات، بە سروشتی حالییش هەندیک لە نووسەرانى عەرەب -هەمیشە- هەولیانداوە لیکدانەوێهەکی عەقلاى بلیمەتانە بۆ هەلسوکەوتەکانى «بۆشی کور» بدۆزنەو، بەلام بوونەتە مایەى گالته‌جاری، کە زیاتر لە پاساوى دەستوپێوەندەکانى دەولەمەندیکی شیتی ناتەواو دەچوو، یاخود پیاھەلدانیکی رازیکەرانە بۆ ماسوولکە هەلاوسەکانى یاریزانیکی گەمژە.

ئامانجیش لێرەدا: بانگەوازیکە بۆ وروژاندنى سەربەخۆبوون و خۆپەندەوێهەى زانستى بابەتییانە بۆ کۆمەلگای رۆژئاوایی، دیاریکردنى وردەکارانە بۆ ناوچەکانى داھێنان و ناوچەکانى داکشانی و وریابوون لە دیاردەى «بەرۆژئاواکردنى رۆژئاوا» کە یەکیکە لە جێبەجێکارییەکانى جوگرافیای خەیاڵکراو، بەو شیوەیەى کە لە دواپیدا دەربازمان بکات لە کردنى رۆژئاوا بە وتەى چاوگ -مەرجه‌ع-، ھەرۆھەا بیکاتە «بابەتیک» بۆ توێژینەو، نەک سەرچاوەیەکی پێشەنگى و وەرگرتن.

بەشی سییەم

خوێندنەوهی مەدەنییانە بۆ کەلەپوور-توراس

۱- له پشت مرؤ قاندنی که له پوړ-توراسه وه

جه نگی هزریی ئه مړؤ به پله یی کهم جه نگی لیکنانه وه یه، له ده وری ئه م دوو پرسپاره ده خولیته وه چوڼ له ده ق تیښه یی؟ چوڼ له هه لگرانی ده ق تیښه یی؟ جا لیکنانه وهی ده ق و لیکنانه وهی میژوو، خه ریکه ده بنه ته وه وری و تووژی هاوچه رخی رؤشنییری، هه روه ها نزیکه روو به پروو بوونه وهی هزری ته نها له ده وری نموونه لیکنانه وه یییه کان و ته کنیکه کانی لیکنانه وه بسووړیته وه.

له قوڼاگی هزری پیښوودا -وهک پیښتریش ئاماژه یی پیدرا- توژی رؤشه نییری نه یار به ئیسلام و بانگخوازانی، ره خنه و هیرشیان بو سهر خودی روانینی ئیسلامی خو یی بوو که لیښاوکی گه وره له گوتار و کتیب هه بوون که به ئاشکرا ره خنه یان له وینا ئیسلامییه کان ده گرت له وینه یی ته حکیم-به داوه رکردنی شهریه ت و بالاپوښی و جیهاد و جگه له وانهش له چه مک و به ها قورئانییه کان، به لام سوپرایزه که ئه وه بوو که ئاراسته یی ئیسلامی توکمتر هاته ده ست و چه سپان، هه روه ها لاوانی کؤله گه یی ئیسلام پیداگر و قایلتر ده بوون به دوژمنایه تی ئه و توژی ره رؤشنییرییه نه یارانه به رانبر به ئیسلام و وهی و رینماییه نه به وییه کان.

ئهم توژی ره رؤشه نییره نااهاه ننگانه به روونی هه ستیان به مایه پووچیوونی میلی خویان کرد، به لکوو دووچار بوونیشیان به حاله تیکی پشتگوځیختنی کومه لایه تی که هه ولی ده رباز بوونیان لییدا له ریگای خزانه ناو پرؤژه کانی ده سه لاتوه و به قوربانیکردنی هه ر ناوه رؤکگه لیک که به ئاراسته یی سه ربه خو یی سیاسی پال بنیت، بگره هه ندیکجار -زور زور به داخه وه- کار ده گاته ئه وهی ئه م خوزالکردنه ناپاکه وهک جوړیک له زیره کی و لپهاتووی ته ماشا بکریت له به ریوه بردنی

راجیایی ھزریدا.

لە ئەنجامی ئەم پشتگوێخستنە ی کۆمەلگەش بۆیان توێژە ڕۆشنبیرییه ناهەموارەکان بەرەو بژاردەییەکی ڕۆشنبیری دیکە چوون، کە وازیان لە دووبارە جوینەوێی پەخنی بێزراو لەسەر حاکمیەت -داوەرییەتی و بالاپۆشی و جیھاد و فرەژنی و ئەحکامی زیممیەکان و ئەوانە ھێنا بەرەو ھەولێ پچراندنی پەییوەندی لەنێوان ئەستوونەکانی لاوانی ئیسلامی و نموونە توراسی و ھاوچەرخی ئیلمامبەخشەکانیاندا، لە ڕێگای گوتاری مەرقانەنەو.

مەرقانەنیش لە گوتاری عەرەبی ئەمەردا لە دوو چوارچۆیەدا بەکار دێت:

چوارچۆیە یەکەم: مەرقانەندی پەییوەندیەکانە، بە واتای ئەوێ کە پەییوەندی و ڕووانیەکانمان ئەمەردا بۆ جیھان پەییوەندیگەلێکی مەدەنی دامەزراو بێت لەسەر بەھا مەروییە ھاوبەشەکان، نەک لەسەر بنەمای شووناسی ئایینی، ئەمەش لە بەشیکی دواتردا پێی دەگەین.

چوارچۆیە دووەم: مەرقانەندی توراسە، بە واتای: دووبارە لێکدانەوێی توراس و ھێنانە ئارای چەمکە جەوھەرییەکانی و جوولانەوێ ناوخییەکانی، بە لێکدانەوێی کە ھەر پالەنەریکی ئەخلاقیان ئایینی یان ھەر باوەریکی کەسی بە دووربەگرت و بەشوێن پالەنەرە ماددیەکان _ئیدی سیاسی بن یان ئابووریان نەتەوێی یاخود جگە لەوانەش_ دا بگەریت، لە ڕێگای بەکارھێنانی دەزگا چەمکییە ئەنسەرۆپۆلۆژییەکانەوێ و لەژێر دروشمی خۆپەرچەککردندا بە ئامرازەکانی زانستە ھاوچەرخی مەروییەکان، ھەندیک لە فەرانکفۆنییە عەرەبەکانیش کاتیکی باس لە بەکارھێنانی ئامرازەکانی زانستە مەروییە ھاوچەرخیەکان دەکەن، ناوبرێکی مێژوویی بۆ زیاددەکەن کە دەلێن: زانستە مەروییەکانی پاش سالی (١٩٥٠ز)، ناسزانم ئەم مێژوو وەستاندنە بۆچی؟

بەلام بەھەر حال ئەو بەنگەشەیانە.

به و واتایه ی که: پیکهاتنه کانی توراس وهک ئه وه لیکبدرینه وه که له ژیر کاریگه ری ململانیی دهسه لات یاخود شانکیشانکیی سهردارییه تی یاخود راگرتنی ئاپوړای جه ماوهر یاخود ئامانجی بازرگانی و گریبهستی به بازارکردندان، ههر له عوسمانی کوری عه فغان و عه لی کوری ئه بی تالییه وه، هه تا ده گاته شافیعی و له لای بانگخوازه هاوچه رخه کان ده وه ستیت، سه رجه م ده رکه وته کانی گوتار ته نها به هاوسه نگییه سیاسییه کان و بالانسه کومه لایه تییه په تییه کان لیکبدرینه وه.

به م شیویه فوو به شاوری مروځاندندا ده کریت له ساتی ده رچوونی فیشه کی مه رگه وه بو ناو که له ی لیکدانه وهی ئه خلاق و ئایینی، جا کاتیک پرووداوه کان به شیویه کی ئاراسته کراو کوډه کرینه وه و به کومه لیک پالنه ری سیاسی و زه مینه ی کومه لایه تییه وه ده به سرینه وه، پیگه ی ره مزه کانی ئیسلامیش ئیدی ده توپته وه، متمانه ش نامینیت به وهی که ده یلین و هه روه ها ئه وه شی هیناویانه و هه لیانگرتووه به سووک ده پیوریت، هه لوپسته پالنه وانانه کانیشیان ته نها وهک خو کوژی و خو بریه ک بو چاوتیبری و مه رامه کانی دلیان لیی ده پروانریت. ئاوا کانییه کان له تینووان چۆلده کرین و فرمانیان دواپی دیت له هه ستان به رو لی خو یان له بارگاو یکرده وهی لاو و پرچه ککردنی به ناوه رو که ئیسلامیه کان.

مروځاندن له گوتاری عه ره بی هاوچه رخدا چه مکی مروځاندنی -به کرداری- به ته وای واتای فراوانیه وه له خو نه گرتووه، راسته که له به رانه ردا کومه لیک زیده ره وی ساویلکانه هه ن له وینا کردنی میژوو به شیویه کی ترنسدنتالی وهک ئه وهی چه ند پیدراویکی بالا بیت که هیچ په یوه ندیه کیان به پیکهاته ی مروپیه وه نییه، به لام خو ئه مه ش مانای هه لگه رانه وه نییه به ره و ئاراسته که ی دیکه.

عه لمانییه عه ره به کان زور بۆله یان له وه دیت و له لایان دووره که ئایین

و نه خلاق و باوهر بکړیت بڼه بزوينه ر بو ميژوو، به لکوو هميشه ميژوو به بارمته ي پالنه ره غه ريزيه په تيبه کان ده بينن، ئیدی ماددی بن، يان سهرداري و سهرکرده يي، يا خود جگه له وانه. ئیدی گوتاري ئاييني و په وشتيش ته نها بونياديکي راگه يه نراون له پرواله تدا که پالنه ره راسته قينه کاني ژيره وه ده شارنه وه.

به راستی که مروّ قانندی عه ره بي گه يشتووه ته چند قوناغيکي دارزاي وه هاوه که شاياني شين بو کړدنه، سا جهنگي نه بو به کر له گه ل هه لگه راوه کان هه ولتيکي ماددی بوو بو پر کړدنه وه ي گه نجينه کان و عوسمان و عه لي ته نها چاويان پريبووه ده سه لات، فوتووحاتي ئيسلامي هه مووي ته نها جوولانه وه ي فراوانخوازي ئيمپراتوريانه بووه، شافيعيش به شيويه کي شاره و گريي دهروني ريگريکردني هه ژمووني سياسي هه بوو له هه ژموونه زانستيه که ي خو ي و موحه ممه دي کوري عه بدلوله هاب هه لپه ي جوگرافيايه کي زياتري بووه، باوو بايبراني پيشه ننگاني جوولانه وه ي ئيسلامي زور به ناشکرا هه ولي گه يشته ده سه لاتيان ده دا، گشت بانگخوازاني هاوچه رخ به شوين بريقه ي راگه ياندن و که ناله ئاسمانيه کانه وه ن.

حاله تي ما يه پو وچي گوتاري عه ره بي هاوچه رخ روانيکي به زه بي و هاوسوزيانه ي پيوسته، هه روه ها سوپاسکردني په روه ردگارش له سر نه وانه يه که دوو چاري نه م خو پند نه وه نه خو شيناوييه هه وه سبازانانه نه ها توون!

-جار جاريک- ليم ده بيته پرسیار که بوچي عه لمانيه عه ره به کان وايبرناکه نه وه که نه و په مزانه ده کړيت پالنه ري روحي و نه خلاقيان هه بيت؟ به تايهت که زور يکيان نازادي و بگره گياني خوشيان له سر کاره کانيان داناوه، به لام له وانه يه که سيک که خو ي تامي پالنه ري نه خلاق ي له خودي خويدا نه چه شتبيت، نه توانيت له هه لسوکه وتي نه واني ديکه شدا بيخوينتته وه.

سەرەرای ئەوەش کە ئەم لێکدانەووە لەلای عەلمانییە عەرەبەکان دەرخری .
 نەزانی و نەناسینیکی تەواویانە سەبارەت بە خودی چەمکی مەرۆقاندن بە واتا
 فراوانەکی، کە مانای مەرۆقاندن بریتییه لە روانین لە مەرۆق وەک مەرۆق، کە
 بێ شک یەک لە بەهێزترین پیکهاتەکانی مەرۆق، پیکهاتە ئایینی و ئەخلاقی و
 پۆحییە، جا خۆپێندەووەی هەندیک لە پیکهاتەکانی مەرۆق و بزرکردنی هەندیکی
 تری دروستە ناوی لێبنریت مەرۆقاندن، یاخود ناوینریت کورتکردنەووە و لێبڕینی
 مەرۆق؟

زۆر بەکورتیش بۆ ئەم کە تەکنیکەکانی مەرۆقاندن گۆراون بۆ گوتاریکی
 گومانخراپی مەنەجی پیکخراو، نەک ئەوەی تەنها پیکلیسکانیکی رەفتاری بن،
 لەدوايشدا زۆر رووقایمانە ناوی لێ دەنێن لێکدانەووەی زانستی! هەر بۆیە: لەمەرۆدا
 دەبێنریت هەركەسێک کە پۆچوو بێت لە پرۆژەکانی لێکدانەووەی نوێگەرییانە بۆ
 توراس کە گرتی دانانی پالنهەری سیاسییان هەیه بۆ هەر رووداوێک، دلی پر
 لە تین و کینه دەبێت بەرانبەر بە چاخە پێشینە چاکەکان، کە پەرورەدگاریش
 دەفەرموویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
 بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: ١٠]
 «ئەوانەشی لەپاش ئەوانەووە هاتن دەلێن پەرورەدگارمان لە ئێمە و لەوانەش
 خۆشبه کە لە پێشمان چوون بە ئیمانەووە، کینه نەخەیتە دڵمانەووە بەرانبەر
 بەوانەي کە باوەردارن پەرورەدگارمان کە تۆ لێخۆشبوو و میهرەبانیت."

ئەگەریش بێن ئەو کێشه دەمارییە تاقیبکەینەووە لە لێکدانەووەی ماددی بۆ
 واقعیی بزووتنەووەی ئیسلامیدا؛ بێگومان کە مایه پووچ دەبێت لە پێشکەشکردنی
 وەلامیکی ورد بۆ زۆر لە دیاردەکان.

بەنموونە بگرە، چی وایە ئیسلامییە هاوچەرەکان دەکات کە واز لە
 هەلەکانی وەبەرھێنانی ناو بانکەکانی ریا بێنن و بچنە ژێرباری تیچووی سیستمی

بانکی ئیسلامیه وه؟ چی وا له کچه لایکی ناسک ده کات حجاب بپوشیت و بهرگه ی روانینه پر له رق و توانجه کان بگریت له شوینه گشتیه کاند؟ چی پال به لایک له هه ره تی لایتیدا ده نیت کومه لگای خوشگوزهرانی خوی که هاتوو و دانیشتوو به لیشاو بوی دین به جییلیت و روو له چیا سه رکه شه کان بکات و سروودی مهرگ بلتیه وه؟ چی وا له پیاوانیک ده کات که هه رچی بهرپر سیاریه تی کومه لایه تی و خیزانییه که وتوو به سه ریاند! به نهینی به شیک له مووچه که مه کانیا ن به خشن بو چاپکی قورئان یان شریتیکی قورئان؟ چی وا له لایکی ناو گیزاوی سالانی چیز و خوشی ده کات که ده ست له سه رقاییه کانی لاوانی هاوته مه نی خوی هه لگریت و دهمه و به ربانگ به بزه یه کی شیرینه وه له لای ترافیکیک خورما یه کی شیرینت بو بخاته نیو زار؟

ئاوا پیدایه برۆ، کومه لایک دیمه ن زور که کوده تایان به سه ر تیوره کانی مرۆفاندنی عه لمانیدا کردوو و هه وه له نه گریسه کانی لیکدانه وه یان له خویندنه وه ی ئه م دیاردانه دا مایه پووچ کردوو! سا هیشتا ئه م قوتا بخانه یه نه یه توانیوه کاریگه ری باوه ر له ده روونه کاند و هه ک بزوینه ریک بو میژوو حالێ بێت، هیشتا به وه نه گه یشتوو که هیره قل به داناییه رۆمییه که ی خوی پیگه یشت کاتیک درکی به وه کردبوو که تینی باوه ر چی پیده کریت وه ختیک ده رژیته ناو شاده ماره کانی دله کانه وه، ئه وه ی بوخاری گیراویته وه که هیره قل به ئه بوو سوفیانی وت: "لیم پرسیت: هه یه کیکیان له رقی ئایینه که ی وازی لی دینیت له پاش هاتنه ناوی؟، سا وت: نه خیر. باوه ریش ئاوا یه، کاتیک که تینی ده رژیته دله وه." (۱)

ده شکریت خوینهر قوتا بخانه لیکدانه وه یییه کان بخاته چوارچیوه یه کی میژووی، یاخود په یکه ریکی گشتیه وه که بتوانین وینای ئاراسته گشتیه کانی بکهین که ده گونجیت - به هه ندیک ربه خۆدانه وه- بلین که قوتا بخانه

(۱) "صحيح البخاري": (۷)، و "صحيح مسلم": (۱۷۷۳).

لێکدانەوھەییەکان بە سێ قۆناغدا تێپەر بوون: قۆناغی نووسەر، قۆناغی دەق، قۆناغی خوێنەر.^(۱)

جا قۆناغی نووسەر: تێیدا چاودەخراوە سەر زەمینەکانی خودی بەرھەمھێنی دەقەکە و ئەو چوارچۆیەییە تێیدا دەجووڵێتەوھە کە قوتابخانە دەروونی و کۆمەڵایەتی و ھاوشۆوھەکانیان لەخۆدەگرێت.

قۆناغی دووھەمیش: قۆناغی دەق بوو کە تێیدا چاودەخراوە سەر بونیادی خودی دەقەکە بە چاوپۆشی لە چوارچۆیە مێژووییەکە کە خاوەن کاریگەری ھێنانەبوونی ئەم قۆناغەش توێژینەوھەکانی زانای زمانەوانی «دی سۆسیر» (۱۹۱۳ز) بوون، ئەوھش لە پەرتووکی کەیدا لەسەر زانستی گشتی زمان کە لەپاش مردنی لە گوتارەکانی کۆکرایەوھ، ھەروھە تێیدا کاری لەسەر جیاوازیکردن لەنیوان تەوھری سەنکرونی «ئێستایی» و دیاکرونی «پەرەسەندنی» دا کردبوو.^(۲)

ئیدی ئەم جیاکارییە رێبازییە لەنیوان تەوھری ئێستایی و پەرەسەندنیدا ئەو دەلاقەییە بوو کە بێرکردنەوھە بونیادی لێوھەتەدەر، بە پالێشتی بەرھەمەکانی قوتابخانەیی شۆوھەگەری رووسی.^(۳)

(۱) نمونەییەکی ئەم دابەشکارییە لێ بڕوانە، لە نووسەرەوھە، بەرھەو دەق، بەرھەو خوێنەر، و پەییوھندی ئەوھ بە قوتابخانە پەخنەگری و لێکدانەوھەییەکانەوھە لە:

Bijay Das, Twentieth Century Literary Criticism, Atlantic Publishers & Dist, 5th ed., 2005, p. 214.

(۲) بۆ قوولتر وێناکردنی ئەمە، بڕوانە: پەرتووکی «سۆسیر» (الباب الثاني: علم اللسان التزامني السانکروني)، ھەروھە (الباب الثالث: علم اللسان التواتري الدیاکروني) لە: دی سوسیر، «محاضرات في علم اللسان العام»، ترجمة: عبد القادر قنيني، دار أفريقيا الشرق، (۱۹۸۷م)، (ص ۱۷۸، ۱۲۸، ۱۰۲).

(۳) شۆوھەیی رووسی: قوتابخانەییەکی پەخنەگری وێژەییە لە بیست و سییەکانی سەدەیی بیستەمدا سەریھەڵدا، کە پەرچەکرداری دژ بە دۆخی ئایدیۆلۆژی ئەوکاتێرووسیا بوو، کۆمەڵێک لاو دایانمەزراند کە لە دواتردا بوونە پەمژەکانی پەخنەگری وێژەیی، لە وێنەیی «رۆمانیاکۆپسۆن» (ک: ۱۹۸۲ز) کە کار لەسەر توێژینەوھە لە دەقی وێژەیی و بەشە

خێرا خێرا ئەم نموونە زمانەوانییە بەرەو زانستە مەرۆییەکانی دیکەش تەشەنەئە سەند، بەتایبەت لەسەر دەستی ئەنسەرۆپۆلۆژیایە «چتراس» (ک: ۲۰۰۹ز) و نووسینەکانی لەسەر شیوە یەكەمەکانی خزمایەتی، لەپاشان «جاك لاكان» (ک: ۱۹۸۱ز) لە شیکردنەوەی دەروونیدا و «ئەلتۆسیەر» (ک: ۱۹۹۰ز) لە لێکدانەوەی مارکسیستەدا، ئەم نموونە توێژینەووەییەش لە لوتکەیی هێزی کیشکردنی خۆی نزیکبویەو لەو کاتەدا کە مێژوونووسی ناسراوی ھزرەکان «میشال فۆکۆ» (ک: ۱۹۸۴ز) لە ئارکیۆلۆژییەکانیدا سەبارەت بە پەرەسەندنە ئەبستیمییەکان بۆ مێژووی ئەورووپی نزیك بوویەو.

راستە کە فۆکۆ خۆی لە بونیادگەری دەدزییەو لەپاش دامرکانەووی لەدواتردا، بەلام مێژوونووس و توێژەرانی دا بیان وا ھاتوو کە ئەم چوارینە یە -کە ئەوانیش: «چتراس، لاكان، ئەلتۆسیەر و فۆکۆ»-ن وەك دیارترین جێبەجێکارییەکانی بونیادگەری لەبەرچاوبگرن، ھەر وەك ئەو لەلای «پۆجی گارودی» دەبینین لە پەرتوو کەکید «بونیادییەت فەلسەفەیی مەرگی مەرۆف»، ھەر وەھا کریزویل لە «چاخ بونیادییەت» دا، بگرە تەنانت لەلای مێژوونووس و پەرخەگرانی عەرەبی وەك سەلاح فەزل^(۱)، زەكەریا ئیبراھیم^(۲) و جگە لەوانیش.

گرینگترین دوو توێژەری فۆکۆش لە کتیبەکانیدا (میشال فوکو مسیره فلسفیه) مەیلیان بەلای لەخوگرتنی ئەم بونیادییەتیە قۆناغییەو بوو لە گوتارەکانی فۆکۆدا، کە لەویدا ھەردوو نووسەر ئەگەرە کراوەکانیان بۆ وەسفکردنی گۆرانەکانی گوتاری فۆکۆ نمایشکردوو: ئایا فۆکۆ لە بونیادییەتەو

پێکھێنەرەکانیدا دەکات لەخودی خۆیدا، لەبری بەکارھێنانی ئایدیۆلۆژی بۆ ناوەرۆکەکەیی، ئەویش بەم واتا و ھۆیەو لەگەڵ شەبۆلی بونیادییەتدا کارلێکی کرد. بۆ زیادبینین لەسەر ئەمە بڕوانە: فکتور ایرلیخ، «الشکلانية الروسية»، ترجمه: الولي محمد، المركز الثقافي العربي، الطبعة الأولى، (۲۰۰۰م).

(۱) صلاح فضل، «نظرية البنائية»، دار الشروق، الطبعة الأولى، (۱۹۹۸م).

(۲) زکریا إبراهیم، «مشكلة البنية»، مكتبة مصر، (۱۹۷۶م).

چووه ته سهر هه رمینیو تۆقیا؟ یا خود فۆکو له یهک له قوناغه کانیدا بونیادییه تی به خاوه نی زۆرتیرین پېشپره وییه تی له زانسته مروییه کانداناوه؟

ئهوه بوو گه یشتنه سیههه و کوئا دانه ئه گهر، ئه ویش ئه وه بوو که فۆکو کاریگهر بووه به دهسته واژه کانی بونیادییه، به لام وهک تیۆریک بو گوتار پېشکەشی نه کردووه، ههردوو نووسه ده لێن که ئه وان ئه م ئه گه ره یان نیشانی خودی فۆکو خوئی داوه، وهک ده لێن: "ئه م ئه گه ره مان نیشانی فۆکو دا، هاوړا بوو له سهر ئه وهی که ئه وه گه رگیز بونیادی نه بووه، به لام له وانیه که خوئی له به رانه به دلر فێنی دهسته واژه بونیادییه کاندانا بو نه گیراییت."، به دیدی منیش، ئه مه دیاردهیه که که تازه نییه، که زۆرینه ی بیریاران وهختیک که کهشتی تیۆریکی دیاریکراو نقوم ده ییت، ده بینیت چۆن پېشپه رکتیی بازدان و خۆده ر بازکردنیانه، وه هاشی نیشانده دن که به هه له سواربوون و به ته مای کهشتیه کی دیکه بوون و خه لک باش لێیان تینه گه یشتووه!

به ناوبانگترین ده قیش که شوړشی رېبازی بونیادییه ته له سهر پستی زمانه وانیه ته ییه کان به رجهسته بکات، ده قی گه رگه رتیرین باپه ره کانی ئه نسرو پۆلۆژیایه که ئه ویش «کلۆد لیفی چتراس» ه، ئه وهش له سالی (۱۹۵۲ز) دا له کۆنگره ی بلۆمینگتۆن له ئیندیانا، که «چتراس» وتهیه کی تیدا پېشکەشکرد که دواتر خستیه ناو کاره کانییه وه که تیدا ئاماژه ی به ئه وه گریی خۆبه که مبینینه کرد که زانسته مروییه کان له هه مه به ر زانسته سروشتیه کاندانا هه یانه، هه ره وه ها چۆن زمانه وانیه ته ییه کان به رېبازه بونیادییه وه به رزه نوپیه که یان هه ولی گه یاندنی زانسته مروییه کانیان به زانسته سروشتیه کان دا له وردیه ته رېبازی تووژینه وه دا، له ویدا که چتراس ده لیت:

"به درێژایی چهنده ها سه ده ی له مه وه به ر زانسته مرویی و کۆمه لایه ته ییه کان خویان وا را هتینا بوو که به چاو یکه وه له جیهانی زانسته سروشتی و ورده کان بروان

که جوړیکه له و فیرده و سهی که هر گیز نه مان ناچنه ناوی، به لام - به شیوه یه کی له نا کاویش - ده رگایه کی بچووک له نیوان هم دوو مهیدانه دا کرایه وه، نه وه شی که کردییه وه زمانه وانیه ته یه کان بوون.^(۱)

راستیش نه وه یه که هم راگه یانده «چتراوسی» یه سر سامه به پربازی زمانه وانیه ته ی بونیادی، بوو ته و هر گرتن و تپه لکیشی کی سر چاوه یی زور ده ستاوده سترکدوو له نیوان پسپوړانی لیکدانه وهی هم بازنه و بوارانه و په ره سندنی میژوو یی اندا.

له وانه شه که شوړشی خویندکاران له فپره نسا له کوټایی شه سته کاند ا - به پتی هندی که له میژو و نووسان - راگه یانده یه که می کوټایی هاتنی بونیادییه ت بیت که له کتیه گشتگیر و ورده کاره کهیدا له سر «میژووی بونیادییه ت» میژو و نووسی هزره کان «فرانسوا دوس» ده رگایه کی به ته وژم و به خوړی سه باره ت به «شوړشی مایوی ۱۹۶۸ز و بونیادییه ت» کردو وه ته وه، ژماره یه ک تیزیشی تیدا گواستو وه ته وه که وایده بین شوړشی خویندکاران (مایوی ۱۹۶۸ز) له فپره نسا ساتی مردنی بونیادییه ته نواندو وه، نه وه ش باس ده کات که روژنامه ی به ناو بانگی «لوموند» ماده یه کی دوو رد ریژی له (نوقه مبه ری ۱۹۶۸ز) دا به ناویشانی: "نایا بونیادییه ت له سر دهستی شوړشی مایوی ۱۹۶۸ز کوژرا؟"^(۲) بلا و کردو وه ته وه.

مردنی بونیادییه تیش - که هیمای چاخ ده قه - ده سټی کی چاخ کی نوټیه که تیدا گرنگیدان گوازیه وه بو خوینر به واتای توژی نه وه له مانا کانی گوتار، نه که له سر بنه مای نوو سر، نه له سر بنه مای ده ق؛ به لکوو به پتی هو شپاری خوینر، جا - به پله یه کی که م - شیکردنه وه که ی «جا ک دری» دا بلا و بوو یه وه، هه روه ها جوانیه کانی پیشوازی و تیوری و هر گرتن له سر دهستی په خنه گری

(1) Levi-Strauss, Structural Anthropology, Basic Books, 1963, p. 70.

(2) Dosse, History of structuralism, University of Minnesota Press, 1997, vol. 2, p. 105.

ئەلمانی «هانز یاوس» (ک: ١٩٩٧ز)^(١) گەشەنەو، سەردەمی خوینەریش گەشتە لووتکەشی شیکردنەو و لیکهەلۆه‌شانەنی بۆ دەق، هەتا ئەوێ کە یەکتەیان وتی: "دەق لە ڕووی بیرکارییەو یەکسانە بە ژمارەشی خوینەرانی." ^(٢)، گرنگ: ساتی ماتەمینی بونیادییەت ساتی لەدایکبوونی تیۆرەکانی خوینەر بوو.

لە دەریای حەفتاکانییدا و لە حەوتەم کۆنگرەشی نۆڤدەوڵەتی فەلسەفەدا، میژوونووسی ناسراوی ھزرەکان «میشال فۆکۆ» لە پێشەکی و زەمینەسازی گوتاریکی خۆیدا لەسەر تیۆرە لیکدانەواییەکان لەلای سیکۆچکەکە «نیچە، فرۆید، مارکس» دا، بە خەونیکی دەستی پێکرد کە مەرگ ڕیگای ئەوێ لێ گرت، کاتیکی گوتی:

"لەراستیدا، لەپشت ئەم بیرۆکانەو -کە پێشکەشتانی دەکەم- خەونیکی ھەبە کە ڕۆژیک لە ڕۆژان دیتەدی، ئەوێ کە جۆریکی لەرەشنووسی گشتیان ئێنسکلۆپیدیا دابنێن، ھەرچی تەکنیکەکانی لیکدانەواییە لەخۆ بگرێت کە دەتوانن لە زمانەوانە ئیغریقییەکانەو تا دەگاتە ئەم چاخەشی خۆمان دەستمان پێی بگات و بیزانن، واشدەزانم کە لەو رەشنووسە زەبەلاحە کە سەرچەم تەکنیکەکانی لیکدانەو لەخۆدەگرێت ھێشتا جگە لە چەند بەشیکی کەم ھێچی دیکەشی لێ تۆمارنەکراوە." ^(٣)

(١) ڕوانە: هانز یاوس، "جمالية التلقي"، ترجمة: رشيد بنحدو، المجلس الأعلى للثقافة، (٢٠٠٤م)، وروبرت هولب، "نظرية الاستقبال"، ترجمة: رعد جواد، دار الحوار، (١٩٩٢م).
(٢) د. الغدامي، "الموقف من الحداثة ومسائل أخرى"، دار البلاد، الطبعة الأولى، (١٤٠٧هـ).
کە لەویدا نووسەر دەلێت: "دەق لەگەڵ ھەر خۆیندەواییە کدا نویدەبێتەو و زیاد دەکات، دەشتوانن بڵێن: کە دەق لە ڕووی بیرکارییەو یەکسانە بە ژمارەشی خوینەرانی، جا ئەگەر یەک ھەلبەست ھەزار خوینەر بیخویننەو، ئەوکات ئێمە بەرانبەر بە ھەزار دەق وەستاوین، نەک تەنھا یەک دەق." (ص ٧٣).

(3) Foucault, "Nietzsche, Freud, Marx", In: Ormiston & Schrift (eds.) Transforming the Hermeneutic Context, State University of New York press, 1990, p. 59.

راستیش: ھەرکەس لە زۆرێک لە تەکنیکە لێکدانەوھییە نوێیەکان وردبێتەوھە کە زاکراون بەسەر توراسدا، دەبێت کە زۆر لە دەوری چەمکی دەسەلات دەسووڕێتەوھە، ئیدی دەسەلاتی سەرداری، یاخود ویستنی دەسەلات ھەرۆک لە ئاراستە نیچەییەکاندا ھەیە، یاخود دەسەلاتی پارە، یاخود پەھەندی ئابووری، یاخود ژێرخانی وابەستە بە شێوازەکانی بەرھەمھێنانەوھە، ھەرۆک لێکدانەوھە مارکسی، یاخود دەسەلاتی لییدیۆی فرۆیدی، یاخود جگە لەوانە.

خۆپنەری ھێمن تێبینی ئەوھش دەدات کە ئەم تەکنیکە لێکدانەوھییانە کە بەشوێن پۆلی دەسەلات لە پیکھێنانی دەقدا دەگەرێن بووژانەوھیان بەھۆی ناوازییەتیانەوھە نەبوو، بەلکۆو بەھۆی توندپەرەییەتیانەوھە بوو، چونکە پۆلی دەسەلات و پارە و سێکس و جگە لەوانە لە پالنەرەکان لە پیکھێنانی دەق و میژوویدا پێدراوگەلێکن کە لەپیشدا ناسراون و تازە نین، بەلام ئەوھە کە ئەم دەنگدانەوھە و ئەسپتاودانە ی بۆ خستە پێ، بریتی بوو لە توندپەرەبوونی لە کردنی ئەم فاکتەرە بە فاکتەری یەکلاکەرەوھە.

جا وەحی خودایی و زانایانی توراسیش لەدوای ئەو، ھەر زوو ئەم ھەژمووناوە و جگە لەوانەشیان باس لێکردوو، بەلام قەبارە ی ھاوسەنگی خۆیان پێداوە و لە پەفە ی گونجاودا دایانناوە، زێدەرەوییەکان نەکردوو لە بەدواداچوونی پیکھاتنەکانی میژوویدا لەسەر بنەمای ئەوھە، ئەم جیاوازییەش لەنیوان دوو وێناکەدا تەنھا پەنگدانەوھە جیاوازی نیوان بونیادی میانرەوی زانستی شەری و بونیادی ھەلاوساندنی تیۆرسازی پۆژئاواییە کە جێبەجێکاری زۆری ھەن.

لەو فەرموودە بەناوبانگەدا کە تورموزی و جگە لەویش گێراویانەتەوھە، زیاد لە یەکتیکیش لە زانایانی (حوقاظ) بە سەحیحیان داناوە، کە پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: "ھیچ دوو گورگیکی برسی کە بەردراپێتنە نیو مەرۆمالاتیکەوھە؛

زهره ریان له سهری زیډه تر نییه له زهره و ټیکدان و خراپکردنی هه لپه ی مروځ
بۆ پاره و پینگه له سهر ټایینه که ی. (١)

جا پڼغه مبهه (ﷺ) هه ژموونی پینگه و هه ژموونی سامان و مالی له پڼکه پڼانی
که سایه تی تاکدا باس لښ فهرموو، بهر له م فهرمووده یه ش قورئان خو ی ئاماژه ی
به م دوو هه ژموونه کردووه، پهروه دگار له هاوه لانی نه گبه تی لای چه په وه
ده گپړته وه که ده لښ: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ (هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ) [الحاقة: ٢٨
- ٢٩] «سوودی پڼ نه گه یاندم مال و سامانم. لښ ویران بوو هیژ و ده سه لاتم.»

له شوپڼیکی دیکه شدا پڼغه مبهه (ﷺ) ئاماژه ی به ده سه لاتی پاره و
ده سه لاتی غه ریزه ی سیکیسی کردووه، له ویدا که هه ردوو شیخ (بوخاری و
موسلیم) له عومه ره وه لیوه ی ده گپړنه وه که فهرموویه تی: «هه رکه سیش کوچی
بۆ مالیکی دنیا بیت تاکوو به ده سستی بڼیت، یاخود ئافره ټیک که ماره ی بپریت،
ئه وا کوچه که ی بۆ ئه وه یه که کوچی بو ی کردووه.» (٢)

زانایانی ته زکیه و بزار و سولووکی ئیسلامیش گه لیک باسیان له تانه کانی
یه کلابوونه وه کردووه، دریزه بیان داوه ته باسی ئه وه هه ژموونانه ی که کاریگه ریان
له سهر مه عریفه هه یه و لایه نگیری شاراوه ی ناو ده روونیانه ده خولقڼن، له وڼنه ی
هه ژموونی باوو باپیران و هه ژموونی خوچوواندن به هاوړپیان و هه ژموونی خاتر
و پڼگه و زوړی جگه له وانه ش، نموونه له وانه ئه وه ی که پڼشه وا ئیبن قهیم
به شتویه کی دوو رودرژری ریکخراو و ورده کار له په رتووه که یدا (مفتاح دار

(١) سنن الترمذی، (٢٣٧٦)، واتای فهرمووده که ش ئه مه یه که: "هه لپه کردن بۆ پاره و سامان
و بۆ پایه و خاتر و سهر داریی ته؛ ئایینی مروځ ټیکده دن و زهره رباری ده کن، خراپتر له
ټیکدان و زهره ربارکردنی دوو گورگی برسی له ناوړانه مه ریکدا!"، بۆ به لگه و شاهیدی زیاتری
شهرعی و پڼشینی (وته ی پڼشین) سه باره ت به م دوو پالنه ره - سامان و خاتر- ده توانیت
بچیته خزمه ت لیکدانه وه که ی ئیبن په جه بی گه وره زانا بۆ فهرمووده که: "شرح حدیث ما ذئبان
جائعان"، تحقیق: بدر البدر، دارالفتح.

(٢) "صحیح البخاری": (١)، و "صحیح مسلم": (١٩٠٧).

السعادة) خستوويه تیه پروو. ^(۱)

به لکوو ره خنه گری ناسراوی سعودی (عبد الله الغدامي) له پهرتوو که که پیدا «تاوان و ته کفیر» کاتیک هه ندیک له بنه ماکانی سیمیولۆژیا «زانستی مانا گه یینی» راقه ده کاتهوه، شتیک له پیشه واه ئه بوو حامیدی غه زالییه وه ده گو یزیته وه، له پاشان به راووردی به وه ده کات که سیمیولۆژیای نوێ پیگه یشتوه، وا هه سته کات که سیمیولۆژیای نوێ نزیکه بوتریت که پاش غه زالی هیچکی زیادنه کردوه و پیشنه که وتوه! که (د. الغدامي) ده لیت:

"ئه مه یه ته کنیکی ئاماژه که غه زالی به بی ناوه یانی به ئاماژه شیکردوه ته وه، به لام شیکردنه وه که ی ئه و بوی به چهنده ها سه ده که وتوه ته پیش «زانستی سیمیولۆژیا» وه که هیشتاش ئه م زانسته هیچ راقه یه کی زیاتری له وه ی ئه بوو حامید نه هیتاوه. ^(۲)

له راستیشدا: ئه وه ی که غه زامی له غه زالییه وه گو یزاویه تییه وه به ته نها هه ر غه زالی نه یوتوه، به لکوو له لای جگه له ویش له زانیانی توراسیش به ربلآوه، بگره هه ندیک جار به ورده کاری زیاتریشه وه، به لام له وانه یه به هو ی که م شاره زایی د. غه زامی به کتیه کانی ئوسوول و که لام وای زانیبیت که ته نها غه زالی له وه دا پیشکه وتوه.

مه به ستیش لیره دا: باسکردنی ئه وه یه که ئه م ته کنیکه لیکدانه وه ییه نو ییانه به هو ی تازه ییه تیانه وه نییه که ئاوا گێژه لۆو که ی راگه یه نرانیان به ده سته یناوه، هینده ی به هو ی زیاده ره وی کردنیانه وه یه له گوړینی فاکته ری سروشتی بو فاکته ریکی یه کلاکه ره وه و ره ها که وه لامی هه موو دیارده کان ده داته وه. به واتایه کی دیکه: تیوری رۆژئاوایی - زۆرجار - له سه ر گوړینی فاکته ری

(۱) ابن القيم، "مفتاح دار السعادة"، طبعة المجتمع: (۱/۲۶۴).

(۲) د. الغدامي، "الخطيئة والتكفير"، النادي الأدبي، الطبعة الأولى، (۱۴۰۵ هـ)، (ص ۴۵).

هاوبه ش بۆ تاکه فاکته رېک وه ستاوه، جا به هوۍ دهرچوونی له بیرکړدنه وهی زانستی سروشتی، سهدا و زایه لای بوخوۍ هیئاوه ته دی، واته له بهرچاوگرته کانی به نوابانگی ده خاته پیښ له بهرچاوگرته کانی زانست.

پیشتیش ئاماژه ی پیدرا که دوو ئامرازی خوازاوی ناو گوتاری مروقاندنی توراس بریتین له: «به سیاسیکردن» و «قهرزabarکردنه وه»، بگره نزیکه بینه ته وهری گشت ئه و تیزه لیکدانه وه بیانه، به شیوه یه ک که سهرجه م ئه و ئه نجامانه ی بۆ ده گه رېته وه.

شایانی باسیشه که: ئه سلن بنچینه گه لی سهره کی ئه و لیکدانه وانه کومه لیک تیزی روژه لاتناسی دیرینن که گه وره روژه لاتناسه کان وتوویانه ته وه، به لام ئه و روژه ناوه روکییه ی که فرانکفونییه عهره به کان بینویانه، روژی ئه و شروقه کاره عهره بانه یه که دووباره دارشتنه وه و ریکخستنه وه یان بۆ ئه و ئه نجامانه کردووه و جوړی جیاواز و فره یان بۆ هیئاوه ته وه، زورینه ی ئه وه شی که شروقه کارانی عهره ب زیادیان کردووه بوۍ ته نها به ئیلهام وهرگرتنی نموونه روژه لاتناسیه کان بووه له جیبه جیکاری نویدا، یاخود وه ده رخستنی نموونه ی تازه بووه بۆ ئه و تیوره لیکدانه وه بیانه، به لام دهر بازبوون له ته وقی ئه و میکانیزمه روژه لاتناسیانه و به ده رخستنی روژی ده ق له پیکه ټیانی ژیانی گشتی له ناو میژووی ئیسلامیدا؛ ئه مه یان تیدا ده گمه نه.

له واقعیشدا: ئامرازی «قهرزabarکردنه وه» به واتای به دوا داچوونی بوون و ئاماده یی ئه وانی دیکه له ناو خوددا، واته: دوزینه وه ی شوپنه واری که لتوور و روښنیریه کانی پیښوو له سهر روښنیریه دواتر؛ له بنچینه یدا به شیکه له سیستمی ئامرازه زانستیه کانی لیکدانه وه ی گوتار که داهینه رانی ناو توراسی ئیسلامی زور بلیمه تانه به کاریان هیئاوه، به لام به یی زیده روه ی و زورله خوکاری و په رگیری، به لکوو به له بهرچاوگرتنی وه ک فاکته رېکی ناو توپیکي ئالوز

و کەلەکەبوو لە فاکتەر، نەک وەک تاقە فاکتەر، نە بە زۆرلەخۆکاریش بە گەراندنەوهی هەموو شتەکان بۆ ئەوی.

جا توێژینەوه پۆژھەڵاتناسییەکان -بەشوێن ئەویشدا شرۆڤەکارانی لە فڕانکفۆنئیانی عەرەب- هەولێ گەراندنەوهی سەرچەم چەمکە تەشریعی و چوارچێوەییەکانی توراسی ئیسلامی دەدەن بۆ کەلتووڕەکانی پێش ئیسلام و وێناکردنی کەلەپوور وەک حالەتێکی قەرزکردنی کەلتووڕی و ھەروەھا وەحیش لەوه دووردەخەنەوه کە چاوگێک بێت بۆ ئەو وێنایانە.

لەکاتێکدا زانایانی توراسی ئیسلامی بەم شیوەیە زێدەرەوی و توندپەوانە نەبوون، بەلکۆو زۆر باسیان لەوه کردوو کە پێشەوايان ناویان لێناوه «زانستی دێرینەکان»، پەخنیان گرتوو لە ھەڵینجانی ھەندێک لە چەمکەکانی زانستی کەلام و ئوسوولی فێقھ سۆفیگەری لێیەوه، بەلام وەحی و دەقیان لە پۆلی گەوھەری خۆی دوورنەخستوو تەو لە پێکھێنانی کەلەپووردا، ئەمەش جەخت لەوه دەکاتەوه کە پێشتریش ئاماژەى پێدرا لە جیاوازی نێوان بونیادی میانرەوی ئیسلامی و بونیادی زێدەرەوی مەعریفی پۆژئاوايیدا.

ئەم بەراووردەش بەروونی دەریدەخات کە ئەو راستییەى لەلای ئەم لێکدانەوه پۆژھەڵاتناسییانە و شرۆڤەکارانی لە عەرەب ھەیە، پێشتر زانایانی توراسی ئیسلامی چەسپاندووینە، ئەوێشی زیاد لەسەر ئەو و تەبئیتان زۆرینەى ئەگەر و سیناریۆی بەتالە، کە -زۆری- پشتی بە لێکچوونی فیلۆلۆژی بەستوو نەک تۆمارى مێژوویی.

لە زۆرتەین ھۆکارەکانی ئەم گومارایە پۆژھەڵاتناسییەش، نەبوونی ھۆشیاریە بە دوو پێدراوی بنچینەیی: یەكەمیان: پۆلی پەيامبەرەتیەکان و پاشماوەی پەرتوو کە ئاسمانییەکان لە پێکھێنانی پۆشنبیری گەلانی پێش ئیسلامدا، دوو مەینیشیان: قەبارەى چەمکە ھاوبەشەکانە لە نێوان پەرتوو کە ئاسمانییەکاندا،

هه روهک له سه حیددا لیوهی (ﷺ) گیر دراوه ته وه که فهرموویه تی: «پیغه مبه ران بران به هه وپی جیاوازه وه»^(۱): دایکانیان جیا به و ئایینیان یه که. «^(۲)

له سهر بنه مای ئهم دوو پندراوه ش؛ به شیکي گه وره ی دیارده ی لیکچوونی چه مکی له نیوان پوښنیری و که لتووری گه لانی کاریگه ردا به په یامبه ریه تیبه کان، ئه نجامی قهرزکردنی که لتووری/پوښنیری نیبه، هپنده ی رهنګدانه وه ی سه رچاوه یه کی چه مک لیکن زیکه، بگره هه ندیکجار ده گاته ئاستی کت و مت هاوچه شنی.

ئامرازی «به سیاسیکردن» یش، که هه لدانه وه و پشکینه به شوین په هه نده سیاسیه کانی پشت گوتاری توراسه وه که زورینه ی ئه گهر و فوولیکردن و گومان خراپیه، کاتیکیش له دیارده ی لیکدانه وه ی ماددی/سیاسی بو توراس ده کوښنه وه؛ له تاو ئه و حالته ی «دژیه کی لیکدانه وه یی» ه که زیده روه وانی مه دهنیه تیی ده که ون هه ست به ئازار ده که ین.

که له خویندنه وه ی توراسدا مه یلیان به لای پیشکه شکردنی خویندنه وه یه کی میژوویانه یه که بیروکه کان بو چوارچیوه کوومه لایه تی و سیاسیه کانی پشته وه بگرېننیه وه، جا زانستی فیه به مملاتی هیزه کان لیکداته وه و زانستی عه قیده-بیروباوه به جه نگی نیوان مه زه به کان و زانستی فهرمووده به هه لپه ی بازار و رهواج و زانستی لیکدانه وه ی قورئانیش به بوماوه ی که لتووری لیکداته وه، ئیدی ئا به م شیوه یه.

له کاتیکدا له خویندنه وه ی هزری روژئاوایدا به دیدیکی میژوویانه وه نایخویننه وه که ره هه ندی خودی تیدا به ده ریخت، به لکوو بونیادیانه ده خویندريته وه به له به رچاوغرتنی وه ک شیوازیکی پوښنیری که لتووری پاک

(۱) هه وی: ئافره تانیک که هاوسه ری یه ک پیاو بن.

(۲) «صحيح البخاري»: (۳۴۴۳).

و بېگه رد و بالا و دابړاو له چوارچپوه کانی پشته وه و پالنه ره مروی و سیاسي و په گه زپه رسته ییبه کان، جا ته نها وهک فله سه فیهک وپنده کریت که نامانجی روښنکردنه وه و ناشتی مروی و بهخته وه ری مروی قایه تییه.

به راوورد کرنی هم دوو دیمه نه ش دژیه کییه کی سهرسور هینمان له تیوری لیکدانه وه دا بو به درده خات که ناکریت شارستانییه تیک ته واو میژوویانه بخویندریته وه و شارستانییتیکي دیکه ش بونیادیانه بخویندریته وه، جا لیکجیایی ته کنیکی لیکدانه وه یی بهو دژیه کییه بهرز و تونده، لایه نگیرییه کی دهر وونی قوول زیاتر درده خات وهک له وهی گوتاره که دیدیکی مه عریفی بنوینت.

له رووه کانی دژیه کی لیکدانه وه ییش - که پیشتر ناماژه به هه بوونی درا له لای زیده پره وانی مه دهنیه ت- نه وه یه که وای دهبینن لیکدانه وه ی سیاسییانه بو چه مکه کانی توراس و دانانی نه گه ری نه وه ی که مامه له گه لیکي شاراوه ی پشته وه له نیوان پرمزه کانی که له پوور و ده سه لاتدا هه بوو بیت، نه وه به گوتاریکی زانستی روښنگه رانه داده نین که نامرازه نه سر وپو لوژییه کانی له خوگرتووه، به لام په خنه گرتی نوو سه رانی هاوچه رخ که روو به پرووی خو پان ده کریت ته وه: چوونه ناو نییه ت و نیازی خه لک و هه لدانه وه ی دل و له تکردنی سینه یه، واته تومه تبارکردنی نییه ت و نیازی پیشه وایانی چاخه زیرینه کان به گوتاریکی زانستی داده نریت، به لام تومه تبارکردنی نوو سه رانی ماله لیدهر و رومانووسی عه به سی، چوونه ناو نییه تی خه لکه، ئیدی چ دژیه کییه ک له وه نابوو تر.

پوخته ی باسی هم پر گه یه ش نه وه یه که گه وره ترین مه ترسی له مرو قانندی توراسدا - به واتای لیکدانه وه ی ماددی بوی- گومانی خراب پیبردن و بیبه ها کردنیه تی. به شوین نه ویشدا، دابړینی لای موسلمان ه له «نموونه ئیلهام به خشه کان» که باوه ر و به ها کانیان پی داداوه و له سه ری گوښان کردووه، ئیدی پشت ده کات له کار لیک بوون و هاوئا هه نگی کردن له گه ل هه وال و

باسوخواسی چاخە زێڕینەکان لە بەندایەتی و زانست و دونیانەویستی و
 تیکۆشانیاندا، هەتاکوو ئەوەی باوەڕ و زیندەیی بانگەوازی تیدا بمریت و بژاکیت
 کە وشکبوونی رەگەکان دەستەمۆبوونە بۆ باھۆزەکان.

۲- مروځاندنې په یوه نډییه ګان

له ګرنگترین بۆچوون و وته ګان له لای بانګخوازانې مه ده نییه تی ماددی ئه وه یه که ده لّین ده بیت کار بۆ مروځ بکه یین وهک ئه وه ی که مروځه، به چاوپوڅی له شووناس و بیروباوهر و ئایینی، به زوړیش وشه ی مروځ به شیوه یه کی رها و به بی هیچ زیاده مهرج و تاییه تمه نډییه ک دووپات ده که نه وه، هه نډیکیشیان دروشمی برایه تی مروځایه تییا نه یاخود ئاده میزادییه تی هاوبه ش یاخود مه زه به ی مروځګه رایې و نمونه ی ئه وانه له و لافیتانه ی له ده وری ئه م واتایه ده سووړینه وه هه لده ګرن.

له واقعی شدا: ئه م بانګه وازییه با هه نډیک خه لکیش نیازپاګانه بیلّینه وه، به لّام له ناواخنیدا دامالّینی وه سفه قورئانییه براوه ګاڼی هه شارداوه که په روهر دګار له سره بنه مای ئه وانه خه لکی لیک جیا کردووه ته وه و په یوه نډییه ګاڼی جیاواز داناوه به پی جیاوازیان له وه دا، له چه شنی وه سف و ئاوه لّناوی (موسلمان-مسلم) و (باوه دار-مؤمن) و (فاسق-لاसार) و (بیباوه ر-کافر) و (هاوبه شدانه ر-مشرک) و (منافق-دووړوو)، که چی ئه وان هاتوون هه موو ئه وانه یان له یه ک ئاستدا داناوه له سره بنه مای هاوبه شییه تییا نه له مروځایه تییدا، تاکوو موسلمان و جووله که و بتپه ره ست جیاوازیان له نیواندا نه بیت ماده م هه موویان بۆ خوشبه ختی مروځایه تی و ناشتی مرویی کار بکه ن!

بلّی پیو یستبکات چه ند ئایه ت له قورئان دهر بیین هه تا بتوانین به م بانګه وازه قایلین؟ به راستی ته نه ا تیپرامان له م بانګه وازه و وینا کردنی سهره نجام و لیکه وته ګاڼی به سه بۆ سلکردنه وه و دوور که وته وه ی موسلمانیک لّی که خوا به حقی خوی به ګه وره دابنّیت.

په رتو و که که ی په روه ردگار زور پروون و ناشکرا نه وه ی پروون کړد و وه ته وه که مروّف نه گهر پشتمی له ئیسلام و وه چی کرد نه وکات ئیدی ریزه گه ردوونیه سرووشتیه که ی خو ی له ده ست ده دات که په روه ردگار له ویدا فهرموو یه تی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا﴾ [الإسراء: ۷۰] «به راستی ئیمه ریزمان له نه وه کانی ئاده م ناوه» ئیتر رسوا و بیئهرزش ده میئیته وه له دیدی خودا و دیدی باوه رداراندا، هه ربویه شهریه ت به ستایش و به گه وره دانانی په هاوه بو مروّف نه ها تووه، هه روه که هه ندیک له زیده روه وانی مه ده نییه ت وای لی حالی ده بن، به لکوو قورئان له زور شویندا زهم و سه رکونه ی مروّفی کردووه وه ختیک که شه ره فمه ندی باوه ر ده د وړ پنییت، له وه یه نه وه ی که په روه ردگار ده فهرموو ییت: ﴿قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ﴾ [عبس: ۱۷] «له ناوچیت مروّف چهنده سپله و ناباوه ره.»

نه وه شی که ده فهرموو ییت: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾ [الإسراء: ۶۷] «مروّف زوریش زیده ره و بوو له سپله یی و پیته زانیدا.»

نه وه ی که ده فهرموو ییت: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ﴾ [الزخرف: ۱۵] «به راستی مروّف سپله یه کی پروو قایم و ناشکاره.»

هه روه ها ده فهرموو ییت: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ [العادیات: ۶] «به راستی مروّف له هه مبه ر په روه ردگاریدا زور چاکه له یادچوو و پیته زانه.»

هه روه ها ده فهرموو ییت: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَیْطَغِي﴾ [العلق: ۶] «نه خیر به لکوو مروّف هه میشه سنوور شکینی و چاو قایمی ده نوینیت ...»

هه رکه سیکیش له و شوینانه ی قورئان رابمیئیت که چه مکی مروّفی تیدا هاووه، ده بینیت که په روه ردگار په گه زی مروّف به زهم و دژدووانی زور سه رکونه ده کات، له پاشاندا باوه رداران هه لاویر ده کات و جیایان ده کاته وه.

له وانه نه وه ی که په روه ردگار سویند ده خوات که مروّف له په نجه رپویه کی

ته و او دایه، ههروهک ده فهرموویت: ﴿وَالْعَصْرِ﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿[العصر: ۱ - ۲] «سویند به کات و زه مانه به راستی که مروڤ له مایه به خه ساری و ره نجه رویدایه.»

له پاشان به ده رکړنی باوه داران لهم خه سارو مه نډیبه ی به دوودا دینیت، ده فهرموویت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ [العصر: ۳] «مه گهر ئه وانیه که باوه پریان هیناوه و کاری چاکه یان کردووه و ئاموژگاری یه کدیان به وهرگرتن و له سه رچوونی حهق و ئاموژگاری یه کدیان به ئارامگری کردووه.»

ههروه ها پهروه ردگار په گهزی مروڤی به سیفه ته کانی هه لپه یی و په له پهل و ناجیگیری و ترسوبیم داگرتن و شین و روږو و ئه ژنوشکاوی و په زیلی وه سفکردووه و له پاشان باوه دارانی جیا کردووه ته وه، وهک ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿[المعارج: ۱۹ - ۲۲] «به راستی که مروڤ شله ژاو و بیئارام خولقیئراوه. وهختیک شهروناخوښی دیته پری به شین و شوږه و توقیوه. وهختیکیش خبری دیته پری په زیل و ریگری خیر و چنگوچراوه. مه گهر نویژخوینان.»

ههروه ها پهروه ردگار په گهزی مروڤی به سیفه ته کانی بیئومیدی و لاساری و که له په قیتی و که شوفشکردن وه سفکردووه و له پاشان باوه دارانی لی ده ریئراوه، ههروهک ده فهرموویت: ﴿وَلَمَّا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ﴾ كَفُورٌ ﴿وَلَمَّا أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿[هود: ۹ - ۱۱] «خو ئه گهر ئیمه ی مروڤ سوژ و به هره یهک پیی به خشین لای خو مانه وه و له پاشان لیی به سه نینه وه به راستی ئه وکات زور بیئومید و ترووسکایی لیپراو و سپله و نارازییه. ئه گهریش نیعمهت و به خششیک ی له پاش ئازار و زهره ریکه وه

پي بجيرين، نه‌وکات ده‌لټ ټوخه‌ی ئيتړ ړزگار بووم و شووم و ناخوشي مال‌اوایي له من کرد، به‌راستی که نه‌و به به‌خششه‌کان دلخوش و به‌که‌شوفش و شانازیکه‌ر و له‌خوگوړاوه.»

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار په‌گه‌زی مروقي به‌ سيفه‌ته‌کانی سته‌م و نه‌زانی وه‌سفک‌دووه، له‌پاشان جیاکارییه‌کی وردی له‌ناو نه‌م په‌گه‌زی مروقي سته‌م‌کاره نه‌زانه‌دا به‌دوودا هینا نه‌ویش له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌لو‌یستی ثابینی، که ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (۳۶) لِعَذِبِ اللَّهِ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۳۷﴾ [الأحزاب: ۷۲ - ۷۳] «که‌چی مروقي (نه‌و سپارده‌یه‌ی) هه‌لگرت به‌راستی که نه‌و سته‌م‌کار و نه‌زان بوو. تا‌کوو خودا دوو‌رووانی پیاو و ئافره‌ت و هاو‌به‌شدانه‌رانی پیاو و ئافره‌ت سزا و نه‌شکه‌نجه‌ بدات و خودا له‌ باوه‌ردارانی پیاو و ژن ته‌ویه وه‌ربگری‌ت و لیبان خو‌شبی‌ت که به‌راستی خودا لی‌خو‌شبوو و می‌هره‌بانه.»

نه‌م واتایه‌ش که دژدووانی به‌ران‌به‌ر به‌ په‌گه‌زی مروقي تیدایه و له‌پاشان جیا‌کردنه‌وه‌ی باوه‌ردارانی له‌خو‌گرتووه، له‌ په‌رتووی خودا و سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یدا (۳۸) چه‌شنی خو‌ی زوره، به‌لکوو په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌یه‌کی توند و تو‌قینه‌ری له‌ مروقي کردووه که ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ [الإنفطار: ۶] «نه‌ی مروقي! چی فريوی داویت و له‌هه‌مبه‌ر په‌روه‌ردگاری به‌خشنده‌تا بوغرای کردوویت.»

هه‌ربویه؛ کانتیک نه‌م نایه‌ته به‌سه‌ر جین‌شینی راشید عومه‌ری کوری خه‌تاب‌دا خو‌یندرا‌یه‌وه فه‌رمووی: "(والله) ته‌نها نه‌زانی‌یه‌که‌یه‌تی که فريویداوه" (۱) که

(۱) ابن أبي حاتم، "تفسير القرآن العظيم"، تحقيق: أسعد الطيب، المكتبة العصرية، الطبعة الثالثة، (۵۱۴۲۴هـ): (۱۰/۳۴۰۸).

وادياره عومهر ئه و واتايه ی له و ئايه تانه وه وه گر توه وه که مروځ به نه زانی وه سف ده کهن، ههروهک ئاماژه به هه نديکيان درا.

ئیدی چۆن سهره رای هه موو ئه وه بگوتریت: خودا ریزی له مروځ ناوه و پله ی به رزکردوه ته وه به چاوپوځی له شووناسه ئایینییه که ی و ئایینه کان کاریگه ریی ئه رینی یاخود نه رینیان له سهر ریز و پیگه ی مروځ نییه، ههروه ها ئیمه ده بیت کار بو چه مکی مروځ بکه ین به چاوپوځی له بیروباوه ری، یاخود هه نديکيان ده لئین و امه کهن بوچوونی که سی بیه هوی جیاوازی و دووبه ره کی له نیتوان کوره کانی ئاده مدا، ئه ری ئه م قسانه سهر پیچی و له رووه ستانی راشکاو نین به رانه ر به فه رمایشته کانی (الله)؟

له ویژدانیشه وه یه که بلین: هه نديک له و نووسه رانه ی ئه م وته یه دووباره ده که نه وه ئاگاداری ناوه روکه کانی نین که پیکدژه له گه ل ته رازووی خوا پیدا، ئه و ئايه ته قورئانیانه شیان به میشکدا نه هاتوه که لیوانلیوه له دژدووان سه باره ت به ره گه زی مروځ له وه ختی بیباوه ربوونیدا.

یهک له نووسه ره شه یدابووه کانی شارستانییه تم دیته وه یاد که له ده میکی پیشوودا ئه وه ی دووپات ده کرده وه که ئیسلامی سیاسی مروځی په راویز خستوه، له کاتیکدا که قورئان ریزی لیناوه و پیگه ی به رزکردوه ته وه، واته خه ریکی ده سته کاریکردنی خودی بنچینه سازی پرسه که بوو، به لام له دوا پیدا که شوک بوو به لیشاوی ئه و ئايه تانه ی که سووکایه تی به مروځی ناباوه ردار ده کهن، ئه و ئاوازه ی پیشووی گۆرا، ئیدی ده یوت که به راستی به داخه وه مروځ له ده قه ئایینییه کانی ئیمه دا وه لانراو و په راویز خراوه و هیچ به هایه کی نییه، واته له سه کونه کردنی ئیسلامیه هاوچه رخه کانه وه هه نگاوی به ره و سه رکونه کردنی ده قه کانی قورئان و سونه ت نا.

ئهم تیروانینه ی پیشوو ته نها ئاماژه یه کی کورت بوو به په یوه ندی ئه م ئا راسته

مرؤځگه راییه به بنچینه کانی وه حیه وه، له رووی په یوه نندیشی به واقعی وه؛ ده بیت ئه وه بلتین که ئاراسته ی مرؤځگه را له راستیدا دیدکی رومانیسی خه یالپلاوه؛ له وهختیکیدا که ئه مرؤ هیچ ده وله تیک نییه له ناو ده وله تاندا - به رۆژه لاتی و رۆژئاوا ییانه وه - که کار بۆ مرؤقی په ها بکات، به لکوو سهرجه م که لتوور و رۆشنیرییه هاوچه رخه کان به بن جیاوازی ده بینیت که جیاکاری له ناو په گزی مرؤقایه تیدا ده کهن جا له سهر بنه مایه کی نیشتیمانی بیت یاخود نه ته وه یی، یاخود په گزی، یاخود جگه له و پتوهرانه ش پتوهری دیکه. باشه چۆن جیاکاری ئه و گه لانه که له نیوان هاو نیشتیمانی و ناهاو نیشتیمانیدا ده یکه ن قه بوول بکه ی، به لام جیاکارییه ک که (الله) له نیوان موسلمان و کافریدا کردووه قه بوولمان نه بیت؟!

له گرینگترین شوینه واره نه رینییه کانی ئه م بانگه وازییه ش ئه وه یه که پاداشتی خودات پی ده دۆرینن، واته له باتی ئه وه ی مرؤق به ئومیدی پاداشتی خواپی کار بۆ سوودی موسلمانان بکات، له وه ودوا ئیتر به ئامانجیکی مرؤی په تی بۆ سوودی موسلمان و کافریان وه کوو یه ک کار ده کات، نه ک به ئامانجی نزیکوونه وه له پهروه ردگار.

هه رکه سیکیش بۆی گونجا بیت، ئه گه ر ته نها بۆ ماوه یه کی که میش بیت له گه ل هه ندیک له و رۆژئاوا ییانه ژیا بیت و سه باره ت به وینا کانیان بۆ ئامانجی ژیان و واتای به خته وه ری و فرمانی پاره و سامان و به های باوه ر و ورده کاری سیستمی کۆمه لایه تییان له گه لیان دوا بیت؛ ئه و کات دلتیا و یه کلا ئه و وینه یه ی که قورئان بۆ که سایه تی بیباوه ری کیشاوه لای توختر ده بیته وه.

که سیک ئه و بیباوه رانه بینیت لاسکه لاسکیانه به دووی شوینیکی هه وانه وه و سفره یه کی پر دا بن گویدانه ریگای په یدا کردن و خه رجکردنی، به بن ئاوردانه وه یه ک له پاک و پیسی، نیوه شه وانی تاریک و ته ماوی قاقای

چېژپه رهنستی و رابواردنیان ده ګاته ئاسمان و بۆ ساتیکیش خوږیان بۆ دیداری (الله) ئاماده نه کردوو، سهرسامی چوارپه لی وشک ده کات وه ختیک ده یانبینیت و ئه و فرمایشته ی په روه ردګاری به یاد دیته وه که له سووره تی موحه ممه ددا ده فرموویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَمْتَحُونُ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾ [محمد: ۱۲] «بیاوه رانیش چېژده بهن و ده خون به چه شنی خواردنی ئاژه لان».

به لئ سویند به (الله)، چه نده مه زنه ئه م چوواندنه خوداییه، دیوته چوون ئاژه لان سهریان له ناو گزو ګیادا ون ده کهن، به رزی ناکه نه وه مه ګر بۆ ئه وه ی هه ناسه یه ک بدن و راست بګه رینه وه و ده ست پی بګه نه وه، هېچ خه میکی دیداری خویان نییه، بیرناکه نه وه له به دیه پینه ریګ، یان پیغه مبه ریګ، یاخود وه حییه ک، یاخود به ندایه تی و زیندوو بوونه وه و ئه ژماری چاکه و خراپه و سزا و پاداش و داهاتوویه کی رۆزی دواپی، هه تاکو ئه وه ی له رۆژیکدا و له ناکاو به رۆکیان ده ګریت که تیدا تۆله ی بزنی کۆل^(۱) له بزنی شاخدار ده سه نریته وه، ئه وه یه ژیان ی بیاوه ر.

بنواړه له په رتووکه که ی خدا چوون دووباره و چه ندباره ئه م ویناګردن و چوواندنه یان به ئاژه ل دووباره ده کاته وه، وه ک ئامازه یه ک به هو و بنه مای ئه وه که هه رچی ژیری و هو ش و هه ستی ئه م داماوانه یه رۆچوو له په یداګردن و به رتوه بردنی بزوی ئیسته و داهاتوو یاندا و پشتکردنیان له هه ر هو یه ک که له رتیا ګیاه وه خدا و واده ی رۆزی دواپیان به بیریته وه و خوږیان بۆ ژیانیک ی نزیکی داهاتوو ئاماده و سازبدن، بګر هه مجار له پیګه یه کی خوارتر له ئاژه لانیش دایانده نیت که له سووره تی ئه عرافدا ده فرموویت: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ [الأعراف: ۱۷۹] «دلانتیکیان

هه یه که پټی تینا گهن و چاوانیکیان هه یه که پټی نابین و گوټیان هه یه که پټی نابستن ئه وانه وه کوو ئاژه ل وان، به لکوو له وانیش گومرا و سه رگه ردانترن، به راستی که ئه وانه ناهه ست و بیئاگا.»

بۆ جاری سییه مییش به هه مان چوواندن و هه مان هو و هه مان پله دانانه وه له سووره تی فورقاندا ده فره مووټ: ﴿أَمْ نَحْسِبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ [الفرقان: ٤٤] «یان واده زانیت که زوړیکیان بیستن یاخود تیبگهن و ژیر بن؛ ئه وانه له وینه ی ئاژه ل نه بیت هیچی تر نین، به لکوو ئه وان ریلټوونبووترن.»

بگره له روونکرده وه ی زیاتری سووکی و بیټه رزشی و بیټیگه ییاندا ده یانه ټیټه خوارترین پله ی جانه وه رانیس، که له سووره تی ئه نفالدا ده فره مووټ: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ [الأنفال: ٥٥] «به راستی که خراپترینی جانه وهران له لای (الله) ئه وانه که بیباوه ر بوون و ئیدی ئیمان ناهین.»

له شوټنیکي دیکه ی سووره تی ئه نفالدا ده فره مووټ: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ [الأنفال: ٢٢] «به راستی که خراپترینی جانه وهران له لای (الله) ئه وانه که که ر و لال و بن ژیری و فام و عه قلن.»

له شوټنیکي دیکه ی په رتوکه که یدا په روه ردگار جوړیک له بیباوه ران به له وهش سووک و که متر ده چوونټیټ، که له سووره تی جومعه دا ده فره مووټ: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ خُمِلُوا الثَّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ [الجمعة: ٥] «نموونه ی ئه وانه ی که ته وراتیان پټ سپیډرا له پاشان هه لیان نه گرت و زایه یان کرد نموونه ی که ریکه باریک کتیب و په راوی هه لگرتیټ، خراپترین وینه و نموونه یان بۆ هه یه ئه وانه ی که ثایه ته کانی خودایان به دروخته وه.»

ئه وجا په روه ردگار نموونه یه کی زوړ نابووتری به جوړیکي دیکه له بیباوه ران

هیناوه ته وه، ئه وانیش ئه وانن که گه یشتونه ته ئاستیک له زانست، به لام
ئو زانسته بو باوه رهینان به خودا رینموونی نه کردوون، جا به شتیکی زور
ناشرینتر له سهرجه م ئه وانهی پیشووی چوواندوون، که له سوورهی ئه عرافدا
ده فهرموویت: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
الْكَلْبِ إِنْ حَمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَرَكَهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا﴾ [الأعراف:
۱۷۶] «جا نمونه ی ئه و، نمونه ی سه گه تیی بخوریت و به ردی لیهه لگريت
هر زمانه لاسکه یه تی وازی شی لیبنیت هر زمانه لاسکه یه تی ئه وه یه وینه و
نمونه ی خه لکانیک که ئایه ته کانی ئیمه یان به دروخسته وه.»

جا ههرکه س پشت له م ئیسلامه و له روشنایی وه حی بکات له م پله
زمانه دایه، ههر بویه پهروه دگار به پیس وه سفی کردوون وه ختیکی سینه یان
له ئیسلام ته نگ و چۆل بووه ته وه، وه کوو له سوورهی ئه نعامدا ده فهرموویت:
﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا
حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ [الأنعام:
۱۲۵] «جا ههرکه س خودا بیهویت رینموونی بکات، سینه ی بو ئیسلام کراوه و
فراوان ده کات، ههرکه سیش بیهویت گومرای بکات سینه ی ته نگ و ته سک
ده کاته وه وهک ئه وه ی به ئاسماندا و به ئه سته م بچیته سهر وه، ئاوا پهروه دگار
پیسی ده دات به سهر ئه واندا که باوه رناهین.»

دیسان پهروه دگار ئه م پیسییه ی له سوورهی یوونسا له باره یانه باس لئ
فهرموو: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَجَعَلَ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾
[یونس: ۱۰۰] «بو هیچ نه فسیک نییه باوه رینیت مه گهر به ئیزن و رپیدانی
خودا، پیسیش ده داته سهر ئه وانهی که بئ عه قل و فامن و ده یکاته به شیان.»

چه ند سه یر و سه رسامکه ره! چۆن زۆریک له داهینر و بلیمه تان جانه وه ر و
ئازه لن له پیوه ری خوداییدا؟! به لکوو هه ندیکجار هه ندیک له و ئازه لانه ی له وان

شهری فتر داناوه! ئه و ئایه ته قور ئانیانه ی له ته و ژمیکی خه یالی ده چن له چاخ
لیکدانه وه فرانکفونیه کاند، به لام ئه وه یه تیزه راسته قینه کانی وه حی!

ئهمه هه ندیک وینه ی بیباوه ره له په رتوو که که ی خودادا، ئه وه ش پله ی
بیباوه ره له پیوه ره خوداییه کاند که ته نها چه ند نموونه یه کن هیناومنه ته وه
بو به راورد کردن له گه ل بیرۆکه ی ئاراسته ی مروڤگه رادا که له ره گه زی مروڤدا
له سه ر بنه مای کو فر و ئیمان جیاوازی ناکات؛ تاکوو قه باره ی ئه و دژیه کی و
بو شاییه ی که ئهم ئاراسته که ساسه تووشی هاتوو به ده رکه ویت.

چه ند هه سستیکی ئازارویه کاتیک مروڤ بو ی ده رده که ویت که پیوه ره
تایبه ته کانی شوینکه وته ی پیوه ری خودایی نین، ده بینیت ناوناخ و دل و هه سستی
پره له به گه وره پوانین له وانه ی که خوا سووک و چرووک و بچووکی کردوونه ته وه
و به که م نواری نیش له وانه ی لای خوا به پایه و پیگه ن!

روخساری ده بیته نشینگه ی هه میشه یی چه په سان؛ وه ختیک کاره ساتی
پیکدادانی پیوه ر و ته رازوو تایبه ت و که سییه کانی خوی له گه ل پیوه ر و
ته رازوو کانی خوی خاوه نده سه لاتی ئاسمانه کان و زه وی ده بینیته وه!

هه رچه نده ئه و پیوه ر و ته رازوو که سیانه زۆر جار ناوه رۆکی و داشاردراو
و ئاشکرانه کراون، به لام راستیه کی ئالۆزن که له به رگی مه ده نییه تدا خویان
ده نوینن، له کانی ئاره زوو هه کانه ده خۆنه وه، شوینه واره کانیشی له گه رموگوری
به خیره اتن و مژده و گه شاوه یی روخساره کاند ده رده که ویت.

ئهمانه ن حه قیقه ته کانی وه حی، ئهمه یه حوکم و بریاری په روه ردگار، ئهمه شه
داوه ری خودای زالی ئاسمانه کان و زه وی، ئه گه ر -هه ر به راست- باوه رمان به
خوا هه بیته و شانازی به ناوه رۆکی وته کانیه وه بکه یین و پابه ندی فه رمان و
راگری پیگه ی به رز و بیپایانی بین.

بەلام شەرمکردن لە حەقیقەتەکانی وەحی و خۆدزینەوێ لێیان لەپێناو خۆبردنەپێشەوێ لە ئامرازەکانی راگەیانندن و دەستدان لە پشتی سەلیقەیی تازەیی جەماوەری، ناتوانن هیچیک لە حەقیقەتەکانی وەحی بگۆرن مەگەر دەستێکی لەرزێو لە شەرما بتوانیێت بەر بە خۆر بگرێت.

ئەرێ لەناو ئەوانەدا کە لێمان دەروانن پروانینی پەرورەدگارمان لە ھەموویان لەلا بێباوەختەر بێت -بەرزێ و پیرۆزێ بۆ (اللہ)- جا لەبەر دلی ئەوان پێشێلی وەحی و حوکم و بریاری ئەو بکەین، لەکاتیکی پێوەری راشکاوی باوەر دەخوێنێنەوێ:

﴿قُلْ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ٦٥] «... لەپاشان لە دەروونیاندا هیچیک نەبێت بەرانبەر بە حوکم و داوێری تۆ و ملکەچی بن بە تەواوی ملکەچبوون؟!»

لەوێشی کە لەسەر ئەم تەرازووە مروڤگەرا بونیادنراو، ئەوێ کە ھەندیک لە زێدەرەوانی مەدەنییەت کاتیک تووشی باسی ھەندیک لە کەسانەتیئە ناموسلمانەکان دێت کە خاوەن قورسایییەکی میژووین جا بەھۆی دەستکەوتیکی زانستی یاخود پێشڕەوییەتی رەوتیکی ئاشتییەو؛ دەبینیت ھەندیکیان بوێری ئەوێ ھەییە کە بەدڵنیاییەو بلیت لە بەھەشتدان و ناکرێت ئەوانە بچنە دۆزەخەوێ با بێباوەریش بن.

لە ویژدانیشە کە باسی ئەو بکەم کە چینیکی لە ناموسلمانان ھەن کە راستان لە ھەستەکانیاندا و دڵسۆزن لە بەخشینیاندا کە ھیچ بەرژەوێندیەکیان ناوێت یاخود دەمارگیریان نییە بۆ نەتەوێ خۆیان یاخود بۆرووپامایی و دەرکەوتنیان ھەزکردن بەباسکردنیان بە چاکەیان پێگە و خاتریکی ناو خەلکی و ھیز و پزیزیک لەو ناوێندەدا کارناکەن، بەلکوو تەنھا رەگێکی مروڤانەیی پەربەزەیی پەتیئە کە پاشماوێ فیترەتی پاکی خوداییە تێیاندا، ئەم چینی لەخۆبڕاو و دوورەش لە نەوسنییەکانی نەفس با کەم و سنووردار و دەگمەنیش بن بە سروشتی حال،

به لّام هیشتا هه رچی ره وشتی دنیا هه یه چ سوو دیکیان پی ده گه یه نیت که بیباوه پرن به پیڅه مبه رایه تی موحه ممهد (ﷺ)! هه رچی کاری باشی دنیا هه چ سوو ده مروف ده گه یه نن نه گهر دهروونی به ملکه چی و دهسته دامانبوون له باره گای به رزی (الله) دا ئاوه دان نه بوو بیتوه، نه گهر به زانستیناسینی پهروه ردگار و مامه له له گه لی بزار نه بوو بیت؟!

نه وه نه بوو تالیب که تهنانهت نازاری یهک موسلمانیشی نه دابوو، بگره نازاری تهنه بؤ بیباوه پرن بوو که پشت و په نای پیڅه مبه ر (ﷺ) بوو سه ریخست و پاراستی و چاکه ی پی نواند و خوښی ویست، به لکوو له دلی خویدا پاراستی هه والدانی موحه ممهدی (ﷺ) سه باره ت به پیڅه مبه رایه تی ده زانی، پیڅه و هندیک له ئابروو و ناویانگی خوښی له پری پاراستنی نه ودا دانا، له و پیناوه شدا ئازار در، بیباوه پرن هیشتا بویری ده مدریژیان به رانه ر پیڅه مبه ر (ﷺ) نه بوو هه تا نه بوو تالیب مرد، له گه ل نه وه شدا جیگا که ی له تهنکه گرچی ئاگری دوزه خدایه، به لکوو پهروه ردگار ریگای نه وه ی به موحه ممهدی برازای (ﷺ) نه دا که سوودی له پاریزگاری نه وه وهرگرتبوو که تهنانهت نراشی بؤ بکات، نه وه ی وهک ساده ترین وه فایه کیش نه کرده به شی، تهنه له بهر نه وه ی که پشتی کرد له ملکه چکردنی ته و او بؤ حوکی وه چی.

نه وه ش عه بدوللای کوری جه دعان که دوورگه ی عه ره بی لیوانلیو کردبوو له کاری په تی مرویی له به هاناوه چوونی لیقوماوان و دالده دانی لاوازان به لّام له گه ل نه وه شدا سوودی پی نه گه یاند؛ چونکه روژیک له روژان له بهردهستی پهروه ردگار دا خوی نه شکانده وه ههروهک پیشه و موسلیم له سه حیحه که یدا له عایشه وه ده یگیر پرتیه وه که فهرموویه تی: «گوتم نه ی پیڅه مبه ری خوا ئیبن جه دعان له نه فامیدا سیله ی ره حمی ده گه یاند و نانی هه زاری ده دا، نه ری نه وه سوودی پی ده گه یه نیت؟ فهرمووی: سوودی پی ناگه یه نیت، نه و روژیک له روژان نه یوت: پهروه ردگارم له روژی دواپی و وهختی نه ژمار و پاداشا؛ له تاوانم

خوش به.»^(۱)

ئوهوش حاتهمى طائى كه شهيداي چاكه كاري بوو به رانبهر به خه لك له دوورگه يه كي وشك و برينگدا، له مالى تايبه تي خووى ناني برسي و بهرگى پرووتي ده دا، له گهل ئوهوشدا له تهرارزووي خوادا سوودي نه گهياندى، تنه ا له بهرئه وهى باوه پرى به وه حى نه هينا، هاوه لاني سيره ده گيرنه وه كه وه ختيك سه بيه كاني طه يئ گه يشتن، كچه كه ي حاتهمى طائى هستا و به پيغهمبهرى خواي (ﷺ) وت: «باوكي من لانه ي ده پاريست و گيروده ي پزگارد ه كرد و برسي تير و پرووتي پوشته ده كرده وه، هه رگيزيش ده ستي له پرووي هيچ خاوه ن پتويستايك نه ده نا، ئه من كچي حاتهمى طه يئم، پيغهمبهرى خواش (ﷺ) فهرمووي: كيژوله! ته واوي ئه وانه سيفه تي باوه رداراني راسته قينن، خو ئه گه ر باوكيشت موسلمان بووا، ره حمه تمان بو ده نارد.»^(۲)

جا كاره كاني له تهرارزووي خوادا قورسا ييان نيه، چونكه قه بوولبووني ئه م كارانه «معذوق بالايمان - تنه ا به باوه ر ناسراون و ده خوينا رينه وه» به ده ربرينه كه ي ئيين كه ثير (ره حمه تي خواي لي بيت).^(۳)

ئو تويزه مروقانه - سه ره پاي كه ميشيان - ئوه سووديان پي ناگه يه نييت كه باوه ريان به بنچينه ي بووني خودا هه يه، يا خود ئه وه ي كه له به ندايه تيدا وه ك خه لكاني سه رده مي نه فامي هاوه ليان بو خوا پهيدا نه كردوه، يان ئه وه ي كه چاكه يان پيشكه ش به مروقايه تي كردوه وه ك هه نديك له بيرياران ده لئن؛ هه موو ئوه سوودي نيه ماده م باوه ريان به پيغهمبهرايه تي موحه ممه د

(۱) "صحيح مسلم": (۲۱۴).

(۲) البيهقي، "دلائل النبوة"، تحقيق: عبدالمعطي قلنجي، دارالريان، الطبعة الأولى، (۱۴۰۸): (۵/۳۴۱).

(۳) ابن كثير، "البداية والنهاية"، تحقيق: صدقي العطار، دار الفكر، الطبعة الثانية، (۱۴۱۸هـ): (۳/۶۷۹).

(ﷺ) نبيه، هه ربويه پرافه وانی مو عته زيله به رزه زانای زمانی عه رهبی جاروللا زه مه خشه ری ده لیت: "هه رکه س هه ردوو باوه رکه که کونه کاته وه - باوه ربوون به خودا و باوه ربوون به پیغه مبه ره که ی- ئه وه کافره." (۱)

به لگهش له سه ر ئه وه ئه وه یه که په روه ردگار له سووره تی فه تحدا ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ [الفتح: ۱۳]
«هه رکه سیش باوه ر به خوا و به پیغه مبه ره که ی نه هینیت ئه وای ئیمه بو بیباوه ران ئاگریکی تاودراومان ئاماده کردوه.»

جا هه رکه س هه ردوو باوه رکه که کونه کاته وه، بیباوه ره.

هه روه ها په روه ردگار هه لوه شانه وه ی زوړیک له کاره کانی به هوکاری بیباوه ربوون به پیغه مبه رایه تی موحه ممه د (ﷺ) باس لیکردوه و به ستووشیه تییه وه به بیباوه ربوون به خودی زاتی خو ی، هه روه ک ده فه رموویت: ﴿وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَّلَ مِنْهُمْ تُفَقَّاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ [التوبه: ۵۴]
«هیچیک نه بووه ریگر له وه ی که به خشینه کانیان لئ قه بوول بکریت جگه له وه ی که ئه وان بیباوه ربوون به خوا و به پیغه مبه ره که ی.»

هه روه ها فه رموو یه تی: ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ [التوبه: ۸۰] «... سا (الله) لئیان خو شنا بیته ئه وه ش به و هو یه وه که ئه وان بیباوه ربوون به خوا و به پیغه مبه ره که ی.»

جا ئه گه ر داینیت کاریکی په تی مرو فانه هه یه که خاوه نه که ی نه پاره نه پیگه و پو ست نه خا تر و نه ده رکه وتن و نه ناوبانگ و نه خو ده رخستن و لیچوونه پی شه وه و نه سه رگه وره یی و نه به شوین باسی باشه ی خو یه وه بیت پی لئ له ناو خه لکید، نه هیچ به رزه وه نندییه کی ماددی یا خود مه عنه و ی؛ ئه وای

(۱) الزمخشری، "الکشاف"، مکتبه المعارف: (۳/۴۶۴).

هموو ئه‌وه -به ئه‌گه‌ری بوونیه‌وه- سوود به‌ خاوه‌نه‌که‌ی ناگه‌یه‌نیت، ماده‌م
ببیاوه‌ریت به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌ (ﷺ)، چونکه کاروکرده‌وه‌ی ببیاوه‌ران
گشتی له‌ ته‌رازووی خوادا به‌ باچوو و پووجه‌له‌ ته‌نها به‌وه‌نده‌ی که پشت له‌ ئایینه‌ی
موحه‌ممه (ﷺ) بکه‌ن، هه‌روه‌ک ئیبن قه‌ییم له‌ و ته‌یه‌یدا ئه‌وه‌ی وینا کردوو:

"کوفری پشته‌ه‌ل‌کردنیش: ئه‌وه‌یه‌ که به‌ بیستن و به‌ دلی پشت له‌
په‌یامبه‌ره‌که‌ بکات، نه‌ باوه‌ری پی بئیت نه‌ به‌درۆشی بخاته‌وه‌، نه‌دۆستایه‌تی
بکات نه‌ دۆزمنایه‌تی، هه‌رگیزیش گوئ بو ئه‌وه‌ نه‌گریت که هیناوتی، هه‌روه‌کوو
یه‌کتیک له‌ به‌نی عه‌بدیالیل به‌ پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) وت: سویند به‌خوا هه‌یچیک
پی نالیم، ئه‌گه‌ر راستگو بیت، ئه‌وا تو زور له‌وه‌ له‌لام گه‌وره‌تریت که ده‌ست
بنیم به‌ رووته‌وه‌، ئه‌گه‌ریش درۆ بکه‌یت، ئه‌وا له‌وه‌ که‌م‌تریت که قسه‌شت
له‌ گه‌ل بکه‌م." (۱)

به‌لکوو بنواړه‌ چۆن کرده‌وه‌کان به‌ ته‌نها رقبوونیک له‌ هه‌ندیک له‌
ئه‌حکامی شه‌رع به‌تالده‌بنه‌وه‌، هه‌روه‌ک په‌روه‌ردگار له‌ سووره‌تی موحه‌ممه‌دا
ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلُ أَعْمَالِهِمْ﴾ [محمد: ۸] «ئه‌وانه‌شی
که ببیاوه‌ر بوون؛ نه‌گه‌ته‌ی و داوه‌شین بویان و (خودا) کرده‌وه‌کانیشیانی وێل
و به‌تال‌کردوو ته‌وه‌. ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی که رقیان بوویه‌وه‌ له‌وه‌ی که (الله)
دایبه‌زاندبوو سا کرده‌وه‌یان هه‌مووی هه‌لوه‌شایه‌وه‌».

ئه‌وجا په‌روه‌ردگار پووجه‌ل‌بوونه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی ببیاوه‌رانی به‌ چه‌نده‌ها چوواندنی
ره‌وانبیزێ قوول و به‌پیز هیناوه‌ته‌وه‌، که جاریک به‌ «به‌باچوو» چوواندوو یه‌تی،
وه‌ک له‌ سووره‌تی فورقاندا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَدْ مَنَّا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ [الفرقان: ۲۳] «هاتینه‌ سه‌روه‌ختی هه‌ر کاریک که کردبوویان جا
هه‌موویمان کرده‌ بابرده‌ی بلاوو پشاو».

(۱) ابن القیم، "مدارج السالکین"، تحقیق: مصطفی شیخ، مؤسسة الرسالة، (ص ۲۴۳).

ئهم ئايه ته ئه وه به ده رده خات كه ئه و كارانه ي بيا وه پران له رۆژي دواييدا له گه ل خويان هينا وه له خود و بنه رته ي خوياندا كاري ستايشكراو و چاك بوون، به لام پهروه رديگار لياني وه رنه گرت و سوودي پي نه گه ياندين، خو ئه گه ر له خويدا كاري باش نه بووايه، نه يده كرده بابرده و به زايه چوو، به لكوو ده يكرده باريش به سه ريانه وه؛ چونكه تاوانه كان له سه ر بيا وه ر هه ژمارده كرپن نه ك به بابدرپن و ون بكرپن، به لام ئه وه ي كه به هه وادا چوو، ئه و كارانه بوون كه له خوياندا باش بوون و له بهر نه بووني مه رجی وه رگيران؛ وه رنه گيران.

له شويئيكي ديكه دا پهروه رديگار كرده وه ي بيا وه پراني به خو له مي شي بهر با دانا وه، ههروهك له سووره تي ئيبرا هيمدا ده فهرمو وي ت: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ [ابراهيم: ۱۸] «نموونه ي ئه وانه ي كه بيا وه ر بوون به پهروه رديگاريان؛ كرده وه كانيان وهك خو له مي شيك وايه كه له رۆژيكي باهو زي سه ختا، با تاوي تي دا بيت و هه لي گرتي ت.»

له شويئيكي ديكه شدا به تراويلكه يه كي ساخته ي وه سفكر دو وه، وهك له سووره تي نووردا ده فهرمو وي ت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾ [النور: ۳۹] «ئه وانه شي كه بيا وه ر بوون كرده وه كانيان وهك تراويلكه يه ك وايه له ته ختا يتيكي پان و به ريندا كه تينو و به ئاوي ده زاني ت كه چي كاتي ك دي ته سه ري، ده بيني ت هيجي ك نيه.»

له و پرسانه ش كه په يوه نديدارن به مه وه ئه وه ي كه بانگخوا زاني مه ده نييه تي ماددي ده بيني ت باس له باشي يتي جي هاني هاوچه رخ و جوانييه تي مرو قايه تي هاوچه رخ و وي نه ي ئه وانه ده كهن، باس كرديش له قه باره ي ترسنا كي گومراي به ديديكي ره ش داده ني ت كه له ده لاقه يه كي وه حشي گه ري و دوا كه و تووييه وه سه رچا وه ي گرتو وه و ئه و جو ره قسا نه.

له واقيعي شدا: باس كردين له زورينه بووني خراپه و زال بووني گهن ده لي و گومراي

به سهر جیهاندا دیدیکی قورئانییه که چهنده ها ئایه تی قورئان به شوینییه کدا جه ختیا ن لئ کردووه ته وه، له وانهش ئه وه ی که پهروه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ [یوسف: ۱۰۳] «زۆرینه ی خه لکیش - با تو زور مکور و به خه میش بیت بو یان- هیشتا باوه رد ار نین.»

ئه وه شی که ده فهرموویت: ﴿وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [الأنعام: ۱۱۶] «ئه گهر به گو یی زۆر ێک له خه لکی سه رزه وی بکه یث، له ریگای خودا ویل و گومرات ده کهن.»

وه فهرموویه تی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا قَرِيْقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [سبأ: ۲۰] «به راستی ئیبلیس گومانی خو ی پیا ن به راست گه راند سا هه موویان شوینییه کهن جگه له گرو یه ک له باوه رد اران.»

چهن د ئایه تیش له په رتوو که که ی خودا دا ها توون که زهم و سیفه تی خرابیا ن داوه ته پال زۆرینه ی خه لک، جا فهرموویه تی: «به لام زۆرینه ی خه لک نازان»، ههروه ها فهرموویه تی: «که چی زۆرینه ی خه لک ته نها پینه زانی و بیباوه ریا ن هه لێارد» ههروه ها فهرموویه تی: «به لام زۆرینه ی خه لک سو پاسگوزار نابن.»

به لکوو پهروه ردگار باسی ئه وه ی فهرمووه که ئه گهر هه موو تاوانه کانیان له خه لک بگریتییه ک تاقی کیشیا ن لئ نامینیته وه، ههروه ک ده فهرموویت: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ [النحل: ۶۱] «خو ئه گهر پهروه ردگار سه رجه م سته مه کانیان له خه لک بگریت ته نانه تییه ک جانه وه ریش له سهر زه وی نا هیلیته وه.»

له شوینیکی دیکه دا فهرموویه تی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمْ مِنْ دَابَّةٍ﴾ [فاطر: ۴۵] «خو ئه گهر پهروه ردگار خه لک به وه بگریت که کردوویانه و له ده ستیا ن قه وما وه؛ له سهر پشتی ئه و زه وییه جانه وه ری کیش نایه لیته وه.»

نمونه ی زوړی دیکه ش له م ټایه تانه که زالی و زوړیتی گومړایی و خراپه له ناوړه گه زی مړوځدا وه دهرده خه ن به جوړیک که له گه ل ټهو دیده خه یال پلاوه دا که بانگ خوازانې مه دهنیه تی مادی پړه وای پیډه دهن یه کناگریته وه.

ټهو بیروکه یه ش که له ناو نویگه راکاندا به رېلاوه، مه به ستم ټه وهی - که هه ندیکجار- ده لېن:

"ټیمه ئیسلام وهک هه لوږستیکی که سی وه رده گرین، به لام هاوه لانی ټایینه کانی دیکه به گومړا و کافر دانانیین." یاخود هه ندیکیان ده لېن: "مانا و لیکه وتهی مړوځایه تی ټه وهیه که گشت ټایینه کان رپگهی گه یشتن به خودا!" خوښ ټه وهیه واشده زانن که ټه وه بیروکه یه کی نوږی راقی و هاوچه رخه، له کاتیکدا ټه وه بیروکه یه کی عه واما نهی دیرینی ناو نه فامه کانی ته تر بوو، هه وهک پیشه وای ئین ته یمیه ده فهرمووېت: "ټه مه ش له توخم و تووی نه فامه کانی ته تره له وهختی سه ره تای مسو لمانبو نیاندا که ئیسلام له لایان باشته له جگه ئیسلام، با جگه له ویشیان له لا دروست و گونجاو بیت، نه دو ستایه تیش له سه ر ئیسلام ده که نه دوزمنایه تی." (۱)

پوخته ی باسیش ټه وهیه: که چه مکی مړوځاننن له م چوارچیوه یه دا! بریتیه له دوور خسته وهی ناوه رپوکی ټایینی له رپک خستنی په یوه نډیه کانمان له گه ل ټه وانی دیکه دا، ټه مه ش لادانیکه له وهی که خاوه نه که ی به ره و سه ره نجامگه لیکي ترسناک ده بات، له په روه ردگارمان دا وایه هه موومان به خشیټ.

(۱) ابن تیمیة، "الرد علی المنطقیین"، تحقیق: عبدالصمد الکتبی، مؤسسة الریان، الطبعة الأولى، (۱۴۲۶هـ)، (ص ۳۲۸).

۳- دوژمنانی بانگه‌وازه‌کان وهك پیدراوێكی میژووویی

زۆریك له بانگخوازانی مه‌ده‌نیه‌تی ماددی مه‌یلیان به‌لای ئه‌وه‌وه‌یه‌ كه واقیعی ڕۆشنییری ئه‌م‌ڕۆ ته‌نها وه‌ك ڕاجیاییه‌کی ه‌زری وێنا ب‌كه‌ن، هه‌میشه‌ش هه‌ولێ بزرکردنی پالنه‌ری ئایینی ده‌ده‌ن وه‌ك فاکته‌ریکی یه‌ک‌لاکه‌ره‌وه له کیشانی مه‌ودای نێوان نه‌یاراندا، راسته‌ ڕووبه‌ریکی فراوان له ڕاجیایی ه‌زری هه‌یه‌ كه ڕاجیاییه‌کی ئیجتیهادی-کۆلینه‌وه‌یییه‌ كه له ڕووی شه‌رعه‌وه دروست نییه‌ ب‌گه‌یه‌ن‌رێته‌ سه‌ر ئیسقانی لایه‌نداری و ده‌مارگیری و دا‌بران، راستیشه‌ كه کۆمه‌لێکی كه‌م خه‌لكی هه‌له‌شه‌ی په‌له‌كار هه‌ن له‌وانه‌ی خۆیان داوه‌ته‌ پال ئیسلامیه‌كان كه له‌ژێر ده‌مامکی خواستراوی ئه‌لیكترۆنییه‌وه له‌سه‌ر بنه‌مای بابته‌ ئیجتیهادییه‌كان خه‌لك به‌ فاسق و گو‌م‌را ده‌كه‌ن، ناكرێت ئه‌مه‌رێ پێ نه‌گیرێت.

به‌لام خودی ناحه‌قی و نا‌ره‌وایی ئه‌وه‌یه‌ ئه‌م وێنايه‌ به‌ی‌ن‌رێته‌وه‌ به‌سه‌ر گشت ڕاجیاییه‌کاندا، به‌ پال‌دانه‌وه‌ و پشوو و نه‌رمه‌قسه‌ی ناو یانه‌یه‌کی ڕۆشنییری، یاخود نمایش‌کردنێکی ئه‌کا‌دیمی ب‌رس‌كاو و وێناکردنی به‌و جو‌ره‌ی كه سه‌رجه‌م ڕاجیایی ه‌زری ئه‌م‌ڕۆ ته‌نها ڕا و بۆ‌چوون و هه‌ل‌وێسته‌گه‌لیکی ڕۆشنییرییه‌.

له‌وه‌شی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بنیات‌انناوه‌ ئه‌وه‌یه‌ كه ده‌بێت ئه‌م‌ڕۆ به‌ یه‌ك چاو له‌ نووسه‌رانی خۆ‌ده‌ره‌پال ئیسلام ب‌روانین، نابێت له‌سه‌ر بنه‌ماگه‌لیکی ئایینیش جیا‌کاری و جیا‌وازیان له‌نێواندا ب‌كه‌ین، جا هه‌ركه‌س خۆی ده‌دایه‌ پال ئیسلام پێ‌ویسته‌ دۆستایه‌تی و پشتیوانی لێ ب‌كه‌ین، ئیدی به‌ له‌خواترسی و فامین و سه‌رخستنی ئیسلام و سوننه‌ت ناسرا‌بوو، یاخود به‌ پشت‌کردن له‌ وه‌حی و

تانه دان له بابه ته پراوه کانی شریعت، چونکه هه موویان موسلمانن و هه موو
 ئه وهشی ده یلتن و ده نیوتن ته نها بوچوونگه لیکي هزریه، هه ربویه بانگخوازانی
 مه دهنیه تی مادی له به کارهینانی چه مکه شه رییه کان له میانه ی لیکدانه وهی
 هزری و باسی کاری رۆشنیری قه لسن: له وینه ی چه مکی (الإفساد في الأرض -
 خراپه نانه وه له سهر زه ویدا) و چه مکی (النفاق- دوو رووی) و نموونه ی ئه وانه.

واقعیش ئه وه یه که: ئه م دیده بزکردنی زۆریک له پیدراوه کانی وه حی
 له خوگرتووه، که ئاماژه به هه ندیکي ده که یین:

یه که م: پيش هه موو شتیک ده بیت دان به وهدا بنیین که ريسایه کی
 میژوویی هه یه، ئه ویش ئه وه یه که هیچ سه رده میک به بی دیارده ی دوژمنانی
 ئایین نابیت، دوژمنانیک که به ئاشکرا دژایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی ده که ن،
 قورئان به خو ی ئه م ريسا میژوویییه ی وه ده رخستوو ه که ده فه رموویت:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ [الفرقان: ۳۱] «ئاوه ها به و شیوه یه
 بو هه موو پیغه مبه ریک دوژمنان داناوه له تاوانباران.»

هه روه ها دوو جوړه که ی دوژمنانی باس لی فه رموو ه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ
 نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنسِ وَالْحَيَّةِ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] «ئاوه ها به و شیوه یه بو هه موو
 پیغه مبه ریک دوژمنان داناوه، شه ی تانه کانی مرو ف و جنو که.»

ئو دوژمنه سه رسه خته ململانیکارانه ی بانگه وازی خوداییش نزیکه هیچ
 ناوچه یکی سه رزه وی لتيان به تال نه بیت، هه روه ک ده فه رموویت: ﴿وَكَذَلِكَ
 جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا﴾ [الأنعام: ۱۲۳] «ئاوه ها به و شیوه یه
 له هه موو شار و دیهاتی کدا دامنناوه کاربه ده ستانی تاوانباری بو ئه وه ی پیلانگیزی
 تیدا به ن به رپوه.»

جا ئه مه دیارده یه که که وه حی به لگه یه له سه ری و میژوو جه ختی لی

کردووه ته وه، سا دروست نییه که یسه که هه مووی وه ک که یسیکی هزری له بهرچاو بگیریټ که هیچ په یوه ندییه کی به هه لویست له هه مبه ر ئایین و وه حیدا نه بیټ.

به لّام له گه لّ د نیا یی شمان له م دیارده میژووییه شرعییه؛ دروست و گونجاو نییه پلّینه هزرییه نویه کانی به پتوه به ستانیکی ره ها به م وه سفه شرعییه وه به ستینه وه، چونکه ئه مرؤ له گور په پانه که دا پلّینی هزری فره و جیاواز هه ن که هه ندیکی له ریچکه ی روظئواوییه وه وه رگیراون و هه ندیکیشی له ئه زموونی که له پوورییه وه، گوتوبیژیش له سهر گه یاندنی به کافردانان و به فاسقدانان و دوژمنایه تی کردنی ئیسلام به نموونه ی ئه م نازناوانه وه هه یه. له واقعییشدا: ئه م پلّینه هزرییه ئه سلّنه نازناوانیکی تازه داهاتوون، که ستایش یاخود زه میکی شهرعی «ره ها» له خو ناگرن، به لکوو ستایش و زه می شهرعی ره ها به و وه سفانه وه یه که خوا و پیغه مبه ره که ی حوکه مبه کانیان پتوه به ستاوه، له ورده کاریگه لیکی ریچکراوی ناسراوی ناو بابه تی (الاسماء والأحكام - ناو و حوکه مبه کان) له زانستی (أصول الدین) دا.

جا ستایش و زه می ره ها ته نها به ناوی چاکه کار و باوه ردار و موسلمان و فاسق و ئه وه ی نه خو شی له دلیدایه و خراپه کار و هاوه لدانه ر و بیباوه ر و دوو پروو نموونه ی ئه وانه وه ده به ستریتته وه، دیاریکردنیشی له که سیکی دیاریکراودا به ئه وپه ری خسته کاری توانا و ماندوو بوونه وه ده بیټ له بزارکردنی هاتنه دی مه رجه کان و نه بوونی ریگره کان.

بیگومان ناشوتریټ که ناکریټ باوه ر و نموونه ی باوه ر له کرده وه دلّیه کان بزانرین، چونکه باوه ر و کرده وه دلّیه کان دوو جوړ حوکیان هه یه حوکه مبه لیکی دواړوژی به دیاریکردنی چاره نووسی که سی دیاریکراو به به هه شت یاخود دوزه خ، ئه مه یان له لای په روه ردگاړه.

حوکمه گه لیکی دونیا ییش له وینهی دوستایه تی و شایه تیدان به چاکیه تی
 بوی، نه مه یان له دونیادا ده زانریت و حوکمه کانیشی به روانین له شوینه واره کانی
 و خویندنه وهی نیشانه کانی له که سی دیاریکراودا پیوه ده به ستریت، هه ربویه
 فه رموو یه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ
 أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ [الممتحنة: ۱۰]
 «ئهی ئه وانهی باوه پرتان هیناوه، ئه گهر ئافره تانی باوه پردار به کوچکردن هاتن
 بو لاتان، ئه وکات تاقیان بکه نه وه (به سوینددانیان) پهروه ردگار خوئی زانتره
 به باوه پریان جا ئه گهر زانیتان که باوه پردارن ئه و مه یانگه ریښنه وه ژیردهستی
 بیباوه ران.»

سا به لگه یه له سهر ریټیچوون و گونجانی زانینی باوه ریکی دیار له که سی
 دیاریکراودا به خویندنه وهی نیشانه کانی، نهک به هه لکو لاین و به دوا داچوونی
 شاراوه کانی.

پیو بیستیشه له وه ناگادار بین که دوستایه تی له شهر یه تدا یهک ئاست نییه
 وهک بانگخوازانی مه ده نییه تی ماددی واده زانن، به و واتایه ی: یهک ئاست نییه
 که هه موو موسلمانیک تییدا یه کسان بیت، به لکوو دوستایه تی بو موسلمانان
 چهند ئاسته، جیاوازی هه یه به پیی ئه و باوه ر و کاری چاکه و دوستایه تی و
 هاوړ پیوونی وهی و چاخه زیږینه کان که له موسلمانانه که دا هه یه، به هه مان
 چه شنی نه یارییه تی و دوژمنایه تی کردنی که به پیی ئاشته وایی یاخود شهر پر وشی
 و ئه وانهی که سه بیباوه ره که جیاوازی هه یه.

نهم واتایه ش له ئایه ته کانی قورئان و هه لو یسته کانی پیغه مبه ر (ﷺ) و
 فه قیهه کانی ناو هاوه لاندن روون و دیاره، هه روه ها چنده ها ئایه تی گشتگیر که
 موسلمان و جگه له موسلمانیش له خوډه گریټ و تایبه ت نییه به بیباوه ره وه،
 به لگه ن له سهر ئه وه، پهروه ردگار باسی له وه فه رموو که باوه پردار و فاسق

هر چه نده هه ردووکیان ناوی باوه پریان له سهر دیتته جئ، به لام له یهک ئاستدا نین، هه روه کوو ده فهرمووئیت: ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ﴾ [السجده: ۱۸] «ئه ری که سیک باوه ردار بیت، وه کوو ئه وه وایه که فاسق - له تاعه ت ده رچوو- بیت، نا یه کسان نین.»

له سووره تی جاتییه دا ده فهرمووئیت: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ [الجنه: ۲۱] «ئه ری ئه وانه ی که خو یان تووشی تاوانگه لی گه وه و زور کردوو وایان داناوه وه که ئه وانه یان دابننن که باوه پریان هیناوه و کاری چاکه یان پیشخستوو؟»

له سووره تی صاددا ده فهرمووئیت: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ [ص: ۲۸] «ئه ری ئه وانه ی که باوه پریان هیناوه و کاری چاکه یان کردوو وه که ئه وانه دانننن که خراپه یان ناوه ته وه له سه رزه ویدا، له پاشان ده فهرمووئیت: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ [ص: ۲۸] «یاخود له خواترسان و پاریزکاران وه که خراپه کاران دابننن.»

زانراویشه که فیسقی ره ها و تووشبوونی تاوانه گه وه ره کان و خراپه نانه وه له زه ویدا و تاوانکاری و هه موو ئه وانه موسلمان «به ره های» له ئیسلام نابهنه ده ره وه، به لکوو ده کریت خاوه نه که ی هیشتا ناوی باوه ری گشتی بیگریته وه، له وانه شه لی ده رچیت به هو ی هه لوه شینه ره وه یه کی باوه ره وه که هاوه لئیتی ئه وانه بکات، به لام ئه گهریش له ناو ناوی باوه ری گشتیدا بمینیتته وه، هیشتا ئه م جیاکارییه له پینگه و شوینیدا له لای (الله) ده مینیتته وه، له نئوان ئه م و ئه وانه دا که کوششیان کردوو بو هینانه جیی داخوازییه کانی باوه ر، ئیدی ته رازووی باوه رداریش شوینکه وته ی ته رازووی په روه ردگاری مه زنه.

جیاوازیش له دۆستایه تیدا لقیکه له جیاوازی پینگه ی دیاری ئایینیدا، هه ربویه په روه ردگار به پپی پینگه ی باوه ردار جیاوازی له دۆستایه تیدا کردوو، که

فهرموويه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا﴾ [الأنفال: ۷۲] «بهراستی ئەوانه‌ی که باوه‌ریان هێناوه و کوچیان کردووه و به مال و به خوێن له‌پێی خوادا جیهادیان کردووه، ئەوانه هه‌ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکی تریان، ئەوانه‌شی دالده‌یان داوه و پشتیوانی و سه‌رخستیان هه‌بووه ئەوانه‌ش هه‌ندیکیان پشتیوان و دۆستی هه‌ندیکی تریان، ئەوانه‌شی که باوه‌ریان هێناوه، به‌لام کوچیان نه‌کردووه ئەوانه بۆتان نییه هیچ دۆستایه‌تییه‌کیان بکه‌ن هه‌تا کوچ ده‌که‌ن.»

بروانه چۆن شیوازی په‌یوه‌ندییه‌که‌ی جیاکاری تیدا کردووه به‌پێی جیاوازی له‌ پله‌ی باوه‌ر و کوژشدا، جا هه‌رکه‌س باوه‌ری هێنابێت و کوچی کردبێت دۆستایه‌تی ته‌واوی بۆ هه‌یه، هه‌رکه‌سیش باوه‌ری هێنابێت و کوچی نه‌کردبێت به‌پێی ئەوه دۆستایه‌تییه‌که‌ی که‌م ده‌کات، چجای که‌سیک سه‌رقال و کادیری وروژاندنی گومانه‌کان و رازاندنه‌وه‌ی هونه‌ره‌ روژئاواییه‌کان و به‌هانه‌ هێناوه بێت بۆ ئەو پیسی و به‌دغه‌ری و به‌ها زمانه‌ی له‌ویدا هه‌ن.

سیره و رێبازی پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ئاوا بووه له‌ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ موسلما‌نان له‌ چاخ‌ی خۆیدا؛ که‌ به‌پێی هه‌ستانی موسلما‌نیک به‌ دروشمه‌ دیاره ئایینییه‌کان زیاتر دۆستایه‌تی ده‌کرد، به‌پێی که‌مه‌ترخه‌میشی له‌ فه‌رمانی خوادا له‌ دۆستایه‌تی که‌مه‌ده‌کرده‌وه.

هه‌ربۆیه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) په‌نجا شه‌و دا‌برانی له‌ که‌عبی کوری مالیک و دوو هاوه‌له‌که‌شی کرد، هه‌روه‌ک بوخاری و موس‌لیم ده‌گێر‌نه‌وه که‌ که‌عبی کوری مالیک فه‌رموویه‌تی: "په‌نجا شه‌و به‌و حا‌له‌وه‌ ماینه‌وه." ^(۱) ته‌نانه‌ت طه‌به‌ری ده‌فه‌رموویه‌تی: "چیرۆکه‌که‌ی که‌عبی کوری مالیک بنچینه‌یه‌ له‌ جیا‌بوونه‌وه له

(۱) "صحیح البخاری": (٤٤١٨)، و "صحیح مسلم": (٢٧٦٩).

هاوه لانی تاوان و سهر پچی و خوډا برین لیان. " (۱) «سیوطی» ش له نووسراو یکی سهر به خوډا ناوی نهو هاوه ل و شوینکه وتووانه ی هیناوه که ته مېکړدنی سهر پچیکار به جیا بوونه وه و دابرین-هه جر دهنوینن. (۲)

له راستیشدا: جیبه جیکړدنه هه له کان له تیگه یشتنی ریکار و هه لویسته کانی پیغه مبهردا (ﷺ) له سیره که یدا، به تایبته له چه شنی نه م پرسه په یوه ستاندها به به رپوه بردنی په یوه ندیبه کو مه لایه تیبه کانه وه، نابیت به ره و هه لگه رانه وه مان به ریت به سهر گشت نه م بنچینه یه دا، چونکه نه م رپیازی پیسه وایانی چاخه زیړینه کان بووه که جیا کار بیان له پله ی دؤ ستایه تیکړدندا له گه ل موسلمان به پپی کار کړدنی به قورئان و سوننه ت و که متر دؤ ستایه تیکړدنی به پپی دوور که وتنه وه ی له قورئان و سوننه ت، لیتانه وه گوازا روه ته وه. غه زالی بری هاو به شی نه م هه واله پیشینیبه زؤ روزه به نانه ی پوخت کړدوه ته وه، که ده فهرمو ویت:

"رپگاکانی پیشین له دهر خستنی رق به رانه بر به هاوه لانی تاوان جیاوازی هه یه، هه مووشیان له سهر نه وه کوکن که رق دهر بر پردیت به رانه بر به: سته مکاران، بیدعه کاران و هه رکه سیکیش که تاوانیکی تیپه ر و سنوور شکین به رانه بر به وانی دیکه نه نجام بدات. " (۳)

له ده قیکی بنچینه سازی کو که ره وه شدا شیخولئ اسلام (ئین ته یمیه) ده فهرمو ویت:

"به لام نه گهر پیاوېک تاوانی به ئاشکرا ده کړد: واجبه که به ئاشکرا سزابدریت به سزایه ک که ته مپی بکات له وینه ی دابرین و جگه له وه ش، جا سه لامی لئ

(۱) ئین حه جهر نه وه ی له "فتح الباری" دا لئوه گواستوه ته وه، دار الریان للتراث، الطبعة الأولى، (۱۴۰۷هـ)، (۱۰/۵۱۳).

(۲) السیوطی، "الزجر بالهجر"، تحقیق: أحمد باجور، الدار المصرية اللبنانية، الطبعة الأولى، (۱۴۱۷هـ)، (ص ۶۴).

(۳) الغزالي، "إحياء علوم الدين"، دار الخیر، الطبعة الثانية، (۱۴۱۳هـ): (۲/۲۵۵).

ناکړیت، وه لامي سه لاميشی نادرېته وه، نه گهر توانرا نه وه بکړیت به بې هېچ زهره رېکي زال و زور، پڼويسته ټايينداران و پياوخودايان به مردوويش لټی دوورکه ونه وه چوڼ به زيندوويی دايانېرې و لټی دوورکه وتنه وه، نه گهر له وه دا سلپېکړدنه وه و ده ستيپه لگرتن ده بينرا له تاوانبارانی زيندووي هاووينه ی نه و، جا شوين جه نازه کې ناکه ون، ههروهک چوڼ پيځه مېهر (ﷺ) نوږی له سر چنده مردوويه کې نه هلی تاوان نه کړد. ههروه ها وهک به سه موره ی کورې جوندوب و ترا: که کوره که ت دوينی مردووه، نه ویش گوتی: نه گهر مردبیت نوږی له سر ناکم، چونکه هاوکاربوو له کوشتنی خویدا وهک نه وه وایه که خو ی خو ی کوشتی، جا پيځه مېهر (ﷺ) نوږی له سر خو کوژ نه ده کړد. ههروه ها نه و سې هاوه لې که تاوانيان به ده رکه وت له وازه ټان له جيهادی واجب هه تاکوو نه و هختی که په روه رډگار ته و به ی لټوه رگرتن، جا نه گهر ته و به ی کړد و لټی به ديارکه وت ئيمه ش چاکه و پرووی خو شې نيشان ده دهين. ^(۱)

نهم دهقه پټوه ند و کوټ و دياریکه ر و هوکاري و هها جوان و ناوازه ی تیدایه که ئيره شوینی شیکردنه وه ی نيه، وهک به ستنه وه ی هه جر به گونجان و لینه که وتنه وه ی زهره رې زور و زال، ههروه ها چه مکی هه جرکړدی مردوو، جياوازی هه جرکاران، و ټاگادارکړدنه وه له ټامانجی ته مېبوونی که سی هه جرکړاو که لیره دا بواری درېزه پیدانمان نيه، به لام مه به ست له م دهقه زانستییه پالپشتیکړدی نه و واتایه بوو که پيشتير باسمانکړد له جياوازی دؤستایه تیکړدن له گه ل موسلمانان به پټی باوه ريان.

مه به ستیش نه وه یه که هه رچی له جوړی نهم هه لوېستانه له پيځه مېهر (ﷺ) و فقهیه کانی ناو هاوه لانی و پيشه وایانی چاخه زېړينه کانه وه گيردراوه ته وه خو جوړیکه له نه یارییه تی و دوزمنکاری بچووک که وابه سته ی هوکاري خو یه تی به

(۱) ابن تیمیة، "مجموع الفتاوی": (۲۸/۲۱۷).

بوون یان نەبوون، ھەر ھەوا ھەبەستەیی بەرژەو ھەندێ شەرعییە، ئەگەر زەرەریکی زۆری ھاتە بەرانبەر، ئەوکات ستایشکراو نییە.

سەیریش ئەو ھەبەستەیی ھەندێک لەوانەیی مەیلی مەرۆڤگەراییی رۆژئاواییان وەرگرتووە پێت دەلێن کە دەبێت ئێمە تەنھا خۆشویستنی لەپێناو خودا بۆلاوبکەینەو، تەواوی فەرھەنگی چەمکی بەرپاوەنە یارییەتی و رەقەبەرایی ئایینی شەواڵەیی میژوو بکەین، ئەمەش ئەسڵەن دژەکییەکی ناوکییە؛ چونکە ھەر بێرێاردانێکی خۆشویستنی لەپێناو خودا رەقەبەرایی لەپێناو خودا لێ دەبێتەو، ناشرێت لێکجیا بکەینەو، ئەبوو ھامیدی غەزالی ئەم پێکبەستراویەیانێ لە دەرپرێتیکی ناوازدەدا شیکردووەتەو کە دەفەر مووێت:

"بزانە: کە ھەرکەس لەپێناو خودا خۆشویستنی ھەبێت، دەبێت لەپێناو خودا شەوا رەقەبەرایی ھەبێت، چونکە تۆ گەر مەرۆڤێکت خۆشبووێت لەبەر گۆڕاوە لێکردنی بۆ خودا، کە سەری پێچیشی کرد، دەبێت رەقەبەرایی بێتەو، چونکە سەری پێچی خۆی کردووە، ھەرکەس بە ھەر ھۆکارێک خۆشویستنی ھەبێت، بێگومان بە دژەکەشی رەقەبەرایی دەبێت. ئەم دووانەش پێکبەستراون و ھێچیان لەوێ دیکە ناترازیێت."^(١)

بە رەنگدانەو ھێ جیاوازی دۆستایەتیش بە جیاوازی پێگە، سزادانی شەوا لەسەر ئازاردانی باوەرداران دیسان بە پێی جیاوازی پێگەیان جیاوازی ھەبە، ئاوا رەھا و رەنگدەر ھەو، جا کەسێک کە دۆستایەتی دۆستێکی پەرەردگار بکات وەک ئەو ھەبە نییە کە دۆستایەتی مۆسڵمانێکی تاوانکار بکات، ھەر بۆیە لە فەرموودە قودسییە کەدا ھاتووە:

«پەرەردگار فەرموویەتی: ھەرکەس دۆستکاری دۆستێکی من بکات، جەنگم

(١) الغزالي، "إحياء علوم الدين"، دار الخير، الطبعة الثانية، (١٤١٣هـ): (٢/٢٥٣).

له‌گه‌لی راگه‌یان‌دووه.»^(۱)

به‌هه‌رحال، جیاوازی له‌ دۆستایه‌تی و جیاوازی له‌ دوژمنایه‌تیدا لقیکن له‌و بنچینه مه‌زنه‌ی هه‌موو شه‌ریعه‌تی ړیک‌خستوو، بنچینه‌ی دادپه‌روه‌ری که شه‌ریعت هه‌رگیز جیاوازه‌کان یه‌کسان ناکاته‌وه و هاوتاکانیش لیک جیا‌ناکاته‌وه، ئه‌وه‌ش مانای ئه‌و ته‌رازوو‌یه که په‌روه‌ردگار له‌ چهند شوینیکی قورئاندا ئاماژه‌ی پیکردوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌فه‌رموویت: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ [الحديد: ۲۵] «به‌راستی ئیمه پیغه‌مبه‌رانمان به‌ نیشانه‌ی ړوون و ړۆشن نارد و په‌رتووک و ته‌رازوو‌مان له‌گه‌لیان دابه‌زاند تا‌کوو خه‌لک به‌ دادپه‌روه‌ری هه‌ستن.»

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی که ده‌فه‌رموویت: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ﴾ [الشوری: ۱۷] «ئو خودایه‌ی که په‌رتووک‌ی به‌ حق دابه‌زاندوو هه‌روه‌ها ته‌رازووش.»

یان ده‌فه‌رموویت: ﴿وَرَزَوْنَا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾ [الشعراء: ۱۸۲] «به‌ته‌رازووی راست و راستال‌بیون.»

ئهم ده‌قه شه‌ریعیه‌ش بانگه‌شه‌که‌ی زی‌ده‌په‌وانی مه‌ده‌نیه‌ت هه‌ل‌ده‌وه‌شیننه‌وه کاتیک که ده‌لین نه‌یاریه‌تی و دوژمنکاری ته‌نها بو بی‌اوهر یاخود بو بی‌اوهری جه‌نگاوهر ده‌بیت، یاخود دۆستایه‌تی بو موسلمانان جیاوازی تیدا نییه.

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر ئو ده‌قه تایبه‌تانه‌ش له‌سه‌ر نه‌یاریتی بچووک نه‌هاتنایه؛ هیشتا به‌لگه‌هینانه‌وه بو نه‌یاریتی بچووک به‌و ده‌قانه‌ی که له‌ نه‌یاریتی گه‌وره‌دا هاتوون به‌س بوو بو ړوون‌کردنه‌وه‌ی حق، ئه‌وه‌ش له‌و (ضرب

(۱) «صحيح البخاري»: (۶۵۰۲).

الأمثال - نمونونه هیڼانه وه) یه که قورئان ئاماژهی به وه داوه که روونکردنه وه یه بۆ همموو شتیک که به لگه هیڼانه وه یه به هه ندیک له واتاکه، نهک ئه وه ی قیاسی (تمثیل - نمونونه هیڼانه وه) یا خود قیاسی (أولی - شایانتر) بیت، جا ئه وه وسف و کارانه ی که پهروه ردگار له پهرتوو که کهیدا زه می کردوون موکه له ف-راسپیږدراو هیندی ئه وه ی نزیکی بیته وه و هاوشپوه ی ئه وه ی لئ بوه شیتنه وه؛ زه م و لومه ده کړیت که مهرج نییه به ته واوی تیی بکه ویت.

ئهم جوړه ش له به لگه هیڼانه وه له ریږازی پیڅه مبه ر (ﷺ) و فقهیه کانی ناو هاوه لآن و تیکړای پیشه وایانی چاخه زیږینه کانه، به نمونونه ئه و ئایه تانه ی که له سره شیرک-هاوه لدانانی گه وړه دابه زیوو به لگه یان پښ دینایه وه بۆ هاوه لدانانی بچووک، ئه وه یشی که بۆ زه مکردنی کاره کانی بیباوه ران دابه زیوه، به لگه یان پښ دینایه وه بۆ که سیک له موسلمانان که هه مان کاری کردووه.

که له سونه نی تیرمیزی و جگه له ویشدا هاتووه، له ئه بی واقیدی له یشیه وه: که پیڅه مبه ر ((ﷺ)) و هاوه لانی له مه که که وه دهرده چوون به ره و حونه ی، بیباوه ران داریکی سیدره یان هه بوو که له لای ده مانه وه و چه که کانیان پییدا هه لده واسی، پیی ده گوترا (ذات أنواط)، هاوه لانیس به لای دارسیدریکی سه وزی گه وړه دا تیپه رین، به پیڅه مبه ریان (ﷺ) وت: "(ذات أنواط) یکمان بۆ دیاری بکه وهک چوڼ بیباوه ران (ذات أنواط) یان هه یه." جا ئه مه ی که هاوه لآن داوایانکرد که پیڅه مبه ری خوا (ﷺ) داریکیان بۆ دیاری بکات تاکوو فپوه به ره که تی لئ بخوازن ئه وه له هاوه لدانانی بچووک بوو، له گه ل ئه وه شدا پیڅه مبه ر (ﷺ) نه هی لیکردن و به لگه ی به ئایه تیکیش هیڼایه وه که له سره هاوه لدانانی گه وړه دابه زیوو نهک بچووک، جا پیڅه مبه ری خوا (ﷺ) له وه لامیاندا فهرمووی: «اللّٰه اکبر»، سویندبه وه ی گیانی منی به ده سته هه ر ئه وه تان وت که به نی ئیسرا ئیل به مووسایان وت: خواجه کمان بۆ دانئ چوڼ ئه وان خوا گه لیکیان هه یه، ئه ویش

وتی: بهراستی ئیوه خه لکیکی نه فامن.»^(۱)

هاوه لی مهزن حوذه یفه ی کوری یه مان چوو ه سهر دانی نه خو شیک، دیتی «په ته چهر میک»^(۲) به باسکییه وه یه تی وه ک نوو شته به کاریدی نیت، حوذه یفه ش له دهستی کرده وه و له پاشان فهرمووی: ﴿لَوْ مَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ [یوسف: ۱۰۶] «زۆرینه یان باوه پریان به خودا نییه مه گهر به شیرک و هاوه لدانانه وه.»^(۳) جا حوذه یفه به ئایه تیک که له سهر شیرکی گه وره دا دابه زیبوو به لگهی هینایه وه بۆ شیرکی بچوو ک، به کوکهره وه ی ئه و واتایه.

کاتیکیش له تورجومانی^(۴) قورئان عه بدو لالی کوری عه عباسیان پرسى له باره ی ئه و فهرمایشته ی پهروه ردگار وه له سوورته ی به قهره دا ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۲]: «جا هاوتا و هاوه ل بۆ (الله) بریارمه ده ن له کاتیکیدا بۆ خو شتان ده زانن»، چهن د وینه ییکی بۆ واتای ئایه ته که باس کرد له وانه ئه وه ی که فهرمووی: "ئه وه له چه شنی ئه وه یه یه کییک به ویتتر ده لیت: ههرچی خوا و تۆ بتانه ویت، یاخود ئه وه ی ده لیت: خوا نه بووایه یان فلان که س، (وه ها و وه ها روویده دا)"^(۵) جا ئیبن عه عباس به چهن د وینه یه ک له شیرکی ناو قسه و وته کان را قهی کرده وه.

ئهم وینه باسکراوانه ش له هاوه لدانانی بچووکن ههر وه ک پی شه وا موحه ممه دی کوری عه بدولو هه اب له بابه ته کانی ئه و دوو باسه دا ئاماژه ی

(۱) "سنن الترمذی": (۲۱۸۰)، "مسند أحمد": (۲۱۸۹۷).

(۲) په تیک که له چه رم برابیی و دروستکرا بییت

(۳) ابن أبي حاتم، "تفسير القرآن العظيم"، تحقيق: أسعد الطيب، المكتبة العصرية، الطبعة الثالثة، (۱۴۲۴هـ): (۷/۲۲۰۸).

(۴) وه رگیزی قورئان، به هوی پیدراوی و لتهاتووی و بهرچا ورپوشنی له زانستی لیكدانه وه ی قورئاندا به وه ناوبانگی هه یه خوا لئی رازی بییت.

(۵) ابن أبي حاتم، "تفسير القرآن العظيم"، نفس المصدر: (۱/۶۲).

پیکردوو^(۱)، له گهل ئه وه شدا ئیبن عه عباس تیهه لکیشی ئایه تیکی کرد که له سهر هاوه لدانانی گه وره دابه زیوو، له بهر هاو به شیه یان له واتا گشتیه که دا که هاو تادانانه.

کاتیکیش عه لی کوری ئه بی تالیب به لای خه لکیکدا تیه پری که به شیوه یه کی هه رام شه تره نجیان ده کرد، ئه و ئایه ته ی خوینده وه: ﴿لَمَّا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ [الأنبياء: ۵۲] «چییه ئه م بتانه ی که زه بوون و زه لیل بوی که وتوون.»^(۲) به لگه ی بۆ تاوان به ئایه تیک هینایه وه که له سهر شیرک دابه زیوو به کۆکه ره وه ی توند وابه سته بوونیک که مروف به ره و که مته رخه می به ریت له حه قی خوادا.

له و فه رمایشته ی په ره وردگاریشدا: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ (الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُحْسِنُونَ صُنْعًا) [الكهف: ۱۰۳ - ۱۰۴] «بلێ ئه ری هه والتان بدهینی سه باره ت به وانه ی که دۆراوترینه کاروکرده و هه یان. ئه وانه ی که هه ولیان له ژیا نی دونیادا به باچوو و واشده زانن خه ریکن چاکه ده سازین»، زیاد له یه کیک له پیشین له وینه ی عه لی کوری ئه بی تالیب و ضه حاک و جگه له وانیش فه رموویانه: "ئه وانه هه روورییه کانن-خه واریج"^(۳)، سه ره رای ئه وه ی که ئایه ته که ئه سلهن بهر له هاتنه بوونی هه روورییه کان دابه زیوه، نموونه ی ئه وه ش له و پیشینانه وه -ره حمه تی خوا یان لی بیت- به لگه هینانه وه یه بۆ بچووک به وه ی که سه باره ت به گه وره دابه زیوه، به کۆکه ره وه ی بنچینه ی واتا.

ئه م جوړه له به لگه هینانه وه بۆ بچووک به وه ی که له سهر گه وره دابه زیوه

(۱) محمد بن عبدالوهاب، "كتاب التوحيد"، مطبوع ضمن: "مجموع مؤلفات الشيخ محمد بن عبدالوهاب"، الطبعة الثانية، (۱۴۲۳هـ): (۶/۷۸)، (۶/۸۰).

(۲) "مصنف ابن أبي شيبة": (۲۶۶۸۲).

(۳) "تفسير ابن كثير": (۵/۲۰۲).

به کۆکه ره وهی هاو به شیه تییان له بنچینه ی و اتا که دا، به ربلاو و زۆروزه به نذهیه له تیگه یشتن و لیکدانه وهی چاخه زێرینه کاند، هه رکه سیش خویندنه وهی بۆ راقه ئه سه رییه-پاشماوه گرنگیده ره کان به گواستنه وهی لیکدانه وهی پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه لآن و شوینکه وتووانی هه بیټ؛ زۆری لهم جوړه له به لگه هینانه وه ده بینیت.

چهن دیکیش زانایان هۆشیاریان داوه لهو هه له یه له تیگه یشتنی قورئاندا، ئه وهی که وابزانریت ئه و ئایه تانه ی که پهروه ردار تیدا هۆشیاری داوه له کاره کانی بیباوه ران ئه و موسلمان ه ناگریته وه که له و کارانه دایان له بنچینه ی ئه و کارانه دا هاو به شیټی کردوون!

پیشه وایین ته یمییه ده فهرموو یت:

"جا کۆمه لیک له راقه کاران له باره ی ئه م ئایه تانه وه ده لێن: 'ئه م ئایه ته له سه ر بیباوه ران دابه زیوه.' ئیدی که سیک که ئه وه ده بیستیت واده زانیت که ئه وهی ئیسلام و موسلمانیه تی نیشان، بدات لهم لۆمه و هه ره شه یه دا به شی نییه ...، که ئه مه ش زانرا ئه وه ش ده زانریت که هه ر به نده یه ک سوود له وه ده بینیت که پهروه ردار له سه ر باوه ر باسی فهرمووه له ستایشکردنی به شه کانی باوه ر یاخود زه مکردنی به شه کانی بیباوه ری." (۱)

گه وه زانای راقه کار ئیبن عادلی حه نبه لی هه مان ئاگاداری ده دات، که ده فهرموو یت: "ئای چهن د ئایه ت هه یه که له سه ر بیباوه ران دابه زیوه و قه له وترین به شی بۆ باوه ردارانیش تیدایه، به تیرامان لێ و له به رچاوگرتنی چوارچۆیه کانی." (۲)

(۱) ابن تیمیه، "مجموع الفتاوی": (۱۰/۱۰۵) مختصراً.

(۲) ابن عادل الحنبلي، "اللُّبَابُ فِي علومِ الْكُتُبِ"، دار الكتب العلمية، تحقيق: عادل عبدالموجود وزملائه، الطبعة الأولى، (۱۴۱۹هـ): (۱۵/۱۰).

شیخ موحه ممه دی کوری عه بدلولوه هابیش له چهنده ها شویندا به لگه ی بۆ
 ئهم ریسایه و بنچینه که ی هیناوه ته وه، که له (کتاب التوحید) دا دوو جار باسی
 کردووه، جارێک ده فهرمووێت: "هاوه لآن به و ئایه تانه ی که له سه ر هاوه لدانانی
 گه وه ره دابه زیوه به لگه بۆ هاوه لدانانی بچووک دیننه وه." (١)

له شویننه که ی دیدا ده فهرمووێت: "هاوه لآن ئایه تی دابه زیو له سه ر
 هاوه لدانانی گه وه ره وه ها لیکده ده نه وه که بچووکیش ده گرێته وه." (٢)

روونیشه که پیشه وای موجه ددید موحه ممه دی کوری عه بدلولوه هاب
 له میانیه ی تووێژه زانستیه کانی دا تووشی خه لکانێک هاتووه که ده ستیان به م
 ره خنه یه وه گر تووه بۆ له کارخستنی مانا گه یینی ئایه ته کانی قورئان، هه ربۆیه
 جارێک له یه ک له نووسراوه کانی دا ده فهرمووێت:

"جا ئه گه ر دوو روویه ک چه له حانیی به وه کرد که ئه و ئایه ته له سه ر بیباوه ران
 دابه زیوه، ئه و کات پێی بلێن: ئه ری که سێک له زانیان، له یه که میانیه وه تا
 دوا یینیان، فهرموویه تی که ئه و ئایه تانه ئه و موسلمانانه ناگرێته وه که هه مان
 ئه و کارانه ئه نه جامده ده ن؟ کێ به ر له تو ئه مه ی و تووه؟ هه ره وه ها، پێی بلێن:
 ئه مه ره تکر دهنه وه ی کو دهنگی ئوممه ته، چونکه به لگه هینانه وه یان به و ئایه تانه ی
 که له سه ر بیباوه ران دابه زیوه، له سه ر ئه وانه ی که هه مان کار ئه نه جام ده ده ن
 له وانه ش که خو یان ده ده نه پال ئیسلام، له وه زو رتره که ئه سلهن بژمیردریت
 و باس بکریت." (٣)

ئه وه شی تووشی پیشه وای موحه ممه دی کوری عه بدلولوه هاب هاتووه، تایبه ت

(١) محمد بن عبدالوهاب، "کتاب التوحید"، مطبوع ضمن: "مجموع مؤلفات الشيخ محمد بن عبدالوهاب"، الطبعة الثانية، (١٤٢٣هـ): (٦/١٨).

(٢) محمد بن عبدالوهاب، "کتاب التوحید"، مصدر سابق: (٦/٧٨).

(٣) محمد بن عبدالوهاب، "الرسائل الشخصية"، مطبوع ضمن: "مجموع مؤلفات الشيخ محمد بن عبدالوهاب"، الطبعة الثانية، (١٤٢٣هـ): (٣/١٣٤).

نه بووه به ووه، به لکوو زورینه ی ئه وانه ی له م چاخه دا هه ولى چاکسازيان داوه له ريگه ی قورئانه وه تووشی خه لکانیک هاتوون که به م گومانه رووبه پرويان بوونه ته وه به ئامانجی له کارخستنی ماناگه یینی ئه و ئایه تانه ی که له سهر بیاوه پان دابه زیوه، ته نانه ت شیخ موحه ممه د رهشید ریضا له چند شوینی ته فسیر و گوڤاره که شیدا وه لامی ئه م گومانه ی داوه ته وه، فره یی و دووباره بوونه وه ی وه لامه کانی شیخ رهشید ریضا ئماژه ی په نگدانه وه ی زور تووشه اتن و دووچاربوونه تی به وانه وه که لافیته ی ئه م گومانه یان به رزگردووه ته وه، له وانه ئه وه ی که شیخ رهشید ریضا ده فره مووئیت:

"زورجار خوډه ره پال و بانگه شه کارانی زانست و ئایینداری نکولی ئه ویه یان له ئیمه کردووه که ئیمه ئه و ئایه تانه ی که له سهر بیاوه پان دابه زیوه کیشاو مانه ته سهر موسلمانان و باوه پرداران که ئه وان دهسته پاچه ن له ئاست تیرامان له مه به ست تیدا، نه زانن به ريسا گشتیه کانیشی." (۱)

له وهشی که په یوه ندی به م گومانه وه هه یه ئه وه ی که زوریک له نووسه رانی ئه مړو واده زانن ئه و نیفاق-دوو پروویه ی که پهروه ردار له قورئاندا باسی فره مووه و دریزه ی به وینا کاریه کانی داوه ته نها دوو پروویه په تیه که یه که شاردنه وه ی بیاوه پری و ده رختنی باوه پرداریه تیه، بنیاد له سهر ئه وهش بوون و پرودانی به دوور ده زانن و به کاره یانی ئه م دهسته واژه شه رعیه ش زور به قورس ده گرن، له زاری که سیکیشی بیستن دنیای لی دیننه وه یه ک.

له واقیعی شدا: دوو پرووی به ته نها هه ر دوو پرووی په تی نیه که دوو پرووی پوخت و په تی ئه مړو له ناو موسلماناندا که مه -سوپاس بو خوا-، ته نانه ت خوډه یه که زانترین هاوه ل بوو به نه یینییه کانی دوو پرووی، وه ک بوخاری له سه حیه که یدا لیوه ده گیریته وه ده فره مووئیت: "دوو پرووی له سه رده می

(۱) رشید رضا، "تفسیر المنار"، دار المنار، الطبعة الثانية، (۱۳۶۷هـ): (۹/۳۱).

پيځه مبهردا (ﷺ) هه بوو، به لām ئه مړو نيفاق ئيتړ يانی کافر بوونه وه له پاش باوه رهيان. ^(۱)

به لām شتيک هه يه جگه له دووړوويي په تی، ئه ویش ئه وه يه که مړوڤ بکه وپته ناو به شيک له به شه کانی دووړووييه وه - په نا و هاوار بو لای (الله-)، جا له وانه يه له گه ل مړوڤدا بچيت و بهرده وام بيت هه تا ده يفه و تينيت، له وانه شه ميهری خودا پتي بگات و ده ريبي تيته وه.

هه ربويه بوخاری گيړاويه تيه وه که پيځه مبهردا (ﷺ)، سه باره ت به به شه کانی دووړوويي کرداری فهرموويه تی: «چوار هه ن له هه رکه سدا هه بن ئه وه دووړووي تهاوه، هه رکه سيش يه کيک له وانی تيدا بيت ئه وه به شيک له دووړوويي تيدا يه هه تا ده ستي ليی ده کيشي تيه وه و وازی ليده هي ني ت. ..» ^(۲)

به شه کانی دووړوويش به وه ده بيت بکه وپته ناو کارتيک له کاره کانی دووړووانه وه، هه روه ک ده فهرموويت (ﷺ): «هه رکه س بمري ت و غه زای نه کر بيت و غه زای به زهين و دلشدا نه هاتي ت، ئه وه له سه ر به شيک له دووړوويي مردوه.» ^(۳)

هه ربويه په روه ردگار له قورئاندا جياوازی زوری له نيوان ناوی «دووړوو» ی ره ها، و «ئوه ی که دلی نه خو ش تيدا يه» کردوه، واته به شيک له دووړوويي له دلدا يه، له زور شو يني شدا ييکه وه و ده سته مل هي ناو نی بو ديار خستنی هاو به شيه تيان له هه نديک له به شه کانی دووړووييدا، هه روه ک ده فهرموويت: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ﴾ [الأنفال: ۴۹] «وه ختيک دووړووان و ئه وانه ی که دليان نه خو ش تيدا يه گوتيان ئه م (باوه ردار)

(۱) «صحيح البخاري»: (۷۱۱۴).

(۲) «صحيح البخاري»: (۳۴)، و «صحيح مسلم»: (۵۸).

(۳) «صحيح مسلم»: (۱۹۱۰).

انه ټایینه که بیان فریویداون و بوغرای کردوون.»

ههروه ها ده فهرمووېت: ﴿لَا لِيْن لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ﴾ [الأحزاب: ٦٠] «ټه گهر دووړووان و ټه وانه ی دلیان نه خوښی تیدایه دهسته ټنه گرن ...».

پېشه وایيڼ که ټیر سه باره ت به ټایه تی یه که م: ټه وه ی که دووړووان و ټه وانه ی که به ټیک له دووړوویان تیدایه له وه ختی قهیرانی ټه منیدا گوتیان: ﴿يَا مَعْزِرَتَا اللَّهِ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ [الأحزاب: ١٢] «واده ی خوا و پېغه مبه ره که ی فریودان نه بیت، هیچ نه بوو» تیبینییه کی لیوانلی و ره وان و شیرین ده دات که ده فهرمووېت:

"جا ټه وی دووړو بوو، دووړووییه که ی به ده رکه وت، ټه ویشی گومان و راپارییه کی هه بوو، یه کجاری حالی په ټیو بوو ټیدی ټه وه ی به وه سوه سه له دلیدا بوو هاته سه رازی، له بهر لاوازی باوه ر و تنگ و چه له مه ی رږڅیک که تییکه وتبوون." (۱)

به شه کانی دووړووی، ههروه ک به شه کانی باوه ر؛ ههردووی که به خویندنه وه ی نیشانه و دیاردان و حاله ته کاندا ده ناسرینه وه، ههروه ک له سووره تی موحه ممه ددا ده فهرمووېت: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِمَائِهِمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ [محمد: ٣٠] «خو ټه گهر بمانه ویت، ټه وانه ت نیشان ده دهین و جا به سیمه و ټیوه ده یان ناسیته وه، سویند بیت که له ټیوازی قسه شیاندا هه ده یان ناسیته وه.»

ههروه ها پېغه مبه ر (ﷺ) ټامازه ی به هه ندیک له نیشانه کانی هم به شه کانی دووړووی و هم به شه کانی باوه ر کردووه له دوو سه حیچه که دا، که فهرموویه تی:

(۱) "تفسیر ابن کثیر": (۶/۳۸۸).

«نیشانې باوړ څو شويستنی ټه نصار-پشتيوانان، نيشانه ی دووړوويش پږقبوونه له پشتيوانان.»^(۱)

ټهم دياردان و نيشانانېش تۆمهت دهوړوژين، سا ټهويش به پي وان لاواز يان به هيز ده بيت، هاوه لانيس جگه له حوده يغه ناوی دووړووانيان نه ده زانی، به لکوو پيغه مبه ريش (ﷺ) هه نديکيانی پي نه ده زانی، ههروهک پهروه دگار ده فهرموويت: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْإِثْقَالِ لَا تَعْلَمُهُمْ حَتَّى نَعْلَمَهُمُ﴾ [التوبه: ۱۰۱] «(دووړووانیک) که تو نايانزانی، ټيمه ده يانزانين.»

به لام هاوه لان زوریک له وانيان بهم نيشانانېدا ده ناسيه وه، جا تيياندا بوو که تۆمه تباربوو به وه. هه ربويه؛ که عبي کوري ماليک کاتيک له غه زاکه دواکه وت و له ده ستي فه وتا، له چيرؤکه به ناوبانگه کهيدا؛ باس له وه ده کات که مه دينه جگه له «تۆمه تبار» و «تانه ليدراويک به دووړوويي» که سي تييدا نه ما بوو، ههروهک له دوو سه حيحه که دا له که عبه وه ها تو وه که ده فهرموويت: «جا کاتيک ده چوومه ناو خه لکه وه له پاش ده رچووني پيغه مبه ري خوا (ﷺ) و له نيوياندا ده هاتم و ده چووم؛ خه فه تبار بووم به وهی که جگه له تانه ليدراويک به دووړوويي که سيکی دیکه مه نه ده بينی.»^(۲)

واته: تانه ليدراو له ټايينيدا و تۆمه تبارکراو به دووړوويي، ههروهکوو زياد له يه کتيک له ليکده ره وانی فهرمووده باسيان کردوه.

ههرکه سيش لهو به شانې دووړوويي رابمي نيت که پهروه دگار له چهند شويني جياوازي قورئاندا باسي لي فهرمووه، به تاييه ت له سه ره تاي به قهره و ته وبه و ټه نفال و نموونه ی ټه وانه له سووره ته مه دهنیه کاندا؛^(۳) نهيني ترسي

(۱) «صحيح البخاري»: (۱۷)، و «صحيح مسلم»: (۷۴).

(۲) «صحيح البخاري»: (۴۱۸)، و «صحيح مسلم»: (۲۷۶۹).

(۳) مه دهنی: مه دينه یی، ټه سووره تانه ی له مه دينه يا خود پاش کوچکردن بو مه دينه

هاوه لآن له دووړوویي ده زانیت که هاوه لآن ترسی بنه په تیپان نه وه نه بوو که بیواوه پری بشارنه وه و باوه پری ده ربخن. نه مه خو دیاره، به لام له وه ده ترسان که بکه ونه ناو به شیک له به شه ورده کانی دووړووییه وه. هه ربویه تابیی- شوینکه و تووی پایه به رز ئین نه بی موله یکه وه سفی حالی کردوون که وه که له سه حیچی بوخاریدا هاتووه ده فهرموویت: "گه یشتوومه ته خزمه ت سی له هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) هه موویان ترسی دووړووییان له سه ر خو یان هه بوو." (۱)

له وه شی که نه وه به ده رده خات که ترسی بنه په تیپان له دووړوویي په تی و پوخت نه بوو، به لکوو له به شه شاره وه کانی دووړوویي بوو، ته واوی نه و گپړانه وه یه، که ئین نه بی موله یکه ده فهرموویت: "که سیان نه ایده گوت که نه و هینده ی جبریل و میکائیل باوه پری هه یه."

ورده وه له وه ی که مه به ستیان کورته ئینانی باوه پری ته واوه به هو ی به ربه ست و کیشه ی تاک تاکی به شه کانی دووړووییه وه، که واته ترسیان له به شه کانی دووړوویي هه بوو؛ چونکه ده گونجیت به شه کانی باوه پری له گه ل مرو قدا هه تا ئاستی فه وتان دن بچن، جا بر و قورسایي نه و به شه زیاد بکات به شیوه یه که که جیگا که توانای به رگه گر تنی ئیتر نه مینیت و به یه کجاری پو شنایی باوه پری لی بیته ده ره وه په نا به خوا، هه روه که ده فهرموویت: ﴿فَإِی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا﴾ [البقرة: ۱۰] «له دلیاندا نه خو شی هه یه، جا په روه رد گاریش زیاتر نه خو شی خستن.»

ویننه ی نه و واتایه له ته و به شدا هاتووه که ده فهرموویت: ﴿وَأَمَّا الَّذِیْنَ فِی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ رِجْسًا اِلٰی رِجْسِهِمْ﴾ [التوبه: ۱۲۵] «نه وانه شی که له دلیاندا نه خو شی هه بوو پیسی دیکه ی له سه ر پیسی خو یان بو زیاد کردن».

دابه زیون.

(۱) "صحیح البخاری": (۸۴)، به سه نه ده وه ته ماشای بکه له: الخلال، "السنة"، تحقیق: عطیة الزهرانی، دار الراية، الطبعة الأولى، (۱۴۱۰هـ)، (ص ۶۰۷).

له پاشان به شه کانی دووړوویي ته گهر مړوځ به ره و ناوی دووړوویي په ها بهرن
 نه و جا نه و دووړوویي ته و او هـش - دیسان - سه ختییه که ی جیاوازی هه یه به پی
 توندییتی خاوه نه که ی له به ره هـلستکاری و رقبوونه و هـدا له فرمانی په روه ردگار
 و پیغه مبه ره که ی، جا دووړو هه یه و دووړووی یه کجاری و راهاتووش هه یه،
 هه روه ک دهوتریت شهیتان و شهیتانی سه رسهخت (شیطان مريد) ههن،
 هه روه ک دهه رموویت: ﴿ثَوَمِّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ
 مَرَدُوا عَلَى الْتِفَاقٍ﴾ [التوبه: ۱۰۱] «له وانه ی له دهوړووبه رتان له دهشته کییه کان
 دووړوویان تیدایه و له خه لکی مه دینه ش ههن که راهاتوو نیشته جی یه کجاری
 ناو دووړوویین.»

له گه وره ترین به شه کانی دووړووییش نارچه تبوون و پرته و بوله کردنه له
 سه رچاوه ییتی وهی و به سووک روانین له چاخه زیړینه کان و هه میسه باس
 و وه سفی باشی بیاهوپان و پراوپربوونی دل له گه وره روانین لیان، هه موو
 نه مانه له به شه کانی نیفاقن، نه وهی که زوړیک له نوو سه رانی خوډه ره پال
 روښنیری نوی نه مړو زوړ و که م نزیکي ده که ونه وه.

بو نه وهی قسه کانیش ته نها تیوری و دیده کی نه بن هه ندیک نمونه دینینه وه،
 کاتیک یه ک له په مزه به ناوبانگه کانی فرانکفونییه ت چند توژیینه وه یه ک
 ده نووسیت و تیدا ده لیت: «بونیادی قورئان نه فسانه یییه»، له زوړیک له
 توژیینه وه کانیشیدا هه ولی به ستنه وهی قورئان به روښنیری و که لتووره کانی
 پیش ئیسلامه وه ددات و له سه ر قه باره ی قه رزکردنی که لتووری ده دوت، یاخود
 توژیهریکي به ناوبانگی دیکه له نامه زانکو یییه که یدا ده لیت: "چیروکی هونه ری
 ناو قورئان ته نها نه فسانه ی بی حه قیقه تن، ده شکریت له پرووی میژووییه وه
 په خنه یان ل بگیریت"، یاخود کاتیک رابه ری به روژئاواکردنی په ها ده لیت:
 "باسکردنی کتییه ئاسمانییه کان له ئیبراهیم و مووسا؛ واتای راستییتی روودانی
 میژوویی نه وه نادات." یاخود توژیهریکي دیکه ده لیت: "قورئان به ره همیکي

که لتووریبه، وهک به رهه میکی کارلیک کردن له گهل ژینگه ی عهره بیدا. " له گهل هه وله به رده وامه کانیاں بۆ به ستنه وه ی قورئان به میراتیکی ئایینی لای وه ره قه ی کوری نه وفه له وه، یاخود بوچه یرای راهیب، یاخود جگه له وانیش، نموونه ی دیکه ی ئهم قسه و باسانه ش.

جا چاودیریکی راستال که دلی پربیت له به مه زن دانانی (الله) و پرزگرتنی به ریزی شایانی خو، گومانی له وه هه یه که هه موو ئه وانه له به شه کانی دوو رووین؟! مروقیک که خوا به گه وره تر بینیت له سه لیه ی هاوچه رخ شکی له وه هه یه که ئهم قسه و باسانه به شیکن له خراپه نانه وه له سه رزه ویدا، هه روا له و خراپه کارییه ی که خوا له باره یه وه فه رموو یه تی: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَارِ﴾ [ص: ۲۸] «ئه ری ئه وانه ی که باوه رپان هیناوه و کاری چاکه یان کردووه وهک خراپه نیره وان له سه رزه ویدا دانیتین، یان له خواترسان وه کوو خراپه کار و تاوانباران.»

یانی جیاوازی له نیاوان ئهم جوړه له تویره ران که قورئان به ئه فسانه کانی پیش ئیسلامه وه ده به ستنه وه و له نیاوان بیباوه ره کانی قوره یشدا چیه که ده یانگوت: ﴿وَقَالُوا أَأُطِيعُوا الْأَوَّلِينَ اٰكْتَنَبَهَا فَهُمْ عَلَىٰ بُكْرَةٍ ۖ وَأَصِلَ﴾ [الفرقان: ۵] «وتیان ئه وه ئه فسانه ی گهلانی سه ره تا و دیرینه که دووباره نوو سیوییه تیه وه جا به یانان و ئیواران به سه ریدا ده یخویننه وه و پتی داده دهن.»

که خودی تیوره که ی بیباوه رانی قوره یشه کاتیک بانگه شه ی ئه وه یان ده کرد که قورئان له هه رزه یه کی گاوه وه وه رگیراوه که ناوی جه بره و لای صه فا فرۆشیاری ده کرد که کوپله ی ئیبن حه ضره می بوو، هه ره وک ئیبن ئیسه قاق ئه وه ی له سیره دا هیناوه، که په ره وردگار به ده ق ئه و قسه یانی گواستووه ته وه و به وردیش ئاماژه ی به هوکاری پوچه ئیتیه که ی کردووه که بریتیه له جیاوازی ته وه ری زمان که ده فه رموویت: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ

الَّذِي يُلْجِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ [النحل: ۱۰۳] «بهراستی ئیمه
 ئهوه دهزانی که ئهوان دهلین تهنها مروّف ئهوهی فیرکردوو، زمانی ئهوهی
 ئهوان باسی لئوه دهکهن عهجهمییه، بهلام ئهم قورئانه زمانیکی روون و رهوانی
 عهره بییه.»

نزیك لهم ههلیت و پلێتانهش یه کیک له توێژه ران دهلیت: "شهریعت و
 پیشین ئیمه یان کوّت کردوو، جا پتویسته که ئیدی تهنها له بهلگه وه بدوین،
 واته: عهقلی رهها". ئهمه واتایه کی ترسناکه، به لای کهسه وه ئاسایی نییه
 مهگهر پیگه و ریزی خوا له دلیدا نه ماییت.

زۆریک له ورۆشن بیره دژ به رانهش به رانه به «دهقی بنچینه ساز» وهک
 ههندیکیان ئاوا ناوی لیده نین، پیچ له قسه کانیان دهدهن و به مینگه مینگ و
 ناروونی ده دوین، قسه گه لیککی ناروون و چونیهک سه بارهت به پیرۆزییه کانی
 وه حی ده هاو، ئه وهش له ترسی غیره کردنی خه لک له سه ر ئایینیان، که چی له
 خوا ناترسن که پیشیلی سنوور و حه رامکراوه کانی ده کهن، خو ئه گهر خوێنه ری
 موسلمان کاتی زیاتری هه با، ده رپرینی راشکاوی ناشیرین تریشی له وانه ده دی
 که ئه وهش دیسان له به شه کانی دوو رووییه، که پهروه ر دگاره وه والی ئه وهی پێ
 داوین که ترسان له جه ماوه ر زیاتر له ترسان له خودا له پشکه کانی نیفاقه،
 ههروهک ده فه رموویت: ﴿لَا تَنْتُمْ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ﴾ [الحشر: ۱۳] «ترسی ئیوه
 له سینه یاندا له ترسی (الله) زیاتره.»

وینه ی ئهم واتایه له سووره تی نیسائیشدا هاتوو که ده فه رموویت: ﴿وَإِذَا
 فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ [النساء: ۷۷] «ده بینیت
 گرویه کیان به وینه ی ترسان له خودا یان زیاتریش له خه لک ده ترسن.»

پهروه ر دگار فه رمانیشی پێ کردوون که پشت لهم خه لکانه بکه ین و هه رگیز
 دوستانیه تییان نه که ین، وهک ده فه رموویت: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُضُّونَ فِي آيَاتِنَا

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ﴿٦٨﴾ [الأنعام: ٦٨] «جا وهختیک ئه وانه ده بینیت که دم له ئایه ته کانی ئیمه ددهن و گالته ی پیده کهن پشتیان لیکه هه تا کوو ده چنه باسیکی دیکه وه و ده ست له وه هه لده گرن.»

به لکوو بانگه وازی کردنیان بو تپیه راندنی تیگه یشتنی چاخه زیږینه کان که کوئی کردووین وهک ئه وان بانگه شه ی ده کهن، شهریه ت له وه شی هو شیار کردووینه ته وه که روو ده دات و ئاگاداری کردووینه ته وه له ره و اجپیده رانی که پیشه و موسلیم له پیشه کی سه حیه که یدا، له ئه بوو هو ره ی ره وه، له پیڅه مبه ره وه (ﷺ) ده گپړیته وه که فهرموویه تی: «له پاشکوی ئوممه ته که مدا خه لکیک ده بن که قسانیکتان بو ده کهن نه خو تان و نه باپیرانیشتان نه یانیستوو، جا تو خنی ئه وانه نه که ون.»^(۱)

نیشانه ی ئهم جوړه خه لکه ش بریتیه له شوینکه و تنی گومانه کان و پشتکردن له چه سپاو ه کان و شه یدا بوون به لیکدانه وه ی سه یر و نامۆ و دوور له سروشتی وه ی و سیره ی پیڅه مبه ر (ﷺ) و هاوه لانی، وهک په روهردگار ده فهرموویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ [آل عمران: ٧] «ئهو خودایه یه که په رتووک -قورئان- ی دابه زاندوو ته سه ر تو، تپیدایه ئایه تانیکی چه سپاو و روون که ئهو ئایه تانه بنچینه -سه رچاوه- ی په رتووک که -قورئان- ن. ئایه تانیکی دیکه شی تپیدایه که لیکچوون، جا ئه وانه ی که دلایان لادانی تپیدایه شوین لیکچوو ه کانی ده که ون -ده یگرن به دمه وه و به کاریدین- به مه رامی ئاشووب و سه رلیش واندن.»

له دوو سه حیه که شدا هاتوو که پیڅه مبه ر (ﷺ) جه ختی له م نیشانه یه کردوو ته وه که ئهم ئایه ته باسی لئ فهرمووه که ده فهرموویت: «جا وهختیک

ئهوانهت دی که شوین لیکچوو ه کانی ده که ون، ئه وه خوینان که پهروه ردگار باس و دیار یکردوون سا وریایان به.»^(۱)

پیغه مبه ر (ﷺ) له چوارچپوه یه کی دیکه شدا ئه وه ی باسکردووه، وه ک موسلیم له سه حیه کهیدا له عه بدوللایی کوری مه سعوده وه ده گیرپته وه که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی: «هیچ پیغه مبه ری ک نییه که پهروه ردگار بهر له من نارد بیته و له ناو ئوممه ته کهیدا حه واری و هاوه لانیکی نه بوو بیته که ده سبگرن به سونه تیه وه و له سهر فه رمانی برؤن، ئیدی له پاش ئه وان پاشکویان تیک دین که ئه وه ی ده یلین کاری پین ناکهن، ئه وه شی ده یکه ن فه رمانیان به وه پین نه کراوه، جا هه رکه س به ده ست -هیز- له گه لیان بجه نگیت، ئه وه باوه رداره؛ ئه وه شی به زمان له گه لیان بجه نگیت ئه وه باوه رداره؛ هه رکه سیش به دل له گه لیان بجه نگیت، ئه وه شی باوه رداره. له پاشی ئه وه وه ئیدی ده نکه خه رتالیکیش له باوه ر بوونی نییه.»^(۲)

مه به ستیش له هه موو ئه مه: ئه وه یه که تویره ری ژیری به ویژدانی یه کلا بووه وه ئه گهر له ده که کانی وه حی خودایی رابمیتیت و بینیت چؤن شه ریه ت ناپاکی له سپارده و ناخوشکردن له دوژمنکاریدا، وازهینان له ختوره و باسی جیهاد له ده رووندا، رقبوون له پشتیوانان، وه شککه وتن له به لینی خدا و گشت نموونه کانی ئه وانیه؛ به پشک و به ش و ئاسته کانی دوو روویی و نیفاق داناوه؛ ئه وسای چاوترووکانیکیش گومانی له وه نابیت که: قه لسیوون به سه رچاوه بیته وه حی، به که م پروانین له تیگه یشتنی چاخه زیړینه کان، به رده وام سه رقالی زار و گوتار به گه وره یی و باسی باشی بیباوه ران، هه واله کردنی چه مکه کانی قورئان و سونه ت بو که لتووره کانی پیش ئیسلام، پروانین له شه ریه ت و پیشین وه ک کوټ و که له پچه، بلاوکرده وه و ره و اجپیدانی گومانه کان له سهر بنچینه کانی

(۱) "صحیح البخاری": (۴۵۳۷)، و "صحیح مسلم": (۲۶۶۵).

(۲) صحیح موسلیم (۵۰)

وه حی و به لگه هیڼانه وه، هه موو ئه مانه ش له پشکگه لیکي نابووت و توندی نیفاقن، ئه م ویستگانه ئیتر بواری خاترگری و په لپه ڼانه وهی تیدا نییه.

هه ندیک له خه لکیش واده زانن که ئه مه هه ندیک زیده پره وی تیدایه لهر استیشدا: ئه و ئایه تانه ی که خرا نه پروو ئه وه به درده خه ن که ئه وه ی ئیمه وتمان هیشتا ماویه تی بو ئه وه ی له ناو ئایه ته کاندا هاتووه، سه ره رای ئه موصی نمونه یه ک دینمه وه که هیوام وایه وینه که زیاتر پروون بکاته وه که ئه گهر دمگ بهر زکړدنه وه له لای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به جوړیک که له گه ل ریزلیگر تنی دژبه ری هه بیت؛ به ره وه هه لوه شان ه وه ی کرده وه کان سه ربکیشیت، هه روح پهروه دگار ده فره موویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ [الحجرات: ۲] «ئهی ئه وانه ی باوه ریان هیڼا وه ده نگتان به سه ر ده نگی پیغه مبه رد بهر زمه که نه وه، به وینه ی ئه وه ی له گه ل یه ک ده یکه ن، ئاوا به ده نگی بهر ز بانگ له و مه که ن، نه وه کا کرده وه تان هه موو هه لوه شیت ه وه و پیشی نه زانن.»

ئیتړ حال ی که سیک چو ن ده بیت که خه ریکی چه کوشکاری و برین و دوورین و په رت و جه مکړدنی ریوایه ت و گپړانه وه پووجه کان بیت به مه به ستی نه هیشتنی متمانه ی خوینه ر به قورئان و سوننه ت؟

۴- جیۆی «دۆگماتیزم»

چاودێر بۆ زێدەرەوانی مەدەنییەت تێبینی شەیدایەتی بێسنووریان دەکات سەبارەت بە تارێفکردنی پێژەگەراییی و تۆمەتبارکردنی نەیارەکانیان بە دەستەواژەکانی «متمانەکوێری»، «دۆگماتیزم» و «دڵناییتیی» و نمونەیی ئەوانە. پێژەگەراییش لە بابەتە ئیجتیهادی-کۆلێنەواییەکاندا رەوايە و گومانى تێدا نییە، شەریعەت لە چەندەها گەواهی و بەلگەیی زۆردا چەسپاندوویەتی، لەوانە رووداوی بەناوبانگی «هیچ کامتان نوێژی عەسر لە بەنی قورەیزەدا نەبێت، نەکات»^(۱)، کاتیک پیڤەمبەر (ﷺ) دانى خێری بە تێگەیشتنی هەردوو کۆمەڵدا بۆ دەقەکە نا.

بەلام کێشە لە گوتاری مەدەنیدا ئەوەیە کە هەندیکیان لە رووی تیۆرییەو بەاس لە پێژەیبووون دەکەن لە بابەتەکانی بەدەر لە بابەتە براوەکان، بەلام دواتر دەبینی ئەم پێژەیبووونە لەویدا ناوەستیت، بەلکوو هەڵدەکشیت و هەڵدەکشیت، پۆژ لەدواى پۆژ، جا هەرکەسێک لە یەکیک لە براوەکانی وەحیدا سەریپێچی بکات -ئیدی لە دێرینەکان، یاخود هاوچەرخیەکان-، یەکیکی بۆ دەبینیتەو بە دروشمی پێژەیبووون پاساوی بۆ دینیتەو، یاخود پاساوی بە هەر چەمک و دەفرگەلیکی سازینراو لە ماددەیی خامی پێژەیبووون.

لە واقعی ئەزموونێکی تالەو دەئیم؛ زۆرینەیی زێدەرەوانی مەدەنییەت کە نووسراویانم خویندوووەتەو لە سەرەتادا باسیان لە پێژەییەتی لەناو بابەتە ئیجتیهادییەکاندا کردووە، ئیدی دەقەکانی شەریعەت و زانایانیان لەپێزگرتن

(۱) «صحيح البخاري»: (۹۶۶)، و «صحيح مسلم»: (۱۷۷۰).

و عوزرپیډان له راجیایی ناو بابه ته ئیجتهادییه کاند ا هیناوه ته وه، ئه مه ش
 بنگومان ئاستیکی ستایشکراوه، به لام له پاش ده میک ده بینیت خه ریکه
 فهرشی ریژه گه رایي له دهره وهی ژووری بابه ته ئیجتهادییه کانیشدا راده خه ن،
 به م شیویه تاکوو بازده دات به ره و جیه جیکردنی ریژه یه تی له هه موو شتیکدا،
 جا زوړیک له زیده پره وانی مه ده نییه ت هه موو شتیک به دیدیکی که سی په تی
 داده نین، هیچ سه لمیتر او ییکیش له سه لمیتر اوه شهرعییه کان چهن دی براوه و
 یه کلا و راشکاو و روونیش بیټ مافی براوه یی و دلنیایی ره های پی ناده ن.

له و شتانه شی که له سه ر بنچینه ی ریژه یه تی بنیادیانناوه: ئه وه ی که کو مه لیک
 ناوناتوره ی نابووتکه ر ده نین به حاله تی «هه ستیار بوون» و «غیره کردن» له سه ر
 شهریه ت و پاکیزه یی، جا ئه و بانگخوازه ی که کاتیک بنه ما شهرعییه کان
 پیشیل ده کریں له بهر خوا تووره ده بیټ و رهنگی تیکده چیت، ناوی لیده نین
 که سایه تییه کی په شوکا و ناجیگیر، یاخود نادان یاخود هه له شه و وینه ی ئه م
 وه سف و سووچ و خه وشانه ی ده ده نه پال، ئه و گوتاره ی بانگه واز که بو ئاین
 ده خرۆشیت ناولیده نین: گوتاریکی هه ستیار و نا ئارام!

هه روه ها له وه ی که دیسان له سه ر بنچینه ی ریژه یه تی بنیاتیانناوه:
 قه لسیوون و پرته بو له کردن له باسکردنی پله ی به رزی ئه م ئوممه ته و پیگه ی
 به سه ر ئوممه تانی دیکه وه، زوړیش بیزارن له باسی هه لېژاردن و پالفته کردن و
 خو شویستنی په روه ردگار بو ی، به جوړیک له وه م و چه واشه کاری له قه له می
 ده ده ن.

دیسان له وه ش له سه ر بنچینه ی ریژه یه تی دایانمه زران دووه ئه وه ی که
 ریگیریکاری شهرعی له خراپه کان و نه هیکردن له تاوانکاران به توندوتیژی
 و توراندن ده زانن، هه ربویه؛ زوړیک له زیده پره وانی مه ده نییه ت شانازی به
 ساردوسرپانه وه ده که ن له هه مبه ر روواله ته کانی که مته رخمه می ئایینداریدا

بەو مەبەست و دیدەیی کە ئەو ئەزادی کەسییە، تاییبەتمەندی و شەرەفی ئامۆزگاریخوازی کە خودا پرێزداری کردوو بە دەمسیپتیکردن و دەستیوەردان لە کاری خەلکی لەقەڵەم دەدەن و زۆریشی لەسەر دەپۆن و بێبەهای دەکەن.

سا وەختیک خۆینەر لەم دیاردەییە پادەمینیت ئازار دەیگوشیت کە چۆن ئاوا جێ ستایشەکانی وەحی بوونەتە جێ عەیب و تانە لەپێگای گەمەیی وشە و دەستەواژە و ناوونائۆرەکانەو.

زۆرچیکیش لەوانەیی چاودێری گرتەکانی پێبازی زانستی دەکەن لە توێژینەو و مەعریفەدا، دەزانن کە ئیتر ئاوازی وەسفییەت^(۱) و بابەتیوون بەرزبووئەو، لە بەرانبەر بێبەهاکردنی پێوەرییەتی و بێیارەکانی بەهادا، جا توێژەری کاریگەر بە میتۆدۆلۆژی پۆژئاوایی دەبینیت کە ئاستی وەسف و راپۆرتکاری زانستی و گەشتن بە زانیارییەکان دەباتە ئاسمان، ئاستی بێیاردان و هەڵسەنگاندن و باسی هەلە و راست و پەوا و ناپەواش دەباتە ژێرزەوی و سووکی دەکات^(۲)، کاتیکیش توێژەر ئەم دیاردەییە دەپشکنیت بەو دەگات کە کۆچی کۆرییەیی تێیدا چەمکی پێژەییەتیە کە وایان لێدەکات لە بێیاردان دووربکەونەو و تەنها بە وەسفکردن و تۆمارکاری قایل بن، پێشوازیکردن و هەڵپەڕینیش لەسەر ئاوازی وەسفییەت و بابەتیوون لە فەلسەفەی پۆژئاواییدا گەشتووەتە ئاستی زۆر توندپەر و ترسناک، گەمەباز و نوکتەئامیزترینی هەمووی دەربڕینەکانی «جیل دۆلۆز» (ک: ۱۹۹۵ز) فەیلەسووفی فەرەنسی هاوچەرخن، کە دەلێت:

"بێیاردان لەسەر شتەکان پێشەیی زۆریکە لە خەلک، بەلام پێشەییەکی

(۱) وەسفییەت بە واتای تەنها تۆمارکاری و تارێکردنی شتەکان وەک ئەوێ هەن و دەرخیستنیان بەجێ لێکدانەو و بێیار و قسەلەسەکردن.

(۲) بۆ فراوانترچوون لەسەر ئەم بەرانبەرییەتیە چەمکییە و شوێنەوارەکانی دەتوانی بگەڕیتەو سەر: محمد أمزيان، "منهج البحث الاجتماعي بين الوضعية والمعيارية"، المعهد العالمي للفكر الإسلامي، الطبعة الثانية، (۱۴۱۳هـ).

باش نییه، له بری رېڅخستن و ناسینه وه و بریاردان، چونکه ګرنگتر بریتیه له: دوزینه وه و یه کترینین و ده سته سهردا ګرتن، مروځ گسک لیده ریکی سهر ریګه بیت، له وه باشته که دادوهر بیت. دادپه روهی و راستی و پیکان بیرۆکه گه لیکي چرووک و نرمن، ئه مه به گوته که ی گوډار دهره ټیهری سینه مایی به راوورد بکه: مه به ست و ټینه یه کی راست نییه، ته نه و ټینه یه کمان ده و ټیت. به هه مان شپوه ش له فله سه فهدا ده لټین: هزرگه لیکي راستمان نه ویستووه، ته نه هزرگه لیکمان ویستووه ...^(۱)

هه رکه سیکیش که شاره زاییه کی له سهر بنچینه ی هزره نوپکان، و پشت و ره گی چه مکه هاوچه رخه کان هه بیت، راست ده زانیت که ره و اجی رېژه یه تی و چه مکه په یوه سته کانی ده گه رېته وه بو «نازادی لیبرالی» که پوښنیری و که لتووری نویی روژاوا سه پاندوویه تی و گهلانی به زیو و داروخواویش له وی وهرده ګر نه وه، که رېژه یه تی بنچینه ی فله سه فی نازادی لیبرالییه، به لام بلټین چی که بیرۆکه ی براوه کان زورچار له قالبی هزری ناراشکاودا ره و اجیان پیده دریت.

له راستیشدا: هه رکه س چاودیری سهره نجامه کانی رېژه یی بکات ده بیت که ئه و رېگایه یه که هه نگاو به هه نگاو مروځ به ره و عه ده مییه ت-نه بوونی په تی ده بات که ئیتر خه ریکه دان به هیچیکدا نه ټیت و نه چه سپینیت، واشت لیده کات توانای گهرمی و پیدا ګربوونت له سهر هیچ سه لمینراویکی شهرعی نه بیت، شهره فمهن دی یه قین و دلنیا یی له مروځ ده سه نیته وه، گوشه گیری ئه شکه وتی شک و گومان و سهر ګردانی ده کات، جا عه ده مییه ت کو تاییی رېگای نه مانی پیوه و ته رازووه کانه، ئیدی ئه سلنه نه راستییه ک و نه بنچینه یه ک بو به هاګان، بګره زانین له خودی خویدا ئیتر رپی تیناچیت و نامینیت، به لکوو عه ده مییه ت له بازنه ی ئه بستمو لوژیا دا به وه ده گات که له بنه رته دا مه عریفه-

(1) Deleuze, Dialogues II, trans. Tomlinson & Habberjam, Columbia University Press, 2007, p. 8 f.

زانين خو ى «نامومکين و رښتینه‌چووه» که عه‌ده‌مییته مال‌ه‌رښکی کاولکه‌ری
 نه‌وپه‌ر مه‌ترسیدار و سامناکه.

نه‌وه‌شى که رښه‌یه‌تى به‌ره‌و عه‌ده‌مییته ده‌چیت نه‌مه نه‌نجام‌گیریه‌کی
 که‌سى تایبته نییه، به‌لکوو سه‌لم‌ین‌راوښکی زور ده‌ستاوده‌ست‌پیکراوه له‌ناو
 بازنه‌ی فله‌سه‌فه‌ی رښ‌اواویدا، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌ توښه‌ران عه‌ده‌مییته
 به‌ هاومانای رښه‌یه‌تى توند‌ره‌و داده‌نین، هه‌ندیک‌یشیان عه‌ده‌مییته ده‌کاته
 هاومانای رښه‌یه‌تى را‌دیکال‌ی. هه‌ربویه‌ش؛ هه‌ندیک له‌ توښه‌ران ده‌ربرین‌یکى
 خو‌شى سه‌بارته به‌م په‌یوه‌ندى خزمایه‌تییه هزرییه‌ی نیوان نه‌م چه‌مکانه
 دار‌شتووه که ده‌لیت: "گومان‌سازى -زور‌جار- تی‌هه‌ل‌ک‌یشى نه‌و دوو چه‌مکه‌ی
 خزمیه‌تى: عه‌ده‌مییته و رښه‌یه‌تى." (۱)

به‌لام پښگه‌ی دل‌نیایى و باوه‌ر‌کردن و متمان‌ه له‌ وښای شه‌رعیدا پښچه‌وانه‌ی
 نه‌وه هه‌موویه‌تى. هه‌ربویه؛ که وه‌خت‌یک جبریل له‌ لای پښخه‌مبه‌ر (ﷺ) دان‌یشت
 و له‌و دان‌یشتنه‌دا که له‌سه‌ر سى بن‌چینه‌که‌ی ئابین ئیسلام و ئیمان-باوه‌ر و
 ئیحسان-چاک‌کاری پر‌سیارى لیک‌رد، ئیحسان-چاک‌کاری به‌ به‌رزترینى نه‌م سى
 ئاسته‌ دانا، که ئیحسان‌یشى به‌و دل‌نیاییه‌یه‌کلا براوه‌ پښناسه‌کرد که گچ‌که‌ترین
 را‌رایی‌شى تیدا نییه، به‌جوړ‌یک که جگه‌ له‌م حه‌قیقه‌ته هیچی دیکه له‌ دل‌ی
 مرو‌قدا نییه، که ده‌فه‌رموویت: «ئىحسان نه‌وه‌یه که وه‌ها (الله) بپه‌رستى وه‌ک
 نه‌وه‌ی به‌ چاوى سه‌ر بیینی.» (۲)

جا ئیحسانى به‌ پر‌بوونى دل‌ دانا له‌ راست‌ی‌تى خودایه‌تى به‌ جوړ‌یک وه‌ک
 نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار به‌ چاوى خو ببینیت که له‌ واقیعدا که‌س‌یک له‌ شوین
 تراویل‌که‌ی رښه‌ی‌تی‌یه‌وه هه‌ل‌په‌ی بیت، ده‌رگای له‌نیوان خو‌ی و نه‌م پله‌یه

(1) Petr Lom, The Limits of Doubt: The Moral and Political Implications of Skepticism, SUNY Press, 2001, p. 3.

(۲) "صحیح البخاری"، (۵۰) و "صحیح مسلم"، (۸).

داخستووه که شهره فمه ندرتین پله کانی ئایینه، جا له بری ئه وهی له گه ل خویدا بجه نگیټ تا کوو دلنیا یی وه چنگ بخت، له گه ل خوید ده جه نگیټ تا کوو بکه و یته گومانه وه.

له راستیشدا: رامانی زانستی له سیره ی پیغه مبه ر (ﷺ) زوړ به پروونی نیشانمانی ده دات که ده مارگیری و غیره کردن و پیداگرتن له سهر شهریه ت و تووره بوون بو خوا و پیغه مبه ر ه که ی (ﷺ)؛ له پیگه ستایشکراوه کانه، نه ئاژاوه یه نه نا ئارامی و نه پارایی و نه خوټیوه ردان و توندپه وی.

له وانه ئه وهی که له دوو سه حیحه که دا هاتووه له فهرمووده ی عائیشه (په زای خوی لى بیت) که پیغه مبه ر (ﷺ) کاتیک ئه و قوماشه ی دی که وینه ی له سهر بوو وهک په رده به کاریان دینا رهنگی گورا^(۱) له تووره ییدا.

ديسان له دوو سه حیحه که دا هاتووه که پیاوټیک، له وانه یه حزمی کورې ئه بی که عب یاخود جگه له ئه و بوو بیت، له نوټزی به یانیا ن دوا ده که وت، له بهر ئه وه ی پیشنوټزه که یان زوړ درټزی به نوټزه که ده دا، که مو عاذی کورې جبه ل بوو، جا پیغه مبه ر (ﷺ) زوړ تووره بوو، ته نانه ت ئیبن مه سعوود ده لیت: "پیغه مبه ر (ﷺ) له هیچ ته مبی و ئاموژگاری به کدا هیندی هی ئه و روژ تووره نه دیبوو."^(۲)

ديسان له دوو سه حیحه که دا هاتووه: له فهرمووده ی خالیدی جوهه نی له باسی ئه و کابرایه دا که پرسیا ری سه باره ت به وشتری ونبوو کرد، فهرمووی: «جا پیغه مبه ر ی خوا (ﷺ) تووره بوو هه تا کو لمه کانی سووره له گه ران - یاخود ده موچاوی سووره له گه را، له پاشان فهرمووی: چیت داوه به سه ریه وه؟ پټلا و ئاوی خو ی پییه تا خاوه نی ده یگاتى و ده ی دوژ یته وه.»^(۳)

(۱) "صحیح البخاری"، (۶۱۰۹)، و "صحیح مسلم": (۲۱۰۷).

(۲) "صحیح البخاری": (۹۰)، و "صحیح مسلم": (۴۶۶).

(۳) البخاری: ۹۱، مسلم: ۱۷۲۲

له بوخاریدا هاتوو: له فەرموودهی ئیبن عومەر که پیغمبەر (ﷺ) له ناو مزگه وتدا به لځه مېکي دی «جا تووړه بوو و هه لشاخا به ئه هلی مزگه وتدا.»^(۱)

نموونه ی ئه م هه وال له نه به وییانه ش زوړن، به لام ته نها مه به ستمان نمونه بوو نهک کوکړدنه وهی که ئه م فەرموودانه غیره کردنی خودی پیغمبەر (ﷺ) و تووړه بوونی بو خدا له بابه تانیکي بنچینه و بابه تانیکي نابنچینه و لقو پویش به درده خه ن، جا له سهر دريژ کردنه وهی نوږ تووړه بوو، له سهر هه لواسینی وینه تووړه بوو، له سهر هه لگرتنه وهی وشتري ونبوو و تفکردن و قرخاندنه ناو مزگه وت تووړه بوو، هه روا جگه له وانه ش.

هه روه ها پیغمبەر (ﷺ) له کاروباری ئیسلامدا گوتاريکی ساردوسری نه بوو وهک زیډه پره وانی مه ده نییه ت خه یالی ده کهن، به لکوو تووړه یی و غیره ی لی به دیار ده که وت، له سه حیچی موسلیمدا هاتوو له فەرموودهی جابر که ده فەرموویت: «پیغمبهری خوا (ﷺ) کاتیک وتاری ده دا چاوه کانی سوورده بوونه وه و دهنگی به رزده بوویه وه و تووړه یی تینی بو دینا، هه تا ئه وهی ده تگوت هاوار و ئاگاداری له هاتنی سوپایهک ده دات و ده لیت وا به یانی هاتنه سهرتان، وا ئیواره هاتنه سهرتان، هه روه ها ده یفه رموو من و قیامهت وهک ئه م دووانه نیردراو و لیک نزیکین، په نجه ی شایه تومان و ئه وهی ته نیشتی (به رزه لووته) ی لیکدنه.»^(۲)

جا چوڼ له دوا ی ئه مه ده وتریت که غیره کردن له سهر چه سپاوه کانی باوهر و شریعت و پاکیزه یی و تووړه بوون بو خوا و پیغمبهره که ی له هه ستیاری و هه له شه یی و خوئیوه ردان و توندرویتی و ملشکینی و نمونه ی ئه م جنیو و ناوونا توره یه؟

جا تووړه بوون بو خوا و بو پیغمبهره که ی توله کردنه وه یه کی که سی و تایبهت

(۱) البخاري: ۱۲۱۳

(۲) مسلم: ۸۶۷

و ئاره زوویه ک نییه بۆ زالبوون و ده سترتن به سهر خه لکدا، به لکوو له بهر زترین باره گاکانی ئیمانیه که رهنگدانه وهی لیوانلیو بوونی دله له خویشو یستنی خوا و پیغه مبه ره که ی (ﷺ).

ئیدی شانازی کردن و خو هه لکی شانیش به ده مار ساردی و نه رینی بوون له هه مبه ر روواله ته کانی که مته رخه می ئایینی به ناوی ئه وه وه که ئازادیی که سییه، ئه مه ئیدی نه خو شییه که مرو ف ده بیت چاره سه ری بکات نه ک به هایه کی رو شنبیرانه بیت که خه لکی بۆ بانگ بکری ت که یه ک له هو کاره کانی نه فره تلپکرانی به نی ئیسرا ئیل ساردوسری و نه بزووتیان بوو له مه ر روواله ته کانی که مته رخه می ئایینی، ههروهک پهروه ردگار ده فره رموویت: ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ (ﷺ) کانوا لا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۸﴾ [المائدة: ۷۸ - ۷۹] «نه فرین کراوه له وانه ی بیباوه ر بوون له به نی ئیسرا ئیل له سهر زمانی داوود و عیسا ی کوری مه ریه میش، ئه وه ش به هو ی ئه وه وه که سه ریچی و ده سترتی زیان ده کرد (۷۸) له ناو خو یاندا نه هی و پیگری خراپه یان له یه کدی نه ده کرد خراپترین کاری بوو ئه وه ی که ده یان کرد.»

له گرنگترین ئامرازه کانی پارێزراو بوونیش له کاره ساته کانی خه شمی خودایی؛ بوونی تویت و خه لکی که له ناو کو مه لگادا که غیره یان له سهر حه رامکراوه شه رعییه کان هه بیت، ههروهک ده فره رموویت: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ﴾ [هود: ۱۱۶] «ده با له خه لکی چاخانی بهر له ئیوه گرویه کی ده سترتوو به پاشماو یه ک (له چاکی و پاکی) هه بان که پیگریان له خراپه بکردایه له پرووی زه ویدا، به لام نه بوون که میک نه بیت له وانه ی که ئیمه رزگاریمان بۆ نووسی بوون.»

ئیدی هه لبزارتن و پالفته کرنی ئه م ئومه ته و باشیه ته یه که ی و

شهره فمه ندکردنی به گه واهیدان له سهر خه لکی جگه له خوۍ ئه وه یان له چه سپاوه کانی وه حییه، ههروهک ده فره موویتی: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ [الحج: ۷۸] «سا تیکۆشن له ړېی خوادا به تیکۆشانی شایان و حه قی خوۍ که ئه و ئیوهی هه لېژاردوو و له ئاییندا قورسایي و زه حمه تی نه خستوونه ته سهر، دهستی پیوه بگرن ړېگه و ئایینی بابتان ئیبراهیم، ئه و بوو له پېشدا ناوی لیان موسلمان و له مه شدا با پیغه مبه ر گه واهیده ر بیت به سهر ئیوه وه و ئیوه ش گه واهیده ر به سهر خه لکه وه.»

هه روا فره موویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ [البقرة: ۱۴۳] «ئاوه ها ئیوه مان کرده ئوممه تیکی چاک و نیوه نج تا کوو ببه شاهید به سهر خه لکه وه.»

ئهم ده قانه ش ته نها به لگه ی نموونه ن، وه گه رنا قورئان و سوننه ت به وینه ی زوړی دیکه له وانه ئاوه دانه، به جوړیک که هه رکه س لپی وردیته وه و رابمیتیت؛ "پراوه یی ېری هاوبه ش له نیوانیان و به تالییه تی دژه کانی له چه مکه کانی زیده ړه وی مه دهنی" دلنیا یانه ده زانیت.

۵- به مه زندانانی بابه ته زهینییه کان

زوریک له زیده پوهانی مهده نییه، واتا زهینییه کان که له سر گهران و بیر و تیروانین و دیده کییه تی پته و مانا ئالوز و چه مکه ورده کان و نه گهره کانی کوتار و سهروه تی وشه سازی دامه زراوه گهره ده که نه وه، یانه ی هزری و میوانداری روشنبیری بو ده که نه وه، زوریش له باره ی چیژی مه عریفه ته وه ده دوین، چیژیکی راسته قینه شی لی ده بن نه ک ده سترکد و ساخته، زور سه رسامیشن به لیها توهانی ناو نه و بازنه مه عریفانه، کردووشیانه به پیوه ری هه لسه نگاندن له رووانینان بو خه لک و تاکه کان، به پیی توانا و تیژبینان له م بواره دا ریز و پیگه بو خه لک داده نین.

به لام واتا سولووکییه کان که له سر: بزاری دهروون و پاککردنه وه ی ویسته کانی، ریپیگرتنی له هه وا و هه وه س، ده سته پیگرتنه وه ی له ئاره زوه کان، ره تاندنی له غه ریزه کانی و ورده کارییه کانی نه ده بی چونییه تی مامه له کردن له گه ل پهروه ردگار، چی پی شیاوه و چی شیاو نییه، ریگای به ره و به ندایه تی بو کردن، نه ویبوونه وه و کرووزانه وه له بهر ده ستیدا، سکالا بو لابرندی، دریژوه ستان له میجرابی ده ست لی پانکردنه وه ی، بینین و هه ستردنی واتای ناو و سیفاته کانی، دروشم و پله کانی دیکه ی باوه و پلیکانه کانی ریگرتنه بهر و په رستش، هه موو نه وه به به های که سی داده نین که باس لی کردن و پی شپرکی تییدا کردن به لایانه وه زور جیی سه رنج و چیژ نییه و به دلایان نییه هه رگیز باسی بیته ناو باسانی ناو دانیشتن و شه و چه ره کانه وه.

ئه مه ش چونکه ئه م خه لکانه هاوده می «روانین و باس» ن نه هاوده می «بزوان و کار»، هاوه لی «زهینیات» ن نه هاوه لی «ویست و وره» جا پیگه ی

عه قلّ که پادشای ټیگه یشتنه له لای ټه وان له پېش پېگه ی دلّه وه یه که پادشای پهل و ټه ندامانه، بگره دلّ له ئاست عه قلدا له لایان هر پېگه ی نیه.

هر بویه گوره و سهردار و خاوه نرېز له لایان و ټه وه ی مل بو هه ژموونی ده دن و بو سهر کرده یی ټی دهنو و شټینه وه و خو کوژی له سهر سهری خو یانی دهنین و ده یخه نه ئاسمانه کانه وه و یه کټکیان شانازی به وه وه ده کات که ټه وی دیوه و پټی گه یشتووه؛ ته نها ټه و که سه یه که ده ستی بالای له زانسته دیده کی و زهینی و عه قلّیه کاندا هه بیټ، ټه وه ی توانای هزری و لیوه شاوه یی فه لسه فی پټوه دټ.

به لام که سیکی له خواترس که خودا ناسینی خو ی، ویست و وره ی به زری له پابه ندبوون و ده سته و دامانگرتنی باره گای به ندایه تی و زال بوون به سهر پالنه ری هه وه س و غه ریزه دا، چونه خزمه ت په رتو و که که ی په روه ردگار و به رېکردنی کاتی دو ورو درېز له موناجات و پارانه وه پټ به خشیبیټ، به لام ده ستی له زهینیات و زانینه عه قلّیه کاندا نه بیټ؛ ټه وه به که سیکی ساده و ساویلکه لی دهر وانن، زور جار ناوی لیډه نین: «ده رویش»، وه ک که م ته ماشا کردن و توانجلیدان یا خود بی نیاز بوون له و حاله ی ټه و، بگره زورینه ی جارن خاوپه ره ستی ټه م که سه و قول بوونه وه ی له و اتا کانی زانین و ناسینی په روه ردگار دا، وه ک دهر هاو یشته و دهر نه جامی سه رنه که وتن و بی توانایی له ئاست زانینه هزری و تیژی ری و بابه ته عه قلّیه کاندا ده خو ټینه وه.

بنچینه ی ټه م حاله ته ش بو پرسیکی فه لسه فی ده گه رټته وه هر له روژانی فه لسه فه ی یونانیی وه، هټ شتاش وه ک فه لسه فه یه کی شاره و و ناوه رو کیش زیندووه، هه رچه ندی له شیوه یه کی تیوری رېکخراو یشدا ئاشکرا نه کرابیټ، ټه م گرفته فه لسه فه یه ش له م پرسیاره دا پوخت ده بیټته وه و خو ی ده نو ټیټ:

ته واوییه تی - کاملییه تی - دهر وونی مروقی به چی ده بیټ؟

له واقعیدا: فهلسه فهی کونی یونانی وهلامیکی دهست و بردی لهسه ر
 ئهم پرسه پیشکه شکرد که هه ندیک لهوانه ی وابهسته ی ئهوان بوون له
 موسلمانان له مه دا پوختیان کردووه ته وه که «ته واو کاملبوونی دهروونی مروقی
 به وه چنگخستنی بابه ته عه قلییه کان و زانیی نه زانراوه کان ده بیت»، سا
 زانیی «شته عه قلی» و «شته نه زانراوه کان» ئه وه یه که تایبه تمه ندی و پیگه
 و کاملییه تی به مروق ده دات له ئاست بوونه وه رانی دیکه دا، تیروته سه لییتی
 دهروونی مروقایه تییش په یوه سه ته به وه وه.

به گه وه ره دانانی گه ران و لیکدانه وه ی عه قلی و شهیدا بوون پی، به ربلآوه
 له ناو و یژه کانی ئه فلاتۆندا، ته نانه ت له وتوو یژه به ناو بانگه که ی فیدۆندا
 هاتوو که ئه فلاتۆن ده لیت: "سیفه تی جیا که ره وه ی فه یله سووف بریتییه له
 پشتگو یخستنی جه سه ته."^(۱)

ئهم پره نسپه فهلسه فیهش که کاملبوونی دهروونی مروقی به زانیی
 نه زانراوه کان و درکپکردنی عه قلیاته کان ده بیت، به فه یله سووفه دیرینه کانی
 ئیسلامیش گه یشووه، به تایبه ت بریکاری باوه رپیکراوی دابه شکردنی فهلسه فه
 له ناو که له پووری ئیسلامیدا که ئه بوو عه لی ئین سینایه؛ چونکه ئه و زانسته کانی
 فهلسه فه ی پیش خوی کۆکردووه ته وه و له گه ل بابه ته خوداییه ئیسلامیه کانی
 متور به کردووه، جا ئیدی له ناو عه قلی که لامی ئیسلامیدا ناسراو و ئاسایی
 بوویه وه، ههروه ها دووباره به ریکخستنیک سهرنجراکیش و زمانیک شیرین و
 رهوان دایر یژایه وه، جا له رپی ئه وه وه ره و اجیک گه وره ی پهیدا کرد، هه تا ئه وه ی
 شه رستانی وه ختیک هه ژده ره مز له فه یله سووفانی ئیسلام نمایش ده کات؛
 به وه دوا یی پ دینیت که ده لیت: "به لام گه وره زانای ئهم گرۆیه ئه بوو عه لی
 ئین سینایه، گواسته نه وه ی ر یبازه که یم له په رتوو که کانییه وه هه ل بژاردوو، ئیدی

(۱) أفلاطون، "المحاورات الكاملة"، ترجمة: شوقي تمارز، الأهلوية للنشر والتوزيع، (۱۹۹۴م):
 (۳/۳۷۴).

نیچیر ھەبێت لە سکی کەرەکیویدا (نانه و کەوتوووتە رۆنەو).^(۱)

بەلکوو ئێبن خەطیب فەخری رازی لە مەزن راگرتنی ئێبن سینای فەیلەسووفی ئیسماعیلی عوبەیدیدا گەشتوووتە ئاستیکی توندتر لەوێش، تەنانەت وەختیک بابەتی ھۆکاری دروستییەتی سەرپرینی ئازەل لەکاتیکی کە ئەشکەنجەدانە و پێچەوانەی عەقلە خراوەتە بەرباس، ئامەدە وەک نمایشکردنی ھۆکاری دەلیت: "بەکاربردنی بێئەرزەش بۆ بەئەرزەش لە رێچکە رێپێدراوەکانی عەقلە"، فەخری رازی لە وەلامیدا دەلیت: "گەر وا بووایە ئەوکات دروستبوو تۆش لەبەرپێی ئێبن سینادا سەربردیت!"^(۲)

تۆزەری بابەتی گەر فووتیکردنی پێشەوایانی کەلام بۆ ئەم فەیلەسووفە بێنییت ئەوکات ناوازی و تیز تێگەشتنی پێشەوایانی ئەھلی سونەیی بۆ بەدەردەکەوت لە بەدگومانی ھەمیشەییاندا لە زانستی کەلام و کێشانی بازەنەکی شک و تۆمەت و خۆلپارێزی بەدەوریدا و بێنیی وەک دەلاقە دزەکردنی بیروباوەری ئوممەتانی دیکە بۆ ناو ئوممەتی موحمەد (ﷺ).

ئەوێشی کە ئێبن سینا لەناو ناوخوای فەلسەفیدا پێی ھەستا، ھەر وێنەی ئەوێش کە فەخری رازیش لەناو ناوخوای کەلامیدا پێی ھەستا، پەیوەندی تۆکمەش لەنێوانیاندا ھەبە کە ئێرە شوینی درێژەپێدانی نییە.

مەبەستیش ئەوێش کە فەیلەسووفانی ناو ئیسلام وەختی قسەکردنیان لەسەر ئەو ھێزانە دەروون کە تاییەتن بە مرووف لە بابەتەکانی دەرووندا بە گشتی، لەوێشدا لەسەر ئەم پڕەنسیپە دەوین، جارجاریکیش ناوی لێدەنێت ھێزە ئاخێوەرەکانی دەروون، تیایدا باس لە عەقڵی کرداری و عەقڵی تیوری

(۱) الشہرستانی، "الملل والنحل"، مؤسسة الرسالة، (ص ۴۳۰).

(۲) الشاطبی، "الإفادات والانتشادات"، تحقیق: أبو الأحفان، مؤسسة الرسالة، الطبعة الثانية،

(۱۴۰۶ھ)، (ص ۸۷).

ده کهن، یاخود هیزی توانا و هیزی زانا، ههروه ها ئه وهی که زانینی بابه ته ئه قلی و نه زانراوه کان؛ تایبه تمه ندی پایه پیدهری مروڤن، ههروه ک ئین سینا له ئینسکلۆپیدیا کهیدا ده لیت: "تایبه تترین تایبه تمه ندیه کانی مروڤ: وینا کردنی واتا گشتیه عه قلییه په تییه کان و گه یشتیه تی به درک و له خوځگرتنی زانیارییه نه زانراوه کان." (۱)

هه ره ئه وهش به کاملبوونی نه فس داده تین! ههروه ک ئین سینا له په رتوو کیکی دیکه دا ده لیت: "که مال و ته واوییه تیش ئه وهیه که عه قلی پشکاوه کانی به واقع بیه چنگ، به بینراوی و نوینراوی له زهیندا." (۲)

ئه مه بو زانیانی کهلامی ئیسلامیش گوازاوه ته وه، هه ره له وه به نمونه ئه وه وتهیه ی سه یفه دین ئامه دی: "کاملبوونی دهروونی مروڤی، به وه چنگخستنی ته واوییه تییه کانییه تی که ئه ویش درک کردنی عه قلییا ته کان و زانینی نه زانراوه کانه." (۳)

قورسیش نییه دۆزینه وهی به سته ری نیوان ئه م ده برینه ی ئامه دی و ئه وه وتهیه ی پیشووی ئین سینا که وتی: "تایبه تترین تایبه تمه ندیه کانی مروڤ: وینا کردنی واتا گشتیه عه قلییه کان و گه یشتیه به درک و له خوځگرتنی زانیارییه نه زانراوه کان."

به لکوو کو له که و ده مسپی زانیانی کهلامی ئه وه دوا یانه فخره دین ئین

(۱) ابن سینا، "الشفاء"، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر، الفن السادس من الطبيعيات، (ص ۲۰۳)، وانظر أيضاً، ابن سینا، "النجاة"، تحقيق: عبد الرحمن عميرة، دار الجیل، الطبعة الأولى، (۱۴۱۲هـ): (۲/۱۰).

(۲) ابن سینا، "الإشارات والتنبيهات"، مع شرح الطوسي، تحقيق: سليمان دنيا، الطبعة الثالثة، القسم الثاني، (ص ۳۹۱).

(۳) الأمدي، "أبكار الأفكار"، تحقيق: أحمد المزيدي، دار الكتب العلمية، الطبعة الأولى، (۱۴۲۴هـ): (۱/۱۳).

خه طیبی رازی خاوه نی (مفاتیح الغیب)، (المحصول) و (المباحث المشرقیة) و نموونه ی ئه و پهرتووکانه که ئیدی بوونه سهرچاوه ی زوړیک له زانایانی ئه و دهمه و پاش خوښی، پهرتووکیکی له سهر جوړه کانی چیر نووسیوه که چیرته کانی تیدا کردووه ته سئ به شه وه، که (چیرته عه قلییه کان) ی به بهرترترینان داناه که فخری رازی ده لیت: "بهرترترینشیان چیرته عه قلییه کانن، ئه و چیرته نه ی که له رپی زانینی شته کان و وهستان له ئاست حه قیقه ته کانیاندا دینه کایه وه." (۱) له پاشانیش پهرتووکه که به باسی سهرگردانی و تینه گه یشتن له ئاست ناسینی پهره وردگار، بگره ئه ستمی ستایشکردنی؛ کوتایی پیدینیت، چونکه پاک و بهرزاگرتنی خودا له وه ی که شایسته ی نییه له خویدا که م ئه ده بییه، سیفه ته جیگیرکراوه کانی شی خو له لای ئه و ته عطیلکراون-له کارخراون جا ستایشکردنی به وان هس هر بیئه ده بییه، سا سهره نجامی به وه گه یاند -په نا به خوا- که داوی لیبوردن بکات له خودا که چی بکات ستایشی ئه و گونجاو نییه و رپی تیناچیت، ئه مه یه سهره نجامی نابووتی ته عطیل و دوا دوئی کوتای لیژیایی به ره و خوارکه ی بابته که لامییه کان!

ئهم پره نسپیه ته نانه ت گه یشتووه ته ناو ده قی فهرمی که لامی که دانراوه بو فیرکاری گشتی، ههروهک ئیجی له (المواقف) دا ده لیت: "کاملبوونی مروث به عه قلییشکانی عه قلییا ته کان و به ده سته ینانی نه زانراوه کانه." (۲)

پهرتووکه که لامییه کانی رازی و ئامه دی بابته و باسی ته نگه بهر و وردی هه لبارده یی تیدایه که مه رج نییه له سهر زانستی که لامی فهرمی ئه ژمار بکریت، به لام هه لویتسه کانی ئیجی زیاتر به دانراویکی ئه کادیمی خویندنی بالا ده چن، جا ئه و وینایانه ی که له ناو هه لویتسه کانی ئیجیدا پشتیان پی ده به ستریت

(۱) الرازی، "ذم لذات الدنيا"، (ص ۲۱۲)، نص عربي منشور ضمن:

Shihadeh, The Teleological Ethics of Fakhr al-Din al-Razi, Brill, 2006, p. 212.

(۲) الإیجی، "المواقف"، دار عالم الکتب، (ص ۳).

مانايه کی چهندهینده پیداده کهن له بههیزی دانه پالیان بو لای زانستی فهرمی کهلام، سا دزه کردنی ئهم بنچینه مهعریفیه فلسه فیه بو ناو هه لویسته کانی ئیجی دیسان په نگدانه وهی قوول دزه کردنی سینایی یونانییه بو ناو رشته بهندی کهلامی.

دیسان له وهشی که توێژه ر سهری لی سورده میتیت ئه وهیه که مامۆستایانی کهلام له وینهی شههرستانی و رازی و ئامه دی و ئیجی ههستاون به دووباره بهرهمه پینانه وهی کۆله که مهعریفیه کانی فلسه فهی سینایی که ئه ویش له فلسه فهی نوژه نکراوهی یونانییه وه وه رگیراوه، چونکه ئیبن سینا تاکه وینایه کی فلسه فی یونانی به جینه هیشتووه به لکوو پیداگر بووه له سهر په راندنه وه و جیکردنه وهی هه مووی، ههروهک خودی ئیبن سینا له سهره تای (الشفاء) دا ده لیت: "له په رتووک و په راوی دیریناندا شتیکی پشتپیبه ستراو نییه له م په رتووکه مانداندا دانه نابیت و جینه کردیته وه." (۱)

وشه ی (القدماء - دیرینان) یش دهسته واژه یه کی زانستی ناو خویانه که مه به ستیان لی فیله سووفانی دیرینی پیشووی وهک ئه فلاتون و ئه رستو و نمونه ی وانه که له گه ل دهسته واژه ی (علوم الأوائل - زانستی دیرینه کان) دا که له لای زانایانی سوننه ت به کار دیت؛ یه کتر برینیان ههیه.

مه به ستیش ئه وهیه که توێژه ر ئه گه ر به راورد بکات له نیوان ئه وهی که له میژووی فلسه فهی کۆندا ههیه له گه وره کردنه وهی پروانینی عه قلی و کردنی به ئه وه پهری که مال و ته واوه تییه کان و له پاشان تیپینی بخاته سهر هه وادار و خه ریک بووانی خویندنه وهی فلسه فه له مرودا، سهرسامبوونیان به پروانین و گه ران و تیفکران و یه کلا کردنه وهی عه قلی، نهک کرده وه و سولووک و ئایینداری،

(۱) ابن سینا، "الشفاء"، تحقیق: قنواتی وزملائه، المطبعة الأمیریة، (۱۳۷۱هـ)، القسم الأول،

دهرگای درککردنی به «په یوه ندى (فلسه فهی) کون له قالبی (فلسه فهی) نویدا» لى ده کریته وه!

جا سهرقالانى نه مړوى دوخى فلسه فهی زانینی په تی و واتا عه قلی و زانستییه په تییه کان گه وره ده که نه وه، به بهر زترین ئاستی که مالیشی ده بینن، خاوه نه که شی به پی پیگه و پوچوونی تئیدا پیگه بو داده نین، ئیدی ئه م مامه له یه ئاشکراکراو بیت، یاخود به شیوه یه کی مه نه جی ریکخراو کارى پی بکریت ئه گهر ناراشکاوانه ش بیت؛ به های مړوف له ناو ئه م تویرانه دا به پیی زانستی عه قلی و مه دهنی ئه و مړوفه یه.

لیکواله رانی بلیمه تیش له زانایانی شهریعت له ژیر روشنایی وه چی خوداییدا وتوویرتیان له سهر ئه م فلسه فهیه کردوه، پیکدادانی ئه م فلسه فهیه شیان له گهل دیدگای قورئاندا بو که مال و ته و اوته دهروونی مړوف ئاشکراکردوه که ئه و دیده له سهر دوو بنه ما دامه زراوه، یه که میان: ئه وهی که کاملبوون به ته نها زانست و زانیاری ده بیت، دووه میشیان: ئه وهی که کاملترینی زانسته کانیس بریتین له زانسته عه قلی و مه دهنیه کان.

ئهم دوو بنه مایه ش هردووک پووجهل و پیکدژن له گهل بنچینه کانی وه حیدا، بنه مای یه که میان چونکه کاملبوون له قورئاندا به ته نها زانست نییه به لکوو به زانست و کرده وه شه، بنه مای دووه میشیان چونکه کاملترینی زانسته کان بریتی نییه له زانسته عه قلی و مه دهنیه کان، به لکوو زانسته خوداییه کانه به ههرچی له خوئی ده گریت له زانست به خودا و به په رتووکه کانی و به پوژى دواپی و گهرانه وه و وینه ی ئه وانه له واتا و ناوه پوکه بهرز و پیروژه کان.

وه لامدانه وهی ئه م فلسه فهیه ش له یه ک ئایه تی ناو په رتووکه که ی پهروه دگاردا پوخته ده بیت وه، که ده فهرموویت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ [محمد: ۱۹] «سا بزانه که هیچ خوداییکی په رستراوی ره وای نییه جگه له

(الله) و داوای لیخو شبوون بو گوناخت بکه.»

جا ئه م ئایه ته دوو پرسته ی له خوگرتووه، یه که میان: شهره فمه ندرتین زانسته کانی ده رختووه که زانستی په رستراویتییه، دووه میشیان: شهره فمه ندرتینی کرده وه کان که په رستشه، ماناگه ییښی ئه م ئایه ته ش به ریگای (ضرب الأمثال-نموونه هینانه وه) یه که ریبازی قورثانه له واتاسازی و پروونکر نه وده دا.

ئهم بیرۆکه فله سه فیه شوینه واری گه وړه ی له سهر بونیادی فله سه فه ی دیرین و نو ی داناوه، بگره نزیکه رو ټلی بنچینه ی ئیستی می شاره بینی یت له زوړیک له تیزه هزریه تازه هه لکه و تووه کاند، هه ربو یه پی شه وا ئین ته می میه له (درء التعارض) دا ده فه رموو یت:

"هه مان بنه ما و پی شه کی زه به لاح که کردوو یانه ته ئامانج و سه رهنجامی داخوا زیان که -کامل بوونی نه فس ته نها له زانی نی عقل پی شکا وه کاندایه- پی شه کییه کی پوچه." (۱)

پی شه وا ئین ته می میه له ناواخی و توو یژه که ی له سهر ئه م فله سه فه یه شیکردنه وه یه کی بو بنه ما ناو خوییه کانی ئه م بیرۆکه یه پی شکه شکردووه که له (درء التعارض) دا ده فه رموو یت:

"گومراییشیان له چه ند پرویه که وه یه، له وانه: ئه وه ی که واده زانن کامل بوون ته نها له زانیندایه، دووه هم: ئه وه ی که واده زانن که ئه وه ی لای ئه وانه ئه وه زانسته، سی شه میشیان: ئه وه ی وا ده زانن که ئه وه ئه و زانسته یه ده روون ته وا و کامل ده کات، سه رجه م ئه م پی شه کییانه ش ناراستن و درو ن." (۲)

(۱) ابن تیمیة، "درء تعارض العقل والنقل"، تحقیق: محمد رشاد سالم: (۳/۲۶۹).

(۲) ابن تیمیة، "درء تعارض العقل والنقل"، مصدر سابق: (۳/۲۷۴).

له وه دوا ئیتر خامه ی ئین ته مییه به دریژه و ورده کاری ئه وه دا دهروات،
 ئه وه شی لیره دا ئیمه ئاماژه ی پی ده دین ئه وه یه که له ئه نجامی ئه م دیده
 جه وه هرییه له ناو بونیادی ګوتاری زیده پړه وانی مه ده نییه تدا، به های به ندایه تی
 و پړه وشته ګاڼی پاکی و پاکیزه بی پاشه کسه یان کردوه، پی شه و ئین ته مییه
 له (الصفدية) دا ئاماژه ی به وه شی کردوه که ده فهرمو ویت: "جا خودی
 به ندایه تی کردنی یه کتاپه رستانه بو پړه وردگار و خوشویستن و به ګه وړه پراګرتی؛
 له ګه وړه ترین ته واهوتی و به خته وه رییه ګاڼی دهر وون، نه ک به خته وه رییه ګه ی
 له تنه زانیکی چول و هو لدا بیت له خوشویستن و پرستش و به ندایه تی." (۱)

به هه حال، پی ګه ی «پروانین و تی فکران و کارو کرده وه»، هه ردووک داخوازی
 شه رعین که فاتحه ی قورئان هو شیاری له سر داوون، شه ریعت لومه کردنی
 په های خودی ئه وه ی تیدا نییه، به لام هاتوه تا کوو ته و او و پړکو پیکی بکاته وه
 و ئاسته ګاڼی پړک بخت، به لام تنه زورینه ی فیه سووفه ګاڼی که به په های
 تی فکران پیش ده خن، زورینه ی سو فییه ګانیشن که کارو کرده وه به په های
 پیش ده خن، هه ردووکیش جوړیکن له لادان، هه ربویه پی شه و ئین ته مییه
 له ده قیکی بنچینه سازی کو ګه ره وه دا فهرمو ویه تی:

"هه رییه کی کیش له دوو پړ ګای تی فکران و خو په کلا کردنه وه پړ ګای به
 قازانج و سوودی مه زن و ګه وړن، به لکوو هه رییه کی ګیان پی ویست و ناچار ییه،
 به خته وه ریش به وه نه بیت به ده ست نایه ت، قورئانیش هه مووی بان ګه وازی کردنه
 بو پروانین و په ندوه رگری و فکران، هه ره وها بو بژاری دهر وون و دنیانه ویستی
 و پرستش، قورئان باسی له چاکی و به ګه لکی هیزی دیده کی زانستی و
 هیزی ویستی کرداریش فهرمو وه، له زیاد له شو نیکیدا، له وینه ی ئه وه ی که
 ده فهرمو ویت: "هه ره ئه و خودایه یه که په یام به ره ګه ی به پړنومایی و ئایینی

(۱) ابن تیمیة، "الصفدية"، تحقیق: محمد رشاد سالم، دار الهدي النبوي، الطبعة الأولى،

حق و پهوا ناردووه تاكوو بهسهر گشت ئاييندا زال و سهر كه وتووی بكات"، جا رېنومایي: تهواویتی زانست، و ئایینی حق: تهواوی کردهوه و کاره، ههروا له وینهی ئهوه که دهفهرموویت: "(پېغه مبه رانیکی) خاوهن دهست و بینایی ..."^(۱)

لیره شدا سهرنجیکی زور ناسک و پاراو ههیه که بریتیه له دانایی وردی شهرعی ئاویزان به دانایی گهردوونی، ئهوی که پهروهردگار ههر گرۆیهک له بهندهکانی به جوړی غهریزه و ئارهزووی چینراو تییاندا تاقیکردووه تهوه، جا له رووی شهرعهوه بهوهی تاقیکردوونه تهوه که له گهل واقعی گهردوونیان دهگونجیت، یانی ئهوهی که پهروهردگار توانا عهقلیه بېشوماره کانی پې بهخشیوه؛ به ملکه چی و رادهستبوون بو شهرع و شوینکهوتنی وه چی و کارکردن بهوهی تیدا هاتووه تاقیکردوونهوه؛ که کارکردن لهسهر ئهم جوړه نهفس و دهرووانه گهلېک سهخته.

ئهوهشی پهروهردگار هیزی ویست و وړهی پیداوه؛ به شوینکهوتنی بهلگه و زیدهرهوی نهکردن له په بهنی و خودا پرینی په رستشی به ئامانجی گه یشتن به چیریکی غهریزه یی رۆچی، تاقیکردوونهوه که گرتهوهی نهفس له زیدهرپوشتن و له دهسته درچوون به ناو رۆحانیاتیکدا له دهرهوهی ئهوهی که پهروهردگار فرمانی پیکردووه؛ لهسهر ئهم جوړه دهرووانه گهلېک سهخته.

جا پهروهردگار زیرهکان و عاقلمه ندانی به هه لنان و پالنانی نهفس بو به ندایه تی تاقی کردهوه، رۆحانی و په رستشکارانی به چاک و راست په رستشکردن لهسهر رېنمایي و دهستگرتهوه و سوننه تی موحه ممه د (سنة) تاقی کردهوه، کو تایی فاتحه ش به دوو نمونهی خه شملیگیراوان و گومرایان ئاماژهی بهوه کردووه و به پاراوترین واتا که له رېگای (ضرب الأمثال- نمونه هینانهوه) یه که زورینهی شیوازی قورئان ئهوهیه.

(۱) ابن تیمیه، "مجموع الفتاوی": (۲/۵۹).

هه‌رکه‌سیش له‌م پرسه‌فهلسه‌فیه و ئاراسته‌جیا‌جیا‌کانی خه‌لک تیی‌دا بکو‌لێته‌وه، هه‌م له‌ ڤووی تیۆری و هه‌م له‌ ڤووی کردارییه‌وه؛ نه‌ینی ئه‌و ده‌ست‌گرتنه‌وه و بیباکییه‌ قووله‌ که له‌ ئاست به‌های ناسین و تیگه‌یشتنی وه‌حیدا له‌لای زی‌ده‌ڤه‌وانی مه‌ده‌نییه‌ت هه‌یه‌ ڤۆی ده‌رده‌که‌وێت، ئه‌وه‌ش له‌به‌رانه‌بهر سه‌رسامی و شه‌یدایی و لی‌براوییان له‌ خویندنه‌وه و به‌دوادا‌چوونی زانسته مه‌ده‌نییه‌کان و گه‌وره‌کردنه‌وی هاوه‌لانی، بگه‌ر دانانی فیه‌قی شه‌ریعه‌ت له‌ نزمت‌رین ئاسته‌کاندا له‌به‌رئه‌وه‌ی که بابه‌تی عه‌ق‌لپێش‌کاو و مه‌ده‌نی تیدا نییه‌، به‌لکوو ئه‌وپه‌ری ته‌نها باس‌کردنه‌ له‌ ورده‌کاری بابه‌ته‌ کرداییه‌کان، هه‌روه‌ک پێشه‌وا ئین ته‌یمیه‌ له‌ (الصف‌دیة) دا ده‌فه‌رمو‌وێت: "ئیدی زانستی دیده‌کی و تیۆریشیان کردووه‌ته‌ ئه‌وسه‌ری ئامانج، بنیاد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که که‌مال و ته‌واوه‌تی نه‌فس له‌زانستدایه‌، جا «زانستی فیه‌قه» به‌ زانستی کرداری ده‌بینن، ڤۆیه‌ بر‌دوو‌پانه‌ته‌ نزمت‌رین ڤله‌ و ئاسته‌وه‌." (۱)

قورئان ئه‌م هه‌ز و هه‌وا مرۆفیه‌ی ڤۆ وه‌ده‌رخستو‌وین و له‌وه‌شی هۆشیار‌کردوو‌پنه‌ته‌وه که زانسته‌ خوداییه‌کان به‌ مه‌زن‌ترینی سه‌رزه‌وی دابنێین له‌ناو سه‌رحه‌م زانست و ڤوواله‌ته‌ مه‌ده‌نییه‌کاندا، به‌لکوو په‌روه‌ردگارمان باسی له‌ سات و پێگه‌ی دل‌خۆش و شادبوون به‌ قورئان فه‌رمو‌وه، هه‌روه‌ک له‌ سووره‌تی یونوسدا ده‌فه‌رمو‌وێت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (۵۷ - ۵۸) «ئه‌ی خه‌لکینه‌ به‌راستی ئامۆزگارییه‌کتان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارانه‌وه و هه‌روه‌ها شیف و چاره‌ ڤۆ ئه‌وه‌ی له‌سینه‌کاندایه‌ ڤۆ ها‌توو‌ه و هه‌روا رێنومایی و میهر ڤۆ باوه‌رداران. بلێ به‌ فه‌زل و مننه‌ت و به‌ میهری خودا سا به‌وه‌ با دل‌خۆش و شاد بن ئه‌وه‌ چاک‌تری‌که له‌وه‌ی گلێری ده‌که‌نه‌وه و

(۱) ابن تیمیة، "الصف‌دیة"، تحقیق: محمد رشاد سالم، دار الهمدي النبوي، الطبعة الأولى،

(۱۴۲۱هـ): (۱/۲۷۲).

هه لیده گرن (له مائی دونیا).»

جا ئەم قورئانهی به مهزنترین مننەت و بهخششیک داناو هه مایه و شایانی
خۆشی و شادی بێت، وهک پێک و راسته وخۆ پهره وەرگاران له ئایه ته که دا
ده فەرموویت: «سا به وه با دلخۆش و شاد بن.»

یه کهم خویننه ریش ئوبه ی کوری که عب (پهزای خوای لی بێت) تییینی ئەو
واتا مهزنه ی نیو ئەم ئایه ته ی دابوو که وهختیک ئوبه ی کوری که عب چیرۆکه
ناسراوه که ی خۆی بو شوینکه و تووان گیرایه وه که پهره وەر دگار فەرمانی به پیغه مبه ر
(ﷺ) کردبوو که سووره تیکی دیاریکراو به سه ر ئوبه ی کوری که عبدا بخوینیته وه،
شوینکه و تووی پایه به رز عه بدولر همانی کوری ئەبزا لی پرسی: "ئه ر ئی بابی
مونذیر، جا تۆش به وه دلّت خوشبوو؟"، ئوبه ی کوری که عب فەرمووی: "جا بو
پیی دلخۆش نه بم وهختیک که (الله) فەرموویه تی: «بلی به فەزل و مننه تی
خودا و به میهری، ده با به وه دلخۆش و شاد بن ئەو له وی چاتره که گلیری
ده که نه وه و هه لیده گرن (له مائی دونیا)»" (۱)

هه ربۆیه؛ گه وه زانا راغیبی ئەصفه هانی باسی له وه کردوو هه که مۆله تی شادی
له م ئایه ته ی سووره تی یونسدا نه بێت، نه دراوه، هه روه ها ئایه تی ﴿وَيَوْمَذِيقُ
الْمُؤْمِنُونَ﴾ [الروم: ۴] «ئهو روژی باوه رداران دلخۆش و شاد ده بن!» (۲)

له زۆر شوینی قورئانیشدا به راورد له نتیان به های وه حی و به های سه رمایه
دونیا ییه کاندایه کراوه، به م وه حیه ئاگاداری داوه ته باوه رداران که ئەوه ی ناوه رپۆک
تیی دایه گه وه تره له هه رچییه ک که ده یبینین له روواله ته دونیا ییه کان،
هه روه ک ده فەرموویت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ (ﷻ) لَا تَمْدَنَّ

(۱) "مسند الإمام أحمد": (۲۱۱۳۷).

(۲) الأصفهاني، "المفردات"، تحقيق: صفوان داوودي، دار القلم، الطبعة الأولى، (۱۴۱۲هـ)،
(ص ۶۲۸).

عَيْنِكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ ﴿[الحجر: ۸۷ - ۸۸] «بهراستی ئیمه هوتی دووپاتېووه (هوت ئایه تی فاتېحه که هرچی نویژه ده خویندرینه وه) مان به تو به خشی هه روا قورئانی مه زنیښ. چاو بو ئه وه دريژ مه که که به پوډلنیک لهو بیاوهرانه مان به خشیوه له جوانی و زیبایي ژيانی دنیا.»

ئه مانه شی که زهینیات و عقلیات و هزریاته کان گه وره و زل ده که نه وه هه میسه ره هه نده په نهانه کانی تیگه یشتن و راستی و پیکانیان لی بزده بیت، تنها هوښیان لای ئه وه یه که تیگه یشتن وابهسته به زیره کییه، پیکانیښ وابهسته به توانا عقلیه کانه، له وه ختیکیدا که هوپکی سهرووتر و زور به هیژتر له وه هه یه که «ده سترگړوپی خودایی» ه.

ههروهک پیښه وائېن ته مییه ده فهرمویت:

"له وانه یه که سیک له توپزی زیرهک و بلیمهت و بیرتیزانی ناو خه لک بیت، به لام خدا له ساده ترین شته کانیښدا کوپرایي به سهر بیئت، له وانه شه له گه وچ و داماو و زهینلاوا ترینیان بیت، که چی له بابته راجیایی به هیژدا خدا به ویستی خو پینماییکراو و بهرچا ورؤشنی بکات، سا هیچ هیژ و بزووتنیک به بی (الله) نییه، هه رکه سیش پستی به گه ران و پروانین و زهین و به لگه سازی و عقل و ئاوهزی خو به سبتیت، پستی ده شکیت"^(۱)

له پاش ئه م گه شته به ناو تو مارگای زلکردنه وهی عقلیاته کان و فووکردن له زهینیاته کان له ناو ګوتاری بانگخوازانی مه ده نییه تی ماددیدا، ده چینه سهر دوو گرفتی دیکه ی توکم به ستر او به ههر ئه م بابته ی گه وره کردنه وهی زهینیاته کانه وه، ئه وانیښ: هو سازی ماددی بو شهریهت و کارلیکی دهروونی به وه چین که له دوو به شی داهاتوودا قسه یان له سهر ده که ین.

(۱) ابن تیمیة، «درء تعارض العقل والنقل»، تحقیق: محمد رشاد سالم: (۹/۳۴).

٦- ھۆسازى ماددى بۆ شەرىعەت

زۆرېك لە زېدەرەوانى مەدەنىيەت لە ميانەى ھەولەكانياندا بۆ چەسپاندنى گرىنگى بابەتى مەدەنىيەت، ھەولەدەن دروشم و شەرىعەتەكان بە شارستانیيەت و ژيانى مەدەنىيەت و بەستە، جا -بەنموونە- دەيانىيەت دەلێن: "ئامانج و مەبەست لە دروشمەكان پێكخستنى خورەوشتە كۆمەلایەتییەكانە، ئامانج و مەبەست لە تەشرىعیش بەرپەرەبەردى بەرژەوەندىيە گشتییەكانە"، ھەروا وێنەى دىكەى ئەو قسەيەش.

ھەندىك لە شوێنكەوتووانى تەوژمە ئىسلامىيەكانىش لە نىازپاكىيەو ھەدا ھاوبەشيان كردوون كە مەبەستيان نەزىككردنەوێ ئىسلام بوو لە چىنى پۆشنىبرى پۆژئاواپەرور، جا لەسەر ئەم بنەمايە قسەيان لە مەبەستەكانى شەرىعەتدا كردوو، لە زۆرترىنى ئەو ھۆكارانەش كە لەو ھەمەدا يارمەتيداون ھەلە تىگەيشتنىانە بۆ ھەندىك لە دەربرىنەكانى زانايانى ئەودوايانەى ئوسوولییەكان لە زانستى مەبەستەكانى شەرىعەت و زانستى سىياسەتى شەرى لەمەر بەرژەوەندى و (پىنج پىويستىكە - الضرورات الخمس) و نموونەى ئەوانە.

ئەوھى بەشوێن ئەم ئاراستانەدا نووسىيىتى لە شوێنكەوتووانى ھزرى ئىسلامى بە پالئەرى ئەوھەو كردوويەتى كە لە پەرواڵەتى ئەم بىرۆكەيەدا بەمەزن راگرتنى شەرىعەت و ستايشكردنى دىو، ئاگاشى لە شوێنەوار و سەرەنجام و دواھاتەكانى نەبوو.

كە لە لىكەوتەكانى ئەم دىدە كە زۆرېك لە زېدەرەوانى مەدەنىيەتى ماددى پىي گەيشتوون ئەوھىيە كە وەختىك ھەندىك لە كۆمەلگا ناموسلمانەكانيان

دیوه گرنگی به هه ندیک خوږه وشتی کومه لایه تی و سیاسه تی بهر ژه وه ندییه گشتیه کان ده دن، هه ستیان کردووه که نه و کومه لگه یانه مه به ستی ئیسلامیان به جیه پناوه، با ئامراز و ریگا کانی نه ویشیان نه گرتیته بهر، په ندیش له مه به ست و نه نجامه کاندایه نه که له ئامراز و ریگا کاند، به لکو وه ندیکیان نه و دهر برینه ساویلکانه یی عه بده دووباره ده که نه وه: "له روژئاوا ئیسلامیکم دی به بی موسلمانان"، واته: نه و مه به سته کانی ئیسلامی دیوه با نه وانه ش موسلمان نه بوو بیتن که نواندوو یانه، جا به های فهرمان پیکراو و ریلینگیراوه خوداییه کان پاشه کسه ی کرد، وه ختیک مه به سته کانی ته نها له بارودوخی کومه لایه تی و ماددیدا کور تکرانه وه.

بگره نه وان زور جار ئاماژه به وه ده که ن که فقهیه دیرین و هاوچه ر خه کانی ئیسلام ته نها سه رقالی ورده کاری نه و فرمان و نه هیانه بوون که له ده قه کانی وه حیدا هاتووه، له کاتیکدا که گهلانی پیشکه وتوو مه به سته کانیشیان به بی نه م روچوونه له ورده کارییه کان به دیه پناوه، سا سه ره نجامی نه م بیرو که یه ده سترگرتنه وه و بیباکی بوو له تیگه یشتنی وه چی و ههروه ها سه رسامبوون بوو به کومه لگا بیباوه ره کان.

له شوینه واره کانی نه م تیروانینه ش نه وه بوو که به های ورده کارییه کانی وه چی پاشه کسه ی کرد، هه ربویه هه ندیک له زیده ره وانی مه ده نییه تی ماددی به چه ند شیوازی جیاواز بیرو که یه کیان هاویشتووه و نووسیوه که ده لیت: نه و مروقه ی که له خوږه وشتی کومه لایه تیدا ریکوپیک و به جیه، به لام (الله) ناپه رستیت باشته له و که سه خواپه رسته ی که له ره وشتیدا هه ندیک وشکوړه قی و ناچیزه یی هه یه، چونکه یه که میان مه به ستی هیناوه ته جی، به لام دووه میان ئامرازی به ده سته، پیگه ی مه به ستیش له پیش ئامرازه وه یه.

به لکو وه ندیک له وانه ی پیشه یان بوته گسکلیدان و سرپنه وه ی بابه ته

شهرعیه کان، پرسیار و گرفتسازیه کانیان گه یشتووه ته ئاستی تاوانه گه وره کان، هیشتا تالی و نابوودی ئه و قسه یه یه کیکیانم له یاده که سه بارهت به «رؤلی پیشکه وتنی نوئ له لادانی حه رامییتی حه رامکراوه کاند» قسه ی ده کرد، به وهش نمونه ی هینایه وه که حه رامکردنی مه ی مه به سستی شهرعی لیی ته نها پاراستنی ته ندروستی جه سته و کۆنترۆلکردنی هه لسوکه وته کانی عه قله، جا له گه ل گه شه سهندنی میکانیزمه ته شریعیه کان و ده زگا ته ندروستییه کان و کارگه کانی به ره مه پینان و سیستمه کانی تاوانکاریدا؛ ده گونجیت ئه وه پرک بخریت و به پپی چند کۆت و مهرجیک ریگه ی پپ بدریت، به شیوازیک که بکریت به رژه ونه دی مه ی تیدا وه چنگبخریت که ئه و ئایه ته ئاماژه ی پپ کردووه «... و سوودگه لیکی بۆ خه لک تیدایه ...» له گه لیشیدا لادانی ئه و زیانه ی که شهریهت مه به سستی لادانی بووه.

یه کیکي دیکه یان ده نووسیت: مه به سستی شهرعی له حه رامکردنی سه رجیی له ده ره وه ی دامه زراوه ی هاوسه رگیریدا ته نها بریتیه له «پاراستنی نه ژاد و وه چه» بنیاد له سه ر ئه وه؛ ئیستا که ته کنیکه تازه کانی شیکاری پزیشکی له دۆزینه وه ی نه ژاددا له رپی ترشی ناوکی (DNA) یه وه په ره یان سه ندووه و سیستمه کانی چاودیری کۆمه لایه تی منالان گه شه یان سه ندووه، ئیدی ئه نجامی ئه وه ده بیته حه لآلییتی په یوه ندی ناشه رع ی له نیوان هه ردوو ره گه زدا؛ چونکه حوکم به بوون و نه بوون پتیه ونده به هۆکاری خۆیه وه، زیانی تیکه لبوونی نه ژاده کان و زایه بوونی وه چه ش ئیدی گه لیک دووره و ترسی نه ماوه.

ئهم نموونانه ی پیشووش -هه رچه ندی نمونه گه لیکی توندره ون- و به هۆی قیزه ونی و ناشرینی ئه نجام و وینه ی کۆتاییانه وه بـلاو نه بوونه ته وه؛ به لام ئه و سه ره نجامه ترسناکانه به ده رده خه ن که به سته وه ی دروشم و شهریه ته کان به ته نها مه به سته ماددی یاخود کۆمه لایه تی یاخود مه ده نییه کان و نمونه ی ئه وانه وه هه یانه، هه روه ها بیئاگابوون له مه به سته سه ره تایي و یه که مه کان که

وه چی له سهریان هاتووه ته ده نگ.

بنچینه ی سه رجهم ئەم لادانانهش گومرا بوونه له تیگه یشتنی مه بهستی
شهریعت له دروشم و حوکمه شهرعیکانیدا و کورتکردنه وهی گشت ئەو
مه بهستانه له بهر ژه وهندی کۆمه لایه تی و مه ده نی و ماددیدا، هه تاکوو وهختی
هه ندیک لهو مه بهسته کۆمه لایه تیانه له جگه ریگای شهریعت هه به دیهاتن،
ئیدی ئەوان مانایه ک بو پرستش و ته شریعه خوداییه کان نابینه وه، لیڤه دا
به کورتی ئاماژه به کۆمه لیک له مه بهسته کان ده ده نی؛ ته نها وهک نمونه نهک
تاسه رچوون و کۆکردنه وهی گشتی، نمونهش به سه بو هۆشیاریدان له جوړی
ئەم هاوشیوانه.

جا پرستشه دهره کییه کان و ناوه کییه کان -نمونه ی دهره کییه کان: نوێژ،
نمونه ی ناوه کییه کانیش: پشت بهستن -ئه وانه- بهر له هه موو شتیک- به نه رته ی
ته شریعیاندا ته نها ئامراز نین بو غه یری خو یان، به لک وو له خودی خو یاندا ئامانج
و مه بهستی داواکرا و ویسترا و خو شویستراوی پهروه ردگارن، چونکه خودا
پێی خو شه بهنده که ی ببینی ت کړنوش و رکوع ده بات و ده وه ستیت و ده چته
ته واف، یادی بهر زرا ده گریت، یه قینی پییه تی، نییه ت سافه بو ی، خو شی ده ویت
و به قه زای ئەو رازی و بروا داره؛ که پهروه ردگار به پهروه ردگارییتی خو ی پێی
خو شه له بهنده که ی به ندایه تی ببینی ت.

سا مه بهستی یه که می (الله) له ته شریع کردنی ئەم پرستشه دهره کی و
ناوه کییه نه وه یه که له لای خو شه ویسته، به وهش شو پنه واری ناو و سیفاته
ته واو و کامله کانی دینه دی، له ئیمه شی ده ویت و پێخو شه که پێی هه ستین.
هه ربو یه؛ وهختیک پهروه ردگار وا باس له پاکیه تی ده فه رموو ی ت: ﴿فِيهِ رِجَالٌ
يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا لِلَّهِ حُبَّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ [التوبه: ۱۰۸] «(لهو مالانه ی خودادا)
پیاوانیک هه ن که پێیان خو شه پاکب نه وه و پاک بمین که خوداش خو پاک را گرانی

خوش ده ویت.»

له دوو سه حېحه كه شدا له فهرمووده ی ئه بوو هور ه پړه وه هاتووه كه پيغه مېهر
(ﷺ) فهرموويه تی: «خودا تاكه و تاكيشی پي خوشه و خوشده ویت.»^(۱)

ئیدی مېه به سنی یه كه می به ندهش له هه ستان بهم كرده وانه په رستشكردنه
بو په روه ردگار و گه یشتنه به میهری ئه و، هه روه ك ده فهرموویت: ﴿هَذَا كِتَابُ
أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [الأنعام: ۱۵۵] «ئهمهش په رتوو كيكه
دامان به زاندووه پېرؤز و پرفهر، سا شوینی بكه و و له خوا بترسین، با بیته هو ی
ره حمپي كړدنتان.»

ئوهو شی كه هاتووه له رؤلی په رستشكان له ريكخستن و بزاركړنی
په وشتدا، وهك ئه هو ی ده فهرموویت: ﴿اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنكبوت: ۴۵] «به راستی كه نویتړ رېگری
له سه ریچی و تاوانانی نابوود و بهد ده كات.»

ئوپه پری وانا و مېه به ست له م ئایه ته و هاو شیوه گانې ئه وه یه كه شوینه واری
په وشتی یهك له شوینه واره كانه له ناو ئه و هه مووه مېه به ست و داناییه
ستایشكراوانه ی ديكه دا، نهك هو ی بنچینه یی ته شریع كړدن بیت، جیا وازیش
زوره له نیوان هو كار و شوینه وادا، له پاشان ئه م ئایه تهش پرونی ده كاته وه كه
شوینه واری په وشتی ته نها له خوره وشته كومه لایه تییه كاندا كورت نابیته وه،
به لكوو له پیشدا خوره وشته ئیمانیه كان دینی وهك دوور كه و تنه وه له تاوان و
سه ریچیكان.

خو ئه گهر خوره وشته كومه لایه تییه كان هو ی كړوكی ته شریع كړدن بوونایه
له م په رستشانه دا، په روه ردگار ئاوا هه ستان بهم دروشمانه و ورده کارییه گانایانی

(۱) «صحيح البخاري»: (۶۴۱۰)، و «صحيح مسلم»: (۲۶۷۷).

نه ده خسته ئه ستوی به بنده کان له کاتیکدا ئیمه خه لکیکي زور ده بینین که ره وشتی کومه لایه تی جوانیان تیدایه به بی ئه م دروشمانه ش، ته نانه ت پهروه ردگار باسی له سپارده پاریزی هه ندیک له جووله که فهرمووه له گه ل بیباوه پشياندا، ههروهک ده فهرموویت: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾ [آل عمران: ۷۵] «له هاوه لانی پهرتووک هه ن که سانیک که گهر باروبنه یه کیش (پریکی زور) به سپارده بدهیته ده ستیان به پاریزراوی بۆتی ده گه پیننه وه»، بگره ئه وکات راسپاردنی به دیه پینراوان به م دروشمانه له لایه ن پهروه ردگار وه ته نها له پیناو خو ره وشتی کومه لایه تیدا درپژگرنه وه ی ریگا و عه به سییه تیک ده بوو که دووره له زاتی بهرز و پیرۆزییه وه.

له پاش ئه وه ی که له خودی خو یاندا حالیکي داواکراو و ویستراون، له وه ودوا مه به سته لیکي دیکه ش دین که مه زنترین و گرینگترین مه به سته دروشمه ده ره کییه کان بزارکردنی دهروونه به ناو پله و پیگه کانی باوه ردا، له وینه ی پارانه وه و ملکه چی و خو بچوو ککرنه وه و سه رکزکردن و مونا جات و وابه سته بوون و هاوار بو لا بردن و خو گه وزاندن و زه بوونبوون له به رده ست پهروه ردگاردا و هه له اتن بو لای و پر بوونی دل له سوپاس و ستایش بو ئه و.

ئه م مه به سته مه زنه ش که بزارکردنی دهروون و ئاوه دانکردنه وه ی دل ه کانه به (الله) هه م دروشم و هه م شه ریعه ته کانیش ده گریتته وه، چونکه بنچینه ی فهرمانی پکراوه کان و بنچینه ی ریلگیگراوه کان سه رجه م پاکي و چاکي و پاریزراوی بو دل دیننه به ره هه م که له گه وره ترین داخوازییه خوداییه کانه، چه ند نموونه یه کیش بو ئه وه باس ده که ی ن.

له وانه ئه وه ی وه ختیک خودا رۆژووی ته شریع کرد مه به سته جه وه هری ریجیمی ته ندروستی نه بوو، ههروهک زیده په وانی مه دهنیه ت ده یلین له وانه ی که ته شریعه کان له سه ر مه به سته ماددی په تی بنیاده دهن، به لکوو ئامانجی

سهره کی ئه وه له خواترسييه که له دلدا به جييدلئيت، (الله) ده فهرمووئيت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۳] «ئهی ئهوانهی باوه پریان هیئاوه پوژووتان له سهر نووسراوه (فهزکراوه) وهک چوون له سهر ئهوانهی بهر له ئیوهش نووسراوه تا هووی له خواترسانتان بئیت.»

وهختیکیش باس له ته شریعکردنی زهکات و خیرکردن و بهستنهوهیان به بزاری نه فسهوه دهکات، ده فهرمووئیت: ﴿تَاْخُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ [التوبه: ۱۰۳] «له مال و سامانهکانیان به شیک وهر بگره لییان که پاکیان بکاتهوه و بزاری دهروونیان بکهیت پئی.»

کاتیکیش پهروهردگار باس له ته شریعکردنی جیهاد دهکات ئه وه پالفتهکردن و بزارهی که جیهاد بو دلی دینیت به رههم دهخاتهروو، که ده فهرمووئیت: ﴿وَلِيَبْلِغِ اللّٰهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۵۴] «تا کوو پهروهردگار ئه وهی له سینه تاندا به تاقیبکاتهوه و تا کوو ئه وهی له دل کانتاندا به پالفتهی بکات.»

کاتیکیش ته شریعاتهکانی خیزان باس دهکات سه بارهت به ریگریکردنی سه رهپرشتانی ئافره تان له و ئافره تانه ده فهرمووئیت: ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ اَرْكَى لَكُمْ وَاَطْهَرُ﴾ [البقرة: ۲۳۲] «... سا ئه وکات ریگرییان لئ مه کهن که بگه پینه وه لای میردهکانیان ئه گهر له نئیوان خو باند به چاکه رازیوون و ئاشته واییان کرد، ئه وه ئاموژگاری به کتیک پئ ده کریت له ئیوه که باوه ری به خوا و به روژی دوا بی هه بیئ ئه وه پاکتر و باشته بو تان.»

وهختیکیش باس له ئادابی مؤلهت وهرگرتن دهکات ده فهرمووئیت: ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ اَرْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكَى لَكُمْ﴾ [النور: ۲۸] «ئه گه ریش پیتان گوترا

بگهړېنه وه، نهوسا بگهړېنه وه نهوه بوټان پاکتر و باستره.»

کاتیکیش باس له بنه ماکانی پاکیزه یی ده کات له وینه ی چاوپاریزی و زالبوون به سهر غه ریزه دا، باس له شوینه واره که شی ده کات له پاک کردنه وه و بژاری نه فسد، ده فهرموویت: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ﴾ [النور: ۳۰] «به پیاوونی باوه رداری بلن چاویان بگرنه وه و داوینیان بپاریزن نهوه بوټان پاکتره.»

له باره ی شیواز و نادابی بالاپوشیسه وه ده فهرموویت: ﴿ذَلِكَ أَمْرٌ أَطَهُرُ لِقُلُوبِكُمْ﴾ [الأحزاب: ۵۳] «نهوه بو دلی نیوه و دلی وانیش پاکتره.»

وه ختیکیش له ته شریعاتی داوهری و گه واهیه کانه وه ده دویت، ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ﴾ [البقرة: ۲۸۳] «گه واهی مه شاننه وه هرکه سیش بیشاریتته وه نهوا دلی تاوانباره.»

هرکه سیش لهم ده قانه رابمینیټ که نمونه شیان گه لیک زوره^(۱)، په کلا و پراوه و ده سته جی ده زانیت که له مه زترین مه به سته کانی ته شریع بژاری دهروون و ناوه دانکردنه وهی دلانه به (الله)، ئیدی چاککردن و ریکخستنی خوړه وشته کومه لایه تییه کان و به رپاکردنی به رژه وه ندیه گشتیه کان نهوه له کوی نهو مه به ست و نامانجانیه که (الله) خوښی دهوین، به لام دروست نییه که کورتبکریته وه و بخزینریته تنهها نهو سووچه وه، چجای نهوه ی پیش بخریت به سهر بنچینه ی باوه و فهرزه کاندا.

زیده پرهوانی مه دهنیه تیش نزیکه بلیم پیټیکیش له زاریان نایه ته ده ری له سهر هم مه به سته مه زنه کارا و زیندووه، بگره که سیکیش که باسی

(۱) بو زیاتر چوون له نمایشکردنی ثایه ته قورثانیانیه کان سه باره ت به مه به سته ناوه دانکردنه وهی دهروونه کان به پروه ردگار؛ ده توان به شیک به ناوینشانی "الحبل الناظم فی کتاب الله" له پرتووی "الطریق إلى القرآن" دا چاولی بکن، مرکز الفكر المعاصر، (ص ۷۹)

لیوه بکات به حه کایه تخوان و وتاریژیکي ساده و ساویلکهي داده نین که هیچ شتیک له پرسه هزری و فلهسه فی و مه دهنیه کان تیناگات، سا چند به نازاره که گه وره ترین داخوازییه خوداییه کان به لای روشنگیری موسلمانوه به هایه کی لاوه کی بیت، به لکوه پوره دگار باسی له وه فهرمووه که په یامبه رانی بو گه لان ناردووه و له پاشان جوړه های قهیران و کاره ساتی به سردها هیناون تنها به ئامانجی ئه وهی که ئه و گه لانه هانا و هاواریک بو لای (الله) بهرن و لای بپارینه وه، ئه و پینگه یه و ئه و شکانه وه یه که پوره دگار پیخووشه له بهنده کانی وه، ههروهک له سوورتهی ئه نعامدا ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾ [الأنعام: ۴۲] «به راستی که (په یامبه رانمان) بو گه لانیکی بهر له تو ناردووه و به تنگه بهری (له رۆزی و بژیویدا) و به نازار (له گیان و له شدا) گرتوومانن که هوکار بیت هانا و هاوار و پارانه وه یه کیان لیوه ده رکه ویت.»

له نایه تی دواتریشدا جهختی لهم مه بهسته خوداییه کردووه ته وه که ده فهرموویت: ﴿قُلُوا لَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ [الأنعام: ۴۳] «ده با وه ختیک سزای ئیمه گه یشته سهریان بپارانایه ته وه و کرییان بنواندایه به لام دله کانیان رهق ببوو.»

به لکوه پوره دگار پیغه مبه رانی تنها له پیناو ئه م ئامانجه دا ناردووه که مروث له پیگه ی سهرکزی و لالانه وه دا بوه ستیت له به ردهستی (الله) دا که له سوورتهی ئه عرافدا ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ﴾ [الأعراف: ۹۴] «بو هیچ شارودیها تیک پیغه مبه ریکمان نه ناردووه که خه لکه که یمان به نه هامه تی و نازاری (هه م مالی و هه م گیانی) نه گرتبیت، تاکوو هوکاریک بیت بشکین و بلالینه وه.»

ههروه ها پوره دگار سزاکان ده نیرته سهر گه لان تاکوو مه بهستی لیپارانه وه

و شکانه وه یان به بیر بښتته وه، ههروهک له سوور هتی موئمینوندا ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ﴾ [المؤمنون: ۷۶]
 «ههروه ها به راستی به سزا گرتمان، که چی بو پروهردگاریان نه ملکه چی و زه بوونی و نه لالان و پارانه وه یه کیان نه نواند.»

هه ربویه؛ یه کهم هه ستیک که مروف ده بات له وه ختی باوه رهاوردنیدا بهم وه حییه بریتیه له سهرکزکردن و ملکه چی نواندن، ههروهک له سوور هتی
 هه جدا ده فهرموویت: ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ﴾ [الحج: ۵۴] «بوئته وهی ئه وانهی زانستیان پښ دراوه بزائن که ئه وه
 هه قه و له لای پروهردگاریانه وه یه، جا باوه ری پښ بښن، جا دلّه کانیان بو ی نهرم و نه وی بښته وه.»

بوخی وه دهرخستووین که گه لان به بی ئه م هانا و هاوار و پارانه وه یه له لای
 خدا هیچ به هایه کیان نییه، ههروهک ده فهرموویت: ﴿قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾ [الفرقان: ۷۷] «بلی گهر پرستش و پارانه وه تان نه بیت پروهردگارم
 هیچ باک و بایه خیکتان پښ نادات.»

ئه م واتا گه وړانه ن که خدا له بنده کانی ده ویت که ئه سلهن هه ر ئه وانه شن
 ئامانج له به دیه ټپانی مروف که پوخته و پالفته ی پروژهی په یامه کائن له هه ر له
 سهرتای ده ستپیبوونی بوونه وه رانه وه، دروست نییه بزر بکړین و شهریعه ته کان
 له ئامانجگه لیکي ماددی په تیدا بنوینرین و تپیخزینرین.

کاتیکیش مروف مه به ستی خدای له زه بوونی و شکانه وه و لالانه وه دا و
 خوشویستنې بو ئه م حالته ئیمانیه وه یاد دیتته وه، ههروه ها چوڼ پیغه مبه رانی
 ناردووه و خوشی و ناخوشی به شوینیدا تووشی میلله تان کردووه تنها له پیناو
 ویستنې ئه م پرستشه؛ بیگومان هه میسه چیروکی لالانه وه که ی پیغه مبه ریشی
 (ﷺ) دیته وه یاد هه تا ئه وهی که ئه بوو به کر به زه یی پیدا هاته وه هیندی خو ی

ماندوو کرد و برسکاند له ئه لهابردنیدا.

فهرمووده یه کی سهیر، موحه ممه د (ﷺ) تییذا بانگ له پهروهردگاری دهکات و ئه بوو به کر بهزه یی پییدا دئیته وه، بهرپکه وت ئه وه شی که ئه م دیمه نه ی دی و گتپراهه عومه ری کوری خه تاب بوو، سئ پیاوه که ی ناو میژووی ئیسلام! له سه حیجی موسلیمدا هاتوو له فهرمووده ی عومه ری کوری خه تاب که فهرموویه تی:

"که رۆژی به در بوو پیغه مبه ر (ﷺ) سهیری موشریکانی کرد که هه زار که س بوون، هاوه لانی ئه ویش سیسه د و نۆزده پیاو بوون، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پرووی له قیبله کرد و له پاشان دهسته کانی درپژ کرد، ئه و جا دهنگی بهر زکرده وه به هاوار له پهروهردگاری پهروهردگارم ئه وه م بۆ به جئ بینه که به لئینیت پیی دام، پهروهردگارم پیم بیه خشه ئه وه ی که به لئینیت پیی دام، پهروهردگارم خۆ ئه گه ر ئه مپرو ئه م گرۆیه له ئه هلی ئیسلام بفه وتینیت و بدهیت به دهسته وه ئیدی له سه رزه ویدا ناپه رستریت، ئیدی هه ر له و حالهیدا بوو ده لالایه وه، هه ر به دهستی پان، پروو به قیبله وه، هه تا عه باکه ی له شانی که وته خواره وه، ئه و جا ئه بوو به کر هاته نزیک ی و عه باکه ی هه لگرته وه و دایه وه به سه ر شانیدا و له پشته وه گرتی، پیی وت ئه ی پیغه مبه ری (ﷺ) خوا به سه ته هینده سکا لا و پارانه وه ت له پهروهردگارت، سا دلنیا به ئه و به لئینیت بۆ وه جئ دینیت، له پاشان پهروهردگار ئه وه ی دابه زاند: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ﴾ [الأنفال: ۹] «وه ختیک ئیوه هانا و په نا بۆ پهروهردگارتان ده بن و ئه ویش وه لامي دانه وه که من یاریده تانم به هه زارییه ک له دوایه ک له فریشه کان." (۱)

هه ربۆیه کاتیک بژاری دهروونه کان ئه و تهوهره بوو که کرده وه کان له دهووری

ده سوورانه وه، پهروه ردگاریش جیاوازیکردن و پیشخستنی هه ندیک له خه لکی به سهر هه ندیکی دیکه دا به پتی ئه و واتایانه ی باوه ر که له دلّه کاندایه هیه داناوه و بنچینه ی لیگرتن و له سهرئه ژمارکردنی به کاری دلّه وه به ستاوه که ده فهرموویت: ﴿وَلٰكِنْ يُؤَاخِذْکُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُکُمْ﴾ [البقرة: ۲۲۵] «به لام ئه وه تان لیده گریت که له دلّه کانتان وه شاو ته وه و روویداوه.»

به ره نگدانه وه ی ئه وه ش گورانکاری و چاکسازی ده ستپیکی به چاکسازیکردن له دلّا و ئاوه دانکردنه وه ی به باوه ر داناوه، ههروهک ده فهرموویت: ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا یُغَیِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰی یُغَیِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ﴾ [الرعد: ۱۱] «پهروه ردگار هیچ له خه لکیک ناگوریت هه تا خو یان ئه وه ی له ناو خودی خو یاندایه نه یگورن.»

جا که ئه م دونیایه دوا یی هات و ژبانی داهاتوویی هه تاهه تایی دهستی پیکرد، ئه وسا پهروه ردگار ئه م دلّ و دهرووانه و ئه وه ی له سینه کاندایه ده خاته سهر ته رازوو ده کیشیت، وهک ده فهرموویت: ﴿اَفَلَا یَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِی الْقُبُوْرِ (۵) وَحُصِّلَ مَا فِی الصُّدُوْرِ﴾ [العادیات: ۹ - ۱۰] «ئهری نازانیت که وهختیک ئه وه ی له گوره کاندایه وروژاو و زیندوو کرایه وه. ههروه ها ئه وه ی له سینه کاندایه چنرایه وه.»

له مهزنترین ئامانجه کانی ته شریعیش که له وابهسته بووانی مه ده نییه تی ماددی بزر بووه مه بهستی تاقیکردنه وه یه به راده ستبوون و جیه جیکردن که باوه ردار راسته وخۆ درده په ریت بو به جیهینان، به لام ئه وانیه نه خوشی له دل یاندایه ده بینیت پشت له فهران ده کهن، یان به دووی په لپ و به هانه وهن. هه ربویه؛ کاتیک پهروه ردگار باسی له جیاوازی شهریعه تی ئوممه تان فهرموو، پرونی کرده وه که مه بهست له وه تاقیکردنه وه ی ملکه جیهیه، ههروهک ده فهرموویت: ﴿لِکُلِّ جَعَلْنَا مِنْکُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلْکُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِّیَبْلُوْکُمْ فِیْ مَا آتَاکُمْ﴾ [المائده: ۴۸] «بو هه ر (ئوممه تیک) له ئیوه

شهریعت و ریبا زیکمان گیراوه، خو گهر په روه ردگار بیویستایه سرجه متانی به
تهنھا نوممه ټیک ده گټرا به لام بوئه وهی به وهی که پییداون (له فرمان و نه هی
و شهریعت) تاقیتان بکاته وه.»

وه ختیکیش ږاو و نیچیرگرتنی له نه هلی ئی حرام حرام کرد، هاوه لانی
موحه ممه دی (ﷺ) به ږاوی نزیک و ئاسان له وه ختی قه ده غه بوونیدا تاقی
کرده وه؛ تا کوو راده ستبوون و فرمان به رداریانی بو تاقی بیته وه (وه ده ربخت)،
هه روه ک ده فهرموو یت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَبِئْسَ إِلَهُ لَكُمْ مِنَ الصِّدِّ تَنَالُهُ
أَيْدِيكُمْ وَرِمَاخُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُ بِالْغَيْبِ﴾ [المائدة: ۹۴] «نه هی نه وانه هی
باوه ږیان هی ناوه به راستی (دلنیا بن) که په روه ردگار به هندی ک له ږاو و نیچیر
تاقیتان ده کاته وه که له ده ست و ږمتانه وه نزیکه، تا کوو (الله) بزانی ت ک له
پاشه مله ی خه لک و له په نه اندا لی ده ترسی ت.»

هر نمونه هی نه وه کاتیک به نی ئیسرا ئیلیشی به ږاوی ئاسان له ږوژی
حه رامی ټیدا تاقی کرده وه، فهرمووی: ﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا
يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ﴾ [الأعراف: ۱۶۳] «وه ختیک ماسی له ږوژی شه ممه یاندا بو یان
ده هات و نزیک ده بوویه وه، ږوژی کیش شه ممه نه بووا یه، نه ده هات و وه چنگ
نه ده که وت.»

هه روه ها مه به ستی تاقی کرده وه ی ملکه چبوون و جبه جیکردنی به
ده ربړنیکی گشتگیر هی ناوه، که ده فهرموو یت: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ
مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ [یونس: ۱۴] «له پاشان له سه رزه ویدا ئیوه مان
کرده جینشین له پاش نه وان تا کوو ببینن چو ن کاریک ده که ن.»

نم بیروکه یه ش که زیده ږه وانی مه ده نییه ت دوو باره ی ده که نه وه سه باره ت
به مه به ستی دروشم و شهریعت ته کان په یوه ندی به و بنه ما فه لسه فییه وه هه یه که
له برگیه کی پی شو وتردا ئا مازه مان پیکرد که وابه سته ی کړوکی که مال ده روونی

مرؤځییه، جا هر ئاراسته یه کی هزری یاخود فهلسه فی مه به سستی شهریعت به پتی دیدگای خوئی سهارهت به کاملبوونی دهروونی مرویی ده به سستی وه، نهک به پتی واتاکانی قورئان که سهارهت به مه به سسته کانی شهریعت ده دوین.

پیشه وائین تهیمییه گفتوگویه کی ناوازه و قه شهنکی له سهر ئهم پرسه پیشکه شکردووه که له لای ههر دوو دیمه ندا وه ستاوه دیمه نی فهلسه فی و ههروه ها دیمه نی ئوسوولییه دوا بییه کان، ئه وه شی پروونکردووه ته وه که له ههریه کیکیاندا که مته رخه می هه یه له لیکدانه وهی مه به سستی ته شریعدا، سهره رای دریزی ده قه کهش به لام له بهر گرینگیتی زوری پیو یستمان پیته یی که ئین تهیمییه ده فه رموویت:

"زۆریک له خه لکی پروانینیان کورته له ئاست ناسین و زانینی ئه وهی که خوا و پیغه مبه ره که ی پیان خو شه له بهر ژه وه ندییه کانی دل و دهروون و زیانه کانیان و ئه وهی سوودیان پی ده گه یه نیت له حه قیقه ته کانی باوه، ههروه ها ئه وهی زانیان پی ده گه یه نیت له بیئاگایی و ئاره زوو، جا زۆریک له وانه ده بینیت که له زۆریک له ئه حکامدا ته نها ئه وه بهر ژه وه ندی و زیانانه ده بین که بو مال و سامان و له ش و گیان ده گه رپته وه، ئه وه پری به ئه نجام گه یشتنی یه کیکیان گهر ئه وه ش تیپه رپتییت ئه وه یه که له بهرپوه بردنی نه فس و ئه ده بدادان و ریکخستنی ره وشته کانیش بروانتیت به وهی پییگه یشتوون له زانست، ههروه کوو فهلسه فه لیده ران و وینه ی ئه وان ئه وه و وینه ی ئه وه باسلیده کهن؛ که له بهرپوه بردنی نه فس و چاککردنی ره وشتدا به ئه وهی که له زانستی فهلسه فه ده یزانن و به وه شی له گه ل ئه ودا کو یانکردووه ته وه له وهی واده زانن که له شهریعه ته ده دوین، ئه وانیش له ئه وه پری ئه وده که پییگه یشتوون هیشتا زور له دوا ی جووله که و گاوری شه وهن، خه لکانیکیش له وانه ی سهرقالی ئوسوولی فیه و هۆسازین بو حوکمه شهرعییه کان به سیفه تگه لی گونجاو، کاتییک باس له هۆکار و گونجاویتی ده کهن و ئه وهی که دانانی شهریعت بو حوکمه کان له سهر بنه مای

سیفه تی گونجاوی خوځیان له هینانی بهر ژه وهندی بهنده کان و لادانی زهره ریانې له خوگرتووه. ههروه ها وایان دیوه که بهر ژه وهندی دوو جوړه دواړوژی و دنیایی؛ جوړه دواړوژی به یان به وه داناوه که له حوکمه که دا ههیه له بهر ژه بردنی نفس و چاککردنی رهوشت و پهفتار، دنیاییه که شیان به پاراستنی خوځ و مال و داوځ و عقل و ئایینی پروواله تی لیکداوه ته وه، پشتیشیان له وه کردووه که له په رسته ناوکه و دهره کییه کاند ههیه له جوړه ها ناسین و زانست به خودا و فریشته کانی و په رتووک و پیغه مبه رانی، حاله کانی دل و کرده وه کانی له وینه ی خو شو یستنی په روه ردگار و، ترسان لی، یه کلا کردنه وه ی ئایین بو، پشتی پیه ستنی، ئومید بوون به میهری، لیپارانه وه ی و جگه له وهش له جوړه ها بهر ژه وهندی له دنیا و دواړوژدا، ههروه ها له وه دا که شریعت ته شریعی کردووه له وه فادار بوون به په یمانه کان و بردنه سهریان، به جیگه یان دنی سیه ی رحم، مافه کانی کوپله و که نیزه ک و دراوس، مافی موسلمانان به سهریه که وه، جگه له وهش له هه رچی جوړی فرمان و نه هیه کان هه، بو پاراستنی حاله سوننه تییه کان و چاککردنی رهوشت و پهفتاره کان، وادیاره که ئهمهش به شیکه له و به شانه ی که شریعت هیناویتی له بهر ژه وهندییه کان.^(۱)

جا لهم دهقه به نرخه توپکارییه دا، ئبین تهیمییه زور به لیها تووییه کی ناوازه وه گرفت له «لیکدانه وه ی ماددی بو شریعت» دا له دوو بازنه ی مه عریفیدا دهستنی شان دهکات، له لای فیهله سووفانی ئیسلام و له لای ئوسوولییه دواپیه کان، ئه وهشی که وه همی ئه وه یان کردووه که ئه وپه ری ئامانجه کانی شریعت ده گه رپته وه بو بهر ژه وهندی مال و لهش و پهوشته کومه لایه تییه کان، ژیری ئه وه یان لی بزبووه که له وه بگه ن شریعت له خو یگرتووه له به ندایه تییه مه زنه کانی دل له وینه ی پشت به ستن و خو شو یستن و نییه تپا ککردنه وه و جگه له وانهش له بهر ژه وهندی و زیانه کان.

(۱) ابن تیمیة، "مجموع الفتاوی": (۴/۶۸ - ۴۷۰).

ئهم دهقه به هاداره ی ئیبن تهیمییه - به بڼ زید پره وی بلیم - به باب ته یکی لقی دانان ریټ، به لکوو به کرځکی پر وژه یه کی زانستی داده نریټ له پیدا چوونه وهی که له پووری مه به سته وانی - مقاصدی - دا و دووباره خویندنه وه و بیژانی له ژیر روښنایی دهقه کانی شریعه تدا و دهر بازکردنی له مه یلی ماددی دواکه وتوو له لیکدانه وهی مه به سته کانی شریعه تدا.

به هه رحال، له گه ل د لنیاییشمان به وهی که دروشمه کان له وینه ی نویژ و روژوو و جیپه رسته کانی حه ج و عه مره و یادی پهره ردگار و قوربانی و نموونه ی ئه وانه ریگایه کن بو بژاری دهر وون و چاککردنی رهوشته کانی و پاککردنه وهی له خلتنه کانی ماده که به دلنه کانه وه دهنووسین، به لام پیویسته وریای ئه وهش بین که زید پره وی له جه ختکردنه وه له مه به سته رهوشتییه کانی له به های دینیتته خواره وه؛ که دهیگو ریټ بو ته نها ریگا و ئامرازی په تی که ده کریت به جگه له خوشی لی بی نیاز بین، ماده م مه به ست و ئامانجی کو تایی لی بژاری دهر وون و پاککردنه وه یه تی، ههروهک هه ندیک له خوداپه رستانی فه یله سووفان بر وایان وایه که مروف گهر به خاوینی روحي بگات سا به ههر ریگایه ک بیت، ئه واه مه به سته خودایی به جیته یناوه، بی ئه وهی خوشی به گرته به ری ئهم دروشمانه و پابه ندبون پیانه وه ماندوو بکات، ئهم بیروکه ساویلکانه یه قولی هه ندیک له سوفیگه رانیسی بریوه و هه ندیک له وابه سته بووانی مه ده نییه تی ماددیش تیوه ی گلاون.

پیشه واه ئه بوو ئیسماعیلی هه ره وی (۴۸۱ک) تیبینیه کی ناوازه ی کردوه سهاره ت به رولی گرفت له «هو سازی بو حوکه مه کان» دا له لاوازکردنی «به های حوکه می شهرعی» له نئو دهر وونه کاند، به جو ریټ که چوونه وه یه کی پالنه ره کانی لی دیته کایه وه، وهک له مه تنه به ناوبانگه که یدا (منازل السائرین) دهفه رموویت: "به مه زن راگرتنی فه رمان و نه هییه کان: ئه وه یه که نه به مؤله ت خواستن و ئاسانکاری بیکه لک رووبه پرویان بیته وه، نه به زید پره وی توند و بیواتا، نه به

هوکار يک شيان بيه ستيته وه که ملکه چی و پهيړه ويل يکړدن لاوازيکات. ^(۱)

وانا زانم دهرچوون بيت له بابته که گهر راشکاوانه به خوښه ر بلیم که من وه ختيک ئم دهربرينه ی «ههړهوی» م خوښده وه له بهمه زن راگرتنی فرمان و نه هيدا "نه به هوکار يکيان بيه ستيته وه که ملکه چی و پهيړه ويل يکړدن لاوازيکات" ماوه يک زور سر سامانه هه ر له دلې خوښدا دهموته وه و دهمه پنا و دهمبرد، چون «ههړهوی» توانيو يتي ئم په يوه ندييه ورده له نيوان «هو سازی بو ته شريح» و «شوښه واری ره فتاري» دا پي بزانييت و بدو زيته وه، له پاشان بهم خهستی و شیريني هه ش دهری بپریت؟! نمونه ی ئم دهربرينه زور کورترې و واتا قوولانه توپزه ری بابته ی - کرداريانه- بهرو تېگه يشتن له قوولې زانستی پيشينان دهبات، ههروه ها ئه وهی که واتا چرو پر و ليکگير بووه کان و په يوه ندييه زانستيه کان به وشه گه ليکی کورت و پوخت دهرده برن، چند زوره ئه وهی هه نديک له هاوچه رخان وایان زانیوه که زوری قسه ی خه لکانی دوايی له فراوانی و زوری زانستيه ووهی، وادياره پيچه وانه که ی راسته که قسه ی پيشينان کورترې و قوول واتا و قسه ی دواييان دريژدادر و که مو اتايه.

مه به ستيش ئه وه يه که به ستنه وهی دروشمه کان به هوگه ليکی ره فتاری په تيه وه، يا خود به ستنه وهی ته شريعه کان به دانايي گه ليکی کومه لايه تی په تيه وه؛ له گه وره ترين هوکاره کانی لاوازيکړدن پالنه ره کانيه تی، هو ی ئه وهش ئه وه يه که مرو ف هه ميشه چاوه چاوی ئامانج و کو تاييه کانيه تی و گوی به ئامرازه کان نادات، ئه وهش روا له ته بينراوه کان و ئه زمونه زيندووه کان جه ختيان لي کردووه ته وه، جا هي نده ی نابات که رو شنبير خوی نو قمکرد له هوکاری دروشمه کان و دانايی پشت ته شريعه کانه وه؛ ئیدی پاش له وه ده بينيت که گوی پينادات و گالته شی به وانه دي ت که سه رقالي به دوا د اچوونی ورده کاری به کانی وهی دهن، ئه وه وهک

(۱) الهروي، "منازل السائرین"، دار الکتب العلمیه، (۱۴۰۸ ک)، (ص ۸۱).

جۆریک ساویلکە یەتی دەبینیت لە تیگە یشتنی قوولاییەکانی شەریعە تدا.

ئەم چرکاندنە ھەرەوییە ییشووش، کە "لە بەمەزناگرانی فەرمان و نەھییەکان ئەوێە کە بە ھۆکاریک لێکنەدرێنەوێە کە ملکەچی و پەپرەویلێکردن لاواز بکات" پێشەوا ئیبن قەیم شیی کردووەتەوێە و ھەندیک بەلگەنموونەشی بۆ ھێناوەتەوێە کە ئیبن قەیم دەفەرمووێت:

"کە دەفەرمووێت «ھەرەوی»: 'بە ھۆکاریک لێکنەدرێنەوێە کە ملکەچی و پەپرەویلێکردن لاوازیبکات، مەبەستی ئەوێە کە فەرمان و نەھی بە ھۆ و ئامانجێک لێکنەداتەوێە کە لەوسەرەوێە ھەلگەرێتەوێە و خودی فەرمان و نەھییە کە بەتالکاتەوێە، ھەرەوک ھەندیک ھەرامکردنی مە ی دەبەنەوێە سەر ھۆکاری نانەوێە دوژمنایەتی و رق و کینە و تووشبوون بە خراپە، جا ئەگەر ترسی ئەمە ی نەما دروستە بیخوانەوێە، وەک وتراوێە:

أدريها فما التحريم فيها لذاتها ولكن لأسباب تضمنها السكر
إذا لم يكن سكر يضل عن الهدى فسيان ماء في الزجاجة أم خمر

ئەو جامە مە یە بسوورێنە کە ھەرامکردنە کە ی لەبەر خۆی نییە
بەلکۆو لەبەر ھۆکارگەلێک کە مەستی دەیانھێنێت
مەستیە ک کە لە ھیدایەت و چاکە نەتزازنێت
ئیدی یە کسانە پەرداخە کە ئاوی تیدا بیت یان مە ی

ئەمەش خەلکاتیکی گەیاندووەتە خۆدارینی یە کجاری لە ئایین، لەو

هوکارانه شی که ملکه چی و په پره ویلی کردن لاوازه کهن ئه وه یه که حوکمه که
 ببرته وه سهر هوکاریکی لاواز که له راستیدا ئه وه هوکاری حوکمه که نه بیت،
 هه ربویه دابی ئه و پیاوانه -ئه هلی سولوک- وابوو که دم له باسی هوکاری
 پشت راسپاردنه کان-تکالیف- نه دن، له ترسی هه مان نه گبه تی، هه روه ها:
 ئه گهر به نمونه له حیکمه تی په رستش و راسپاردنه کان پروانیت و وای دابنیت
 که هوکاری پشته وهی گورجیوونه وه و کووونه وهی دل و پروانیه تی له پره رده گار،
 جا بلت من به مه به سته وه خه ریک ده بم له بری ئامراز و رپگا، ئه و جا به
 دلکووونه وه و خه لوه ت سه رقال بیت له بری جیگه و واده ی په رستشه کان،
 ئیدی له کاریان بخت و په پره ویلی کردن ده ست لی به ریدات به هو ی بردنه وهی
 فرمانه کان بو سهر ئه و هوکاره ی که ملکه چی و پابه ندی ئه می به تالکرده وه و
 پچراند، هه موو ئه وه ش به ش و لقی ئه م وازه یئانه ن له به مه زن راگرتنی فرمان
 و نه هی، له م گهنده لیه ش هینده تووشی ئه و گرو و کومه لانه بووه توه مه گهر
 خوا بزانت، ئیدی نازان هوکاره به تال و به دفره کان چهن دیک ملکه چبوون
 بو خودایان لاواز کردوه، چهن د فرمانی ئه و یان له کارخستوه و چهن د نه هی و
 رپلنگیریان پیشیل و خه لال کردوه و چهن د خه لالیشیان حه رام کردوه، هه ر
 ئه وه شه که پیشین یه کده نگن له سهر زه م و سه رکونه کردنی. ^(۱)

هه ربویه؛ هه روه ختی کتیییک ده بینم که دروشمه کانی وه ک حه ج و رۆژوو
 به نمونه ده خاته پروو و ره ههنده کانی ته شریع کردنی ده به ستیه وه به بنیادانی
 شارستانییه ت و مه ده نییه تی ماددی و ئه وانه وه و له ویشدا ده وه ستیت، ئیدی
 باس له و جوړانه ی به ندایه تیش ناکات که له م دروشمانه دا هه ن، ئه م ده رپریه ی
 هه ره ویم بیرده که ویتته وه له به ستنه وهی هو سازی به لاواز کردنی په پره و ی و
 پابه ندیه وه و ئه وه ی که «فرمان و نه هی شهرعی نه برینه وه سهر هوکاریک که
 په پره و ی لیکردن لاواز بکات.»

(۱) ابن القیم، "مدارج السالکین"، تحقیق: مصطفی شیخ، مؤسسة الرسالة، (ص ۷۳۲).

له وهشی ئه وه روون ده کاته وه: ئه وهی که پادشا وه ختی که فره مانیک بو یه که له دامه زراوه کانی ده ولته که ی دهر ده کات بو به دیه پینانی ئامانجیکی دیاریکراو له رپی ده ستووریکی دیاریکراوه وه، به وه رازی نییه که بگن به هه مان ئامانج به لام له گه ل سه ریچی کاردنی ئه وه ده ستووه ی ئه ودا که له سه ری سه پاندوون، به هه مان شیوه ش پادشای پادشایان زیده تر، نمونه ی هه ره به رزیش بو (الله) یه، به وه رازی نییه که ئه وه ی بو ی ته شریع کردوین له دروشمه کان و ئامرازه کانی بزاری نه فس و پاککردنه وه ی واز لی بینین، به لکو و پابه ندبوون به م ئامرازه خوداییانه وه به شی که له خودی پرۆسه ی پاکبوونه وه که خو ی؛ چونکه ئه وه که سه ی که پهروه ردار به پیی ئه وه ئامانجه ی که خو ی مه به ستیه تی و ئه وه ئامرازه شی ته شریعی کردووه هه مووی پیکه وه به رستیت، باشر و خو شه ویستتره له لای (الله) له وه که سه ی که به پیی ئامانجه که به به رستیت و لووتی له ئاست ئامرازه کان به ریت به ئاسماندا.

له وهشی که سه ر به هه مان داو و ته له ی هو سازی ماددیه بو شه ریعت به لگه هینانه وه ی هه ندیک له زیده ره وانی مه ده نییه ته به وه فره مایشته ی پهروه ردار: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الحديد: ۲۵] «به راستی ئیمه په یامبه رانمان به به لگه ی روون و روشن ناردووه و په رتووک و ته رازوومان له گه لیان دابه زاندووه تا کوو خه لک به دادپهروه ری ههستن.» به لی کدانه وه ی ئه وه به دادپهروه ری سیاسی و ده ستاو ده ستکردنی ده سه لات و نمونه ی ئه وانه، هه روا ئه وه ی که فرمانی پیغه مبه ران له بنه رته وه بو به ره له ستی کردن له زو ردار ی سیاسی ها تووه.

راستیه که ش ئه وه یه که دادپهروه ری سیاسی ته نها به شی که له ئایه ته که، به شی کی مه زن و به رزیش بیگو مان، به لام ئه سلن واتای یه که می ئایه ته که

نییه، چجای ئه وهی تاکه واتای ناو ئایه ته که بێت.

ئه مه هاووشیوهی ئه وهیه که «تهرازوو» له قورئاندا به لۆژیکی کرداری لیکه داتهوه، هه موو ئه وانهش یاخود بریتین له لیکدانه وهی دهق به به شیکی واتاکه ی که ئه و به شه بهر زترین و مهزترینی ناو کو ی واتاکانی نییه، یاخود خزان دنی واتایه ک بو ناو ئایه ته که که ئه سلهن ئه و واتایه ی تیدا نییه.

جا (القسط) له قورئاندا واته دادپهروه ری، دژه که شی (الظلم) سته مه، ئه وهش تاییهت نییه به ته نها دادپهروه ری سیاسی یاخود به ره له ستیکردنه وه له زۆرداری، به لکوو دادپهروه ری گشتی و تاییه تییش ده گرێته وه، چونکه سه رجه م فه رمان پیکراوه کانی شه ریعت جوړیکن له دادپهروه ری، سه رجه م ریلگیگراوه کانی شی جوړیکن له سته م، چونکه ئه سلهن شه ریعت هه مووی چه ند نموونه یه کن هینراونه ته وه بو هه ستان به دادپهروه ری، به شی سه ره کی دادپهروه ریش له شه ریعت دا یه کلا کردنه وهی دل و پا ککردنه وه یه تی له هه رچی جگه له خودایه و ئاوړنه دانه وه یه تی به لایندا، ههروهک پهروه ردار ده فه رموو یت: ﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [الأعراف: ۲۹] «بلی پهروه ردارم فه رمانی به دادپهروه ری کردو وه و هه روا له لای هه موو جینو یژ و مزگه وتیکدا له په رستشدا نییهت و رووی دلانتان بو ئه ویه کلا که نه وه.»

ئاوړدانه وهی دل یش به لای جگه له خوادا یان به خه رکردنی په رستشیکی ته واو ده بیت که ئیدی ئه وه بو ته په رهستی گه وره یه، وهک ده فه رموو یت: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [لقمان: ۱۳] «به راستی که هاوه لپه یدا کردن سته میکی گه وره و زله یه»، یاخود ئاوړدانه وه که ی دل بو ویستنی خا تر و پیگه یه کی لای خه لکه ئه مه یان پیغه مبه ر (ﷺ) ده سته واژه ی شیرکی بچو وکی پ ن ناو لیتا وه، ههروهک له باره ی رپا وه ده فه رموو یت: «به راستی ئه وهی له هه مووشتیک زیاتر

لئی ده ترسم له سه رتان هاوه لپه یاد کړنی گچکه یه، جا که پرسپاری لږ کړا له باره یه وه، فهرمووی: «هوه پرایه.»^(۱)

جا هر ناوردانه وه یه کی دل به لای غه پری خوا دا - ئیدی به په رستنې جگه له نهو بیت، یا خود به مه یل کړدنی له ستایش و تاریفی خه لکی بوی - سته میکه که دژ به و دادپه روه ریبه یه که پیڅه مبه ران پیی هاتوون.

مه به ستیش - په نا به خوا - هوه نیبه له پایه ی رڼگری و ناموژگاری سیاسی و ده ستدان له بابه تی دادپه روه ربی گشتی که م بکړیته وه، به لام مه به ست ته نها ده ستنیشان کړدنی پیڅه یه تی له ئیسلامدا که له خوار باوهر و فهریزه کانه وه یه، وه گهرنا؛ ده ستبردن بۆ پاراستن و چاک کړدنی دادپه روه ربی گشتی له بهر زترین و اتاکانی هم ئایه ته یه. هر بویه پیڅه مبه ر (ﷺ) که سیک که له پیناو دادپه روه ربی گشتیدا خوی کړد بیته قوربانی له «سه ردارانی شه هیده کان» ی ئه ژمارد کړدوه، سه رداریه تیش له شه هیدیدا پله یه کی زیاتره به سر ته نها شه هیدیه تیبه وه، هه روه ک له فهرمووده به ناوبانگه که دا هاتووه که پیڅه مبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: «سه رداری شه هیده کان همزه یه، هه روا پیاوړیک هه ستا بیت بۆ ده سه لاتداریکی سته مکار و راست و ناراستی پښ دابدات، هه ویش بیکوژیت.»^(۲)

هوکاری هوه شی که شه هیده هوه یه که ده ستبردن بۆ بابه تی دادپه روه ربی گشتی له باشتړین پیڅه کانی جیهاده، هه روه ک هاوه لانی سونه ن و جگه له وانیش گپړاویانه ته وه له فهرمووده ی ئه بوو سه عیدی خودری و جابر و ئه بوو نومامه و طاریقی کوری شیهاب و جگه له وانیش هوه که پیڅه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: «باشتړین جیهاد، قسه یه کی رهوا و دادپه روه رانه یه له لای ده سه لاتداریکی سته مکار.» له گپړانه وه یه کی دیکه دا: «خوشه ویستتړین جیهاد

(۱) "مسند الإمام أحمد": (۲۳۶۳۰).

(۲) "المستدرک"، للحاکم: (۴۸۸۴)، وکذا "تاریخ بغداد" للخطیب البغدادي: (۷/۴۰۶) وقد تابع فيه حکیم بن زی حنفید الصفار، وجاء من طرق أخرى أيضا.

له لای پروه ردگار، قسه یه کی حقه که له رووی سرکرده یه کی سته مکاردا بگوتړیت.»^(۱)

له هوکاره کانی سزادانی خه لکی مه دپه نیش سته مکاریه گشتیه سامانییه کان بوو، هه ربویه پیڅه مبهریان شوعه یب بهمه هه ستا، ههروهک پروه ردگار ده فهرموویت: ﴿إِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخُسُوا التَّاسِ أَشْيَاءَهُمْ﴾ [الأعراف: ۸۵] «بو مه دپه نیش شوعه یی برابانمان نارد گوتی ئه ی که له کهم (الله) بپه رستن، هیچ خودایه کی به حقه پهرستراوی جگه له وتان نییه، و ا نیشانه ی روون و روښنتان لای پروه ردگار تانه وه بو هاتووه سا کی شان و پټوانه و تهرازوو بهر وایی و مافی خو ی بهرن بهر پوه و شتی خه لک سووک مه کهن.»

هه روا له هوکاره کانی خه شمگرتنی پروه ردگار له فیرعه ون لووتبه رزی سیاسی و چه وسانده وهی خه لکی بوو، ههروهک ده فهرموویت: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ﴾ [القصاص: ۴] «بهراستی فیرعه ون له سهرزه ویدا لووتبه رز و له خوده رچوو بوو و خه لکه که ی چین چین و جیاوازی تیکردبوو کو مه لیکانی ده چه وسانده وه.»

ئین داوود، عه بدولړه حمانی کور ی ئه بی به کری هه نبله ی (ک: ۸۵۶) ریازی پیشینی له ده ستگرتنی سیاسیدا پوختکردووه ته وه که له پهرتو وکه به ناو بانگه کهیدا له فیهی فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه دا فهرموویه تی:

"مه به ستیش ئه وه یه که نکو لیکردن له هه له ی پادشایان و کار به ده ستان و به ئاشکرا وتی حقه و کهم گویدان به هیز و ده ستوه شان دنیان نه ریتی پیشین بووه، له بهر پیشخستنی هه ستان به حقه ی پروه ردگار." ^(۲)

(۱) "سنن أبي داود": (۴۳۴)، و "سنن الترمذي": (۲۱۷۴)، و "سنن ابن ماجه": (۴۱۱).

(۲) ابن داود الحنبلي، "الكنز الأكبر في الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر"، تحقيق: مصطفى

ئەبوو حامید ئاماژەى بە بابەتێكى ورد كردووه كه رێبازى پېشىنه له بهمهرجگرتنى مۆلەتپېدانى كاربهدهست له نكۆلى و دهستگرتنىدا كه فەرمووېهتى:

"بەردەوامى نەرىت و دابى پېشىن له «رەخنەگىرى و دەستگرتنى كاربهدهستان» دا بېرپنەرەوھى به كۆدەنگىيان لەسەر بېنەيازبوون لە گەراندەنەوھى بۆ لاىان -كاربهدهستان-، بەلكوو ھەموو چاكەىەك ئەگەر كاربهدهست پى رازىبوو باشە، وەگەرنا پى سەغەلت ئەبوو، ئەوكات سەغەلتى و نارازىبوونى ئەو له خۆیدا خراپەىە و دەبێت نكۆلى لى بكرێت، جا چۆن مۆلەت له خۆى وەرېگىرێت بۆ نكۆلى لىكردنى، دابى پېشىنىش له نكۆلىكردن لە كاربهدهستان بەلگەىە لەسەر ئەوھ. ^(۱)

ھەرچەندە ئەسلەن لە گوتارى زىدەرەوانى مەدەنىيەتدا تېبىنى ئەوھ دەدرێت كه له ئاست گەندەلى و ستەمكارىيە گشتىيەكاندا بىدەنگ و خۆنكەرن، زۆرىنەى قسە و باسىيان تەنھا لەسەر: ئازادىيە رەفتارىيەكان، داھىنانى رۆشنىبرى، تۆمەتباركردنى توراس، بەستەنەوھى دامەزراوھ بانگخوازىيەكان بە توندوتىژىيەوھ و چەلەلەيدان بۆ دەستكەوتى رۆژئاواىى، نموونەى ئەو كەيسانەىە. ھۆكارى بىدەنگبوونىشيان لە گەندەلىيەكانى ستەمكارى گشتى، ئەو رۆوگىرېوون و پىگىرانەىە كە واىيان پى باشتەر تى پەرىنن.

بە ئەركبارى وىژدانىش لەسەرمانە كە بلىين: ئەو كەسەى كە دەست بۆ پرسى دادپەرەوھى گشتى دەبات لەپىناو خوادا، با زىدەرەوھى لە ھەندىك لە لاىەنەكانى مەدەنىيەتىشدا ھەبێت ھىشتا پاكتر و چاكتر و پىگەى لەپىشتەرە لەوانەى خۆيان گەوزاندووھتە: تانەدان لە سوننەت، تۆمەتباركردنى توراس،

صميدة، دار الكتب العلمية، الطبعة الأولى، (١٤١٧هـ)، (ص ٢٠١).

(١) الغزالي، "إحياء علوم الدين"، دار الخير، الطبعة الثانية، (١٤١٣هـ): (٣/١٦).

گه وړه کړدنه وهى پوژتوا، هاندان له دژى کارى بانگخوازي، بوسه نانه وه بؤ هه له و په لهيه کى پياوچاکان و ريگيريکاران له خراپه، ناشرين کړدى فه توا نايينييه کان، رازاندنه وه سپيکارى بؤ پرژيمه کان و نموونهى ئه وانه له که يسه چاره پر شه روژنامه وانييه کان، ئه مه له کوئ و ئه وه له کوئ؟!

ئه وه شى ليره دا لامان گرنگه ئاماژه ي پي بده ين ئه وه يه که پروونکړدنه وه و دهرخستنى پيگه و پايه ي ريگيريکارى سياسى و ده ستدانه پرسى دادپه روه رى گشتى و ئه وهى که له خوار باوهر و پاکيزه يى و فهيرزه کانه وه يه، له به هاى نارووشينيت و له شانى که مناکاته وه، به لکوو ئه وهى ئه مه ي به سهردا دينيت و خه لکى لى دهره تينيت و لايان ناشيرينى ده کات ئه گهر راشکاو بين، زيده ره وى تيدا کړدى هه نديک له وانه يه خو يانى دده نه پال، هه تاکوو به وهى گهياندى که: له شکوى پيشه وايانى رينومايى و بهرزه زانايانى خاوه نشان بيننه خوارى، زورينه ي فقيهه کانى پيشين تومه تباريکه ن به ماستاوچيه تى کړدى بؤ ده سه لاتى عه عباسى، هه روه ها تانه له سهرچاوه کانى توراسى ئيسلامى بده ن و بلين که تهنه سهرقالى بابته تى په راويز بوونه و نموونهى ئه وانه که ئامانجى گليرکړدنه وهى ته و اووى خه م و گرينگييدانه به بهر هه لستکارى سياسى.

به جوړيک که هه نديک له وانه ي گرينگيده رن به فايلى دادپه روه رى و شورا- راويز وايان زانيوه که به تالکړدنه وهى خه مخورى له که يسه کانى بابته تى خودايى و ورده کاريه کانى ته شريعدا که چاخه زيرينه کان گرينگيان پيداوه و خه ميان لى خواردووه، راسته وخو و خودکارانه به ره و چوونه ناو پروژه کانى چاره سهرکارى و سهرقالى به دادپه روه رى گشتى و ده ستاو ده سترکړدى ده سه لات و به ده ستوورکړدى سيستمى سياسى و نموونهى ئه و که يسانه هه نگاو ده نيت.

له راستيشدا: ئه م شيوازه زورجار دژمه به ستانه ده شکيته وه، وا له لاوى موسلمانى مه زن راگرى پيشين ده کات که هه ر له بنچينه وه بکه ويته گومان له م

جوړه بانگه شه و بانگه وازبیانه و خوۍ لږ به دوور بگریټ، نه وه ش نه جامیکي سروشتیه؛ چونکه زیډه پړه وی زور جار نه جامی پیچه وانه ی لیده که ویته وه.

به لکوو نه م چه و ا شه کاری به شه رعییانه به ئامانجی لیڅر کړ د نه وه ی خه م و گرینگی پیډان به نکولیکاری سیاسی ده کړیت گه و ره بیته وه، نه وکات ئیدی زبانی سته می سیاسی که متر و ساده تر بنوینیت له م بانگه شه چه و ا شه کارانه، هه روه ک پیښه و ا ئیبن ته یمیه ده فهرمو ویت: "پیښه وایانی بیدعه چیه تی زه ره هینترن بو ئوممه ت هه تا تاوانکاران، هه ریو به پیڅه مبه ر (ﷺ) فهرمانی به کوشتی خه واریج داوه، به لام نه هی و ریگری کړدوه له کوشتی کار به ده ستانی سته مکار." (۱)

زیډه پړه ویکړدنیش له که یسی چاره کړدی دادپه روه ی گشتیدا هه ندیکانی به ره و سه ر نه جامگه لیکي کاره ساتبار بردوه، ته نانه ت هه ندیک له خوډه ره پالانی نه م ئاراسته یه وای لپها توه به راشکاوی ده ئیت که مه به ستی په یامبه ریه تی ته نها به رپاکړدی دادپه روه ی دونیایي و نه وانه یه، نه وه ش تیگه یشتنیکی هه له یه که نه جامگه لی مه ترسیداری به شوینه وه یه،

پیښتریش ئاماژه مان پیداوه، پیښه و ا ئیبن ته یمیه له (الصفدية) دا ئاماژه ی به وه کړدوه، که فهرمو ویه تی: "له وه شی که قسه ی به تالیان به ده رده خات- مه به ست فه یله سوو فه کانن- نه وه ی که و ا بانگه شه ده که ن که مه به ست له په یامبه ریه تی به رپاکړدی دادپه روه ی دونیایه." (۲)

مه به ستیش له م ئاماژه کورته جه ختکړدنه وه یه له دوو پرسى هاو ته ریب که لیک جیانابه وه، یه که میان: نه وه ی که چاره سه ری دادپه روه یی گشتی

(۱) ابن تیمیه، "مجموع الفتاوى": (۷/۲۸۴).

(۲) ابن تیمیه، "الصفدية"، تحقیق: محمد رشاد سالم، دار الهدی النبوی، الطبعة الأولى، (۱۴۲۱هـ): (۲/۲۳۸).

پيگه يه که له شهره فمه ندرين پيگه کانی جيهاد، دووه مينيشيان: خه م و هه ول
گلير کردنه وه بو نکولیکاری سياسي نابيت له ريگای شکاندنی پيگه ي پيشه وایانی
چاخه زيړينه کانه وه به ريڼوه بچيت و نه له ريگای کور تکر دنه وه ي شريعته له و
پرسه شدا.

نزيکترين نمونه يه کيش نه وه روون بکاته وه: نه وه ي که مواهيديکي ريگای
په روه ردگار نه گهر له پرسى جيهاد دا زيډه روه ي بکات به جور يک که پيشيخات
به سهر گرينگيدان به بنچينه کانی باوه ر، يا خود فه رزه کاند، يا خود هاوه لانيان
شو ينکه وتووانيان شو ينکه وتووانی وان به که م بگريت له و پيناوه دا به جور يک که
له دل ي بيسه رانيدا کينه به رانبر به چاخه زيړينه کان بساز ينييت، نه وکات ئالا
جيهادييه که ي ده بيه ئالايه کی زه م کراو و نابوود که لاوی موسلمان زياتر له وه ي
که مه ندکيشی بيت لتي دوور ده که ويته وه.

له نيشانه ديار يکه ره دياره کانی نه و تويزه ي که دیدی مادديان بو رابوون و
پيشکه وتن قووت داوه و ئیدی مه به ستي شريعته ته نها به بونيدانی ماددی
کو مه لگا کان تيگه يشتوون؛ نه وه يه که نه و په ري ساردی ده نو ين له ئاست
خراپه کاریيه کان له بيرو باوه ر و تاوان کاریيه کاند، که چی له بابته داراييه کاند
ئاگری غيره گيري و هه ستياريان هه لده ستيت، ئين ته يمييه په حمه تي خواي
لن بيت نه م هه سته مادديانه له مامه له کردن له گهل ژياندا ئاوا ويناده کات:
"مرؤقی دونيایي و دونيا ياران نه وانن که نه گهر دونيان ساهلامه ت بوو ئیدی
گوئ به زايه چوونی ئانينان نادهن." (۱)

(۱) ابن تیمیة، "مجموع الفتاوی": (۱۰/۶۰۳).

۷- کارلیکی د پروونی به باوهر

چاودیر تیبینی ئه وه ده کات که زیده پروانی مهده نییه تی ماددی گهر یه کیکیان به قهدهر تووشی مامه له کردن له گه له هندی که له دهقه شهرعییه کان بیت؛ ئه واته نهها مهیلی به و لایه دایه که وهک گوتاریکی مهعریفی هه لگری زانیاری په تی مامه لهی له گه لدا بکات که کومه لیک پرسی مهعریفی له خوگرتووه و ته واه، نهک وهک گوتاریکی ئیمانی زیندوو که په یامیکی له خوگرتبیت. هه ربویه خه لک دوورده خه نه وه له دیارده کانی کارلیکی پروونی له هه مبه ر قورئاندا، له وینه ی سهرله سینه نووسان ئه ستویه کی که چ و شلبوونه وهی په له کان و فرمیسک رشتن و له رزینی و داچه کینی له ش، هه ندیکیشیان به مه یلیکی پاک نیشاندانی پیوړیتانی زیده پروه لهم حالته ئیمانیانه ده پروان که به لایانه وه له ساویلکه ییتی هه کایه تخوانانه وه نزیکتره هه تا سهنگی مهعریفی.

ئهم وینا کاریهش به هو ی نه زانین و نه ناسینی مه به ست و ویستی خودا له مروف له وهختی خویندنه وهی فره میشته کانیدا هاتووه و ئه وهی که ئایا حالته ی بهرز و نموونه یی له هه مبه ر وه حیدا چیه.

به راستی به ته نهها هه سترکردن به وهی که وهی «وته ی خودایه که» به سه بو هه ژاندنی باوهر دار له قوولاییه کانیه وه، پهروه ردگار له وینه گه لیک ی روشنا و سهرنجراکیشدا حالته ی باوهر دارانی بو باسفه رمووین، ههروه ها کارلیکی دهروونیان له هه مبه ر وه حیدا چو ن بووه، ئه و وینانه که ستایشیکی جه وهه ربیان بو ئه و حالته نه هه لگرتووه، جا کاتیک پرپهوی رهوتی پیغه مبه رانی باسفه رموو له پاشکویدا حالایانی خسته پروو له وهختی بیستنی ئایه ته کانی وه حیدا که ده فره رموویت: ﴿أَوَّلِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا

مَعَ وَ مِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ [مریم: ۵۸] «ئەوانە که پەرورەدگار نیعمەتی بەسەردا رێژاون لە پیڤەمبەران لە ئەوەی ئادەم و لەوانە ی لەگەڵ نووح هەلمانگرتن (لە کەشتیکەدا) و لە ئەوەی ئیبراهیم و ئیسرائیل (یەعقوب) و لەوانەش کە خۆمانرێنموونیان کردوون و هەلمانبژارتوون و پالائوتووومان و هەختیک کە ئایەتەکانی خودای میهرەبانیان بەسەردا دەخوێنرایەوه بەدەم کړنووش و گریه‌وه بەرده‌بوونه‌وه.»

ئەم ئایەتە کە پەرگەزی پەيامبەران وێنا دەکات، نەک هەندیکیان، کە کەمترین و شەرەفدارترینی مەروفايه‌تین، ناوازه‌ترین بە ڕۆشنگەری پاسته‌قینه و بالاترین لە ئاست تاریکپەرەستی پاسته‌قینه، سا بنواړه چۆن بە بەربوونه‌وه سەر زه‌وی و گریان و کړنووشه‌وه پيشوازييان لە ئایەتەکانی وه‌حی کردووه، جا چ کارلیکیکی دەروونی له‌وه توند و گه‌وره‌تر؟

لە دیمەنیکی دیکەدا وێنە ی هەرۆژان و گریان تاريفه‌داته‌وه، کاتیک ده‌فهرموویت: ﴿وَيَخِرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَلْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ [الإسراء: ۱۰۹] «بە چەناگەدا ده‌هەرۆژان به‌ره‌و زه‌وی و ده‌گريان و ملکه‌چيان پێی زێده‌ ده‌بوو.»

دیمەنیکی دیکە ی باوه‌رداران تاريفه‌دات لە وه‌ختی پيشوازيکردندا لە ئایاتی وه‌حی، کە ده‌فهرموویت: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ [المائدة: ۸۳] «کاتیکیش ئەوه ده‌بیستن کە بۆ سەر پیڤەمبەر دابه‌زیوه، ده‌بینی چاوانیان بە فرمیسک ده‌خړوشت و ده‌رژیت.»

هه‌روه‌ها کارلیکی دەروونی به‌ وه‌حی؛ لە پەرەتار و پەنگدانه‌وه‌کانی مه‌عریفه و زانستی پاسته‌قینه‌ دابه‌نیت، ده‌فهرموویت: ﴿قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا﴾ [الإسراء: ۱۰۷] «بۆ باوه‌ری پێ بێن یاخود نه‌یهێنن، به‌راستی ئەوانە ی کە لە پيشووتردا زانستیان پێ دراوه

وه ختيک به سه رياندا ده خویندریته وه به چه ناگه دا و بو کر نووش ده که ونه سهر زه وی.»

جاریکی دیکه ش کاریگه ری جه سته یی به قورئان نهک ته نها دهر وونی باس لڼ ده کات، ده فهرموویت: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانٍ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾ [الزمر: ۲۳] «(الله) باشتړین وته و باسی دابه زاندووه په رتووکيکی لیکچووی دووباره بووه وه (له جوانچاکی و توکمه یی، و له چیروک و حوکم و پهنده کانیدا) که له هه مبه ریدا ئه وانه ی له پهروه دگاریان ده ترستین پیستیان هه لده لهرزیت و گرژده بیت له پاشان پیست و دلانیان ئه و جار نهرم و مایلی یادی خوا ده بیت.»

به لکوو پهروه دگار ئهم کاریگه ربوونه دهر وونی به له هه مبه ر وه حیدا له و لیکه وت و شوینه واران هی باوه ر داده نیت که بزربوون و نه مانی به لگه یه له سهر لاوازیی باوه ر، گهرچی هه مووشی له ده ست نه درابیت، ههروهک ده فهرموویت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ [الأنفال: ۲] «به راستی باوه رداران ئه وانه که ئه گهر ناوی (الله) هینرا و یادی هات، دلیان ده ترسیت و راده چله کیت.»

به نه ریتی قورئانیش؛ ئه گهر حاله تيکی ستایشکراو باسبکات، دژه که شی باس لیده کات و لومه ی ده کات بو ته و اوکاری روونکرده وه و مانابه خشی. هه ربویه ده شفهرموویت: ﴿قَوْلٍ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ﴾ [الزمر: ۲۲] «سا په ژاره و مالویرانی بو دلره قان له ئاست یادی (الله).»

به لکوو پهروه دگار نمونه یه کی بو کاریگه ربوون به وه حی له تیرامان و لیور دبوونه وهیدا بو هیئاوینه ته وه که پر بووه له شهرم و شکان بو (الله)؛ که پهروه دگار باسی له وه فهرمووه که بیگیانترینی بیگیانه کان که چیا و به رده کانه ئه گهر ئهم قورئانه یان له سهر دابه زیت پیی کاریگه رده بن و بو ی دهورووژین،

که ده فهرمووېت:

﴿وَلَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾
[الحشر: ۲۱] «نه گهر ئه م قورئانه مان بو سهر کټوټکیش دابه زاندايه، ده تبینی ده سته مو و زه بوون و قلیشاوه له ترسی (الله)».

ههروه ها ده فهرمووېت: ﴿وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۷۴] «لهو بهردانه تییدایه که رووباره کانی لیوه ده ته قنه وه و تییاندايه که شهق ده بات و ناوی لیده رده چیت و تییاندايه که له ترسی (الله) گلیرده بنه وه».

ههروه ها ده فهرمووېت: ﴿وَلَوْ أَن فُرَاتًا سُرَّتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتُ﴾ [الرعد: ۳۱] «خو نه گهر قورئانیک شاخه کانی پښ بخریته سه رپښ و روشتن یاخود زه وی پښ له ت بکړیت، یاخود مردووانی پښ بدوینریت».

به لکوو خودی دره خته کانیش کاریگهر ده بن به یادی خودا، وهک له سه حیچی بوخاریدا هاتووه که کاتیک پیڅه مبه ر (ﷺ) جیگای خووی گوړی بو لای مینه ر، قه دی دارخورماکه وه کوو منالیک که بنرکینیت و ژیری بکه نه وه ده ینرکاند، ههروهک له سه حیچی بوخاریدا هاتووه:

«که پیڅه مبه ر (ﷺ) روژی ههینی به لای دارخورمایه که وه ده وه ستا، جا ئافره تیک له نه نصار-پشتیوانان وتی: ئه رئ مینه ریکت بو دروست نه که ین؟ فهرمووی: نه گهر ویستتان. جا مینه ریکیان بو دروستکرد، نه و جا که روژی ههینی هات، هاته لای مینه ر، ئیتر دارخورما وه کوو منال زاری ده هات، له پاشان پیڅه مبه ر (ﷺ) دابه زی و باوه شی پیدا کرد، وه کوو نرکاندن منالیک که ژیر بکړیته وه، ده ینرکاند، فهرمووی: بو نه ویاده ی (الله) که ده ییست ده گریا...»^(۱)

جا پروانه چوڼ بېگياننک له شهيدايي و تينوټي بو يادي خوا و وهحيهک که له پيځه مبهري (ﷺ) دهبيست دهگري، ته نانهت حه سهنی به سري جارېک که دانيشنبوو ئهم فهرمووده يه ي بو هاوه لاني ده گيړايه وه، گريا، له پاشان فهرمووي: "ئهرئ بهنده کانی خوا! ته خته يهک بيري پيځه مبهري خوا (ﷺ) دهکات له بهر ئهو پيځه يه ي لای خوا هه يه تي، ئيوه شايانترن که بيري دیداري ئهو بکه ن." (۱)

به لکوو ئهم کاريگه ربوونه دهروونييه تهنه له گوپراگرتن له وه حيدا خو ي نانوينيټ، بگره باوه پردار له هه مبهر حه قيقه ته کانی دیکه ي باوه پريش خو ي بو ناگيريټ که له ئه نجامي له ده سندان تهنه کرده وه يه کی چاکه که له خوا ي نزیکده کاته وه له وانه يه نغرو ي خه فته و گريان بيټ، ئهم ناوهمندهش زيده رواني مه دهن يه تي مادي عه قل يان پي ي ناشکيټ، جا ئه گهر پياويک ببين که له بهر فه وتانی په رستش يک له په رستشه کان ده گري، دل يان پر ده بيټ له سووک ته ماشا کړدن ي، له کاتي کدا په روه ردگار چمکي کمان له هه والي هاوه لان بو ده گيړي ته وه که چوڼ به له ده سنجووني کرده وه يه کی چاکه کاريگه ده بوون، که ده فهرموويټ: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَتُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ [التوبه: ۹۲] «(جيهاد) نه له سهر ئه وانه شه که وه ختيک دي نه لات تا کوو به سوار ييه ک (بو جهنگ) هه ل يان بگريټ و توش ده لئيټ هيج شک نابه م هه لتانگرم پي ي ئه وسا ده گه رپنه وه و چاويان خرؤشاوه به فرميسک له خه فته تي ئه وه ي که هيج چي کيان نيه بيه خشن.»

جا ئه گهر ئه وه وابيټ، ئيدي که ي رهوايه ئيمه به ساردييه کی مه عريفي په تييه وه گو ي له وه ح ي و حه قيقه ته کانی باوه ر پابگري ن؟! يان چوڼ کارليکی دهرووني به وه ح ي و باوه ر وهک ساويلکه ييه کی حه کايه تخواني مامه له

له ګه لدا بکه یښ؟ به واقعی: ئه م حال ته مه زنا نه به های خو ږیان ته نها به هو ږی
 ګه وره ګردنه وهی مه ده نییه تی دونیایی و زانسته ماددیه ګانییه وه له ده ست
 داوه، ئه م خستنه پرووه خوداییه ش به سه بو مرو ږی ژیر: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
 تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ
 عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ [الحديد: ۱۶] «ئهر ږی وه ختی نییه بو باوه ږداران که
 دل ږیان بو یادی خوا و ئه و حقه ی دابه زیوه نهرم بیټ و بجو یت و وه ک ئه وانه
 نه ږن که له پی شوودا په رتوو ګیان پی درا ګا که ده می کی در ږ ږیان به سه رد اچوو؛
 دل ږیان ره ق بوو.»

۸- گرفتلی گه وره کړنه وه ی تیوری یو باب ته گشتییه کان (الکلیات)

سهرقالانی عه مبارکړنی مه ده نییه تی ماددی زور دژبه رانه ده دوین سهراره ت به دلخو شکردن به شته به شه کی و لقی و ورده کارییه کانی شهریعت، هه روه ها کاتیک فقهیه کی شهرعی یاخود بیریاریکی موسلمان له بابته کی شهرعیدا خوئی ماندوو ده کات؛ به وه به رانه بری ده بنه وه که ئیمه ده بیت له شتی لقی و به شه کییه وه یو ئاستی گشتییه کان به رزبینه وه، هه روه ها گرنګ خودی بابته کان نییه، گرنګ بنچینه گشتییه کانه و ئیمه نابیت له تایه تدا ونیین و گشتی فهراموش بکه یین، وه نموونه ی ئهم دهرپرپنانه، هه ندیکیشیان هه ول ده دن ئهم بیروکه یه بده نه پال کو مه لیک ده قی توراسی له زانستی مقاصد- مه به سته کانی شهریعتدا سهراره ت به گرنګی گشتییه شهرعییه کان، به تایه ت له رتیه بری زانستی مه به سته کانه وه پی شه وا شاطیپی (ره حمه تی خوی لی بیت).

له راستیشدا؛ ئهم روانینه یو په یوه ندیی نیوان به شی و گشتی، فهراموش کړنی هه ندیک له پیدراوه کانی وه حی تیدایه، به لکوو بووه ته میکانیزمیکی ریکخراو یو قووتدانی زاراوه شهرعییه کان له ژیر ناویشانی گرنګیدان به گشتی و سهرجه م و تیکرا و نه وانهدا.

له گرنګترین په هه نده کانی هه بوونی گرفت لهم دیدگایه دا نه وه یه که رولی به شه کی ونکړدوه له پاراستنی گشتیدا، جا وای داناوه که به شه کی دژ به گشتییه، له واقعی شدا؛ به شه کی واته به دیه اتنی راسته قینه یو گشتی، جا هه ر جتیه جیکارییه کی واقعی له توپی خویدا واتای گشتییه کی هه لگرتووه که

«گشتی» ته نه اې زهینې هاوبه ش و پوختکراووه یه که له لادانی باری تووشهات و له ناکاو و هڅسته وهی واتای هاوبه ش دټه کایه وه.

جا نه گهر گشتیمان گه وره کرده وه و جټبه جټکاریه کانیمان بزرکرد نهوکات نه م گه وره کرده وه یه ده بټته گه وره کرده وه یه کی تیوری شیوه یی که نه سلن حه حقیقه تی نییه، نمونه یه کیش بو نه وه بټینه وه:

ده بټیت یه ک له نووسهران ده لټت: "ده بټت پاکیزه یی وه ک به هایه کی گه وره ی گشتی گرینگی پټ بدهین، نه ک گرنگی به جټبه جټکاریه به شیه کانی بدهین." له پاشان هرچی میکانیزم که پارټیزگاری لهو به هایه ده که ن به تال ده کاته وه و شلگیریش ده کات به کرده وه ی گشت نهو رټیگایانه ی که دژ به م به هایه ن، که چی پاش نه وه ش ده لټت که پاکیزه یی وه ک به هایه ک ته ماشا کردوه نه ک کو مه لټیک جټبه جټکاری، جا پارټیزگاری نه م کابرایه له «گشتی پاکیزه یی» پارټیزگاریه کی تیوری شیوه یی ناراسته قینه یه.

نه وه ی دیکه شیان که بانگه شه ی مه زن راگرتنی بنچینه ی گشتی بانگه واز و گه یانندن ده کات، به لام تاک تاکی خودی ئامرازه کانی بانگه وازی شهرعی به که م ده گرټت، مه زن راگری نه مه شیان بو بانگه واز، مه زن راگریه کی تیوری ناراسته قینه یه.

له سهریشی چه ندټیک مروف مه زن راگرتنی بو به شیه کانی شهریه ت زیاتر بټت، هینده ش مه زن راگرتنی بو گشتیه ناوه روکیه کانی شی زیاتره. چه ندټیکش به شیه کانی شهریه ت به که م بگرټت، زیاتر له وه گشتیه ناوه روکیه که شی به که م گرتووه، سا رټیگایه ک بو مه زن راگرتنی گشتی نییه مه گهر به مه زن راگرتنی به شی و جټبه جټکاریه کانی. به وه ش روون ده بټته وه که بانگه شه کانی مه زن راگرتنی گشتی که زیده ره وانی مه دهنیه ت ده لټینه وه؛ هه موو نه وه له کوتاییدا ته نه ا ئامرازیکه بو به تال کرده وه ی گشتی له ناوه روکی خو ی له ژیر ناوی

به مه زن پراگرتنی.

پیشه و شاطبی له پهرتوو که کهیدا (الموافقات) پروونکردنه وه به سه لمینراوینکی گه وه هری ددهات که بانگه شه هاوچه رخه کان سه بارهت به گرینگیدان به گشتی پووچهل ده کاته وه، ئه ویش «رۆلی به شی له بهرپاکردن و پراگرتنی گشتیدا»، ئه وهش له به شیکي ناوازه ی تایبه تدا که بو ئهم بابته ی دامه زران دووه و به لگه ی زوری بۆریز کردوون، له وهش ئه و وته یه ی که ده فهرموویت: "به شیه کان مه به ست و ویسترا و له بهرچاوگیراون بۆراگرتن و بهرپاکردنی گشتی." ^(۱) ههروه ها ئه وه ی که ده فهرموویت: "به شیه کان وه ک گشتیه کان وان له خوازاوی و پاریزگاری لیکردنیاندا." ^(۲) نموونه ی زوری دیکه ی ئهم هوشیاری دانانهش له (الموافقات) دا.

له پاشان شاطبی ئاماژه به وه ده کات که گشتی ته نها «چه مکیکی تیورییه»، هه ربۆیه زۆرینه ی مه نطیقییه کان جهختیان له وه کردووه ته وه که گشتی ته نها له زهیندا هه یه، ئه وهشی له دهره وه ی زهیندا یه ئه وه ته نها جیه جیکارییه کانیه تی، ئه مهش مانای ئه وه یه که ئه وه ی گشتی گه وره ده کاته وه دوور له جیه جیکارییه کانی، ئه وه ته نها چه مکیکی تیوری زهینی په تی گه وره کردووه ته وه نه ک واقعیکی کرداری ئه و گشتیه، ههروه ک شاطبی له به لگه هینانه وه دا بو ئهم که یسه ده فهرموویت:

"به شیه کان ئه گهر له بهرچاوگیراو و مه به ست نه بوونایه له پراگرتنی گشتیدا ئه وکات خو هه ره له بنه رته وه نه ده کرا فهرمان به گشتی بکریت، چونکه گشتی وه ک ئه وه ی که گشتیه ناسازیت له ته کلیف-راسپاردندا مه به ست بیت، چونکه بو شتیکی عه قلی ده گه ریته وه که له دهره وه دا نایه ته چنگ مه گهر له توئ و

(۱) الشاطبی، الموافقات» تحقیق: محمد مرابي، مؤسسة الرسالة: (۱۸۰/۱)

(۲) الشاطبی، الموافقات» تحقیق: محمد مرابي، مؤسسة الرسالة: (۱۸۰/۱)

ناواځنى به شيبه ګاندا. (۱)

له روويه كې ديكه شه وه: كه سيك له هه والى هاوه لاني كيتاب رابمښت كه خودا له قورئاندا هيناو بيه تى، تيبينى نه وه ددهات كه هاوه لاني كيتاب په رتو كه ئاسمان بيه ګاڼيان به مه زن و پيرؤز راده ګرت، له ګه ل نه وه شدا په روه رد ګار هر دژيان دوواوه و لؤمه ي ګردوون؛ چونكه پيرؤز و مه زن را ګرييان بؤ نه و په رتو كه ئاسمان بيه تهنه پيرؤز را ګرييه كې تيؤرى و مه زنگير بيه كې شيوه يى بوو كه نه راستيه كې هه بوو نه شوينه واريكى جي به جي ګاري ګردارى، بؤيه سوودى بؤيان نه بوو.

كه واته مه به ست پيرؤز ګرتنى شيوه يى دهق نيه، يا خود پيرؤز ګيرى تيؤرى چه مكه ګان، به لكوو را ګرتن و به رپا ګرنى حه قيقه ت و واتا ګانه به واقع يى كى زيندووى راسته وخؤ و به ركار.

هه ربؤيه؛ پيغه مبه ر (ﷺ) كاتيك به هاوه لاني فهرموو: «نزيكه زانست هه لې ګيريت و نه مي نيت.» زيا دى كورى لوبه يد پيى وت: نه ي پيغه مبه رى خوا، ګا چؤن زانست نامښت كه ئيمه قورئان ده خوښينه وه و به مندالانېشمانى ده خوښينه وه و فيرده كه ين و نه وانېش به مندالانېانى فيرده كه ن و ده خوښينه وه هه تارؤزى دوايى؟ پيغه مبه ريش (ﷺ) فهرموو:

«له بارى دا يكت چى كورى لوبه يد! خو من توم به فاميده ترينى خه لكى مه دينه ده زانى، مه ګر هيشتا ته وړات و ئينجيل له ده ستى جووله كه و ګا وه ركاندا نين، به لام سوودى بؤيان نه بوو وه ختيك فهرمانى خوايان ده ست ليه ردا.» له پاشان نه وه ي خوښينه وه: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ [المائدة: ۶۶] «خؤ نه ګر نه وان - نه هلى كيتاب- ته وړات و ئينجيليان كار پى بګردايه...»

جا پیغه مېهر (ﷺ) ئه وهی روونکرده وه بۆ هاوه لى مه زن زیادى کورى لوبه يد
 که هم له کوچکردووانه و هم له پشتیوانان، که مه به ست ته نها بریتى نییه له
 مانه وهی دهق و پاراستنى وشه کانی، به لکوو له راگیرکردن و به رپاکردنى دایه به
 واقیعیکی زیندووی بهرکار له سه رزه ویدا، ئه و به رپاکردنه ش ته نها به به رپاکردن
 و کاریپکردنى ورده کارى و جیبه جیکارییه کانی ده بیټ.

مه به ستیش ئه وه یه که: ره چاوکردنى به شى رپیگای هه ستانده وه و
 راگیرکردنى گشتییه، کاتیک «به شى» له پیگه ی که مده بیټه وه که دژوارى له گه ل
 «گشتى» دا هه بیټ، به لام که پیکدادان و دژبه ریان نه بوو، ئه وا فه وتاندى
 «به شى» فه وتاندى «گشتى» یه وه کړوونکرایه وه.

۹- تیږی ناشتی ږه‌ها

هه‌ندیك له زیډه‌ږه‌وانی مه‌ده‌نییه‌ت بیروک‌هی ناشتی ږه‌ها ده‌لینه‌وه و بانگ‌ه‌واز ده‌ک‌هن بۆ ږووبه‌ږووبوونه‌وه‌ی ږوژه‌ګاڼی داگیرکاری سه‌ربازیی ئاشک‌را له ږیګای زمانی خوښه‌ویستی و سینه‌فراوانی و فریدانی چه‌ک و نمونه‌ی ئه‌و بیروک‌ه خه‌یالپلاوه‌ وه‌رگیراوانه‌وه له نمونه‌ی دانای هیندی ناسراو مه‌ها‌تما غاندی، هه‌ندیکی‌شیان له به‌مه‌زن دانانی غاندی و نمایش‌کردنیدا وه‌ک ږزګارک‌ه‌ریک زیډه‌ږوی یده‌ک‌هن.

له‌راستیشدا: شه‌ریعه‌ته‌ک‌هی خودا له شه‌ریعه‌ته‌ک‌هی غاندی به‌رز و دانات‌ره، ئه‌م پیګه‌یه‌ش پیګه‌یه‌کی مه‌ترسیداری باوه‌ږه‌چونکه به‌ره‌لستکاری کرداری بۆ چه‌سپاوه‌ګاڼی وه‌حی له‌خوگرتووه‌ که‌ ږه‌روه‌ردګار ناشتی و چاکه‌کردنی نووسیوه له به‌رانبه‌ر بی‌زیان و ئاشتی‌خوازان و کوشتاریش له‌دژۍ ده‌ستدریژکاران، فه‌رمانی ئه‌وه‌ی پی کردووین له‌ویدا که‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْنَتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ﴾ [محمد: ۴] «جا که‌ گه‌یشتن به‌ بی‌پاوه‌ږان (له‌ وه‌ختی جه‌نگدا) له‌ ئه‌ستویان بدن هه‌تا کاتیکیش که‌ ئیدی کوشتاری زورتان لی کردن و بر‌سکیانتان بری ئه‌وجا (دیله‌ګاڼیان) توند به‌سته‌نه‌وه.»

له‌ دوو جیګای ږه‌رتووکه‌ک‌هی خوداش له‌ سووره‌ته‌ګاڼی ته‌وبه‌ و ته‌حریمدا فه‌رمانی راشکاوی به‌ توندبوون له‌گه‌ل بی‌پاوه‌ږاندا پی کردووین که‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ [التوبة: ۷۳] [التحریم: ۹] «ئهی پیغه‌مبه‌ر جیهادی بی‌پاوه‌ږان و دووږووان بکه‌ و له‌سه‌ریشیان توند و

ره ق به.»

فهرمانی کوشتاری زوړیشی کردووه که ده فهرموویت: ﴿لَمَّا كَانَ لِئِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخَيَّنَ فِي الْأَرْضِ﴾ [الأنفال: ۶۷] «بؤ هیچ پیغه مبه ریک نه بووه که دیل رابگریټ هه تا ئه وهی کوشتاریکی گه وره له سهرزه ویدا نه کات.»

فهرمانی به فریشته کان کردووه به وهی که ده فهرموویت: ﴿فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ [الأنفال: ۱۲] «سا بدهن له ئه ستویان و له ههرچی په لوپویانه.»

فهرمانی به ترساندن و شیرزه کردنی ده ستریزکاران کردووه، که ده فهرموویت: ﴿فَإِمَّا تَثَقَّفَتْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدَ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ﴾ [الأنفال: ۵۷] «جا که له جهنگدا پییان گه شتی ئه وانهی پشته خویشیان پی بتوقینه و شیرزه بکه.»

به لکوو پهره ردگار ریگری ئه وهی لی کردوون که ئه گهر جهنگ له گهل ده ستریزکاراندا دهستی پیکرد ئیمه له بهر داواوی ناشتی و ناگر به ست بکهین ئه گهر خویمان لایه نی به هیژ بووین، ده فهرموویت: ﴿فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ [محمد: ۳۵] «جا لاواز و شکاوه مبهن و داواوی ناشتی و وه ستانی جهنگ مه کهن وه ختیک که ئیوه زال و به هیژن»، ئه مهش ئاراسته کردنیکی خودایی راشکاوه که ههرچی زور له خوکارییه کانی تیوری ناشتیخوازی ههن، ناتوان له ناوه روکی خوئی لابه دن.

سا ئه گهر ده سه لاتداری ئاسمانه کان و زهوی -وهک له ئایه ته کاند هاتووه- هانمان ده دات که به کوشتاری زور و توند و رهقی و له ملدان و شیرزه و ئاواره کردن و ده ستریزخه ری نه کردن به ئاشته وایی؛ پرو به پرووی داگیرکار و ده ستریزکار بینه وه و ئهم کاره شهره فمه ندانانمان لا خو شه ویست ده کات و و له سه ری پاداشت ده داته وه، ئیدی چو ن ژیری ک بویری ئه وهی ده بیټ راستکردنه وه و پیداچوونه وه بؤ فهرمانی (الله) بکات و رای کابرایه کی هیندوسی

بتپه رست به گونجاو و داناتر دابنیت؟!

سویند به خوا خو ټه گهر دل پر بووايه له مه زړاگری و پژگیری شاپان له پوره ردگار ټه سلن وای بیرنه ده کرده وه حوکمی هیندو سیه ک به حوکمی خوا به راورد بکات، هیچ ژیریکیش شکی له وه نییه که له و جیگایه دا که بریاری جگه له پوره ردگار پیش ده خریټ؛ پشکټیک له پشکه کانی دووړوویي ټاماده یی هه یه که پوره ردگار موسلمانې له ټیکه و تنی ټاگادار کرده وه ته وه، وه ک ده فهرمو ویت: ﴿لَوْ اِذَا فَلْيَحْذَرِ الَّذِيْنَ يُخَالِفُوْنَ عَنْ اَمْرِهٖ﴾ [النور: ۶۳] «با بترسن و ټاگادار بن ټه وانه ی که سهرپیچی فهرمانی ټه وه ده که ن...»

بیگومان ټه مهش له رووی په یوه ندی بیروکه ی ټاشتی رها به ده که کانی وه حییه وه، له رووی په یوه ندیشی به واقعیه وه ته نها بریتییه بیروکه یه کی رومانسی پټکه نیناوی که زوړینه ی گهلانی هاوچه رخی ټه مړو پالنه وانه نه ته وه بییه خاوه ن ده سټکه و ته کانی نیو جهنگه گه وره کان دیار و مه زنده که نه وه، به پیی لیزانینان له له ناو بردن و فه وتاندنی دوژمن و به ده سټه پټانی سهرکه و تنه جهنگییه یه کلاکه ره وه کان به رزیان ده که نه وه و زیاتر ده یانه وین و له ناوه ندی شاره کاندایه یکه ری یاده وه بریایان بو دروست ده که ن، ټه مهش زانراو و بینراو و به رجه سټه یه.

پټکه نیناویتر له وه ټه وه یه که وینای ټاشتیخوازی غاندی که له گوتاری ناتوندو تیژیدا ره واجی پښ ده دریټ و به رانه بر به ټایه ته کانی جیهادی ناو په رتوو که که ی خودا قال و ره خنه ی پښ تاوده دریټ. ټه سلن له رووی زانستییه وه وینایه کی ورد نییه، به لکوو لیبراو و ده سټکاریکراوه که خودی غاندی له ده سټگرتن به بیروکه ی ټاشتی ره هاوه به له رز و گومان که و تووه که سهرجه م دروشمه کانی له و ساهه دا به ه لمبوون که به ریتانای ټیستیعماری له پټناو ده سټه موکردنی بوه یریه کان بو زه بری داگیرکاری خو ی شهر ی دژیان

دهست پیکرد (۱۸۸۹ز)، غاندي له وه ترسا که نه گهر به شداری کردن له گهل به ریتانییه کان له جهنگی بوهیریه کاندارهت بکاته وه نهوکات که یسی خوی له هیندستان زانی پی بکه ویت! جا تووشی «توندوتیژی» هات له پیناو بهرژه وهندی نه ته وهی خوی! به لکوو هیندییه کانی په مېداوو بو پشتیوانی کردن له توندوتیژی ئیستیماری به ریتانیا، له هه موو نه وه سهرنجر اکیشت نه وه یه که نه سلنه پروای به دادپه روهی که یسی بوهیریه کانیش هه بوو، که چی به شداری کردن له توندوتیژی چه کداری له دژیان په سهن دکرد له پیناو بهرژه وهندی نه ته وه که یدا، غاندي به هه ندیک شهرمه وه نه م هه لوېسته ی خوی باس لیده کات که له ژیانامه که یدا ده لیت:

«کاتیک جهنگ راگه یه نرا، ته واوی هاوسوژی دلّم بو بوهیریه کان بوو ...، دوستایه تی و ئیتیمام بو ده سه لاتی به ریتانی وای لی کردم که له گهل به ریتانییه کانداه شداری نه وه جهنگه بکه م ...، نهوکاتیش من باوه رم و ابوو که هیندستان له سایه ی ئیمپراتورییه تی به ریتانیدا نه بیت، نازادی ته واوی خوی به دینا هیئت، له ویشه وه ...، به مشیویه زوړترین ژماره ی که توانیم له هاوړیکانم کو مکردنه وه ...، له راستیشدا نه وه په یوه نندیانه ی که له نیوان ئیمه و سپی پسته کانداه دروست بوو، له سهروه ختی نه وه جهنگه دا، له جوانترین په یوه نندییه کان بوو که تیکه لاوی و مامه له مان له گهل هه زاران سه ربازی به ریتانی له نیواندا سازا، زوړروو خوش بوون له گه لمان، سوپاسیان ده کردین که له وئ بووین بو خزمه تکردنیا». (۱)

باشه، با لیره دا نه م پیدراوانه تو مار بکه یین: غاندي باوه ری به دادپه روهی که یسی بوهیریه کان هه بوو، به لام له بهر بهرژه وهندی نه ته وهی خوی پشتیوانی جهنگی داگیرکاری چه کداریانه ی به ریتانی کرد له دژی بوهیریه کان،

(۱) غاندي، «قصة تجاري مع الحقيقة»، ترجمة: منير البعلبكي، دار العلم للملايين، الطبعة السادسة، (۱۹۸۱م): (۲۵۳-۲۵۱).

هیندییهکانیشی کۆکردەوێ بۆ پشتیوانیکردن لە توندوتیژی ئیستیعماری بەریتانی، خەریکە یادەوهرییه جوانەکانی خۆشیمان بۆ دەگیرێتەوێ لە گەڵ سەربازانی بەریتانی لە میانە جەنگە چە کدارییه توندوتیژە کە یاندا.

لەو بەلگانهشی کە غاندی تێیدا بنچینه ساری بۆ ئەو پروبەرە کردووێ کە توندوتیژی تێدا دروستە، ئەو بەراوردەیهتی کە دەلێت: "من باوەرم وایە کە ئەگەر بە کرداری کەوتینه ئیوان دوو هەلبژاردە دەستەمۆیی داھێزراوی یان توندوتیژییه، ئەوکات من رام لەسەر توندوتیژییه." (١)

هەر وەها غاندی بەرەبەرە نەرمی دەنواند بۆ بەرگری لەخۆکردن بە «چەک» وەختیک مەملانیتی ئیسلامی-هیندۆسی تەقییهوێ، کە غاندی دەلێت:

"پیشووێر خەلک گۆییان بۆ دەگرتەم وەختیک فێرم دەکردن چۆن بەبێ چەک پروبەر ووی بەریتانییه چە کداریه کان بینهوێ، بەلام لەم رۆژانەدا بیستووێمە کە بیروکەمی من سەبارەت بە ناتوندوتیژی دەکرێت لە بەرانبەر ئەم شیتییە کۆمەلایەتییهدا سوودی نەبێت. هەربۆیە؛ پێویستە خەلک چەک هەلبگرێ بۆ بەرگریکردن لە خۆیان." (٢)

دیسان خودی غاندی دەربرینیکی نیقاشی هاویشتووێ کە توێژەرانی هەرچی کووچەیه بۆ لێکدانەوێ گرتووێانەتەبەر، کە دەلێت: "ئەگەر بۆمیکی ئەتۆمیمان هەبووایە، لەدژی ئینگلیز بەکارماندینا." (٣)

دیسان سەپرو سەمەرەیه کە غاندی دیداریکی ئاشکرای لەگەڵ مۆسۆلینی هەبووێ، هەروا نامە گۆڕینەوێ و پێسەر سەمبوونی خۆشی بۆ دەربربوێ.

(1) Attack, Nonviolence in political Theory, Edinburgh University Press, p. 161.

(2) Pyarelal, Mahatma Gandhi: The last Phase, Navajivan Publishing House, 1956, Vol. II, p. 326.

(3) Ibid.

گشت ئەم ھەلۆیستانە و ھاوشیوەکانیشیان ھەوادارانێ غاندی دواتر ھەولیانداو ھەھانەیی بۆ بێننەو ھە لارییدا بەرن بۆ بەتالکردنەو ھە لە واتای خۆی کە پەسەندکردنی ھەر شیوەیەک لە شیوەکانی توندوتیژییە، کە ئەمانەش ئەو بەلگەنە کە پەرخەگران لە غاندی نمایشی دەکەن بۆ پەتەکردنەو ھە بەسەمبولکردنی غاندی ھەک نمونەییەک بۆ ناستی پەھ.

چونکە دەولەتانی پۆژئاواییش جۆرە دەولەتانیکن کە ئەسلەن ناستی پەھا تیناگەن، بەلکوو دەولەتانیکی ھەتا سەرئێسقان لە توندوتیژی نەروۆبون و پێشپەکیانە لە بەدەستھێنانی مەترسیدارترین و لەناوبەرترین چەک و فەراھەمکردنی بۆ سوپا زەبەلاحەکانیان. ئیدی لە جەنگە جیھانییەکاندا بێت لەنیوان خودی پۆژئاواییەکان خۆیاندا، یاخود لە جەنگە ئیستیعمازی- داگیرکارییەکانی نیوان پۆژئاواییەکان و پۆژھەلاتی مۆسڵماندا بێت، ھەربۆیەش؛ پۆژنامەگەری پۆژئاوایی و ھەختیک غاندی ھەندیک گوتاری سەبارەت بە ناتوندوتیژی لە ئەورووپا پێشکەشکرد کردیانە مایە گالتهجاری و نوکتەبارانیان کرد، بەتایبەت کاتیک ئامۆژگاری بەریتانییەکانی کرد کە ناتوندوتیژانە رووبەرۆی داگیرکاری نازی ببنەو، ئیدی گوتاری پەرخەگری بەریتانی پێیدا تەقییەو ھە و تەکانیان بە تیزترین و ناچیزترین دەربڕینیک تاریف لێ دا، تەنانەت غاندی خۆشی بێزاری دەربری و گوتی کە پۆژنامەگەری پۆژئاوایی قسەکانیان بەلاریدا بردووم! لەوانەشی کە چەند نمونەییەکی خۆشی گواستوو تەو ھە لە گالتهکردنی پۆژنامەگەری پۆژئاوایی بە گوتارەکی غاندی مامۆستای فەھەنسی فەلسەفە «جان مۆلەر»^(١) بوو کە پەسپۆری ناتوندوتیژی و گرینگیدەرە بە کەسایەتی غاندی.

لە کەلێنە تاریکەکانی کەسایەتی غاندیش، ھەلۆیستی پەشتگیریکردنەتی لە سیستمی چینیایەتی (Caste system)، تەنانەت ھەندیک لە توێژەرەن

(١) جان - ماری مولر، "غاندي المتمرد: ملحمة مسيرة الملح"، ترجمة: محمد عبد الجليل دار معابر، (٢٠١١م).

وتوو یانه:

"بؤچی غاندی پشتگیری له سیستمی چینایه تی کردووه سهره رای پیکهاته دابه شکارییه که ی؟ ئەمبیدکار ئەوه دهخاته سهر ئەژماره تهنه بهره سیاسیه کانی غانديیه وه." (۱)

هه نديکيش له چه په کان هه لويستی غاندی له پشتیوانیکردنی توندوتیژی بهریتانی دژ به بوهیره کان و هه لويستی غاندی له پشتگیریکردن له سیستمی چینایه تی، هه موو ئەوه ده گه ریننه وه بؤ پالپشتیکردنی ماددی غاندی له لایه ن چینی بورژوازی هیندوسییه وه و ئاواي لیک ده دهنه وه که سهرچاوه ی ماددی ئەوان بوون، هه ربۆیه ده سەلاتیان به سهر بازنه ی بژارده سیاسیه کانیدا هه بوو، به هه رحال ئەم لیکدانه وه یه ش که هه یه، په یوه ندی به ئیمه وه نییه، ئەوه ی مه به ستمانه خودی رووداوه کانه که واقعیین.

یه ک له هه لويسته میشکیووچانه کانی غاندیش ئەوه بوو که بنیاد له سهر بیروباوه ره پروه کییه خورافییه کانی له نه خواردنی گوشتدا؛ خه ریک بوو ژنه که ی له ناو به ریت وه ختیک رپگر ی له پزیشکه که کرد که هیچ به ره مه میکی گوشتی بؤ ژنه نه خو شه که ی غاندی به کاربیت که غاندی خو ی ده لیت:

"له گه ل ئەو پزیشکه دا له سهر ئەم هه واله که پپی دام به هیمنی کۆبوومه وه که وتبووی: هه نديک ئاو گوشتی مانگام به غاندی خاتوونی خیزانت داوه کاتیک به ته له فۆن قسه م له گه ل ده کردی. منیش گوتم: نا، جه نابی پزیشک، من ئەمه به ناپاکی ده زانم..."

له پاشان غاندی به پزیشکه که ده لیت: "من رپگا به خیزانم ناده م که گوشتی پیدریت، یاخود گوشتی مانگا، ته نانه ت ئە گهر ئەم رپلیگر ییه ش به واتای مردنی

(1) Chakrabarty, Social and Political Thought of Mahatma Gandhi, Routledge, 2006, p. 110.

ئهو بیت، مه گهر خوئی ئه وهی بویت."

ئنه که ی غاندیش توانای قسه کردنی نه مابوو، له گه ل ئه وه شدا غاندی چوو
راوێژی بهم خیزانه نه خو شهی کرد، ئه ویش قایل بوو به بوچوونی غاندی که
گوشت نه خوات، جا پزیشکه که به غاندی گوت:

"چهند پیاوێکی دلره قی تۆ! ده بوو شهرم بکهیت له وهی که ئهم باسه ی
له گه لدا بکه ی ته وه که ئهو له م حال ته ته سه خته یدا بوو."^(۱)

له راستیشدا: تو بیژینه وه و نووسراوه تازه کان زۆر روخساری دیکه ی غانديیان
به ده رخستوو که زۆریک له بانگخوازانی مه ده نییه تی مادیی پیاان نه زانیوه، به و
پیه ی که ته نها پشتیان به پهرتووکه نازناوی و به شان و پیا هه لدا نه پرووکارییه کان
به ستوو ه.

مه به ستیش ئه وه یه ئهو بیرو که یه ی که تیوریانه دراوه ته پال غاندی سه باره ت
به «ناتوندوتیژی» بیرو که یه کی خه یال پلاوانه یه که هه یج ده و له تیک ئه مپرو نه له
پوژه ه لات و نه له پوژئاوا کاری پ نا کات که هه رچی ده و له ته پوژئاوایی و
پوژه ه لاتیه کان هه ن پشپهرکی سوپا و چه کیانه، ههروه کوو غاندی خو شه
وازی له ناتوندوتیژی هه نا له و کاتانه دا که به رژه وه ندیی خو ی له گرته به ری
ریگی توندوتیژیدا بینیه وه.

زۆر به کورتی ئه مه به شی که له وینه تاریکه شاراو ه که ی غاندی که له پرووی
ئایه ته کانی جیهادی ناو پهرتووکه که ی پهروه رداردا به رژه ده کری ته وه!

هیوام وایه که له م جیگیانه دا هوشیاریدانمان سه باره ت به وه له یاد نه چیت که
پرو به پروو بوونه وه ی داگیرکار به کوشتاری خه ستوخول و شپه رزه و ده ره به ده رکردنی

(۱) غاندی، "قصه تجاری مع الحقیقه"، ترجمه: منیر البعلبکی، دار العلم للملایین، الطبعة
السادسة، (۱۹۸۱م): (۳۷۴-۳۷۵).

و نه وانه مانای پیشیلکردنی رڼسا ره وشتیه کانی جیهادی شهرعی نین، وهک به ئامانجگرتنی ولاتانی ئیسلامی، یاخود ده سندرڼیزیکردنه سهر فرهیزهی خودا له پاراستنی موعاهده- په یمانپیدراوان و موسته ئمهن- ئاسایشدراوان و نه وانه شی که نیمچه ئاسایشیکیان پیدراوه- شبهه امان، نه مه لادانه له جیهادی شهرعی شهره فمه ندانه که تاقیکیش له فقهیه دیرینی یاخود هاوچه رڅه کان راجیا نه بوون تئیدا سوپاس بو خوا، رڼنوما ییکراویش نه و که سهیه که ده ست به سرجه م قورئانه وه بگریټ و بهش به شی نه کات، جا کار به حوکمی کوشتار و دهر به ده رکردن و راوه دوونان بکات و مافی خوینپاریزراوانیش له موسلمانان و په یمانپیدراوان و ئاسایشدراوان و چمکه ئاسایشدراوانیش بپاریزیت، چونکه خو پاریزی له خوینه کاندان نیشانه ی راستالی و ئایینداریه.

بگره چهند نریکه بوتريت - زانستی ته و اویش له لای خودایه - که ئاره زووبازنی نه مړو رڼگه یان نه بوو ده مدریژی به رانه به به بانگه واز بکه نه مه گهر دوا به دوا ی شوومی سه ریچیکردنی فره مانی خودا له پیشیلکردنی ره و شته رزییه کانی جیهادی شهرعیدا، جا له پاش نه وهی که هاوه لانی بانگخوازی له هیژ و پیگهی خو باندا بوون و گومانیکیش توخنیان نه ده که وت، ئیستا بوونه ته جیی شکلیکردن و چاودیری و زوریکیش له هاوه لانی نار هوا یی و خراپه کاران بویری تانه لیدان و ناشرینکردنیان ههیه، وینه ی نه وهش زور پروده دات که به هو ی تاوانیکی تاکه که سی ئیره و نه و یوه تاقیکردنه وه و ئاشووبی گه و ره بال به سهر ته و او ی خه لکی چاک و پاکیشدا ده کیشیت، جا بو یه کاتیک تیرها و یژان فره مانی خوا یان له جیهاددا شکاند په روه ردگار بیبا وهرانی به سهردا زال کردن که گورزی سهختیان له پیغه مبهری خوا (ﷺ) و گه و ره هاوه لانی شی وه شاند که دانی پیروزی پیشه وهی شکینرا و برینیکی سهختیش له رو خساری درا، دوو نه لقه ی کلاره ئاسنینه که شی چوو نه ناو کولمیه وه، هه روه ک په روه ردگار ده فره رمو ویت: ﴿وَأَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۵۲] «سه ریچیتان

کرد کاتيک نه وهى نيشاندان که هزتان لټيه تى.

له پرووداوى حونه ينيشدا کاتيک تاوانى به خو سه رسامبوون دزهى کرده ناو دلى هه نديک له تاکه کانه وه، موسلمانانى پيگه بهرز و خوار و انيش تاقيرانه وه و زه وييان به و فراوانيهى خو ى لى ته نگيوويه وه، ههروهک ده فهرموويت: ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾ [التوبه: ۲۵] «روژى حونه ينيش کاتيک زورى ژماره تان سه رسامى کردن و فريويدان که چى سوودى پى نه گهيانندن و زه ويتان به و فراوانيهى خو ى لى ته نگيوويه وه.»

سا ئهم کرده لاده رانه که ئاسايشى ولاتانى ئيسلامى کرده ئامانج و ريسا کانى شه ريجه تى له پاراستنى خو پندا به که م گرت، بووه هوکارى شيواندنى جيهادى پابه ند به ره وشته کانى جيهادى شهرعى و به ها به رزه کانييه وه، هه تا وای لى هات که سيک نه بينى ناوى جيهادى له دهم بيته دهره وه له ترسى نه وهى به تو مه تى تيرور په لکيشى ژووره تاريکه کانى بکه ن، بويرى به زور پک خه لکى نه فام و بي پيگه ش دا که گالته به هه نديک له ناوه روکه کانى وه چى بکه ن که هه رگيز پيشتر بويرى نه وه يان نه بوو، ئيدى نه و کردانه له وه زياتر شووم و زهره ر چى بينن؟!

جا ئهمه ريسا يه کى گه ردوونى ليکه وته وه و شوينه واره کانى تاوان و سه ريچيه کانه له سه ر بانگه وازه کان که عه قلى ماددى په ى پى نابات مه گه ر دلپک پر بووييت له دلنبايى و يه قين و يه کلایى به دواها ته په نه ناييه کان، داوا له خواى بالاده ستي به خشنده ده که ين که به ليخوشبوونى فراوانى خو ى له هه موومان خو ش بيت و به وهى نه زانه کانمان ده يکه ن، نه مانبات.

۱۰- بیرۆکه‌ی کوفری سیاسی

هه‌ندیک له زیدهره‌وانی مه‌ده‌نییه‌تی ماددی له میانه‌ی هه‌ولیا‌ندا بۆ لادانی شیوازی په‌یوه‌ندی ئایینی به شارستانییه‌تیه‌وه ده‌لێن: ناکریت ئیمه له‌گه‌ڵ رۆژئاوا‌دا به هه‌مان ئامراز و شیوازی ئایینی که وه‌حی له‌خۆی گرتووه به‌رانبه‌ر به بی‌باوه‌ران مامه‌له‌ بکه‌ین، چونکه واقیعی رۆژئاوایی هاوچه‌رخ له بنه‌ره‌ته‌وه جیاوازه له بی‌باوه‌رانی پێش ئه‌م چه‌رخه، که بی‌باوه‌رانی چه‌رخانی رابردوو به‌ره‌هه‌ستی په‌یامبه‌ریه‌تییه‌کان و بانگه‌وازه‌کانیان به کۆمه‌ڵیک پالنه‌ری په‌تی ئایینییه‌وه ده‌کرد، به‌لام دامه‌زراوه‌ی سیاسی رۆژئاوایی له‌م چه‌رخه‌دا به پالنه‌ری به‌رژه‌وه‌ندخوازانه ده‌جوو‌لێته‌وه و پلان داده‌نیت نه‌ک پالنه‌ری په‌تی ئایینی، جا به پالنه‌ری ئیمپریالی فراوانخوازی هه‌ژموونییه‌وه چاودێری بزواتی ئیسلامی ده‌کات نه‌ک پالنه‌ری بیروباوه‌ری، به واتایه‌کی دیکه ئه‌وه کوفریکی سیاسیه، نه‌ک کوفریکی بیروباوه‌ری.

هه‌ربۆیه؛ هه‌رکات ببین که‌ستیک به زمانیکی ئایینی بیروباوه‌ریانه‌وه له کۆمه‌ڵکوژییه‌کانی رۆژئاوا ده‌دویت، ده‌لێن: ئه‌مانه ململانیی سیاسین، ئایینی تیکه‌ڵ مه‌که‌ن.

به‌وه‌ش واده‌زان که ئه‌م وێنایه لادانی خوێندنه‌وه‌ی ئایینی و مامه‌له‌ی ئایینی له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵگای رۆژئاواییدا له‌سه‌ر بنیاده‌نه‌ریت، وه ئیمه ده‌بیت پالنه‌ری به‌رژه‌وه‌ندخواز به پالنه‌ری به‌رژه‌وه‌ندخوازی وێنه‌ی خۆی وه‌لام بده‌ینه‌وه، نه‌ک به هه‌لوێستی ئایینی یاخود بیروباوه‌ری رووبه‌رووی پالنه‌ری به‌رژه‌وه‌ندیانه بینه‌وه.

له واقعیشدا: سهرچاوه ی گرفت و که لینی ئهم تیزه له ویدا نییه که چوڼ وینای پالنه ره کانی دامه زراوه ی سیاسی هاوچه رخی پوژئاوایی کردووه، به لکوو له و دواها تانه دیدایه که وایان وه هم کردووه له سهر ئهم وینایه بنیاد بنریت! ههروه ها له «حه قیقته تی کوفر» تینه گه یشتوون له ئیسلامدا، بگره زوړکیان واده زانیت که خه ریکه وتووژ له سهر بابه تیکی ناو بازاری گشتیی هزره کان ده کات، پیی نه زانیوه که به بی ئه وه ی هه ست بکات چوووه ته دووکانی ئیرجائه وه.

جا دامه زراوه ی سیاسی پوژئاوایی دامه زراوه یه کی کولونیا لی/داگیرکاریه هیه گومانیک له وه دا نییه، به لام ئایا که سیک که به ره ه لستی ئایین بکات له به رئه وه ی که هه ره شه له به رژه وه ندییه کانی ئه و ده کات ئیتر نابیت ئیمه هه لویتستی ئایینی له هه مبه ر وه ربگرین؟

ئهم وینا شیواوه هه ر له به رته وه له نه زانین به واتاکانی قورئان سه باره ت به پالنه ره کانی بیباوه ران سهرچاوه ی گرتووه که زوړینه ی ئه و بیباوه رانه ی په روه ردگار باسی لئ فهرموون و هه والیانی بو گتیرا وینه ته وه و خه باتکردن دژیانی له سهرمان ته شریح کردووه و ره شی چاره نووسیانی بو ده رختووین؛ ئه سلنه به بیروباوه ری ئایینی په تی پالئراو نه بوون، به لکوو به ره ه لستی په یامبه رییه تییه کان و بانگه وازه کان و شوینکه وتووانی پیخه مبه رانیان ده کرد؛ چونکه ئه وه یان له ئایینه که دا ده بینی که هه ره شه له به رژه وه ندییه دونیاییه کانی ئه وان ده کات، وه ک به رژه وه ندی هه ژموون و سهر کردایه تی، یاخود هه ره شه بوون له سهر سهرچاوه کانی سامانداری، یاخود ده مارگیری بو باوو باپیران، یاخود ئیره یی ره گه زپه رستیانه، یاخود جگه له وانه.

له گه ل هه موو ئه وه شدا قورئان هه لویتستی ئایینی له هه مبه ریان وه رگرتووه سهره رای ئه وه ی ئه وان له بیباوه رپاندا پالئراوی پالنه ری به رژه وه ندی ماددی بوون، بگره هه ر خودی ئه مبه یه کروکی تاقیکردنه وه ی ئایینی نیوان کوفر و

ئیمان، که ده سته لگرتنه له ئاره زووه ګاڼی دنیا و بهر ژوه ونډییه ګاڼی له پیناو
ثابیندا!

هه روه ها ته ماشای رهمزه ګاڼی بیباوه ران بکه له قورئانی پیرؤزدا ئه مه زور
به روونی ده بینی، پروانه فیرعه ون و قاروون و هاوه لانی کیتاب و ئه بوو جه هل و
جگه له وانیش پالنه ریان بو بیباوه ری ته نها پالنه ری ماددی بوون، نه ک پالنه ری
بیروباوه ری په تی.

ته نانه ت له و بابه تانه ی که له و که شه کاریگه رانه به عه لمانییه ت ده ورووژینریت
ئوه یه که ده پرسن: ئایا جه نګاڼی رۆژئاواییه کان له ولاتانی موسلماندا و
ویرانکاریان تییدا جه نګاڼی کی ئایینییه؟ یاخود جه نګی کی سیاسی/ئابووری؟

بنه مای ئه م پرسیاره ش تیگه یشتنی هه له یانه له «حه قیقه تی بیباوه ری»
له شهریه تدا، که واده زانن بیباوه ری ته نها بریتییه له به درؤخستنه وه و
پرواپینه هینانی بیروباوه ری و به س، ئیدی جه نګان دژ به ئیسلام له بهر پالنه ری
به رژه وه ندخوازی ئه مه خو ئایین نییه، به لکوو سیاست و ئابووری و به رژه وه ندی
و ئه وانه یه، ئه مه ش خودی بیدعه ی ئیرجائه، هوکاره که شی وردنه بوونه وه یه له
چیرؤکه ګاڼی بیباوه ران له قورئاندا، پیښه وائین ته یمیییه ئه وه ی پوختکردوه ته وه
که له وه لامدانه وه یدا بو بیدعه ی ئیرجاء له په رتووکي (الإیمان) دا ده فهرمویت:

"به شیوه یه کی گشتی ئه وانه ی که پیڅه مبه رانیاڼ به درؤخستوه ته وه
زانپویانه که حق به وانه و ئه وان راستگوڼ، به لام یان به هوئی ئیره ییانه وه، یان
له بهر ویستنی به رزو بلندی و ده سلات و سه رگه وره یی، یاخود خو شویستنیان
بو ئه و ئایینه ی که پیښتر له سه ری بوون و ئه وه ی که ده ستیان ده که وت له
مه رامی وینه ی پاره و سامان و سه رکر دایه تی و هاوپه یمانییه تی و هاوه لاییه تی
خه لکانیک و جگه له مانه ش؛ له شوینکه وتنی پیڅه مبه راندا وازه ینانیاڼ له هه و
و ویسته خو شویستراوه ګاڼی خو ځیان به دی ده کرد، یاخود پروودانی ئه وه ی که

پټيان ناخوښه و به دليان نييه؛ بويه به درويان ده خستنې وه و دوژمنايه تبيان ده كړدن، ئيدى له دواييدا ده بوونه بياوهر ترينى خه لك، له وڼه نى ئيبليس و فيرعه ون، له گهل ته وه شدا كه ده يانزانى له سهر ناحه قن و پيڅه مبه رانيان له سهر حه قن. هه ربويه بياوهر پان به لگه يه كى راست و دروستيان نه ده هپنايه وه كه تانه بيت به سهر راستگووى پيڅه مبه رانه وه، به لكوو پشتيان به وه ده به ست كه ته وه دژ و پيڅه وانه نى حه ز و سه ليقه يانه وه كه ته وهى به نووحيان گوت: ﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ﴾ [الشعراء: ۱۱۱] «گوتيان ئه رى ئيمه باوهر پي بئين كه تو لات و هه ژار و بئهرز شان شوينت كه وتوون؟» زانراوېشه كه شوينكه وتنى هه ژار و پله نزمان بوى نابيته به لگه نى تانه دان له راستگووى ته وه، به لام پټيان ناخوښ بوو به شدارى ته وان بكهن و تيكه ليان بن، هه روه كه موشرېكانيش له پيڅه مبه ريان (ﷺ) داوا كړد كه لاوازه كان بگه رڼنېته وه و په تېكاته وه په روه ردگارېش ته وه فه رمايشته نى دابه زاند: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ [الأنعام: ۵۲] «ته وانه مه رته نيه و وه دهرمه نى كه به يانان و ئيواران خه ريكى په رستشى په روه ردگارېانن و هه ر ته ويان نياز و مه به سته.» هه روه ها وڼه نى قسه كه نى فيرعه ون: ﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ﴾ [المؤمنون: ۴۷] «ته رى ئيمه باوهر به دوو مروقى وه كه خو مان بئين كه گه له كه شيان كويله و فه رمان به ردارى ئيمه ن؟»، هه روه ها وڼه نى قسه نى موشرېكانى عه رب: ﴿قَالُوا إِنْ تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ تُخْطَفُ مِنْ أَرْضِنَا﴾ [القصص: ۵۷] «خو ته گه ر ئيمه شوين ته و رڼنومايى و حه قه بكه وين كه به تويه، له م زه و بيه نى خو مان به فه تار ده درين.» (الله) يش ده فه رمووېت: ﴿تُؤْمِنُ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا﴾ [القصص: ۵۷] «مه گه ر ئيمه جيگير و ئارام و به ده سه لاتمان نه كړدوون له زه و بيه نى حه رهم و حه رامى هيمن و به ئاسايشدا، كه له هه رچى به روه بوومه به روى ئيمه بويان ده برېت و پټيان ده گات؟» پاشكووى هه مان ئايه ت، هه روه ها وڼه نى قسه كه نى

گه لی شوعه ییب که به شوعه ییبیان گوت: «ئهرئ نوښه کهت فەرمانت پی ده کات که ئیمه دهست له وه هه لښگرین که باوانمان په ره ستوویانه یاخود له مال و سامانی خو ماندا چو و چیمان ده ویت وابکه یین؟» هه روه ها وینه ی قسه ی گشتی ها وه لدانه ران: ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهُتَدُونَ﴾ [الزخرف: ۲۲] «به لکوو گوتیان ئیمه باوانمان له سهر ئایین و ریبازیک دیوه ته وه و ئیمه ش هه ره له سهر جیپ و شوینه واری وان رینومایی وه رده گرین و ده چین.» ئه م شتانه و وینه ی ئه مانه ش هه چیان نابنه به لگه بو تانه دان له راستی و راستگوویی پیغه مبه ران، به لکوو ته نها روونکر دنه وه دانه به وه ی که پیچه وانه ی ویست و هه و و دابونه ریتی ئه وانه؛ هه ربویه ش؛ شوینیان نه که و تن، سه رجه م ئه وانه ش کافر و بیباوه رن.»^(۱)

جا ئه م نمونه قورئانیانه له سه رانی بیباوه ران له قورئاندا، که ئه بولعه بباس ئیبن ته یمییه هه ندیکانی نمایشکرد، ئه وه بو توښه ری بابته ی به ده رده خات که نزیکه بو تریت هه چ بیباوه ریک نییه که له بهر بیروباوه ریکی پوخت و په تی و به س دهست بو بیباوه ری به ریت، بگره نزیکه بیباوه ریک نه بینیته وه که پالئراوی ئاره زوو سوود و به رزه وه ندی سیاسی یاخود ئابووری یاخود جگه له وانه نه بییت، هه روه کو قورئان حال و پالنه ره کانیانی وینا کردوه، جا له تاقه ئایه تیکدا که زورینه ی حاله ته کانی بیباوه رانی له خو گرتوه قورئان پالنه ره دونیاییه کانی بیباوه ران ده خاته روو که ده فهرمو ویت: ﴿إِذْ لَكَ يَا نَهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ [النحل: ۱۰۷] «ئه وه ش له بهر ئه وه ی که ئه وان ژیا نی دونیا یان پیخو شتر بو و هه لئزارد به سهر دوا روژدا و له بهر ئه وه ی که (الله) خه لکانی بیباوه ر رینومایی ناکات.»

جا ئه م ئایه ته مه زنه ئه وه به ده رده خات که ئه سلنه پالنه ری بیباوه ران

(۱) ابن تیمیة، "الإيمان"، تحقيق: الألباني، مكتبة أنس بن مالك، (۱۴۰۰هـ)، (ص ۱۸۰).

دونيایيه، مهرچيش نيهه كه بيروباوه پرى په تى بيت، جا لهم ئايه ته وردبه وه كه چوڼ قورئان بهر ژه وه ندييه دونيا ييه كان به هو كاري بياوهر پيان داده نيت، به راوورديشى بكه بهم هاوچه رخانه كه جهنگى بياوهر پان دژ به ئيسلام له پيتناو بهر ژه وه ندى دونيا يى به شتيكى به دهر له پوليټي ئاييني داده نين!

بنيا د له سره هم وه هممه ش؛ تيبينى نه وه دهر ټ كه بانگخوازانى مه ده نيهه تى ماددى كه سيك كه به مه به ست بياوهر پرى نه كات و نه يه ويټ بيت به بياوهر؛ به بياوهر پرى دانانين! جياوازي ناكهن له نيوان «به مه به ست كردنى كار كه» كه له داخوازيه كاني چه سپانى ته كليف-راسپيرييه، «به مه به ست كردنى كوفر-بياوهر پيه كه» كه نه سلن نه مه يان ده گمهنه و پيچه وانهى واقيعى بياوهر پانه له قورئاندا، هه ريويه ئيبين ته يميه له يه كه له ليكدانه وه چاوگ و نازداره كانيدا ده فهرمويت:

"به گشتيش: ههركه س شتيكى گوت يان كرد كه كوفر بوو، نه وا به وه كافر ده بيت، نه گهر مه به ستيشى نه بيت كه بيت به كافر، چونكه هيچ كه س به مه به ست كوفر ناكات مه گهر چونها و خودا خوى بيهه ويټ." ^(۱)

مه به ستيش نه وه يه كه نه و تيزه ي ده لټ: «جهنگى روژئاوا ييه كان دژ به ئيسلام جهنگانيكى ئاييني نيهه، به لكوو سياسى و ئابووريه» له وينا يه كى هه له وه سه رچاوه ي گرتووه ئه ويش نه وه يه كه بياوهر پرى بيروباوه ريكى پوخت و په تيبه كه پالنه رى سياسى و ئابورى و نه وانهى له پشته وه نه بيت، نه مه ش خودى بيدعه ي ئيرجائه، له هو كاره كاني هم هه له يه ش نه بوونى لپرامانه له چيرو كه كاني بياوهر پان له قورئاندا، له جيگا تايبه ت و ناوازه كاني تو مار كردنى پالنه ره كاني بياوهر پان له قورئاندا نه وه يه كه ئيبين قه ييم له (مفتاح دار

(۱) ابن تيمية، "الصارم المسلول"، تحقيق: الحلواني وزميله، رمادي للنشر، الطبعة الأولى، (۱۴۱۷هـ): (۱/۳۳۹).

السعادة) دا هیناویتی که لهوانه دهفهرموویت: ئیرهیی و لووتبه‌رزى، سەردارى و
 فه‌رمان‌په‌وايى، ئاره‌زوو پاره، خۆش‌ويستنى خێزان و خزمان و خێل، خۆش‌ويستنى
 لانه و نيشتمان، خووگرى و نه‌ريت و شوین و ژینگه‌ی ژيان و پيگه‌يشتن،
 بۆ هه‌ريه‌کيکيشيان چه‌ندين به‌لگه و نموونه ده‌هينيتته‌وه^(١)، که پامان و
 ووردبوونه‌وه له چيروکه‌کانى بيباوه‌ران له قورئاندا پاککه‌ره‌ويه له ئيرجاء.

(١) ابن القيم، "مفتاح دار السعادة"، طبعة المجتمع: (٢٦٥/١ - ٢٧١).

۱۱- هه ژموونی ئالۆزی

زۆریک له لاوانی سه رسام به تیزه کانی بانگخوازانی مه ده نییه تی ماددی کاتیکی سه بارهت به باوه ره قووله کانی له گه لیدا ده چیه وتووێژه وه، ده بینیت که زیاتر شهیدای زمانی گوتار و ئالۆزییه که یه تی هه تا حه قیقه ت و به لگه کانی، هه ژموونی ئالۆزی له سه ر تووێژیکی خوینه ران له راستیدا دیارده یه کی مه عریفی دیرینه که نکۆلی لی ناکریت.

هه ربۆیه؛ ده بینیت هه ندیک له نووسه ران له نووسینیدا مه یلی به لای زمانلوولکردن و قورسکارییه وه یه و خۆی له گه یاندن و ده ستبردنی ساده و راسته وخۆ بۆ واتاکان لاده دات، چونکه وا هه ست ده کات که نمایشکردنی بیرۆکه که له قالبیکی راسته وخۆدا ره ونه قی ده بات، به لام هاویشتنی له ریگی پێچاو پێچه وه خوینه ر سه رسام ده کات و به ئه نجامه که ی قایلی ده کات.

ئه م ده سه ته مۆبۆون و ملنه ویتیه بۆ ئالۆزی له چه ند هۆکارێکه وه سه رچاوه ی گرتووه، له وانه ئه وه ی که هه ندیک خوینه ر راده ست به و ئه نجامانه ده بن چونکه واده زانن که تینه گه یشتن لیی به هۆی ناوازه یی گوتاره که و بالابوونییه تی له ئاست توانا و درکی ئه مان، یاخود هه ندیکیان هه زی به وه یه که به شتیکی له زۆرینه ی خه لک جیا بکریته وه و دیار بیت. هه ربۆیه؛ ده روونی به گوتاری ئالۆز ده گه شیته وه که تاقانه یی که سی بۆ دینیته دی.

پیشه وای ئین ته مییه له (درء التعارض) دا ئاماژه ی به م دیارده یه کردووه که ده فه رموویت:

"به هه مان شیوه ئه و به لگانه شی که وردی و ئالۆزی و شاراوه ییان تیدایه،

له وانه به به که لکی که سیک بیت که دهر وونی له سهر تی فکران له شته ورده کان
 راهاتوه، ههروه ها که سیک که وه رگرتنی زانست لهو ریگه شارا وانه وه که
 زورینه ی خه لک لی تی ناگه ن زیاتر هه ز پیده کات هه تا وه رگرتنی لهو ریگه
 رو وانه وه که جه ماوهر به شداری ده بن له گه لیدا، وینه ی ئه مه ش هه به له خواردن
 و خواردنه وه کان و جلوه برگ و نه ریته کاندای به هو ی ئه وه حه زی سهر دار ی تی به وه
 که له دهر وونه کاندای هه به، جا ئه م ریگا در یژه ئالوزانه که چهند دابه شکاری
 و لیکه وته کاری و بردنی به شیه کان بو ژیر گشتیه کانی تی دایه، له وانه به له م
 پرووه کومه لیک له تو یژه ران و تو و یژکاران که لکی ل ببنن، هه رچه نده جگه
 له وان له هاوه لانی فیه ته ی پاک و پار یزاو و زهینی دروست پیو یستیان پی
 نه بیت، بگره ئه گهر بو ی باس بکری ت له وانه به به یستن لی وه رز بیت و
 به دل لی رابکات، ئامانج به نریکتر و ئاسانتر له وه ده بینیت که پیو یستی به وه
 بیت. (۱)

جا هه ندیک له خو ینه ران به ئالوزکاری راهاتوو نیدی له شیوازی راسته وخو
 زیاتر کار لیک له گه ل ئه ودا ده کهن، هه ندیکیش له خو ینه ران ئالوزکاری
 له بهر ئه وه پیخوشه که گه شانه وه به کی نیو دهر وونی پی ده به خشیت، ههروه ک
 پی شه وای بن ته ی می به له (الر د علی المنطقیین) دا ده فره مو ویت:

"هه ندیک که س هه ن که ئه گهر ئه وه بز انن که زورینه و به گشتی خه لک
 ده یزانن، یا خود ئه وه ی که نازی ره کانیش ده توانن بیزانن؛ نیدی له دلی خو یاندا
 وانا زانن به زانستیک له وان جیا و تای به تی و نه ته وه، جا حه زده کهن که شته
 شاره و و ورد و فره پی شه کی به کان بز انن. " (۲)

له راستیشدا: به رانه به به هه ژموونی ئالوزی و ئالوزکاری ته نها خو ینه ری

(۱) ابن تیمیة، "درء تعارض العقل والنقل"، تحقیق: محمد رشاد سالم: (۸/۸۶).

(۲) ابن تیمیة، "الر د علی المنطقیین"، تحقیق: الکتبی، مؤسسة الریان، (ص ۲۹۹)

خاوه ن که سایه تی لاواز ملکه چ ده کات، به لام خوینه ری متمانه به خوبو؛ پی وایه که ئالوژی و ئالوزکاری گرفت و که لینی که له نووسینه که دا، نه ک لاوازی بیت له خوینه رد، زور به داخیشه وه که هه ژموونی ئالوژی له خاله زور کاریگری تونده کانه به سهر هه ندیک له خوینه رانه وه، به تاییه ت ئه وانه ی که خوین له وه ده پاریزن که پینان بوتری ت تیناگن، جا هاوړایی نیشان ده دات و ده رده بریت له ترسی عه ییدارکردن و لیکه مبوونه وه، ئه وه ش به تاییه ت له ده سته واژه به عه ره بیکراوه کاند ده رده که ویت، یاخود ئه وه ده سته واژانه ی به ده ربرینی سه خت و نه گه یاندنی و اتاکان ده گوازی نه وه، له گه ل ئه وه شدا که ده چیتسه ر ئه وه له زلکرده وه ی ئه وه که سانه ی نمایش و هاورده ی ده کهن.

له حاله تیکی هاوشیوه دا پیشه وایین ته مییه حاله تی ده روونی که سانیک شیده کاته وه که له هه مبه ر هه ژموونی ئالوزیدا ده شکینه وه و ئه وه ش چو ن رووده دات که ده فهرموویت:

"به لام ئه مانه به ئه نقه ست ده ستیان به وشه گه لیکی ناروونی لیکچووه وه گرتووه که له زمانی گه لاند فره واته یه، ئه و جا واته ی وه هاشی ده به نه ژیر که له زمانی گه لاند ئه و واته یانه ی لئ نافامریته وه، له پاشان له یه کیاند او و په یکه رکارییه کی دوو رو دریزیان بو دارشتتووه که هه ندیکی له سهر هه ندیکی وه ستاو و بنیاد نراوه، قسه ی خوشیان گه و ره و زلکر دووه ته وه له دلی ئه وانه دا که لئی تینه گه یشتوون و تیناگن، بیشک وردی و ئالوزیه کیشی تیدایه به هو ی وشه هاو به ش و واته لیکچووه کانی وه، جا وه ختیک قوتابی له گه لیا ندا چوو و توو یژه وه و شتانیکیان گوت که فیتره تی ئه و ره تیبکاته وه و ئه ویش ره خنه یان لئ بگری ت، ئه و کات پی ده لئ تۆ له م شتانه تیناگه ی ت، ئه مه بو تۆ نابیت، جا ئه و ده مارگیری و خو پاریزییه ی له ده روونه کاند هیه واده کات که خو یراده سته ئه و شتانه بکات بهر له وه ی له لاشی بچه سیپیت و روونی ته وه، هه روه ها ده ست له ره خنه لیگری ته هه لگری ت له ترسی ئه وه ی که نا زیری و بی زانستی و ده به نگی

بەدەنەپال»^(١)

ئەم تۆمار و دەستنیشانکارییە ئیبن تەیمییه سەبارەت بەوێی کە فەیلەسووفەکان هەژموونی ئالۆزی لەسەر دەروونەکان بەکاردێن بەشیوەیەک کە هانی دەستەمۆبوونیان بدات؛ لەوپەڕی مەترسیداریدایە لێرەدا و لەم بابەتە ئیمەدا، جائەم دەقە تەیمییه وەدەرخستنیکی سەرسوڕهێنەری تەکنیکەکانی فەیلەسووفانە لە بەلپیکیشانی هەژموونی هزری خۆیان، وەکوو پۆژی نیوهرۆش ئەم حالەتە دەروونییەمان دیوێ. چەند لاوی شەیدای رۆشنییری خۆیندەوێ ناو پەرتووکی فەلسەفییە بەعەرەبیکراوەکان هەبوون و و لووتیان تەقیوێ بە لووتی دەستەواژەگەلیکی ئالۆسکاو و هەزار واتا و ئەگەریی یاخود خۆد پیناسەیی، واتە: نووسەر خۆی لەسکەیی داوێ بەر لەوێ لەپیشدا پیناسەیی بکات، یاخود خرخال و بازەیی خواجەکانی^(٢) پێدا هەلۆاسیوێ؛ جا شەرمی کردووی لەوێ کە لەم دەقە سەرسوورپێانە تیناگات، ئیدی هاوڕایەتی لەسەر ئەنجام و لیکەوتەکانی دەرپریوێ، بەلکوو شیوێی خۆشی دەگۆرێت بە شیوێ و رەفتاری خۆینەرانی ئەم پەرتووکانە، تاکوو نافامی نەدەنەپالی!

بگرە بپروا دەکەیت کە هەندیک لەو لاوانە لەوانەییە باوێر بە زەندەقەش بێنیت تەنھا بۆ خۆرازانەنەوێ و هاوشتیوێچوون و هاوئاوازی لەگەڵ ئەم توێژەدا بەهۆی شکانەوێ لە هەمبەر گیفەیی ناروونی و ناچیزەیی دەستەواژەیی و ناوی کەسایەتیە بێگانە رۆژئاواییەکانیاندا، رێک ئەمەیی کە ئەبوو حامیدی غەزالی باسی لێ دەکات، کە وەختیک ئەبوو حامید مامەلەیی دەکرد لەگەڵ

(١) ابن تیمیة، "درء تعارض العقل والنقل"، تحقیق: محمد رشاد سالم: (١/٢٩٥).

(٢) خواجە دەستەواژەییکی یەک دوو سەدەیی رابردوو بە کەسانی ناعەرەب و نارۆژەلاتی و تراوێ وەک رۆژەلاتناسان کە هاتوونەتە ئەم ناوچانە کە عەرەب و رۆژەلاتی بە گەورەیان سەیرکردوون و پێیان سەرسام بوون.

توږټیکي چاخی خوۍ له سه رسامبووان به فلهسه فله به جوړیک که گه یاندبوونیه دژبه ریکردنی شهریه ت، تبیینی نه وهی کرد که درکیان به حه قیقه تی نه و بیرۆکه فلهسه فیانه نه کردوه، به لکوو نه و په پری نه وه بوو که سه رسامی نه و ناوه زهرق و به رقه فلهسه فیانه بوو بوون، جا نه و هزارنه هه لده گرن تاکوو شووناسیک له وانه وه و هر بگرن که نه بوو حامید ده فله رموویت:

"چونکه من خه لکانیکم دیوه که خوۍان به گرنګ و تایبه تر زانیوه له هاو ته مه نانی خوۍان، فرمانه په رستشیه کانی ئیسلامیان په تکر دووه ته وه و ده ست لیبه رداوه، سه رچاوهی نه و کوفره شیان نه وه بووه که چهند ناویکی زله یان بیستووه، له چه شنی سوقرات و بوقرات و نه فلاتون و نه رستوتالیس، هه روه ها درژدووانی کومه لانتیک له شوینکه و تووانی نه وانه له تاریفدانی ژیری و بیرتیزی و زانستدروستیان، هه روا و توویانه که نه وانه له گه ل سه نګینی عه قل و ناوه زیشیان هیشتا باوه پریان به شهریه ته کان نه بووه، جا کاتیک نه مانیش نه وه یان بیست، خوۍان به باوه رهینان به کوفر پرازنده وه، جا چ پله یه ک له جیهانه کهی خوادا سووک و رسواتره له پله ی که سانیک که تنها وه ک لاساییکاری خوۍان به ده سته ردان له حه ق ده رازیننه وه، ته نانه ت عه وامیکي ده به نګ و گیتیش به دووره له ئاپرووچوونی نه م فه تاره یه ی نه مان، چونکه نه وه له سروشت و ره وشتیدا نییه که به خوچوواندن به گومرایانه وه خوۍ به زیره ک نیشاندات."^(۱)

جا نه م ده ربړنه ی نه بوو حامید: "جا به باوه رهینان به کوفر خوۍان پرازنده وه" یه ک له سه رچاوهی ناوازه ی گوفتاره کانیه تی (په حمه تی خواۍ لی بیت)، که نه ویش ئامازه به چه مکیکي ده روونی ده دات که بریتیه له "خوړازنده وه به بوونه زه ندیق" یاخود "خوړازنده وه به گومرایي" له لای هه ندیک له به زیو و

(۱) الغزالي، "تهافت الفلاسفة"، تحقیق: أحمد شمس الدین، دار الکتب العلمیه، الطبعة الثانیة، (۱۴۲۴هـ)، (ص ۶۱ - ص ۴۲) مختصراً.

سەرکزان، بە گومانی ئەوەی کە ئەگەر خۆیان بە فەیلەسووفیکی بیاوهر بچوینن
لە رەفتاریدا، وەک ئەوە وایە لە پێگەی زیرەکی و توانا تیۆریسازییەکانیدا
بەشداری بووبن! یاخود ئەگەر خۆیان بە کۆمەلگا پوژئاواییەکان بچوینن لە
رەوشتی نزم و لادەریاندا، وەک ئەوە وایە کە لە پێگەی زانستە مەدەنییە
ماددیە پێشکەوتوووەکانیاندا بەشداریان بووبن!

وادیارە ئەم حالەتە دەروونیەش لە کرۆکی ناوەکیدا جوړیکە لە بەندایەتی
شاراوە؛ چونکە دەبینین کە شوێنکەوتوووانی پادشا و سەرۆک و دەولەمەندەکان
خۆیان پێ دەچوینن بە گومانی ئەوەی کە بەرگ و پرواڵەتیان بەشیکە لە ھێز
و ھەژموونیان.

ئەم شکانەوہیەش کە بۆ شەیدای پۆشنیری پروودەدات لە ھەمبەر
ھەژموونی ئالۆزیدا، ھۆکارەکی وەھمکردنی ئەوەیە کە ئالۆزی لیکەوتە
قوولییە، ئەمەش زۆرجار راست نییە، گرنگیشە شەیدای پۆشنیری و ھزر
بزانییە کە ئالۆزی زۆرجار «ستراتیژیەتیک نووسینیە» لە ھونەری پیکھێناندا،
کە قورسکردنی دەق لەسەر خۆینەر و سازاندنی لە شێوہیەکی داخراودا،
مەبەست لێی ترساندنی خۆینەر و وروژاندنی ترس و سامە لە دلیدا.

زۆریک لە بیریارە پوژئاواییەکان قسەیان سەبارەت بەم حالەتی ئالۆزییە لە
نووسینی فەلسەفی و ھزریدا کردووە، ھەندیکیش نموونە نمایش دەکەین.

لە تیبینییەکی بەناوبانگیدا فەیلەسووفی ئەمریکی ھاوچەرخی «جۆن سیرل»
تانە دەدات لە «ئالۆزی بەئەنقەست»ی فەیلەسووفی فەرەنسی جاک دریدا،
کە «سیرل» دەلێت:

"یەک لە جارەکان «میشیل فوکۆ» شیوازی دریدا لە نووسیندا بەو لەقەلم
دەدات کە خەریکی «تیرۆری ئالۆزییە»، چونکە دەقی «دریدا» بەشێوہیەکی زۆر
ئالۆز نووسراوە ھەتا ئاستیک کە ناتوانیت راست و پێک بزانییە بیرۆکەکی

چییە؟ بەھۆی ئەوەوە ئالۆزە، لەپاش ئەوەش ئەگەر کەسێک بیهۆیت پەخە دەقەکە بگریت، «دریدا» پێی دەلێت: "تۆ ھەلە لە من تێگەشتوویت، تۆ گەمزە و بێئاگیت." بەو ھۆیەوە ئەو تیرۆرە.^(۱)

دەتوانین لێرەدا چەند ئەنجامێک ھەڵنەجین: یەکەم ئەوەی کە خۆینەرانیکی پسپۆر لە ھزری پۆژئاوایدا، لەوێنە «فۆکۆ و سێرل»، دەقی «دریدا» بە ئالۆز دادەنێن، نەک خۆینەرێکی عەرەبی ناشارەزا، دووھمیش ئەوەی کە ئەوان پێشیان وایە کە ئەم ئالۆزییە بەئەنقەستە، نەک ئالۆزییە ک بێت کە پێدراوە بابەتیەکانی بیروکەکە لە تەختی نمایشدا سەپاندبێتێن، ھەرۆھا ئەوەش کە ئەم ئالۆزییە ئامانج لێی بەزۆر دەستەمۆکردنی خۆینەرە، ھەربۆیە ئەم دەستەواژە زیرەکانەیان بۆ داناو «تیرۆری ئالۆزی».

لەو کەسایەتیانەش کە لە کەسی ئالۆزی و ناروونیدا زۆر پەخە لە ھەلەسووفەکان گرتوو ھەلەسووفی ئینگلیزی «برتراند راسل» (ک: ۱۹۷۰ز) لەوانە بەنموونە ئەوەی کە لەبارە «ھیگل» ھە دەلێت: "ئەگەر بەدوای پێناسەیکدا بگەرێین بۆ بیروکە پەھەلە ھیگل، بە جۆریکی وەھا ئالۆز بەرچاومان دەکەوێت کە ئیدی ھیچ کەلکی لێنەبینرێت."^(۲)

بەلکوو راسل وای دەبینێت کە بۆلەنەبوونەوێ ھەلەسەفە ھیگل لە ھەنەسادا بەھۆی ئالۆزی نووسینیەتی بە ھەنەرە ئەلمانییەکە بە شێوازی کە رێگری لە ھەرگێرانی بەئاسانی دەکات بۆ ھەنەسی، ھەرۆک راسل دەلێت: "وہکوو ھەنەساش بەگشتی ھەر بە ناسازی مایەو ھەوێ کە کاریگەریت بە ھەلەسەفە ھیگل، لەوانەشە ھۆکاری ئەو ئالۆزی توندی دەقە ھەنەرەکە

(1) Searl, The word turned upside down, NYRB, October 1983, 27.

(2) برتراند راسل، "حکمة الغرب"، ترجمة: فؤاد زکریا، دار عالم المعرفة، (۱۹۸۳م): (۲/۱۳۲).

بیت، که پریگری ده کات له ده رپرینی به زمانیکې فهره نسی روښن و فامکړاو".^(۱)

ديسان راسل له باره ی «هوايتهيد» هوه ده لیت:

"زورجاریش ده بینین نووسینه کانی «هوايتهيد» سهر به سالانی دوايي ژيانیه تی که زور نالوز و سهخت تیگه یشتن".^(۲)

هه رکه سیکیش که مترین ناگایه کی له فلسفه فهی روژئاوایی هه بیت، ده زانیت که «هایدگر» له ناو نهو چینه دا پولین ده کریت که ده کریت ناوی لی بریت، چینی ته ماوی ته واو که توندترین ده قه فلسفه فییه کانی له نالوزی به نه نقه ست و زور له خوکاریدا، نه سلن هه تا ئاستی ده رچوون له ریسا کانی زمانیش، ته نانهت برتراند راسل ده لیت:

"له واقعیدا فلسفه فهی «هیدگر» که ده سته واژه گه لیکي نه وپه ر ناموی به کاره یناوه، که به نالوزی زور توند ده ناسرینه وه، بگره مروف ده توانیت بلیت که زمان له ویدا به یی ریسا ده روات".^(۳)

نهم وه همه مه ترسیداره به ربلاوه ش که په یوه نندیه کی نااگایانه له نیوان «نالوزی» و «قولی» دا ده به ستیت ته نها خوینه ری عه رب درکی پی نه کردوه، به لکوو میژوونووسه شاره زا کانی هزری روژئاواییش تیبینیان داوه، به جوړیک که چون ما کوری له میژوونووسینیدا بو وجودیه ت ده لیت:

"بیرکړدنه وهی که سی وجودی مه ترسیه کی هه میشه یی له سهره که بگوریت بو هزریکی نارپکخراو که کاردانه وه و قایلیتی تاییه ت و که سی جیگه ی

(۱) رسل، "حکمة الغرب"، مصدر سابق: (۲/۱۳۰).

(۲) رسل، "حکمة الغرب"، مصدر سابق: (۲/۲۱۰).

(۳) رسل، "حکمة الغرب"، مصدر سابق: (۲/۲۲۰).

به لگه ی تیدا بگر نه وه و ئالۆزی به و چاوه وه ته ماشا بکریت که قوولییتییه." (١)

ماکوریش قسه ی له باره ی ئهم وه همه وه نه کردووه، مه به ستم وه همکردنی نه وه ی که ئالۆزی قوولییتییه، هه تا نه وه ی که خۆی له نووسینه کانی فه یله سووفانی و جوودییه تدا ههستی پێ کردووه که نه و میژوونووسی و جوودییه ته و شاره زایه تی، ئاماژه شی به مه ترسیداری ئهم وه همه کردووه.

دیسان «راسلش» ئاماژه ی به م په یوه ندیه وه همیه ی نیتوان قوولی و ئالۆزی کردووه، که ده لیت:

"بریکی قورس و وشک و ناوېوش له نووسینه فه لسه فییه کان! بگره له حاله تانیککی دیاریکراودا شتیککی وه ک لاساییکاری چه سپاو ده بینین که واداده نیت نووسینه فه لسه فییه کان ده بیت ئالۆز و ئالۆزکراو بن له شیوازیندا، تاکوو قوول بن، نه مه ش زۆر جیی داخه." (٢)

ئهم گه واهیدانه له لایه ن فه یله سووفیکه وه به قه باره ی بێتراند راسل له وه پهری گرنگیدایه که ره خنه له که سیککی دیاریکراو ناگریت، ره خنه له قوتابخانه یه کی دیاریکراو ناگریت، به لکوو پرپاره که به رزده کاته وه بۆ ئاستی ته وایی بازنه ی فه لسه فی، هه روه ها ئاماژه به بوونی «لاساییکارییه کی چه سپاو» له فه لسه فه دا ده دات که ئالۆزی شیواز له گه ل قوولی واتادا پیک ده به ستیتته وه!

له راستیشدا: ئهم پیکبه ستنه وه یه له وه پهری ساویلکه یه تیدایه، نه ویش به رپرسه له تیک ئالۆسکاوی زمانه وانی له ده قی فه لسه فی رۆژئاوایی و ملیتی (٣) به نه نقه ست له زۆریک له نووسینه هزرییه کاند.

(١) ماکوری، "الوجودیه"، ترجمه: إمام عبد الفتاح إمام، دار عالم المعرفة، (١٩٨٢م)، (ص ١٦١).

(٢) رسل، "حکمة الغرب"، مصدر سابق: (١/٨٩).

(٣) ملیتی: وه ک لاستیکیتی [مه تانیتی]

له‌وانه‌شه خوینەر پرسیاریکی بۆ دروست بیت که ناوه‌رۆکه‌که‌ی ئه‌مه بیت که: له‌وانه‌یه ئه‌م فه‌یله‌سووفه یاخود ئه‌و فه‌یله‌سووفه به‌ئهنقه‌ست ئالۆزی نه‌کات، به‌لکوو ئه‌وه هه‌ر شیوازی نووسینی خۆی بیت؟ له‌راستیدا: ئه‌وه‌ی که ده‌ست ئه‌نقه‌ستی لێره‌دا ئاشکرا ده‌کات ئه‌وه‌یه که ئه‌و فه‌یله‌سووفانه له‌ وتووێژه‌کانی ناو راگه‌یانندنا جاربه‌جار ئه‌و ته‌ماویکردن و ملّیتیانیه‌یان بیرده‌چیتته‌وه به‌هۆی که‌شی راسته‌وخۆیه‌تی له‌ وتووێژی ناو راگه‌یاننده‌کاندا، «جۆن سترۆک» ی ره‌خنه‌گر درکی به‌وه کردووه که ده‌لّیت:

«فۆکۆ و دریدا» پله‌ی سه‌ختیه‌تیاں له‌سه‌روو پله‌ی سه‌ختیه‌تی «بارت» هه‌یه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که هه‌ردووکیشیان توانای گه‌فتوگۆی راسته‌وخۆیان هه‌یه که لایه‌نێکی رۆژنامه‌یی له‌ نووسینه‌کانی فۆکۆدا هه‌یه که له‌ ساتگه‌لێکی ده‌گمهندا ده‌توانیت زۆر ته‌واو لێی تیبگه‌یت.»^(۱)

هه‌ندیک له‌ نووسه‌رانیش پێیان وایه ئالۆزی له‌ نووسینه‌ هه‌زری و فه‌لسه‌فیه‌کاندا فرمانێکی دیکه‌ی هه‌یه، ئه‌ویش شارنده‌وه‌ی که‌لێنه‌کانه ئه‌گه‌ر هاتوو نووسه‌ر که‌وته ته‌نگانه‌ی لاوازی به‌لگه‌وه، جا له‌ ناوچه‌ فشوڵه‌کانی په‌رتووکه‌که‌دا فه‌یله‌سووف په‌نا ده‌باته به‌ر وشه‌ی گشتی ناروون و ئالۆز تاکوو چاوی ره‌خنه‌گرانه‌ی خوینەر راوی نه‌کات، ره‌خنه‌گریش ناتوانیت ئه‌وه بچه‌سپینیت که نووسه‌ر مه‌به‌ستیه‌تی تاکوو له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌وه دادگایی بکات، له‌وانه‌شی که ئه‌م لێکدانه‌وه‌یان بۆ ئالۆزی هه‌یه، مامۆستای ئه‌مریکی فه‌لسه‌فه «سترۆمبیرگ» ه (ک: ۲۰۰۴ ز)، که پسیپۆره له‌ میژووی هه‌زری ئه‌ورووپیدا، به‌نموونه که ده‌لّیت:

"پروونه که زانیاری مارکس له‌سه‌ر میژووی هه‌ز و کرداری مروّیی زۆر له‌وه

(۱) سترۆک (محرر)، «البنيوية وما بعدها»، ترجمة: محمد عصفور، دار عالم المعرفة،

(۱۹۹۶م)، (ص ۲۱)

که متره که پالپشتی گشتگیری به بویانه کانی بکات، هه ربویه پیچی کردووه ته وه
 بو به کارهینانی زمانیکی ئالۆز، به مهرامی شاردنه وهی هه ندیک گرفت یاخود
 که یسی قورس.^(۱)

له نموونهی ئەم شوینانه شدا خوینهری عهره بی نه گبهت دیت و وا وه هم
 ده کات که ئالۆزی لووتکهی قوولیه، له کاتیکدا که ئه وه پهری ته نکى و پرووکارییه که
 که په رده پۆشکراوه به ئالۆزی!

له راستیشدا: ئەم تۆمه تبارکردنه به ربلاوه له پۆشنیری پۆژئاوایدا، بیریری
 ئوستراالی «پیتەر سینگەر» هه ندیک له م هه لۆیستانه ی بوخت کردووه ته وه
 که پسپۆری فلهسه فهی ره وشته کانه، له ویدا که ده لیت: "هه ندیک هیگل
 به وه تۆمه تبارده که ن که قۆلپر (ده جال)یکه که بیروکه بۆشه کان به ده برپینی
 به نه نقه ست ئالۆز په رده پۆش ده کات به ئامانجی هه ندیک قوول نیشان دانیان."^(۲)

هه رچه نده سینگەر هاویرایی له سه ر ئەم هه لسه نگاندنه ده رنا بریت، به لام ئەو
 ده قه هه ندیک له هه لۆیسته به ربلاوه کانی ناو پۆشنیری پۆژئاوایی له هه مبه ر
 دیارده ی ئالۆزی فلهسه فی به ده رده خات، ئەم بره ش به سه که په یوه ندی به
 ئیمه وه هه بی، ئیدی تۆمه تبارکردنی هیگل به وهی که قۆلپر و درۆنه (دجال-
 Charlatan)، بیگومان دیاره که سینگەر ئاماژه به شۆپنهاوهر ده کات، ئەوه که
 هیگل به ده جالییه تی تۆمه تبار ده کات، هه رچه نده سینگەر به راشکاوی نایلیت،
 به لام به هه ر حال تۆمه تیکی به ناوبانگه، ئیدی به ناوبانگییه تی خوی بیپۆیسته
 له راشکاوانه ئاماژه دان به سه رچاوه که ی.

بایه تیوون و ویزدانپهروه ریش ئەوه مان لی ده خوازن که دان به جیاوازییه تی

(۱) سترومبج، "تاریخ الفكر الأوروبي"، ترجمة: الشيباني، دار القارئ العربي، الطبعة الثالثة،
 (۱۹۹۴م)، (ص ۴۶).

(2) Singer, 'Hegel' in: The Philosophers: Introducing Great Western Thinkers,
 Honderich (ed.) Oxford University Press, 2001, p. 132.

ئالۆزی و ناروونی و ملیتی لەنیوان دەقە فەلسەفیەکاندا بنیین، بەلکوو لەنیوان ھەریمەکانی فەلسەفە و شارەکانی ھزریشدا، بە نموونە، میژوونووسانی ھزری ئەورووپی ناکوکیان لەو ھەدا نییە کە کەشی فەلسەفی ئەلمانی زیاتر لە گەمەیی ئالۆزی و ناروونی و تەماویکردن و ویلکاریدا تێوگەلاو، تەنانەت «دیۆرانتی» میژوونووس دەلێت: "ناروونی و ئالۆسکاوی بوونەتە مۆدەیی باو لە نووسینی ئەلمانیدا."^(١)

بیرتراند راسلێش ھاوشیوەیەکی ئەم تێبینییە دەھاوێت کە دەلێت: "تۆیژینەو ھەمە کە سارتەر بەناوی «وجود و عەدەم-ھەبوون و نەبوون» کە پەرتووکیەکە تەواو لەسەر شیوازی ئەلمانی پۆشتوو لە نووسیندا، لەلایەنی ئالۆزی شیعری و نامۆیی واژەییەو."^(٢)

میژوونووسی ئەمریکی ھزرەکانیش «کرین برینتۆن» کە خاوەنی تێزە بەناوبانگە کە یە لەسەر توێکاری شۆرش؛ لە پەرتووکیکی دیکەیدا لەسەر میژوو ھزری پۆژئاوایی دەلێت: «ئەو سیفەتانە کە کانت ھەبەتی لە ئالۆزی و درێژەپێدانیکی بیتام کە سیفەتانیکی ئەلمانیین...»^(٣)

لە سەرەتای نەو ھەدەکانیشدا مامۆستای بەریتانی فەلسەفە «باری سمیث» کە تۆیژەریکی فرەپسپۆرییە، کارتیکی سەرنجراکێشی لەم بوارەدا پێشکەشکرد کە تێیدا رایەکی بەربلاوی -و ھەک ئەو بانگەشەیدەکات- ناو فەیلەسووفە ئەنگلۆسەکسۆنییەکانی تێدا خستوو ھەر ھەروە کە فەلسەفەیی ئەلمانی ئەسلەن «و ھەرگێرانی مومکین نییە -رپی تیناچیت-» (Untranstable)، ھەر ھەک «باری سمیث» دەلێت: "دەقەکانی فەلسەفەیی ئەلمانی، ئیدی کلاسیکی یاخود

(١) دیورانت، "قصة الحضارة"، ترجمة: فؤاد أندراوس، دار الجیل: (٤١/٢٣٧).

(٢) رسل، "حکمة الغرب"، مصدر سابق: (٢/٢٢٢).

(٣) برینتۆن، "تشکیل العقل الحديث"، دار العين، الطبعة الأولى، (٢٠٠١م)، (١٦٨).

هاوچه رخه کانیان، وادیاره که توانای وهرگپړانی نییه به واتای ورد، به هووی ئالوژی شیوازه که یه وه.^(۱)

د یسان توپژهر هم برپاره ی به سهر فیهله سووفه فیهله نسویه کاریگه ره کانیان به شیوازه کانی فیهله فیهله ئه لمانیدا داوه، له وانیش ناوی «تالتوسیر و دریدا و لیوتارد» دینیت، توپژهر سکالای زوریک له فیهله سووفه ئینگلیز زمانه کان باس لیوه ده کات سه باره ت به لاواری کوالیتی وهرگپړانه به رده سته کان له ئه لمانیه وه، هه روه ها توپژهر ئامازه به وه ده دات که فیهله سووفه ئه لمانیه کان بیرۆکه ئالوژه کان له یه ک پرسته ی زور دوو رود ریژدا چرده که نه وه، جا کاتیک بو ئینگلیزی وهرده گیر دریت توانای خویندنه وه ی له خوینه ردا نییه به زمانی ئینگلیزی به هووی جیاواری پیوه ره کانی پیکه پینانی پرسته وه له دوو زمانه که دا! هه روه ک له گرنگترین به ربه سته کانی سهر پیکای ئیمکانی وهرگپړانی په رتووه فیهله فیهله ئه لمانیه کان - به پیتی رای توپژهر - بریتیه له: به کاره پینانی زمانی شیعری (poetic language) له لایه ن هه ندیک له فیهله سووفه ئه لمانیه کانه وه که زمانیکی ده رگا له سه رپشت و کراوه یه بو ئه گره واتاییه کان، جا ئه گهر شاعیر خویشی له سه ری قورسییت هونراوه که ی بکات به په خشان هه ر له ناو زمانه که ی خویدا! ئیدی ئه سلن گوپینی زمانیکی شیعری بو زمانیکی دیکه ی جیاواز چون ده کړیت؟!

گرنگیسه جه خت له وه بکړیته وه که توپژهر مه به سستی له ئه سته می وهرگپړان نییه به هووی دیارده ی (بوشایی فیهله نگی - الفجوة المعجمية) و له نیتوان زمانه کاندای که دیارده یه کی ناسراو و جئ توپژینه وه ی زمانه وانیه، به لکوو به هووی ئالوژی شیوازی و زمانی شیعری ناو فیهله فیهله ئه لمانیه وه وه ک پیشت باسکرا.

«باری سمیت» ئه وه ش ده گوازیته وه که فیهله سووفه ئه لمانیه کان

(1) Smith, German Philosophy: Language and style, Topic 1991) 10), p. 161-155.

به حالیک گه یشتوون که نهک ته نها به ژور ئالوزکاری بکه، به لکوو گوتاری
فلسه فی پروونیش به کم و سووک ده گرن، ههروهک باری سمیت ده لیت:
"هیوم پیداگران هه ولی داوه که به شیوازیکی میلی ساده بنووسیت، بهو
هویه شهوه فیهله سووفه ئه لمانیه کان پشتگوویان خستووه، چونکه وهک
گوتاریکی پرووکاری و تنک و رۆژنامه گهریانه لیان روانیوه." (۱)

له کو تایی کارته که شیدا باری سمیتی توژهر لیکدانه وهیه کی سیاسی بو
ئهم دیاردهیه پیشکهش دهکات، ئه ویش ئه وهیه که فلسه فه ی ئه لمانی
به رهه میکی ئه کادیمی یاخود به رهه می زانکو کانه، له کاتیکدا فلسه فه له
ئینگلته را و فهره نسا به رهه می به رهه لستکاریکردنی خو نیشاندانی زانکووی بوو.

به هه رحال ئه مهش لیکدانه وهی توژهر خو به تی، ئیمه ناتوانین جهخت له م
لیکدانه وهیه بکهینه وه یاخود ره تی بکهینه وه؛ چونکه پپووستی به پشکینینیکی
بابه تی بو پیدراوه میژووویه کان ههیه، ههروه ها ئهم تیزه ئه گهریش خزمهت
بهو بانگه شهیه بکات که ئیمه له م به شه دا نمایشی ده کهین، به لام بابه تیوون
ئه وه ده خوازیت ئاماژه به په راویزه کانی هه لاوساندن له تیزه که دا بکهین.
هه ربویه؛ ئه گهر له په راویزه کانی زیده رهوی ناو ئهم تیزه ده ربازبین، ئه وکات
وهک گه واهیه که بو که یسی جینگه باسی ئیره مان هه ر ده می نیته وه، که ئه ویش
قهیرانی ئالوزیه له گوتاری فلسه فی رۆژئاوا ییدا که کاریگه ره به رۆحی شیوازی
فلسه فه ی ملی ئه لمانی به تایبهت، هه تا ئاستی سه رگه ردان بوون له دیاریکردنی
مه بهستی و گواسته نه وهیدا بو زمانه ئه ورووپیه کانی دیکه، چ جای زمانی عه ره بی.

به هوی ئهم ئالوزیه شه وه له ده قه فلسه فیه کاندای گرفت و گرتی «په رشبوونی
واتا» تییدا سه ری هه لدا که ناتوانریت مه بهستی لئ ده ستنیشان بکریت،
ئه وهی که ده کریت ناوی لیبنریت قهیرانی «به گه ردیله بوونی واتابه خشی»، زانی

[1] Smith, German Philosophy: Language and style, Topic 1991) 10), p. 161-155.

فیزیایی و گهر دووناسی ئینگلیزی به ناوبانگ «جیمس جینز» (ک ۱۹۴۶م) له باره ی
نموونه یه کی زوړ نازک و پیکه نیناوی ئهم گریه وه دواوه، بهو بونه یه شه وه بلین
که «جیمس جینز» که سایه تیه کی په راویزی نییه له مه عریفه ی روظنناواییدا،
به لکوو ئهو زانایه یه که یاسای فیزیایی «یاسایرایی - جینز» (Jeans law
- Rayleigh) پښ ناونراوه که تیوریکه په یوه ندی به سهره لډانی ئه سستیره کانه وه
هه یه، هه روه ها «بارسته ی جینز» (Jeans mass) ی به ناوی ئه وه وه نراوه
که که مترین ئاستی بارسته یه کی هه وری گازی دهنوینت که له دهر ئه نجامی
چوونه وه یه کی ئه سستیره یه کی نوئ بیته بوونه وه، هه روه ها چالکی مانگی (lunar
crater) که له سهر رووی مانگ دوزرایه وه به ناوی ئه وه وه ناونرا (چالی جینز)،
هه روه ها چالکی مه ریخیش (Martin crater) که له سهر رووی هه ساره ی
مه ریخ دوزرایه وه دیسان به ناوی ئه وه وه ناونرا. داهینانی تایبه تی زوړیشی له
بازنه ی فیزیا و گهر دووناسیدا هه یه، گرنګ ئه وه یه جیمس جینز نمونه یه کی
سهرنچراکیش بو گریی به ره لډابوونی واتا له ده قه فله سه فییه کاند دینیته وه که
ده لیت:

"له وانه یه به هانه یه ک بو ئاراسته کردنی ئهم پرسپاره هه بیت که ئایا کانت خو ی
له خو ی تیگه یشته وه؟! که له پاش شانزه سال له بلاو کردنه وه ی «ره خنه له عه قلی
په تی» پرهنسپه کانی کانت په شیویه کی توندی له ئه لمانیادا هه لایساندبوو...،
له و واده یه شدا پرسپار له کانت کرا که کامیک له لیکد ره وه کانی شایسته و
شاره زاترن به واتای مه به ست، له وه لاما ئماژهی به پیاوکی دیاریکراو کرد
که ناوی «شولتز» بوو که لیکدانه وه یه کی پرهنسپیی دانابوو که ته ناته به شه
ئاسانه کانی فله سه فه ی کانتی ئالوز کردبوو، له فراوانگیری و دریزه پیدانکی
ماندوو که ردا، له کاتیکدا به شه سه خته کانی سړیووه، له گهل دانانی هه ندیک
له و دهر برپانه ی که دیار بوو هه لهن، بهم شیویه کیشه ی دوزینه وه ی واتای
نووسینه کانی کانت هه تا ئه مړو به بی چاره سهر مایه وه، «جیمس وارد» یش

پیمان دەلێت کە لە ماوەی نێوان (١٨٦٥ز) بۆ (١٨٧٨ز) بەلایەنی کەمەوێشەش
شیوازی جیاوازی فەلسەفەیی کانت ھەبوو. ^(١)

بەم شێوەیە شروۆقەکارانی کانت لە بێنەوبەر دەدا مانەو بەھۆی تەماویبوونی
زمانەوانی و ئالۆزی بەئەنقەستی شیوازەکە، تەنھا لە ھەژدە سالییدا شەش
شیوازی جیاواز بۆ فەلسەفەکە دەرکەوتن!

ئەم ئالۆزییە کانت خۆشی نایشارتەو، بەلکوو ئاشکرا نواندووێت،
چەندەھا ئامازە پەرش و بلاویشی ھاویشتوو سەبارەت بە گەرنگی نەدانی
بە روونی و سادەیی، وەک ئەوەی کە لە کتێبە ھەرە بەناوبانگە کەیدا «رەخنە
لە عەقڵی پەتی» دەلێت: "وام بینی کە باش نەبێت کتێبە کە بە نموونە
و پوونکردنەو ئەستور و درێژ بکەمەو کە پتووست نییە مەگەر لە گوشە
نیگایەکی میلییەو. ^(٢)

ھەروەک «باری سمیٹ» باسی لەوە کرد کە فەیلەسووفە ئەنگلۆساکسونییەکان
سکاڵایانە لە دەست لاوازی کوالیتی وەرگێڕانی پەرتوو کە فەلسەفییە
ئەلمانییەکان بۆ ئینگلیزی، دیسان ئەمە لەلای ئیمەش لە عەرەبیدا ھەیە،
لە واقعیدا: زۆریک لە لاوانی چاولەدووی پۆشنیری ئەگەر کتێبە فەلسەفییە
وەرگێڕاوەکان بخویننەو و لێی تێنەگەن، وادەزانن کە ئەو واتاگەلیکی
ورد و تیزە کە لە سەر و ئاستی تێگەشتنی ئەوانەو، ئەوێان بە مێشکدا
نایەت کە لەوانە بەھۆی خۆھەلکێشانی نووسەری دەقە فەلسەفییە کەو و
دەستەووەستانبوونی وەرگێڕیش لە ئاست تێگەشتنی، ھەربۆیە وەرگێڕانە کە
بەم شێوە ناپوونە دەرھاتوو! بەشوینیشیدا؛ دەکەونە بەزین و شکانەو و
لە ھەمبەر ئەم ستراتیژییەتی ئالۆزییەو، دەبێت ھەڵبووینی ئەم پەفتارە و

(١) جیمس جینز، "الفیزیا والفلسفە"، ترجمە: جعفر رجب، دار المعارف، (١٩٨١م)، (ص ٧٦).

(٢) کانت، "نقد العقل المحض"، ترجمە: موسی وھبە، مرکز الإنماء القومي، (ص ٢٨).

پێویستییه‌تی متمانه‌به‌خۆبوون بۆ خۆینه‌ری عەرەب بێهەڵمێنێن.

چونکە لە واقیعدا: وەک چۆن مامۆستایانی ئەنگلۆساکسونی فەلسەفە سکالایان لە دەست وەرگێڕانی فەلسەفەی ئەلمانی بۆ ئینگلیزی هەبوو، بە هەمان شێوە مامۆستایانی عەرەبی فەلسەفەش سکالای تێنەگەشتیان لە کتێبە وەرگێڕدراوەکان هەبوو! هەندێک نموونەش باس دەکەین:

مامۆستای فەلسەفە لە کۆلیژی ئاداب لە رباط، موحمەد عابید جابری دەڵێت: "من وەک خۆم کاتێک کتێبێک دەخوینمەوە کە لەم چاڵدا بۆ عەرەبی وەرگێڕدراوە لە بابەتێکی فەلسەفیدا؛ لێ تێناگەم."^(١)

نووسەر و وەرگێڕی پێشۆر لە فەلسەفەدا، هاشم صالح دەڵێت: "بەبیرم دێت کە هەستم بە ئازار و سەرگەردانی دەکرد کاتێک کتێبێکی وەرگێڕدراو دەکەوتە بەردەستم، چونکە زۆربەی جارەکان تێنەگەشتەم بەووردی چی دەڵێت."^(٢)

بەلکوو لە سەیرترین گالته‌جارییه‌کانی ناو وەرگێڕانی پەرەووە فەلسەفی و هزرییه‌کان، ئەو بوو کە بیربیری مەغریبی عەبدوللای عورەوی سالی (١٩٦٧ز) ئەو کتێبی خۆی (الآیدیولوجیا العربیة المعاصرة) بە زمانی فەرەنسی نووسی، لەپاشان موحمەد عیتانی سالی (١٩٧٠ز) وەرگێڕا بۆ عەرەبی، «ماکسیم‌رۆدنسون»یش پێشەکی بۆ ئەم وەرگێڕانە عەرەبییە نووسی، بێگومان هەموو ئەوەش بە ڕێککەوتن لەگەڵ نووسەر خۆی، سەیر لە هیچ لەمانەدا نییە، سەیری سەرته‌زێن لەوەدا بوو کە عورەوی خۆی -کە خودی نووسەر- دانی بەوەدا نا کە لە وەرگێڕانی عەرەبی کتێبەکی خۆی تێنەگەشتوو! وەک گۆرزه

(١) محمد عابد الجابري، "التراث والحداثة: دراسات ومناقشات"، مركز دراسات الوحدة العربية، الطبعة الثانية، (١٩٩٩م)، (ص ٢٥٣).

(٢) هاشم صالح (مترجم ومقدم)، "أين هو الفكر الإسلامي، من فيصل التفرقة إلى فصل المقال"، مقدمة هاشم صالح، (ص ١).

نووشته و تهلیسمی نه شکاو واقعی لئی وړماوه، که عورپوهی له دواتردا چهند برکویهک له وهرگپرانه عهره بیه که ی پهرتو و که که دینیته وه و نه و جا ده لیت: "نه مانه کومه لیک مه تلن که ریځای هه له تیان و دوزینه وهیم پښ شک نایه، له گه له نه وه شدا که بنه پره ته که ی خوم نووسیومه، ئیتر جگه له خوم چون توانیویه لئی تیښگات." (۱)

ئیتر خو نه مانه ماموستایانی فلسفه نه له جیهانی عهره بیدا جبری و عورپوهی و هاشم صالح به ئاشکرا ده لیتن که له پهرتو و که فلسفه فییه وهرگپر دراوه کان بو عهره بی تیښاگن، به لکوو عورپوهی له کتیه که ی خوشی تینه گه یشته وه!

ئیدی چ شاهیدیک له سهر نه م درده سهری و قهرانی ئالوزیه ی ناو کتیه فلسفه ی و هزریه به عهره بیکراوه کانداهه بیت له مه زیاتر؟!

له وانه شه که سانیک بینیته وه که وای نیشانبدن له ده قیک تیښه یشته وون که نووسره که شی لئی تینه گه یشته وه له ترسی نه وه ی پپیان بوتړت تیښه یشته فلسفه فییان نیه و توانای هزریان له خواره وه یه!

نه گهریش بمانه ویت بچینه ناو شیکاری کروکی گرفتی ماناگه بیښی له ئالوزی فلسفه فیدا، به واتای نه وه ی نه گهر بمانه ویت وه لامی نه و پرسیاره مان ده ست بکه ویت: له کوپوه ئالوزی له م جوړه ده قانه وه هه لده قوولیت؟

ده توانین بلین: که پرسته ی زمانه وانی ساده له نیهاد و گوزاره یهک، یاخود وینا و بهراستگه راندیک، یاخود بابته و به سهر داپراوړیک، یاخود بابته و بریاریک، یاخود بریار له سهر داپراوړیک و بریار پیدراوړیک و نه م وینانه پیکدیت که دهسته واژه لیک لیک نریکن، جا مه به ست نه وه یه که له پرسته ی ساده دا وشه یهک ده بینیت که وینایه کت له سهر بابته پیک پښ ده به خشیت، وشه یه کی

(۱) العرو، "الایډیولوجیا العربیة المعاصرة"، المركز الثقافی العربی، الطبعة الثانية، (۱۹۹۹م)، (ص ۹).

دیکەش که بریارێک دینێتە پێش و دەیداتە پال ئەو بابەتە.

جا ئەگەر ئەو وشەییەکی که وێناکە پێشکەش دەکات ئەگەری چەند واتایەکی هەبێت و ئەو وشەییەش که بریارە که پێشکەش دەکات ئەگەری چەند واتایەکی هەبێت، ئەوکات ژمارەیک ئەگەری ئەنجامیمان بۆ ئەم پرستەییە دەبێت، جا ئەگەر که مەترین ژمارەیی ئەگەری ماناگەییانی بۆ هەر وشەیک وەرگیرین، وایدانین که ئەو وشەییەکی بابەتە که وێنا دەکات ئەگەری دوو مانای هەبێت و ئەو وشەییەش که بریار پێدراوە که وێنا دەکات ئەگەری دوو مانای هەبێت، لە هەژماری ئەگەرەکاندا (۴) ئەنجام یاخود بریاری کۆتاییمان دەبێت، ئەوسا و ئاوا خۆینەر سەرگەردانی ئەو دەبێت که ئاخۆ نووسەر مەبەستی کامەیانە.

با نموونەییەکی کرداریش لەسەر پرستەییەکی سادە وەرگیرین که بابەت و بریارێکی تێدا یە و ئەگەرەکانی ماناگەییانی تێدا پەت دەکرێتەو، هێگل دەلێت: "هۆشیاری نەگۆراو لە پێکھاتنی خۆیدا پارێزگاری لە ئەو سروشت و بنچینەییە دەکات که گەردوونی جیابوووە هەبێت." (۱)

ئەم پرستەییە بابەتێک پێشکەش دەکات که «هۆشیاری نەگۆراو»، بریارێکی که ئەویش بریتییە لەوێ که پارێزگاری لە ئەو سروشتە دەکات که هێ «گەردوونی جیابوووە»، لێرەشدا لە زەینی خۆینەردا چەند ئەگەرێک بۆ مانای هۆشیاری نەگۆراو دینە پێش، که ئایا نووسەر بە دەستەواژەیی «هۆشیاری نەگۆراو» مەبەستی شتێکە که مەژۆن تێیان دەکات و ئێتر گۆران و جوولانی بەسەردا نایەت؟ یاخود نووسەر مەبەستی چەند توخمێکی فێترەتی ناو هۆشیاری مەژۆنە که ناگۆرین و ناچوولین، یاخود شتێکی دیکەیی دەوێت؟ ئەمە وەک بابەت.

(۱) هێگل، "فینومینالوجیا الروح"، ترجمە: ناجی العونلی، مرکز دراسات الوحدة العربية، الطبعة الأولى، (۲۰۰۶م)، (ص ۲۹۱).

هه مان پيشينيش بو «گهردوونى جيا بووه وه» دپته وه پيش كه ئايا نووسه ر
مه به ستى ئه و جيهانه يه كه لي مان جيا بووه ته وه و ئيمه نايينين؟ يا خود نووسه ر
مه به ستى جيهانى پته نى ناو زهينه كه لي بووه وه و جيايه؟ يا خود شتيكى ديكه؟

جا ئه گه ر زهين له واتاى بابته كه دا پارا بيت و له واتاى به سهردا براو يشدا
پارا بيت، ئه گه ره كان له برياره كو تايبه ئه گه ريبه كاندا چهنده هينده ده بنه وه،
له ناكو خوينه ر ده چپته ناو يه ك جه نگه ل له هه ورى مانا گه يينييه وه.

مه به ستيش له م ده قه ي كه له هي گل مان گواسته وه ئه وه نيبه كه تي گه يشتنى
بو هه ر كه سيك ئه سته مه، به لكوو مه به ستمان ته نها «نموونه هينانه وه» بوو بو
ورو و زانى ئه گه ره مانا گه يينييه كان له بابته و به سهردا براو-بريار له ناو رسته ي
ساده ي فه لسه فيدا، زانراوه كه هه نديك له ئوسوولييه كان جيا وازى له نيوان
(مثال-نموونه) و (شاهد-گه واهي) دا ده كه ن كه نموونه مه به ست پتي ته نها
پروونكر دهنه وه ي ياسا كه يه ئيدي ته نها دانان و ئه گه رى هاتنه دى به سه، هه ربويه
ره خنه ي نايه ته ري، به لام گه واهي ره خنه ي دپته ري ئه گه ر دروست و ته واو
نه بيت، چونكه بو راستكر دهنه وه ي ياسا كه و پشتراستكر دهنه وه يه تي، هه رو هك له
هو نراوه ي ئوسوولى به ناو بانگدا (مراقي السعود) فه رموو يانه:

"والشأن: لا يُعترض المثال"

إذ قد كفى الفرض والاحتمال^(١)

دابه كه: نموونه ره خنه ي نايه ته سه ر

چونكه گريهانه و دانان به سن له وه دا

(١) انظر: سيدي العلوي الشنقيطي، "نشر البنود على مراقي السعود"، المكتبة العصرية: (٢/٢١٨)، والولاي، "فتح الودود على مراقي السعود"، دار عالم الكتب، (١٤١٢هـ)، (ص ١٨٠)،
ومحمد الأمين الشنقيطي، "شرح مراقي السعود"، تحقيق: علي عمران، دار عالم الفوائد،
الطبعة الأولى، (١٤٢٦هـ): (٢/٥٥٥).

هر بویه؛ ده بینیت ئوسوولیه کان ته نها به (شواهد-گه واهيگه ل) ټک به لگه
 بو ياساکانيان دیننه وه که زورجار له لایان به هیز و دروسته، چونکه گه واهیه کان
 بو به لگه هینانه وه و . نمونه کانیش ته نها بو وینا کردن، هر به هو ی
 بیئاگابوونیشه وه له م پرهنسیه ئاراسته کاره ی ناو بیرکردنه وه ی ئوسوولی، گرفت
 و هه له هاتوو ته پړی ئه وانه وه که هه ولیان داوه له پړگای کتیه کان ی ئوسووله وه
 وینای بابه ته لق ی و به شیه کان بکه ن که ئه سلن له ویدا بابه ته لقیه کان
 خواستراون و به میوانی هاتوون، یاخود ئه وانه ی که ده یانه ویت هه لبارده و
 بریاردان و یه کلاکردنه وه ی بابه ته لقیه کان ی زانایه کی دیاریکراو له ناو قسه کانیدا
 له توپی پهرتوو که کانی زانستی ئوسوولدا ده ریتن که له ویدا به لگه هینانه وه و
 نمونه هینانه وه تیکه ل به یه ک ده بن، ئیره ش شوینی دریزه دان به و باسه نییه.

مه به ستیش ئه وه یه که ئه وه ی باسی لئوه کرا سه باره ت به پرسته یه ک بوو که
 ساده ش بیت و ئه گهره کانی ماناگه یینی بو هر وشه یه ک له که مترین ئاستیدا
 بوو که (۲)ه، چ جای ئه وه ی که ئه گهره کانی واناگه یینی بو هر وشه یه ک له دوو
 مانا زیاتر بیت، ههروه ها پرسته که ش لیکنراو بیت چهنده ها وینا و راستاندنی
 لیکنالۆسکاوی تیدا بیت، ئه وکات خوینهر له هر دیرپکدا به رانه ر به جیهانیکی
 ته واو له ئه نجام و بریاری کوته یی ئه گهریدا راده وه ستیت، ناشزانیت نووسهر
 مه به ستی کامه یانه، به دریزایی کتیه که ش له زه ریا یه کی زیراناویدا له پیشینی
 واتا و بریار مه له ده کات! که له هه ژماره ی ئه گهره کاند له زانستی بیرکاری و
 ئاماره کاند ده خویندریت.

جا هه تا ئه گهره ماناییه کانی هر وشه یه ک زیادبکات و له هر پرگه یه کیشدا
 وشه ئه گهریه کان زیاد بکه ن؛ چری ئه و ته مه ی که پړگری له بینایی خوینهر
 ده کات زیاده بیت، به پارایی و نادلنیایی شه وه پړی ده بریت که ئه مه واتا
 مه به سته که بیت، ئه وکاتیش ملکه چ و شکاوه ده بیت بو هر ده ستیک که
 بو زگارکردنی بوی دریز بکریت؟ لیره شدا ئیدی نووسهر سه رکه و توو بوو له

سازاندنی نەرمی و ڕادەستبوونی خوازاو لە خوینەردا.

بەپێی زانیاری خۆشم ئەو نووسەرە عەرەبەیی که زۆرتەری ئالۆزی بەزۆر و سازینراوی ھەبێت بیربیری سوری موپاع صەفەدی، که بۆیاخی تیزی فەیلەسووفەکانی سالانی شەستی فەرەنسای پێوەیە، لە نموونەکانی ئالۆزی بەئەنقەست و سازینراوی لەویدا بە موپاع صەفەدی دەلێت:

"لەوانەییە پێھەڵکەوتنی تەقینی تاک، تەنانەت لە تاییبەتترین شارستانیەتەکانیشدا لە ڕووی ھەستکردن بە ڕەمزاندنی، لە خودی سەختی ئەو ڕەمزاندنەو نەییەتە بوون، ھێندێ لە دەزگای تیگەیشتنی تاکەو و ھەک ڕاستەوخۆییەتی و یەکسەری دێت." (۱)

کتێبەکانی صەفەدی پێن لەم ڕستە لوولپێچیانە، ئەمەش ھەرگیز واتای ئەو نەییە که قوولییەکی ھزری لەپشتەو ھەبێت، بەلکەو چەند بیرۆکەییەکی زۆر بەکارھاتوو و ڕووالەتیش ھەر بە ھەمان زمان نمایش دەکات، بە نموونە لەگەڵمدا تێبینی ئەم بیرۆکە ساویلکەییە بکە که توێنراوەتەو ناو قالیکی لوولخواردوو، صەفەدی دەلێت: "خانوو ھەر لە سەرەتاوە داھێنانیکی مرقۆقینراوە، چونکە تا ئاستیک دیوی ناوھەوی بە کەسی دەکات." (۲)

بۆی کەسیکی قۆشمە و نوکتەبازیش نەتوانییت ھەر لەسەر ئاوازی ئەم زمانە بچرێت و بلیت:

"ئۆتۆمبیل داھێنانیکی ھەر لە سەرەتاوە پاش نوێگەریانەییە؛ چونکە جێگۆڕکی بەسەر شوپنکاتدا دەسەپینییت؟!" ئەمە بیرۆکەیی قوولە یاخود بەکارھاتووێکی

(۱) مطاع صفدي، "نقد الشر المحض: بحثاً عن الشخصية المفهومة للعالم"، مركز الإنماء القومي، الطبعة الأولى، (۲۰۰۱م)، (ص ۱۴۵).

(۲) مطاع صفدي، "ماذا يعني أن نفكر اليوم؟"، مركز الإنماء القومي، الطبعة الأولى، (۲۰۰۲م)، (ص ۱۲).

له قوتوونراو به زمانیکې دوره‌یدی؟!

له پرسې قه‌یرانی ئه‌گه‌ره ماناگه‌یه‌نییه‌کانی تاکه وشه‌یه‌ک له بابه‌تی وه‌رگټ‌پرانیشدا، له نازک و نایاب و سهرنج‌پراکټیرینیک دپیټم ئه‌وه‌یه که ماموستا موحه‌مه‌د عه‌بدولهادی ئه‌بوو ریډه (ک: ۱۹۹۱ز) کردوویه‌تی که له بلیمه‌تترین وه‌رگټ‌پرانی عه‌ره‌به، هه‌روه‌ها شاره‌زاترینی ئه‌وانه‌ی من ده‌یانناسم به ورده‌کاری که له‌پووری پوژه‌لاتناسی، جا ئه‌گه‌ر له وه‌رگټ‌پراندا دووچاری وشه‌یه‌ک بووايه‌ته‌وه که چند واتایه‌ک هه‌لب‌گرت؛ ده‌هات وه‌رگټ‌پرانه عه‌ره‌بییه‌که‌شی به هه‌مان شپوه به هه‌لگری هه‌مان واتاگه‌ل داده‌نا، هه‌روه‌ک له وه‌رگټ‌پرانی په‌رتووکه‌که‌ی «فلهاوزن» دا له‌سهر میژووی ئیمپراتورییه‌تی عه‌ره‌بی که له سالی (۱۹۵۸ز) دا وه‌ریگټ‌پراوه، ئه‌بوو ریډه ده‌لټ:

«ئه‌گه‌ر خوښه‌ر له چند شوینیکې که‌مدا ناتوانیت به ئاسانی ئاراسته‌ی قسه‌کانی بۆ یه‌کلاپیته‌وه؛ ئه‌وه به‌مه‌به‌ست له‌لای منه‌وه وای لیکراوه، له‌و پیناوه‌دا که ده‌ربرینه عه‌ره‌بییه‌که‌ بواړی هه‌مان ئه‌و ئه‌گه‌ره واتایانه‌ی هه‌بیټ که ده‌ربرینه ئه‌لمانیه‌که‌ بواړی بۆ هه‌یه؛ چونکه نووسه‌ر تازه مردووه و گه‌یشتووه‌ته لای خوی خوی، ته‌نها خو‌شی ده‌توانیت واتای وردی قسه‌کانی خوی دیاریبکات.»^(۱)

جا ئه‌بوو ریډه دان به‌وه‌دا ده‌نیت که به ئه‌نقه‌ست ده‌ربرینی ئه‌گه‌ری به‌کاره‌یناوه که مه‌به‌ست دیاری ناکات، چونکه ده‌ربرینه ئه‌لمانیه‌که‌ش هه‌ر وا بووه، ئیدی ئه‌بوو ریډه خوی به‌خیر و سه‌لامه‌ت لټی ده‌رچوو و گرفته‌که‌ی له‌نیوان نووسه‌ر و خوینه‌ردا هیشتووه‌ته‌وه! جا ئه‌گه‌ر نموونه‌ی ئه‌مه له کتیه‌که‌ی «فلهاوزن» دا هه‌بیټ که ئالۆزی به‌ئه‌نقه‌ستیشی تیدا نییه، بگه‌

(۱) انظر مقدمة المترجم في: فلهاوزن، "تاريخ الدولة العربية"، ترجمة: محمد عبد الهادي أبو ريدة، لجنة التأليف والترجمة والنشر، (۱۹۵۸م)، ص (ل).

به گشتی کتیبی رۆژه لاتناسان ئالۆزی به ئه نقهستی تیدا نییه، ئیدی چی له گهڵ کتیبی فهیله سووفان بکریت که پریهتی له ئالۆزی به ئه نقهست وهک له پێشدا روونکرایه وه؟!

ئه وهندهش له من دیاربیت لام وانیه که ئالۆزی نه «دیاردیه کی تازه» بیت، ههروهها نه «تهوژمێکی پیکه ستراو و بهردهوام» یش بووبیت له رووی میژووویه وه، هیندی شهپۆلیکی شیوازییه که به ریگای سووری هزره کان دهرده که ویت و داده مرکیته وه، چونکه ئیمه به نموونه له هزری عه ره بیدا جهنگی ره خه گری تهها حوسین و چاخى ئه وه له لاوانی قوتابخانه ی ریالیزی ده بینین که نووکی رمه که یان له وه ده مه دا عه بدولعه زیز ئه نیس و مه حمود ئه مین عالم بوون که تهها حوسین گالته ی ئه وه یان پیده کات که مه یلیان به لای ئالۆزیدایه، ئه وانیش بۆ بهرگریکردن له خۆیان رابوون و چهند گوتاریکیان نووسی که دواتر له کتیبیکدا کۆیان کرد وه که حوسین مه روه پێشه کی بۆ نووسیوو، جا له یه کییک له قوئاغه کانی ململانی که دا تهها حوسین گوتاریکی به ناو نیشانی «یۆنانیه ناخوینریته وه» نووسی که تیییدا گالته ی ئه وه ی پێ ده کردن که گرفتی ئالۆزییان ههیه، که تهها حوسین ده لیت:

"ئه وهشی که زۆر به ئازاره ئه وهیه که ئه وان وادهزانن قسه یه ک ده کهن فامکراوه، هه ندیکیان له گهڵ هه نده کی تر به و جوړه قسه ده کهن و وادهزانن که خۆیان له یه کتری تیده گهن، جا ئه گه ر خه لک لییان تینه گات به میشک وشکی تۆمه تباری ده کهن، من ناتوانم بلیم وایه یان وانیه هه تا تینه گهم، به لام که بین و ته لیسم و مه ته لم نیشانبده ن من هیچی له سه ر نالیم، به راستی به زه ییشم پێیاندا دیته وه له م خۆماندوو کردنه دا که هیچ سوودیکى نییه بۆ ئه وانیه که ئهم ته لیسمانه ده خویننه وه که من خودی خۆم سه ر و کلکی لیکنا که مه وه." (۱)

(۱) طه حسین، یونانی فلا یقرا، مقالة منشورة في: المجموعة الكاملة لمؤلفات الدكتور طه حسین، دار الكتاب اللبناني، الطبعة الأولى، ۱۹۷۴م، ص (۵۸۹/۱۱-۵۹۰) مختصراً.

راستیش ته وه يه که کروکى ته و دیده ی که نه نیس و عالم به ناوی رپالیزم و واقعیه ته وه له وېژه دا نمایشان کرد؛ ته نها «مارکساندن» ی وېژه بوو، هر بویه گونجاو بوو که پیښه کی نووسی ته و کتبه ی گوتاره کانیانی تیدا کوکرا بوو یه وه حوسین مه روه بوو!

باشه، دیاره که ئیستا پټویستمان به خه سترکدرنه وه ی وینه گشتیه که ی ته م به شه هه یه هه تا نمونه و به لگه کان له و ده زووه سهرقا لمان نه که ن که شته کانمان له یه ک پرهنسپیدا بو ریز ده کات:

شیکاریه که ی ئین ته یمیه مان دیت سه باره ت به وانه ی که پټیان خو شه به شتیک له خه لک جیا بنه وه جا هه زیان به ریگی لوولخواردووه که زورینه ی خه لک تیدا به شداریان نه که ن، وه هه ندیکیش خودپه روه ی به ره و رازیوون و په خنه نه گرتن پالان ده نیت له ترسی ته وه ی پټیان بوتريت تیگه یشتیان کورت و لاوازه، بینیشمان چو ن ته بوو حامیدی غه زالی له چاخى خویدا خه لکانیکی تیپینی کردبوو که له بهر سهرسامیان به زلکردنه وه ی ناوی فه یله سووفان به کوفر و بیباوه ری خو یان ده رازانده وه.

به لای ده سته واژه که ی فوکوش «تیروری ئالوژی» دا تیپه رین، لیدوانی راشکاوانه ی فه یله سووف و فیزیایی و میژوونووس و پسپور و نه کادیمییه روژئاواییه کانمان بینى، سه باره ت به ئالوژی به نه نقه ستي ده قه فه لسه فییه کان، له چه شنى گه واهیدانه کانی: برتراند راسل، فیورباخ، ستروک، سترومبیرگ، برینتون، سینگر، و بارى سمیث.

ته وه شى که ته و فه یله سووفانه ی که به نه نقه ست ئالوژی ده سازین یاخود مه به ستیان وانیشانده که قوول و توکمهن، یاخود شاردنه وه ی ته و که لینه ی ده قه که که باش به به لگه نه سه لمینراوه.

دیشمان چو ن ماموستایانی فه لسه فه له جیهانی عه ره بیدا سکالای

تینه گه یشتنیان له کتیه فلسه فییه وهرگپر دراوه کان بۆ عهره بی هه بوو، له وینه ی سکا لاکه ی جابری و هاشم صالح و ته نانه ت عوره ی له کتیه که ی خوی تینه گه یشت کاتیک بۆ عهره بی وهرگپر دراوو!

زۆر سهرنجراکیشیش ئه وه یه که ستوونه کانی فلسه فه و هزری جیهانی رۆژاوا یی و عهره بی هیچ گرفت و که مییه کیان له وه دا نه دیوه که گله یی ئالۆزی و ناروونی له ده قی فلسه فی بکه ن! که چی زۆریک له خوینه رانی عهره ب واده زانن که ئه گهر ههر قسه یه ک سه باره ت به ئالۆزی ههر ده قیکی فلسه فی بکه ن ئه وه که می و لاوازی و نه خوینده واری خۆیان ده نویتیت! واده زانن پێویسته له سه ریان وای نیشانبدن که له کتیه فلسه فییه کان تیده گهن تا به تانه و ته شه ری ده به نگ ی و نازیره کی نه که ونه شوینیان!

ئه گه ریش «هیزی کیشکردنی ئالۆزی» و «جادووی ناروونی» بخه یه زۆر هاوینه ی شیکاری زیاتره وه و له گه ران و دۆزینه وه به رده وام بین که: بۆچی هه ندیک له خوینه ران بۆی ملکه چ ده بن؟ ده کریت بلّین: ده روونی مرۆبی پالنه ری زۆری بۆ ملکه چکردن و راده ستبوون هه یه، له وانه پالنه ری عه قلی که به لگه ی روون و فامکراو رایده کیشیت، له وانه ش پالنه ری جوانی که چیژی ده روونی رایده کیشیت هه رچه ندیش له راستی واته که شی تینه گات، ئه م که مه ندکیشبوونه ش بۆ بۆیاخی زمانه وانی شیوه یی؛ پرواله تیکی ته ره و تاک نییه، به لکوو له هه مان بوارد وینه ی زۆره، له وانه -به نموونه- ئه وه ی که له میانه ی تیبینی کردنیکی که سییه وه بۆ پێچکردنه وه ی هزرییه ناو خۆیه کان ئه وه م بۆ درکاوه که لاوانیکی چاو له دووی رۆشنیری هه ن که کتیه خانه کانیان به کتیه نوپه گه رییه کان ده رازینه وه و زۆریشی لێ ده خوینه وه و چاویان له سه رییه تی، هه ست به ملکه چیه کی ناوه کیش ده که ن له وه ختی هه لدا نه وه ی لاپه ره کانیدا، له بهر به هیزی به لگه نا، به لکوو له بهر کاردا نه وه بۆ جوانی ده ره یانی هونه ری کتیه که، به تاییه ت له و کاته وه که ده زگا کانی بلّاوکردنه وه ی کتیب شوړشیان

له ديزاين و نه خشاندى كتيپدا ده ستيپكرد، به لكوو خودى خوم چند به راورد كارييه كم له نتيوان شيوازي دهرهيناني هونه ري كتيپه نوپگه رييه كان و كتيپه كه له پوورييه كاندا بيستوه، له وانه يه ئيستا خوينه ريش شتيكي له و جوړه ي بيستبيت كه له نه ده بيات و شيوازه به كارهيتر اوه كاني عه لمانيه ت بو بچوو ككردنه وه ي كتيپه شه رعييه كان؛ وه سفكردنيه تي به رهنكي كاغه زه كه ي كه پييده لئېن «كتيپه زه رده كان»، ئه مهش به ناوبانگه، پيستر و امده زاني كه ئه م ديارده يه له كاردانه وه و كاريگه ربوون به دهرهيناني هونه ري كتيپه نوپگه رييه كان و كار كړدى ئه م شيوه چاپيانه له سهر عه قلى خوينه ر؛ ديارده يه كي ساويلكانه ي سهرده مييه، به لام چند سهرم سورما كاتيكي يه ك له زاناياني ديريني سه ده ي ستيه مي كوچيم دى كه باسى له هه مان ديارده ده كړد:

«ئيبراهمي سه نه دى جارېك گوتي: چند پيم خوشده بوو ئه گهر زه نديقه كان پيداگر نه بوو نايه له سهر به كارهيتراني كاغه زى پاكي سپي گرانبه ها و هه ليزاردنى حيبري ره شي گه شي قه تراني و له بهرگرته نه وه ي به ده ستوخه تي جوان و پاره دانيكي زور به خه تخوشان، به راستى نه كاغه زى جوان و چاكي وه ك كتيپه كاني وانم ديوه، نه خه تي وه ك خه تي سهر ئه و كتيپانه جوان و چاك.»^(۱)

ره واجى هزرى عه لمانيش له قالبى چاپه مه ني دره وشاوه دا، له ره واجى به تال و ناره واييه كان ده چي ت له قالبى وشه يي پاراودا، هه روه ك -به نموونه- چه مكه رو حانييه لاده ره كان له شيعرى زولالى سوفپگه ري دا ره واجى په يدا كړد، پيشه وا ئيبن ته يمييه زور ئه وه ي له لا به نازار بووه هه روه ك دهر برينه كه ي ده نيوييت كه ده فهرموويت (ره حمه تي خواى لى بيت):

"ئيبن فاريض، له كه سايه تيه دواييه كاني ئيتتيجاديه ته"^(۲)، خاوه ن

(۱) الجاحظ، "الحيوان"، تحقيق: عبد السلام هارون، الطبعة الثانية، (١٣٨٤هـ)، وعَنَوْن المحقق رحمه الله لهذه الفقرة بـ "حرص الزنادقة على تحسين كتبهم".

(۲) ئيتتيجادى يان حولولى يان وه حده تولو جوودى: ئه وانه ي كه باوه ريان به تيكه لبوونى

قەسیدە ی تائی ناسراو بە (نظم السلوك) کە تێیدا ئیتتیحادی کردوو بە ھۆنراو، ھۆنراوێکی شیرین و پراقی و بەرز، پیستر لە گۆشتی بەراز لەناو سینییەکی ئالتووندا.^(۱)

بە ھەرحالیش، ئامانجی کڕۆکی لە سەر جەم ئەم بەشە «ئازادکردن» ی خۆینەری عەرەب بوو لە شکانەو و بەزین لە ھەمبەر «دیکتاتۆرییەتی ئالۆزی» دا و پرچە ککردنی بوو بە متمانە دژ بە ستراتیژییە ئە ناپاکەکان لە قورسکردنی دەقی فەلسەفی و تەلیسماندنی نووسینە ھزرییەکاندا، بۆ بەزۆر ملییکە چکردنی خۆینەر لە ترسی تانەدان لە تێگەیشتن و تواناکانی، خۆ ئەگەر قوربانیانێکی زۆری فیل و پیلانەکانی تەماویکردن و سەرگەردانیھێنان و ناروونکاری ناو نووسینە ھزری و فەلسەفیەکانم نەدیبا، ئەم بەشەم ئاوا تایبەت و دوورودرێژ بە بەلگە و نمونە ی زۆرەو دانە دەمەزراند.

پەرەزدار لە گەڵ دروستکراوەکانیدا ھەیە، پاکوبیگەردی بۆ اللە.

(۱) ابن تیمیة، "مجموع الفتاوی": (۴/۷۳).

۱۲- ئایا موسلمانان ئایینه که یان ونکردوو؟

هه ندیک له زیده پهوانی مهده نییه ت واده زانن که هه رچی لاوازی و خواریه که ئیمه ئه مپو تیداین ته نها به هوکاری بیئاگایی کومه لگای موسلمانوه له بنیادنانی دنیا هاتوو ته کایه وه، به لکوو یه که له زیده پهوانی مهده نییه ت به پراشکاو ده لیت: "موسلمانان ئه مپو دواپوژیان ئاوه دانکردوو ته وه و دنیا که یان ونکردوو" هه ندیکیشیان ده لیت: "گرفتیک که به روکی موسلمانانی گرتوو له لایه نی لاوازی دنیا یانه وه هاتوو نه که له لایه نی لاوازی ئایینیانه وه!" هه ندیکیشیان ده لیت: "موسلمانان ئه مپو هینده له باره ی دواپوژوو زیده پهویان کرد، هه تا دواکه وتن." ههروه ها وینه ی ئه م ده برینانه، ئه م وینایه ش له ته وه ریتی مهده نییه ت و تیدا زیده پهویکردنه وه سه ری هه لداوه.

ئه گهریش بیین و ئه م وینایه به بنچینه کانی وه حی بیژین، ئه وکات ده رده که ویت چه ندیک فه رامو شکردنی حه قیقه ته کانی قورئانی تیدایه که ئه سلن خو شو بیستنی دنیا و گرنگی پیدانی غه ریزه یه کی قوولی چه قینراوه له ده روونی مرویدایا، به پیی ریساکانی میژووش ئه سته مه گهلانی ژماره زور هه نگاوبنن به ره و دنیا نه ویستییه کی گشتی سه رتاسه ری، ههروه که زیده پهوانی مهده نییه ت له باره ی واقعی کومه لگای موسلمانوه وینای ده که ن، قورئانیش ئه م غه ریزه مرویییه ی باس لیفه رموو: ﴿لَا تُزِنُ لِلنَّاسِ حُبَّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ﴾ [آل عمران: ۱۴] «پراژینراوه ته وه بو خه لک خو شو بیستنی ئاره زوو هکان له ئافره ت و کوپوکال و باروبنه ی زوروزه بن له زیر و زیو و هه روا ئه سپی نایاب و مالات و زه ویوزار و کشتوکال».

ههروه ها ده فهرمووېت: ﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ [القيامة: ۲۰] «نه خیر، به لکوو ئیوه دونیای به ده ستوبردی ئیستاتان پیخوښه».

ههروه ها ده فهرمووېت: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ [الأعلى: ۱۶] «به لکوو ئیوه ژيانی دنیا هه لده برژیرن».

به لکوو پاکترینی ده روونه مروییه کان که بزار و پاکژکر نه وهی په یامبه رییه تیشیان وه رگرتووه هه ردهم سه رقالي تیکوښان بوون له گه ل خویندا له دزی «هه لېژار دنی ژيانی دنیا»، قورئانیش له زور شویندا ناگاداری کردوونه ته وه له ناوردانه وه به لای دنیادا که نه وان له وپه پری سه رقالي نایاب و ناوازه دا بوون به په رستش و جیهاده وه! که به هاوه لانی مواهید ده فهرمووېت کاتیک که تاویندا بو کوکر د نه وهی ده سته هوت: ﴿مَنْ يَرْيُدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ [آل عمران: ۱۵۲] «تیتاندا یه که دنیای ده ویت وه تیشتاندا یه که دواړوژی ده ویت».

توخوا وردبه وه چوون ناوا نه وه یان پیده لیت و ناگاداریان ده کاته وه له لاکردنه وه یان به لای دنیادا، له کاتیکدا نه وان له حالیکدا بوون که دیمه نی «قوربانیدان به گیان له پیناو خوا دا» و پیگه ی «هاوه لییه تی پیغه مبه ری خوا» یان کوکر د بووه وه.

کاتیکیش دلیان مه یلی به لای ناشته وایی و فیدیه وه رگرتنه وه بوو، پیی فهرموون: ﴿إِنَّمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى حَتَّى يُخْرَجَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ [الأنفال: ۶۷] «بو هیچ پیغه مبه ری که نه بووه که دیل رابگریت هه تا کوشتاریکی گه وره له بیباوه ران نه کات له سه رزه ویدا ئیوه مالی دنیاتان ده ویت و خوداش دواړوژی ده ویت».

کاتیکیش هه ندیکیان جیهادیان له سه ر سه خت بوو پیی فهرموون: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْخُذْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ [التوبة: ۳۸] «نه ی

نښه وانه ی باوه رپانه پناهو چیتانه که وهختیک پیتان دهوتریت ده رچن بو جیهاد له پیناو خوا دا گیانتان قورس ده بیت و ده نووسین به زوویه وه ئه ری رازیوون به ژیا نی دنیا له بری دواړو سا (بزنان) ژیا نی دنیا له چاو دواړوژدا ته نها شتیکی که می بیبه هایه.»

وهختیکیش له دروشمه کانی حه ج بوونه وه و دهستیانکرده پارانه وه له پهروه ردگار پی فهرموون:

﴿إِذَا قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ﴾ [البقرة: ۲۰۰] «جا کاتیک که پیگه کانی حه جتان برده سهر و هینایه جی ئه وسا یادی پهروه ردگار بکه نه وه به وپنه ی یادکرده وه تان بو بابو پیرانتان یاخود یادیکی به هیزتر جا له خه لک هه یه که ده لیت پهروه ردگار مان له دنیا پیمان بیه خشه و له دواړوژدا به شتیکی بو نییه.»

جا ئه گهر «گه وره ته ماشا کړنی دنیا» غه ریزه یه کی داکوتراو بیت له دهروونی مرویددا و پاکترین دهروونه مرویبه کانیش که پهروه رده ی پیغه مبه ریا ن وه رگرتیت سه لامه ت نه بووبن له لاکر د نه وه ی دل به لای دنیا دا و بیبه شبوون له هه ندیک به شی دواړو له هه ندیک جیگادا، به لکوو له مه زترین پیگه کاند ا که جیهاد و حه جه، ئیدی چون زیده په وانی مه ده نییه تی ماددی ده لین: "موسلمانان ئه مړو دواړوژیا ن ئاوه دانکر دوه ته وه و دهستیان له دنیا هه لگرتو وه بو یه ئاوا دواکه وتوون؟! " ئه سلن ئایا روودانی ئه مه مومکینه!؟

له پاشان ئه گهر راستیش بیت که موسلمانانی ئه مړو دواړوژیا ن ئاوه دانکر دوه ته وه وهک هه ندیک له زیده په وانی مه ده نییه تی ماددی ده لین، ئه وا ئه نجامی ئه وه له ده ستدانی دنیا نه ده بوو، به لکوو ئه نجامه که ی: سه رکه وتن و ده سه لاتسه ندن و دابارینی خپرو پیری سامان و سه رچاوه سرو شتیبه کان ده بوو،

ئهم واتا پنهانهش عقلی ماددی نایبریت، به لکوو تنها دلی باوهردار پهی پی
 دهبات که پرېووبیت له یه کلای و دنیایی بهراستییه تی به لینه خوداییه کان،
 هه رکه سیش پیچه وانه ی ئه وه بلت؛ ئه واپروو به پرووی چه سپاوه کانی وه حی
 بوو ته وه که له بهشی داهاتووشدا ئامازه به به لگه کانی ده کریت.

۱۳- دواخستنې ته نجام و بهرهمه کانی دامه زراویتی

زوریک له زیډه ره وانی مه دهنیه ته هه ولې نه وه ددهن که فرمانپیکراو و ریلگیاوه شهرعیه کان ته نها به به هه شت و سهلامه تبوون له دوزه خ به ستنه وه و په یوه ندى نه بیت به به خته وه ری و برده وه و سهلامه تی دنیا ییمانه وه، جا ئاین بو بنیادنانی دواړوزه و مه دهنیه تیش بو بنیادنانی دنیا، یاخود وهک په کیکیان ده لیت: "ئاین مهرجه بو رزگار بوونی دواړوژی نهک سرکه وتی دنیا یی"، هه ربویه هندیکیان واهه ست دهکات که کومه لگای روظاواوی کرداریانه پیوستی به ئیسلام نییه بو چاکسازیکردن له دنیا یدا، به لکوو ته نها بو رزگار بوون له دوزه خ پیوستی پیه تی، به شوینیشیدا هندیکیان کومه لگای روظاواوی بهو دهربرینه عه بده ویه ساویلکانه یه تاریف دهکات که نه وئ «ئیسلامیکه به بئ موسلمانان».

له واقعیشدا: ئه مه نه زانین و نه گه یشتنیکی به ئازاره له ناوهروک و واتاکانی وه چی که ئماژه به لیکه و ته دنیا ییه کانی پابه ندبوونی ئاینی دهکن که هه رکه س له دهقه کانی قورئان و کتیه که ی پهره ردگار وردبته وه پینج لیکه وتی دنیا یی بو پابه ندى و پینچه سپانی ئاینی ده بینیت: که نه وانیش: «گرته دهستی دهسه لاتی سیاسى له سه رزه ویدا، جیگیربوونی ئاسایش له ولتدا، خوشگوزهرانی ئابووری، ئارامی دهروونی و سهلامه تبوون له کاره ساته کانی خه شمی خودایى».

ئیدی چون له پاش ئه مه بوتريت: ئاین ته نها بو بنیادنانی دواړوژ و مه دهنیه ته بو بنیادنانی دنیا یه، یاخود بوتريت کومه لگای روظاواوی پیوستی به ئیسلام نییه بو چاکسازیکردن له دنیا یدا!؟

که پهروهردگار به شیوه یه کی یه کلای براوه که پږه یه تی و ریځا کانی لادانی واتا قه بوول ناکات هه والی ئه وهی پیداوین که پیچه سپان؛ دهسه لاتوه رگرتن و ئاسایشی به شوینه وه یه، ههروهک ده فهرموویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾ [النور: ۵۵] «پهروهردگار به لینی داوه به وانهی که باوه پریانهی ناوه له ئیوه و کاری چاکه یان کردووه که، دهیانکاته جانشین له سهرزه ویدا وهک چوڼ ئه وانهی پیش وانی کردووه ته جانشین و ئه و ئایینه ی که خو ی پتی رازی بووه بویان ده گه یه نیتته دهسه لات و هیژ و له پاش ترسیان ده یانگه یه نیت به ئاسایش و ئارامی.»

ئهم واده خوداییه شی له ئایه تگه لیکي چه سپاوی زوردا جهخت لن کردووه ته وه، وهک ئه وهی که ده فهرموویت: ﴿وَأَوْزِدُ أَنْ تُمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ [القصص: ۵] «دهمانه ویت که مننه ت بکهین به سهر ئه وانده که له سهرزه ویدا چه وساوه و لاوازکراون و بیانکهینه پیشه و و بیانکهینه میراتبهر و جیگره وه.»

له زور گرنگیدانی پهروهردگاریش بهم واده خوداییه ی خو ی هه والی ئه وهی پیداوین که په رتووه که کان و پیغه مبه ران به شوینه کدا جهختیان لن کردووه ته وه، ههروهک ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ [الأنبياء: ۱۰۵] «به راستی له زه بووریشدا له پاش له وحی مه حفوز- په راوی پاریزراو نوو سیومانه که زه وی؛ بهنده چاکه کانم دهیگر نه وه دهست.»

سه باره ت به به لینی دانیشی به پیغه مبه رانی پیشووی ده فهرموویت: ﴿إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ﴾ (۱) وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۲﴾ [الصافات: ۱۷۲ - ۱۷۳] «به راستی به لینی ئیمه له پیشدا به بهنده نیردراوه کانمان دراوه که ههر ئه وان سهرخراوان.»

ههروه ها پهروهردگار سهرکه وتنی سهر بازی به سهر دوژمناندا به ستووه ته وه

به ئاوه دانکردنه وهی دواړو ژه وه، نهک ئاوه دانکردنه وهی دواړو ژه څوکاری شکان و به زین بیت، ههروهک ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ﴾ [محمد: ۷] «ئهی ئه وانه ی باوه پریان هیئاوه ئه گهر (الله) سهربخه نئویش ئیوه سهرده خات.»

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ﴾ [الحج: ۴۰] «سویند بیت که پهروه ردگار ئه وانه سهرده خات که سهری ده خه ن.»

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ [غافر: ۵۱] «به راستی ئیمه په یامبه رانمان و ئه وانه ی که باوه پریان هیئاوه له ژیا نی دنیا دا سهرده خه ی ن ...»

ههروا ده فهرموویت: ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الروم: ۴۷] «به راستی که ئه رک و حق بوو له سهر ئیمه سهرخستنی باوه رداران.»

وتراوی راشکاوی ناو وینه ی ئه م ئایه تانه ئه وه یه که هه رکه س خودا سهر بخات خودا سهری ده خات، فامراوی درکاویشی ئه وه یه که ئه وه ی خودا سهر نه خات، خودا دهستی لئ به رده دات، ئه م تیگه یشتنه ش ته نها بوچوون و دیدیک نییه، به لکوو دهقی ئایه تانیکي چه سپاوی دیکه یه، له وینه ی ئه و فهرمایشته ی پهروه ردگار:

﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ﴾ [الشوری: ۳۰] «هه رچییه کیشتان له به لا و نه هامه تی تووش بیت به به ره می دهستی خو تان تووش تان بووه و هیشتا پهروه ردگار له زوړیشی خو ش بووه.»

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿أَوَلَمَّْا أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۶۵] «ئهری وه ختیک نه هامه تییه کتان تووش هات که دوو هینده ی ئه وه قازانج و خو شیتان دیبیت پیشت؛ ده لئ نئمه

له کوږوه هاتووه؟ بلې ئه وه له لای خوتانه وه هاتووه (به کار وکرده وهی خوتان).
 ئه وه شی که ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ [النساء: ۷۹]
 «هه رچی ناخویشیه کیشته تووش بیت له خوته وهیه.»

جا کاتیک باوه ردار ئه م چه سپاوه قورئانیانه و جار له دوا ی جار دووپا تکر دنه وهی
 پهروه ردار بوی ده خوینیتته وه؛ ئه وکات هه ست به ئازار ده کات که ده بیستیت
 هه ندیک له لاوانی موسلمان ئه وه دووباره ده که نه وه که موسلمانان دواوژیان
 ئاوه دانکردووه ته وه و دونیا یان فهرامو ش کردووه.

ههروه ها به لگهی زور له وهی ئه وه یان نیشاندوه که دامه زران له سه ر
 ئاین خوشگوزهرانی ئابووری و بووژانه وهی سه رچاوه سروشتیه کان دینیت،
 وه ک ده فهرموویت: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ﴾ [الأعراف: ۹۶] «خو ئه گه ر خه لکی شارودیکان باوه ریان بینایه و له خوا
 بترسانایه خیروبیری ئاسمان و زه ویمان به سه ردا ده کردنه وه.»

قورئان عه قلی ماده ده گه ری به ئاگاهیناوه ته وه و له وهی ئاگادار کردووه ته وه که
 دامه زراویتی به رڼگایه ک رۆزی دینیت که ئه سلهن مروف هو شی لای نییه و به
 پیوانه و هه لسه نگاننده ماددیه په تییه کان ناپیوریت که له ئامازه یه کی ورددا
 ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (۱) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾
 [الطلاق: ۲ - ۳] «هه رکه س له (الله) بترسیت ده روویه کی لی ده کاته وه و رۆزی
 ده دات به جوړیک که خو شی هو شی لا نه بیت و ئه ژماری نه کات.»

ئهمه ش دوخیکی گشتیه له ئوممه تانی پیشووشدا که پهروه ردار به
 هاوه لانی دوو په رتوو که که ش ده فهرموویت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ [المائدة: ۶۶] «خو
 ئه گه ر ئه وان ته ورات و ئینجیل و ئه وهی دابه زینرابووه سه ریان کار پی بکر دایه
 و رابگرتایه؛ ئه وسا له سهروه و له ژیر قاچه کانیشیانه وه خیروبیریان ده دی و

ده خوار د.

نوو حیش (سهلامی خوی لن بیت) به گه له که ی فهرموو: ﴿قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ (۱۰۰) ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ (۱۰۱) ﴿وَيُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾ [نوح: ۱۰-۱۲] «جا وتم داوای لیخو شبوون له په روه ردگارتان بکه ن که به راستی نه و زور لیبورده یه، نه وسا ئاسمانتان به بارانی به خور و به رده و امه وه بو ده جمینیت، و مال و سامان و کور و کالتان پښ ده به خشیت و باخ و بیستان و پروبار و ئاوتان بو داده مه رزینیت.»

هود (سهلامی خوی لن بیت) به گه له که ی فهرموو: ﴿تَوْبَا قَوْمٍ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ [هود: ۵۲] «نه ی گه لی خو م له په روه ردگارتان داوای لیخو شبوون بکه ن و له پاشان بو لای بگه رپنه وه نه وسا ئاسمانتان به بارانی به خور و به رده و ام بو ده جمینیت و هیزی دیکه تان له سهر هیزی خو تان بو زیاد ده کات.»

جا نه مه چه سپاوه راشکاوه کانی وه حین که له سهر زمانی پیغه مبه ران هاتو وه که جه خت له وه ده کاته وه که پیچه سپانی ئایینی له مه زنتړین هوکاره کانی خو شگوزهرانی ئابووری و ده و له مه ندی سهرچاوه کانه، منیش که خه ریکم نه م ئایه تانه ده هیئمه وه و ریز ده که م، ته واو درک به وه ده که م که نه و عه قلّه ماددیه ی به رو شنبیری تازه ی روژئاوایی گو شبو وه توانا و به رگه ی تیگه یشتنی نه م واده خودایانه نییه، ته نه اش بیر له میکانیزمه به رجه سته کان ده کاته وه، نه وه شی له سهر ئیمه یه نه وه یه که نه که وینه شوین نه م عه قلانه و پیکه اته ی پیکداده ریان له گه ل شوپنه واره کانی ئیمان، له سهرمانه چهن دی ده توانین به وه چی رو شنیان بکه ینه وه و ریگای بزار و پاکژبوونه وه ی دهر وونیان نیشان بده یین، تا کوو عه قلایان بتوانیت له کونجی ماددیگه رایې پروکارییه وه به ره و لوتکه کانی واده خوداییه کان هه نگاو بنیت، نه وسا له به ئینه کانی (الله) دلنیا بیت که کی

راستگوتر و بهلین قایمتره له (الله)ی بهرز و مهزن و بهدهسهلات، ههربویه دهفهرموویت: ﴿تَوَمَّنْ أَوْفِ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ﴾ [التوبه: ۱۱۱] «ئهو جا کئ له (الله) باشتربهلینى خو دهباتهسهر.»

ديسان بهلگه کانی وهحى ئهوهيان خستووهتهروو که بوونی کهلین و گرفت له ئایینداریدا له مهترسیدارترین هوکاره کانی کارهساته مهزنه پیدابووهکانی خهشمی خوداییهوه، ئهم راستییهش زۆریک له زیدهرهوانی مهدهنییهت خوایانی لی ده دزنهوه و ههوللی لادانی واتاکه ی دهدهن و بۆلهیان دئ لهوهی که کارهساتهکان به سزای خوایی لیکبدرینهوه، ههمیشهش ههولدهدهن سزای کهمتهرخه می ئایینی تهنها به سزایهکی دواړوژی نیشان بدن، بهلام دنیا به رپساگهلیکی سروشتی بهستراوهتهوه که هیچ پهپهوندی به ئهم لیکدانهوه په نهانانهوه نییه، ههندیکیشیان گهیشتهوهته ئاستیکی توندپرو لهوهدا و تهنا نهت ئهوه به لیکدانهوهیهکی میتؤلوجی ناو لی ده نیت، واته ئهفسانهیی و خورافی.

واقعییش ئهوهیه که: ئهم ویناکردنه فهراموؤشکردن و بزرکردنی یهک له تهوهره قورئانییه کانی له خوگرتووه له ویناکردنی میژوودا که قورئان له ئایهتانیکی چه سپاوی راشکاودا ئهوهی باس لیفهرموووه که کهمتهرخه می ئایینی دوو سزای ههیه دنیایی و دواړوژیش، ههردوو جوړ سزاشی خستووهتهروو، ههروهک دهفهرموویت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ [آل عمران: ۵۶] «جا ئهوانه ی که بیباوه ربوون سزایهکی توندیان دهدهم له دنیا و له دواړوژدا.»

له شوینیکی دیکه شدا ئاماژه به دوو جوړه که ی سزا دهکات که دهفهرموویت: ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ [الرعد: ۳۴] «سزایهکیان ههیه له ژیا نی دنیادا سویند بیت سزای دواړوژیش سهختره.»

له م سزا دونيایانه ش کاره ساته سروشتییه کان و گرانی و وشکبوونی
سه رچاوه کان و ټیکچوونی ئارامی و ئاسایش و زوری دیکه ش جگه له مانه ن،
ههروهک ده فهرموویت: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ
بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ [الروم: ۴۱] «خرابه و نه هامه تی له وشکانی و
ده ریادا سه ری هه لداوه به به ری دهستی نهو خه لکه تاکوو هه ندیک له وهی
کردوویانه پییان بچیژیت، تاکوو هوپهک بیت بگه ری نه وه.»

پهروهردگار نمونه مان بو دینیتیه وه له رولی لادان و ریونکردنی ئایینی له
هه لگرتنی خو شگوزهرانی و ئاسایشدا، ههروهک ده فهرموویت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ [النحل: ۱۱۲] «پهروهردگار دپیه کی
به نمونه هینایه وه که ئارام و دلنیاوو رۆزی خو ی به خو شی و فراوانی بو ده هات
له هه موو جپیه که وه، جا بیباوه ر و پینه زان بوون به نیعمه ته کانی خودا سا
خوداش به رگی برسییتی و ترسی به به رد اکردن به کرده وه و خووی خو یان.»

نه وه تا ده بینین سزا دونياییه کان به رانه ر به لادانی ئایینی لیکدانه وه یه کی
میژو لۆزی یاخود خورافی نین، به لکوو یهک له پیکهاته سه ره کییه کانی بزاقی
میژو وه له وینا و دیدی قورئانیدا.

هه ندیک له زیده ره وانی مه ده نییه تیش بانگه شه یهک ده لینه وه که به پوختی
ده لیت: "زوو سزادانی خودایی له دنیادا حاله ټیککی جیاواز و هه لاویرته یه،
نهک دیارده یه کی هه میشه یی میژووی. له راستیشدا: فه وتاندنی گهلانی
مله وری پشتکردوو له وه حی و گوپرایه لی خودا و پیغه مبه رانی و زوو سزادانیان
حاله ټیککی هه لاویرته و جیاواز نییه له ره شنووسی میژوودا، یاخود رووداو یکی
نه شاز و نانه ریتی، به لکوو پیدراوه میژووییه کان که قورئان پیشکه شیان ده کات
وا ده نوینن که نه وه هه ر به راست دیارده یه کی میژووییه! وهک ده فهرموویت:

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾ [الإسراء: ۱۷] «چه ندمان نه وه و چاخ له ناوېرد له پاشی نووح.»

په روه ردگار باس له نوممه تانی پېشوو ده کات که چوڼ به هه ردوو جوړی سزای دنیایی و دواړوژي سزای داوڼ، دهفه رموویت: ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (﴿﴾) فَادَافَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾ [الزمر: ۲۵ - ۲۶] «نه وانهی پېش نه وانیش هه به درویان خسته وه جا سزا به جوړیک بویان هات که هه ستیشیان پې نه ده کرد، سا خوا له ژیاڼی دنیادا پړسواپی پې چه شتن سویند بیت سزای دواړوژیش پړسواکه رتره.

له پاشان هم گه لانهی پېشوو له میژووی مروقایه تیدا توانای مهدهنی و هیژی ئابووری و سه رچاوهی بشوماریان هه بووه، له گهل نه وه شدا وه ختیک په روه ردگار لیبان تووړه بوو، زووبه زوو سزای دنیایی به تاوانی خویان نارده سهریان، وهک دهفه رموویت: ﴿أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ [الأنعام: ۶] «نه ری نه یان دیوه چه ندمان نه وه بهر له وان له ناوېردوو که له سه رزه ویدا ده سه لات و پتقایمییه کمان پیدابوون که به نه مانمان نه داوه و ئاسمانمان به بارانی به خوړ و بهرده وام بو جماندوون و پړووبارمان له ژیر پییانه وه خستووه ته ری، نه و جا به تاوانی خویشیان له ناومان بردن.»

قورئان هه ندیکیش له سزای نوممه تانی پېشوو نمایش ده کات، دهفه رموویت: ﴿فَقُلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا﴾ [العنكبوت: ۴۰] «سا هه موویمان به تاوانی خوړ و گرت، جا هه یانبوو که بهرده بارانمان کردن و هه یانبوو ناله بردنی و هه یانبوو به زه ویدا نغرومان کردن و هه شیانبوو (له ئاودا) خنکاند نمان.»

بنواړه له و دیمه نی ویرانییه سامناکه ش که قورئان وینای ده کات که

دەفەر مووێت: ﴿فَكَأَيُّ مَن قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَبْرُ مُعْظَلَةٌ وَقَصْرٌ مَّشِيدٌ﴾ [الحج: ٤٥] «زۆرن ئەو دێیانەی لەناومان بردن کە سەمکار بوون سا بەسەر سەقفی خۆیاندا خاپوور و وێرانەن بیرەکانیان لەکارکەوتوو و ئاویلنەبراو و کۆشکە بەرز و تۆکمەکانیشیان سزای (الله)ی لێ لاندەدان.»

جا ئەم دیدەیی کە وابەستەبووانی مەدەنییەتی ماددی و پێنای دەکەن کە ئەو لە خۆدەگرێت کە باوەر و کاری چاکە و بەندایەتی شوێنەواری کۆمەڵایەتی دەرەکی «بەرجهستە و جیا»ی نییە، بەلکۆو شوێنەوارەکانی تەنھا خودی «تایبەت»ن کە ئەمەش وێنایەکی دژبەرە لەگەڵ چەسپاو قورئانییەکاندا کە خزانەرۆو، پێشەوا ئێبن تەیمییهش ئاماژەی بە هەندیک لەو کردوو کە لە سەفەدییەدا دەفەر مووێت:

«سا بەیەکلایی زانراوە لە گواستەنەوێ دەماودەمی مۆتەواتیر و ئەزموونی بەناوبانگەو کە کردووە چاکەکان شتانیکی بەرجهستە لە خێر و خۆشی دینن لە دونیادا، کردووە خراپەکانیش پێچەوانەکەی دینن، پەرورەدگاریش موشریکان و تاوانکاران و سەمکارانی ئەشکەنجەداوە، چەشنی گەلی عاد و سەموود و لوط و خەلکی مەدیەن و فیرعەون، بە سزای بەرجهستە و بێنراو لە دەرەوێ خودی خۆیاندا، هاوێلانی دادپەرەوێ و چاکەکاریشی بە پێزێلێنانی جۆراوجۆری بێنراو پێز لێناوە، ئەمەش شتێکە کە سەرجهم گەلان دانی پێدا دەنێن، ئیدی چۆن دەوترێت پەرستشەکان و گوێرایەلێیەکان مەبەست لێی تەنھا ئەو رەوشتچاکییە کە لە دەرووندا دێتەبوون.»^(١)

جا ئەم بانگەشەییە کە ئێبن تەیمییه و تووێژی لەسەر دەکات؛ ئەو جەخت لێ دەکاتەو کە ئەم تیزە ساختەیه تێزێکی کۆن و دێرینە.

(١) ابن تیمیة، "الصفدية"، تحقیق: محمد رساد سالم، دار الهدي النبوي، الطبعة الأولى، (١٤٢١هـ): (٢/٢٣٨).

بەلکوو لە ئاگاداریدانه نوازەکانی پێشەوا ئیبن تەیمییه ئەوەیە کە پەيوەندی نێوان «حوکمکردن بە شەریعت» و «ئارامیی سیاسی» باس لێ دەکات کە دەفەرمووێت (پەرحمەتی خۆای لێ بێت):

"وەختیکیش کاربەدەستان لەمە دەرچوون، ئەوا حوکمیان بە جگە لەوە کردوو کە پەروەردگار دایبەزاندوو، شەر و ململانیشیان دەکەوێتە نێوان خۆیانەو، پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرمووێت: «خەلکیک حوکم ناکەن بە جگە لەوەی کە خوا دایبەزاندوو، مەگەر ئازاو و شەریان دەکەوێتە ناو خۆیانەو». ئەمەش لە گەورەترین ھۆکارەکانی گۆران و لەبنهاتنی دەولەتانی کە وێنەیی ئەو جار لەدوای جار، لە سەر دەمی خۆمان و جگە لە سەر دەمی خۆشماندا روویداو." (١)

جا ئەگەر دامەزراوییهتی ئایینی ھەموو ئەم بەرھەمە دۆنیایە زیندووانەیی پێو و ابەستە بێت دروستە موسڵمان لە پاش ئەو بلیت: موسڵمانان دواڕۆژیان ئاوەدانکردوو و دۆنیایان فەرامۆش کردوو، یاخود ئایین مەرجی پزگاربووونە نەک رابوون؟

لەو ھەشی کە زۆر پەيوەندی توندی بەم دیدەو ھەیە ئەوەیە کە ھەندێک لە زیدەپەوانی مەدەنییەت خۆیان لەو لادەدەن کە وەھا لە ھیزی بێباوەران بنوارن کە جۆریکە لە داوانەو و پەت شلکردنی خودا بۆیان، وایان پێخۆشە وای لێ بڕوانن کە ئەنجامی سەرۆشتی ھەول و ماندوو بوونیانە کە شایانی بەرھەمە کەین، نەک گلدانەو ھۆکاریکی زیاتر بێت لە ھۆکارەکانی سزای خۆایی!

لە واقیعیشتدا: لە دیارترین رێساکانی میژوو کە وەحی بۆی نەخشان دووین رێسای پەت بۆ شلکردن و راکێشانی خوداییە کە ھیزی ماددی و زەبەلاح بوونەو ھۆی تواناکانی نیو دەستی بێباوەران جۆریکە لەو، ھەروەک پەروەردگار دەفەرمووێت:

(١) ابن تیمیہ، "مجموع الفتاوی": (٣٥/٣٨٨)

﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٨٤) وَأُمْلَى لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٥﴾ [الأعراف: ١٨٢ - ١٨٣] «ئهو انه شى كه ئايه ته كانی ئيمه يان به درو خسته وه به جوړيكيان راده كيشتين بوخوشتيان نه زانن، په تيشيان بو شل ده كم به راستي كه پيلانى من توكمه و قايمه.»

سه باره ت به وانه شى كه ئهم وه حيه يان به درو خستوه ته وه ده فهرموويت: ﴿فَقَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [القلم: ٤٤] «ليمگه ري من و ئه وانه ي كه ئهم باسه (وه حيه) به درو ده خه نه وه به جوړيک رايانده كيشتين بوخوشتيان نه زانن.»

پهروه ردگار چمكيك له جوړه كانی ئهم مو له تدان و داوانه وانه ي بو باسفه رمووين كه دلى باوه رد ار لى ده له رزي ت، ده فهرموويت: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ [التوبه: ٥٥] «سا نه مال و سامان و نه مندالى زوريان سه رسامت نه كات، خودا ته نها ده يه ویت به وه له زياني دونيادا ئه شكه نجه يان بدات.»

به لكوو له دميه نه تر سناكه رابمینه كه پهروه ردگار هه وال له وه ده دات كه هه موو خو شيه كه به پشت كردووان ده دات له پاشان له ناكاو يكي ش به سزا ده يان بر سكي ني ت، وه ك ده فهرموويت: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً﴾ [الأنعام: ٤٤] «جا كاتي ك ئه وه يان له ياد كرد كه بير يان خرابو وه وه، ده رگاي هه موو به خش شي كمان لى كرد نه وه هه تا ئه وه ي كه دليان خو ش بوو به وه ي پييان دراوه ئه وسا له ناكاو گرتمان.»

ده شفه رموويت: ﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ [الرعد: ٣٢] «جا مو له تم دا به وانه ي بي باوه ر بوون و په تم بوو شل كردن، ئه و جا گرتمن و له ناو مبردن سا چو ن سزايه ك بوو سزاي من.»

جاري كيش گويم له يه ك له زيده ر هوانى مه ده نيه ته ماددى بوو ده يگوت:

ئهم وتاریژانه‌ی سهر مینه‌ره‌کان ده‌میکی دریژه به‌لینی ئه‌وه‌مان ده‌ده‌نی که خودا بیاوه‌ران له‌ناوده‌بات و ئیسلام سهرده‌خات، هیچیشمان نه‌دی! به‌لکوو به‌رده‌وام ده‌بینین بیاوه‌ران له‌پیشکه‌وتن و موسلمانان له‌پاشه‌کشیدان، هه‌روه‌ها ئیسلامیه‌کان ده‌لین کرین و مامه‌له به‌خیروبیره و ریا بی‌فه‌ره، که‌چی نه‌مانبینی ئابووری ریبایی رۆژاوا‌یی جگه له‌گه‌شه‌سەندن به‌خۆوه بینیت، ئابووری ئیمه‌ش هه‌ر داده‌رووخیت، ئیدی چه‌ند نمونه‌یه‌کی له‌م وینه‌یه باسکرد.

راستی به‌ئازاریش ئه‌وه‌یه که: ئهم به‌لینیدانه به‌سهرکه‌وتنی ئیسلام و ئهم هه‌ره‌شه‌کردنه به‌که‌وتنی کوفر؛ که‌سیکی هه‌زی نییه که ئیسلامیه‌کان هینابیتیان، به‌لکوو ئه‌وه به‌لین و هه‌ره‌شه‌یه‌کی «خوداییه»، په‌روه‌ردگار پی‌غه‌مبه‌رانی ئاگادارکردووه‌ته‌وه که دووچاری وینه‌ی ئهم ره‌خنه‌گیریا‌نه ده‌بنه‌وه که ئاخراوه به‌گالته‌هاتن به‌به‌لین و هه‌ره‌شه‌ی (الله)، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَمَّا أَخْرَجْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لِّيَقُولُوا مَا يَحْسِبُهُ آلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ﴾ [هود: ۸] «خۆ ئه‌گه‌ر سزایان لێ دوا‌بخه‌ین هه‌تا کاتیکی دیاریکراو، ئه‌و وه‌خت ده‌لین ئه‌رێ چی سزای لێ را‌گرتووین؛ به‌راستی رۆژیک که دێته‌ سه‌ریان لا‌چوونی بۆ نییه.»

گالته‌کردن به‌واده‌ی خوداش یه‌ک له‌پشکه‌ ترسناکه‌کانی دوو‌روویییه، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ [الأحزاب: ۱۲] «وه‌ختیکیش دوو‌رووان و ئه‌وانه‌ی نه‌خۆشی له‌دلێاندا‌یه، ده‌یانگوت: واده‌دانی خودا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی جگه له‌فریو هیچی دی نه‌بوو.»

له‌به‌ر توندی کاریگه‌ری ئهم قسانه‌ش له‌سه‌ر شوێنکه‌وتووانی پی‌غه‌مبه‌ران، په‌روه‌ردگار جه‌ختی له‌به‌لینه‌که‌ی کردووه‌ته‌وه، ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ

مُخْلِيفَ وَعَدِهِ رَسُولَهُ ﴿٤٧﴾ [إبراهيم: ٤٧] «جا وامه زانه (الله) به لئینیک که به پیغه مبه رانی داوه نایبانه سهر.»

به تاییه ت به لئین و هه ره شه ی پهروه ردگار زوړ جار له ساته ناهه مواره کاندای دیت، یاخود له دیمه نی کو تاییدا کاتیک رپسای تاقیکردنه وه و پالفته بوون هاته جی و باوه ردگار به ساتی ئهوپه پری سهختی گه یشت، وهک ده فهرموویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُم نَصْرُنَا﴾ [یوسف: ١١٠] «هه تا کاتیک که پیغه مبه ران بیئومید بوون و دلنیا بوون له وهی ئیدی گه له کانیان به یه کجاری و کو تایی به درو یان خستوونه ته وه ئه و وهخت سه رخستنی ئیمه یان بو هات.»

پهروه ردگار ئاگاداری له وه داوه که باوه ردگار ده کریت خدا ته مه نی بدات هه تا ته وای سهره نجامه که به چاوی خو ی ده بینیت، له وانه شه بهر له وه گیانی بکیشیت، به لام له هه ردوو حال ته که دا واده ی خدا هه ر دیته جی، ههروهک له سئ شوین له پهرتوو که کهیدا باسی له وه فهرمووه، ده فهرموویت: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَمَا تُرِيدَنَّ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَقَّعَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ﴾ [غافر: ٧٧] «سا ئارام بگره که به راستی واده ی خدا حق و راسته که ئه گهر هه ندیک له وهی به لئینیمان به وانه داوه نیشانت بده یان، یاخود گیانت بکیشین، خو هه ر بو لای ئیمه یه گه رانه وه یان.»

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِنْ مَا تُرِيدَنَّ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَقَّعَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ [الرعد: ٤٠] «خو ئه گهر هه ندیک له وهی به لئینیمان به وانه داوه نیشانتی بده یان، یان گیانت بکیشین تو ته نها گه یاندت له سهره و ئه ژمار و پاداشیش له سهر ئیمه یه.»

ده شفهرموویت: ﴿وَإِنَّمَا تُرِيدَنَّ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَقَّعَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾ [یونس: ٤٦] «خو ئه گهر هه ندیک له وهی به لئینیمان به وانه

داوه نیشانتي بدهين، يان گيانټ بکيشين، گهړانه و هيان هر بو لای ئيمه يه و
 ئه و جا (الله) بوڅوی شاهیده له سهر ئه وهی که ده یکه ن.»

ههروه ها بنده باوه رداره کانی هوڅیاری پيداوه که ئهم مؤله تدانه خودايييه
 داناييگه ليکی مه زنی له پشته وه يه، نه ک ده سته وه ستانی بیت له پهروه ردگار ه وه
 -پاکوبيگه ردی بو (الله) له وه- وه ک ده فه رموویت: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ [النور: ۵۷] «وا مه زانه ئه وانه ی که بیباوه پر بوون له سهر
 زه ويدا ئيمه يان ده سته وه ستان کرد بیت.»

له بهر سه ختی ئاشووب و تاقیکرانه وهش به بهرده وامي بیباوه پران له هاتن و
 چوون و که شوفش کردن له و په ری هیزی خویندا، قورئان ئاماژه ی به نه خه له تان
 بهم حاله کردوه که ده فه رموویت: ﴿لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ﴾ [آل
 عمران: ۱۹۶] «هاتووچو و هیزی بیباوه پران له ولاتاندا فريوت نه دات.»

له بهر هه موو ئه مه ش؛ پهروه ردگار فه رمانی پي کردووين که نمونه ی ئهم
 پرسياړه ئاخراوانه به خاووخليچک پروانين له به لین و هه ره شه ی خودا؛ به وه
 وه لام بدهينه وه که پرسه که ته نها «پرسی کاته»، ده فه رموویت: ﴿قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ
 فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى﴾ [طه: ۱۳۵] «بلای
 هه موو له بو سه دان، ئیوهش له بو سه و چاوه پروانيدا بن، جا ده زانن کتیه له سهر
 ريگه ی راسته و کتیه رینومایی په وای وه رگرتووه.»

۱۴- هه ژموونی جه ماوهر

له راستیدا: هه رکهس له ته وای ئه م که یسانه رابمینیته که له به شه کانی رابردوودا و تووژیژمان له سهر کردوون، تیبینی ئه وه ده دات که هه ندیک له وانه ی خویان ده ده نه پال بانگه واز؛ نیازپاکانه تووشی هه ندیکی هاتوون، له ژیر په ستانی تامه زرۆبییه کی بیایان بو: رینوما ییکردنی خه لک، راکیشانی دلایان، خۆشه و یستکردنی چاکه له لایان، نزیکی و نه وه لیان و له ده لاقه یه کی دۆستانه و گونجاوه وه چوونه ناو دلایان که ئومیدمان وایه که نمونه ی ئه م بانگخوازانه له ژیر چه تری عوزر و لیخۆشبوونی خاوییدا بن و پهروه ردگار گوزهر له وه له لانه یان بکات که به نیازی پاکه وه کردوویانه.

به لام ئومید و ئامانج هه میشه له سهر ئامۆزگار یکردن به حق و به ئارامگری هه لده چنریت، تاوه کو بانگخواز نه که ویتته داوی شهرمکردن و خۆدزینه وه له راستیه کانی وه حی بو خاترگرتنی ده زگا کانیراگه یاندن، یاخود ده ستدان له پشتی سه ليقه ی تازه ی جه ماوهری.

چه ندیک سه رسام ده بووم هه میشه که له ئایه ته کانی قورئان راده مام که زۆر ئاگادار کردنه وه ی پهروه ردگار بو پیغه مبه ره که ی تیدابوو له مه ترسییه کانی که و تنه ژیر «هه ژموونی جه ماوهر» وه. راستیش: زۆریک وا ده زانن که ململانی له گه ل ئاره زوودا ته نها بریتیه له ململانی کردن له گه ل ئاره زووی که سیدا و بهس، به لام ململانی گه وهر تر له وهش له ریگی کادیرانی ئیسلامدا هه یه، ململانی له گه ل «ئاره زووی بانگه یشتکراوان» دا و تامه زرۆبوون بو به ده سه ته یانی په زامه ندی و هاوسۆزیان بو ئیسلام، بگره هه ندیکجار کاریگه ری ئاره زووی جه ماوهر توندتره له کاریگه ری ئاره زووی سیاسیه کانیش به هوی شاره وه یه تییه که یه وه،

ده ستيگړو ښيکړاويش ته و که سه يه که دوژمنی نه فسی خوۍ بټ و چاود پري بکات، وهک پيشه و ائين ته يميه ده فهرمووټ: "جا پيوسته له سره مروټ که خوۍ رابه نيټ له سره تيگه يشتني ناوه کی له دلی خوۍ" (۱)

هيچ ناشوويک له وه گه وره تر نييه که په روه ردگار پيغه مبه ره که ی (ﷺ) لى ټاگدار کردوه ته وه که ناشوويک پيشاني بانگراوان و ملدان بو هه وه سی راسپردراوان-موکه له فان و توه وه له ژير په ستانی نه ريت و داياندا و ټاراسته کردنی رينمايه خوداييه کانه به و شيويه ی ته وان مه يليان به لايدا هه يه و هزيان پييه تی.

که لاوازی مروی له گورینی ده که کان به ټاراسته ی په زامه ندی خه لکدا راستيه که نزیکه هيچ بانگخوازيکی ريگای خودا ليی دهر باز نه بټ، خو ته گهر ته و ټاقيکړدنه وه به هم شيويه مه ترسيدار نه بووايه، ته وکات زور ټاگدار کردنه وه ی خوا بو پيغه مبه ره که ی (ﷺ) عه به سيه ت و له خو وه کاريه ک ده بو که قورټان له وه به رز و به دووره که زور ټاگدار کردنه وه واتای توند مه ترسيدار بوونه، دوو ټاکنړدنه وه ی هو شياريدانه که ش جار له دواي جار په نگدانه وه ی خزی ريگا و خلیسکانی پييه تييدا.

به تاييه ت ته گهر ټاگدار کردنه وه و هو شياريدانه که ټاراسته ی ته واوترين زات کرابيت که راسپارده ی په يامبه رييه تی گه يانديټ وه کوو خوۍ، چ جای که سانیکي جگه له و که ناگه نه تو سقا ليکيش له پيگه و پالفته بوون و هه لټزارد ه يتي ته و؟!

به نموونه، بروانه چوڼ په روه ردگار جه ماوهری وه رگری وهی وينا کردوه کاتيک که هه ولی لادانی پيغه مبه ريان (ﷺ) دده له چه سپاوه کانی وهی و به لينيان پي دده که ته وکات شوینی بکه ون و سه ری بخن، جا له سووره تی ئيسر ادا ده فهرمووټ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ

وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ [الإسراء: ٧٣] «خو خهريک بوو به ئاشووبت بهرن و لات بدن له وهی وه حيمان کردووه بوټ، له پیناو ئه وه دا که جگه له وه مان به ناو وه هه لېبه ستیت، سا ئه وکاتیش ده بوو یته دوستی نازدار و خو شه ویستیان.»

ئهو ان له ئاماده ګییه کی ته واودا بوون بو شوینکه وتن و هاتنه ناو ریزی کومه لی موسلمانان وه به لام به یهک مهرج، ته نها یهک مهرج، ئه ویش ګوړینی «هه ندیک» له و وه حییه کی که ناوهر وکه که یان به دل نه بوو، ته نها هه ندیک!

قورئان له ئایه تی دواتریدا ئه وهی خستووه ته پروو که ئه م راده ستبوونه بو هه ژموونی بو دواوان مه ترسییه کی راسته قینه بوو له سهر پیغه مبه ر (ﷺ) ئه گهر پاراستنی خودایی نه بووايه، هه ربویه ده فهرموو یت: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُبَنَّاتُ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ [الإسراء: ٧٤] «خو ئه گهر ئیمه پیچه سپاومان نه کردیتایه، نزیکیوو شتیکی که م لاریبته وه به لایاندا.»

جا ئه گهر هه ژموونی بانگه یشترکراوان نزیکیو بو یت کاریگه ری بکاته سهر سهر داری پیغه مبه ران ئه گهر پاراستنی خودایی نه بووايه، ئیدی چو ن که سانی خوار نه وه بیترس بن؟ چو ن هه ندیک له زانایان و بانگخوازان به ساردی له گه ل ئاشووبی راکیشانی بانگکراواندا مامه له ده که ن که پهروه ردگار پیغه مبه ره که ی ناگادار ده کاته وه و هه وال ده دات که خو ی چه سپاوی کردووه؟!

قورئان ئامازه شی به م زوړلیکردن و له سهر چوونه ی بیباوه ران کردووه بو ګوړینی وهی، ههروهک له سووره تی یوونسدا ده فهرموو یت: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّ هَٰذَا بَشِيرٌ أَوْ بَدَلَةٌ لِّمَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ [یونس: ١٥] «کاتیکیش ئایه ته ګاڼی ئیمه یان به سهر دا ده خویندر یته وه؛ ئه وانه ی که ئومیدی دیداری ئیمه یان نییه و به ته مای نین ده لئین قورئانیکي جگه له مه بینه یاخود ئه مه بگوړه، بلن: من بوم نییه له لای خو مه وه بیگوړم، من ته نها شوین ئه وه ده که وم که وهی کراوه بوم.»

پەروەردگار ھەمان ئاگادارکردنەو ھە لە مەترسیی ھەژموونی بۆدواوان دووپات دەکاتەو، کە لە سوورەتی مائیدەدا دەفەرموویت: ﴿وَاحْذَرُهُمْ أَنَّ يَمِيتُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ [المائدة: ۴۹] «ئاگاداریان بە لەوێی کە بە ئاشووبت بەرن و لات بدەن لە ھەندێک لەوێ (اللہ) بۆی دا بە زاندوویت.»

جاریکی دیکه‌ش زنجیره‌ی داشکانه‌کان بو گۆرینی وه‌حی ته‌ماشا بکه،
مامه‌له‌کردن له‌سه‌ر «هه‌ندی‌ک» له‌ وه‌حی، نه‌ک هه‌موو وه‌حیش، ته‌نها
لارکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ حوکم و ویناکان که له‌گه‌ڵ واقعی پۆشنبیری و
کۆمه‌لایه‌تی قورهبه‌شدا نه‌ده‌گونجان، به‌لام په‌روه‌ردگار له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌وه‌شدا
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ئاگادارکرده‌وه‌ و ترساندی و ئه‌وه‌ی به‌ «فتنه‌ ئاشووب» ناونا،
زانا و هاوه‌لانی ریگای به‌ره‌و خوداش کۆران له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که فیتنه‌ پیگه‌ی
تاقیکردنه‌وه‌ و له‌بێژینگدان و یالفته‌کردنه‌.

داخوازیش تهنه‌ها نه‌وه نییه که توخنی ئەم داشکانه‌ی هه‌ندی‌ک له ناوه‌پۆکه‌کانی وه‌حی و ئەم ملدانه نه‌که‌وینه‌وه، به‌لکوو شتیکی زیاده‌وه‌شمان لێ داواکراوه که شانازی‌کردنه به‌م ناوه‌پۆکه‌نه‌وه و شکۆمه‌ندبوونه پێیان و خۆنه‌دزینه‌وه و شه‌رمه‌نه‌کردنه له ئاستی، وه‌ک له سه‌ره‌تای سووره‌تی ئەه‌رفادا ده‌فه‌رموویت: ﴿كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنَذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الأعراف: ۲] «په‌رتووکی‌ک دامانه‌زانده‌وه‌ته سه‌ر توو سا له دلتدا شه‌رم و ترس و سه‌لمینه‌وه‌یه‌ک نه‌بێت لێی که بی‌گه‌یه‌نیت و وه‌ک یاده‌یانه‌وه‌یه‌کیش بۆ باوه‌رداران.»

پازیوونیش به حوکی خویی و ویناکانی وهی و ده‌ربازوون له شه‌رملیکردنی؛ هه‌موو ئه‌مه‌شی به پیوه‌ری باوه‌ر داناوه، وه‌ک ده‌فه‌رموویت:

﴿قُلْ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ۶۵] «سا نه‌خێر سویند به په‌روه‌ردگارت باوه‌ریان

نییه هه تا نه تکه ن به دادوهر له ههرچیدا که ئه بیته گیره و کیش له نیوانیاندا له پاشانیش له دهروونیاندا شتیک نارەزایی له بریاردان و داوهرییه که ت نه بیت و به راده ستبونی ته و او راده ست و ملکه چی نه بن.

جا له م ئایه ته دا به چهنده ها ئامپازی زمانه وانی جه ختی له م مهرجه ی باوهر کردووه ته وه بو چه سپاندنی واتاکه ی، له وینه ی ئامپازه کانی: سویندخواردن، ره تکرده وه، به شوینداهیتان، دووباره کردنه وه، ناوی ره ها و جگه له وانه ش له شیوازه جه ختکارییه کانی ناو زمان، ته نانه ت هه ندیک له زانایان به «ده جه ختکه ره وه» ی ژماردووه له هه مان یه ک ئایه ته دا! وه ک له په رتوو که فراوانه زانستییه کاندا هه یه. ^(۱)

ئاوه ها و به م شیوه یه ئایه ته کانی قورئان جار له دوا ی جار ئه م ئاگادار کردنه وه یه بو پیغه مبه ر (ﷺ) دوویات ده کاته وه سه باره ت به مه ترسیی په ستانی هه وا و هه وه سی بو دواوان، وه ک له سووره تی مائیده دا ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾ [المائدة: ۴۸] «شوین ئاره زووی ئه وان مه که وه و لابه دیت له و حقه ی که بو ت هاتووه.»

له زمانیکی تو قینه ری ئاگادار کردنه وه شدا که خوینهر لیی ده له رزی ت ده فه رموویت: ﴿وَلَمَّا أَتَتْهُمُ أَهْوَاءُهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ [البقرة: ۱۲۰] «خو ئه گهر شوین هه وا و ئاره زووی وان بکه ویت له دوا ی ئه وه ی که بو ت هاتووه له زانست! ئه وکات لای خواوه دو ست و پشتیوان و سه رخه ریکت بو نییه.»

ئهم جه ختکرده وه پاراوه دوویاتکراوه خوا بییه سه باره ت به ململانتیی سه خت و دژواری نیوانی ئه م دوو جه مسه ره، جه مسه ری ئاره زووی بو دواوان

(۱) انظر مثلاً: ابن القيم، "الصواعق المرسله"، تحقيق: علي الدخيل الله، دار العاصمة، الطبعة الثالثة، (١٤١٨هـ)، (ص ١٥٢٠).

و جه مسهری کتیبه که ی پروهردگار و کاریگری ئه وهش له سهر بانگخوازی گه یه نهر له ریگا که ی پروهردگارد، ئه مه ته نها تیبینیه کی هزری نییه که به دهم قاوه ی یانه یه کی رُوشن بیریه وه وه ربگیریت، به لکوو بنچینه یه کی قوول و توکمه وهه لقولیه له مه زنی زانستی خوداییه وه به پرسیا کانی بانگخوازی و گه یاندنی نایین.

همان جه ختکاریش له سهر پیکدادانی ئه م دوو جه مسهره ئاره زووی مرویی و، وه حی خواپی دوو باره ده کاته وه، له سووره تی قه صه ص-دا ده فه رموویت: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ [القصص: ۵۰] «خو ئه گهر وه لامیان نه بوو و به دهم بانگته وه نه هاتن بزانه که (ئه وه له بهر ئه وه یه که) شوین هه وا و ئاره زووی خو یان که وتوون.»

ئامازه به هه مان پیکدادانیش ده دات که له سووره تی شوو رادا ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ﴾ [الشوری: ۱۵] «شوین هه وا و هه وه سی ئه وان مه که وه و بلی باورم هینا وه به هه رچی په رتووکیک خوا داییه زاندو وه.»

ئه و شوینانه شی که پروهردگار پیغه مبه ره که ی (ﷺ) له مه ترسی هه ژموونی بانگه یشترکراوان و زه به لاحیی کاریگریان له سهر بانگخواز ئاگادار کردو وه ته وه گه لیک زۆرن، هه رکه سیش له و شوینانه ی په رتووکه که ی خودا وردیته وه و په هه نده واتاییه کانی هه لبداته وه و ته ماشا بکات و «دوو پاتکردنه وه ی ئامازه دان به سه ختی رووبه روو بوونه وه ی هه وا و هه وه سی مرویی له سهر پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و هوشیاریدانی پروهردگار له وه لامه ه بوونیک بو په ستانکردنی ئاره زووی خه لکی له پینا و بزرکردنی راستیه کانی وه حی» ببینیت، هه روه ها زۆر پیکگریدانی خودا بو ئه م دوو دژه: ئاره زووی خه لک و په رتووکه که ی خودا؛ بو ی وه ده رده که ویت بوچی پروهردگار باسی ئارامگری له پاش باسی شوینکه وتنی

وه حیه وه هیناوه، ئه وه ش له وئ له سووره تی یوونسدا که ده فهرمو ویت: ﴿يَا أَيُّهَا يُونُسُ﴾ [یونس: ۱۰۹] «شوین ئه وه بکه وه که بو ت وه حی ده کریت و ئارام بگره.»

هر به راست، ئه وه که سه ی بیه ویت هه موو وه حی بپاریزیت و ده ست پیوه بگریت چه نده پتویستی به هیزی ئارامگری هه یه، ئارامگرتن له سه ر پیکدادانی وه حی و ئاره زووی مروید، ئارامگرتن له سه ر قورسبوونی ده روونه کان و که مه ندکیشبوونیان به داو و میخی نه ریت و خووه کانیا، ئارامگرتن له سه ر هه ولئ هه له داوان و مکوری نه فس که بانگخواز به ره و به ده مه وه چوونی داخوازی و چاوه روانیه کانی جه ماوه ر پالده نیت، هه رچه نده له گه ل ئه وه شدا یه کنه گریت هه که ئایه ته کانی وه حی ده یهین و ده یخه نه روو.

ئه گه ریش کادیری ئیسلام ده ست به پیکه ی ئارامگریه وه نه گریت، بنگومان که ده که ویت ه ناو ئاراسته کردنی ده قه کان و لادانیا نه وه به ره و له وه رگای ئاره زووه زه مینییه نه ویه کان، له بری ئه وه ی ده قه کان ئه و به رنه به رزاییه کانی ئاسمان و ویتسگه کانی به ندایه تی پئ ته ی بکه ن.

زورجاریش کادیری ئیسلام ئه وه نییه که که وتبیت ه ژیر په ستانی تامه زرؤبوون بۆرینوما ییکرانی خه لک، به لکوو بووه ته قوربانی خو لادان له گالته و گه پ و تانه کان، چونکه تیبینیکراوه که هه ندیک له زیده ره وانی مه ده نییه تی ماددی زور چه مک و ده سه وازه ی ئایینی و که له پووری سه نگین له میانه ی تیزه ره خه نییه کانیا ندا ده خه نه قالبی نوکته ییکه وه. له واقیعی شدا: گالته چییه تی و تانه دان له کاریگه رترین ئامرازه کانی هه ژموون و بالکیشان به سه ر ئه وانی دیکه دا، چونکه زورترین ئازار به بیوانی مه رد ده گه یه نن، ئه وسا له زور هه لویتستی پتویستیان ده گر نه وه و ده سه وه ستانیا ن ده که ن له ترسی ئه وه ی که ببه مایه ی گالته جار ی و بکه ونه پیکه یه کی تانه لیدراوه وه. هه ربویه په ره ردگار

پیڅه مبهران و چاکسازانی ئاگادار کردووه ته وه له وهی که نه یارانانی بانگهواز چهند به خهستی ئهم ئامراز و هه ژموونه به کار دینن که ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ [الأنعام: ۱۰] «به پراستی گالته کراوه به پیڅه مبه رانی که بهر له توش».

ههروه ها فهرموو یه تی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ [الحجر: ۱۰ - ۱۱] «به پراستی بهر له توه بو ناو کومه لانی خه لکانی سه ره تا و زووش په یامبه رانمان ناردووه. پیڅه مبه رانیکی شیان بو نه ده هات که گالته یان پنه نه کردیت».

جاری واش هه یه که چاکسازان پوه به پرووی سته می تومه تبار کردنی سیاسی ده بنه وه که گوايه ئه وانه به ته می هه ژموونی سیاسی و گه می ده سه لات و بالکیشانن به سه ر جه ماوه ردا و نموونه ی ئهم تومه تانه که زور جار کاریگه ری له سه ر په فتاری کادی رانی ئیسلام داده نی ت. قورئان ئاماژه ی به مهش کردووه که نه یارانانی بانگه وازه خوداییه کان ئهم تومه ته سیاسییانه ده که نه بنیشته خو شه ی سه رزاری خو یان. هه ربویه؛ گه لی فیرعه ون ده یانگوت که مووسا ته نها خه م و ته میه کی سیاسی له سینه دایه و پیلانی وایه ده ست به سه ر خاکی نیشتیمانی واندا بگری ت، وه ک پهروه ر دگار لی یانه وه ده یگو یز یته وه: ﴿قَالَ أَجِئْتَنَا لِيُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى﴾ [طه: ۵۷] «گوتیان ئه ری مووسا توه هاتوویت که به جادووه که ت له خاکی خو مان وه ده رمان بنی ت».

ههروه ها وتیان که مووسا و هاروون ئامانجیان ده سه لات ه وه ک پهروه ر دگار لی یانی ده گری تته وه: ﴿وَتَكُونُ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ [یونس: ۷۸] «مه زنی و سه رگه وره یی ئهم خا که بو ئیوه بی ت؟ سا وا ئیمه بی باوه رین پیتان».

کوتایي: چلي دوايي

خوينه رى خوشه ويستم! باوه رږم پي بکه ئيره پيگه ي چهنډ ليکدانه ووه يه کي
هزري ساردوسر نييه، ياخود جيگاي چيژوه رگرتن بيت له دريژدوو انيکي زه يني
که به تهنشت قاوه يه ک له سر سينييه ک پيکه وه دانرابن، نا هاوړيکه م. چهنډه
ئاو اته خوازم که هه ست به وه بکه يت بابته که چهنډ مه زن و گه وره يه و چهنډت
پيويست به وه يه مکور و پيدا گرانه لي ي پروانيت.

ههنډيک بوله يان ديت و ناگري قه لسي له سر مه قه لي بروکانيان
هه لده ستينن وه ختيک کاديرانی ئيسلام سه باره ت به جومگه يه تي و گرنگيه تي
ثم بابته و تيژي و سه ختي بژارده نمايشکراوه کان تييدا ده دوين، هه روه ها
ئه وه ي که هه ر بوجوونتيک له م ويستگه يه دا سامنا که که ياخود له سر ليواري
چاله ياخود پي له په يژه ي رزگاري ناوه. ههنډيک دژ به مهن و ثم تيزه
بجوو کده که نه وه و به شين و پوروي داده نين له سر مردوويه ک که بووني نييه
و بسته لميکي به رزبووه وه که گوري تييدا نييه.

ثم قورئانه تهنه عه مباريکي مه عريفي، ياخود چهنډ ويرديکي سرووتي
نييه، به لکوو په ياميکي خوداييه که که يسيکي له خوگر تووه له سه روو گشت
که يسه کانه وه، که يسيک که چهنډه ها قولبي په يوه ندي شکاند و شمشيري له
کيلان ده رينا و چهنډ ته ختي شاهانه ي ژيروزه به ر کرد و شوانوچکه ي مه راني
برده بانتيکي سه رکه ش و به رزه وه.

چهنډ به نازاره که هم رله چاوي روښن بيراندا داهينان ئه وه يه که نووسينه کانت
قورئان و فهرمووده ي زوري تييدا نه بيت و گوتاره کانت به يادي خوا و به رکه تي

ثایهت و پړنوماييېه کانی پړون نه که یته وه، به لکوو داهینان نمایشکردنیکه به ناخیني گوتاره کانت له فلان و فیسار ناوی بریسکاوهی فرانکفونی و ههرچی ناوی خوار ناوی خواجه له ناوی دروستکراوه کان، نهوسا پرووی خوش ده بینیت و دهر وون و سینه کان پیشوازیت لی ده که ن.

توخوا بنواړه له راگردنی زوړیک له زیده پړه وانی مه ده نییهت له ده که
ثایینییه کان و به ده مه وه هاتن و گه شانه وه یان به باسکردنی ناوی که سایه تییه
پړوژئاواییه کان و نه و جا به راوردی ئه مه بکه به و فره مایشته ی پړه وردگار: ﴿وَإِذَا
ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا
هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ [الزمر: ۴۵] «وه ختییک ناوی (الله) به تا کوته نها به ینریت، دلی
نه وانه داده خوریت که باوهریان به پړوژ دواپی نییه و تیک ده چیت. کاتیکیش
ناوی نه وانه ی جگه له نه و بیت، ده بینیت ده که شینه وه و دلخوش ده بن.»

له سووره تی جه جیشدا ده فره موویت: ﴿وَإِذَا تُلِيَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ فِي
وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ﴾ [الحج: ۷۲] «وه ختییک ثایه ته کانی ئیمه یان به پروونی و
به لگه و بهر چارو شنی به سرده ده خویندریته وه، ناره زایی و قه لسی له روخساری
بیباوه راندا ده بینیت.»

له راستیدا: پشتکردن له وه حی و ناره جه تبوون پیی ئامازه دهریکی ترسناکه
به وهی که به شیکی شاروه له دوو پرووی له دلدا بوونی هیه که پیویسته ههر
زوو بهر له کات به سرچوون پاکبریتته وه، وه که ده فره موویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ [النساء:
۶۱] «کاتیکیش پییان ده وتریت: وهرن به دهم نه وه وه که خوا دایبه زاندووه و
به دهم پیغه مبهروه (دروودی خوی له سره بیت)، ده بینیت دوو پرووان زور قایم
و خراپ پشت لیده که ن و رووده چه رختین.»

جا سرچاوه یه تی هزری جوړیکه له وهی که ده بیت خودا به ته نها خوی

برپاری تیدا بیت، به تاکړاگرتنی په روه ردگارېش له حوکم و گوږپرايه ليدا بنچينه ی به ندايه تی و ملکه چييه، له وهش رابمینه چوڼ په روه ردگار حالی ئه و بياوه پرانه ی بو باسکردووين که شهيدا و نارامن به ناوهينان و گه وره کړدنه وهی جگه له خودا و بيزارن له باس و ناوهينانی خوا، ئه و جا له دلې خوځدا بلې: "ئای که چهنده به يه ک ده چن ئه مړو و دوینی!"

له کوټايی ئه م توږينه وه په خنه ييه شدا: به لامه وه گرنگه که دووباره و به شيوه يه کی تاييه ت جهخت له وه بکه مه وه که ئامانجی ئه م کارته توږينه وه يه سووک کړدنی په هه ندی ئاماده کړدنی هيژ و عه مبارکړدنی توانا تازه و داهينانه کان نييه، ياخود حه رامکړدنی حه لال و پاکه کان و داخستنی دهرگای خوځگوزه رانييه کان.

به لام هانده ری کرؤکی بو نووسینی ئه م توږينه وه يه تنه ها: گه وره بوونه وه و قلېشبردنی گرفت و که لینه کان بوو له رېکخستنی له پيشينه کاند ا له لای چينيکی به رفراوان له روښن بيران به جوړېک که فه راموښکړدنی زوړېک له حه قيقه ته کانی وه چی و خراپه کړدن به رانه بر به خودی پرؤژه ی رابوونی به شویندا هاتوه، هه تا ئه وهی که زانسته مه دهن ييه کان بوونه ته ئامانج و زانسته خوا ييه کان تنه ها وه ک ئامرازيکی شوينکه وته ی ئه و ماونه ته وه، له گه ل ئه وه دا که راستييه کانی قورئان ته واو به پيچه وانه ی ئه وه وه هاتوون که زانسته خوداييه کان يان کردووه ته بنچينه و جگه له خوښيان کردووه ته خزمه تکاری.

جا ئه م به شانہی پيشوو ئامانج ليی خستنی به های مه دهن ييه ت، ياخود به تالکړدنه وهی گرنگييتی شارستان ييه ت نه بوو، ياخود چه قانندن و جيگيرکړدنی يه کجاريی ئه و حاله تی به کار به ری و شوينکه وته ييه ی که له کومه لگا موسلمان ه کاند ا هه يه، به لکوو تنه ها هه ماهه ننگييه ک بوو بو دووباره رېکخستنه وهی له پيشينه کانی روښن بيري موسلمان و وه دهرخستنی وينا ی

جیاوازی ئیسلامی ئیمه بۆ چه مکی شارستانییه ت و مه ده نییه ت و پیشکه وتن و رابوون و نوښه گری، به ئامانجی دووباره له بهرچاوگرتن و دۆزینه وهی ئهرکی له پیشینه ی بژاری دهروونه کان و پیگه ی بلندی زانسته خوداییه به میراتماوه کان له دوا یین پیغه مبه ره وه (ﷺ)، پیویستی ئیمه پیی یه که م شت و له پاشان دووهم پیویستی جیهانی هاوچه رخیش پیی.

ئیدی خه رجکردنی ته واوی توانا و هیژ له ئاماده کردنی هیژ و وه چنگخستنی ئامراز و تواناییه کاند، ئه مه یان واجیکی شه ری چه سپاوه به بی هیچ نا کوکییه ک که ئه مرۆ موسلمانان له وه پهری پیویستیدان به توانا تازه و داهینراوه کان بۆ گه یاندنی په یامی ئیسلامی و به دیهینانی ئامانجی پیروزی خودایی که پهروه ردگار له سی جیگای په رتوو که کهیدا باسی لئ فهرمووه: له سووره ته کانی «ته و به» و «فه تح» و «صه ق» دا، که ده فهرموویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ [الفتح: ۲۸] «ئه و خوداییه که پیغه مبه ره که ی به ریتومایی و ئایینی حق ناردووه تا کوو به سهر هه موو ئاییندا زالی بکات.»

وینهی ئه م ئامانجه پیروزه خوداییه ش به گرته به ری ئامرازه شه رییه کان نه بی ت له ئاماده کردنی هیژ و تواناییه کان، نایه ته دی. هه ربویه ده فهرموویت: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْحَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾ [الأنفال: ۶۰] «بۆیان ئاماده بکه ن چه ندی ده توانن له هیژ و له راگرتنی ئه سپ و سواری که دوژمنی خودا و دوژمنی خو تانی پی بتوقینن.»

له دوو سه حیحه که دا هاتووه: له فهرمووده ی ئیبن عومه ره وه که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) جارێک که له سهر مینه ر بوو فهرمووی که باسی له خیرکردن و خو پاکراگرتن له ده ستیان کردنه وه ده فهرموو: «دهستی بالا باشته ره له دهستی نهوی، دهستی بالا به خشه ره و دهستی نهویش ئه وهیه که داوا ده کات.»^(۱)

(۱) «صحيح البخاري»: (۱۴۲۹)، و «صحيح مسلم» (۱۰۳۳).

به لّام هه و لدانی ته و او بو گرته بهری پښگای هیز و هوکار و تواناییه کان مانای پښت پیښه ستن و وابسته بوونی دل نییه پیښه وه. هه ربویه؛ کاتیک لووپی پیښه مبهه (سهلامی خوی لښ بیت) به گه له که ی فهرموو: ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ [هود: ۸۰] «گوتی ئاخ ئه گهر هیز یکم به سه رتاند ده بوو یاخود پښتیکي قایم شک ده برد.»

پیښه مبهه (ﷺ) تینینییه کی زور پاراو و جوانی له سه ر ئه وه فهرموو، که تورموذی و جگه له ویش به سه نه دیکي حه سه نه وه گپراویانه ته وه له ئه بوو هورپه وه له وه وه (ﷺ) که فهرموویه تی: «ره حمه تی خوا له لوو، خو پښتیکي قایمی هه بوو، مه به ستنی: (الله) ی به رز و به ده سه لات بوو، جا له پاش ئه و په روه ردگار پیښه مبهه ریکي نه نارد که زوری و هیزی گه له که ی له پښت نه بوو پیټ.»^(۱)، تورموذی له موحه مبه دی کوری عه مره وه ده گوژیته وه که فهرموویه تی: " (ثروة) یانی: زوری و هیز و پښت."

هه روا چیژبردن له پاک و حه لاله کان شه ریعت جیگیری کردوو، وه ک ده فهرموویت په روه ردگار: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ [البقره: ۱۷۲] «ئهی ئه وانه ی باوه رپان هیناوه له حه لال و پاکي، ئه وه بخون که پیمان به خشیون.»

هه ربویه؛ پیښه و موسلیم له سه حیه که یدا گپراویه تی وه که پیښه مبهه (ﷺ) فهرموویه تی: «ئهی خه لکینه! به راستی خودا پاکه و پاکیش نه بیټ وه ری ناگریټ» هه روه ها خودا فهرمانی ئه وه ی به باوه رداران کردوو که فهرمانیشی به پیښه مبهه ران کردوو، جا فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ [المؤمنون: ۵۱] «ئهی پیښه مبهه ران له پاکه کان بخون و کاری چاکه بکن، به راستی من به وه ی که ده یکه ن زانا و ئاگادارم.» هه روه ها

فهرموويه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ [البقرة: ۱۷۲] «ئهی ئهوانهی باوه ږیان هیناوه لهو پاکانه بخون که پیمان به خشیون.»^(۱)

ده شکریت ئهم پرسه له میانهی دابه شکر دنی په یوه ندی به توانا
دونیاییه کانه وه به سهر سئ ئاستی سهره کیدا پوخت بکړیته وه:

یان ئه وه په ګرنگیدان به بنیادنانی دنیا وابهسته بیت به ئامانجی سهر خستی
ئیسلام و به دیه پنانی به هاګانی.

یاخود تنها بو تیرکردنی پیویستییه مروییه کان بیت.

یاخود به ئامانجی شانازیکردن و که شوفش و خوشگوزهرانی و پیشرکئی
دونیایی و ئهوانه بیت.

جا ئهم سئ ئاسته، پیغه مبر (ﷺ) پوختی کردوونه ته وه که هر ئاستیکی
به وه سفیکی کوکه ره وهی تیروته سهل تاريف کردوه، ئه وهش له فهرموده
به ناوبانگی ئه سپدا که بوخاری و موسلیم له دوو سه حیه که یاندا له فهرموده
ئهبوو هوره پروه ده ګیرنه وه که پیغه مبره ری خوی (ﷺ) فهرموویه تی:

«ئه سږ سیانه (سئ جوړه)، بو یه کتیک پاداشته و بو یه کتیک په رژینه و بو
یه کتیک بار و تاوانه. جا ئه وهی که پاداشته بوئ: ئه وهیه که پیاوړیک له پیناو خوادا
بو جیهاد راپده ګریت و ئاماده ی ده کات، جا ئه وه ئه سپه هر شتیک بخوات
و له سکیدا ونی بکات، په روه ردگار به پاداشت بوئ دهنووسیت، ئه ګه ریش
له سه وزاییه کدا بیلوه وړتیت، هرچی بخوات، په روه ردگار به وه پاداشتی
بو دهنووسیت، له روو باریکیش ئوی بدات، به هر دلویک دهیخواته وه و
ده چته زگی، پاداشتی هیه. هه تا ئه وهی پاداشتی له پاشه رو و میزیشیدا

باس کرد. ئه گهریش به رزاییه ک (گردیک) و دووان غاربdat و بېریت، به هر ههنگاو یک که دهینت پاداشت ههیه. ئه وهشیان که په رژینه بوی: ئه وهیه که پیاو بو به خشندهیی و به خشین و جوانی پرایده گریت و حقی پشت و سکی له ناخوښی و خوښیدا زایه ناکات. ئه وهشیان که باره به سهریه وه: ئه وهیه که بو خوده رخستن و شانازی و زیاده خرجی و رووپامایی خه لک پرایده گریت، ئه وهیانه که بار و تاوانه به سهریه وه.»^(۱)

جا ئهم فهرمووده مه زنه لیوانلیوه له وانه و واتا که له چهند دهربرینیکی کورترې پوختدا هه رچی که ئهم توژیینه وهیه ویستی بیلت، ئهو به زیاده شه وه فهرمووی. لاشمان گرنگه که ئاماژه به پیگه ی چاکی ده سته کوت و توانا دونیاییه کان بدهین وه ختیک ئاراسته ی سهرخستنی ئیسلام ده کریته وه و په زامه ندی په روه ردگاری لئ ده ویستریت، ته نانه ت مروف له سهر ورده کاری جوولانه وه کانیشی له وه ختی ئه نجامدانی په رسته شه که دا پاداشت وه رده گریت با خوښی هوښ و نیازی به لای ئهو ورده کارییانه وه نه بیت که زیاد له یه کییک له شروقه کارانی دوو سه حیه که ئاماژه یان به وه داوه، له به رانه ر نه گبه تی و پووچیته ئهو توانا و ده سته کوتانه وه ختیک بو کیپرکیی دونیایی کوډه کرینه وه. ❖ ده شکریت هه ندیک له و ئامانج و ئه نجامانه ی که ئهم توژیینه وهیه مه به سستی بووه له م هیلانه ی خواره وه دا پوخت و کو بکرینه وه:

- به ندایه تی: ئامانجه هه ره گه وره که یه، ئیدی زانسته مه ده نییه کانیش ئامرازیکی شوینکه وته ی ئه ون.

- روښنگه ربی راسته قینه: چاوړوښوونه وهیه به و زانسته خوداییبانه ی که وه چی له خو ی گرتوون، دابه زین و تاریکی ته واویش: بیبه شبوونه له روښناییه کانی وه چی، ئیدی پله ی زانسته مه ده نییه کان به هه رکویش بگات.

(۱) "صحيح البخاري": (۲۳۷۱)، و "صحيح مسلم": (۹۸۷).

- بهر زترین ئاسته کانی ئاوه دانکردنه وه: ئاوه دانکردنه وهی ئیمانییه، کرۆکی فرمانی جانشینیش: چه سپاندن و به فەرمانه واکردنی ئایینه.

- زیدیه روهی مه دهنی ماددی: چاوگی لادانی رۆشنییری و ره گی سه رلێشیوانه هزرییه هاوچه رخه کانه.

- ئیسلامیه کان دژ به رۆشنییرکردن نین، به لام هه لۆیستیکی ورده کارییان ههیه که جیاوازی له نێوان سوود لی بینین و پێسه رسامبووندا ده کات و جیاوازی له نێوان ئاسته کانی به ره مه هتیناندا ده کات له شارستانییه ته کانی دیکه دا.

- گوتاری مروّقاندنی که له پور سه ره نجامی بووه ته بزکردنی رۆلی ده ق له پیکه پێنانی توراسدا و گه راندنه وهی هه رچی زانسته ئیسلامیه کانه بۆ ته نها دوو فاکتهر: دانه پال و ره وانه کردنی بۆ رۆشنییری و که لتووره کانی پێشو، هه روه ها به سیاسی کردنیشی به به ستنه وهی به مملاتی به رژه وه ندییه کانه وه، هه موو ئه مه ش له ده می فیلۆلۆژی رۆژه لاتناسیه وه وه رگیراوه، به جوړیک که دا برانی لاوی موسلمانانی له نمونه ئیلهام به خشه کانی لیده که ویتته وه.

- نا ره حه تبوون و بۆله اتن له سه رچاوه یه تی-مه رچه عیه تی وهی و به که م ته ما شا کردنی چاخه زیڕینه کان و هه میشه به شانوبال له لدانی بیتا وه راندا، له به ربلاوترین به شه هاوچه رخه کانی دوو رووی-نیفاقه که پتویستی به پاریزی ئیمانی ههیه.

- زیدیه ره ویکردن له بیرو که ی رێژه یه تیدا به ره و عه ده مییه ت-نه بوونی په تی هه نگا و ده نتیت، به شیوه یه ک که پاکیزه یی یه قین-دلنایای و پێگهی ئیحسان-چاککاری به مروّف ده دۆرینیت و نوقمی پارایی و سه رگه ردانی و نا براندنه وهی ده کات.

- توو ره بوون بۆ خوا و پێغه مبه ره که ی کاتیک سنووریان ده شکێنریت

بەھایەکی ستایشکراوە، نە ھەستیارییە نە ھەلەشەیی نە دۆگماتیزمی و نە خۆزاککردن و نە پەرگیری.

- سەرگەرمبوون بە بەستەنەوێ دروشمەکانەو بە ھۆکاری پەتی رەوشتییەو، یاخود بەستەنەوێ تەشریعەکان بە چەند حیکمەتییکی کۆمەلایەتی پەتیەو، لە گەورەترین ھۆکارەکانی لاوازکردنی بەندایەتی و ملکەچی و سستکردنی پالەنرەکانە.

- گەورەکردنەوێ «گشتی» ھاوکات لە گەڵ وەستاندنێ جێبەجێکارییەکانیدا بەرەو مەزنپراگرییەکی شۆیەیی تیۆری دەچیت نەک پراستەقینە، چونکە «بەشی» لەبەرچاویگراوە لە پراگرتن و بەرپاکردنی گشتیدا.

- بەزین لە ھەمبەر «ئالۆزی بەئەنقەست»دا، یاخود دڵخۆشبوون بە ئالۆزی تەنھا بۆ خۆجیاکردنەو لە جەماوەر، لەو دەردە دەروونیانەییە کە بوو تە ھۆکاری لادانی ھزری.

- دامەزرابوونی ئایینی تەنھا بۆ سەلامەتبوون لە دۆزەخ نییە، بەلکەو شوپنەواری دونیایی گەورەیی بەشویندا دیت لە ھینانی خێر و فەر و لادانی کارەسات و شەر.

- لاوازیی مەوویی لە گۆڕینی دەقەکاندا بە ئاراستەیی رازیبوونی خەلک پراستیە کە گالتە بە ھیز و زەبری ناكریت لەسەر ئەو کادیرانەیی ئیسلام کە خەمی ھەمیشەییان پراکێشانی خەلکە بۆ ئیسلام.

- ھەولەکانی تەواو بۆ ئامادەکردن و ەمبارکردنی ھیز و توانایییەکان لە ئەرکە شەریعیە چەسپاوەکانە.

تەواوی واتاکانی دیکەش کە لەم بەشە کۆتاییدا ئاماژەیی پێ کرا سەبارەت بە گەرنگیەتی ئامادەکردنی ھیز و توانایی و دەستکەوتەکان، خۆ لە پرگە و

بەشەکانی پیشووتریشدا بە بەربلاوی ئاماژە ی پێ کراوە، بەلام تەنھا بۆ
 جەختکردنەووە بوو لەسەر ئەم کەیسە و ھەروەھا خۆلادانێکی پیشووەختە لە
 ھەلە تیگەیشتنەکان. ئەمەش کۆتا بەشە سەبارەت بە پەییوەندیی گوتاری
 مەدەنی بە بنچینەکانی وەحییەووە، مەبەستیش کۆکردنەووی تەواوی دیاردەکانی
 کەلێن و گەرفتی ناو گوتاری مەدەنی ماددی نەبوو، بەلکوو باسکردنی کۆمەلێک
 نموونە کە ھاوشیوەکانی خۆیان پێ ڕوون بێتەووە و بناسرێنەووە.

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

ئەبوو عومەر

دووشەممە ۱۴۲۸/۱۰/۶

ناوه پړوک

- چند سهرنجیکي سهرتايي 0
- ده لاقه يه ک ۷
- ۱- تارما ييه کانی هه لگه رانه وهی پڼوهری ۱۳
- ۲- نموونه راځه ييه کانی ديارده که ۱۶
- ۳- چاوگه کانی زڼده روهوی مهده نی ۲۳
- ۴- ياسای به شوڼيه کداهاتووی هزری ۳۶
- بهشی دووهم ۴۶
- پڼگهی مهده نييه تی مادی ۴۶
- ۱- فرمانی مروځف ۴۷
- ۲- ئامانجيتی شارسانييه تی له په یزه ی وهیدا 0۳
- ۳- هه لوڼستی په یامبه ريه تييه کان له هه مبه ر شارسانييه ته کاند ۶۱
- ۴- ئاشووب و فريوی هڼزی مادی نه یارانی پڼغه مبه ران ۷۱
- ۵- واتای مشتومړی مهده نييه تی/چاکيتی ۸۴
- ۶- خوځه لواسين به دوو ئايه تی «ئاوه دانکرده وه و به جڼشينکرد» ندا ۹۱
- ۷- ئيسلامييه کان دژ به شارسانييه تن ۱۰۶
- ۸- بهرپوژئاواکردنی پوژئاوا ۱۲۹
- بهشی سيهم ۱۴۴
- خوڼدنه وهی مهده نييه نه بو که له پوور-توراس ۱۴۴
- ۱- له پشت مروځاندنی که له پوور-توراسه وه ۱۴۵
- ۲- مروځاندنی په يوه ندييه کان ۱۶۴

- ۳- دوژمنانی بانگەوازەکان وەک پێدراویکی میژوویی..... ۱۸۳
- ۴- جێوی «دۆگماتیزم»..... ۲۰۹
- ۵- بە مەزندانانی بابەتە زەینییهکان..... ۲۱۸
- ۶- ھۆساری ماددی بۆ شەریعت..... ۲۳۲
- ۷- کارلێکی دەروونی بە باوەر..... ۲۵۹
- ۸- گەرفتی گەرەکردنەوی تیۆری بۆ بابەتە گشتییەکان (الکلیات)..... ۲۶۵
- ۹- تیزی ئاشتی پەھا..... ۲۷۰
- ۱۰- بیروۆکی کوفری سیاسی..... ۲۸۰
- ۱۱- ھەژموونی ئالۆزی..... ۲۸۷
- ۱۲- ئایا موسلمانان ئایینەکیان و نەکردوو؟..... ۳۱۵
- ۱۳- دواخستنی ئەنجام و بەرھەمەکانی دامەزراویتی..... ۳۱۹
- ۱۴- ھەژموونی جەماوەر..... ۳۳۳
- کوژتایی: چۆی دواپی..... ۳۴۱

چەند توانای نەپساوی گەنجانمان کە سەرەتای ڕێگایان بە زمانێکی بانگخوازانەی گەرموگور دەستپێکرد، وا ئەمڕۆکە -داخی گرانم- هەلۆستێکی عەلمانی سوور و ڕاشکاوێان وەرگرتوو و خەریکی پەكخستنی کرداریی ڕۆلی دەقەکان لە ژبانی گشتی، بێوچان کاردەکەن لە دژی فەتوایانی ئێنێهەکان و تانە و تەشەردان ئێیان، ڕادەکێشێت بۆئەوێ ڕۆلی نووسەرانی بەکرێگیراوی بەردەرگای پادشایان ببینیت، ئیدی سەنگی خۆیانمان دۆراند و پروپاگەندە و پیاھەڵدانمان خستوووە پێ، ئەوجا بۆلەبۆلیانە لە دەست زمانی ئێمانی و بە گەمژەیی دادەنێن و هەمیشە ڕەھەندی غەیبی و پەنھانی دوور دەخەنەوێ لە لێکدانەوێ ڕووداوەکاندا، بەلکوو هەندێکیان کاری گەشتوو بەوێ بە ڕاشکاوی ڕەخنەگەلی وەھا دەردەبڕیت کە دووڵیەکی قوول و گەورە سەبارەت بە پرسە وجودیە گەورەکان دەنویشت. ئەم چینی ئیدی سەرچاوەیەتی بەلگەیان گۆڕیەوێ بە سەرچاوەیەتی ڕوخسەت و ئاسانکاری جا لە ھەر کوێەک دەستبەدات بە چاوپۆشی لەوێ کە ئایا مەبەستی خودای تێدا دێتە دی یاخود نا؟ لەو ھالەي پێشووینەوێ کە ھەلگری خەمی پەرەپێدانی گوتاری ئیسلامی بوون، چوونەتە ھال و دۆخی تەنگ ھەلچینی سیاسی بەو گوتارە.

نرخ: ٧٠٠٠ دینار

